

Josip Pečarić: GENERAL IVAN TOLJ

JOSIP PEČARIĆ

GENERAL IVAN TOLJ

ZAGREB, 2022.

© Josip Pečarić

Urednica:
Anđela Hodžić

ANIMA CROATORUM (DUŠA HRVATA)

*Ja sam roditeljica i hraniteljica.
Ja sam tvoja ljubav: djevojka i
zaručnica, žena i vjernica.
Ja sam ratnica, mučenica, uznica
i patnica: brojim korake po rubu
i strepim da se ne polome niti
između biti i sniti. Između
opstati i nestati, jer ja sam
java i san naše plovidbe što zori
i čeka da na pladanj jesenske
gozbe padne jednom sve što se
sijalo: nad čim se bdjelo i sve
što se moglo i smjelo...*

*Ja sam to nagnuće. Nevidljiva
slutnja, bljesak i visina.
Tvoja misao i tvoja dubina.
Sjećanje i pjesma koju ruka
zapisuje dok me raspinju i
dok ostavljam crveni trag
ljubavi i krvi. Ja sam kruh
što se mrvči dok domahuješ,
odmahuješ životu. Dok se
žalostiš, raduješ. Dok boluješ,
sumnjaš i samuješ.*

*Ja sam tvoj Ne i tvoj Da.
Tvoj Kako, Gdje i Što.
Tvoja blizina i onda kad
misliš da me nema. Ja i tad
lebdim između tebe i visina.
Tebe i mraka. Tebe i dubina.*

*Sve sam tvoje: tvoja davnina.
Tvoj krvotok, tok koji se
ulijeva u Rijeku Neproloza.*

Ja sam tvoje jastvo. Ja sam

*ljudskost, bratstvo i tvoje
hrvatstvo: korablja tvojih
kraljeva i vila tvoga mora.*

*Ja sam neuništivi dio tebe
satkan od niti koje povezuju:
vezuju i obvezuju. Tvoja
silina i tvoja milina. Tvoj
mir i nemir. San i nesanica.
Sapetost i propetost.*

*Ja sam tvoja zemlja, tvoje
rijeke, tvoje nizine, tvoje
more i tvoje gore: šum, žubor,
huk i jauk.*

Ja sam tvoj Kaj, Ča i Što.

*Tvoj jezik, tvoje tijelo,
duh, grob i spomenik.
Ja sam Jedina
koju se ne zaboravlja:
amanet, oporuka, znamen
i Amen.*

*Ivan Tolj,
hrvatski general*

Iz Monografije "Lijepa naša Hrvatska", 83. str. (Zagreb, 1994) za koju je predgovor napisao dr. Franjo Tuđman, predsjednik Republike Hrvatske:

"Poruka čitateljima

Kad uzmete u ruke i počnete listati monografiju Lijepa naša Hrvatska uvjeren sam, štovani čitatelji, da će vas - poput mene - prožimati rodoljubna čuvstva, dražesti i zadovoljstva probuđena jedinstvenim prirodnim ljepotama i bogatstvom kulturnog naslijeđa lijepe nam domovine (...)

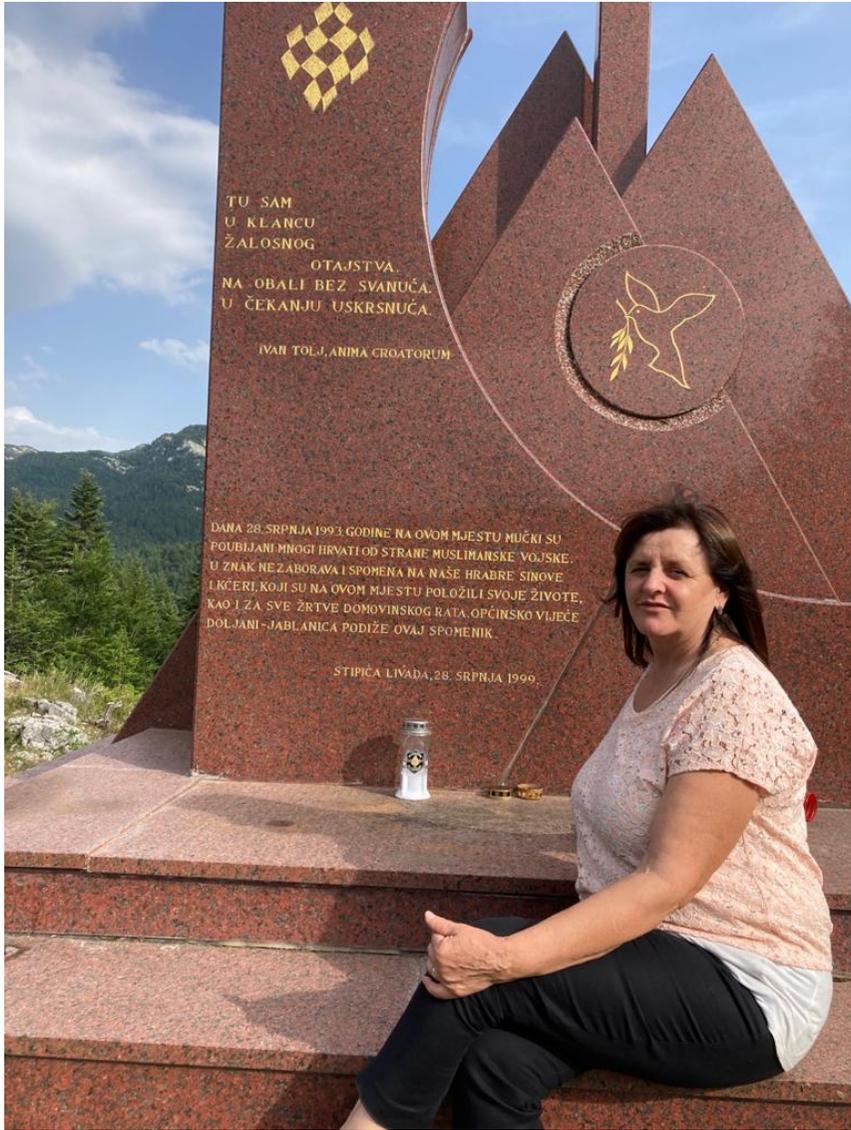
Koliko pripadnost zapadnoj civilizaciji, toliko i samoniklost narodne kulture, slobodoljubivost, ponos i mirotvorstvo, pomogli su hrvatskom narodu tijekom starje i novije povijesti da očuva nacionalnu samobitnost i vlastitu državotvornu tradiciju nasuprot nesklonim geopolitičkim čimbenicima, što su više prijetili potpunim zatiranjem njegova bića negoli nudili blagodati prepletanja triju različitih civilizacija (...) ...

Hrvatska je izvojštila svoje mjesto i ugled u demokratskom svijetu, kakav u novijoj povijesti nije imala, time što je na uvjerljiv, miran i dostojanstven naćin provela preobrazbu jednostranaćkog komunistićkog totalitarizma u parlamentarnu demokraciju. Postkomunistića (! - dć) društva - dakle i hrvatsko društvo - nalaze se danas u dramatićnom prijelaznom razdoblju suvremene europske povijesti.

Stvaranje slobodne i suverene hrvatske drŹave - nakon dostojanstvene i trijumfalne pobjede demokracije u Hrvatskoj na prvim slobodnim izborima - teška je ali uznosita zadaća svih nas.

Uvjeren sam da snaga obnovljene nacionalne samosvijesti i nezatomljivi stvaralaćki duh hrvatskog naroda, a i domoljubna odgovornost svih građana Republike Hrvatske, pruŹaju jamstvo napretka, mira i blagostanja u lijepoj našoj Hrvatskoj.

dr. Franjo Tuđman,
predsjednik Republike Hrvatske"

TU SAM
U KLANCU
ŽALOSNOG
OTAJSTVA
NA OBALI BEZ SVANUĆA,
U ČEKANJU USKRISNUĆA.

IVAN TOLJ, ANIMA CROATORUM

DANA 28. SRPNJA 1993. GODINE NA OVOM MJESTU MUČKI SU
POUBIJANI MNOGI HRVATI OD STRANE MUSLIMANSKE VOJSKE.
U ZNAK NEZABORAVA I SPOMENA NA NAŠE HRABRE SINOVE
I KĆERI, KOJI SU NA OVOM MJESTU POLOŽILI SVOJE ŽIVOTE,
KAO I ZA SVE ŽRTVE DOMOVINSKOG RATA, OPĆINSKO VIJEĆE
DOLJANI - JABLANICA PODIŽE OVAJ SPOMENIK.

STIPIĆA LIVADA, 28. SRPNJA 1999.

KAZALO

UVOD	13
GENERAL IVAN TOLJ: U RATU NAS JE RESILA HRABROST, A ŠTO NAS RESI U MIRU?	17
'SRPSKI SVET'	21
PISMO OBITELJI TUĐMAN	21
JEDNA OD MNOGOBROJNIH SRPSKIH LAŽI: GRISOGONOVO PISMO	24
SV. JOSIP - ZAŠTITNIK HRVATSKE DOMOVINE	30
PORFIRIJEVA DALEKOVIDNICA	34
ŠILJO: KAKO NAM SVIJEST OBLIKUJU PROSRPSKI „HRVATSKI“ MEDIJI!	37
MLADEN PAVKOVIĆ, OPET NAM JE GOLDSTEIN ZAGADIO MEDIJSKI PROSTOR. TAKVE SU HRVATSKI BRANITELJI NAZIVALI DEZERTERIMA	43
MARUŠIĆEVO PISMO ALEKSANDRU STANKOVIĆU	45
DAVOR DOMAZET LOŠO: OVO JE KRAJ ZAPADNE KRŠĆANSKE CIVILIZACIJE KAKVU SMO POZNAVALI	49
ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA NA HTV-u	51
MEMORANDUM 2 („SRPSKI SVET“) NA DJELU	65
MOGUĆNOST POTPISIVANJA PETICIJE ZA ODGOVORNOST NA HTV-U	68
GRAĐANSKA (DRŽAVLJANSKA) INICIJATIVA ZA UTVRĐIVANJE ODGOVORNOSTI NA HRT-U	71
PREDSTAVKA O HRVATSKOJ RADIOTELEVIZIJI I HINI	74
SMIJEŠNI STANKOVIĆ	77
SAMODOPADNA SELJAČINA ACA STANKOVIĆ SE PONOVO OGLASIO NA FB: ZA PETICIJU TVRDI DA JE “PISANJE” NJEGOVIM ŠEFOVIMA..	81

STANKOVIĆEVA REAKCIJA NAKON PETICIJE ZA NJEGOVU SMJENU: ‘ŽIVI YUTEL, ŠTO BI SE REKLO OVIH DANA!’	83
LILI BENČIK, TKO JE PATRIJARHU SRPSKE PRAVOSLAVNE CRKVE PORFIRIJU OMOGUĆIO INTERVJU U UDARNOM TERMINU NA HRVATSKOJ JAVNOJ TELEVIZIJI? ČIME JE ON TO ZASLUŽIO?	88
PODCAST VELEBIT – SLOBODAN PROSPEROV NOVAK: JE LI PLENKOVIĆEVA POLITIKA DIO PLANA MEMORANDUMA 2 SANU?	96
OČITOVANJA HIBRIDNOGA RATA	97
GENERALI PONOVO U BOJ ZA HRVATSKU	100
ZDRAVKO GAVRAN: DESET PITANJA O KATOLIČKIM MEDIJIMA I CRKVI MEĐU HRVATIMA DANAS	104
ČETNIČKA KOALICIJA PREDLOŽILA ZAKON O NAJVEĆOJ MOGUĆOJ VELIKOJ SRBIJI	110
PRILOG: POPIS JASENOVAČKIH ŽRTAVA JE NETOČAN; UPRAVO SU ZNANSTVENO DOKAZANE NJEGOVE NELOGIČNOSTI KOJE UPUĆUJU DA JE VELIKIM DIJELOM IZMIŠLJEN	115
POPIS JASENOVAČKIH ŽRTAVA – ZNAJU DA JE LAŽIRAN, A PONOVO IZABRALI ISTOG RAVNATELJA	126
ONO ŠTO SE NE USUDI HRVATSKA VLAST USUDI SE ESTER GITMAN	151
STEPINAC: “PRAVI MUŽEVI NE SAGIBLJU KOLJENA PRED LAŽNIM DUHOM VREMENA.”	156
HRT POTVRDILA SVOJ NAZIV <i>PORFIRIJEVA DALEKOVIDNICA</i>	166
STEPINAC: “PRAVI MUŽEVI NE SAGIBLJU KOLJENA PRED LAŽNIM DUHOM VREMENA.” II.	173
PLEMENITI KLASIĆ OD OGROMNE POSUDE	180
POGLAVAR SRPSKE PRAVOSLAVNE CRKVE NASTAVLJA NAPADATI BL. STEPINCA	184
STIPE KUTLEŠA, ZAŠTO SE <i>MORA</i> ZABRANITI SRPSKA PRAVOSLAVNA CRKVA U HRVATSKOJ	187
OTVORENO PISMO PREDSDJEDNICIMA DRŽAVE, SABORA I VLADE RH	193
NA USKRS UHIĆEN DR. SLOBODAN PROSPEROV NOVAK	197
PISMO	199
GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGA <i>REVIZIONISTI U HRVATSKOJ</i>	202
ZDS KAO ZADNJA LINIJA OBRANE DOMOVINSKOG RATA	207
JESU LI "ANTIFAŠISTI" U RH ODUVIJEK BILI FAŠISTI?	207
OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH	214
"ZA DOM SPREMNI" ITEKAKO SMETA PORAŽENIMA U DOMOVINSKOM RATU I SRPSKIM SLUGAMA U RH	222

PISMO PREDSEDNICI - TKO POTPISUJE?	228
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“	233
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U TISNOM	238
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U SKRADINU	243
ZDS I HOS SMETAJU NOVOJ POMIRBI: POMIRBI DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA	250
PISMO PREDSEDNICI AKADEMIKA PEČARIĆA I BISKUPA KOŠIĆA	255
'BOBETKOV GENERAL'	260
ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA I SLOBODU PREDSTAVLJANJA REZULTATA ISTRAŽIVANJA	268
OTVORENO PISMO PREDSEDNIKU USTAVNOG SUDA RH	276
IVO RENDIĆ - MIOČEVIĆ: JE LI DANAŠNJA HRVATSKA POSTUSTAŠKA ILI POSTKOMUNISTIČKA ZEMLJA?	280
PISMO JAVNOSTI HRVATSKIH GENERALA	285
MLADEN PAVKOVIĆ: VRIJEME JE DA SE RAZNIM SMUTLJIVCIMA KAŽE – DOSTA	290
KARAMARKO: SLOBODNO MOŽEMO IZREĆI NE USTAŠKI, NEGO ZNG-OVSKI, HV-OVSKI, HOS-OVSKI I THOMPSONOVSKI POZDRAV "ZA DOM SPREMNI"	292
PISMO G. TOMISLAVU KARAMARKU	294
PRILOG: KARAMARKO I ZDS	296
THOMPSONOV MENADŽMENT ODGOVORIO BORISU MILOŠEVIĆU, PREDSEDNIKU SNV-A: 'PITAJTE PREŽIVJELE STRADALNIKE IZ DOMOVINSKOG RATA, JE LI ZA NJIH BOJNA ČAVOGLAVE BUDNICA'	299
POTPISNIK PETICIJE HRT-U NIKOLA ŠTEDUL U BUDNICI	301
ZEČEVI NAREDILI HRVATSKIM VLASTIMA PROGON HOS-A	315
MARIO FILIPI, OTVORENO PISMO DOBRONIĆU	319
PREDSTAVLJANJE KNJIGE 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA: HRVATSKI POLITIČARI I ZDS	323
KNJIGA O MEĐUNARODNOJ HIMNI NARODA IZLOŽENIH AGRESIJI	326
JOSIP STJEPANDIĆ: IZLAGANJE U POVODU PREDSTAVLJANJE KNJIGE „THOMPSONOFBIJA“, 8. 3. 22.	329
KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA ZA <i>DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI</i>	334
JOŠ NEKA PISMA	335
U RATU NAS JE RESILA HRABROST, A ŠTO NAS RESI U MIRU?	335
ČETVORICA GENERALA U MIROVINI: NACIONALNA SRAMOTA U HRVATSKOME GLAVNOM GRADU	338

GENERALI TOLJ I KAPULAR O MICANJU BISTA HRVATSKIH VELIKANA S PANTOVČAKA: ‘NA DJELU JE SUSTAVNA DETUĐMANIZACIJA S CILJEM POSTUPNE DEKROATIZACIJE’	340
SKUPINA GENERALA O ‘POMILOVANJU’: TIPIČNO STARE I PROKUŠANE KOSOVSKE UDBAŠKE METODE	342
UMIROVLJENI GENERAL TOLJ OŠTRO O PRIJEDLOGU POMILOVANJA PERKOVIĆA I MUSTAČA: "VRLO JE NEZGODNO AKO VIDITE SLIČAN RUKOPIS 30 GODINA KASNIJE. OVO NIJE BEZAZLENO"	344
JULIENNE BUŠIĆ: KLASIĆ JE IZNIO NETOČAN PODATAK, ZVONKA NIKAD NISU OSUDILI ZA TERORIZAM	345
NEMA ZAJE**NCIJE S GENERALOM! TOLJ ZAŠTITIO HRVATSKU JAVNOST OD “PROKUŠANE UDBAŠKO-KOSOVSKE METODE”	349
GENERALI, BOLJE DA STE PODRŽALI SLOBODANA PRALJKA, A NE OVE UDBAŠKE ŠTETOČINE!	352
PRILOG: NAPUSTIO NAS JE GENERAL PRALJAK	354
UMIROVLJENOM VOJNOM BISKUPU MONS. JEZERINCU DODIJELJENA VELIKA ZLATNA PLAKETA	358
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	366

UVOD

Ova knjiga govori o mojoj suradnji s našim poznatim književnikom generalom Ivanom Toljem, Suradnja se odvijala u domoljubnom radu pa je naslov knjige „General Ivan Tolj“. Bili smo među prvima koji su ukazali na pogubno djelovanje tzv. “Srpskog sveta” u RH pa je tome I posvećeno prvo poglavlje knjige. Međutim on je i izuzetan književnik pa sigurno treba biti napisana i knjiga “Književnik Ivan Tolj”.

Ivan Tolj, general bojnik (Blatnica, Čitluk, 17. siječnja 1954.)

Od 1959. godine živi u Zagrebu gdje završava osnovnu školu i gimnaziju klasičnoga smjera u Biskupskome sjemeništu u Pazinu. Kako se crkvena gimnazija u vrijeme kada ju je završio nije priznavala, ponovno polazi cijelu gimnaziju i maturu te upisuje Teološki, Pravni i Filozofski fakultet u Zagrebu. Diplomirao je na Filozofskome fakultetu u Zagrebu hrvatski jezik i književnost. Prve književne tekstove objavljuje u gimnazijskome listu u Pazinu, a tijekom studija u Zagrebu svoje književne tekstove, neke pod punim imenom i prezimenom, a dio pod pseudonimima, objavljuje u raznim književnim i crkvenim časopisima.

Zajedno s bratom Jozom Marijom pokreće katolički list za mlade "Mi" i nekoliko ga godina uređuje i u njemu intenzivno piše.

Sve do 1990. godine živi kao profesionalni književnik i bavi se lektorskim, korektorskim i uredničkim poslovima.

Sudionik je osnivačkog sastanka Hrvatske demokratske zajednice na Jarunu 17. lipnja 1989. godine. Po agresiji na Hrvatsku uključuje se u stvaranje Hrvatske vojske i od 15. lipnja 1991. je sudionik Domovinskoga rata.

Od 16. prosinca 1993. u zapovjedništvu Južnoga bojišta obavlja dužnosti iz djelokruga poslova Političke uprave i nekoliko mjeseci vrši inspekcijski nadzor postrojbi raspoređenih na tom bojištu.

Intenzivno se uključuje u stvaranje Informativno-političke djelatnosti (IPD) u Ministarstvu obrane. Jedan je od utemeljitelja "Hrvatskog vojnika" i njegov dugogodišnji odgovorni i glavni urednik. Utemeljitelj je i glavni i odgovorni urednik "Velebita" koji je izlazio sve do 2000. godine. U ratnom razdoblju odgovorni je urednik svih publikacija u MORH-u.

Piše i uređuje (s još dvojicom autora) knjigu "*Za Hrvatsku*", tiskanu 1992., koja je uz navedene časopise nekoliko ratnih godina služila za informaciju i odgoj hrvatskih vojnika, dočasnika i časnika. Glavni je urednik i knjige "*Domovinski odgoj*", tiskane 1995., koja je također poslužila u obrazovanju pripadnika HV.

Za načelnika Političke uprave MORH-a imenovan je 24. ožujka 1994. godine, a za pomoćnika ministra obrane za odnose s javnošću i informiranje 30. lipnja 1998. godine.

U operacijama "Bljesak" i "Oluja" bio je zapovjednik Informativnog stožera te ujedno i glasnogovornik MORH-a i Hrvatske vojske.

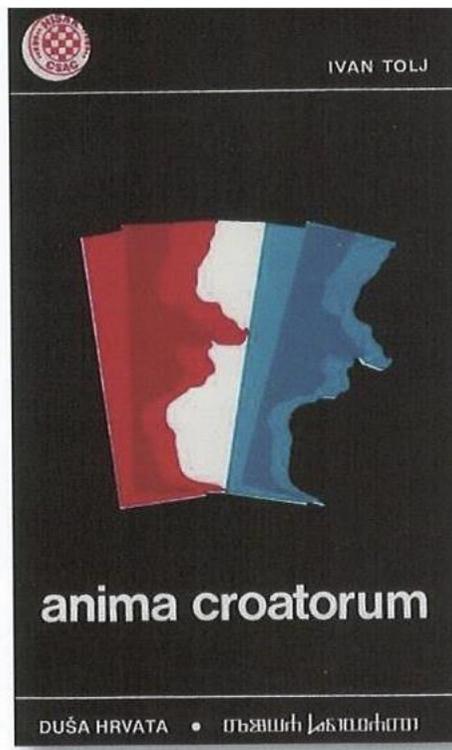
Razriješen je dužnosti pomoćnika ministra 29. veljače 2000. godine i imenovan za voditelja kolegija "Domovinski rat" u ratnoj školi OSRH "Ban Josip Jelačić" gdje radi do 23. prosinca 2002. godine.

Čin bojnika dodijeljen mu je 26. studenoga 1991. godine. U čin brigadira promaknut je 13. travnja 1992., a u čin general-bojnika 19. svibnja 1995. godine. Umirovljen je odlukom Predsjednika Republike Hrvatske 23. prosinca 2002. godine.

Odlikovan je Redom kneza Domagoja s ogrlicom, Redom Ante Starčevića, Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića, Redom hrvatskog trolista, Redom hrvatskog pletera, Spomenicom domovinskog rata, Spomenicom domovinske zahvalnosti za 5 i 10 godina časne službe te medaljama, "Oluja": "Bljesak", "Ljeto 95" i "Iznimni pothvat".

Bio je zastupnik u Hrvatskome saboru od 1992. do 1995. godine izabran na listi HDZ-a.

Član je Društva hrvatskih književnika, Društva hrvatskih književnika Herceg-Bosne i Matice hrvatske.

Objavio je zbirke pjesama "Otočanka", Zagreb, 1980., "Biokovski bal", Zagreb, 1983., "Kozmopolitska jesen", Zagreb, 1983., "Slavenske zime", Zagreb, 1987. "Anima Croatorum", Zagreb Toronto, 1990., "Križnice", Zagreb, 1990., "Drinske elegije", Zagreb, 1992.

U "Antologiji hrvatskoga pjesništva-Od davnina pa do naših dana" koju je priredio Ante Stamać (Školska knjiga, Zagreb 2007.) za Tolja piše "Zapažen pjesnik nove duhovnosti, obnovljene odnosno univerzalne kršćanske inspiracije, o čemu bjelodano govore i njegove vrlo prepoznatljive zbirke pjesama *Otočanka*, *Biokovski bal*, *Kozmoploitska jesen*, *Slavenske zime*, te, nadalje, zbirka s naslovom *Anima Croatorum*." U navedenoj antologiji Tolj je zastupljen s pjesmama *Kako to bita* i *Anima Croatorum*.

U maloj antologiji suvremene hrvatske ratne lirike koju su priredili Ivo Sanader i Ante Stamać pod nazivom "U ovom strašnom času" (Laus, Split, 1992.) i (Školska knjiga, Zagreb, 1994.) i koja je doživjela 25 inozemnih izdanja na dvadesetak jezika, objavljene su mu pjesme "Dabogda" i "Anima Croatorum". Antologija je također izdana i kao zvučna knjiga na dva CD-a 1997. godine.

Oženjen, otac troje djece.

DABOGDA

Dabogda ti bila laka zemlja Hrvata
 na koju si sa svojima pošao i zapalio oganj da je sažeže.
 Gledam te mrtva na ledini podno Velebita: glavu, noge, ruke;
 bradu pred kojom je jučer klečala Marija preklinjući te:
 krstom kojim se krstiš, slavom koju slaviš,
 djetetom ako ga imaš, dušom ako je imaš,
 majkom koja te rodila.

Dabogda ti u raju oprostili u koji si ih poslao.
 Dabogda neslušao dovijeka nejakı glas koji te molio:
 »nemoj mamu, čiko, nemoj mene, čiko«.
 U Lici. U rujnu. U ratu devedeset i prve.
 U Petrinji, Dalju, Čelijama,
 Na Sajmištu u Vukovaru....
 Dabogda, čiko!
 U zemlji Hrvata. Da Bog da!

(Ivan Tolj, Drinske elegije, 1991.).

Djela

- Otočanka (pjesme, 1980.)
- Biokovski bal (pjesme, 1983.)
- Kozmopolitska jesen (pjesme, 1983.)
- Slavenske zime (pjesme, 1987.)
- Anima Creatorum (pjesme, 1990.)
- Križnice (pjesme, 1991.)
- Drinske elegije (pjesme, 1992.)
- Drinske elegije (izabrane pjesme, 1994.)
- Junačka i sveta Hrvatska (s biskupom Vladom Košićem, 2021.)
- Junačka i sveta Hrvatska (s biskupom Vladom Košićem, s dodatkom o potresu, 2021.)

Neka njegova djela je u njenoj antologiji *Zywe zradla* iz 1996. sa hrvatskog na poljski prevela poljska književnica i prevoditeljica Łucja Danielewska.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Ivan_Tolj

Zapravo niz tekstova iz autobiografije generala Tolja možete naći na miportalu i dani su u Dodatku na kraju ove knjige.

Ovaj Uvod o našem generalu završit ću s jednim prošlogodišnjim razgovorom s njim.

GENERAL IVAN TOLJ: U RATU NAS JE RESILA HRABROST, A ŠTO NAS RESI U MIRU?

30.05.2020.

Jedan od prvih 48 osnivača HDZ-a kada je za predsjednika te stranke izabran Franjo Tuđman, hrvatski general u mirovini i pjesnik-autor više zbirki pjesama, rodom iz mjesta Blatnica kod Čitluka, nekadašnji načelnik Političke uprave u Ministarstvu obrane Republike Hrvatske, general Ivan Tolj, u intervjuu za Dnevni list govori o zbivanjima u Hrvatskom generalskom zboru (HGZ), udruge najviših časnika hrvatske vojske iz koje je i on sam istupio prošle godine.

Naime, HGZ potresaju i slabe odlasci istaknutih visokih časnika HV-a i HVO-a koji smatraju da isti ne služi ciljevima zbog kojih je i formiran – zaštititi digniteta Domovinskog rata i branitelja. O ovim temama, ali i osvrtom na zbivanja u BiH, za Dnevni list, govori i general Ivan Tolj.

Nedavno je nekoliko hrvatskih generala i visokih časnika (generali, Željko Glasnović, Željko Šiljeg, Miljenko Lasić, Ivica Primorac; brigadiri: Stjepan Gašljević, Ivan Ančić i pukovnik Ivica Tomić) istupilo iz Hrvatskog generalskog zbora, a zbog izostanka jasnije reakcije na istupe predsjednika Republike Hrvatske Zorana Milanovića u svezi pripadnika HOS-a i njihovih obilježja. Kako komentirate istupe predsjednika Milanovića, ali i izostanak konkretne reakcije iz HGZ-a?

-Da, izgleda da se i ovoj sedmorici mojih kolega prelila čaša strpljenja, višegodišnjeg čekanja da se u HGZ-u pokrenu stvari s mrtve točke, da se oglase da su živi i da reknu barem ponešto o hrvatskim političkim pogreškama i anomalijama koje nas kao narod vode u propast, koje nam ne daju da krenemo prema naprijed, koje nas upropaštavaju u svakome smislu: identitetskom,

duhovnom, kulturnom, gospodarskom, demografskom... Nekoliko dana prije ovih kolega, iz HGZ-a je istupio i prof. dr. Andrija Hebrang, koji je precizno naveo razloge napuštanja generalske udruge!

>>*General Živko Zrilić: Kad se hrabri ratnici prodaju dezerterima i tajkunsko-političkim kartelima*

Milanovićevo micanje bista hrvatskih velikana iz Ureda predsjednika naišlo je na mlake reakcije nekolicine stranačkih čelnika i saborskih zastupnika koji se nisu složili s takvim činom i onih s takozvanog lijevog spektra, koji su taj vandalizam, bez presedana u uljuđenim zemljama svijeta i Europe, proglasili mudrim i pravim državničkim potezom. HGZ se, u skladu s višegodišnjom praksom šutnje, nije oglasio! Od generala reagirali smo priopćenjem za javnost general Ivan Kapular i ja! U Jasenovcu, ničim izazvan, predsjednik Milanović je izjavio da treba skinuti i baciti ploču na kojoj su uklesana imena palih hosoavaca, pripadnika Hrvatske vojske, koji su položili živote za Hrvatsku u kojoj je danas predsjednik Zoran Milanović! Pa onda proslava obljetnice 'Bljeska' u Okučanima, koju je „državnički“ napustio zbog osoba obučenih u crne majice na kojima je grb postrojbe HOS-a! Neki su se, odmah nakon toga predsjednikova incidenta, počeli pozivati na predsjednika Tuđmana, koji je, kažu ti vrli znalci, zabranio HOS, što je apsolutno netočno! On je u onim ratnim okolnostima tu postrojbu integrirao u Hrvatsku vojsku i koliko ja znam, a umišljam si da znam, nije ukinuo ni postrojbu, ni njihovu oznaku! Jedino ako neki misle da je integriranje i ukidanje istovjetan pojam! Nakon Tuđmanovog mudrog poteza, nikakvih problema s HOS-om nije bilo!

Zašto je HOS, kako se čini, i dalje 'tabu tema' kada se govori o Domovinskom ratu iako je njihov doprinos u obrani Republike Hrvatske neupitan?

-Braniteljima, ljudima koji su se borili i krvarili u Domovinskome ratu, nama koji smo im zapovijedali i bili s njima nisu hosovci nikakav problem! Oni nama ne mogu biti i ne smiju biti "tabu tema"! Oni su junaci, vitezovi našega obrambenoga i oslobodilačkog rata! Ali problem su onima koji iza svakoga ugla vide ustaše, a ustaša ni od korova. Pobijeni su bez suda u zločinačkom, krvavom poraću i pobacani u jame i tenkovske rovove, zajedno s civilima, starcima, ženama, djecom! Čitam, neki dan, Đilasa, partizanskoga generala, a kasnije disidenta, koji tvrdi da su većina ubijenih bili civili, seljaci, koji su se zbog straha od komunista povlačili prema Austriji! Pod njihovom kamom i metkom skončali su tako desetci i desetci tisuća, pretežito, Hrvata! Stalno se predbacuje hosovcima pozdrav "za dom spremni", koji, kažu, po svaku cijenu, treba zabraniti. Zbog toga pozdrava smatraju ih ustašama! Glupost! Taj pozdrav, upisan u grb HOS-a u Domovinskome ratu, treba gledati u kontekstu hrvatske borbe protiv velikosrpske, jugokomunističke agresije! Interesantno je da pobornicima zabrana ne smeta crvena zvijezda petokraka, krvava i zločinačka od drugoga svjetskoga rata, poraća, do Domovinskoga rata, Vukovara, Ovčare, Škabrnje i ostalih stratišta diljem Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Hrvatski vojnici, branitelji, među kojima su bili i hosovci, branili su našu zemlju i narod od tih crvenih fašista i četnika kokardaša ogrezlih u krvi i zločinima!

Vi i general Ivan Kapular također ste napustili HGZ prošle godine. Koji su vaši razlozi za to?

-Razlozi su, oko prilike, isti kao i kod kolega, prijatelja i suboraca, koji su to učinili ovih dana! Nisam uspio uvjeriti ljude u HGZ-u da moramo reagirati na dodjelu povelje počasnog građanina grada Zagreba, Budimiru Lončaru, bivšem ministru vanjskih poslova SFRJ, "zaslužnom" da je Hrvatska u tim teškim danima rata i agresije dobila zabranu na uvoz i kupovinu oružja! A tada, na početku rata i agresije bili smo posve razoružani i goloruki! Kao razlog našeg protivljenja dodjeli tako časnoga priznanja naveli smo i njegovo nimalo slavno poratno djelovanje u Zadru i okolici! Ja sam odlučio reagirati, a priključio mi se i supotpisao javno priopćenje i general Ivan Kapular! Valja reći da je ta situacija oko Lončara, koji nema nikakve zasluge za samostalnost Hrvatske, već naprotiv, bila "vjetar u leđa" u odluci o napuštanju članstva u Upravnom odboru i Zboru! Dodjela takvoga priznanja, takvoj osobi, van svake je pameti i razuma! Ali, očito da većina Upravnog odbora, na čelu s generalom Miljavcem, nije mislila tako! Mi smo u tekstu naše ostavke postavili retoričko pitanje: "U ratu nas je resila hrabrost, a što nas resi u miru?" Eto i sada postavljamo to pitanje!

Predsjednik HGZ-a, general Pavao Miljavac, komentirajući upućeno pismo HGZ-u o odlasku najnovijem odlasku najviših časnika hrvatske vojske (HVO), iste je uvrijedio doslovno rekavši: "Moram napomenuti kako su većina njih koji se potpisuju na ovo pismo, su si stavili sami činove, koje onda mi prevodimo na naše činove. Većina njih su brigadni generali, a nisu generali pukovnici". Što vi kažete na ovu uvrjedljivu konstataciju na račun dojučerašnjih kolega u HGZ-?

-Nekako mi je promakla ta izjava i ne znam koji je smisao te priče o činovima i prevodenju činova! Ne znam, koji su to sami sebi stavili činove? Ako je to doista točno, onda to nije u redu! Ukoliko ta tvrdnja nije točna, onda s pravom ti "neki" mogu biti uvrijeđeni! Međutim, to je bespotrebna i jalova priča. Čudi me da je rasprava spuštena na tu razinu i da se na taj način plasira u javnost, dok se o stvarima o kojima bi valjalo govoriti, ne govori! Čak se dobiva dojam kao da je stvorena svojevrsna "zavjera" šutnje i izostanak svake kritičnosti i odnosa s realnošću i iznošenje istina o pojavama i činidbama u društvu koje nisu dobre i na koje bi bila dužnost i obveza da se HGZ očituje i da inzistira da se situacija u društvu popravlja i mijenja na bolje.

Je li ovakvom retorikom, ponašanjem i izostankom reakcije postojanje HGZ-a izgubilo smisao ili koje je rješenje?

-Kada smo utemeljivali HGZ, napisali smo i Statut u kojem sve lijepo piše, koja je uloga i smisao takve udruge, koje su zadaće, koji prioriteti u djelovanju. Moj je prijedlog bio da se tako zove udruga. U samom nazivu nazire se razlog njena postojanja. Hrvatski, generalski i kao u zboru, sklad i zajedništvo! Odstupanje od ovoga trojstva gubi se smisao ovakve organizacije i dovođenje u pitanje autoriteta, koji generali imaju već samim tim što su nositelji tako visokih činova. Ukidanje ili gašenje ne bi bilo dobro! Sve države i vojske imaju generalske klubove, korove

ili tome slično! Postoje načini popravljanja situacije! Postoji Upravni odbor, postoji Skupština, koja može promijeniti i, ako je potrebno, statut i donijeti odluke o učinkovitijem i svrsishodnijem djelovanju!

Jesu li ratni generali Domovinskog rata podcijenjeni u današnjoj Republici Hrvatskoj?

-Jesu i nisu! Jesu, ako sami sebe podcjenjuju, ako se ne ponašaju u skladu s činom koji nose, ako umjesto hrabrosti i razboritosti biraju nešto drugo i to, ne daj Bože, osobne interese ili pak, ako su podložni bilo kakvome obliku ucjene! Hrabrim ljudima, a generali bi trebali biti takvi, valja se diviti i ugledati na njih! One manje hrabre, podložne utjecajima, opterećene osobnim problemima valja razumjeti i prihvatiti takvima kakvi jesu! I pomoći im, ako je potrebno, ali ne predvodničkim funkcijama koje ne mogu valjano održavati!

Kako, u tom kontekstu, promatrate odnos službene hrvatske politike u BiH prema svojim generalima HVO-a od kojih su mnogi zbog prijetnji sudskim progonima, prisiljeni na odlazak iz BiH?

-U politici nema, a pogotovo nema u BiH, jednoznačnih rješenja i odgovora. Ovim pitanjem, otvarate nepresušni izvor problema, nevolja, nejednakosti, nepoštivanja drugih i drukčijih, miniranja konstitutivnosti naroda, bez koje ne može opstati BiH. Hrvatski narod mora biti i suveren i jednakopravan barem toliko koliko su to i Bošnjaci i Srbi! Od ovakvih zahtjeva ne bi se smjelo odustajati ni milimetra! Da, BiH je hrvatska zemlja i to ne od jučer, nego od doseljenja na te prostore, od stoljeća sedmog, šestog! BiH je i bošnjačka i srpska zemlja! Nitko to s hrvatske strane ne osporava i bilo bi lijepo, pametno i dobro da se ni Hrvatima ni u jednom pogledu ne osporava pravo, koje ne smije ovisiti ni o srpskoj ni o bošnjačkoj milosti! Nije dobro unošenje razdora u redovima hrvatskog naroda u BiH, pogotovo, ako to čine Hrvati sami sebi. A ima takvih pojava, tekstova po nekim portalima, napada na HDZ BiH i na Dragana Čovića! Kritika je dobro došla, ali mora biti konstruktivna, a ne rušiteljska! I koje je rješenje, ako se sustavno minira politika HDZ-a BiH! Zar je rješenje Komšić i njemu slični? Nesloge u hrvatskoj politici u BiH, obijaju se o glavu braniteljima i generalima HVO-a. Ni krivi ni dužni stradavaju i trpe progone i poniženja!

M.J.

<https://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/57647-general-ivan-tolj-u-ratu-nas-je-resila-hrabrost-a-sto-nas-resi-u-miru>

<https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/general-ivan-tolj-u-ratu-smo-bili-hrabri-i-ponosni-sto-je-od-toga-ostalo-danas/>

'SRPSKI SVET'

PISMO OBITELJI TUĐMAN

Naslov: Pismo obitelji Tuđman

Datum: Mon, 14 Jan 2019 05:11:02 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima:miroslav tudjman, st.tugjman, Ivan Tolj, predsjednica@predsjednica.hr
<predsjednica@predsjednica.hr>, Ured Predsjednica
<ured@predsjednica.hr>, predsjednik@sabor.hr
<predsjednik@sabor.hr>, predsjednik@vlada.hr
<predsjednik@vlada.hr>, hina@hina.hr <hina@hina.hr>, Hrvatski
generalski zbor <hgz@hrvatski generalskizbor.hr>, Kabinet Predsjednika
<kabpred@hazu.hr>

Poštovani članovi obitelji Tuđman,

Pozivam vas na predstavljanje knjige "**Razotkrivena jasenovačka laž**", čiji smo autori dr. Stjepan Razum i ja. Predstavljanje će se održati u četvrtak, 17. siječnja 2019., u 20 sati, u dvorani crkve Presvetog Srca Isusova u Palmotićevoj 31., u Zagrebu. O knjizi će govoriti novinar i publicist Igor Vukić i mi autori.

U Prilogu vam dostavljam i tekst o napadima na knjigu iz Slobodne Dalmacije koji završava sa sekcijom „Josip Pečarić: I Tuđmana su prozivali za revizionizam“.

U knjizi, koja evo izlazi dvadeset godina poslije moje knjige „Srpski mit o Jasenovcu“ – polemične knjige s knjigom „Tuđmanov Jasenovački mit“, a u njoj je ponovno dan i moj „dvoboj“ s autorom te knjige dr. Milanom Bulajićem.

Svojevremeno je general Ivan Tolj – oduševljen tim razgovorom – ustvrdio da je u njemu sve rečeno. Toga smo se prisjetili i poslije otkrivanja spomenika našem predsjedniku (šaljem vam i zajedničku sliku s kardinalom Bozanićem).

U knjizi „Holokaust u Zagrebu“ oca i sina Goldstein, s kojom sam također polemizirao, a i niz takvih tekstova je ponovno tiskano u ovoj knjizi, postoji poglavlje o revizionistima u Hrvatskoj povijesti. I Prvi i najveći revizionist im je dr. Franjo Tuđman. Kao sramota HAZU ostat će činjenica da je kasnije prof. dr. Ivo Goldstein predložen za redovitog člana. Poznato je da sam se i tada tome (srećom uspješno) suprotstavio.

Svjedoci ste i činjenice da danas revizionizma u Hrvatskoj doista ima tj. postoji revizionizam povijest Domovinskog rata. Na stalnom udaru su i Domovinski rat i Predsjednik Tuđman.

Zato bi prirodno bilo da prozване vlasti jednostavno odgovore zahtjevima za zabranu svojom nazočnošću na ovom predstavljanju. Zato ću ovaj poziv proslijediti i njima.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

PRILOG

LOVAC NA NACISTE Zuroff pisao Plenkoviću: zabranite knjigu akademika Josipa Pečarića i dr. Stjepana Razuma

Nakon zastupnika SDSS-a Milorada Pupovca i Borisa Miloševića koji su poručili kako najavljena promocija knjige „Razotkrivena jasenovačka laž“ akademika Josipa Pečarića i dr. Stjepana Razuma kod njih "izaziva zebnju", u srijedu je zabranu knjige zatražio i Centar "Simon Wiesenthal".

Sporna knjiga izdana je nešto prije Božića, izdavač je Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, a promocija je planirana za 17. siječnja u dvorani crkve Presvetog Srca Isusova u Palmotićevoj ulici u Zagrebu.

U knjizi se na petstotinjak strana ponavljaju već prije objavljene teze dvojice autora poznatih po aktivističkom revizionističkom djelovanju i tvrdnjama da je broj jasenovačkih žrtava preuveličan. U odnosu na njihove prethodne knjige sad su dodana i poglavlja s reakcijama na knjigu Igora Vukića „Radni logor Jasenovac“ koja iznosi iste teze.

Istraživanja povjesničara

Poznati lovac na naciste Efraim Zuroff jučer je od hrvatskih vlasti zatražio zabranu ove knjige, kao i ostalih djela koja negiraju povijesne činjenice i ustaške zločine počinjene za vrijeme NDH. Iz Centra "Simon Wiesenthal" navode kako se u knjizi negiraju masovna ubojstva Srba, Židova, Roma i hrvatskih antifašista u Jasenovcu.

- Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, koje sponzorira ovaj događaj, osnovano je radi skrivanja strašnih zločina koje su na Balkanu počinili ustaše. Ove zločine potvrđuju povijesni dokumenti, svjedočanstva preživjelih i brojna istraživanja uglednih povjesničara.

Djela poput "Razotkrivene jasenovačke laži" u Njemačkoj ili Austriji odmah bi bila zabranjena – navodi Efraim Zuroff. Također podsjeća da je Hrvatska članica

Međunarodnog saveza za sjećanje na holokaust te da bi sukladno tome trebala poduzeti sve korake kako bi spriječila negiranje holokausta i povijesnih činjenica. Ogorčen je i Franjo Habulin, predsjednik Saveza antifašističkih boraca i antifašista, koji podsjeća kako je još prošlu jesen zajedno s manjinskim saborskim zastupnicima Miloradom Pupovcem i Veljkom Kajtazijem, te Ognjenom Krausom, predsjednikom Koordinacije židovskih općina, uputio predsjednici Republike, predsjedniku Sabora, predsjedniku Vlade i državnom odvjetniku dopis u kojem upozoravaju na alarmantno širenje, dopuštanje i podršku revizionizmu i negacionizmu u Hrvatskoj.

U dopisu su tražili da se odlučno osudi i suzbije širenje mržnje prema pripadnicima naroda žrtava i antifašistima, kao i širenje neistina o zločinačkoj NDH sazdanom na rasnim zakonima.

- Tražili smo da se prema tim pojavama i naša država odnosi kao Njemačka i Austrija. No, do dana današnjeg nismo dobili ni od jedne institucije odgovor na taj naš dopis. Jasno je da se ni nakon 28 godina otvorenog revizionizma iz pozicija vlasti i školskog sustava u kojem se djecu ne uči dovoljno o antifašizmu društvo nije spremno suprotstaviti tome - žali se Habulin.

Vlaho Bogišić, leksikograf i književnik, koji se kao član Programskog vijeća HRT-a već susretao s ovakvim kritikama, pogotovo nakon gostovanja Igora Vukića na HRT-u, kaže kako on ne misli da se u suvremenom društvu knjige trebaju cenzurirati i zabranjivati.

Ja sam krležijanac

- Kao krležijanac mislim da knjigama nije mjesto u sudnici, ni u cenzorskom uredu. Evo pogledajte primjer Šešeljevih knjiga, on je napisao pedeset protuhrvatskih, skandaloznih i strašnih knjiga. One nisu zabranjene u Hrvatskoj. Mogu se slobodno prodavati i reklamirati.

Moje je mišljenje da ni jedna javna institucija kao što je, recimo, HRT nipošto ne smije takve knjige reklamirati, međutim, to ne znači da se one trebaju spaljivati – kaže Bogišić i zaključuje kako sve što nije protivno zakonu može izlaziti, pa i najgore budalaštine.

Josip Pečarić: I Tuđmana su prozivali za revizionizam

Jedan od autora sporne knjige akademik Josip Pečarić odgovara kako su oni koji prozivaju njega, Stjepana Razuma i Igora Vukića na isti način prozivali i Franju Tuđmana za revizionizam.

- Točno je 20 godina prošlo od tiskanje moje knjige 'Srpski mit o Jasenovcu'. Ova nova knjiga koju smo napisali dr. Razum i ja na neki je način i obilježavanje te okrugle obljetnice - kaže Pečarić.

Piše Anita Belak-Krile

<https://www.slobodnadalmacija.hr/novosti/hrvatska/clanak/id/584018/zuroff-pisao-plenkovicu-zabranite-knjigu-akademika-josipa-pecarica-i-dr-stjepana-razuma>

J. Pečarić, Revizionisti u HAZU, Zagreb, 2020.

JEDNA OD MNOGOBROJNIH SRPSKIH LAŽI: GRISOGONOVO PISMO

U emisiji Tihomira Dujmovića govoreći o međunarodnoj komisiji koja bi ustanovila istinu o logoru u Jasenovcu prof. dr. sc. Ivica Šola je konstatirao kako takva komisija može zaključiti bilo što ali Srbi će i dalje iznositi svoje laži.

S druge strane naš sjajni odvjetnik Željko Olujić je u Bujančevoj „Bujici“ upozorio na nedavno ponovljenu priču o srpskim lažima o pismu Prvislava Grisogona Stepincu za koji je dokazano da je veliki hrvatski povjesničar prof. dr. sc. Ljubo Boban dokazao da je lažno.

Zapravo, to što ga Srbi koriste iako znaju da je lažno sasvim je logično. Podsjetimo se da je Dobrica Ćosić i rekao da je laž najviše pomogla u njihovoj povijesti.

Sluganska hrvatska politika neće nikada na pravi način odgovoriti na srpske laži. Zapravo, uz pomoć svjetskih moćnika koji nam nikada nisu oprostili što smo unatoč njihovoj potpori srpskom fašizmu stvorili Hrvatsku, na vlast je u RH i dovedena Srpsko-hrvatska koalicija. A za nju sam i napisao kako joj je Statut zapravo pjesma o srpskim lažima Dobrice Ćosića pa oni ni po svom Statutu se ne smiju suprotstaviti srpskim lažima.

Zato pogledajmo kako sam se u „dvoboju“ s srpskim genocidologom dr. Milanom Bulajiće sučelio i po pitanju lažnog Grisogonovog pisma na radiju „Slobodna Europa“:

SUČELJAVANJE MILANA BULAJIĆA I JOSIPA PEČARIĆA ZA EMISIJU “MOST” RADIJA “SLOBODNA EUROPA”

Na radiju “Slobodna Europa”, u emisiji “Most” srpnja 1998. godine objavljeno je sučeljavanje srpskog povjesničara Milana Bulajića i prof. Josipa Pečarića o temi Jasenovca i žrtava u Drugom svjetskom ratu. Objavljeni je razgovor bio mnogo kraći, s ispuštenim nekim zanimljivim dijelovima, a ovdje donosimo transkript cijelog razgovora.

(...)

BULAJIĆ: Pa evo ja sam htio da podsjetim ono čemu si i ti Omere svjedok, da sam ja predložio da razgovaramo sa gospodinom Pečarićem. Ali kada sam pregledao, doduše na brzinu, njegovu knjigu, koju je on nazvao pamfletom...

PEČARIĆ: ha, ha, ha...

BULAJIĆ: ... nisam htio da se odričem mog vlastitog prijedloga, nego sam htio da profesor Josip Pečarić javno prizna da je ovo njegova knjiga, i da ono o ništicama, o tiskarskim greškama, o tome da sam ja tvrdio da je bilo 700.000 žrtava, da sam ja branio ubojice srpske u ratu 1991. – 1995. - da to apsolutno ne stoji. Prema tome, evo ja ponovno tvrdim da treba neke činjenice ustvrditi. I ovaj razgovor je dokaz da istinu treba ustvrditi. Samo da spomenem još, evo sad su mi donijeli ovo što je na internetu jučer objavljeno: “Serbian myth about Jasenovac”, i tu, to nisam stigao vidjeti, gospodin profesor Pečarić spominje pismo doktora Prvislava Grisogona nadbiskupu zagrebačkom Alojziju Stepincu ali on nigdje

neće također reći kako postoji jedno pismo koje nije bilo njegovo, ali i da postoji pismo koje je bilo njegovo, jer postoje dva pisma - od 8. veljače 1942. i od 20. veljače 1942. Originalnost tog drugog pisma je potvrdila kćerka Ksenija i doktor Vladimir Stojanović, i tu je jasno rečeno o zločinima koji su tada vršeni. A predložio bih vam Omere, u svezi s ovom našom polemikom, prvo da u nekom razgovoru konzultujete gospodina Simona Wiesenthala - ono što on zna o Jasenovcu, a drugo podsjetio bih gospodina profesora, prošlog mjeseca je vlada SAD objavila izvještaj o nacističkom zlatu u kome se nalazi 16 stranica o ustaškom zlatu. U njemu se ne govori samo o zlatu nego i što su ustaški zločinci radili tijekom Drugog svjetskog rata u Jasenovcu i u ustaškoj nacističkoj državi Hrvatskoj. To su izvori koje nije napisao neki pisac pamfleta u Americi, nego zamjenik državnog sekretara Adenštajn.

PEČARIĆ: Upravo je suprotno od toga jer je izdana knjiga u Hrvatskoj o tome.

BULAJIĆ: To trebate pročitati gospodine profesore kada pišete pamflet.

PEČARIĆ: Ta je knjiga izdana u Hrvatskoj i bila joj je promocija jedno mjesec dana prije promocije moje knjige. U njoj je pokazano da je sve to isto pamflet kao što je to i vaša knjiga. A kad već spominjete pamflet...

BULAJIĆ: Ma jest, pamflet je sve ono što kritički govori o NDH.

PEČARIĆ: Nije istina da sam za svoju knjigu rekao da je pamflet, nego je istina da sam rekao da je vaša knjiga pamflet. To sam ja rekao i onda sam vam spomenuo što u Hrvatskoj drugi pišu o tome. A kad govorite o Grisogonovom pismu također nije istina da ja u svojoj knjizi nisam naveo oba pisma. Dapače, ja sam polemizirao s vama o tome. Vi tvrdite da Hrvatski povjesničari ne žele spomenuti to drugo pismo, a onda sam naveo na kojoj strani vaše knjige citirate da ste to drugo pismo uzeli iz hrvatskih knjiga...

BULAJIĆ: Ne, ja ne govorim o vašoj knjizi ja govorim o onome što ste na Internetu objavili....

PEČARIĆ: Opet ne govorite istinu gospodine Bulajću. ...

BULAJIĆ: ... ono što ste na internetu objavili gospodine, ono što servirate svjetskoj javnosti.

PEČARIĆ: Opet vi radite kao i gospodin Dobrica Ćosić. Vi tvrdite u vašoj knjizi doslovno ovo: "Od bitnog značaja je činjenica da je Grisogono pismo zaista postojalo, išlo od ruke do ruke. ...

BULAJIĆ: Točno, točno.

PEČARIĆ: ... Od manjeg značaja je pitanje autorstva da li je Grisogonovo ili ne."

BULAJIĆ: Točno.

PEČARIĆ: Drugim riječima, vama kao i Dobrici Ćosiću, nije važno što je pismo lažno...

BULAJIĆ: Ali postoji i istinito pismo. Postoji i istinito pismo.

PEČARIĆ: ... nije važno što ga nije potpisao Grisogono, već je važno što je to pismo išlo od ruku do ruku kod Srba u Hrvatskoj...

BULAJIĆ: Jest.

PEČARIĆ: ... što im je, isto kao i mit o Jasenovcu, govorio o zvjerstvima koja će na njima biti napravljeni, pa su onda oni uzeli oružje i krenuli boriti se protiv te države, i na kraju su doveli do toga da stradaju mnogo više nego što bi stradali da

nisu uzeli oružje u ruke. Vi isto tako Srpskim mitom o Jasenovcu opravdavate i tjerate ljude da danas u ovom ratu u Hrvatskoj naprave zločine koje su pravili, kao što je Grisogonovo pismo poslužilo u tom ratu. I vi tvrdite da nije važno što je ono lažno, to vi tvrdite u vašoj knjizi, a nije istina da ja nisam rekao ništa o onom drugom pismu. Dapače, komentirao sam i to drugo pismo, pogledajte malo pažljivije moju knjigu.

BULAJIĆ: Ne, u Internetu niste gospodine.

PEČARIĆ: A ovo što vi na internetu čitate to je zaključak moje knjige. Znae u zaključku se ne može, staviti cijela knjiga, tu idu samo one najbitnije stvari...

BULAJIĆ: A, pa možete spomenuti da ima i ono pravo pismo. Je li? Možete to spomenuti.

PEČARIĆ: A najbitnije stvari u Grisogonovom pismu je da doktor Milan Bulajić, doktor znanosti, doktor međunarodnog prava tvrdi da nije važno što je neko pismo lažno, nego je važan njegov učinak.

BULAJIĆ: Mogu li dobit riječ, gospodine.

PEČARIĆ: A zna se zašto će netko napisati lažno pismo.

BULAJIĆ: Ne, ne, čekajte.

PEČARIĆ: Citirat ću ponovno, kad on kaže, citirat ću što on piše. Imam to tu. Otvorio sam svoju knjigu, a mogu i iz njegove, ako hoćete, ali to je smiješno....

BULAJIĆ: Mogu li dobiti riječ? Mogu li dobit riječ?

PEČARIĆ: Mislim smiješno je u jednom razgovoru od jedno sat vremena, stalno pobijati što kaže gospodin Bulajić, kad moram svaki put iz rečenice u rečenicu gledati kada će gospodin Bulajić reći neistinu.

BULAJIĆ: Omere, mogu li dobiti riječ.

KARABEG: *Evo da damo riječ gospodinu Bulajiću, pa ćemo onda zaključke.*

BULAJIĆ: Molim vas, molim vas, točno je da sam rekao, kada je u pitanju prvo pismo, nije najbitnija stvar je li ono istinito ili nije.. nego...

PEČARIĆ: Nije važno, rekli ste, nije bitno...

BULAJIĆ: Ma sačekajte za boga... Molim te Omere smirite čovjeka malo.

KARABEG: Izvolite, izvolite.

PEČARIĆ: Ma smirite se vi, nemojte stalno lagati...

BULAJIĆ: Nego da je bitno šta je u tome...

PEČARIĆ: Nemojte govoriti neistine, molim vas.

BULAJIĆ: Čekajte, bitan je sadržaj pisma. Bitno je da li to što je u tome pismu bilo, da je kružilo i da ga je imala i kraljevska vlada i ustaški arhiv....

PEČARIĆ: Vama nije bitno što je pismo lažno. Itekako je bitno. Dapače, ako je pismo lažno, nije bitna sadržina nego je bitno čemu je služilo to lažno pismo.

BULAJIĆ: Omere, ja ne znam, ja ne mogu ovako govoriti.

PEČARIĆ: Hajde, hajde. Izvolite.

KARABEG: *Izvolite, završite, završite.*

BULAJIĆ: Važno je da je to pismo bilo u ustaškim arhivama, u četničkim arhivama, u kraljevskoj vladi, u vladi Nezavisne države Hrvatske, da je svugdje kružilo. Bitno je da li je to pismo sadržalo istinite činjenice. Jesu li počeli masovni zločini nad Srbima u Gudovcu 27. travnja, gospodine profesore...

PEČARIĆ: Srbi su prve zločine u Hrvatskoj napravili prije nego što je NDH stvorena, početkom travnja 1941. godine, a NDH je stvorena 10. travnja 1941. godine.

BULAJIĆ: ...ili to nije tačno, to je bitno. Ja sam rekao da sam ustvrdio da to pismo nije istinito, ali sam onda ustvrdio i otkrio da postoji istinito pismo od 20. veljače i pokazao sam kako katolički tjednik "Glas koncila" samo navodi iz toga pisma ono što mu odgovara, ...

PEČARIĆ: Ma ne mora se uvijek citirati sve što postoji.

BULAJIĆ: ...a sve ono što kritizira ponašanje katoličke crkve se ne spominje nigdje.

PEČARIĆ: Vi želite ostaviti dojam da Hrvati skrivaju to pismo, a sami citirate, uzmite vašu knjigu, pa ću vam reći na kojoj strani, da ste ga našli u Bobanovoj knjizi.

BULAJIĆ: Govorimo o tjedniku "Glas koncila".

PEČARIĆ: Prema tome, to pismo postoji u hrvatskoj literaturi. Svako može uzeti to pismo i pročitati, a kad se piše članak ne mora se sve navesti. To pismo je ono u kome piše kako su u Beogradu prijetili da će Hrvatima i katolicima izvaditi oči i slično. Mislite na to pismo, to je drugo pismo. Grisogono govori u tom pismu kakav je bio učinak u Beogradu lažnih tvrdnji o vagonu s natpisom "svinjska mast za Beograd", a u njemu odsječene srpske glave, i slično. To ima u mojoj knjizi. Grisogono se u drugom pismu ograđuje od prvog pisma. Naravno da je on mogao povjerovati lažima iz prvog pisma, a bitna je činjenica što se iz njega vidi što su ove provokacije u Beogradu učinile tamošnjim Hrvatima.

BULAJIĆ: Pa i ja sam to konstatirao da je prvo pismo lažno.

PEČARIĆ: Najvažnija stvar koju spominjete jest da je to pismo kružilo među Srbima u Hrvatskoj.

BULAJIĆ: Jest. Ne samo među Srbima. I među Ustašama je kružilo.

PEČARIĆ: Jezoviti dijelovi prvog pisma u kojem se citiraju navodni ustaški zločini, u stvari navode klasične srpske zločine. Vi znate kako je to u srpskoj narodnoj epici. Recimo, Sestra Luke kapetana u istoimenoj pjesmi, pogrdila je najvećeg srpskog junaka Marko Kraljevića i odmah slijedi odgovor:

*"Ljutit Marko pa se pridruo,
jednom kroči daleko skoči,
i za ruku dofatil djevojku,
ostar pinjal vadi od pojasa,
te joj desnu odsječe ruku,
ods'ječe joj ruku do ramena,
desnu ruku dade u lijevu,*

BULAJIĆ: Braćo moja, braćo moja, pa sveučilišni...

PEČARIĆ:

*a pinjalom oči izvadio,
pa ih zavi u svilen jagluk,
pa ih turi u desno njeđarce."*

U knjizi navodim još takvih pjesama. Tako se Vuk Branković osvećuje carici Mari ovako:

*“Poreza joj one bijele dojke,
a preturi one bijele ruke,
pa kroz dojke ruke preturio,
izvadi joj one oči crne,
pa ih zavi u zlatne jaguke.”*

Ili ako hoćete pjesmu kad muž nevjernu ženu spaljuje, ona gori od kose do prstiju dok ne izgori.

KARABEG: *Možemo li mi ako se slažete...*

BULAJIĆ: Molim.

KARABEG: *Ako se slažete..*

PEČARIĆ: Ti srpski zločini i drugi zločin koji se nalaze u literaturi točno se opisuju u tom pismu. Dakle četnički zločini koji su bili uobičajeni. To navodim u svojoj knjizi. Pročitajte malo knjigu pa onda pazite šta pričate,

BULAJIĆ: Pa trebali ste mi je poslati da je pročitam gospodine.

PEČARIĆ: I inače srpska epika opisuje sve što se radilo na ovim prostorima. Pa čak odnos prema kardinalu Stepincu koji i vi osobno gajite. Odnos prema čovjeku koji je spašavao Srbe, koji je spašavao Židove nije ništa drugo nego način na koji su Srbi u školi učili kako se treba zahvaljivati ljudima. Zna li, recimo, kako se Kraljević Marko, u pjesmi Kraljević Marko i Musa Kesedžija, zahvaljuje Novaku kovaču, koji mu je iskovao dobru sablju? Evo ovako:

*“ Pruži ruku, Novače kovaču,
pruži ruku da ti sablju platim!’
Prevari se, ujede ga guja,
prevari se pruži desnu ruku;
Manu sabljom Kraljeviću Marko,
ods’ječe mu ruku do ramena:
‘Evo sada Novače kovače,
da ne kuješ ni bolje ni gore’.”*

To vam je epika. To vam je narodna epika koja se uči u Srbiji, u školama. I onda se netko čudi zašto su se Stepincu, koji je spašavao i Srbe i Židove, zahvalili na način na koji jesu. Slično mu se zahvaljuje i doktor Bulajić. Koliko vidim Bulajića spominje i gospođa Ljubica Štefan u svojoj najnovijoj knjizi. U svojoj knjizi koju spominjem i komentiram što je sve Bulajić govorio o čovjeku koji je svetac za katoličku crkvu.

KARABEG: *Ako se slažete možemo li mi samo sad pošto...*

BULAJIĆ: Samo dvije napomene...

KARABEG: *Izvolite.*

BULAJIĆ: Molim te, prvo slušajući ove stihove, profesora Pečarića....

PEČARIĆ: To nisu stihovi profesora Pečarića, to su stihovi iz srpske narodne epike, pa molim vas pazite šta govorite.

BULAJIĆ: Pa čekajte zaboga. Omere, zamoli čovjeka da kažem.

KARABEG: *Hoćete pustiti gospodina...*

PEČARIĆ: Pa kakve su to bedastoće, molim vas. Jesmo li mi znanstvenici ili što smo?

KARABEG: *Dobro, izvolite gospodine Bulajiću.*

BULAJIĆ: Pa zamoli ga da kažem.

KARABEG: *Izvolite gospodine Bulajiću.*

BULAJIĆ: Kad slušam ove stihove, koje citira uvaženi sveučilišni profesor, ponovio bih ono što je on negdje napisao. Stvarno, smijati se ili plakati. Mogao bih i ja navesti mnoge stvari od onoga šta su Hrvati pisali o Starčeviću i tako dalje, to nije bitno. Bitno je samo ovdje na kraju da kažem, evo i u Internetu stoji da Bulajić "... continues to claim that Jasenovac claimed 700 000 victims, that is, a number that is more than 70% of the number whiĉ Yugoslavia presented to Germany in 1963.", a to je apsolutno netoĉno. Drugo, rekao sam da o Sajmištu postoji knjiga u Institutu za suvremenu historiju. Sajmište je na samom početku bio jevrejski logor. Ali Sajmište je kasnije bio logor za borce narodno-oslobodilaĉke borbe, a bio je jedno vrijeme i ustaški logor. Jasenovac se proširio na Sajmište, Źrtve Jasenovca su doplovljavale na obale Save...

PEĀARIĆ: Da, to su te priĉe srpskog jasenovaĉkog mita...

(...)

Naravno, to suĉeljavanje je "sakriveno" od hrvatske javnosti. Zato sam ga i objavljivao u nekoliko mojih knjiga, koje takoĊer moram sam tiskati. Kada je taj razgovor proĉitao general Ivan Tolj duhovito ga je prokomentirao rekavši da ga je ĉitao dok je bio naĉelnik Politiĉke uprave u MO RH on bi mene postavio da mu budem Źef.

A zapravo u toj njegovoj Źali pokazano je koliko je toĉna moja tvrdnja da se od srpskih laŹi ne treba braniti veĉ im se treba rugati.

J. Peĉariĉ, O suĉeljavanju Bulajiĉ vs. Peĉariĉ, Portal dragovoljac.com

Naslov: Fwd: SV. JOSIP - ZAŠTITNIK HRVATSKE DOMOVINE

Datum: Sat, 20 Mar 2021

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

SV. JOSIP - ZAŠTITNIK HRVATSKE DOMOVINE

HTV je pokazala veliku toleranciju pa je na dan Zaštitnika hrvatske domovine dala intervju s vrhovnim poglavarom ali ne s poglavarom drugorazredne Crkve u Hrvata već s poglavarom crkve koja je glavna Četničkoj koaliciji. Ili: Jest Sv. Josip zaštitnik hrvatske domovine, ali glavna je tu SPC! O tome piše Vjekoslav Krsnik:

Vjekoslav Krsnik

19. ožujka 2021...

Skandalozan četnički diverzantski ispad HTV-a i patrijarha Porfirija

Nije trebalo dugo čekati da novi patrijarh četničke Srpske pravoslavne crkve Porfirija kao što sam to predvidio u komentaru "Iza tobože hrišćanskih poruka patrijarha Porfirija ipak stoji četnik" pokaže pod krinkom vjere svoje pravo političko lice. Nije u pitanju samo on, nego još više tzv. Hrvatska radiotelevizija koja otvoreno zagovara neko novo jugoslavenstvo pod ruhom europskog tzv. Zapadnog Balkana, ali je sad s ovim intervjuom s četničkim patrijarhom oživjela ideju prve jugoslavenske zajednice monarhodespotske države "Srba, Hrvata i Slovenaca".

Da sve bude u duhu i u okvirima nove eskalacije unutarnje agresije na državu Republiku Hrvatsku vodstvo HTV-a na čelu s ravnateljem Kazimirom Bačićem, ravnateljem Poslovne jedinice Program Renatom Kunićem, glavni urednikom programa Brunom Kovačevićem i v.d. urednikom HTV 1 Tomislavom Štenglom te urednicom Odjela Informativni medijski servis HTV-a: Katarinom Periša Čakarun taj intervju s novim četničkim patrijarhom Srpske pravoslavne crkve Porfirijem lansiran je da šok za javnost bude jača na dan Sv. Josipa zaštitnika hrvatske države. Ne treba biti nimalo naivan što se tiče političke podrške koju je ovakvom intervjuu dao u Hrvatskoj vodeći zagovornik velikosrpske politike, a to je kao lutak na koncu čelnika velikosrpske pete kolone Milorada Pupovca sam predsjednik Vlade Andrej Plenković. Naravno intervju s patrijarhom Porfirijem nije vodio neki etnički hrvatski novinar, nego jedan od etničkih hrvatskih Srba na HTV-u da bi se cijelom tom projektu dao širi "SHS" značaj, kako je to bilo u doba monarhističke Jugoslavije sa "Srbima svi i svuda", a danas sa konstrukcijom "Srpskog sveta" kao novim memorandumskim projektom Srpske akademije nauka i umetnosti.

Gotovo u svakoj rečenici četnički patrijarh Porfirije izravno ili neizravno napadao je hrvatski državni integritet i suverenitet. On čak prijeti "Hrvatsku neću

napustiti", ali ide i dalje pa navodno u šali, ali kad je u pitanju velikosrpska politika ne radi se nimalo o šali, kaže kako je on "patrijarh Beograda, Zagreba i Ljubljane, Srba, Hrvata i Slovenaca". Tako je sa svoje strane oživio monarhističku despotsku kraljevinu u kojoj su Hrvati pod srpskom čizmom bili potlačeni narod. Na jednom mjestu on kaže "da bismo nadišli predrasude, važno je da razumijemo jedni druge". To je opet jedna slatkorječiva laž iz usta novog srpskog patrijarha, jer je njegova Srpska pravoslavna crkva suodgovorna za ratove što ih je velikosrpska politika povelala na prostoru bivše Jugoslavije iza kojih je ostalo 200.000 žrtava i goleme materijalne štete. Sad on nudi razumijevanje kao okušani model velikosrpske politike da poraze u ratu pretvori pod geslom "ko nas bre zavadi" u pobjedu u miru. Sam je sebe demaskirao kao osobu koja navodno treba razumjeti druge u pogledu kanonizacije blaženoga Alojzija Stepinca. Kao prvo, što se Srpska pravoslavna crkva s prethodnim patrijarhom Irinejom umiješala u unutarnje stvari Katoličke crkve. Je li ona uopće poštuje Katoličku crkvu kao krašćansku crkvu kad priječi kanonizaciju blaženika Stepinca. Nije ostavio nimalo dvojbe da će on u slučaju kanonizacije blaženog Alojzija Stepinca nastaviti politiku svojega prethodnika, jer tvrdi da ima Stepinčeva pisma koja su "duboko problematična". To valjda isto spada pod patrijarhov pojam "da razumijemo jedni druge", a najmljeni novinar Dragan Nikolić nije ga priupitao zašto SPC ustrajava na osudi blaženika ako je dokumentima utvrđeno kako je u ustaškom režimu spašavao ne samo Židove nego i ugrožene Srbe. To se od Dragana Nikolića naručenog novinara nije ni moglo očekivati, jer mu je bila zadaća da promovira novog patrijarha, a ne da ga suoči s golim činjenicama da je SPC suodgovorna za ratove što ih je Srbija vodila na ovim prostorima.

Naravno nezaobilazno je bilo i pitanje Jasenovca, pa je patrijarh Porfirije naglasio da to mjesto kao i svako drugo mjesto takvog karaktera "mora biti oslobođeno svake vrste politizacije". Tu je opet četnički patrijarh upao u zamku, jer je upravo Srpska pravoslavna crkva bila jedan od glavnih pobornika politizacije tog logora. On kaže da su se zločinci iz Jasenovca ispisali iz svakog naroda, "jer ti ljudi ne pripadaju nijednom narodu", ali ga preparirani Dragan Nikolić nije priupitao znači li to da brojni Srbi koji su u Domovinskom ratu počinili zločine nad Hrvatima ne pripadaju srpskom narodu. Naravno, Domovinski rat, odnosno Srpsko-hrvatski rat koji je pokrenula Srbija protiv Hrvatske i hrvatskoga naroda uopće nije spomenut u tom naručenom intervjuu zbog čega radi flagrantnog kršenja novinarske etike cijela rukovodeća garnitura na HTV-u treba biti smijenjena. To se naravno ne će dogoditi, jer nad radom HTV-a kao javnog servisa kojeg plaćaju građani ne postoji nikakav nadzor, a najmanje je to tzv. Programsko vijeće, dok je nadležni saborski odbor za medije pod kontrolom dnevne politike, dakle HDZ-a i SDP-a koja je dovela četničkog patrijarha Srpske pravoslavne crkve na ekran možemo slobodno reći novog Jutela.

*

O tome vidjeti:

<https://narod.hr/kultura/porfirije-o-bl-stepincu-imam-njegova-pisma-tu-se-mogunaci-duboko-problematicne-stvari>

<https://kamenjar.com/porfirije-jasenovac-mora-biti-osloboden-svake-vrste-politizacije/>

<https://kamenjar.com/anto-dapic-zbog-pitanja-patrijarhu-spc-porfiriju-trazi-smjenu-ravnatelja-hrt-a-i-otkaz-novinaru-nikolicu/>

S druge strane, kada je tako već opće prihvaćeno da je SPC glavna crkva u RH, malo slobode i na HTV-u.

Tako se u emisiji PETI DAN moglo od strane kolega Tomev Mitrikeski lijepo govorio o metodi TVOR hrvatskih znanstvenika dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića koja je objavljena u prestižnom svjetskom Q1 časopisu i kojom je pokazano da je popis žrtava HUSP Jasenovac LAŽIRAN!

Drugi sudionik Matija Štahan je lijepo govorio o istraživanju Igora Vukića. (ne tako davno na HTV-u su smijenili Karolinu Vidović Krišto zato što je g. Vukića pozvala u emisiju, a ustrašen od tog dvoboja prof. dr. sc. Hrvoje Klasić se nije usudio doći. Kaznili je da bi skrenuli pažnju s opravdanog kukavičluka kod profesora Klasića.

Tamo su bile i dvije drugarice. Bez obzira na njih ipak moramo znati koliko je velika stvar da u državi u kojoj je na vlasti Četnička koalicija, kako ju je slučajno ili ne nazvao drugi čovjek u vlasti pomoćnik Milorada Pupovca u Hrvatskom saboru.

Još odzvanja u RH, a i šire, kako je prošao Šešelj u sudaru s Vukićem. Ljudi pomalo i shvaćaju da su najogavniji ovi u Hrvatskoj koji provode srpske interese. To se vidi iz čuđenja mnogih da je i Šešelj mnogo bolji od Srpskih slugu u RH.

Ja se ipak moram zahvaliti onima koji su mi čestitali imendan. Naravno prva je to bila gđa Dubravec iz Australije. Ona je izdvojila i Stjepandića i Šimunića ali nije zaboravila ni sve druge drage imenjakinje i imenjake kojima eto i ja s malim zakašnjenjem čestitam:

IMENDANSKA ČESTITKA TROJICI JOSIPA

Tri brata, tri Hrvata,
 Za stijeg i Križ srce bije,
 Sjajne zvijezde Kroacije –
 Zemlja sija s njina zlata.
 Nek ih čuva Josip Sveti
 Od nemani ovozemni!
 Da ostanu za Dom spremni
 I kad žalac smrti prijeti.
 Nek o njima povijest zbori,
 Nek udijeli Bog im zdravlja,
 Imendanskog nek je slavlja,
 'Lijepo ime...' nek se ori!

ZDS Marija Dubravec

Sretan imendan i ostalim slavljenicima koji dišu hr. i Božjim duhom - duhom naših časnih predaka! Živjeli!

<https://hrvatskonebo.org/2021/03/19/marija-dubravac-imendanska-cestitka-trojici-josipa/>

P.S. Gospođa Dubravac je zaključila sa ZDS. A doista su sva tri spomenuta Josipa bili važni u Peticiji ZDS kojom se branila „Bojna Čavoglave“. Mene su iz Akademije, kao i pok. Akademika Stanka Popovića, prozivala u Hrvatskom saboru. Zato sam se zahvalio mojoj Akademiji jer oni stalno misle o mojoj dobrobiti:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25464-akademik-pecaric-hazu-kao-akademija-redikula>

PORFIRIJEVA DALEKOVIDNICA

Doista nevjerojatno! Hrvatska radio televizija na novome poklonstvu u Beogradu, evocirala je uspomene na 1918. god. i proglašenje države SHS, ovaj put "spontano", u "šali" iz usta srpskoga pravoslavnog regenta novopečenog patrijarha Porfirija. Ili možda nismo upoznati je li patrijarhovo gostovanje na HRT- u uzvrat gostovanja predsjednika Hrvatske biskupske konferencije na praznik Sv. Save na RTS, srbijanskoj javnoj televiziji. Isto tako nismo upoznati je li tom prilikom Predsjednik HBK imao osporavajućih primjedbi na proglašenje svetim Dositeja Vasića, mitropolita zagrebačkog?

Na Josipovo, 19. ožujka 2021. u dnevniku HTV, u najgledanijem terminu na 333.obljetnicu odluke hrvatskoga Sabora o proglašenju sv. Josipa zaštitnikom hrvatskoga naroda, HRT je objavila intervju s patrijarhom SPC. Dakle, novinara Dragana Nikolića zaputili su u Beograd da napravi ekskluzivni razgovor s čovjekom, koji nam je, iskoristivši takav poklon HRT-a, između ostaloga, u "šali" priopćio "ambiciju" da bude ne samo srpski patrijarh, već i patrijarh Srba, Hrvata i Slovenaca! U svakoj šali, kako se kaže, pola je istine, pa ako je tome tako, ako je i od Porfirija Perića, previše je i šale i njegove istine! Bilo bi lijepo da se šali u okvirima i granicama Republike Srbije, a da ostalo prepusti hrvatskim i slovenskim vicmaherima! I Slovenci, a pogotovo mi Hrvati imamo i previše svojih šaljivdžija, koji se šale i igraju s teško stečenom slobodom i državnom samostalnošću.

Međutim, nije problem u Porfiriju! Ovaj "spektakl" bi mogao imati više razloga i verzija. Kao pravi hrvatski naivci pođimo od manje vjerojatna scenarija! On je nogometnim rječnikom rečeno iskoristio svaku loptu, svako pitanje hrvatskoga novinara i zadao - zahvaljujući njegovoj gluposti, naivnosti, potkapacitiranosti, kompleksu manje vrijednosti - našoj prorijeđenoj i slaboj obrani nekoliko golova i postao pobjednikom smiješne i žalosne utakmice odigrane u sjedištu SPC-a.

Ipak, daleko je vjerojatnije da je pomno odabran trenutak i blagdan sv. Josipa za snishodljiva, podanička, izdajnička pitanja, koja su sugerirala željene Porfirijeve odgovore. Ovako mu se ne bi ulizivao ni jedan srpski novinar RTS-a. Blago Porfiriju, ima on hrvatsko- srpsku dalekovidnicu.

Nikolić je samo izvršio svoju jednu zadaću. I jasno, pri tome, kako drugačije, samoinicijativno, ničim izazvan potegnulo je pitanje Jasenovca s formulacijom koja potvrđuje srpsku mitomaniju i laži o milijun ljudi, ponajviše Srba, ubijenih u tome logoru. Umjesto da ga je pitao hoće li se kao patrijarh zauzeti da se prestane s velikosrpskim lažima i pretjerivanjima kojima se blati i tereti hrvatski narod. Zašto ga nije pitao hoće li se zauzimati da se oformi međunarodno multidisciplinarno tijelo za istraživanje svega onoga što se događalo u Jasenovcu od 1941. do 1945. i potom od 1945. do 1950.? Zašto ga nije pitao o desecima tisuća likvidiranih Židova u Nedićevoj Srbiji i zna li išta o specijalnim vozilima – plinskim komorama – koja su kružila po Beogradu i u kojima su "izletnički" ubijali ljude, pretežito židovske narodnosti? Zašto nije iskoristio priliku pa ga pitao o srpskim, srbijanskim logorima u kojima su patili i umirali hrvatski ljudi u

godinama minolog rata i agresije na Hrvatsku? O neznanim jamama i grobištima, našim nestalima koje već desetljećima tražimo, ne bi li ih dostojno sahranili u hrvatskoj zemlji i ne bi li njihovi roditelji i rodbina pronašli kakav-takav mir.

Umjesto takvih pitanja, Nikolić pita Porfirija hoće li se i kada dogoditi klečanje u Jasenovcu. Trebao bi kleknuti on, njegovi episkopi i naši biskupi i na taj način priznati krivnju i pokajati se i tako potaknuti novo hrvatsko-srpsko bratstvo! Što bi to trebali naši biskupi učiniti? Priznati da su krivi što su živi i ispričavati se što zastupaju baš kao i blaženi Stepinac dostojanstvo svake osobe, svake obitelji i svakoga naroda, ispričavati se da su na liniji nadbiskupa zagrebačkoga Alojzija Stepinca, koji je u vihoru rata, jedini u Europi, hrabro govorio protiv nacizma, fašizma, komunizma, rasne diskriminacije, progona Židova, Roma... Ispričavati se što zastupaju da Alojzije Stepinac bude što prije proglašen svetim!

Naš je novinar zatim postavio pitanje o Stepincu. Mogao ga je i ne postaviti. Nije moguće da nije znao kakav će odgovor uslijediti. Patrijarh nam „saopćava“, na Josipovo u dnevniku HTV-a, da je u „posedu“ Stepinčevih pisama koja su problematična... Izgovorio je to hladno, ne trepnuvši. Nije moguće da ne zna što Hrvatima znači Stepinac, kojega čak i mali dio nevjerojucih Hrvata smatra moralnom veličinom i vertikalom, bez kojega je teško zamislivo sagledavanje hrvatske povijesti i duhovnosti hrvatskih katolika. Našem blaženiku svetoga sjaja sudili su komunisti u Zagrebu! Nisu uspjeli, o tome je sudu i komunističkoj presudi, zahvaljujući njegovu svetom i mučeničkom životu, povijest rekla pravorijek. Unatoč svemu tomu danas mu i blaženome ponovo sude! I to u SPC-u, u Beogradu! Možda im sv. Sava prosvijetli pamet! Ta on je, kažu oni, najveći njihov svetitelj! Mi to ne osporavamo niti se u to petljamo! Neka pišu svoju hagiografiju i svoju „istoriju“. Potpuno ih razumijemo, njima je historija ili povijest neprihvatljiva. Pogotovu povijest, nju su „ustaše“ izmislili. Jasno, kažu „istoričari“ uz veliku i izdašnu pomoć Vatikana, o kojem lažu i sustavno ga kleveću, pa im se i tamo, što je izvan svake pameti, pričinjaju ustaše. Takva im stajališta ne smetaju da uspostavljaju odnose pod krinkom ekumenizma koristeći svaku prigodu ne bi li spriječili proglašenje svetim katoličkoga i hrvatskog blaženika Alojzija Stepinca.

Hrvatski narode, neka ti je sretno ovo teško korizmeno Josipovo, opterećeno COVID-om, potresima i životnim, gospodarskim i demografskim nevoljama. Neka ti je sretan i blagoslovljen nadolazeći Uskrs! Potreban nam je više no ikad zagovor našega nebeskog zaštitnika. Da nas uskrsnuli Krist zaštiti od svih zala, nezaposlenosti, iseljavanja, korupcije, lopovluka, društvene nepravde, od posrnula i loša pravosuđa, laži, obmana... Da nas zaštiti i od ovakvih intervju a i emisija na Hrvatskoj radio televiziji, koju pretplatnici ne plaćaju da proizvodi loš i štetan program! Uvjereni smo da većina pretplatnika i gledatelja očekuje ispriku i odgovornost, pa i smjene i ostavke na HRT-u.

HRT je javna televizija, pa u tom smislu ona je od državnoga i nacionalnoga značenja i uređivačke pogreške i propusti, koji ulaze u sferu nacionalnoga dostojanstva, pa i u određenom smislu nacionalne sigurnosti, ne mogu i ne smiju prolaziti ispod radara Hrvatskoga sabora, pa i izvršne vlasti, koja je dužna

sprječavati ovakve pojave, pazeći pri tome da se ne narušava sve ono što se podrazumijeva pod slobodom medija.

U Zagrebu dne 21. ožujka 2021.

general bojnik **Ivan Tolj**

general bojnik **Ivan Kapular**

admiral **Davor Domazet Lošo**

prof. dr. sc. **Andrija Hebrang**, pričuvni general

prof. dr. sc. **Slobodan Prosperov Novak**

akademik **Josip Pečarić**

ŠILJO: KAKO NAM SVIJEŠT OBLIKUJU PROSRPSKI „HRVATSKI“ MEDIJI!

22. ožujka 2021.

Ovaj put kod Šilje nema zasebnog zaključka. Zaključak je naime stao u naslov. A potkrjepe i potvrde nanizane su jedna za drugom na konkretnim primjerima. Preporučuje se prije čitanja svega nanizanoga uzeti kakvo sredstvo za umirenje ili staviti na nos i usta mlimirisom tamjana nadimljenu protukoronu prigušnicu (koju je Šiljo na žalost, u dobroj vjeri i nadi, skinuo prije nekoliko tjedana).

Zagreb – Trg budućega 'vaseljenskog' (ekumenskog) svetca Porfirija Perića, 22. ožujka 2021.

U petak navečer Hrvatska televizija objavila je razgovor s patrijarhom Porfirijem u središnjem Dnevniku, na katolički blagdan svetog Josipa, koji je prije 333 godine proglašen zaštitnikom Hrvatske (o čemu jedva išta ili ništa). U nedjelju poslijepodne nekoliko hrvatskih (ratnih) generala u miru i intelektualaca, među kojima i jedan višestruki akademik, objavilo je protuizjavu, u kojoj potpisnici reaguju na to što je bezočno učinio HTV i komentiraju neke Porfirijeve tvrdnje, napose o nekakvim tobožnjim Stepinčevim pismima papi Piju XII., za koja je patrijarh ocijenio da su „duboko problematična“. Tu njihovu protuizjavu, pod naslovom „Porfirijeva dalekovidnica“, prenio je među prvima (i rijetkima) portal Hrvatsko nebo.

PORFIRIJEVA DALEKOVIDNICA

Prenio ju je i portal direktno.hr, i narod.hr i MIportal i još neki. Kuriozitet je da su ju u cijelosti prenijele i beogradske Večernje novosti, na latinici i na ćirilici, pod naslovom „SKANDALOZAN NAPAD HRVATSKIH GENERALA NA PATRIJARHA PORFIRIJA: Izneli lažne optužbe, traže smene i ostavke na HRT-u zbog intervjuja“.

Bitno za razumijevanje zbilje u kojoj živimo

Nadasve je zanimljivo i bitno za razumijevanje zbilje u kojoj živimo pogledati kakav je bio ukupni medijski tretman jednoga i drugoga. Četiri su vrste reagiranja očite: 1) prenošenje ili prikazivanje onoga što je Porfirije rekao; 2) komentiranje onoga što je Porfirije rekao; 3) prenošenje onoga što su rekli ugledni hrvatski potpisnici spomenute protuizjave; 4) zabijanje glave u pijesak.

Hrvatska televizija prenijela je dakle formalno i sadržajno skandalozan razgovor s „miroljubivim“ i „dobrohotnim“ patrijarhom-„pomiriteljem“ Porfirijem, koji je obavljen tako da ga se i po pitanjima i po odgovorima prikazuje kao „vrhovnog arbitra“ i čovjeka valjda sveta i posve neupitna, na čelu neupitne i dobrohotne

Srpske pravoslavne crkve i pripadnika u novijoj povijesti posve neupitnoga i bezazlenoga srpskog naroda.

Ta televizija ima neusporedivo najveći domet, najveću gledanost i time najveći utjecaj. Ona je javna televizija, što znači da se za nju brine država, koja je donijela i zakon po kojemu sve Hrvatice i Hrvati njoj moraju plaćati mjesečnu pretplatu u iznosu od 80 kuna. Tu televiziju kontrolira Hrvatski sabor, koji imenuje njezine nadzornike i izvršitelje. Da ju ne plaćaju pretplatnici, plaćala bi ju hrvatska država iz svoga proračuna, što je po potrebi i činila. Ta ista televizija potrudila se je u svoj izlog staviti i tekstovni prikaz velevažnih misli koje je Porfirije izrekao:

<https://vijesti.hrt.hr/svijet/patrijarh-porfirije-za-hrt-1146855>

Drugi koji su informaciju o razgovoru na HTV-u prenijeli manje su bitni zbog razmjerno manjeg dosega u publici odnosno u najširoj javnosti. No bilo ih je sasvim dovoljno da se o sadržaju tih izjava može ono glavno i pročitati na portalima i u novinama. Navedimo samo jedan primjer, članak koji je već prije ponoći u petak navečer na svoj portal postavilo uredništvo Slobodne Dalmacije, pod naslovom: „Patrijarh SPC-a Porfirije: Hrvatsku nikad neću napustiti! Kanonizacija Stepinca? Njegova pisma papi Piju XII. duboko su problematična“ <https://slobodnadalmacija.hr/vijesti/regija/patrijarh-spc-a-porfirije-hrvatsku-nikad-necu-napustiti-kanonizacija-stepinca-njegova-pisma-papi-piju-xii-duboko-su-problematicna-1085288>

To da Orjuna, KOS, Udba i ostale snage nikada nisu napustile Split, a u Slobodnoj Dalmaciji samo su ustuknule u razdoblju vladavine Franje Tuđmana (do ljeta 2000.), kada su se zapravo pritajile i djelovale u konspiraciji, potvrđuje se po tisuću i prvi put. I po tisuću i prvi put i hrvatski dalmatinski domoljubi posežu u džep da bi kupili te „svoje“ regionalne novine. Što se može, takav je taj dalmatinski konzervativni, mekušasti i mazohistički mentalitet!

I Jutarnji list učinio je navlas isto što i njegova posestrima i „robinja“ istog vlasnika, crvena i nekoć davno, 1945., „oslobođena“ „Dalmacija“.

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/imam-stepinceva-pisma-duboko-su-problematicna-jasenovac-zlocinci-ne-pripadaju-nijednom-narodu-15059291>

Naravno, velik publicitet dao je Porfiriju portal srpskih Novosti u Zagrebu, koji je prenio tekst što je sročeno i postavljeno na portalu HTV-a. I Novosti se izdašno financiraju iz hrvatskoga državnog proračuna. One su tomu što su pomno prenijele s portala HTV-a dale vrlo afirmativan, „pomiriteljski“ i vazdazeleni naslov i podnaslov: „Porfirije: Zločinci iz Jasenovca ne pripadaju nijednom narodu – Svoj boravak i život u Hrvatskoj, koju neću napustiti i nisam napustio, osjećam i kao veliki dug, najprije Bogu, a onda i ljudima koji žive u Hrvatskoj, u tom smislu na prvom mjestu pravoslavnim Srbima, kazao je patrijarh Porfirije za HRT“.

<https://www.portalnovosti.com/porfirije-zlocinci-iz-jasenovca-ne-pripadaju-nijednom-narodu>

Positivan publicitet Porfiriju je dao i, jednako tako kao i HTV i kao Novosti, „notorni“ mrziteljski indeks.hr, mrziteljski i 'antiprotivni' samo prema hrvatskoj strani, koji je prikaz razgovora donio u petak navečer pod naslovom „Porfirije: Imam pisma Stepinca, tu se mogu naći duboko problematične stvari“.

<https://www.index.hr/vijesti/clanak/porfirije-imam-pisma-stepinca-tu-se-mogu-naci-duboko-problematicne-stvari/2262478.aspx>

I portal vijesti.ba prenio je, po FENA-i (Federalnoj novinskoj agenciji) prikaz Porfirijevih odgovora na pitanja koja mu je postavio voditelj HTV-a, koji je očito skupa sa svojim filozofskim šefovima sve učinio da mu ne postavi nijedno pravo pitanje koje bi ga suočilo s prešućenim istinama o srpsko-pravoslavnoj krivnji, zločinima, zločincima, agresijama, osvajačkim ratovima i njihovim pokvarenim i perfidnim politikama prema susjedima najmanje stotinu i pedeset godina unatrag. <https://vijesti.ba/clanak/529207/patrijarh-porfirije-imam-pisma-stepinca-neki-dijelovi-duboko-problematicni>

Tko je dosad i kako komentirao Porfirijev nastup na tzv. Hrvatskoj televiziji

Komentiranjem pak postupka Hrvatske televizije, i to kritičkim, jedva da se je itko pozabavio. U tu prazninu hrvatskog nereagiranja, u tu još jednu potvrdu epidemije hrvatske šutnje, u koju su se uklopile i saborske stranke i zastupnici, uz možda poneku iznimku, uskočili su spomenuti generali i intelektualci. A na sam sadržaj nekih Porfirijevih izjava danih u tom razgovoru reagirali su malobrojni. Izdvojimo ove reakcije:

Darko Pavičić, novinar-stručnjak za religijsko-crkvene teme, uznemireno je u svom Večernjem listu komentirao navode koji se odnose na Stepinca: „Patrijarh Porfirije treba objaviti Stepinčeva pisma da javnost vidi što je sporno – Nijedna od strana u katoličko pravoslavnoj komisiji koju je zbog pisama osnovao papa Franjo nije odstupila od polaznih stavova“.

<https://www.vecernji.hr/vijesti/patrijarh-porfirije-treba-objaviti-stepinceva-pisma-da-javnost-vidi-sto-je-sporno-1477890>

Taj komentar argumentirano postavlja stvari na čistać što se tiče kanonizacije bl. Alojzija i protivljenja njoj SPC-a, ali se ne bavi ni HTV-om ni političkim ili širim povijesnim kontekstom. Riječ je samo o još jednoj obrani Stepinca od svetosavskih podmetanja – iako se ovaj put uopće ne zna od čega bi ga se to trebalo braniti. O razumnoj obrani, dakle, i to u dobroj i poštenoj namjeri, ali bez protunapada. (Da je tako igrao Dinamo, nikada ne bi svladao Tottenham!)

Znatno odlučniji, borbeniji i ofenzivniji bio je istup mons. Jurja Batelje. U sinoćnoj vijesti IKA-e (Informativne katoličke agencije) čitamo: „Postulator kauze za kanonizaciju bl. Alojzija Stepinca mons. prof. dr. sc. Juraj Batelja na predstavljanju svoje nove knjige 'U Gospodina polažem svoje nade' – prilozi za životopis svećenika Josipa Vranekovića, u nedjelju 21. ožujka u Krašiću, odgovorio je na navode patrijarha Srpske pravoslavne Crkve Porfirija o 'duboko problematičnim mjestima' u pismima bl. Alojzija Stepinca papi Piju XII.“

Tu Ikinu vijest prenijelo je jutros Hrvatsko nebo (a i još poneki portal):

“BIO JE NAJSVETIJI LIK CRKVE U HRVATSKOJ” MONS. BATELJA ODGOVORIO PORFIRIJU: AKO JE PROBLEMATIČNO TO ŠTO JE STEPINAC ŽELIO SVOJU DRŽAVU...

Iako je Bateljino izlaganje bilo većinom odbacivanje neizrečenih i ničim konkretnim neargumentiranih Porfirijevih napada, uz opetovano spominjanje

onoga dobra koje je bl. Alojzije činio prema srpsko-pravoslavcima, i za koje su mu neki od njih pošteno i uzvratili, u njemu se, dosta sramežljivo i u vrlo ograničenim vremenskim odsječcima, ispucalo i poneku loptu u protivničku polovinu terena. Primjerice kada je mons. Batelja rekao i ovo: „Patrijarh bi više pridonio povijesnoj istini i pomirenju da je spomenuo kako se SPC borila protiv jednakosti katolika i pravoslavaca u Kraljevini Jugoslaviji; da se SPC zalagala za ukinuće Banovine Hrvatske; da je SPC u državnom puču 1941. i sama pripomogla rušenju države kada je osjetila da u njoj gubi dotadašnju poziciju.“ Prije naime toga i poslije naime toga, sve do danas, naslagalo se u povijesti SPC-a toliko toga problematičnoga, negativnoga i zloga da to ni u stotinu ovakvih predavanja ne bi moglo biti ni pobrojeno, a kamoli temeljito rasvijetljeno.

Jedine prave komentare objavili su do ponedjeljka ujutro, koliko se moglo utvrditi, samo M.O., kao prvi, u rubrici Dnevni bljesak pod naslovom: „Porfiriju i tzv. HTV omogućio da nam soli pamet u Dnevniku“,

PORFIRIJU I TZV. HTV OMOGUĆIO DA NAM SOLI PAMET U DNEVNIKU

te Vjekoslav Krsnik i Zvonimir Hodak na portalu Projekt Velebit:

<https://projektvelebit.com/>

Tim komentarima (a moguće je da je u međuvremenu pristigao još poneki, no Šiljo se morao u jednom trenutku sredinom ponedjeljka zaustaviti u pregledanju portala) nema se što prigovoriti: oni su mnogo širi od teme „Stepinac“, koju SPC s Porfirijem na čelu opet upotrebljava tako da osporava opravdanost kanonizacije. Hodak i Krsnik zahvaćaju i dubiozne nacionalno-političke dimenzije svega toga skupa što dosad imamo i onoga što nam upravo Porfirije i drugi bratstvo-jedinstveni kuhari kuhaju.

Oni četvrti i oni treći

Oni četvrti svakako su najzanimljiviji, a to su nebrojeni mediji koji niti su prenijeli izjavu generala Tolja i ostalih potpisnika, niti su ju opće spomenuti, a niti su se kritički osvrnuli na Porfirijeve i HTV-ove perfidnosti. Njihove vlastite tražilice otkrile su da su problematizaciju i Porfirija i njemu posve neprimjerena ustupanja minutaže u Dnevniku HTV-a, dakle u *prime time*-u, posve izbjegli ovi utjecajni mediji (koji nisu ni slova napisali o protuizjavi uglednih generala i akademika, nego su ju ignorirali kao posve nevažnu i irelevantnu):

Hina (javni medij), Jutarnji list, Slobodna Dalmacija, Glas Slavonije, Zadarski list, Novi list, Glas Istre i drugi. Kada se pomoću tražilice pregleda što su uopće dosad pisali o Porfiriju, vidi se da su svi naslovi i sva oprema njihovih dosadašnjih tekstova postavljeni tako kao da je Porfirije nedodirljiv autoritet i čovjek kojemu se skupa s njegovom svetosavskom tzv. Crkvom nema što prigovoriti niti se ima u što tu posumnjati. Ima, srećom, i poneka iznimka. Tako je primjerice Slobodna Dalmacija zimus problematizirala ono Porfirijevo pjevanje pjesma u počast četničkom koljaču Momčilu Đujiću i ostalomu: „Opet skandal s četnicima: patrijarh Porfirije u prvom planu, sjedi za stolom, a iza njega portret četničkog komandanta Draže Mihailovića?!“

<https://slobodnadalmacija.hr/vijesti/regija/opet-skandal-s-cetnicima-patrijarh-porfirije-u-prvom-planu-sjedi-za-stolom-a-iza-njega-portret-cetnickog-komandanta-draze-mihailovica-1079615>

a Glas Slavonije neke podatke iz Porfirejeva životopisa, u članku “Spašavanje vojnika Pupovca u režiji Vučića i Vojske Srbije“.

http://www.glas-slavonije.hr/410487/11/Spasavanje-vojnika-Pupovca-u-reziji-Vucica-i-Vojske-Srbije?fb_comment_id=3122668411140004_3123021707771341

No Jutarnji list ima sve tako pozitivno intonirane tekstove o Porfiriju da se stječe dojam kako je riječ o hodajućem, još doduše neproglašenom srpsko-pravoslavnom (valjda i vaseljenskom, tj. ekumenskom, dakle 'katoličkom') svetcu. I kako je riječ ne samo o „patrijarhu Srba, Hrvata i Slovenaca“, nego i o vrhovnom autoritetu za ta tri i za ostale jugosferske narode (i “narodnosti“) u procesu njihova daljnjeg mirenja, usklađivanja i povezivanja:

https://www.jutarnji.hr/pretraga?q=porfirije&time_range=2021

Non plus ultra iliti: Stepinac je neupitno kriv, ali bi mu Porfirije trebao progledati kroz prste!

Panegirik Porfiriju uz istodobne ozbiljne pokude bl. Alojziju iznio je jučer ljevičarski zagrebački portal Telegram, iz pera svoga komentatora Ivana Violića.

<https://www.telegram.hr/komentari/moze-li-porfirije-uciniti-najvazniji-povijesni-potez-u-procesu-pomirenja-hrvata-i-srba/>

Taj komentar počinje ovako:

Ne mislimo da je Alojzije Stepinac bio osobito dobar svećenik, nadbiskup i kardinal. Između dva svjetska rata, Stepinac se ponašao kao ultrakonzervativni seoski župnik, koji nije ni pokušao razumjeti potrebe nadolazećeg vremena. Tijekom Drugog svjetskog rata, Stepinac je pokazao da ne razumije kontekste i snagu magistralnih povijesnih procesa.

Stepinac je, nesumnjivo, počinio bezbroj pogrešaka u svom odnosu prema ustaškom režimu. Afirmativni Stepinčev stav prema proglašenju NDH može se razumjeti, jer su u ono vrijeme svi Hrvati, od Josipa Broza, preko Vladka Mačeka, do Ante Pavelića, bili zakleti neprijatelji kraljevske Jugoslavije, pa je logično da je te osjećaje i političke stavove dijelio Alojzije Stepinac.

Prije toga, u podnaslovu, sva zemaljska i nebeska očekivanja povezuju se uz hagiografski lik patrijarha Porfirija. Ovako:

Omogući li Porfirije da Stepinac postane svetac, novi će srpski patrijarh ući u povijest kao najpozitivniji svećenik s ovih prostora unatrag jako dugo vremena, vjerojatno još od Strossmayera. No, mnogo je važnije što bi Porfirije tim potezom mogao promijeniti povijest. Na bolje. Takve se prigode sasvim rijetko ukazuju bilo kome i bilo kad.

Drugim riječima, Stepinac je bio čovjek s mnogo ozbiljnih i krupnih mana, slabosti, pogrešaka, zabluda i loših postupaka, no Porfirije bi mu – kao najviši sudac u stvarima čudoređa, vjere i povijesne istine i pravde – trebao progledati kroz prste. I tako ukloniti, makar i opravdane, blokade koje su dosad dolazile od svetosavske tzv. pravoslavne Crkve!

Zucker kommt zu letzt – iliti Poskok-cukar dolazi na kraju

Taj arogantni i lažljivi i nekompetentni i perdifni i ignorantski prosrpski i filorspski i bratstvo-jedinstveni komentar iz jugoslavensko-ljevičarskog Telegrama prenio je bez ijedne kritičke riječi be-ha portal poskok.info:

<https://poskok.info/moze-li-partijarh-porfirije-konacno-povuci-najvazniji-povijesni-potez-u-procesu-pomirenja-hrvata-i-srba/>

Zanimljivo je da taj portal ima hrpu pohvalnih članaka o Porfiriju, među kojima bi se moralo izdvojiti i ovjekovječiti ovaj članak iz pera zagrebačke 'istoriografske' antifa-zakrpe za svaku novopovijesnu potrebu, Hrvoja Klasića, od 19. veljače ove godine:

<https://poskok.info/srbe-i-hrvate-usporedio-je-s-dva-bodljikava-praseta-a-njegov-bi-izbor-bio-kao-onaj-pape-franje/>

U tom članku, prenesenom iz još jednog ljevičarskog zagrebačkog portala, net.hr, posredovanjem Hrvatskog medijskog servisa (tako tamo piše!), za novog se patrijarha kaže u naslovu: „Srbe i Hrvate usporedio je s dva bodljikava praseta, a njegov bi izbor bio kao onaj pape Franje“. Eto, ostvarila im se želja: Sada imamo i „pljunutoga“ srpsko-pravoslavnog „papu“ Porfirija!

Zaključak

Ovaj put kod Šilje nema zasebnog zaključka. Zaključak je naime stao u naslov. A potkrjepe i potvrde nanizane su jedna za drugom na konkretnim primjerima. Preporučuje se prije čitanja svega nanizanoga uzeti kakvo sredstvo za umirenje ili staviti na nos i usta milmirisom tamjana nadimljenu protukoronsku prigušnicu (koju je Šiljo na žalost, u dobroj vjeri i nadi, skinuo prije nekoliko tjedana).

Šiljo/Hrvatsko nebo

<https://hrvatskonebo.org/2021/03/22/siljo-kako-nam-svijest-oblikuju-prosrpski-hrvatski-mediji/>

MLADEN PAVKOVIĆ

OPET NAM JE GOLDSTEIN ZAGADIO MEDIJSKI PROSTOR. TAKVE SU HRVATSKI BRANITELJI NAZIVALI DEZERTERIMA

Dakle, razni goldsteini imaju priliku gostovati i iznositi svoje „umno poremećene stavove“, dok su onim, kako ih na HRT-u nazivaju, ekstremnim desničarima u ovoj tv-kući već odavno zatvorena vrata, pa se najčešće i nažalost čuje samo jedna „ofucana“ strana...

Braniteljski portal

22. ožujka 2021.

Nakon još jedne tv-emisije „Nedjeljom u 2“ (21.3.2021.) stječe se dojam da je prof. dr.sc. Ivo Goldstein slično onome što je prof.dr.sc. Vojislav Šešelj u Srbiji, a da je notorni voditelj Aleksandar Stanković slika i prilika Milomira Marića („Ćirilica“) na beogradskoj televiziji.

Razlike su, reklo bi se, u „nijansama“.

Naime, gostujući u emisiji HRT-a, koja nas već godinama gnjavi nakon nedjeljnog ručka, Ivo Goldstein se ponovno predstavio kao ekstremni ljevičar, nacionalista, jadni publicist i čovjek koji malo ili ništa ne razumije od hrvatske povijesti.

Takvi su nažalost iznimno dobro došli i u Stankovićeve emisiju.

Nu, gledajući i slušajući ova dva „lica i naličja“, koji Hrvatima dijele lekcije, poglavito o stvaranju hrvatske države, ljudi koji su bili prvi kad je trebalo i koji su dali krv za Svetu hrvatsku Domovinu, ne mogu se oteti dojmu i upitati: a, gdje ste vi bili 1991.?

Takve su hrvatski branitelji nazivali dezertima, a što to znači mogao je, a nije, objasniti Goldstein i na primjeru Titovih partizana.

Dakle, razni goldsteini imaju priliku gostovati i iznositi svoje „umno poremećene stavove“, dok su onim, kako ih na HRT-u nazivaju, ekstremnim desničarima u ovoj tv-kući već odavno zatvorena vrata, pa se najčešće i nažalost čuje samo jedna „ofucana“ strana.

Goldstein je primjerice iznio niz najblaže rečeno „historijskih podvala“, dok o onome što se događalo 1991. zna malo ili ništa.

Smatra uz ostalo da se Plenković i HDZ trebaju udaljiti od Tuđmana, o kojem ima samo negativna razmišljanja. Pa, ako se trebaju udaljiti od tzv. hrvatske opcije to znači da se onda moraju prikloniti drugoj strani, tj. KPJ-SDP-u, čiji članovi (svaka čast iznimkama) uglavnom su na početku hrvatskog obrambenog Domovinskog

rata manje-više bili na Miloševićевой strani, ali svakako ne za samostalnu, neovisnu i demokratsku Hrvatsku.

Zatim je naglasio da se s „Tuđmanom nažalost ne može ništa napraviti u Europi“. Jel to znači da se za razliku od toga s raznim ovakvim i sličnim historičarima, odnosno s prodavanjem magle može napraviti čudo, tim prije što su publikacije koje ti i takvi šire svijetom dobro došle među svima onima koji ne vole i mrze Hrvatsku, Tuđmana i njezine branitelje?

Također je bubnuo (i ostao živ) da u Maceljskoj šumi (jednoj od najvećih klaonica Hrvata) nisu ubijane žene i djeca, kao što je to svojedobno izjavio prof.dr.sc. Željko Reiner, kao potpredsjednik Hrvatskog sabora. O mučenju i ubijanju Hrvata od Bleiburga, Golih otoka, Stare Gradiške i svemu ostalo što je zadesilo istinske hrvatske rodoljube nakon dolaska na vlast „Tita i partije“ ni riječi, sve po onoj o čemu se ne govori i ne piše – nije se ni dogodilo.

PARIZ -VELEPOSLANTVO RH PIC.TWITTER.COM/AIFLPIXNRC — ŽEK STAX (@ELJKOSTANI) MARCH 21, 2021

A Goldstein nažalost govori i piše (čak je bio, da ti pamet stane, i nekakvi veleposlanik u Parizu, gdje je u radnoj sobi s ponosom držao Titovu sliku!), ono što „ni pas s maslom ne bi pojeo“.

Rekao je da „nakon stvaranja hrvatske države nismo dobili ništa bolje“. A kako bi i dobili kad je Tuđman morao stvarati državu i od, da oprostite, „go..na“, koje je najbolje izbjegavati, jer užasno zaudaraju ako kojom prigodom na njih stanete.

U 55 minuta (koliko je trajalo ovo „davljenje“) istaknuo je i da je „Tuđman uspostavio klijentelizam na način da su članovi njegove stranke namireni“. To znači da su svi (!) članovi HDZ-a dobili svoj dio kolača, od kuća, stanova, tvrtki do profesorskih mjesta.

Da je samo slično tako, nikada razni goldsteini ne bi hrvatskim braniteljima solili pamet, a još manje na fakultetima im predavali komunističku i inu povijest te slobodno objavljivali povijesne falsifikate, klevete i laži, kakve smo se od tih i sličnih naslušali i „načitali“ u vrijeme Brozova terora i njegova pojma demokracije.

Ali, dok je Stankovića i drugih „pomozbog“ voditelja bit će i ovakvih emisija!

Mladen Pavković,
predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.)

https://www.braniteljski-portal.com/opet-nam-je-goldstein-zagadio-medijski-prostor-takve-su-hrvatski-branitelji-nazivali-dezerterima#google_vignette

Napomena. Mladen Pavković je potpisnik i Zahtjeva za kadrovskim smjenama na HTV-u.

MARUŠIĆEVO PISMO ALEKSANDRU STANKOVIĆU

Naslov:TKO POTPISUJE?

Datum: Wed, 24 Mar 2021

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prof. Marušić je napisao OTVORENO PISMO G. ALEKSANDRU STANKOVIĆU povodom gostovanja prof. dr. sc. Iva Goldsteina u njegovoj emisiji:

<https://kamenjar.com/matko-marusic-otvoreno-pismo-g-aleksandru-stankovicu/>

<https://www.maxportal.hr/vijesti/dr-matko-marusic-pisao-stankovicu-da-je-vas-gost-castan-covjek-sam-bi-se-ustrijelio/>

<https://narod.hr/hrvatska/prof-matko-marusic-zasto-se-ljutim-na-g-aleksandra-stankovica>

Spominje Marušić i čuveno Goldsteinovo „otkriće“ po kojemu je danas i poznat kao Ivo Drobilica. Puno puta je spominjano i vjerujem da mnogi naši ljudi znaju, a to navodi i Marušić, ono što je o Goldsteinu napisao njegov mentor dr. Miroslav Brandt („...ustanovio sam da u bilješkama navodi ne samo pisce i djela koja nije pročitao, nego i pisce koji uopće ne postoje niti su ikad postojali. Na moj prigovor odgovorio je: ‘Tako to rade svi, pa zašto ne bih i ja!’“), koji je poslije toga odbio biti Goldsteinovu mentorom pa je Goldstein doktorirao u Beogradu. Zanimljivo je da Marušić spominje dr. sc. Vladimira Geigera. Naime Geiger i ja smo bili svjedoci obrane na sudu kada je Goldstein tužio našeg velikog redatelja Antuna Vrdoljaka i daj spor je Goldstein izgubio. Zapravo Geiger i više drugih hrvatskih povjesničara su ukazivali na Goldsteinovu nestručnost i u svojim znanstvenim radovima. Ali ipak je Goldstein u vrijeme kad mu je otac bio posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH bio kandidat za hrvatskog akademika. O tome postoji moja knjiga *Zabranjeni akademik – Prijearom u HAZU!?*, Zagreb, 2012.

Veći dio knjige (str. 141.-438.) su PRILOZI: POVJESNIČARI O „ZNANSTVENOM“ RADU IVE GOLDSTEINA. Dani su znanstveni radovi tih hrvatskih povjesničara koji govore o nestručnosti prof. dr. sc. Iva Goldsteina:

DR. SC. JURE KRIŠTO, ZNANSTVENI SAVJETNIK

GOLDSTEINOV I PONOVO OSUĐUJU STEPINCA

HOLOKAUSTOLOGIJA IVE I SLAVKA GOLDSTEINA

DR. SC. VLADIMIR GEIGER, ZNANSTVENI SAVJETNIK

PRISILNI RAD I NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA 1941 – 1945 /
ZWANGSARBEIT UND DER „UNABHÄNGIGE STAAT KROATIEN“ 1941
– 1945

O NEKIM POJAVAMA I SKRETANJIMA U HRVATSKOJ
HISTORIOGRAFIJI ILI IZMIŠLJOTINE I POGREŠKE IVE GOLDSTEINA
OSVRT NA KNJIGU *Hrvatska 1918 – 2008.*, IVE GOLDSTEINA, Niz otvorenih
pitanja

U POVODU KNJIGE: IVO GOLDSTEIN, *HRVATSKA 1918. - 2008.*, EUROPAPRESS HOLDING I NOVI LIBER, ZAGREB 2008. – OSVRT NA POGLAVLJA: 48. „RASAP I SLOM NDH, BLEIBURG I KRIŽNI PUT“, 49. „OBRAČUN S NARODNIM NEPRIJATELJEM“ I 50. „RATNI I DEMOGRAFSKI GUBICI“

DR. SC. MARIO JAREB, VIŠI ZNANSTVENI SURADNIK

IVO GOLDSTEIN OŽIVLJAVA KOMUNISTIČKE MITOVE KOJI RASPIRUJU MRŽNJU I PODJELE

PRILOG RASPRAVI O KARAKTERU USTANKA OD 27. SRPNJA 1941. GODINE

PROF. VLADIMIR MRKOCI

GOLDSTEINOVA HRVATSKA: NEZNANJE, IZMIŠLJOTINE I LAŽI
IDEOLOGIZARANJE HRVATSKE POVIJESTI: GOLDSTEINOVE
„ISTORIJE“

DR. SC. FRANO GLAVINA

NAJNOVIJE „ZNANSTVENO“ OTKRIĆE PROF. GOLDSTEINA: SRBE NERETVANE 887. GODINE PORAZILI SU MLEČANI. SLAVI LI NAŠA MORNARICA „BLESAVI“ DATUM 18. RUJNA 887.?

MARINKO TOMASOVIĆ, POVJESNIČAR UMJETNOSTI I ARHEOLOG

ARHEOLOŠKE SUGESTIJE ZA UBIKACIJU GRADOVA IZ 36. POGLAVLJA PORFIROGENETOVA *DE ADMINISTRANDO IMPERIO*

DR. SC. STJEPAN RAZUM, POVJESNIČAR I ARHIVIST

VRIJEME JE DA SRUŠIMO VELIKOSRPSKI MIT O JASENOVCU

NE MOŽE SE komunističkim dogmama protiv razuma i Razuma! (Ivica Marijačić).

Međutim, ono što je posebno zanimljivo jeste kako je o Goldsteinovom radu pisao njegov – danas – politički istomišljenik prof. dr. sc. Neven Budak.

Radi se o radu prof. Budaka: *O knjizi Ive Goldsteina „Hrvatski rani srednji vijek“*, Novi Liber, Zagreb, 1995, 511 str., Radovi, Zavod za Hrvatsku povijest, Zagreb 28 (1995.), 299 – 333.

Dat ću niz Budakovih ocjena rada prof. dr. sc. Ive Goldsteina (preskočit ću veliki broj konkretnih primjera iz članka danog na 29 stranica) koji su također dani u spomenutoj mojoj knjizi:

Moji su prigovori knjizi mnogobrojni i raznovrsni. Pokušat ću ih sistematizirati u nekoliko skupina: one što se odnose na faktografske pogreške, metodičke pogreške, na nepoznavanje i nenavođenje literature, na krivo zaključivanje i na ostale greške. Mislim da tema zavređuje da joj se posveti dovoljno pažnje, jer se u novije vrijeme uopće opaža tendencija olakog odnošenja prema osnovnim pravilima struke kod nekih povjesničara mlade generacije. (...)

1. FAKTOGRAFSKE POGREŠKE

Ovako velik broj faktografskih pogrešaka pokazuje da autor izvorima, literaturi i vlastitom tekstu pristupa površno. Ponekad se stječe dojam da rukopis prije objavljivanja nije pažljivo pročitao i provjerio.

2. METODIČKE GREŠKE

U ovom su odjeljku prikazane metodičke pogreške, dakle one u kojima je Goldstein pokazao da ne drži dovoljno do pravila povjesničarskog „zanata“. Najčešće je riječ o neutemeljenim analogijama i olakom donošenju neargumentiranih zaključaka, te primjerice korištenju izvora u hrvatskom prijevodu, umjesto u latinskom izvorniku, ali i o drugome. (...)

Veliki broj metodičkih grešaka ponovo pokazuje da autor znanstvenom radu pristupa površno i neoprezno. Po znanosti je najopasnija njegova navika da tamo gdje nema izvora izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljnje zaključke. Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici.

3. NEPOZNAVANJE I NENAVOĐENJE LITERATURE

(...)

No, vidjeli smo da Goldstein ne navodi ključne i recentne radove. Osim toga, nerijetko se događa da neki rad u bilješci, ali ne prenosi mišljenje autora u tekstu, dok ponekad navodi tuđe rezultate bez citiranja rada iz kojeg su preuzeti. Moj je dojam da se u mnogočemu drži rezultata Nade Klaić, često ih preuzimajući i bez navođenja njenog autorstva.

4. KRIVO ZAKLJUČIVANJE

U ovom mi je odjeljku namjera ukazati na način na koji I. G. donosi zaključke. Ponekad je pri tom riječ o metodičkim promašajima (na što sam već dijelom upozorio), a ponekad o sasvim neshvatljivim zaključcima. Zbog toga ću jedan dio autorovih navoda popratiti kraćim komentarom, dok ću druge citate ostaviti bez primjedbi. (...)

Kako sam na početku ovog odjeljka istaknuo, uz ove citate nemam nikakvog komentara, ali upravo oni, čini mi se, dovode najviše u sumnju kvalitetu čitave knjige, te sam zbog toga držao neophodnim upozoriti na ova sporna mjesta.

5. OSTALE PRIMJEDBE

(...)

6. ZAKLJUČAK

„... želim se kloniti pokušaja da na stara pitanja odgovaram na stari način...“, ističe Ivo Goldstein (16). U svojoj je opravdanoj i vrijednoj želji da otvori nove prostore hrvatskoj medievistici, međutim, skliznuo u područje neznanstvenog. U želji da piše o problemima o kojima naši vlastiti izvori šute, upustio se u stvaranje zaključaka na temelju neargumentiranih i neodrživih analogija. Štoviše, nerijetko se poslužio pretpostavkama koje se, zbog toga što nisu utemeljene na izvornoj građi, mogu s pravom označiti kao plod autorove mašte. Iako je granica između rekonstrukcije i konstrukcije prošlosti u radu povjesničara ponekad teško određiva, jasno je da je Goldstein, slijedeći svoje dobre namjere, zašao duboko onkraj dopuštenog u sferu fikcije.

Druga je značajka ove knjige površnost kojom je autor pristupio radu. Propustio je pažljivo pregledati tekst i tako ukloniti veliki broj faktografskih grešaka, nedosljednosti i nelogičnosti.

Napokon, njegov je odnos prema historiografskoj literaturi jednako površan. Dok inozemnu literature ne poznaje ili ne citira (osim, pored rijetkih izuzetaka, onih djela koja su u nas prevedena), domaćom se koristi previše selektivno, zanemarujući neke autore ili važne priloge u potpunosti, vadeći iz drugih samo neke podatke. Osim što se ponekad koristi udžbenicima, izvore rabi u hrvatskim prijevodima. Zašto to radi, kada dobro vlada latinskim, nije jasno. Izvore povrh toga koristi proizvoljno, proglašavajući ih po potrebi falsificiranima ili nepouzdanima, da bi drugom prilikom iz njih crpio podatke koji mu odgovaraju. Svim tim postupcima učinio je knjigu nepouzdanom i zapravo neupotrebljivom.

Mišljenja sam, zbog svega iznesenog, da je knjiga Ive Goldsteina, usprkos vrijednosti sadržajnoj u njenoj koncepciji, promašaj. Jedino vraćanjem na istinsku znanstvenu kritiku, utemeljenu na strogim kriterijima, moći ćemo spriječiti takvu praksu prije no što poprimi nepopravljive razmjere. To je i jedini razlog ove recenzije.

I takav Goldstein ima niz svojih sličnih nasljednika u RH. Znanstveno nepoštenje, izmišljanje i laži su ponajbolje kvalitete za ono što četnička koalicija treba u RH, zar ne?

A zapravo nije u redu što ja pišem ovakav tekst kada me nitko nije toliko nahvalio kao Ivo Goldstein.

Kako to?

Pa zar ne bi bili sretni da netko poput ovakvog „znanstvenika“ napiše o vama (Globusa, 20. rujna 2002.):

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velecijenjeni akademik Josip Pečarić.

Josip Pečarić

DAVOR DOMAZET LOŠO: OVO JE KRAJ ZAPADNE KRŠĆANSKE CIVILIZACIJE KAKVU SMO POZNAVALI

26/03/2021

Gost u Podcastu Velebit je geopolitički analitičar Davor Domazet Lošo.

- ▶ Ostvaruje li se u Hrvatskoj plan ‘Memorandum 2’ Srpske akademije?
- ▶ Tko je glavni urednik HRT-a?
- ▶ Koji su to problematični dijelovi u pismu Papi o čemu je govorio patrijarh Porfirije?
- ▶ Smiju li se Papa i biskupi klanjati u Jasenovcu?
- ▶ Zašto bi početak izmirenja trebao biti Jasenovac, a ne Ovčara ili Škabrnja?
- ▶ Hrvati i Srbi se izmiruju od 1945. godine, koliko bi još trebalo trajati to izmirivanje?
- ▶ Kako to da su Biskupi u Hrvatskoj bez reakcije na nakanu HRT-a da ih se zajedno s Papom baci na koljena pred srpskim patrijarhom?
- ▶ Što je zajedničko knjigama ‘Oživjela Hrvatska’ i ‘Hrvat jest ratnik’?
- ▶ Pitanja gledatelja platforme Patreon: U Saboru je bilo prvo čitanje Zakona za civilne žrtve Domovinskog rata. Postoji li mogućnost političkim metodama spriječiti da ratni zločinci budu korisnici tih naknada?
- ▶ Hrvatska vlada je masovno koruptivna, smatra naš gledatelj. Bez obzira što opozicija tu korupciju razotkriva ništa se ne događa. Što može narod učiniti da se to promijeni? (i zahvala za knjigu, također i za našu knjigu “Oživjela Hrvatska”).
- ▶ Ako je zdravstvena situacija na neki način velika vježba, nisu li onda naši pastiri zapravo mudri što se ne protive i što čuvaju možda snagu Crkve za onu “pravu” stvar što tek dolazi?
- ▶ Postoji li politički i vjerski konsolidirana katolička država na Zemlji kao što su ili će u bliskoj budućnosti imati pravoslavna Rusija, konfucijanska Kina ili protestantske zemlje?
- ▶ Ako ne, bi li trebala svaka katolička država imati daleko veće zanimanje pri izboru poglavara Katoličke crkve, imenovanje kardinala i sigurnosti vatikanske države?
- ▶ Gdje su nestali migranti? Nema ih na TV. Ima li uopće neplanskih migracija?
- ▶ Tko vlada Europom: Amerikanci, Židovi, Britanci, Kinezi, ...?
- ▶ Kako vidite budućnost Europe kroz prizmu povijesti?
- ▶ Ponavlja li se EU povijest i ide li EU razvoj prema “resetu”, u jednu amorfnu globalnu strukturu?
- ▶ Što se događa sa Amerikom? Je li ona jedini strateški partner Hrvatske i kada je to postala?
- ▶ Srbiziranje hrvatske povijesti – najhrvatski film “Tko pjeva zlo ne misli” koji je bio zbog jedne rečenice dugo vremena u bunkeru sada je u novoj verziji srbiziran – molim komentar?
- ▶ Koja je razlika između Ustaša i dragovoljaca Domovinskog rata?

- ▶ Zar nisu svi oni stvorili i branili Hrvatsku?
- ▶ Što misli o prijedlogu Miroslava Škore da se raskopa Jasenovac i da se konačno sazna prava istina?

<https://kamenjar.com/davor-domazet-losa-ovo-je-kraj-zapadne-krscanske-civilizacije-kakvu-smo-poznavali/>

ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA NA HTV-u *(tekst peticije)*

Već ionako prepunu čašu prelilo je dovođenje srbijanskog patrijarha Porfirija u udarni Dnevnik HTV-a 19. ožujka, na katolički blagdan svetog Josipa, zaštitnika Hrvatske, da bi beogradski gost bez ijednog argumenta osporavao kanonizaciju bl. Alojzija Stepinca i bio prikazan kao vrhovni moralni i povijesni arbitar.

Zatim je čašu našega strpljenja još jednom prelilo, očito sinkronizirano, dovođenje prof. dr. Ive Goldsteina 21. ožujka u emisiju NU2 HTV-a, da bi i on govorio protiv zagrebačkog nadbiskupa, žrtve komunističkog totalitarizma, katoličkog kardinala i hrvatskog mučenika i blaženika Alojzija Stepinca.

Osim toga, gost je omalovažavao prvog predsjednika i utemeljitelja suvremene hrvatske države Franju Tuđmana te iznosio svoja poznata naklapanja o novijoj povijesti i sadašnjem stanju, uključujući zahtjev za političkom detuđmanizacijom. Na što su izostale službene reakcije, isto kao što izostaju kada je riječ o valu očitog mentalnog i propagandnog vraćanja na stanje unutarjugoslavenskih odnosa i obnove "bratstva-jedinstva".

Ti događaji potvrdili su još jednom u nepreglednom nizu takvih uredničkih postupaka da Hrvatska radiotelevizija kao javna ustanova ne služi temeljnomu nacionalnom dobru ni objektivnom informiranju i tumačenju događaja, kao svrsi svoga postojanja, nego služi stranim, pristranim, partikularnim, manjinskim i manipulativnim interesima.

Osim toga, voditelj emisije NU2 monopolizirao je i praktički privatizirao taj udarni termin i tu emisiju, koju uređuje s neskriveno ljevičarskih i općenito neobjektivnih i dubioznih pozicija. On izborom pozvanih omogućuje to da se vrlo često mogu čuti uvrjednije izjave na račun onoga što velik dio hrvatskog naroda smatra i osjeća vrijednim opće zaštite i poštovanja u hrvatskoj državi.

Javni medijski servis u svim je demokracijama usklađen s temeljnim nacionalnim vrijednostima i organiziran tako da razmjerno zastupa spektar većinskih i manjinskih skupina. Kod HRT-a je stanje više nego obrnuto. Dakle, tražimo da nacionalna javna tv zastupa one vrijednosti koje dijeli većina našega naroda. U protivnomu, zahtijevat će se pokretanje zakonodavnog postupka rasformiranja takve središnje javne medijske ustanove, koja se k tomu u izboru vijesti i sadržaja pokazuje i potvrđuje ne kao nacionalna, nego kao uvelike antinacionalna, i kao nenarodna. Ona ne valorizira objektivno političke i svjetonazorske različitosti hrvatskoga društva ni biračkog tijela (kojega znatan dio živi izvan granica Hrvatske) niti odražava objektivne razmjere među svima onima koji ju plaćaju. Utoliko je riječ o aktivističkom mediju u službi točno određenih političkih opcija i svjetonazora.

Zbog svega toga zahtijevamo sljedeće:

1) Suspendiranje novinara Dragana Nikolića, smjenjivanje urednika Dnevnika HTV-a od 19. ožujka i svih odgovornih po vertikali za taj i takav i za druge uredničke promašaje na HRT-u.

2) Razrješenje urednika emisije NU2 Aleksandra Stankovića i postavljanje na njegovo mjesto čovjeka koji je blizak većinskim pogledima i naziranjima gledatelja i ukupne biračke i nebiračke populacije. Ako je Stanković mogao puna dva desetljeća, od godine trećejanuarskog političkog preokreta, voditi tu emisiju kao nedodirljiva veličina, krajnje je vrijeme da tu emisiju vodi nepristranija i objektivnija osoba.

3) Ostale kadrovske i organizacijske promjene kako bi se Hrvatsku televiziju uskladilo s očekivanjima demokratske većine hrvatskoga političkog naroda i s njezinim ustavnim, zakonskim i statutarnim zadaćama.

U Zagrebu, prikupljanje potpisa dovršeno 27. ožujka 2021.

U ime svih potpisnika peticije, za autentičnost njezina sadržaja jamče:

general bojnik u miru **Ivan Tolj**
general bojnik u miru **Ivan Kapular**
admiral u miru **Davor Domazet Lošo**
prof. dr. sc. **Andrija Hebrang**, pričuvni general
prof. dr. sc. **Slobodan Prosperov Novak**
akademik **Josip Pečarić**

POTPISNICI:

1. dr. Miroslav Aberle
2. prof. dr. sc. Neda Aberle
3. Duško Abramović, Mississauga, Ont. Canada
4. Nevena Abramović, Mississauga, Ont. Canada
5. Kata Andrijević
6. Anton Antolović, Zagreb
7. Dragica Antolović, Zagreb
8. Helena Antolović, Zadar
9. Lovro Antolović, Zadar
10. Martina Antolović, Zagreb
11. prof. emeritus. dr. sc. Pero Aračić, Đakovo
12. akademik Ivan Aralica
13. dr. sc. Mato Artuković, povjesničar, Slavonski Brod
14. don Miljenko Babaić
15. Ante Babić, dipl. ecc.
16. Damir Babić, Borovo Naselje

17. Iva Babić, dipl. teolog
18. Ivana Babić, prof.
19. Marijan Babić, dipl. ecc.
20. Marijana Babić, prof. hrvatskog jezika i povijesti,
21. Mila Babić, mr. iur.
22. Nevenka Babić
23. Ilija Bagarić, dr. med.
24. Ante Bajlović, Zagreb
25. Josip Bajlović, Zagreb
26. Magdalena Bajlović, Zagreb
27. Marcelino Bajlović, Zagreb
28. Mario Bajlović, Zagreb
29. Martin /Ivo/ Baković
30. Zrinka /Marijan/ Baković
31. Ivan Banožić, Vinkovci
32. Marko Baotic, Work Preparation Manager
33. mag. iur. Ante Baraba
34. Josip Barbetti, dipl. ing., Milton, Canada
35. Tomislav Baričević, župnik
36. Ivan Barić
37. Ana Barišić, V. Gorica
38. Ankica Barišić, Poljska
39. Ante Barišić, Poljska
40. Ivica Barišić, Poljska
41. Mateja Barišić, Poljska
42. Miro Bartulica, Zagreb
43. Mira Tecilazić Bašić, sutkinja Županijskog suda u mirovini
44. Đurđica Bastjančić, prof.
45. Iva Bastjančić, nastavnica
46. Ivan Bastjančić, dipl. ing.
47. Darko Daran Bašić hrvatski branitelj, glavni urednik portala Hrvatsko nebo
48. Nikola Bašić pisac, Vis
49. prof. Tomislav Batinić, Sarajevo.
50. dr. sc. Zlatko Begonja, povjesničar
51. Lili Benčik, kolumnist, hrvatskepraviceblog.com
52. Joan Beram, St Ives, NSW Australia
53. Tomislav Beram, Sydney, Australia
54. Davor Bergam, Dubrovnik
55. Pasko Bete, Dubrovnik
56. Mate Bilić, Zagreb
57. Josip Bilić Prčić, odvjetnik
58. Stjepan (Vladimir) Biondić, mag. prava
59. dr. sc. Ante Birin, povjesničar
60. Anica Bobetić, Zagreb
61. Tomislav Bolanča, Zadar

62. Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb
63. Dragan Bosanac, Borovo Naselje
64. Marin Bošković, dipl. ing. elektrotehnike
65. Tea Bošković, učiteljica razredne nastave
66. Ivan Bradvica, dipl. ing., književnik
67. Tomislav Brekalo, umirovljeni narednik HV i predsjednik HIKO
(Hrvatska iseljenička kulturna organizacija) Essen, NRW, Njemačka
68. Emilija Britčević, Split
69. Mladen Britčević, Split
70. general dr Kornelije Brkić
71. Ana Bulaja
72. Ante Bulaja, Sv. Nedjelja
73. Josipa Bulaja
74. Jure Bulaja, Sv. Nedjelja
75. Luka Bulaja, Sv. Nedjelja
76. Mara Bulaja
77. Marko Bulaja
78. Mateja Bulaja, Sv. Nedjelja
79. Matija Bulaja
80. Mihaela Bulaja, Sv. Nedjelja
81. Ruža Bulaja, Sv. Nedjelja
82. Vjeko Bulaja, Sv. Nedjelja
83. dr. sc. Miljenko Buljac
84. Adolf Buntić, Zagreb
85. Ana-Marija Buntić, Zagreb
86. Dubravka Buntić, Zagreb
87. Matej Buntić, Zagreb
88. Nika Buntić, Zagreb
89. Jadranka Burazin, prof., Split
90. Jozo Burazin, kap. duge plovidbe, Split
91. dr. Jure Burić, bivši župan i saborski zastupnik
92. Anđelko Burilo, Zagreb
93. Valentin Burilo, Vukovar
94. Mario Butigan, Nuštar
95. brigadir, Eduard Butijer, Dugo Selo
96. Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
97. Milan Ciliga, dipl. ing. el.
98. Petar Cvitanušić, Zagreb
99. general Ljubo Ćesić Rojs
100. izv. prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, Katolički bogoslovni fakultet
101. Jozo Ćuk, dugogodišnji predstavnik Hrvata u Australiji
102. general Mile Ćuk
103. Iljko Ćurić, Zagreb
104. Ivo Ćurić, Zagreb
105. Ana Ćurković, Zagreb

106. Ante Ćurković, Zagreb
107. Danijela Ćurković, Zagreb
108. Dijana Ćurković, Zagreb
109. Ivan Ćurković, Zagreb
110. Ivana Ćurković, Zagreb
111. Marko Ćurković, Zagreb
112. Petar Ćurković, Zagreb
113. Tihomir Ćurković, Zagreb
114. Jelena Ćurković Zagreb
115. Tomislav Ćurković, Zagreb
116. izv. prof. dr. sc. Ivica Čatić
117. Brane Čavar, Zagreb
118. Jozo Čavar, Vinkovci
119. Marinko Čavka, Knin
120. prim Jasna Čepin Bogović, dr. med.
121. don Lazar Čibarić
122. prof. dr. sc. Marin Čikeš, redoviti profesor u miru Sveučilišta u Zagrebu
123. Ante Ćirko, Unna
124. prof. dr. sc. Alojzije Čondić, Katolički bogoslovni fakultet, Split
125. Željko Čorak, Borovo Naselje
126. Florijan Čulina, Zagreb
127. Ante Čulo, Sv. Nedjelja
128. Božo Čulo, Sv. Nedjelja
129. Fran Čulo, Sv. Nedjelja
130. Franjka Čulo, Sv. Nedjelja
131. Ivan Čulo, Sv. Nedjelja
132. Josip Čulo, Sv. Nedjelja
133. Luka Čulo, Sv. Nedjelja
134. Marija Čulo, Sv. Nedjelja
135. Mate Čulo, Sv. Nedjelja
136. Melita Čulo, Sv. Nedjelja
137. Petra Čulo, Sv. Nedjelja
138. Prof. dr. sc. Vera Čuljak
139. Srećko Čuljak
140. dr. sc. Ante Čuvalo, Ždrelac (Pašman)-Chicago
141. Ivica Daničić, Borovo naselje
142. mr. sc. Mladen Deletis
143. Diana Delonga
144. Franko Delonga
145. Ivo Delonga
146. Jadranka Delonga
147. Marina Delonga
148. Marko Delonga
149. Alen Distler, Borovo Naselje
150. Dragica Distler, Borovo Naselje

151. Ivan Distler, Borovo Naselje
152. Tihomir Distler, Borovo Naselje
153. Mario Divić, Imotski
154. Željko Dokonal, Borovo Naselje
155. admiral Davor Domazet Lošo
156. Zvonimir R. Došen, Kanada
157. dr. sc. Miro Dorešić
158. Zdenka Dorinko, Melbourne
159. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog tjednika
160. Marija Dubravac, hrvatska pjesnikinja, Brisbane
161. Tomislav Dudić, Vukovar
162. Malkica Dugeč, književnica
163. Stipe Ćipa Dukić, katolički svećenik
164. Viktor Dukić
165. Drago Duvnjak, dipl. ing. građ.
166. Jela Dužnović
167. Anđelko Đerek, pukovnik, Zagreb
168. Ljubomir Đukić, Vinkovci
169. prof. dr. sc. Neven Elezović
170. prof. dr. Damir Eljuga, predsjednik Hrvatske lige protiv raka, Karlobag
171. Ljerka Eljuga, dr. primarius, Karlobag
172. Adrijana Franjkić, Knin
173. Tomás Frković, Argentina
174. Stjepan Furdek, Sydney, Australia
175. Helena Galjer, Dubrovnik
176. Mladen Galić, dragovoljac Domovinskog rata, Split
177. Željko Galinović, Vinkovci
178. Zdravko Gavran, književnik
179. Gordana Gavranović, Borovo Naselje
180. Josip Gavranović, Borovo Naselje
181. Petar Gelo, Melbourne
182. Ivica Gilić, Borovo Naselje
183. Danica Glavaš
184. Vlado Glavaš
185. Krunoslav Gliha, umirovljenik, V.Gorica
186. Mladen Glowatzky, dipl. ing. građ.
187. Branko Govedarica, Dubrovnik
188. Violeta Grdić, Vukovar
189. Berislav Gregorić, predsjednik udruge policije branitelja Jastrebarsko
190. Zorica Gregurić, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara
191. Matija Grgat
192. Ivica Grgić, Osijek
193. Vinko Grgić, prof.
194. Nikša Grljević, Dubrovnik

195. Ruža Grozdanić, Zagreb
196. mr.sc. Marko Grubišić , predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika,
197. professor emeritus Vinko Grubišić, dopisni član HAZU
198. Anđelka Gverić, Zadar
199. Mile Gverić, Zadar
200. Ivica Hapan, Dubrovnik
201. Mirko Hasenay, Buenos Aires, Argentina
202. Branko Haubrich
203. prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general
204. Davor Hitri, Borovo Naselje
205. Stjepan Hodak, Sesvete
206. Željko Hodak, Borovo Naselje
207. Dragana Horg, Borovo Naselje
208. Vesna Horg, Borovo Naselje
209. Štef Horvat, Borovo Naselje
210. Krunoslav /Marijan/ Horvatić
211. Marija /Mato/ Horvatić
212. Marijan / Ivan/ Horvatić
213. Albin Horvatiček, književnik
214. Ivan Hovanjec, Vinkovci
215. Branko Hrkač, sam. umjetnik
216. Josip Hrkač, Borovo Naselje
217. Ivan Hrvoić, Kanada
218. Brigadir, Werner Ilic, Zagreb
219. Krešimir Ivanček, akad. slikar-grafičar
220. Jure Ivančić
221. Dubravko Ivanković, Vukovar
222. msc Želimir Ivanović, dipl. ing. el. tehn., dragovoljac, istočna Slavonija, Sunja 91-92.
223. Mile Ivezic, Chicago
224. Zlata Ivezic, Chicago
225. Melita Obeid Ivezic, Chicago
226. David Ivić
227. Alen Jakumetović, Borovo Naselje
228. general Ante Jelavić
229. Tomislav Jelić, novinar, suradnik Hrvatskog tjednika, Zagreb
230. Ivana Jerčinović, dipl. ing. fizike
231. dr. sc. Marko Jerčinović
232. Marko Jovanović, Dubrovnik
233. Snježana Jukić, Zagreb
234. mr. sc. Neven Jurica, veleposlanik u miru
235. Barbara Jurić
236. Filip Jurić
237. Luka Jurić

238. Željko Jurić
239. Ante Jurilj, Borovo naselje
240. Janja Jurišić, Frankfurt
241. don Anđelko Kačunko
242. Zaviša Kačić, prof.
243. Robert Kajfeš, Nova Gradiška
244. Branko Kalebić, Zagreb
245. Zlatko Kamen, Borovo Naselje
246. general Ivan Kapular, Zagreb
247. Edvina Maras Karačić, dr. med.
248. Mirko Karačić, dr. med.
249. prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
250. akademik Andrija Kaštelan
251. Ivo Kedi, Virovitica
252. Ana Kirchmayer-Wonnemann, Njemačka
253. Marko Kljajić, umirovljenik, Vetovo
254. Nikola Knez, filmski redatelj
255. Mile Kokan, Split
256. Ante Kokotović, Penrith, Australia
257. Stipe Kokotović, Penrith, Australia
258. pukovnik Miljenko Kolobarić, predsjednik HVIDRA-Osijek
259. Zvonimir Kološnjaj, Borovo Naselje
260. Nikša Koncani, dipl. ing., Vodice
261. prof. dr. sc. Ivan Kordić
262. mons. dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački
263. Ljudevit Kotnik, dipl. ing. str. u miru
264. Ante Kovač, Split
265. Davor Kovačević, Tomislavgrad
266. Pero Kovačević, pravnik, bivši zastupnik u Hrvatskom saboru
267. Mile Kožul, Zagreb
268. akademik Kuzma Kovačić
269. Mate Krajina, novinar
270. Zdenko Kraljević, Zagreb
271. Marija Krasnec Oršolić, Munchen
272. Zlatko Krasnec, Vukovar
273. Marijana Križan, Zagreb
274. Mirjana Kutle
275. general Marinko Krešić
276. Luka Krilić, povratnik iz iseljništva
277. Vjekoslav Krsnik, publicist, neovisni komentator
278. fra Ante Kukavica
279. brigadir, Stjepan Kulić, Vinkovci
280. Milan Kurilj, Rijeka
281. prof. dr. sc. Stipe Kutleša
282. prof. dr. sc. Ilij Kuzman

283. Boris Kuzmanovic, Greendale, WI SAD
284. Ivanka Kuzmanovic, Greendale, WI SAD
285. pukovnik Ivan Kvesić
286. Silvija Lažeta, dipl. iur., Zagreb
287. Jerko Lebo, voditelj građevinskih radova
288. Dragica Ledenko, Rijeka
289. Šime Letina
290. Josip Livasić, Sv. Nedjelja
291. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
292. Ilija Lončar, Glavni tajnik IO HSK-a za Benelux, Nizozemska
293. Antonio Lovasić, Sv. Nedjelja
294. Djurdja Lovasić, Sv. Nedjelja
295. Josip Lovasić, Sv. Nedjelja
296. Kristian Lovasić, Sv. Nedjelja
297. Slavko Lovasić, Sv. Nedjelja
298. Stjepan Lovasić, Sv. Nedjelja
299. Tomislav Lovasić, Sv. Nedjelja
300. Helena Lovrić
301. Ivana Lovrić
302. Marija Lovrić
303. Petar Lovrić
304. Zdravko Lozar, Berlin
305. Anda Luburic
306. Zvonimir Luburić, Oakville Ont. Canada
307. Ilija Lukanović, teolog i diplomat
308. Marija Lukić, Velika Kopanica
309. Josip Lulić, Nova Gradiška
310. Božo Ljubić, Karlobag
311. Mira Magaš, umirovljenica
312. doc. art. Marko Magdalenić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
313. Blažena Magdić, umirovljenica
314. Ivan Magdić, časnik HV-a u mirovini
315. Diana Majhen
316. Marijan Majić
317. mr. Hrvoje Majhen
318. Veselko Malekinušić, Borovo Naselje
319. Vesna Maletić
320. Mijo Maljković, inovator, Požega
321. mr.sc. Ivan Mance, Zagreb
322. Ankica Mandarić, dipl. ecc. u mirovini, Mostar
323. Jasna Mandić, Zagreb
324. Krešimir Mandić, Zagreb
325. Zdravko Mandić, Zagreb
326. Radoslav Marić, MD
327. Zvonimir Marić, sveučilišni profesor u miru

328. Hrvoje Markasović, Vinkovci
329. Verica Marković, Vukovar
330. general Mladen Markač, Zagreb
331. brigadir, Ivan Markešić
332. Marija Markić, CTC
333. Marinko Markić, Toronto
334. Slobodan Markić, P. Eng
335. Josip Maršić
336. Tonko Martinis
337. Goran Marunček, Vinkovci
338. Verica Marunček, Vinkovci
339. Zoran Marunček, Vinkovci
340. Pater Vinko Maslač, Dubrovnik
341. Maro Masle, Dubrovnik
342. Mario Matančević, Borovo Naselje
343. Hrvoje Mateša
344. Josip Mateša, Vodice
345. Vedran Matić, Borovo Naselje
346. Ante Matić, Borovo Naselje
347. Ante Matijević, Split
348. Franjo Matošević, Zagreb
349. Cecilija Matuško
350. Goran Mazić, Dubrovnik
351. Berislav Medić, Vinkovci
352. mr. sc. Božo Medić
353. general dr. sc. Miroslav Međimorec
354. Blaž Mešin, dipl. ing., Zagreb
355. Mike Ivan Mikec
356. general Mladen Mikolčević, Nova Gradiška
357. prof. dr. Luka Milas, znanstvenik i sveučilišni profesor u miru
358. Ljerka Milas, prof.
359. Zvonko Milas, Zagreb
360. Drago Miota, Virovitica
361. Marija Miota, Virovitica
362. Ljiljana Mišljenac, Bijelo Brdo
363. Marija Modrić, Zagreb
364. Marica Morić, Split
365. Anđa Mrđen, Borovo Naselje
366. Gorostas Mrđen, Borovo Naselje
367. Marin Mrđen, Borovo Naselje
368. Igor Naletilić, Borovo Naselje
369. Stjepan Njergeš, Borovo Naselje
370. Danka Nemaric
371. prof. dr. sc. Milan Nosić

372. Javor Novak, hrvatski književnik i publicist, član Upravnog odbora HKV-a
373. Alfred Obranić, dipl. ing. u miru
374. Darko Omrčen, dipl. ing. elektrotehnike
375. Oreč Željko, Zagreb
376. Ivica Orešković, Zagreb
377. Josip Osrečki, Vinkovci
378. Mario Marcos Ostojić
379. Ivan Ozanic, Oakville, Kanada
380. Snježana Patko, Vukovar
381. dr. Ing. Marijan Papić, Vancouver, B.C., Canada
382. Miroslav Papić, dipl. ing. stroj., član HNES-a, Zagreb
383. Milan Pavich Vukina, Lukovčak
384. mr. Alojz Pavlović, dipl. ing., književnik
385. Ljiljana Pavlović, Borovo Naselje
386. Mladen Pavković, novinar i publicist
387. Vladimir Pavletić, Generalski Stol
388. prof. dr. sc. Davor Pavuna
389. Ankica Pečarić, prof.
390. akademik Josip Pečarić
391. Dragutin Peček, Zagreb
392. Ivan Penava, gradonačelnik Vukovara
393. Miroslav Penava, Požega
394. Željko Penava, Molvice
395. Stipan Perić, dipl. oec., Tomislavgrad
396. Anto Periša
397. Franjo Miroslav Perkovic, dipl. arh., Zagreb
398. dr. sc. Damir Pešorda, književnik
399. Alojzije Petracic, umirovljenik
400. Mr. sc. Andrija Petrović, projekt manager, Zagreb
401. Ivan Petrović, Borovo Naselje
402. Marinko Pezer, Zagreb
403. Stipo Pilić, prof.
404. Silvio Pinter, Vinkovci
405. Tomislav Pipunić, Melbourne, Australia
406. Nenad Piskač, književnik
407. Mile Pletikosa, P. Eng.
408. Katica Plišić, Bern
409. Miljenko Plišić, Bern
410. Ivo Poljak
411. Tomislav Poljičanin, Borovo Naselje
412. Siniša Posarić, književnik
413. general Ivica Primorac
414. Vera Primorac, književnica
415. Mladen Prkačin, HRVI, Solin

416. prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak
417. general Željko Prpić, dipl. ing. str. u mirovini
418. Silvija Pršlja, Zagreb
419. mr. sc. Sonja Radionov, dipl. ing.
420. Ivo Radman, Velika Gorica
421. pukovnik, Damir Radnić, Zagreb
422. Marko Radoš, Zagreb
423. Ante Rakić
424. prim. Miljenko Raos, dr. med.
425. brigadir, Ivan Rašić, Zagreb
426. Ante Rašić, Osijek
427. Pero Rašić, Borovo Naselje
428. dr. sc. Stjepan Razum, povjestničar i arhivist
429. Antonio Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
430. Božidar Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
431. Petra Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
432. Ruža Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
433. Danijel Rehak, predsjednik društva logoraša
434. Branko Reić, dipl. ing. građ.
435. Danijel Rimac, Borovo Naselje
436. Antun Rom, Glina
437. Josip Romić, Nova Gradiška
438. general Renato Romić, Virovitica
439. Neda Rosandic Saric - veleposlanica u miru
440. Herve Rousseau, Francuz iz Zagreba
441. Božidar Ručević, dipl. inž. u miru iz Zagreba
442. Zorica Rukavina, prof., Zagreb
443. prof. emerit. Zvonko Rumboldt, Split
444. Ivica Rupčić, Vinkovci
445. Iva Sablić, Borovo Naselje
446. Zoran Sablić, Borovo Naselje
447. dr. rer.soc.oec., Blaženko Segmanović
448. Marija Senjić, Sesvete
449. Niko Senjić, Sesvete
450. Velimir Slavić, Vinkovci
451. dr.sc Goran Slipac, Zagreb
452. Marija Skender, Sydney, Australia
453. Josip Skender, Sydney, Australia
454. Jakov Skočibušić, prof., umirovljeni veleposlanik, Split
455. Masa Skondro Vrzina, Sydney, Australia
456. mr. sc. Marina Skrobica
457. Dubravka Smiljan
458. Ivica Smiljan

459. Davorin Smokrović
460. Renato Smokrović, Starigrad-Paklenica
461. Željko Soldo inž. el., Zagreb
462. prof. emeritus dr. sc. Ivo Soljačić
463. Stefan Sosa, Bad Liebenzel, Germany
464. Damir Stahor, Dubrovnik
465. Mirko Strabic
466. Dominik Stamać, dipl. ing. u mirovini
467. dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUD-a
468. Edvin Strgačić LLB Pravni fakultet Zagreb, owner of Can Cro Accounting business Toronto
469. Vera Strgačić, dipl. ing., Farmaceutski Fakultet Zagreb, University of Toronto, Faculty of Education
470. Zoran Strmota, Vinkovci
471. Ante Šare, dipl. ing. elektotehnike
472. Stanko Šarić, dipl. ing., glazbenik
473. Jagoda Šećer, Split
474. Stjepan Šešelj, književnik
475. Ilija Šikić, pjesnik
476. general Željko Šiljeg, Zagreb
477. Dobroslav Šimović, dipl. iur.
478. Mario Škegro, Ivankovo
479. Dipl. ing. Ivica Škiljo
480. Ivan Šmit, Borovo Naselje
481. mr. sc. Niko Šoljak, predsjednik Hrvatskog svjetskog sabora
482. Stjepan Šooš, Bad Liebenzel, Germany
483. Zoran Šorli, Vinkovci
484. Nikola Štedul
485. st. brigadir, Marinko Štrbac, Novoselac
486. Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
487. Krešimir Tičić, dipl. ing. arh., arhitekt i pisac
488. Đuro Tikvica, pijanist, red. prof. Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
489. Kap. Eduard Tkalcic, Hong Kong
490. dr. sc. Marko Tokić, Mostar
491. Benjamin Tolić, filozof i publicist
492. general Žarko Tole, Split
493. general Ivan Tolj, književnik
494. Josip Tolj, mag. iur, odvjetnički vježbenik
495. Jozo Mario Tolj, katolički svećenik u miru
496. Mato Toman, Bjelovar
497. Alen Tomašević, Dubrovnik
498. Rudi Tomić
499. Danijel Tordinac, Borovo Naselje

500. Goran Trdin, Osijek
501. Damir Tučkar, dipl. inž.
502. Stjepan Tuđman, dipl. ecc.
503. Zvonimir Josip Tumbri, dipl. ing. građ.
504. mr. sci. Gordana Turić, bivša zastupnica u Hrvatskom državnom saboru
505. Vera Uglešić, prof.
506. Ivan Valek, arhitekt
507. Zvonimir Veselje, Borovo Naselje
508. prof. emer. dr. sc. Ivica Veža
509. Đuro Vidmarović, prof.
510. Paula Viher, Križevci
511. brigadir Ilija Vincetic, Zadar
512. Zdravko Vlaić, dipl. ing., Zagreb
513. Margarita Vrbanović, prof.
514. Stjepan Vrbanović
515. Domagoj Vrčak, Zagreb
516. Krešo Vujević
517. Antonio Vukan, Borovo Naselje
518. Danijel Vukasović, Dubrovnik
519. Ivan Vukić
520. Krešimir Vukić
521. Marija Vukić
522. Tomislav Vuković, novinar
523. Ante Vukušić, Dubrovnik
524. Darko Vukušić, Dubrovnik
525. Mirjana Vrsalović, mag. farm.
526. Miljenko Zadro, Borovo Naselje
527. Zlatko Zaoborni, Borovo Naselje
528. Ana Zeko, Baška Voda
529. brigadir Marinko Zelenika, Zagreb
530. Darko Zlodi, Zagreb
531. brigadir Drago Zrinušić, Zadar
532. Vlasta Zubčić, dizajner, Zagreb
533. Zlatko Zubković, Vinkovci
534. mr. Miljenko Žagar, veleposlanik u miru
535. Ana Žanić, Vinkovci
536. Nikša Žarak, Dubrovnik
537. Kata Žarko, S. Kraljevec
538. Marko Žarko, S. Kraljevec
539. Nediljko Žarko, S. Kraljevec

MEMORANDUM 2 („SRPSKI SVET“) NA DJELU (*Razlozi peticije HRT-u*)

Peticija „Zahtjev za kadrovskim smjenama na HTV-u“ (koja je u privitku ove obavijesti, a u privitku je i popis njezinih potpisnika do danas u 12 h) sročena je i potpisi su prikupljeni nakon što se i zato što se Hrvatska televizija oglušila o izjavu pod naslovom „Porfirijeva dalekovidnica“, a potpisalo ju je šestero potpisnika i poslalo HRT-u, a i drugim medijima. Pismo javnosti prenijelo je više od 50, uglavnom elektroničkih, medija, na prostoru Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

U toj izjavi potpisnici su argumentirali zbog čega smatraju da je davanje prostora patrijarhu SPC-a u središnjem Dnevniku HTV-a 19. ožujka krupan novinarski i urednički propust, a vjerojatno i smišljen čin, kojim se na nedopustiv način u udarnom vremenu tretira pitanje kanonizacije bl. Alojzija Stepinca i falsifikatorski pristupa drugim bitnim temama novije povijesti. U pismu je izražen i zaziv sv. Josipu, zaštitniku Hrvatske, „da nas zaštiti i od ovakvih intervjuja i emisija na Hrvatskoj radio televiziji, koju pretplatnici ne plaćaju da proizvodi loš i štetan program!“ Potpisnici su dodali kako su uvjereni „da većina pretplatnika i gledatelja očekuje ispriku i odgovornost, pa i smjene i ostavke na HRT-u“.

Na tu izjavu vodstvo HRT-a posve se oglušilo. Dapače, postupilo je neprofesionalno, neobjektivno i arogantno time što je u svojim televizijskim i radijskim informativnim emisijama i na teletekstu prešućivalo tu izjavu i ignoriralo sve kritičke glasove.

I druga središnja javna medijska ustanova, Hrvatska izvještajna novinska agencija (Hina), prešutjela je tu izjavu, odnosno nije javnost informirala o njoj, čime je pokušala onemogućiti mnoštvu svojih pretplatnika i korisnika da za nju uopće doznaju.

Obje te medijske javne kuće takvu su uređivačku politiku nastavile i nakon što su izjavu „Porfirijeva dalekovidnica“ prenijeli mnogi mediji u Hrvatskoj i izvan nje, pri čemu je izjava prenošena u cijelosti ili u velikim dijelovima u nekima od najčitanijih srbijanskih medija. One su ignorirale i negodovanja brojnih drugih građana, a isto tako i kritičke izjave i komentare koji su se pojavili u javnosti.

Na izjave patrijarha Porfirija reagirao je vrlo kritički postulator kauze za proglašenje bl. Alojzija svetcem Katoličke crkve, mons. dr. Juraj Batelja:

<https://ika.hkm.hr/novosti/mons-batelja-o-pismima-bl-alojzija-stepinca-papi-piju-xii/>

Kritički komentari objavljeni su na nekim uglednim portalima, kao što su primjerice ovi:

<https://projektvelebit.com/skandalozan-cetnicki-diverzantski-ispad-htv-a-i-patrijarha-porfirija/>

<https://direktno.hr/kolumne/evo-sto-je-solo-pjevac-s-dinare-za-hrt-porucio-iz-beograda-o-stepincu-227163/>

<https://hrvatskonebo.org/2021/03/22/siljo-kako-nam-svijest-oblikuju-prosrpski-hrvatski-mediji/>

Na sve to HRT se sustavno oglušivao i reakcije prešućivao. Zbog te ogluhe vodstva HRT-a na našu izjavu, na druge argumentirane kritike i na jako veliko i rašireno nezadovoljstvo među mnogim Hrvatima i Hrvatima, a osobito katolkinjama i katolicima, u domovini i inozemstvu, potpisnici izjave „Porfirijeva dalekovidnica“ sročili su građansku peticiju i organizirali prikupljanje potpisa. U njoj su postavili točno određene i konkretizirane zahtjeve. Ona je drugi korak u borbi protiv tvrdokornih medijsko-političkih manipulacija HRT-a, koji je javna ustanova u ingerenciji Hrvatskog sabora i Vlade Republike Hrvatske, i za koju se u Hrvatskoj plaća zakonski obvezna pretplata.

U spomenutom teškom uređivačkom propustu, koji se može razumjeti i kao svojevrsna provokacija, ali i u brojnim drugim pristupima i sadržajima programa HRT-a prepoznajemo već jako dugo s jedne strane elemente i metode nekadašnje komunističke propagande protiv zagrebačkog nadbiskupa i kardinala Stepinca odnosno protiv Katoličke crkve među Hrvatima, a s druge strane potporu monstruožnu kolektivnom okrivljivanju svega hrvatskoga („magnum crimen“), pa i samog bl. Alojzija, kao duhovne i moralne vertikale hrvatskog naroda u doba najgorih totalitarizama, nacizma, fašizma i komunizma. Istodobno, ne vidimo da se na bilo koji način razotkriva odgovornost Srpske pravoslavne crkve za onakvu vrstu zlodjela za kakvu se sustavno okrivljuje subjekte na hrvatskoj strani. Niti da se ta i druga protuhrvatska postupanja kritički sagledavaju.

U uređivačkoj politici HRT-a prepoznaje se dakle promicanje interesa Srbije, a ne Hrvatske, Srpske pravoslavne crkve, a na Katoličke crkve među Hrvatima. Prepoznajemo vrlo česte priloge koji služe održavanju velikosrbijanskih mitova, laži i prešućivanja odgovornosti srpsko-pravoslavne i općenito srbijansko-srpske strane za zbivanja iz razdoblja 1918.-1941., 1941.-1945., 1945.-1990., 1991.-1995., kao i od 1995. do danas. Slikovito rečeno, ni Porfirijevo i drugih pravoslavnih svećenika pjevanje pjesama u pohvalu notornom četnikom zločincu Momčilu Đujiću ne nailazi ni na kakav kritički tretman na HRT-u niti se od episkopa SPC-a traži da se odrede prema bilo verbalnom ili stvarnom zločinaštvu činjenom u ime ideje velike Srbije, bilo prema izvršenim 'etničkim čišćenjima' s elementima genocida nad hrvatskim i susjednim narodima. Očito je da se takvom uredničkom politikom danas svjesno i ciljano ide naruku današnjoj službenoj srbijanskoj, svesrpskoj i svetosavskoj ideologiji o „srpskom svetu“ (Memorandum 2), koja implicira političke, gospodarske, medijske i teritorijalne aspiracije i pretenzije.

Svi koji su potpisali peticiju opetuju već izrečeni zahtjev za utvrđivanjem odgovornosti na HRT-u, za smjenama i ostavkama svih odgovornih i za temeljitu promjenu politike, smjera i uređivačke koncepcije hrvatske nacionalne radiotelevizije, koja je spram vlastite države i njezina matična naroda (p)ostala uvelike anacionalna, a u nekim dimenzijama i opasno protunacionalna.

Peticiju je svojim potpisima poduprlo više od petsto potpisnika, uglavnom iz Hrvatske, ali i iz izvandomovinstva. Peticiju su potpisali predstavnici svih slojeva hrvatskoga društva, među kojima su umirovljeni hrvatski generali i admirali, biskup, akademici, sveučilišni profesori, magistri i doktori znanosti, književnici,

urednici, novinari, branitelji i predstavnici udruga, Hrvati izvan Republike Hrvatske, oni iz Bosne i Hercegovine i drugih europskih i prekoceanskih država. Tekst peticije i popis potpisnika peticije stavljamo na raspolaganje širokoj javnosti, osobito medijima, njihovim urednicima i suradnicima.

U Zagrebu, dne 27. ožujka 2021.

general bojnik u miru **Ivan Tolj**
general bojnik u miru **Ivan Kapular**
admiral u miru **Davor Domazet Lošo**
prof. dr. sc. **Andrija Hebrang**, pričuvni general
prof. dr. sc. **Slobodan Prosperov Novak**
akademik **Josip Pečarić**
književnik **Zdravko Gavran**

<https://hrvatskonebo.org/2021/03/27/peticija-zahtjev-za-kadrovskim-smjenama-na-hrt-u/>

<https://direktno.hr/direkt/ne-odustaju-hrvatski-general-i-akademici-ponovno-se-oglasili-hrt-se-oglusio-na-nase-pismo-potpisite-peticiju-za-smjenu-nikolica-zbog-porfirija-227827/>

<https://kamenjar.com/preko-pet-stotina-uglednika-zahtjeva-kadrovske-smjene-na-htv-u/>

<https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/akademici-i-general-i-ne-odustaju-peticijom-traze-smjene-nikolica-i-stankovica/>

<http://www.brotnjo.info/2021/03/27/zahtjev-za-kadrovskim-smjenama-na-htv-u/>

<https://hrvatska-danas.com/2021/03/28/razlozi-peticije-zahtjev-za-kadrovskim-smjenama-hrt-u-memorandum-2-srpski-svet-na-djelu/>

<https://projektlebit.com/peticija-zahtjev-za-kadrovskim-smjenama-na-htv-u/>

Naslov: MOGUĆNOST POTPISIVANJA PETICIJE ZA
ODGOVORNOST NA HTVU

Datum: Mon, 29 Mar 2021 08:10:49 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

MOGUĆNOST POTPISIVANJA PETICIJE ZA ODGOVORNOST NA HTV-U

29 Ožujak 2021

HTV-u je poslano 539 potpisa.

Poštovani, u prilogu je link za nastavak potpisivanja peticije koju smo Vam maloprije poslali, S poštovanjem general Ivan Tolj.

<https://community.sumofus.org/petition/67e6d627-44c7-440c-bc35-388bb914e88f/?source=mlt>

Do sada imamo novih potpisa :

"655 have signed. Let's get to 1,000!"

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25588-mogucnost-potpisivanja-peticije-za-odgovornost-na-htvu>

*

Za malo više od jednog dana je dostignuta ta brojka: 1,000. U ovom momentu imamo novi poziv:

1,051 have signed. Let's get to 2,000!

Kad pogledam današnju kolumnu Zvonimira Hodaka uvjeren sam da vas i on poziva da potpišete peticiju:

Zanimljivo je spomenuti da je u kratkom vremenu HRT obradovao sve poklonike "bratstva i jedinstva" dovodeći na ekrane Goldsteina i Porfirija. I Šešelj je zanimljiv Filozofskom faksu, ali će HRT s njime valjda još malo pričekati. Zanimljiv je istup Zorana Milanovića ovih dana kad tvrdi da je HRT u stvari Yutel. Što je Yutel bio 1991. ne treba posebno objašnjavati. Pupovac, HRT-Yutel, Macan, Puhovski. Evo švedskog stola u hrvatskom političkom bordelu. Za svakoga ponešto. Osobito za one koji piju direktno iz boce.

Pupi je nedavno održao "emotivnu" konferenciju za "štampu" u Preradovićevoj 21. U onoj nekretnini koju mu je Milanovićeve vlada "greškom" vratila u denacionalizaciji. Pupi je jecajući zacvilio: "Neka nas Milanović ne uči o Baniji, njegova kuća nije ni Hrvatska ni Banija". Opet rašomon? Što je Pupi time mislio? Jel' to znači da Predsjednik nema ni kuće ni kućnog broja? Dobro je što je popis

stanovništva odgođen za jesen. Tada ćemo valjda doznati gdje se nalazi Milanovićeva kuća. Možda Pupi misli na neke kuće u zapadnom dijelu Zagreba?

Lako Pupovcu, kad ga čuva Kajtazi, oficir JNA...

No dobro, kao tipični Hrvatek, prekidam dalje nastaviti s ovom temom. Pupovac je morao hitno nešto javno reći pa se čovjek malo pogubio. U Pupijevom pozivu na press konferenciju stajalo je da je povod "jučerašnji verbalni ispad predsjednika Republike Hrvatske". Hvala Bogu, ispad je bio samo verbalni. Mislim si, ako je Zoki vrhovni zapovjednik vojske, mogao bi ispad biti i drugačiji. No, nema od toga nikakvog straha ni dramatike. Uz Pupovca k'o "stina" stoji Kajtazi, bivši oficir JNA. Nek' si Milanović malo razmisli... Neće on samo tako "destabilizirati vladajuću većinu". I nakon svega, Pupovac nije mogao, a da ipak ne pohvali Zorana: "Socijaldemokrat koji govori jezikom Hrvatskog tjednika, koji uvodi trumpizam u hrvatsku politiku, taj popust kod mene ne može imati". Opa! Koje teške optužbe Predsjednika od strane moćnog koalicijskog partnera vladajuće većine. Usporedbom s Trumpom samo je pokazao kako ipak cijeni što mu je Zoki poklonio nekretnine u Preradovićevoj. Ali to je u stvari tek zanemariva sitnica u odnosu na nekretnine koje su nakon 1945. njihovi poklanjali sebi, i to ne zabunom!

Zločesti i zavidni ognjištari i svi oni koji se boje da neće dugo živjeti nedavno su na fejsu optužili **Jožu Manolića** da je tek sada u 101. godini otkrio tajnu: "Kad sam bio malo dijete najviše sam se volio igrati s dinosaurima!"

Razveselio me napokon dopisnik s Kaptola naš **Darko Pavičić**. Čitam u Večernjaku izvrsnu kolumnu **Ivana Hrstića** pod intrigantnim naslovom: "Kako je moguće da je prof. Zlata Đurđević pristala 'staviti glavu na panj?'" Nakon toga, slučajno naletim na našeg mudrog Darka Pavičića i njegov tekstić. Naslov: "Porfirije bi kao pastir trebao blaženog Stepinca bolje razumjeti". O' Bože, kako će Porfirije razumjeti Stepinca? Čovjek ne mora biti ni aktivni ni pasivni vjernik da bi "razumio" i Porfirija i Stepinca. Stepinac se u mladosti kao dragovoljac pridružio srpskoj vojsci na solunskoj fronti. U doba II. svjetskog rata branio je Katoličku crkvu i spašavao Židove. Porfirija znamo iz 2016. kad je u Chicagu otpjevao domoljubni pjesmuljak u kojem se spominju mitraljesci, granate i kokarda četničkog vojvode Đujića. Prema tome, Porfirije itekako razumije blaženog Stepinca. Međutim, jedno je sigurno, Darko Pavičić ne razumije ni jednog ni drugog. SPC djeluje ne samo vjerski nego i politički. Tako je u Crnoj Gori, Makedoniji, Hrvatskoj... Cilj joj je spriječiti kod ovog Pape proglašenje Stepinca svecem. To im je do sada savršeno uspijevalo zbog Papine istočne politike. Uz svjesnu ili nesvjesnu pomoć Pavičića. Zanimljiva je bizantinska lukavost. Kad je izašlo u javnost kako Porfirije pjeva o kokardi četničkom vojvodi, njegova je obrana bila genijalna. Tvrdi da je zašutio kada se pjevalo o "kokardi vojvode Đujića". Samo je otvarao usta, ali nije pjevao. Amen.

Lažna pisma 'pevača' iz Chicaga

Video snimka pak pokazuje da je ipak pjevao. Pavičić vjeruje Porfiriju. Onako, iz srca. Uostalom, zašto i ne bi? Porfirije je bar hrabar i lukav. Međutim, čim katolički biskup Košić otvori usta, odmah nastaje histerija kriptokomunista, orjunaša i lijeve medijske falange, ali što je zanimljivo, i dijela visokog katoličkog

crkvenog klera. Svi takvi jedva čekaju da Porfirije iz Beograda pošalje ta "duboko problematična pisma" pa da onda zajedno zapljeskaju Porfiriju i papi Franji na (lažnim) dokazima koje navodno posjeduje "pevač" iz Chicaga. Kaže naš Darko: "Iako blaženik, ni Stepinac sigurno kao čovjek nije bio savršen". Epohalno otkriće. Rijetki su savršeni... Možda samo Pavičić, Porfirije i papa Franjo. Drugim ljudima zaista nije dano da budu savršeni. Ali oni su, kao što su pok. nadbiskup Kuharić, pok. biskup Bogović, biskup Vlado Košić... u očima hrvatskog katoličkog puka savršeniji od Porfirija i pape Franje. To su ljudi, baš kao i Stepinac, koji su bili ili jesu posvećeni svom narodu, njegovoj vjeri i stoljetnoj želji za svojom državom. Stoga su sulude inicijative zanesenog **Dragana Nikolića** o zajedničkom klanjanju i pjesmi Porfirija s hrvatskim biskupima u Jasenovcu. Ako netko i započne o kokardi popa Đujića, Porfirije i Pavičić prestat će pjevati. Samo će otvarati usta. K'o u genijalnom filmu **Slobodana Šijana** "Tko to tamo peva" iz 1980. godine.

Oscar Wilde je jednom napisao: "Jedina je razlika između sveca i grešnika u tome što svaki svetac ima - prošlost dok je pred svakim grešnikom - budućnost".

<https://direktno.hr/kolumne/kako-je-milanovic-zbog-zlate-zrtvovao-pjesakamicu-pupovca-227902/>

GRAĐANSKA (DRŽAVLJANSKA) INICIJATIVA ZA UTVRĐIVANJE ODGOVORNOSTI NA HRT-U.

Nositelji:

Davor Domazet Lošo, admiral u miru

Zdravko Gavran, književnik

Dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general

Ivan Kapular, general bojnik u miru

prof. dr. sc. **Slobodan Prosperov Novak**

Josip Pečarić, akademik

Ivan Tolj, general bojnik u miru

U Zagrebu, 5. ožujka 2021.

Mi naime od svojih zahtijevanja ne ćemo odustati
(predstavka)

Povjerenik za korisnike usluga HRT-a
n/r **Tomislav Radić**, povjerenik
povjerenik@hrt.hr

Programsko vijeće HRT-a
n/r **Zdravko Kedžo**, predsjednik
hrt@hrt.hr

Nadzorni odbor HRT-a,
n/r mr. sc. **Mladen Čutura**, predsjednik

Poštovani,

Obraćamo se vama ovom predstavkom nakon što su upravne i uredničke razine HRT-a ignorirale naše prethodne predstavke, pritužbe i zahtjeve za utvrđivanje odgovornosti na HRT-u.

Iako bi se na programske sadržaje i njihovu prezentaciju u programima i servisima HRT-a moglo iznijeti vrlo mnogo ozbiljnih prigovora i primjedaba, odlučili smo dignuti glas na primjeru dviju konkretnih emisija, kako bi se lakše mogla ocijeniti i utvrditi i konkretna odgovornost. U tu svrhu najprije smo se šestorica obratili HRT-u javnosti posebnom izjavom, pod naslovom „Porfirijeva dalekovidnica“, i dostavili ju HRT-u. No ona je od svih odgovornih na HRT-u bila ignorirana. Dapače, o njoj nisu izvijestili ni informativni programi HRT-a, dakle postupili su diskriminatorno, izvršili su cenzuru, što smatramo nedemokratskim, neprofesionalnim i za nas osobno uvrjedljivim.

Budući da je visoki upravni i urednički kadar na HRT-u postupio tako, prešli smo na peticiju, koju smo formulirali i dali ju ad hoc na potpisivanje određenom broju ljudi u Hrvatskoj i pratitelja HRT-a izvan Hrvatske. Nakon dva dana, tekst peticije s 539 potpisa, među kojima su i potpisi kompetentnih i uglednih osoba s raznih područja, poslali smo HRT-u i dali na znanje javnosti. Zašto smo se odlučili za peticiju, objasnili smo u posebnoj obavijesti za javnost, pod naslovom „Memorandum 2 (’srpski svet’) na djelu“. Peticiju i obavijest za javnost objavilo je desetak medija, uglavnom portala. No HRT se posve oglušio na tu peticiju, nije nam ništa odgovorio, pa ni to da su nadležne osobe dopis zaprimile, a nije ni informirao svoje gledatelje i slušatelje ni o sadržaju ni o događaju peticije, za koju utemeljeno smatramo da je u javnom interesu o njoj informirati širu javnost. Opet je dakle postupio diskriminatorno i cenzorski.

Nakon takvih za nas neugodnih i, ocjenjujemo, neustavnih, nezakonitih, nestatutarnih i neetičnih postupanja, organizirali smo nastavak prikupljanja potpisa za peticiju. Do ovog trenutka imamo prikupljeno više od 2000 potpisa.

Meritum stvari zbog koje očekujemo primjereno reagiranje vas nadležnih za obavljanje zadaća i usluga sukladno svrhama nacionalne radiotelevizije vidljiv je iz sadržaja dokumenata koje prilažemo ovoj predstavi. Očekujemo da nas izvjestite o tomu što ste poduzeli u tom smislu. U protivnomu, morat ćemo svoju apelaciju usmjeriti na više razine odgovornosti po ljestvici superordiniranosti. Poučeni dosadašnjim iskustvima s HRT-om, i ovaj dokument učinit ćemo dostupnim široj javnosti. Mi naime od svojih zahtijevanja ne ćemo odustati.

Za Građansku (državlansku) inicijativu za utvrđivanje odgovornosti na HRT-u:

Ivan Tolj, general bojnik u miru

Prilozi:

- 1) Izjava „Porfirijeva dalekovidnica“
- 2) Obavijest za javnost „Memorandum 2 („srpski svet“) na djelu“ – tekst
- 3) Peticija – popis prvih 539 potpisnika
- 4) Peticija – tekst peticije na internetskoj platformi s brojem potpisnika koji se ažurira:

https://community.sumofus.org/petition/67e6d627-44c7-440c-bc35-388bb914e88f/?source=fb&fbclid=IwAR3n4nUxOKucl9CS-Zni6oB_jWtWSMToUkVvbJLfIBZBrk1wg7Eror_kdgA

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/09/predstavka-nadzornim-tijelima-hrvatske-radiotelevizije/>

<https://direktno.hr/direkt/hrt-nastavio-ignorirati-hrvatske-generale-i-ostale-uglednike-oni-mu-porucili-mi-od-svojih-zahtijevanja-necemo-odustati-228976/>

<https://kamenjar.com/inicijativa-za-utvrdivanje-odgovornosti-na-hrt-u-mi-od-svojih-zahtijevanja-necemo-odustati/>

<https://narod.hr/hrvatska/hrt-nastavio-ignorirati-peticiju-hrvatskih-generala-i-uglednika-oni-uzvratili-necemo-odustati>

<http://www.hrsvijet.net/index.php/magazin/13-tv/59639-predstavka-nadzornim-tijelima-hrvatske-radiotelevizije>

PREDSTAVKA O HRVATSKOJ RADIOTELEVIZIJI I HINI

Gradanska (državlјanska) inicijativa za utvrđivanje odgovornosti na HRT-u
U Zagrebu, 21. travnja 2021.

Predmet: Predstavka o Hrvatskoj radioteleviziji i Hini

- n/r **Gordan Jandroković**
predsjednik Hrvatskog sabora

- n/r **Natalija Martinčević**
predsjednica saborskog Odbora za informiranje, informatizaciju i medije

- **svi saborski klubovi**

Poštovani dužnosnici i zastupnici Hrvatskoga sabora,

Obratili smo se dne 5. travnja o. g. Nadzornom odboru, Programskom vijeću i Povjereniku za korisnike usluga HRT-a s predstavkom „**Mi naime od svojih zahtijevanja ne ćemo odustati**“. U njoj smo istaknuli kako im se obraćamo „nakon što su upravne i uredničke razine HRT-a ignorirale naše prethodne

predstavke, pritužbe i zahtjeve za utvrđivanje odgovornosti na HRT-u“. Dakle, ignorirali su i peticiju koju je do tog trenutka potpisalo 539 osoba, među njima i niz istaknutih javnih osoba. I ne samo što su ju ignorirali, nego informativni programi HRT-a nisu o njoj ni izvijestili. Isto je postupila druga medijska kuća kojoj je osnivač hrvatska država, Hina. Takvim cenzorskim i diskriminacijskim postupanjem bitno je otežano ili blokirano informiranje znatna dijela zainteresirane hrvatske i strane javnosti. Jedini odgovor koji smo dobili poslao nam je Povjerenik za korisnike usluga HRT-a, no i taj je odgovor samo protokolarne naravi.

Od tada do danas peticiju u kojoj se traži utvrđivanje odgovornosti na HRT-a potpisalo je blizu 3000 osoba. U njoj se prosvjeduje i traži utvrđivanje odgovornosti povodom dviju televizijskih emisija, čije smo sadržaje ocijenili kao neprimjerene za nacionalnu radioteleviziju. Dapače, u njima smo prepoznali očiglednu subjektivnu, nehrvatsku i prosrpsku orijentaciju, a na štetu objektivne povijesne istine. Iz dokumenata koje prilažemo možete vidjeti čime obrazlažemo naše mišljenje i zašto tražimo smjene i utvrđivanje odgovornosti po uredničkoj i upravnoj vertikali.

Nemamo ambicija miješati se u uređivačku politiku HRT-a, osobito Hrvatske televizije, ni Hine, ali smatramo da imamo puno pravo i obvezu javno reagirati kada se na vrlo bitnim političkim temama pokaže da ionako anacionalna orijentacija HRT-a prelazi u protunacionalno djelovanje. Razumjeli bismo takvu uređivačku politiku da je riječ o Radioteleviziji Srbije, no takvu orijentaciju dijela emisija i programskih sadržaja Hrvatske radiotelevizije ne možemo i ne ćemo nikada ni razumjeti niti se s njome pomiriti.

Budući da nadležne upravne ni uredničke strukture HRT-a nisu ništa poduzele niti bilo kako odgovorile na naše vrlo ozbiljne primjedbe i na naša zahtijevanja, obraćamo se sada nadležnom saborskom odboru i cijelom Hrvatskom saboru, da on kao osnivač i HRT-a i Hine i kao tijelo koje je njihovo djelovanje reguliralo zakonima i koje u ime hrvatskog naroda zakonom predviđenim instrumentima nadzire njihov rad, i koje je odlučilo o pretplati za HRT, razmotri našu peticiju, našu predstavku i naša dopunska obrazloženja.

Očekujemo da Hrvatski sabor kao najviše predstavničko tijelo hrvatske države i vi kao dužnosnici te kao zastupnici skupa sa svojim klubovima poduzmete što je u vašim nadležnostima da se na nadležnom odboru i na plenarnoj sjednici Hrvatskog sabora otvori u okviru posebne točke dnevnog reda rasprava o nacionalno-političkoj orijentaciji vidljivoj u programima HRT-a, osobito u njegovu ukupnom informativnom programu, a napose u pojedinim emisijama Hrvatske televizije. To isto očekujemo i u pogledu Hine.

Očekujemo i to da nam nakon provedenih postupaka odgovorite na ovu predstavku i informirate nas o zaključcima i odlukama koje ste donijeli.

Za ovakvu se političku orijentaciju HRT-a i Hine nisu borili ni hrvatski branitelji, ni tadašnji zastupnici u Hrvatskome državnom saboru, a ni članovi vlade i dužnosnici u ondašnjim državnim tijelima, ni intelektualci, znanstvenici, književnici, stručnjaci, novinari i urednici! Nasuprot sadašnjemu stanju, s velikim smo žarom u sudbonosnom i teškoj razdoblju naše povijesti stvarali hrvatsku

državu i njezine institucije, pa tako i HRT i Hinu, da budu u funkciji hrvatskoga naroda i svih građana Republike Hrvatske!

Nositelji Inicijative:

akademik **Ivan Aralica**,

Davor Domazet Lošo, admiral u miru

Zdravko Gavran, književnik

Prof. dr. sc. **Andrija Hebrang**, pričuvni general

Ivan Kapular, general bojnik u miru

Prof. dr. sc. **Slobodan Prosperov Novak**

akademik **Josip Pečarić**

Ivan Tolj, general bojnik u miru

Prilozi:

1. Izjava „Porfirijeva dalekovidnica“
2. Tekst peticije o HTV-u
3. Potpis prvih 539 potpisnika peticije HRT-u
4. Obavijest za javnost „Memorandum 2 (’srpski svet’) na djelu“ (Razlozi peticije HRT-u)
5. Predstavka nadzornim tijelima HRT-a

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/21/gradanska-drzavljska-inicijativa-za-utvrdivanje-odgovornosti-na-hrt-u/>

<https://direktno.hr/direkt/hrvatski-general-i-uglednici-zbog-ignoriranja-od-strane-hrt-i-hina-e-pisali-jandrokovicu-230216/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25927-predstavka-o-hrt-u-i-hini>

<https://narod.hr/hrvatska/predstavka-o-protunacionalnom-djelovanju-hrt-a-i-hina-e-upucena-hrvatskom-saboru>

<https://www.dnevnik.ba/vijesti/hrvatski-general-i-uglednici-pisali-jandrokovicu-hrt-i-hina-protunacionalno-djeluju>

<https://www.hop.com.hr/2021/04/23/hrt-saborska-vecina-stali-uz-procetnicku-spc-nakon-pisma-admirala-general-a-akademika-doktora-protiv-govora-porfirija-na-hrt-u/>

<https://demosmedia.hr/2021/04/22/sto-pise-u-gradanskoj-drzavljskoj-inicijativi-za-utvrdivanje-odgovornosti-na-hrt-u/>

Don Anđelko Kaćunko mi piše:

Upravo sam objavio na Fejsu dokument upućen Saboru...

stavio sam naslov: MIJENJA LI SE KRATICA 'HRT' U 'PDV' (Porfirijeva Daleko-Vidnica)?

<https://www.facebook.com/photo?fbid=10220766657658008&set=a.1206925134992>

SMIJEŠNI STANKOVIĆ

Peticija HRT-u je poslana na veliki broj adresa. Vlast ne želi da se o njoj zna u široj javnosti jer je pokazala svoj odnos prema fašističkim agresorima na Hrvatsku pa im je na dan pokrovitelja hrvatskog naroda na HRT-u gost srpski patrijarh a ne hrvatski kardinal. Potom im u emisiji Nedjeljom u dva gostuje Ivo Drobilica (ime dobio po jednoj od njegovih neistina) u kojoj napada obnovitelja naše države HRVATSKOG predsjednika akademika Franju Tuđmana. Očekivano mediji koji sudjeluju u takvoj politici, koja je u skladu s Memorandumom SANU 2., ne prenose Peticiju koju je potpisalo u momentu kada je Peticija poslana HRT-u 539 naših ljudi (npr. 16 generala, 1 admiral, 4 pukovnika, 9 brigadira, 4 akademika, jedan dopisni član HAZU, 1 biskup, 17 sveučilišnih profesora, 31 doktora znanosti, 12 književnika itd.). Zato je Peticija stavljena i na Internet i do sada ima još više od 1,260 potpisnika.

Naravno to nas sve obavezuje. Zato smo podsjetili i HINU, ako baš vlast i političari ne služe svom narodu, to moraju činiti i oni:

Naslov: Fwd: PETICIJA HRT-u

Datum: Mon, 29 Mar 2021 17:08:40 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: hina@hina.hr <hina@hina.hr>

CC: Ivan Tolj <ivantolj0154@gmail.com>, ivan kapular <ivankapular@gmail.com>

Poštovano uredništvo Hine, Nakon što vaša agencija nije emitirala vijest o našoj peticiji koju smo vam s popratnim materijalima poslali prekučer, devet uglednih i čitanih portala objavilo je vrlo opširno ili u cijelosti sve što smo im kao i vama poslali. Riječ je o portalima: direktno, hkv, kamenjar, Hrvatska danas, Hrvatsko nebo, hrsvijet, Brotnjo, miportal i maxportal. Dakle devet urednika neovisno je ocijenilo da je riječ o relevantnoj informaciji. Stoga vas u ime potpisnika pozivam da preispitate svoju odluku te da i vi kao javna medijska ustanova plasirate u javnost informaciju koja je naišla na toliko zanimanje u nezanemarivom dijelu javnosti.

*general bojnič u miru **Ivan Tolj***

*general bojnič u miru **Ivan Kapular***

*admiral u miru **Davor Domazet Lošo***

*prof. dr. sc. **Andrija Hebrang**, pričuvni general*

*prof. dr. sc. **Slobodan Prosperov Novak***

*akademik **Josip Pečarić***

*književnik **Zdravko Gavran***

CC. U privitku vam ponovo šaljem:

- 1) *Obavijest za javnost o peticiji HRT-u*
- 2) *Peticija HRT-u - tekst*
- 3) *Potpisnici peticije HRT-u*
- 4) *"Porfirijeva dalekovidnica" - obraćanje HRT-u i javnosti od 21. ožujka 2021.*

Ali kada već vlast i glavni mediji kriju od naroda svoju ulogu u borbi za 'srpski svet', pomaže nam neočekivano sam voditelj emisije s HTV-a. Iz njegovog teksta je očito da nam je svojim reagiranjem pomogao jer su njegov tekst objavili mediji koji nisu objavili Peticiju HRT-u pa tako i veći broj ljudi je doznao za nju. Ali ne čudi zašto je to Stanković uradio kada vidimo da je jadničku brojanje preko broja prstiju na rukama viša matematika pa je uspio izbrojiti samo 3 generala, a za akademike i ne zna što su pa ih broji ne koristeći prste na ruci:

Sada je objavio novi status na toj društvenoj mreži u kojemu je otkrio kako su na adresu njegovog šefa stizale molbe da ga se smijeni, ili da otkaz na HTV-u. "Tri generala, admiral, biskup, metar akademika i neki Vrkljan pisali su mojim šefovima da me smijene, ili mi barem daju otkaz na HTV-u. Razlozi su anacionalnost, protunacionalnost, uređivanje emisije s neskriveno ljevičarskih pozicija, nepristojnost, ali naravno, našlo se tu i zlu ne trebalo nešto Račana, Šumadije i Srbije. Živi Yutel, što bi se reklo ovih dana!"

<https://www.vecernji.hr/showbiz/stankovic-otkrio-tko-mu-zeli-otkaz-na-hrt-u-pisali-su-mojim-sefovima-da-me-smijene-1480226>

<https://www.24sata.hr/show/stankovic-na-facebooku-otkrio-tko-mu-zeli-otkaz-na-hrt-u-753639>

S druge strane postoje ljudi koji bi željeli potpisati Peticiju HRT-u. Jedan od takvih je i bivši ravnatelj (i ministar) veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec koji piše:

Spomenuo sam Porfirija koji se u Beogradu oslobodio zagrebačkih hemunga i dao intervju naklonom reporteru HTV-a Draganu Nikoliću, a Hrvatska televizija ga objavila i rasrdila hrvatski narod, štoviše, prikupljaju se potpisi kojima bih se rado pridružio, ali ne znam kako jer sam tehnološki idiot, no ovim putem prosim da me potpišu oni koji znaju. Porfiria je inače u medicini poznat pojam, neka bolestina čini se dosta teška, nema veze s Porfirijem, spominjem tek tako, usput. Za one koji ne znaju o čemu je riječ: srpski je patrijarh našao neka dubiozna pisma nadbiskupa Stepinca papi, do sada nepoznata, ali inkriminirajuća svakako. Zašto su tek sada isplivala i tko tu laže? Naš postulador za njih ne zna ili ih je vidio, ali nije mogao pročitati jer su pisana na ćirilici, pismu koje je Stepinac rabio u korespondenciji s Vatikanom.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/36264-h-hitrec-11.html>

PRILOG

ŠOLA: NE PIŠE NAM SE DOBRO S NOVIM
VELIKOSRPSKIM – ‘PROJEKTOM PORFIRIJE’

Ivica Šola

30. ožujka 2021.

To što radi Porfirije u vezi novih “dokumenata” o Stepincu, nije ništa novo. Tijekom zasjedanja tzv. mješovite komisije u kojoj je bio i Porfirije kao glava sa srpske strane, nisu donijeli nijedan dokument, tek neke papiriće iz Beograda, sve se oslanjalo na dobro poznate teze srpsko-komunističke propagande o Stepincu sadržane u pamfletu Viktora Novaka “Magnum crimen”. Stvar je došla dotle da je sam supervizor iz Vatikana i šef Papina tijela za povijesne znanosti, mons. Ardura, stalno govorio Porfiriju i ekipi kada bi nešto tvrdili: “A dokumenti, gdje su vam dokumenti”, braćo Srbi. No dokumenata nije bilo, piše Ivica Šola u kolumni za Slobodnu Dalmaciju koju djelomice prenosimo.

Lagali su tijekom toga postupka da nisu imali pristup arhivima Pija XII., no sasvim suprotno, dva njihova čovjeka, Milosav Đoković i kupljeni Talijan Tammaso del’ Era, bili su u arhivima, ali su našli – NIŠTA protiv Stepinca! Đoković i dandanas, zahvaljujući srpsko-talijanskim iredentičkim vezama, ima povlašten pristup Vatikanskim arhivima. Tako, budući da su se srpski predstavnici izblamirali tijekom rada mješovite komisije o Stepincu, eto nam najednom navodno novi dokumenti koji kompromitiraju Stepinca.

Milomir Marić laže

Razgovarao sam s ljudima u Vatikanu, arhivistima, i kada sam im pročitao dio “dokumenata” koje je najavio Porfirije a Klasić dijelom objavio, odmah su mi rekli da je u prepisci s Papom mogućnost da je Stepinac rabio riječ “likvidacija” ravna nuli. Ono o čemu Porfirije i Klasić pričaju kao o “dokumentima” koje je pisao Stepinac nije ništa doli ponavljanje Bakarićeve metode na montiranom procesu protiv Stepinca, kada je Bakarić, u nedostatku dokaza, krivotvorio Stepinčeva pisma i doturao sudu kao autentična. Dakle, novo vrijeme – stare metode.

Porfiriju i Klasiću ne možemo vjerovati jer kod njih u Srbiji i historiografija i mediji lažu. Evo jedan primjer iz medija i jedan iz historiografije da zorno prikažem kako se to radi, a tiče se Stepinca i NDH.

(...)

Kao projekt SANU-a, akademik Radovan Samardžić, o tome sam govorio u četvrtak u emisiji kod Dujmovića, poslao je mnoge srpske “istoričare” u Vatikanske arhive, koji su uživali i uživaju danas podršku, financijsku i logističku, Talijana, jer im koriste u zajedničkoj agendi negiranja hrvatskog karaktera Dalmacije, kao i Hrvata kao nepostojeće nacije (pokatoličeni Srbi).

Samardžić je bio inače jedan od autora prvog Memoranduma SANU-a i bliski suradnik Slobe Miloševića. Među inim, u Rim je poslao i Marka Jačova, autora mnogobrojnih knjiga na temelju vatikanske građe, od “Spisi kongregacije za propagandu vere u Rimu o Srbima”, koju je izdao kada je i njegov mentor Samardžić u Beogradu radio na Memorandumu, a izdavač je ista SANU, do knjige koju je izdao sam Vatikan (!) pod naslovom “Le missioni cattoliche nei Balcani durante la guerra di Candia”. Gdje je caka i zašto ovo navodim?

Naime, Jačov doista donosi dokumente iz Vatikanskog arhiva, ali, kako bi memorandumski potvrdio tezu "Srbi svi i svuda", evo kako prevodi iste dokumente. Ne morate znati talijanski da biste vidjeli krivotvorine stvarnih (!) dokumenata.

Samo neki primjeri: Jačov tako "Reverendo padre Giuseppe Calojero" prevodi sa "srpski kaluđer Josif", "due Calojeri" prevodi s "dvojica srpskih kaluđera", "parochae Greacorom" u Crnoj Gori prevodi sa "srpske crkve", "Lingua Illirica" prevodi sa "srpski jezik", a Lingua Illirica volgare" sa "srpski narodni jezik", dočim izraz "53 case di Morlachi" prevodi sa "53 srpske porodice". Toliko o SANU-u i "dokumentima".

Velikosrpski projekt

Srpski mediji i historiografija, kako je priznao sam Dobrica Ćosić, počivaju na laži. U tom smislu i ovo najnovije Porfirijevo i Klasićevo bakarićevsko "otkriće" o Stepincu ne treba uzeti ozbiljno. No, ipak, Srbija nije odustala od stare metodologije laži u novim uvjetima. Hrvatska i Hrvati za njih ne postoje, oni su, kao i Crnogorci, Muslimani... dio "srpskog sveta". **Crnu Goru su već pokorili. SANU i Memorandum 2 su opet strategija koju moraju, kao i devedesete u RH, slijediti i Vučić i Porfirije. Srbi ovih dana kupuju masovno medije u Hrvatskoj, peta kolona im je življa nego ikada, Klasića i Pilsela na svakom koraku, a u Rimu imamo papu kakvog imamo...**

Situacija, od Vatikana preko Zagreba do Beograda, za nas je zabrinjavajuća. No s Plenkovićem i Milanovićem na čelu države ne piše nam se dobro dok smo suočeni s novim velikosrpskim – "Projektom Porfirije", zaključuje Ivica Šola u kolumni za Slobodnu Dalmaciju.

Kolumnu u cijelosti pročitajte na Slobodnoj Dalmaciji.

<https://narod.hr/hrvatska/sola-ne-pise-nam-se-dobro-s-novim-velikosrpskim-projektom-porfirije>

<https://bezcenzure.hr/vlad/smijesni-stankovic/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25618-smijesni-stankovic>

Komentar uz tekst na fb: Pokret za hrvatsku budućnost:

Akademik i svjetski istaknut stručnjak na području matematike ima posla s domaćim tipovima, koji grabe, žare, pale i nepoćudne prešućuju ili obezvrjeđuju u politici, medijima i posvuda.... Od jednog do drugog "brijega". Od HRT-a do Hine i kontroliranih medija.

Teško rješiv nacionalni "matematički" problem i za međunarodnog matematičkog genija!

<https://www.facebook.com/101209538507808/posts/170359721592789/>

SAMODOPADNA SELJAČINA ACA STANKOVIĆ SE PONOVO OGLASIO NA FB: ZA PETICIJU TVRDI DA JE “PISANJE” NJEGOVIH ŠEFOVIMA..

30. ožujka 2021.

Bezobrazni i drski Stanković posprdno u svojoj novoj FB objavi tvrdi “Tri generala, admiral, biskup, metar akademika i neki Vrkljan pisali su mojim šefovima.....”

“Tri generala, admiral, biskup, metar akademika i neki Vrkljan pisali su mojim šefovima da me smijene, ili mi barem daju otkaz na HTV-u. Razlozi su anacionalnost, protunacionalnost, uređivanje emisije s neskriveno ljevičarskih pozicija, nepristojnost, ali naravno, našlo se tu i zlu ne trebalo nešto Račana, Šumadije i Srbije. Živi Yutel, što bi se reklo ovih dana!”, napisao je Stanković na Facebooku.

Portal Hrvatsko nebo je 27. ožujka 2021. godine objavio PETICIJU Zahtjev za kadrovskim smjenama na HRT-u. Istu tu peticiju, razloge za peticiju ali i imena potpisnika peticije koja možete pročitati ovdje.

<https://hrvatskonebo.org/2021/03/27/peticija-zahtjev-za-kadrovskim-smjenama-na-hrt-u/>

Osim inicijatora peticije general bojnika u miru Ivan Tolja, general bojnika u miru Ivana Kapulara, admirala u miru Davora Domazeta Loše, prof. dr. sc. Andrije

Hebranga, pričuvnog generala, prof. dr. sc. Slobodana Prosperova Novaka, akademika Josipa Pečarića u jednom momentu kada je Peticija poslana HRT-u potpisalo je još 539 ljudi (npr. 16 generala, 1 admiral, 4 pukovnika, 9 brigadira, 4 akademika, jedan dopisni član HAZU, 1 biskup, 17 sveučilišnih profesora, 31 doktora znanosti, 12 književnika itd.). Zato je Peticija stavljena i na Internet i do sada ima još više od 1,260 potpisnika.

Peticija nije samo "pisanje" Stankovićevim šefovima kako to Aca želi prikazati pa smo i dužni pojasniti neukom Stankoviću što je u stvari peticija.

Predstavka ili peticija (lat. *petitio*) je zahtjev građana za određenu promjenu uz sakupljanje potpisa zainteresiranih osoba. Jedna je od temeljnih prava europskih građana. Često se rabi za utjecaj na vlast ili državne ustanove a u svrhu usvajanja ili promjene zakona.

U svakodnevnom žargonu, peticija je dokument kojeg su potpisale brojne osobe, i koji je adresiran na neku službenu državnu ustanovu. Peticija može biti i usmena ili se može provesti putem Interneta. Isti pojam u pravnoj terminologiji označava zahtjev sudu.

Peticiju su još objavili i portali Direktno, hkv, Kamenjar, Hrvatska danas, Hrvatsko nebo, Hrsvijet, Brotnjo, Miportal i Maxportal

Podsjetimo, Stanković je prije nekoliko dana jednako bezobrazno komentirao i navode Karoline Vidović Krišto

<https://hrvatskonebo.org/2021/03/24/facebook-stankovic-odgovorio-na-prozivke-vidovic-kristo-prividam-ti-se-u-mokrim-snovima/>

Dakle, 1. nikada ništa ni posredno ni neposredno nisam radio za Nadana Vidoševića ili HGK. Neki drugi novinari s HRT-a jesu, ja nisam. 2. neistina je da na HRT-u imam plaću preko 20 tisuća kuna. Moja plaća je 13.628,27 kn i kao takva nije ni među prvih 20 na HRT-u. Istine radi, saborska zastupnica Vidović Krišto ima plaću 20.425 kuna pa se valjda zaj*****. Gledajući sebe u ogledalo vidjela je mene, ali k****! To si ti Vidović Krišto. Prividam ti se u mokrim snovima", poručio je Stanković tada.

Hrvatsko nebo

<https://hrvatskonebo.org/2021/03/30/samodopadna-seljacija-aca-stankovic-se-ponovo-oglasio-na-fb-za-peticiju-tvrdi-da-je-pisanje-njegovim-sefovima/>

STANKOVIĆEVA REAKCIJA NAKON PETICIJE ZA NJEGOVU SMJENU: ‘ŽIVI YUTEL, ŠTO BI SE REKLO OVIH DANA!’

30. ožujka 2021.

Aleksandar Stanković, dugogodišnji HRT-ov novinar i voditelj emisije Nedjeljom u 2, oglasio se na Facebooku povodom peticije za njegovu smjenu.

“Tri generala, admiral, biskup, metar akademika i neki Vrkljan pisali su mojim šefovima da me smijene, ili mi barem daju otkaz na HTV-u. Razlozi su anacionalnost, protunacionalnost, **uređivanje emisije s neskriveno ljevičarskih pozicija**, neprirođenost, ali naravno, našlo se tu i zlu ne trebalo nešto Račana, Šumadije i Srbije. Živi Yutel, što bi se reklo ovih dana!”, napisao je Stanković na Facebooku.

Podsjetimo, javnosti su objavljena priopćenja i potpisnici istih, sveukupno četiri dokumenta **koja su potpisali** general Ivan Tolj, general Ivan Kapular, admiral Davor Domazet Lošo, prof. dr. sc. Andrija Hebrang, prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak i akademik Josip Pečarić. Uz njih, podršku su dali brojni uglednici.

POTPISNICI:

(...)

“Doista nevjerojatno! Hrvatska radio televizija na novome poklonstvu u Beogradu, evocirala je uspomene na 1918. god. I **proglašenje države SHS**, ovaj put ‘spontano’, u ‘šali’ iz usta srpskoga pravoslavnog regenta novopečenog patrijarha **Porfirija**“, stoji u priopćenju niza uglednika.

“Zatim je čašu našega strpljenja još jednom prelilo, očito sinkronizirano, dovođenje prof. dr. **Ive Goldsteina** 21. ožujka u emisiju NU2 HTV-a, da bi i on govorio protiv zagrebačkog nadbiskupa, žrtve komunističkog totalitarizma, katoličkog kardinala i hrvatskog mučenika i blaženika Alojzija Stepinca.

Osim toga, gost je omalovažavao prvog predsjednika i utemeljitelja suvremene hrvatske države **Franju Tuđmana** te iznosio svoja poznata naklapanja o novijoj povijesti i sadašnjem stanju, uključujući zahtjev za političkom detuđmanizacijom”, navodi se.

“Javni medijski servis u svim je demokracijama **usklađen s temeljnim nacionalnim vrijednostima** i organiziran tako da razmjerno zastupa spektar većinskih i manjinskih skupina. Kod HRT-a je stanje više nego obrnuto”, ističe se.

Zbog navedenoga, potpisnici su zatražili:

1) Suspendiranje novinara **Dragana Nikolića**, smjenjivanje urednika Dnevnika HTV-a od 19. ožujka i svih odgovornih po vertikali za taj i takav i za druge uredničke promašaje na HRT-u.

2) Razrješenje urednika emisije NU2 Aleksandra Stankovića i **postavljanje na njegovo mjesto** čovjeka koji je blizak većinskim pogledima i naziranjima gledatelja i ukupne biračke i nebirračke populacije.

“Očito je da se takvom uredničkom politikom danas svjesno i ciljano ide naruku današnjoj službenoj srbijanskoj, svesrpskoj i svetosavskoj ideologiji *o ‘srpskom svetu’ (Memorandum 2)*, koja implicira političke, gospodarske, medijske i teritorijalne aspiracije i pretenzije”, zaključuje se.

Stanković je uz to vulgarnim i grubim rječnikom napao saborsku zastupnicu i bivšu kolegicu **Karolinu Vidović Krišto** s kojom je ušao u sukob oko toga kolika mu je plaća i je li ili nije bio “maneken Nadana Vidoševića”. Zbog toga, njegovu je smjenu tražio saborski zastupnik Milan Vrkljan.

ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA NA HTV-u

(tekst peticije)

(...)

Memorandum 2 („srpski svet“) na djelu

(Razlozi peticije HRT-u)

(...)

PORFIRIJEVA DALEKOVIDNICA

(...)

<https://narod.hr/hrvatska/stankoviceva-reakcija-nakon-peticije-za-njegovu-smjenu-zivi-yutel-sto-bi-se-reklo-ovih-dana>

Pisma o objavi teksta:

Naslov: Re: Fwd: Reekcija na članak na portalu narod.hr

Datum: Wed, 31 Mar 2021 07:40:25 +0200

Šalje: Zdravko Gavran

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

CC:davor.domazet.losos, Andrija Hebrang, spn, ivankapular, Ivan Tolj

Znači, Josipe, vidio si kako su mi sinoć izbrisali komentar s brojkom potpisa i linkom za potpisivanje. Kasni sinoć stavio sam novi u kojem sam to napisao. Ne znam jesu li i taj izbrisali...

A to s Dragovoljcem jako je dobro.

Prenio sam i uvodno komentirao tu istu Tvoju objavu na fb: Pokret za hrvatsku budućnost.

Lijep pozdrav.

sri, 31. ožu 2021. 07:28 Josip Pecaric <pecaric@element.hr> je napisao:

Zdravko,

Vidio sam Tvoj komentar u narod.hr.

Šteta što nitko nije dao i link za peticiju.

Moj komentar **SMIJEŠNI STANKOVIĆ** je uz bezcenzure.hr objavio i dragovoljac.com.

Pozz
Joško

Naslov: Fwd: Reakcija na članak na portalu narod.hr

Datum: Tue, 30 Mar 2021 18:09:40 +0200

Šalje: Zdravko Gavran <zdravko.raven@gmail.com>

Prima: davor.domazet.los, Andrija Hebrang >, spn, ivankapular, Josip Pecaric, Ivan Tolj

Poštovani potpisnici peticije!

Dolje niže dopis je koji sam u 15.14h poslao uredništvu portala narod.hr. Nakon toga izvorna verzija, u kojoj je bila samo Stankovićeve objava i jedne ili dvije rečenice s vašim imenima, **korrigirana je, dopunjena citatima iz naših dokumenata** te su **svi** poslani dokumenti (osim naravno moga pisma) postavljeni i učinjeni vidljivima. Jest da je oprema i dalje ostala takva da narod.hr drži štangu Aci i Hrtu, a ne vama/nama. Jest da mnogi koji su članak već pročitali ne će više u nj zaviriti jer ne znaju da je u međuvremenu, mučki, u nj umetnuto sve ono što je prije toga prešućeno. No ipak - pobjeda je tu!

Eto, uspio sam dakle, pa se vi ne morate truditi pisati zajedničko prosvjedno pismo. Ali spoznaju što je i kako učinjeno od tog portala, koji glumi ono što nije i lažno se predstavlja, a što i u hijerarhijskoj Crkvi mnogi znaju već odavno!, mora se zapamtiti. To što je narod.hr učinio bilo je i još je dijelom ravno "kontrarevoluciji", kako su to nekoć govorili oni koji su znali čuvati i braniti i promicati vlastitu državu i vlastiti sustav.

Srdačan pozdrav svima!

Zdravko Gavran
098-227-089

Šalje: **Zdravko Gavran**

Date: uto, 30. ožu 2021. u 15:14

Subject: Reakcija na članak na portalu narod.hr

To: <info@narod.hr>

Uredništvu i vrhovništvu portala narod.hr!

Vidim da ste objavili članak pod naslovom „Stankovićeve reakcija nakon peticije za njegovu smjenu: ‘Živi Yutel, što bi se reklo ovih dana!’“, u kojem se reagira na peticiju kojoj sam ja jedan od 539 potpisnika.

Problem je u tomu što Vaš portal nije prethodno nikakvu informaciju o sadržaju peticije i njezinim potpisnicima.

Nečuveno je u civiliziranom i demokratskom svijetu da se objavljuju komentari o nečemu o čemu prethodno nije izviješteno ili što nije najprije objektivno i cjelovito prikazano. Takvo postupanje tipično je za boljševičke i druge nedemokratske, autoritarne i jednogumne sustave, društva, države, udruge i ustanove.

I u vašem sada kratkom backgroundu pogriješno navodite, gramatički i sadržajno, da su „javnosti (su) objavljena dva priopćenja koja su potpisali...“. To jednostavno nije ni točno ni istinito, a na to reagiram jer sam i ja, osim što sam potpisnik peticije, jedan od sedam potpisnika obavijesti za javnost o razlozima za tu peticiju.

Točna je i prava istina – vidljiva iz materijala koji su vam dostavljeni najmanje dvaput – da je tu riječ o ovim dokumentima:

- 1) **izjava** odnosno **pismo javnosti** pod naslovom „Porfirijeva dalekovidnica“, od 21. ožujka o.g.
- 2) **tekst** peticije pod naslovom „Zahtjev za kadrovskim smjenama na HTV-u“ i **popis** potpisnika peticije, oboje od 27. ožujka o. g.
- 3) **obavijest za javnost** pod naslovom „Memorandum 2 „srpski svet“ na djelu“
Riječ je dakle o četirima, a ne o dvama dokumentima različitih vrsta, i nijedan od njih nije označen kao „priopćenje“.

Status dvostrukog potpisnika daje mi puno pravo da reagiram, a po potrebi i da poduzmem druge korake u svrhu zaštite svoga javnog i građanskog integriteta i pripadajućih mi prava. Ne sumnjam da će određene korake pokrenuti i ostali ako u međuvremenu ne ispravite svoj teški propust i javno se ne ispričate za to što ste učinili.

Kao jedini način da se sve to izbjegne vidim to da sve spomenute dokumente makar i naknadno objavite ili objektivno i cjelovito prikazete svojim čitateljima i ispričate se što se prvo objavili Stankovićevu reakciju, a tek zatim dokumente na koje on reagira.

Zdravko Gavran, književnik i publicist, član DHK
Zagreb

U privitku prilažem:

- 1) Obavijest za javnost o peticiji HRT-u
- 2) Peticija HRT-u - tekst
- 3) Potpisnici peticije HRT-u
- 4) "Porfirijeva dalekovidnica" - obraćanje HRT-u i javnosti od 21. ožujka 2021.

Naslov: Fwd: Fwd: PETICIJA HRT-u

Datum: Mon, 29 Mar 2021 18:53:00 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima:info@narod.hr

Moram priznati da me je iznenadilo da vi niste objavili (dragovoljac je deseti a i oni su objavili poziv za davanje potpisa na Internetu)

Pozz

Josip Pečarić

----- Proslijeđena poruka -----

Naslov: Fwd: PETICIJA HRT-u

Datum: Mon, 29 Mar 2021 17:08:40 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima:hina@hina.hr <hina@hina.hr>

LILI BENČIK

**TKO JE PATRIJARHU SRPSKE PRAVOSLAVNE
CRKVE PORFIRIJU OMOGUĆIO INTERVJU U
UDARNOM TERMINU NA HRVATSKOJ JAVNOJ
TELEVIZIJI? ČIME JE ON TO ZASLUŽIO?**

27 Ožujak 2021

Postavljam pitanje kada će se u hrvatskoj politici i javnim medijima poštovati demokratski standardi i vrijednosti većine, a ne stalno nametanje manjina i manjinskih vrijednosti? Zbog čega pitanje?

Jer na dan Sv. Josipa 19.ožujka 2021.godine, Hrvatska televizija koja je javni servis svih građana Republike Hrvatske, u udarnom terminu podvaljuje gledateljstvu razgovor sa patrijarhom Srpske pravoslavne crkve, unatoč tome što je dan Sv. Josipa, zaštitnika Hrvatske!

Odlukom Hrvatskog sabora iz 1687. godine, proglašen je zaštitnikom hrvatskog naroda. Papinskom odlukom „Quemadmodum Deus“ pape Pia IX. 8. prosinca 1870 godine proglašen je zaštitnikom sveopće Katoličke Crkve. Sv. Josip je i zaštitnik Drugog vatikanskog sabora, a od 2013. godine i Vatikana .

Nacionalno svetište Sv. Josipa nalazi se u Karlovcu. Papa Franjo proglasio je 2021, godinu godinom Sv. Josipa!?

Po vjerskoj pripadnosti u Hrvatskoj živi 86.28 % Katolika, 4.44% pravoslavnih vjernika i 1, 47 % muslimana, nereligioznih 4,57% , nisu vjernici i ateisti 3, 81% , neizjašnjeni 2,17% i ostale vjerske zajednice do 0,5%

Patrijarh Porfirije predstavlja svega 4,44 % stanovništva Hrvatske (pravoslavaca), pa na osnovu kojeg kriterija važnosti se morao prikazati razgovor sa njim baš taj dan? Nije li se mogao izabrati neki drugi termin za razgovor, a ne na blagdan Sv. Josipa zaštitnika Hrvatske i većinskih Katoličkih vjernika?

Koja su prava manjina i manjinskih vjerskih zajednica i tko ih financira?

Po Ustavu Republika Hrvatska je najprije nacionalna država hrvatskoga naroda i tek onda država pripadnika nacionalnih manjina!

Članak 8. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina kaže da se prava i slobode pripadnika nacionalnih manjina moraju tumačiti i primjenjivati sa svrhom poštivanja pripadnika nacionalnih manjina i hrvatskog naroda, razvijanja razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među njima.

Vjerske zajednice u Republici Hrvatskoj

"Prema Ustavu Republike Hrvatske (čl. 41. Ustava) sve vjerske zajednice jednake su pred zakonom i odvojene od države. Vjerske zajednice slobodne su, u skladu sa Zakonom, javno obavljati vjerske obrede, osnivati škole, učilišta, druge zavode, socijalne i dobrotvorne ustanove te upravljati njima, a u svojoj djelatnosti uživaju zaštitu i pomoć države.

Isto tako člankom 40. Ustava jamči se sloboda savjesti i vjeroispovijedi i slobodno javno očitovanje vjere ili drugog uvjerenja.

Pitanja slobode vjeroispovijedi i slobodnog, javnog očitovanja vjere, te obavljanja vjerskih obreda od strane vjerskih zajednica i njihovih prava, Republika Hrvatska je regulirala donošenjem Zakona o pravnom položaju vjerskih zajednica (NN 83/02). Navedenim zakonom vjerske zajednice samostalno i slobodno uređuju unutarnju organizaciju,

Vjerska zajednica u promicanju vjere i drugom svom djelovanju ne smije širiti netrpeljivost i predrasude prema drugim vjerskim zajednicama i njihovim vjernicima ili drugim građanima; (čl.3)

U promicanju vjere i drugom djelovanju ne smije onemogućavati druge vjerske zajednice ili građane bez vjerskog uvjerenja u slobodnom javnom očitovanju vjere ili drugog uvjerenja (čl.3.).

Vjerska zajednica ne smije djelovati sa sadržajem i načinom obavljanja vjerskih obreda i drugih očitovanja vjere koji su protivni pravnom poretku, javnom moralu ili na štetu života i zdravlja ili drugih prava i sloboda njenih vjernika i drugih građana(čl.4.).

Republika Hrvatska je sklopila četiri međunarodna ugovora sa Svetom Stolicom:

1. Ugovor između Svete Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture; ratificiran 24.siječnja 1997.god.

2. Ugovor između Svete Stolice i Republike Hrvatske o dušebrižništvu katoličkih vjernika, pripadnika oružanih snaga i redarstvenih službi Republike Hrvatske; ratificiran 24. siječnja 1997.god.

3. Ugovor između Svete Stolice i Republike Hrvatske o pravnim pitanjima; ratificiran 9. veljače 1997. god.

4. Ugovor između Svete Stolice i Republike Hrvatske o gospodarskim pitanjima; ratificiran 4. prosinca 1998. god.

Vlada Republike Hrvatske sklopila je ugovore o pitanjima od zajedničkog interesa sa crkvama i vjerskim zajednicama, te na taj način regulirala odnose sa ostalim vjerskim zajednicama:

Dana 15. prosinca 2003. godine (NN 196/2003) potpisan je ugovor sa:

1. Srpskom pravoslavnom crkvom u Hrvatskoj
2. Islamskom zajednicom u Hrvatskoj (NN196/2003, 86/2014).
3. Evangeličkom crkvom u Republici Hrvatskoj,
4. Reformiranom kršćanskom (kalvinskom) crkvom u Hrvatskoj,
5. Evanđeoskom pentekostnom crkvom u Republici Hrvatskoj, koja zastupa još dvije crkve: Crkva Božja u Republici Hrvatskoj, Savez Kristovih pentekostnih crkava u Republici Hrvatskoj,
6. Kršćanskom adventističkom crkvom u Republici Hrvatskoj, koja zastupa još jednu crkvu: Reformni pokret adventista sedmog dana,
7. Savezom baptističkih crkava u Republici Hrvatskoj, koji zastupa još jednu crkvu: Kristovu crkvu,
8. Bugarskom pravoslavnom crkvom u Hrvatskoj,
9. Hrvatskom starokatoličkom crkvom,
10. Makedonskom pravoslavnom crkvom u Hrvatskoj.

Dana 11. siječnja 2012. godine (NN 4/2012) potpisan je ugovor s:

1. Židovskom vjerskom zajednicom Bet Izrael u Hrvatskoj,
2. Koordinacijom židovskih općina u Republici Hrvatskoj

Dana 24. rujna 2014. godine (NN112/2014) potpisan je ugovor s:

1. Savezom crkava "Riječ života", Crkve cjelovitog evanđelja i Protestantske reformirane kršćanske crkve u Republici Hrvatskoj
<https://mzo.gov.hr/pristup-informacijama/dokumenti-zakonski-i-podzakonski-akti-2080/dokumenti-zakonski-i-podzakonski-akti-9-vjerske-zajednice-zakoni-i-ugovori-2089/2089>

Crkve koje imaju uređene odnose s Hrvatskom državom primaju redovitu godišnju financijsku potporu; u školama mogu predavati vjeronauk i vjerski odgoj u predškolskim ustanovama; brak sklopljen u crkvenom obliku ima učinke građanskog braka.

Sve ostale vjerske zajednice, iako nisu sklopile ugovor s Vladom Republike Hrvatske, imaju pravo na dušobrižničku skrb u zdravstvenim ustanovama i ustanovama socijalne skrbi, kaznionicama i zatvorima kao i u Oružanim snagama. U Evidenciji vjerskih zajednica u Republici Hrvatskoj crkve odnosno vjerske zajednice.

Od toga je 11 povijesnih vjerskih zajednica europskog kulturnog kruga:

1. Katolička crkva
2. Srpska pravoslavna crkva u Republici Hrvatskoj
3. Evangelička crkva u Republici Hrvatskoj
4. Reformirana kršćanska (kalvinska) crkva u Hrvatskoj

5. Islamska zajednica u Republici Hrvatskoj
6. Bugarska pravoslavna crkva u Republici Hrvatskoj
7. Crnogorska pravoslavna crkva u Hrvatskoj
8. Makedonska pravoslavna crkva u Republici Hrvatskoj
9. Hrvatska starokatolička crkva
10. Koordinacija židovskih općina u Republici Hrvatskoj
11. Židovska vjerska zajednica Bet Israel u Hrvatskoj.

Upisano je i 7 crkava ukorijenjenih na području Republike Hrvatske:

1. Evangeoska pentekostna crkva u Republici Hrvatskoj
2. Kršćanska adventistička crkva u Republici Hrvatskoj
3. Savez baptističkih crkava u Republici Hrvatskoj
4. Kristove crkve u Republici Hrvatskoj
5. Crkva Božja u Hrvatskoj
6. Savez Kristovih pentekostnih crkava u Republici Hrvatskoj
7. Reformni pokret adventista sedmoga dana

Pravoslavna crkva ima sva prava kao i ostale vjerske zajednice. Zbog čega je njena zastupljenost u javnim medijima veća od ostalih vjerskih zajednica?

Slijede podaci o iznosima redovite financijske potpore iz državnog proračuna u razdoblju od 2014.– 2018.

		2014.	2015.	2016.	2017.	2018.
1.	Srpska pravoslavna crkva u Hrvatskoj	8.381.152	9.655.708	9.655.708	9.964.386	10.246.710,60
2.	Islamska zajednica u Hrvatskoj	2.554.256	2.942.692	2.942.692	3.036.765	3.122.807,04
3.	Bugarska pravoslavna crkva u Hrvatskoj	158.372	158.372	158.375	163.437	585.526,32
4.	Makedonska pravoslavna crkva u Hrvatskoj	589.784	679.476	679.476	701.197	433.723,20
5.	Koordinacija židovskih općina u Hrvatskoj	518.833	551.754	551.754	569.394	168.067,74
6.	Židovska vjerska zajednica Bet Israel u Hrvatskoj	354.756	408.708	408.708	421.773	721.064,82

[http://stariweb.istra-istria.hr/fileadmin/dokumenti/upravna tijela/UO za tal nac zaj/Instrumenti za stite ljudskih prava/III.Nacionalno-unutarnje zakonodavstvoRH/3.Akti Vlade%2CMinistarstava/III-3.66.Peto izvjesce](http://stariweb.istra-istria.hr/fileadmin/dokumenti/upravna_tijela/UO_za_tal_nac_zaj/Instrumenti_za_stite_ljudskih_prava/III.Nacionalno-unutarnje_zakonodavstvoRH/3.Akti_Vlade%2CMinistarstava/III-3.66.Peto_izvjesece)

Poruke patrijarha Porfirija nisu u skladu sa Zakonom o pravnom položaju vjerskih zajednica (NN 83/02,73/13) članak 3.

„Vjerska zajednica u promicanju vjere i drugom svom djelovanju ne smije širiti netrpeljivost i predrasude prema drugim vjerskim zajednicama i njihovim vjernicima ili drugim građanima“

Patrijarh Porfirije poznat je hrvatskoj javnosti kao pjevač četničke pjesme“ Što se ono na Dinari sjaji..... Jel kokarda na Đujićevoj glavi....“ I kao takav ne može u Hrvatskoj biti prihvaćen kao mirotvorac One su licemjerne, proračunate i zlonamjerne.

„da bismo nadišli predrasude važno je da razumijemo jedni druge“

O kojem to „razumjevanju“ i predrasudama Patrijarh govori? O tome da su Srbi agresori na Hrvatsku, o tome da se SPC nikada nije ni jednom izjavom ogradila, ni osudila srpsku agresiju, nego baš suprotno kontinuirano napada hrvatsku državu i samim time hrvatski narod!? Jesu li to predrasude ili povijesna činjenice?

Kakvo je to „razumjevanje“ kada se Porfirijemiješa u unutarnju politiku RH i Katoličke crkve, kada se postavlja kao tužitelj i sudac i presuđuje u svezi kanonizacije bl. Alojzija Stepinca i Jasenovca?

Za njega je kardinalovo pismo, koje eto on posjeduje“ duboko problematično“!?

Pa neka pogleda u svoju crkvu kojoj je na čelu koliko je ona duboko problematična, moralno i etički stvarno duboko problematična, bez navodnika.

U svezi Jasenovca toliko manipuliranje žrtvama i neprekidno viktimiziranje od strane SPC-a i Srbije je već postalo degutantno. Poznato je sramotno manipuliranje brojem žrtava, kao da su ljudska bića krumpiri u velikosrpskoj politici, sa 800 tisuća, pa 700 tisuća, pa 83 tisuće, da bi se znanstveno dokazalo da je 74.288 žrtava sa jasenovačkog popisa lažno (prof. dr.sc. Neven Elezović i dr. sc. Nikola Banić-Hrvatski tjednik 854, od 4.veljače 2021.godine)

Patrijarh kaže "Zločinci ne pripadaju nijednom narodu", ma nemojte? Jeli se SPC ogradila od srpskih zločinaca? Je li izopćila zločince iz svojega naroda?

Nije, naravno da nije! Vrijedi li i za logore na teritoriju Srbije iz 1991.godine kroz koje je prošlo 30 000 hrvatskih logoraša depolitizacija? Je li itko u Srbiji kažnjen zbog tih logora?

Baš naprotiv u SPC su proglašeni svecima četnici koljači. Zar oni ne pripadaju srpskom narodu, Samo jedan primjer: Nikolaj Velimirović (1881-1956.)

Episkop žički, školovan na Zapadu, u mladosti je bio zastupnik liberalnih ideja i ekumenizma. U međuratnom razdoblju postaje predvodnik pravoslavnih bogomoljaca i okreće se antieuropejstvu i konzervativizmu, prezirao je europsku kulturu, znanost i napredak. Osnivač je desničarske političke ideologije svetosavskog nacionalizma, smatra se duhovnim inspiratorom Ljotičeve organizacije ZBOR. Često je kritiziran zbog antisemitskih stavova, Hitler ga je odlikovao 1934. godine, a Velimirović je uspoređivao njemačkog kancelara s djelom svetog Save.

Najviše pokolja nad Hrvatima i Muslimanima u 2. svjetskom ratu u Hrvatskoj počinila je upravo Dinarska divizija četničkog vojvode Momčila Đujića (o kojemu je patrijarh Porfirije pjevao) rođenog 27. veljače 1907. godine. Momčilo Đujić je 1933. zaređen za svećenika Srpske Pravoslavne Crkve i bio je najveći koljač u 2. svjetskom ratu!

Četnici su 30. studenog 1941. godine ušli u Goražde. U zapisniku Kotarske ispostave Goražde ostalo je zabilježeno; na tri mosta u Goraždu poklano je oko 7 000 ljudi, a na relaciji od Foče do Ustiprača Drina je progutala oko 20 000 žrtava. Ista sudbina zadesila je žitelje Foče, gdje je ubijeno 400 osoba i 700 muslimanskih izbjeglica. Krajnji ishod njihovih zvjerstava u tom djelu BIH bio je 300 spaljenih sela i gradova i ubijenih 67 muslimanskih imama i hafiza i 52 katolička svećenika i časnih sestara (drinske mučenice)

A Patrijarh kaže da je Kardinalovo pismo problematično!?

Za usporedbu problematičnosti opet ću o popu Momčilu Đujiću, kojeg sam već spomenula. U strahu zbog mogućeg suđenja za učešće u masovnim likvidacijama desetina tisuća muslimana Đujić je nakon rata pobjegao u Ameriku. Međutim, početkom posljednje agresije na Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu 1991-1995.godine, vidio je mogućnost ostvarenja mita o Velikoj Srbiji; „Pred nama je borba za slobodu i obnovu srpske države na Balkanu u kojoj će biti ujedinjeno sve srpsko, sve srpske zemlje...To je naš nacionalni program... Granice srpskih zemalja dopiru dokle su naši hramovi, domovi, grobovi... Na jugoistoku to je naša srpska Krajina, tu smo na straži i predstraži srpstva. Srbija, naša matica, treba da zna da su joj najbolji sinovi na straži u Krajini...“ Momčilo Đujić jedan je od svetaca SPC-a,!? Gdje su tu riječi “Zločinci ne pripadaju nijednom narodu“?

Vjerodostojno? Ne nego pokvareno, licemjerno i nekršćanski!

Tijekom 2.svjetskog rata SPC nije nikada osudila Nedićev režim u Srbiji, logore žute vrpce (za Židove). Predstavnici Svetog sinoda su odmah po dolasku Nijemaca otišli se pokloniti njemačkom vojnom zapovjedniku i izjavili, prvo pismeno u tisku, zatim usmeno u posjetu, i ovo: 'Sveti Arhijerejski Sinod će lojalno izvršavati zakone i naredbe okupatorskih i zemaljskih vlasti i uticati će preko svojih organa na potpuno održanje reda, mira i pokornosti.“

SPC je 1941.godine plasirala u međunarodnu javnost Valerianov memorandum, po kojem je lažima i lažnim fotografijama četničke zločine na zapad plasirala kao ustaške zločine.

I još nešto je problematično sa SPC-om, SPC je aktivno podupirala velikosrpsku agresiju na Hrvatsku i BIH i zato je u Parizu osuđena za podržavanje etničkog čišćenja. Međutim to se po internetu pomno sakriva, da što manje ljudi sazna za to...Sramota za SPC i državu Srbiju, samo što oni nemaju srama, ni osjećaja odgovornosti za počinjene masovne zločine i genocid u Srebrenici, čak ga i negiraju.

I Patrijarhu takve crkve je je HRT dala udarni termin za intervju?

Za razliku od SPC-a i Nedićeve Srbije , u NDH je, prema riječima Židovke i stradalnice holokausta dr. Esther Gitman, postajao široki općenarodni pokret od najmanjih ljudi do ministara u Vladi NDH, poput ministra zdravstva dr. Ivana Petrića koji su spašavali Židove do samog kraja rata.

Malo je poznato, jer Srbija to sakriva, briše sa interneta, da je Srbija bila prva veća zemlja u Europi u kojoj je progonom ili likvidacijom riješeno tzv. židovsko pitanje. U spomen na tragične događaje u Srbiji, nalazi se spomenik žrtvama genocida protiv Židova u logoru Staro Sajmište. Oko 100.000 ljudi prolazilo je kroz logor starog sajma, od čega je 20.000 ubijeno u samom logoru i na ulicama

Beograda u poznatom kamionu „dušegupka“ sa plinskom komorom. Emanuel Schafer, zapovjednik zloglasnog Gestapa u Srbiji tada je izgovorio strašne riječi: „Srbija je judenfrei.“, dok je SS-ovac Harald Turner nešto kasnije izjavio: “Srbija je jedina zemlja u kojoj je židovsko i cigansko pitanje riješeno.“ (Tragedija srbijanskih Židova" – šutnja komunista i velikosrba)

SPC je aktivno podupirala velikosrpsku agresiju na Hrvatsku i BIH i zato je u Parizu osuđena za podržavanje etničkog čišćenja. Međutim to se po internetu pomno sakriva, da što manje ljudi sazna za to...Sramota za SPC i državu Srbiju, samo što oni nemaju srama, ni osjećaja odgovornosti za počinjene masovne zločine i genocid u Srebrenici, čak ga i negiraju.

Za sve ove informacije gledatelji HRT-a ostali su uskraćeni, jer novinar Dragan Nikolić nije naravno smio, ni htio postaviti takva pitanja svom „uvaženom“ gostu. Tko to ovim intervjuem šalje poruku hrvatskoj javnosti? Tko je važniji u Hrvatskoj?

Vlada RH time šalje jasnu političku poruku, jer je opće poznato i svima vidljivo da HRT nije ni samostalni, ni javni servis građana, već je u službi vladajućih, što nažalost svi građani Hrvatske, koji smo Zakonom o HRT-u prisiljeni plaćati pretplatu, moramo financirati!

Tako su nam vladajući premijer Plenković i njegova siva eminencija Milorad Pupovac poslali poruku na znanje, tko je važniji u Hrvatskoj i tko vlada u Hrvatskoj!?

Namjerno i smišljeno na dan Sv. Josipa, opet i opet ponizili su Katoličku crkvu, hrvatski većinski katolički narod, hrvatske branitelje i sve vrijednosti za koje su se borili i protiv goga su se borili.

Pokazali su hrvatskoj javnosti da je važnija SPC od bilo kakvih hrvatskih vrijednosti. Pokazali su da u Hrvatskoj vlada srpska nacionalna manjina i da sve to plaćamo mi hrvatski porezni obveznici.

Vladajuće garniture u Hrvatskoj pomogle su i rade u korist Srbije, preko srpske nacionalne manjine kojoj su dana veća, diskriminacijska prava iznad prava hrvatskog naroda.

Tako su Srbiji omogućili da ne snosi nikakvu odgovornost za ratne zločine (SDSS, koalicijski partner u hrvatskoj Vladi osnovao je ratni zločinac Goran Hadžić) ne plati ratnu odštetu, obezvrijedi sjajnu ratnu pobjedu Oluju, izjednači srpskog agresora sa hrvatskim braniteljima i još podmeće Zakon o civilnim žrtvama da mi hrvatski porezni obveznici plaćamo srpskim žrtvama koje su Srbi svojom agresijom skrivili, jer da nisu izvršili agresiju ne bi bilo žrtava ni na hrvatskoj, ni na srpskoj strani

Doista hrvatska Vlada nije mogla niže pasti, poniziti i izdati hrvatske nacionalne interese i to sve novcima hrvatskih poreznih obveznika.

Znači da mi, hrvatski narod u svojoj državi plaćamo naše agresore, plaćamo naše neprijatelje, jer SPC i Srbija su definitivno neprijatelji Hrvatske.

Lili Benčik/hrvatskepravice

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/25561-lili-bencik-tko-je-patrijarhu-srpske-pravoslavne-crkve-porfiriju-omogucio-intervju-u-udarnom-terminu-na-hrvatskoj-javnoj-televiziji-cime-je-on-to-zasluzio>

Napomena. Lili Benčik je potpisnica Zahtjeva za kadrovskim smjenama na HTV-u.

PODCAST VELEBIT – SLOBODAN PROSPEROV NOVAK: JE LI PLENKOVIĆEVA POLITIKA DIO PLANA MEMORANDUMA 2 SANU?

Projekt Velebit

30. ožujka 2021.

Povjesničar književnosti Slobodan Prosperov Novak i novinar Marko Jurič analiziraju hrvatska politička lutanja proteklog tjedna.

- ▶ Događa li se u Hrvatskoj veleizdaja ravna onoj situaciji iz listopada i studenog 1918. koju je Fritz Krleža, čovjek od glave do 45., opisao u Pijanoj novembarskoj noći?
- ▶ Ostvaruje li se u Hrvatskoj plan ‘Memorandum 2’ Srpske akademije?
- ▶ Je li i Plenković dio tog plana stvaranja ‘Srpskog sveta’?
- ▶ Je li Zakon o civilnim žrtvama Domovinskog rata i Zakon o popisu stanovništva u funkciji ostvarenja plana Memoranduma 2?
- ▶ Odakle dolazi i čemu služi sintagma ‘Srpski svet’?
- ▶ Crnogorski ministar pravde i ljudskih i manjinskih prava Vladimir Leposavić izjavio je da ne zna jesu li zločinci u Srebrenici imali genocidnu namjeru ili nisu.
- ▶ Upotpunjuje li Mamićev obračun sa sucima sliku kaosa u Hrvatskoj?
- ▶ Smiju li suci ići na zabave koje organizira osoba koja je predmet njihovih sudskih postupaka?
- ▶ Zašto na ovakvu politiku Andreja Plenkovića koja je na rubu izdaje nacionalnih interesa, pogotovo one politike kako ju je vodio Tuđman, štete HDZ-ovci, Hvidra i Crkva?
- ▶ U što se pretvorio tzv. javni servis – HRT?
- ▶ Smiju li se Papa i biskupi klanjati u Jasenovcu?
- ▶ Kako to da su Biskupi u Hrvatskoj bez reakcije na maštanja i priželjkivanja uredništva HRT-a da ih se zajedno s Papom baci na koljena pred srpskim patrijarhom?
- ▶ Je li Porfirije reinkarnacija Aleksandra Karađorđevića s obzirom da ima istu retoriku obraćanja ‘ljubljenom hrvatskom narodu’?
- ▶ Pitanja gledatelja Patreona: Koliko vaše knjige dopiru do mladih ljudi?
- ▶ Mladi su naša budućnost i kako im povećati interes za kvalitetnu knjigu, s obzirom da ih politika ne zanima?
- ▶ Gdje su nestali migranti?
- ▶ Kako vidite budućnost Europe kroz prizmu povijesti?
- ▶ Što se događa sa Amerikom, je li ona strateški partner Hrvatske?
- ▶ Tko bi danas bio poželjan strateški partner Hrvatske?

<https://projektvelebit.com/podcast-velebit-slobodan-prosperov-novak-je-li-plenkovic-jeva-politika-dio-plana-memoranduma-2-sanu/>

OČITOVANJA HIBRIDNOGA RATA

Knjige admirala Domazeta Loše jasno su raščlambeno i čvrsto argumentirane u objašnjavanju metoda hibridnoga rata u Hrvatskoj. Stručnjak tu agresiju Memoranduma 2 jasno prepoznaje u samome začetku, a građanstvo onda kad mu postaje nepodnošljivo trpjeti ju. Proizvodnja pristanka na te laži (vješto miješane s istinama) cilja na

opću letargiju hrvatskoga stanovništva. U kojoj smo danas. Na izbornu apstinenciju i logiku „svi su oni isti“. Letargija nas ima odvesti do okretanja glave, dok padaju sve hrvatske institucije, dok mediji otvoreno cenzuriraju istaknute intelektualce i zameću ih kao nepoćudne. Sve veći dio stanovništva ono što proizvodi tzv. nacionalna tv ili u čemu sudjeluje, doživljava totalitarnim i odioznim.

U međuvremenu se dogodilo da je u posljednjih nekoliko godina u Hrvatskoj pomrlo toliko velikih ljudi, umjetnika i slobodnomislećih ljudi da smo izgubili tradicionalno vrijedne oslonce i međaše ali i javne kriterije. Voditeljima hibridnoga rata, što je čisti obavještajni prljavi rad kojim je Hrvatska premrežena, sada je mnogo lakše mlađe domoljubne ljude isključiti iz društva, izložiti ih harangi te baciti na margine. Nestori više nisu živi. Ova borba, sada je samo naša ali imamo mi hrabrih i mislećih ljudi koji (i)stupaju. No začepljeni školovani ljudi danas, u istom su položaju kao prisilni članovi SKH nekad: ako su htjeli raditi i napredovati morali su politički povlađivati. Biti prvo partijci. Ne Hrvati. Ili iseliti. Medijski nositelji te hibriduše, započeli su otvorenije nego ikada krivotvoriti hrvatsku umjetnost, obrazovanje, povijest, sve. Povijesni argumenti nisu

znanstveni argumenti ako ih ne amenuju Goldstein, Jakovina ili Savez antifašističkih boraca... oran još od 1945. pa sve do danas. Tako nas s osione i tzv. javne Hrvatske radiotelevizije bombardiraju odurnim sadržajima zaborava, krivotvorenja i neistine. Nova stepenica te hibriduše sastoji se u neizrečenom, a primjenjivanom kriteriju: ništa bez Beograda i Srba i Srbije. Naravno, Izbavitelj je inicijator, onaj koji je otvorio vrata SDSS-u kao potpredsjedniku Vlade RH. Zato ga toliko i boli što je predsjednik (neprimjereno?) izrekao neke stare istine o Miloradu mu.

Ono što je novo je HTV-ova inauguracija pravoslavlja iz Beograda za Zagreb, sramna i ulizivačka, sramna i krivotvoriteljska. Patrijarh Porfirije tako nam je uslikan kao značajnik po hrvatski narod, kao nositelj, kako sam žudi: Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca. HTV izgleda slavi obljetnicu SHS-a iz 1918.! Porfirije je novi Jakov Blažević. Nakon odbačene Titove montirane optužnice u demokratskoj Hrvatskoj, on bi iznova sudio blaženiku Stepincu. Bijeda televizije nastavlja se davanjem prostora patrijarhu koji nam se prvo nudio kao čovjek popa Đuića, da bi sada lažljivo govorio o kardinalu Stepincu. HTV-ov novinar vodio je štafetu srama i ulizništva pokorene Hrvatske. Vrlo detaljno brifiran, taj je slučajni novinar, odradio „razgovor“ na način da će se o toj sramoti još mnogo čuti. No, HTV na primjedbe svojih gledatelja, hrabro, ne odgovara, ma koliko ih ima. Mi ih se ne tičemo. Neodgovorni, oni su sami sebi dovoljni.

Događaju se nezamislive stvari: ne može se obraditi nijedna hrvatska tema bez srpstva pa čak kokardaštva. Znamo tko je u ratu bio Moma Kapor i koga je slavio (čak ga i Jergović osuđuje) a sada ni u hrvatskoj smrti nemamo mira. Umro je ugledni hrvatski redatelj Joško Juvančić a u prigodnoj emisiji, in memoriam je krcat razgovorom Mome Kapora s redateljem. Jer mi nemamo intervju nego od Mome. Polutanima vrijedi samo ono beogradsko, ono stranjsko.

HTV nadalje ne prestaje s Radom Šerbedžijom, on je izgleda analitička alfa i omega u Hrvatskoj... i nakon što su nas izbombardirali njegovom afektacijom i srbsko-hrvatskim učinili su i korak dalje: o najznačajnijim hrvatskim glumcima govori i brat mu šeširdžija Lordan Zafranović. Tako o velikanima hrvatskoga glumišta kafanski ćaskaju Šerbedžija, Zafranović, Brešan... Njihove su opaske mješavina diletantizma, osobnih druženja, do zajedničke glume, do savršeno marginalnih primjedbi. Kazališni kritičari koji su godinama pratili hrvatsko glumište i svojim stručnim tekstovima i knjigama obilježili cijelu jednu kulturnu epohu, nisu uključeni, nekmoli citirani. Ćaska se neobvezno, z brda z dola. Pliva se između teme i teme: ja pa ja. Zafranović je „faktor“, mjerilo i memorija. U svakoj epizodi Šerbedžija i Zafranović ne izostaju. Zafranović i ne gleda u oči. Čini se kako je nizanka snimljena ne radi velikana, nego zbog honorara podobnim sudionicima.

Što je najgore, redatelji ovog novog „ribanja“ a tobožnjeg dokumentarca su Jakov Sedlar i Lordan Zafranović. Nisam znao da su blizanci. Oni su redatelji ali oni i sami sebe intervjuiraju, oni nastupaju u svom galimatijasu. Kako skromno i autentično. Zar smo već dotle, do tog hibrida, dogurali? Tko će slijedeći pasti?

Nema dvojbe da je sve to stara i poznata državna politika socijalističke RH u stalnom vrijeđanju i iritiranju hrvatskoga naroda. Traje novo žandarmovanje nad

---

nama i bojim se imat će i (opet) svoj težak kraj. Jer pravoslavlje ne zna drugačije a hrvatski sluge klanjaju se svakoj pa i takvoj lukrativnosti. I tako to svetosavski ide, sve dalje i sve gore, velikosrbi provociraju novi rat. No svaki krčag ide k vodi dok se ne razbije. Pitanje je samo uz koliko novih žrtava?

Javor Novak

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/36271-j-novak-bit-i-ili-ne-bit-i-sudac.html>

Napomena: Javor Novak, kao i naš admiral, je potpisnik Zahtjeva za kadrovskim smjenama na HTV-u.

GENERALI PONOVO U BOJ ZA HRVATSKU (1)

I dok u Hrvatskoj imamo sukob dva predsjednika puni su mediji komentara o tome. Međutim nisam primijetio da je netko uočio da se vodi borba unutar Četničke koalicije (kako ju je nazvao sam Predsjednik Vlade) koja provodi interese stranih moćnika. Istina Vjekoslav Krsnik će to spomenuti kada govori o Predsjedniku Vlade:

Od samog početka na čelu HDZ-a a kasnije i Vlade Andrej Plenković vodi europsku, a ne hrvatsku politiku koju je genijalno u kratkom aforizmu prije sto godina predvidio Anton Gustav Matoš: "U šarmantnoj pozi moderni poganac, najmio ga stranac da nam stavi lanac".

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/25652-kupuje-li-zoran-milanovic-narodski-legitimitet-u-sukobu-s-andrej-om-plenkovicem>

Međutim, Krsnik u svojoj raščlambi uopće ne spominje ono što je najvažnije u dokazivanju svjetskim moćnicima odanosti dva predsjednika – ulogu profesorice Đurđević u napadu na „Bojnu Čavoglave“.

Naravno to ne zaboravlja Zvonimir Hodak:

Profesorica kaznenog procesnog prava Zlata Đurđević podržala je predsjednika Milanovića, dok je bio premijer, u pravednoj borbi da "naše ljude" ne izručujemo "Švabama", a stala je i na stranu onih koji su na općoj sjednici sudaca Visokog prekršajnog suda željeli izbrisati "Čavoglave" s karte ove naše pseudo liberalne države.

<https://direktno.hr/kolumne/kako-je-milanovic-zbog-zlate-zrtvovao-pjesaka-micu-pupovca-227902/>

A ZDS je nešto što je zadnja linija obrane Domovinskog rata (Holjevac) i svjetskim moćnicima se dokazuje uspješnošću u borbi protiv tog pozdrava. U toj borbi Plenković je u nepovoljnijem položaju od Milanovića.

On se gazdama“ dodvorava tako što pokazuje da je šef u RH Milorad Pupovac za koga dva predsjednika iz SDP-a ukazuju da je čovjek kojemu je iznad svega osobni interes. Njemu Milanović suprotstavlja profesoricu prava koja je pokazala čvrstoću u spomenutim stavovima kada je branila jugo-komunističke (ako hoćete veliko-srpske) interese pa je u tom pogledu sigurno moralnija osoba od Pupovca. Ista je priča u nastupu Milanovića. On stalno pokazuje da je Plenković osoba slična Pupovcu jer je u stanju biti čelni čovjek HDZ-a, dakle pokreta koji je stvorio Tuđman da bi stvorio hrvatsku neovisnost.

I dok je Plenkoviću krajnji domet bilo uklanjanje ploče hrvatskim braniteljima i komisija za „osudu ZDS“ dotle Milanović može natjerati vrh vojske da se odreknu svojih najčasnijih branitelja zbog ZDS. Dodvoravanje svjetskim moćnicima u borbi za mjesto vodećih slugu nastavlja se tj. vraća na „Bojnu Čavoglave“. Plenkovićevog predsjednika vrhovnog suda bilo je lako ismijati u njegovom prigrupnom napadu na „Bojnu“. Milanović ima za to nepokolebivu profesoricu prava i zato posebno naglašava kako Pupovac jedno kaže danas, a sutra drugo. To je gazdama mnogo važnije od pokazivanja njene dosljednosti kada je bila uz

Milanovića dok je bio predsjednik Vlade. Dapače! Milanović samo pokazuje gazdama u svijetu kako on profesoricom prava može više učiniti s „Bojnom Čavoglave“ od Plenkovića kome su otežavajuća okolnost što mnogi iz njegove stranke imaju probleme sa stomakom na sve ono što je do sada učinio po Pupovčevom nalogu.

Milanović stalno ukazuje na spremnost Plenkovića na suradnju (ili je i sam isti) s onima kojih se zapravo stide i oni za koje rade, stalno ukazuje na njegovo nehrvatstvo, na njegovu mržnju prema Tuđmanu, a vodi njegovu hrvatsku stranku, što je blago rečeno nemoralno, Milanović uspijeva tako za sebe okupiti i one koji su svjesni da je legendarna „Bojna“ zadnja linija obrane Domovinskog rata, a time i same Tuđmanove Hrvatske.

U takvoj Hrvatskoj tko ostaje za obranu Tuđmanove Hrvatske?

Jasno je da su to hrvatski generali.

Sjetimo se da je i napad na Tuđmanovu Hrvatsku počeo napadom, umirovljenjem uz tvrdnju za veleizdaju hrvatskih generala zbog njihovog otvorenog pisma 2000. godine.

Bilo ih je 12, a nedavno smo imali otvoreno pismo njih 16 u kojem se branila i „Bojna“. Nije ih se moglo umiroviti jer su već u mirovini. Poznato je da su se okupili oko generala Ivana Tolja.

Plenkovićeve HTV u njegovoj borbi da gazdama u svijetu pokaže prednost nad Milanovićevim načinom na Dan zaštitnika hrvatskog naroda dovodi Srpskog patrijarha. Plenković se mora dokazivati pokazujući im koliko je spreman ići u ponižavanju svog(?) naroda.

Tada u obranu Crkve u Hrvata i same države opet dolazi u ruke hrvatskih generala. General Tolj izlazi s pismom samo 4 generala i admirala, ali i s jednim akademikom i jednim sveučilišnim profesorom koji su ranije imali i žestoke polemike, ali danas djeluju sa sličnih pozicija (dakle Tuđmanovski potez generala Tolja).

Plenkovićeve HTV tada dovodi kod Stankovića povjesničara poznatog po svojim neistinama u „znanosti“ pa slijedi izravni napad na HRVATSKOG predsjednika akademika Tuđmana, Stepinca uz uobičajeno korištenje laži o Jasenovcu (danas su svi oni obaviješteni o znanstvenom dokazu objavljenom u vrhunskom Q1 znanstvenom časopisu da su popisi u JUSP Jasenovac obične laži).

Tada generali organiziraju novo pismo koje potpisalo 16 generala i jedan admiral i poslije dva dana s potpisima još 4 pukovnika, 9 brigadira, 4 akademika, jedan dopisni član HAZU, 1 biskup, 17 sveučilišnih profesora, 31 doktora znanosti, 12 književnika itd. šalje na adresu HTV-a ali i mnoge druge adrese. Znajući da će i ono biti prešućeno, šalju i dodatno pismo kada se uz potpisnike pisma 4 generala i admirala uz akademika i profesora priključuje još jedan književnik Zdravko Gavran, a Peticija HRT-u je stavljena na Internet. Do sada s početnih 539 ima više od 2,000 potpisa.

Da, dok se dva predsjednika bore za predvodnika u sluganskoj politici, opet se generali (oni doista hrvatski) moraju boriti za Hrvatsku.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/generali-ponovo-u-boj-za-hrvatsku/>

(2)

Kao što znate Peticija o HRT-u nastala je zbog najnovijih napada na Hrvatsku koji su došli sa HRT. Napadaju Stepinca, Tuđmana. Koriste i laži o Jasenovcu.

<https://bezcenzure.hr/vlad/generali-ponovo-u-boj-za-hrvatsku/>

Ovaj tjedan će emisija BUDNICA biti posvećena tome.

U ČETVRTAK U BUDNICI GOSTUJE GENERAL IVAN TOLJ!

A danas:

NAJAVE

dr. Banić i prof. Elezović u Budnici

04/04/2021

Kako su dr. Banić i prof. Elezović matematičkim modelom dokazali da je popis žrtava Jasenovca nepopravljiva krivotvorina i u svjetskoj znanstvenoj zajednici postavili temelj nužnog potpunog brisanja postojeće jasenovačke konstrukcije kao moralne, znanstvene i povijesne sramote, pogledajte u Budnici, u ponedjeljak, 5.4.2021.godine u 20 sati. Prof. Elezević i Marko Ljubić, uz telefonsko uključenje dr. Banića u Budnici.

<https://kamenjar.com/dr-banic-i-prof-elezovic-u-budnici/>

HRT je u službi hrvatske politike kojoj nije cilj služiti hrvatskom narodu nego ostvarivanje interesa svjetskih moćnika.

Zato je stalna meta hrvatskih političara Domovinski rat. Poznato je da je svjetskim moćnicima u podršci fašističkoj agresiji Srbije na Hrvatsku važna bila tvrdnja kako je Domovinski rat zapravo građanski rat.

Vjekoslav Krsnik u svom najnovijem komentaru pokazuje kako im u tome pomažu dva hrvatska predsjednika.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/59619-je-li-josip-jovic-prva-zrtva-velikorske-agresije-ili-gradanskog-rata>

Zapravo danas moramo malo promijeniti tvrdnju Antona Gustava Matoša:

"U šarmantnoj pozi moderni poganci, najmio ih stranac da nam stave lanac".

Zapravo je zanimljivije svrstavanje komentatora naše politike za jednog ili drugog predsjednika. Jednog koji zapravo govori ono što se od nekoga tko je bio predsjednik nasljednice komunističke stranke koja nije željela neovisnu hrvatsku državu pa on nema nikakvih problema s etikom i dosljednošću u svojim nastupima. I drugog koji je predsjednik jedinog HRVATSKOG predsjednika koji je utemeljio današnju hrvatsku državu protiv volje svjetskih moćnika koji su se borili, a i danas se bore za pobjedu srpskog fašizma, pa je njegovo služenje takvim nešto krajnje nemoralno.

Zato prvi u napadima na njega upravo koristi tu činjenicu i domoljubnim Hrvatima stalno ukazuje na „domoljublje“ Predsjednika Vlade.

Mene je podsjetio na Slobodana Miloševića i moju knjigu „Srpski mit o Jasenovcu“ koju mi je ispričao naš poznati odvjetnik Željko Olujić. Naime, Milošević je vidio moju knjigu kod Hrvata kojeg je Olujić branio u Hagu i posudio knjigu od njega. Pročitao je preko noći i sutradan zamolio Olujićevog branjenika da i iskopira knjigu. Tako je vjerojatno Milošević koristio ono o čemu sam pisao i samo okrenuo priču tako da je zamijenio uloge Hrvata i Srba. I danas vidimo da Milanović koristi ovo Plenkovićevo sluganstvo prema svjetskim moćnicima koje je meni odvratno i na koje stalno ukazujem.

Pitam se je li zapravo to razlog zašto su mi pisali iz Ureda Predsjednika države 18. 12. 2020. tj. izvijestili me da *pozorno su razmotrili moja pisma i zahvaljuju mi na domoljubnim inicijativama kojima promičem istinu o Domovinskom ratu i vrijednosti koje iz njega proizlaze.*

Naime, poslije tog pisma, nekome koji je itekako sudjelovao u obrani „Bojne Čavoglave“ koja je posljednja crta obrane Domovinskog rata, Milanović koristi opisanu strategiju na način kako sam opisao u prethodnom članku u napadu na „Čavoglave“ i u dokazivanju svjetskim moćnicima kako on treba biti njihov glavni sluga u RH. A poznato je da oni one koji to rade poput Plenkovića vole samo štipati za stražnjice, pa i time pokazuju kako ih koriste, ali ih se gade.

Zapravo sukob Milanovića i Plenkovića možemo dobronamjerno samo protumačiti kao borbu za izravnu primjenu Matoša. Kada doznamo tko će biti pobjednik u tom velikom dvoboju za čelnu poziciju glavnog sluga u RH moći ćemo opet govoriti:

"U šarmantnoj pozi moderni poganac, najmio ga stranac da nam stavi lanac".

Pozz

Josip Pečarić

ZDRAVKO GAVRAN: DESET PITANJA O KATOLIČKIM MEDIJIMA I CRKVI MEĐU HRVATIMA DANAS

7. travnja 2021.

Ako bi bilo tako, nije li se Crkva 75 godina poslije II. vatikanskog sabora pretvorila u klerikalističko-autokratsku ustanovu, u kojoj se k tomu crkvene vlasti bolje razumiju sa svjetovnim silama i drugim vjerskim zajednicama negoli s mnogim vlastitim pripadnicima?

Građanska inicijativa za utvrđivanje odgovornosti na Hrvatskoj radioteleviziji

U tijeku je građanska inicijativa za utvrđivanje odgovornosti na Hrvatskoj radioteleviziji. Povod su joj dva konkretna događaja.

Prvi je događaj gostovanje patrijarha državne Crkve Srbije na tzv. Hrvatskoj televiziji, u udarnom terminu središnjeg Dnevnika 19. ožujka, i to upravo na svetkovinu svetog Josipa, zaštitnika Hrvatske. U tom nastupu novoizabrani patrijarh Porfirije ponovno je posijao sjeme sumnje u svetost odnosno ubacio novi klip u kotač kanonizacije bl. Alojzija Stepinca, mučenika i nevine žrtve bezbožnog prošlostoljetnog totalitarizma. U tom nastupu novinar ga nije pitao ni o čemu što je prijeporno u ponašanju Srpske pravoslavne crkve u novijoj povijesti ili što je problematično u životima njega, drugih episkopa, svećenika, pripadnika i svetaca te autokefalne Crkve. Ne, Porfirije je prikazan kao neupitni autoritet, kao 'hodajući svetac', i kao takav zamoljen je da iznese ocjenu o hrvatskom Blaženiku, na koju, „naravno“, novinar Dragan Nikolić nije iznio nikakvu primjedbu, postavio nikakvo potpitanje o navodnim ili nenavodnim Stepinčevim pismima papi Piju XII. na koja se patrijarh pozvao niti je na srpsko-pravoslavnoj, svetosavskoj, velikosrbijanskoj i nerijetko otvoreno četničkoj strani bilo što problematizirao.

PORFIRIJEVA DALEKOVIDNICA

Drugi je povod gostovanje tobože ozbiljna povjesničara dr. Ive Goldsteina (po koji već put?), u emisiji „Nedjeljom u 2“, koju već dva desetljeća vodi neupitni i nedodirljivi Aleksandar-Aca Stankovića, koji je praktički „privatizirao“ taj udarni termin na hrvatskoj dalekovidnici. Goldstein je neupitan autoritet među takozvanim „antifašistima“, zapravo anakronim, retrogradnim, patološki jednostranim likovima koji sve zlo prebacuju na „fašističku“ stranu, a nikakvo zlo ne priznaju kao zlo na svojoj, „antifašističkoj“, dakle komunističko-partizansko-četničko-jugoslavenskoj strani. Među nekim pak kolegama povjesničarima Goldstein slovi kao predmet podsmijeha i prijezira, pak je kao takav i na znanstvenoj razini s pravom izrugan u satiričkom historiografskom osvrtu jednog vrsnog poznavatelja onoga što se događalo sredinom petog desetljeća prošlog stoljeća. Ali, „naravno“, voditelj Stanković nije činio ono što inače selektivno čini

prema gostima s „protivničke“ strane: nije suočio gosta s takvim neugodnim činjenicama. Naprotiv, otvorio mu je prostor da i on ospori svetost blaženom Alojziju, a pritom i da pozove aktualnog predsjednika Vlade na nastavak detuđmanizacije i da povrh toga oblati prvog hrvatskog predsjednika i „oca“ današnje hrvatske države.

To su dakle dva konkretna, čini se i sinkronizirana događaja koji su bili povod šestorici uglednika (umirovljenih bivših visokih dužnosnika, generala i admirala u mirovini, profesora-erudita i književnika, te jednog akademika s velikim međunarodnim ugledom u matematičkim znanostima) da se najprije obrate javnosti izjavom „Porfirijeva dalekovidnica“. A kada su vidjeli da je na tu kritičku izjavu izostala svaka službena reakcija i reakcija HRT-a, odlučili su pokazati da nisu usamljeni, nego da ima mnogo više takvih kojima smeta to isto što smeta i njima. Zato su upravi i urednicima javne (ne-privatne, nacionalne, 'državne') radiotelevizije poslali peticiju s 539 potpisa, u kojoj su opetovali traženje iz prve izjave: da se utvrdi odgovornost za spomenute teške novinarsko-uredničke propuste na HTV-u, i to po cijeloj vertikali: od Nikolića i Stankovića naviše. Razloge za peticiju objasnili su u posebnoj obavijesti za javnost, u dokumentu koji su naslovlili: „Memorandum 2 ('srpski svet') na djelu“. Kao sedmi, potpisnicima tog dokumenta i nositeljima te građanske inicijative tada se pridružio i autor ovih redaka.

Tko se sve na peticiju i popratno objašnjenje oglušio, a tko nije!

POTPIŠITE PETICIJU ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA NA HRT-U

Kada je sadržaj te građanske inicijative s imenima 539 potpisnika i uza nj spomenuta popratna obavijest, sročena kao objašnjenje toga što se zapravo u hrvatskom medijskom i javnom prostoru događa, odaslan, svi su potpisnici s nestrpljenjem očekivali kako će Hrt reagirati i koji će mediji prenijeti informaciju o zahtijevanjima u peticiji, kako bi što veći krug ljudi za njih doznao. U međuvremenu je aktivirana i platforma na internetu koja omogućuje svakomu da potpiše peticiju na mreži – ali to ne može učiniti ako ne dozna da peticija i mogućnost njezina digitalnog potpisivanja uopće postoji!

Ukratko, Hrt se posve oglušio, niti je reagirao, niti je o peticiji izvijestio javnost. Oglušila se je i Hrvatska izvještajna novinska agencija (Hina), još jedna javna ustanova, koju je kao i Hrvatsku radioteleviziju utemeljio i posebnim zakonom regulirao Hrvatski sabor. Oglušili su se i svi neslužbeni-službeni elektronički mediji (privatne televizije i radiji), dnevni listovi, k tomu, kao po dogovoru, i ljevičarski i desničarski tjednici. Ipak, poslane materijale objavilo je desetak portala, među kojima su i neki s velikom čitanošću, što se u danim okolnostima informativnog 'zaključavanja' moglo smatrati velikim postignućem i dokazom da za informaciju o peticiji i za njezina zahtijevanja postoji razmjerno velik interes javnosti.

U okolnostima tako snažna informativnog embarga, osobito od svih televizija, nositelji inicijative s osobitom su pozornošću i strepnjom iščekivali da informaciju o građanskoj peticiji u obranu blaženika Katoličke crkve i u obranu prava na

objektivno informiranje u javnoj domeni prenesu službeni i poluslužbeni crkveni te privatni mediji koji se diče prokatoličkom i prostepinčevskom orijentacijom. No dogodilo se je to da nijedan od takvih medija nije o svemu skupa ni izvijestio svoje čitatelje odnosno gledatelje ili slušatelje svojih audiovizualnih programa! O masovnom izostanku komentara o tako aktualnu pitanju da se i ne govori.

Pisamca Hrvatskoj katoličkoj mreži, Informativnoj katoličkoj agenciji i tjedniku Glas Koncila

Svjestan da bi se takvo što moglo dogoditi, da bi se i službeni crkveni mediji mogli pridružiti šutnji kontroliranih javno-svjetovnih i privatno-svjetovnih moćnih medija, autor ovih redaka poslao je preventivno ljubazna pisamca uredništvima dvaju odnosno triju službenih katoličkih medija u Hrvatskoj. Budući da nije riječ o privatnoj korespondenciji, ovdje će se navesti adresa te i citirati sadržaj tih pisamaca.

Prvo je poslano Informativnoj katoličkoj agenciji (IKA-i) te Hrvatskoj katoličkoj mreži (HKM), u sklopu koje djeluje i ta jedina izvještajna agencija na prostoru Crkve među Hrvatima, dok HKM ima svoj informativni portal i ujedno kontrolira program Hrvatskoga katoličkog radija. To pismo, poslano *sub 27. ožu 2021. u 17:06*, glasilo je ovako:

Poštovani, prosljeđujem vam peticiju koju sam potpisao s ostalih 538 osoba, među kojima je i biskup Košić i više katoličkih svećenika, a i jako mnogo katoličkih laika, te obavijest o razlozima peticije HRT-u "Memorandum 2 ('srpski svet') na djelu", kojoj sam supotpisnik s još šestoricom. Ishodište je svega skupa tretiranje bl. Alojzija na HTV-u odnosno HRT-u i širi kontekst s time u svezi.

Dakle, i u spomenutim dimenzijama smatram da sve to zaslužuje cjelovitu informaciju koju bi vaša i naša katolička mreža i agencija stavila na raspolaganje svojim korisnicima i široj katoličkoj i ostaloj javnosti koja prati vaše informacije i emisije.

Zdravko Gavran, književnik, publicist i hrvatski diplomat koji još nije umirovljen

Drugo pismo poslano je jedinom katoličkom tjedniku (Glas Koncila) hrvatskoga

jezika koji je, unatoč sada niskoj nakladi, ipak jedini informativni tjednik koji dopire do svih biskupija i misija Crkve hrvatskog jezika. Ono je poslano *sub*, 27. ožujka 2021. u 22:07 i glasilo je ovako:

Poštovani, prosljeđujem vam peticiju koju sam potpisao s ostalih 538 osoba, među kojima je i biskup Košić i više katoličkih svećenika, a i jako mnogo katoličkih laika, te obavijest o razlozima peticije HRT-u "Memorandum 2 ('srpski svet') na djelu", kojoj sam supotpisnik s još šestoricom. Ishodište je svega skupa tretiranje bl. Alojzija na HTV-u odnosno HRT-u i širi kontekst s time u svezi.

Dakle, i u spomenutim dimenzijama smatram da sve to zaslužuje cjelovitu informaciju koju bi vaš i naš katolički tjednik stavi(o) na raspolaganje svojim čitateljima.

Zdravko Gavran, književnik, publicist, hrvatski diplomat koji još nije umirovljen i bivši član uredništva tjednika Glas Koncila

No, unatoč i tim ljubaznim i dobrohotnim pismima, nikakva informacija o peticiji nije „procurila“ kroz filtre dotičnih crkveno-katoličkih medijskih kuća. Iza prve stoji i financira ju (proračunskim novcem) Hrvatska biskupska konferencija, a iza druge stoji Nadbiskupija zagrebačka, koja joj je i formalni osnivač, time i vlasnik i nadzornik. Oba ta medija, a isto tako i Radio Marija i neki drugi, pridružili su se tako „službenom“ embargu koji su prema peticiji i njezinim potpisnicima primijenili dominantni svjetovni (*mainstream*) mediji.

Nije možda potrebno ni napomenuti da pošiljatelj tih dvaju pisama nije ni od jednog katoličkog medija, pa ni od onoga u kojem je pet godina (1985.-1990.) bio zaposlen kao lektor i u kojem je bio član uredništva, a s kojim i danas surađuje u velikom nakladničkom projektu nacionalno-katoličkog značaja, dobio ni kurtoazni odgovor, pa ni onaj tehnički: „Hvala na javljanju.“ Što samo zorno svjedoči i o razini (ne)kulture, (ne)ljubaznosti i (ne)uljudnosti onih o čijoj se šutnji ovdje i govori.

Pitanja, pitanja... za sada

Sve ovo izneseno je da bi se postavila neka važna i krupna pitanja, od onih koja se odnose na konkretne povode pa do onih uvelike širih, dubljih i općenitijih. Ta pitanja mogla bi se sažeti te bi se s njima ovaj pokušaj javne rasprave mogao za sada zaključiti. Pitanja glase:

1) Zašto su službeni katoličko-crkveni mediji bojkotirali informaciju za javnost o inicijativi odnosno građanskoj peticiji kojom se ustaje u obranu medijskog tretiranja hrvatskog blaženika i bivšeg zagrebačkog nadbiskupa Alojzija Stepinca na Hrvatskoj radioteleviziji – središnjoj informativnoj ustanovi svih hrvatskih državljana i onoj za koju se plaća obvezna mjesečna pretplata?

2) Zašto su ti isti mediji bojkotirali informaciju za javnost o peticiji unatoč činjenici da ju je potpisao jedan aktivni katolički biskup, više katoličkih svećenika, više svećenika sveučilišnih profesora odnosno predavača na katoličkim učilištima, mnoštvo svjetovnjaka (laika) koji su poznati po svom javnom angažmanu kao katolički vjernici te mnoštvo drugih katoličkih laika i uglednika, među kojima su osim običnih građana i ljudi raznih struka i djelatnosti, a osobito se ističu ratni generali, brigadiri i ostali branitelji hrvatskoga naroda, države i same

Crkve od velikosrbijanske i jugoslavensko-komunističke agresije u razdoblju 1991.-1998.?

3) Tko u tim katoličkim medijima zapravo odlučuje i tko cenzurira informacije? Čine li to biskupi osobno ili putem svojih izaslanika, obraćaju li im se mjerodavni urednici za savjet ili sami urednici čine to što čine posve autonomno, po svojoj procjeni i na svoju ruku?

4) Kako razumjeti to da su se u toj stvari poklopile uredničke procjene kontroliranih državno-svjetočnih i službenih crkveno-duhovnih medija? Kako protumačiti to da su jednaku uredničku procjenu imali i HRT i HKM? (Iako to ne mora ništa značiti, ne može se ne primijetiti da je glavni ravnatelj Hrvatske katoličke mreže upravo čovjek koji je prije nekoliko godina bio v. d. glavnoga ravnatelja Hrvatske radiotelevizije!)

5) Čiji su uopće crkveno-katolički mediji? Jesu li oni u službi isključivo potreba hijerarhije (biskupa i prelata) i većinskoga klerikata? Jesu li oni produžena ruka papinsko-vatikanske diplomacije, Svete Stolice i Države Vatikanskoga Grada? Jesu li oni monopol kadrova postavljenih na određena mjesta?

6) Ne bi i katolički laici i poneki disonantni biskup i hrabri slobodnomisleći svećenik trebao u crkvenim medijima imati pravo na vlastiti glas, pa i onda kada je taj glas (ne u pitanjima, naučavanja vjere i morala, nego upravo u obrani katoličkih vrijednosti, kao što je sada riječ o obrani bl. Alojzija i Crkve među Hrvatima od velikosrbijanskih i „antifašističkih“ kleveta i perfidnosti) u disonanciji s aktualnom biskupskim i vatikanskim diplomatsko-ekumenskim kursom i tko zna kojim i čijim sve (skrivenim, tajnim, urotnim...) interesima i ciljevima?

7) Vrijede li za crkveno-katoličke medije uobičajena profesionalna pravila koja bi trebala vrijediti i za svjetovne medije, ili se njih razumijeva kao puka sredstva jednosmjerne promidžbe, u kojoj stoga i ovakve informativne blokade, embarga, cenzure i diskriminacije i samih vjernika nisu nikakvi ekscesi, nego sastavni dio nečega što bi se u tom slučaju nazvalo 'pragmatičko-katoličkom informacijskom etikom' sukladnom načelima monološke i monopolne kulture, a ne načelima intelektualnog pluralizma i prava na izražavanje vlastitog mišljenja?

8) Ako se u katoličkim medijima ostvaruje ne dijaloška, nego monološka kultura, ako dakle nije dopušten ni dijalog ni polilog unutar katoličkih redova, nego se forsira službeno jednounmlje, kako na takvim pretpostavkama uopće pomišljati na ekumenski ili na među-religijski dijalog? Kako je moguće ostvarivati ikakvo razumijevanje s drugima, drukčijima, vjerski gledano 'problematičnima' ili 'krivovjernima' odnosno 'šizmaticima', ako nije moguće ostvariti ni minimalno razumijevanje sa subraćom koja dijele istu vjeru, nauk i disciplinu. I je li dopustivo da crkvene vlasti ne priznaju legitimna bratska prava i dostojanstvo „sinova i kćeri Božjih“ koja im i po naravnom i po kanonskom pravu, po božanskoj Objavi i po temeljnim dokumentima Katoličke crkve nedvojbeno pripadaju?

9) Ponašaju li se crkvene institucije kao bastioni, kao zaključane utvrde u koje obični smrtnici ne mogu ni pristupiti niti ih se smatra dostojnima komunikacije? Koje se ne samo *in concreto*, nego ni *in abstracto* ne smatra dostojnima da se i

njima (a ne samo bradatim episkopima) otvori prostor u crkvenim medijima i u prijepornim crkvenim i svjetovnim pitanjima ili da dobiju bilo kakav odgovor na svoj dopis ili prigovor? Ili crkveni mediji jednostavno ne smiju problematizirati ni tzv. patrijarha Porfirija ni Srpsku pravoslavnu crkvu ni osporavatelje povijesne istine o bl. Alojziju i držanju Katoličke crkve u novijoj povijesti? U ime nekoga fluidnog i hinjenog „ekumenizma“?

10) Jesu li „Kaptol“ i „Vatikan“, tj. je li Hrvatska biskupska konferencija posve odustala na informativnom planu od duha proklamirane razvidnosti (transparentnosti), otvorenosti, uključivosti (inkluzivnosti) i modela Crkve kao „naroda Božjeg“ ili makar kao „malog stada“ (demokracije)? Ako bi bilo tako, nije li se Crkva 75 godina poslije II. vatikanskog sabora pretvorila u klerikalističko-autokratsku ustanovu, koja se istodobno bolje razumije sa svjetovnim silama i drugim vjerskim zajednicama negoli s mnogim vlastitim pripadnicima?

Zdravko Gavran/Hrvatsko nebo

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/07/zdravko-gavran-deset-pitanja-o-katolickim-medijima-i-crkvi-medu-hrvatima-danas/>

<https://kamenjar.com/deset-pitanja-o-katolickim-medijima-i-crkvi-medu-hrvatima-danas/>

ČETNIČKA KOALICIJA PREDLOŽILA ZAKON O NAJVEĆOJ MOGUĆOJ VELIKOJ SRBIJI

*-Znate li kako se danas u Hrvatskoj u vrijeme novog normalnog naziva veleizdaja?
-Novo domoljublje!*

U skladu s tim novim domoljubljem je i Predsjednik vlade nazvao svoju vladajuću koaliciju „Četnička koalicija“.

Drugi svjetski rat je i završio tako što su četnici prešli u partizane, a neprijatelji su im bile ustaše. Zato je nebitan Domovinski rat koji je bio samo maleno neslaganje djece partizana i četnika.

Zato nisu u pravu Markuš i drugi koji misle da je važna činjenica što su hrvatski branitelji u Domovinskom ratu stvorili današnju Hrvatsku. Zato nisu bitni simboli s kojima se stvarala ova država. Bitni su simboli koji su trebali osigurati četničku prevlast nad cijelom „najvećom mogućom Velikom Srbijom, kakva je bila Jugoslavija“ (Tanja Torbarina).

Zato pogledajte što misli Markuš i ostali koji su sprječavali miljenike današnje Četničke koalicije u RH da sankcioniraju pozdrav ZDS koji je leđio krv u žilama fašističkog srpskog agresora, pa je doveo i do toga da na kraju hrvatski branitelji načine najveći genocid u povijesti kada su od hrabrih boraca za Najveću moguću Veliku Srbiju napravili zečeve (Slobodan Milošević). DA, kakve li strahote: OD ljudi praviti zečeve:

Markuš za Direktno: Ako vladajuće toliko smetaju ratni simboli, neka se orijentiraju na četničke spomenike i petokraku

Hrvatski sabor trebao bi do kraja svibnja raspravljati o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, a dovršen je i nacrt teksta kojim se želi ugraditi članak o zabrani javne uporabe pozdrava "Za dom spremni". Predlaže se dopuna kojom bi se bilo koga tko ističe "zastave, znakove, oznake, slike, imena, nadimke, nazive, pozdrave, pokliče, načine pozdravljanja, geste, odore ili njihove dijelove ili druga obilježja fašističkog, nacionalsocijalističkog, ustaškog i četničkog pokreta ili režima ili njihovih vodećih osoba ili postrojbi", kazniti s kaznom zatvora od šest mjeseci do tri godine. Za komentar o ovim izmjenama i dopunama pitali smo gradonačelnika Kutine HOS-ovca Damira Markuša.

07.04.2021. u 22:05

"Veoma je nejasno sve to postavljeno. Opet se događa da se uoči izbora potežu priče o partizanima i ustašama. Ne znam kakve veze mi u HOS-u imamo s time. Je li upitna naša oznaka, pozdrav ili nešto treće. Ako je o tome riječ, naravno da ćemo se tim izmjenama suprotstaviti", rekao je Markuš.

Kako navodi, HOS i ZDS simboli su koji su branili Hrvatsku.

"Ne znam što bi oni htjeli. Ako im je cilj smanjiti razinu ratne simbolike, neka krenu od petokrake. Gdje se to zlo koje je krenulo na Hrvatsku s ubojitim namjerama? Zna se tko je bio agresor, petokraka i četnički pokret", komentirao je Markuš.

Zabrana javne uporabe pozdrava "Za dom spremni" je inicijativa koju je početkom ove godine pokrenuo predsjednik Židovske općine Zagreb Ognjen Kraus. Kraus je organizirao tri sastanka na koje su došli predstavnici većine parlamentarnih stranaka i manjinski zastupnici. Sve kako bi se sankcionirala "svaka upotreba ustaških, četničkih i fašističkih simbola". Ipak, Markuš smatra da se vladajući neće usuditi dirati HOS.

"Stotine HOS-ovaca dalo je svoj život za Hrvatsku. Časno su se borili i Vlada se u nas neće dirati. I nama svašta smeta, ali čisti smo kao suza. Neka se definiraju više prema petokraki i ostalim zlima koja su ubijala hrvatski narod", rekao je i nadovezao se:

"Ako bih morao pretpostaviti, rekao bih da uoči izbora skreću pozornost s važnijih tema poput iseljavanja, demografskog sloma, potresa i slično. Ne rješavaju se bitne stvari pa se u prvi plan stavljaju priče o četnicima, ustašama i partizanima". Na kraju navodi da, ako su simboli iz ratnog doba uistinu problem, neka se vladajući osvrnu na četničke spomenike.

"Evidentirali smo 40-ak takvih spomenika na području Hrvatske. Imamo i slike na kojima četnici stoje ispred ćiriličnih natpisa za 'otadžbinu'. Smijem se jer mi je jedina druga opcija da zaplačem. Ovo je uistinu zemlja apsurda", rekao je Markuš.

<https://direktno.hr/direkt/markus-direktno-ako-vladajuće-toliko-smetaju-ratni-simboli-neka-se-orijentiraju-cetnicke-spomenike-i-228749/>

Zato se na sličan način javljaju i drugi sudionici u tom najstrašnijem genocidu u povijesti:

<https://direktno.hr/direkt/pukovnik-radnic-za-direktno-jesam-za-strogo-kaznjavanje-ali-svih-koji-promoviraju-crvenu-zvijezdu-i-cetnicka-obilježja-sve-drugo-je-laprdanje-drz-228730/>

A da i ne spomenem i javljanje generala iz tog zločinačkog pothvata kada je spriječeno obnavljanje Najveće moguće Velike Srbije na čelu s generalom Toljem:

<https://kamenjar.com/pismo-javnosti-hrvatskih-general/>

<https://narod.hr/hrvatska/hrvatski-general-i-o-odluci-o-zds-pozdrav-je-ubastinjen-u-tekovine-nasega-domovinskog-obrambenog-i-antifasistickog-rata>

<https://direktno.hr/direkt/objavljujemo-otvoreno-pismo-16-hrvatskih-general-hrvatskoj-javnosti-evo-sto-su-porucili-o-hos-pozdr-196626/>

<https://www.hkv.hr/vijesti/domovinski-rat/34378-pismo-16-hrvatskih-general-hrvatskoj-javnosti-ne-nasjedati-na-podjele.html>

<http://glasbrotnja.net/16-hrvatskih-general-otvoreno-pismu-trazimo-odgovore-egzistencijalna-pitanja-demografske-a-ne-politicke-birokratske-floskule-jalove-rasprave-proslosti/>

<https://hrvatskonebo.org/2020/06/08/pismo-16-hrvatskih-general-hrvatskoj-javnosti-ne-nasjedati-na-podjele/>

Čak se napada i Predsjednik Ustavnog suda kada s pravom brani Prvu Jugoslaviju kao veliko ostvarenje čiju obnovu teži Četnička koalicija:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21790-akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrдите-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

<https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://hrvatskonebo.org/2020/06/06/akademik-josip-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

Napominjem da već spomenuti general Tolj i njemu slični danas protestiraju protiv obnove činjenice da je SPC glavna crkva u RH, pa čak i štite onoga koji je stvorio hrvatsku državu koja nije bila ono što želi današnja vlast: Najveća moguća Velika Srbija.

I mnogi drugi ne razumiju da se ne može očekivati da Četnička koalicija koja njeguje slavnu tradiciju bivših i budućih savezništva djece partizana i četnika jednako tretirati njihove simbole sa simbolima onih koji su se borili protiv Najveće moguće Velike Srbije. Tako prof. dr. sc. Matko Marušić upozoravajući na stari prijedlog HSK-a o zabrani simbola svih totalitarnih režima zapravo hvali samog predlagača:

Ognjen Kraus je (bivši) komunist koji se za tu prigodu maskira kao predsjednik zagrebačke Židovske općine da bi na račun stradanja Židova u II. svjetskom ratu dao dodatnu težinu svojem komunističkom zahtjevu i prikrio da je to komunistički a ne židovski zahtjev. (Zahtjev, naravno, podržava i g. Milorad Pupovac.)

<https://kamenjar.com/ treba-zabraniti-simbole-i-znakovlje-svih-totalitarnih-rezima/>

<https://narod.hr/hrvatska/prof-marusic-kraus-pokusava-prijevarom-nametnuti-selektivnu-zabranu-simbola-totalitarnih-rezima>

Istina da nešto nije normalno u onom starom smislu te riječi onda mnogima ne bi bilo jasno zašto su problem znamenja, a mnogo gori oblici kao što su stranke sljednice partija iz takvih totalitarnih režima nisu zabranjene i nitko to ne predlaže. Srećom danas je veleidaja NOVO DOMOLJUBLJE, pa tako što nikome ne pada na pamet pa su novi domoljubi i Četnička koalicija na čelu države.

Nadam se da sam i osdobno pomogao prijedlogu za kažnjavanje zatvorom svih onih koji su i dalje SPREMNI dati život za Hrvatsku.

Možda je tome doprinjeo i natječaj Narodne biblioteke Srbije_

ЛНВВ БР 11/2015

Број из Плана јавних набавки 1.1.3.

КОНКУРСНА ДОКУМЕНТАЦИЈА ЗА

ОТВОРЕНИ ПОСТУПАК

ЈАВНЕ НАБАВКЕ ДОБАРА-КУПОВИНА ИНОСТРАНИХ КЊИГА И КЊИГА ЗА ПОПУЊАВАЊЕ МИНУСА ОБАВЕЗНОГ ПРИМЕРКА ЗА ФОНД НАРОДНЕ БИБЛИОТЕКЕ СРБИЈЕ-УСТАНОВЕ КУЛТУРЕ ОД НАЦИОНАЛНОГ ЗНАЧАЈА

Od stranih knjiga tražili su:

33. Josip Pečarić	<i>Hrvatski genocid : napravili zečeve od Srba</i>	2014	Autorsko izd.	9789537575090	1
34. Josip Pečarić	<i>Rasizam svjetskih moćnika</i>	2012	Autorsko izd.	9789537575069	1
35. Josip Pečarić	<i>Vukovar i njegov stožer : o Vukovaru u pismima prijateljima</i>	2013	Autorsko izd.	9789537575083	1

Da, natječaj im je bio 2015. godine kada je u RH pokrenuta velika hajka na potpisnike Peticije ZDS kojom smo branili Marka Perkovića Thompsona i njegovu legendarnu pjesmu „Bojna Čavoglave“.

A sjetimo se koliko je strašno djelovala pjesma „Bojna Čavoglave“ na sve one koji su se borili za Najveću moguću Veliku Srbiju. I danas kada je čuju umiru od junačkog straha, a tamo neki Markuš i slični ne žele da se s tim zastrašivanjem hrabrih branitelja Najveće moguće Velike Srbije jednom zauvijek prestane.

A to ne može drugačije nego kažnjavanje i slanjem u zatvor svih onih koji slave najveći genocid u svjetskoj povijesti – onaj hrvatski kada su od ljudi stvarali zečeve.

Da: U zatvor s takvima!

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/cetnicka-koalicija-predlozila-zakon-o-najvecoj-mogucoj-velikoj-srbiji/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25725-cetnicka-koalicija-predlozila-zakon-o-najvecoj-mogucoj-velikoj-srbiji>

PRILOG

POPIS JASENOVAČKIH ŽRTAVA JE NETOČAN; UPRAVO SU ZNANSTVENO DOKAZANE NJEGOVE NELOGIČNOSTI KOJE UPUĆUJU DA JE VELIKIM DIJELOM IZMIŠLJEN

Matko Marušić, profesor emeritus za medicinu i znanstvenu metodologiju, Split

Akademik Josip Pečarić, matematičar, Zagreb

Gotovo da nema nikoga u Hrvatskoj tko ne zna za probleme s istinom o logoru Nezavisne države Hrvatske (NDH) u Jasenovcu. O tom su logoru ispisane nebrojene stranice i izgovorene nezamislive laži. Oni upućeniji te laži prepoznaju, ali Srbi općenito i hrvatski komunisti isto općenito za to ne mare nego autore svih prigovora proglašavaju revizionistima u najblažem a ustašama u najstrožem ocjenjivanju.

Kad je Hrvatski tjednik 11. lipnja 2015. objavio nalaz g. Stjepana Razuma da na popisu JUSP-a Jasenovac postoji „14.000 umnoženih žrtava, odnosno isto toliko žrtava koje zasigurno nemaju nikakve veze s ratnim Jasenovcem” (v. <https://www.sloboda.hr/jasenovac-dr-stjepan-razum-otkrio-veliku-prijevaru-u-jasenovcu-dorh-mora-pokrenuti-istragu/>), ta ustanova je napravila brojne izmjene ali je broj žrtava ostao isti (<https://narod.hr/hrvatska/sto-se-tocno-dogadalo-s-mreznim-jasenovackim-popisom-lipnja-2015-godine>). A gdje su joj dotad bila ta imena – kad se upravo time bavi – da prikuplja imena žrtava? Kako to da ih nije pokazivala 50 godina a onda ih je začas smogla kad su tisuće imena s popisa došle u pitanje?

Oko broja žrtava u Jasenovcu ne mogu se dogovoriti ni komunisti i Srbi koji su „jasenovački mit“ i stvorili i brane ga kao stršljeni gnijezdo. Komunisti ustraju na 84.000 žrtava JUSP Jasenovac a Srbi na 700.000 žrtava koje su „procijenili njihovi istraživači“. To je otišlo toliko daleko da je u Srbiji s popisa knjiga za otkup izbačena knjiga „Jasenovac“ Ive Goldsteina, jer je on u njoj napisao da je u Jasenovcu bilo onoliko žrtava koliko piše JUSP Jasenovac (84.000), a Srbima je to neprihvatljivo jer ustraju na 700.000 žrtava

(<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/onoga-tko-tvrdi-da-u-jasenovcu-nije-ubijeno-700-tisuca-ljudi-ovdje-ne-treba-citati-15016006>).

Taj problem je podmuklo „riješio“ portal Jasenovac Research Institute (JRI) koji se vodi iz New Yorka. On se, dakle, zove „Institut za istraživanje Jasenovca“, a mrežna stranica mu se zove <https://jasenovac.org/>. Popis žrtava nosi naslov „Victims list“ („Popis žrtava“). U uvodu se, međutim spominje da se JRI bavi „cijelim Holokaustom u Jugoslaviji“ i spominje ukupno 647,000 stradalih s tim da u istom tekstu procjenjuje da je „u sustavu logora u NDH stradalo 600.000 osoba“. Svoj rad definira kao „posvećen promicanju istraživanja i aktivnosti koje

će osvjetliti svijet kriminala i genocida u Jasenovcu i u Jugoslaviji nad Srbima, Židovima i Romima za vrijeme II. Svjetskoga rata“. Hrvate i muslimane ne spominje, ali ih uvrštava u popis i kad nikakve veze s Jasenovcem nemaju. Nema poseban popis za Jasenovac. To mu omogućuje da svih 647.000 imena potencijalno pripisuje Jasenovcu, pa je, primjerice, u tom smislu i svjedočio na suđenju nogometašu J. Šimuniću. S druge strane, kad mu se javi da brojne žrtve na popisu nemaju veze s Jasenovcem, on može odgovoriti – da se bavi svim žrtvama u Jugoslaviji.

NEDVOJBENI DOKAZ DA JE POPIS ŽRTAVA JAVNE USTANOVE SPOMEN PARK JASENOVAC KRIVOTVOREN

JUSP Jasenovac održava internetski popis jasenovačkih žrtava s imenom i prezimenom svake žrtve, očevim imenom, godinom i mjestom rođenja i godinom smrti u logoru Jasenovac iz vremena Nezavisne države Hrvatske (NDH) (<http://www.jusp-jasenovac.hr/Default.aspx?sid=7618>). Popis sadrži 83.806 imena koja su većim dijelom odabrana sa službenog popisa 597.323 stradalih u Drugom svjetskom ratu koji je 1964. objavio Državni zavod za statistiku Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

Istraživači Nikola Banić i Mladen Koić objavili su oko 150 članaka o netočnostima popisa JUSP-a Jasenovac (<https://narod.hr/hrvatska/poimenicni-popisa-zrtava-kcl-jasenovac-1941-1945-i-njegovo-nepodudaranje-s-izvorisnim-dokumentima>). Ti su nalazi konkretni i uvjerljivi, ali su zanemarivani jer ih nisu pisali autori koji su u tom području povijesti dominantni. Zagovornici „jasenovačkog mita“ ih ignoriraju a autore proglašavaju revizionistima i filoustašama, a plašljivi hrvatski povjesničari ih uopće ne razmatraju, neki čak autore i napadaju kao nedovoljno stručne. To je neznanstven stav, jer znanost ocjenjuje valjanost dokaza a ne „ugled“ i formalne pozicije onih koji su dokaze pribavili.

Povijesno važan članak Nikole Banića i Nevena Elezovića

S početkom godine 2021. dogodio se veliki preokret u pitanju vrijednosti popisa JUSP-a Jasenovac: dva doktora znanosti, inženjer informatike g. Nikola Banić i vrlo ugledni matematičar g. Neven Elezović objavili su na engleskom jeziku i u vrlo uglednom svjetskom časopisu za inženjere i matematičare povijesno važan članak o jasenovačkim žrtvama. Članak je dokazao da je popis JUSP-a Jasenovac krivotvoren i kao takav potpuno nevaljao.

Članak nosi naslov „TVOR: nalaženje diskretnih podataka koji odskaču među ukupnim varijacijama u histogramima“ (engl. TVOR: Finding Discrete Total Variation Outliers among Histograms); TVOR je tu kratica engleskog izraza „Total Variation Outlier Recognizer“ u prijevodu „Tražilo (u smislu alata) podataka koji odskaču među ukupnim varijacijama“. Konkretno, Banić i Elezović su razvili matematičku metodu za analizu velikog broja podataka s pomoću koje mogu procijeniti koji podatci (jako) odskaču (razlikuju se) od svih ostalih podataka koje se analizira. Ideja se zasniva na činjenici da u prirodi podatci o nekoj pojavi variraju, ali ne previše. Podatci koji se jako razlikuju od ostalih

engleski se nazivaju „outliers“ što je na hrvatskom „podatci koji odskaču“ (od ostalih u masi podataka). Podatci koji odskaču ne bi se smjeli pojaviti, jer upućuju na grubu pogrešku (npr. prilikom upisivanja ili prepisivanja podataka) ili na – izmišljanje podataka.

Podatke su prikazivali na slikama (grafikonima) koji se nazivaju „histogrami“. Histogram je dvodimenzionalni grafički prikaz podataka u kojemu su u koordinatnom sustavu na osi apscisa godine rođenja a na osi ordinata broj ljudi (žrtava) koji su rođeni svake od tih godina.

Taj povijesno važan članak Banića i Elezovića objavljen je godine 2021. u međunarodnom časopisu „IEEE Acces“ i njegova identifikacija (referencija) je: N. Banić and N. Elezović, TVOR: Finding Discrete Total Variation Outliers Among Histograms. IEEE Access, volumen. 9, stranice 1807-1832, 2021., doi: 10.1109/ACCESS.2020.3047342.

Članku svatko može slobodno pristupiti preko gore navedenog univerzalnog mrežnog identifikatora (doi), ili preko poveznice

<https://ieeexplore.ieee.org/document/9306761>, ili

<https://arxiv.org/pdf/2012.11574.pdf>,

pa se u daljnjem tekstu pozivamo na slike iz toga članka.

Objašnjenja sadržaja i nalaza u članku Banić-Elezović

Članak je na engleskom jeziku, vrlo stručan i složen i malo ga ljudi može uopće čitati, a još manje razumjeti, napose matematiku. Zato ovdje donosimo objašnjenja koja će pomoći da se članak dobro razumije.

1) Pouzdanost članka

Članak je objavljen u vrlo uglednom međunarodnom časopisu. Kad neki autori pošalju svoj članak u kojemu je opisano njihovo otkriće znanstvenom časopisu na objavu javnosti, on prolazi tri provjere: a) urednik/ci procjenjuju je li članak vrijedan objave – po važnosti otkrića i snazi dokaza koji to otkriće podupiru. b) Ako članak prođe tu ocjenu, urednik ga šalje na ocjenu (u pravilu) trojici najvećih stručnjaka za područje kojim se članak bavi; znanje i objektivnost tih stručnjaka (zovu se „recenzenti“) jamči da časopis, koji čuva svoj ugled, ne će objaviti nešto krivo, bezvrijedno, nedorečeno, nepotpuno ili nejasno. Recenzenti mogu uredniku preporučiti da članak prihvati, ili da ga ne prihvati, ili da od autora traži da članak dopune i poprave kako on kaže. c) U časopisu u kojemu su Banić i Elezović objavili svoj članak, kad autori poprave članak i recenzenti popravke prihvate, urednik članak postavlja na mrežnu stranicu svojega časopisa gdje je slobodan za čitanje, a čitatelji na članak mogu davati primjedbe svake vrste i njih urednik ozbiljno uzima u obzir (to je nov i dodatni način osiguranja kvalitete, a primjenjuju ga najugledniji časopisi). Kad i to prođe povoljno, urednik članak objavljuje i daje mu referenciju i doi (v.gore). Referencija je podatak o autorima i naslovu članka i mjestu objave članka, a doi (engl. digital object identifier) je poveznica jedinstvena za taj članak na razini Interneta, preko koje („klikom“) zainteresirani zauvijek mogu otvoriti članak i čitati ga (i rabiti kako im treba za dalja istraživanja). Tako se stvara, obznanjuje i dijeli ljudsko znanje.

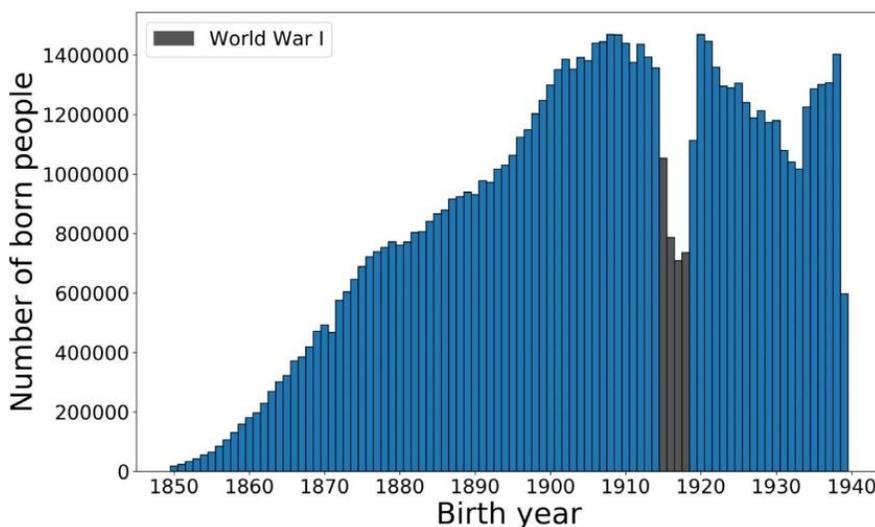
Sve te provjere, u vrlo uglednom časopisu, prošao je i članak autora Banića i Elezovića. Zato je njegova vjerodostojnost neupitna, a oni koji mogu pomisliti da je možda upitna trebaju to matematički dokazati. Time bi članak obezvrijedili, a časopis osramotili, ali na to bi svakako imali pravo jer se radi o vrlo važnim i ozbiljnim stvarima. Prema u najvažnijoj svjetskoj bazi znanstvenih podataka WoS (engl. Web of Science, Mreža znanosti), koja sadrži više od 33.000 indeksiranih časopisa te gotovo milijardu zapisa, „IEEE Access“ je vrlo ugledan časopis: u područjima a) računalna znanost, b) informacijski sustavi i c) električno i elektroničko inženjerstvo nalazi se u prvoj četvrtini najboljih časopisa. Čimbenik odjeka (engl. impact factor, IF) mu je 3,745, što znači da se u jednoj godini svaki članak objavljen u časopisu „IEEE Access“ u prosjeku 3,745 puta citira u časopisima.

2) Metoda analize popisa JUSP-a Jasenovac

Nakon što su složenim matematičkim postupcima (dokazima ispravnosti postupka) definirali svoj alat za traženje i ocjenu „podataka koji odskaču“ Banić i Elezović su u odjeljku članka koji se zove „IV. EXPERIMENTAL RESULTS“ prikazali testiranje svoje metode na konkretnim podacima. Analizirali su postojanje i veličinu „podataka koji odskaču“ u odnosu na godine rođenja različitih skupina ljudi. Histogram može pokazivati razlike brojeva ljudi rođenih u susjednim godinama, ali „ne smije“ (jer po prirodnim zakonima ne može) imati „šiljke“ (podatci koji odskaču) za pojedine godine. Primjerice, ne smije za godinu rođenja 1900. imati „šiljak“ tj. da histogram pokazuje da je 1900. rođeno puno više ljudi (ovdje žrtava jasenovačkog logora) nego 1899. i 1901.

Matematički alat TVOR, koji su razvili Banić i Elezović analizira jesu li varijacije (razlike) broja ljudi rođenih različitih godina unutar prirodnih granica varijabilnosti (različitosti) ili nisu.

Autori su prvo analizirali popis stanovništva iz godine 1939. u Njemačkoj (slika 12a), koji ne bi smio sadržavati podatke koji odskaču (šiljke“). Taj popis nije imao „šiljke“ pa je služio kao „kontrola“ metode i pokazatelj prirodnih varijacija (broja ljudi u pojedinim godinama), jer on obuhvaća velik broj ljudi i teško je zamislivo da je krivotvoren.

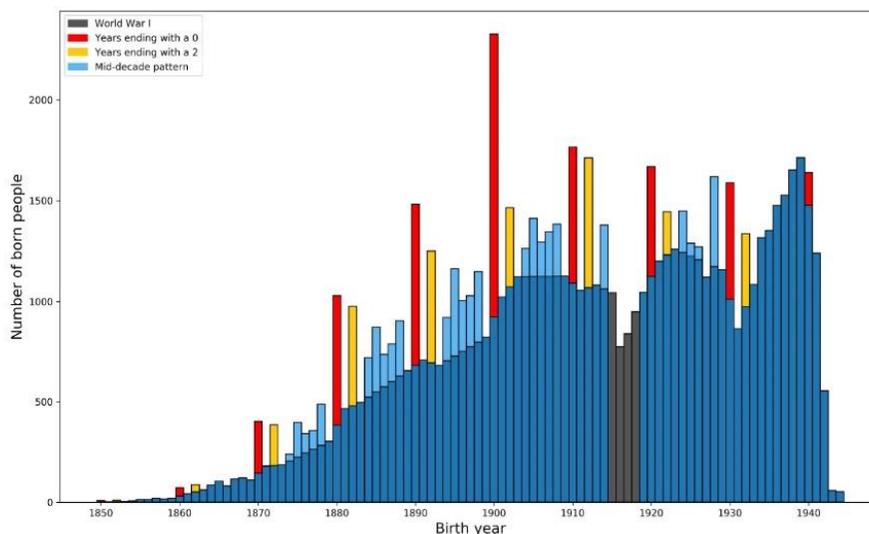

Slika 12a. Primjer prikaza broja osoba prema godinama rođenja histogramom koji odgovara stanju u prirodi: varijacije iz godine u godinu su male i nema „podataka koji odskaču“. Radi se o **popisu stanovništva Njemačke iz godine 1939**. Crni stupci ilustriraju utjecaj Prvog svjetskog rata jer se odnosi na generacije koji su bile izložene smrtonosnom djelovanju toga rata. Preuzeto iz Banić i Elezović, IEEE Access, 2021, doi:10.1109/ACCESS.2020.3047342, prema licenci [CC BY 4.0](#).

Nakon toga su analizirali godine rođenja žrtava 7.106 popisa koji se nalaze na stranicama Memorijalnog muzeja Holokausta Sjedinjenih američkih država (engl. United States Holocaust Memorial Museum, USHMM), a među njima su i podatci JUSP-a Jasenovac (oni koje je prikupio i na svojim internetskim stranicama održava JUSP Jasenovac).

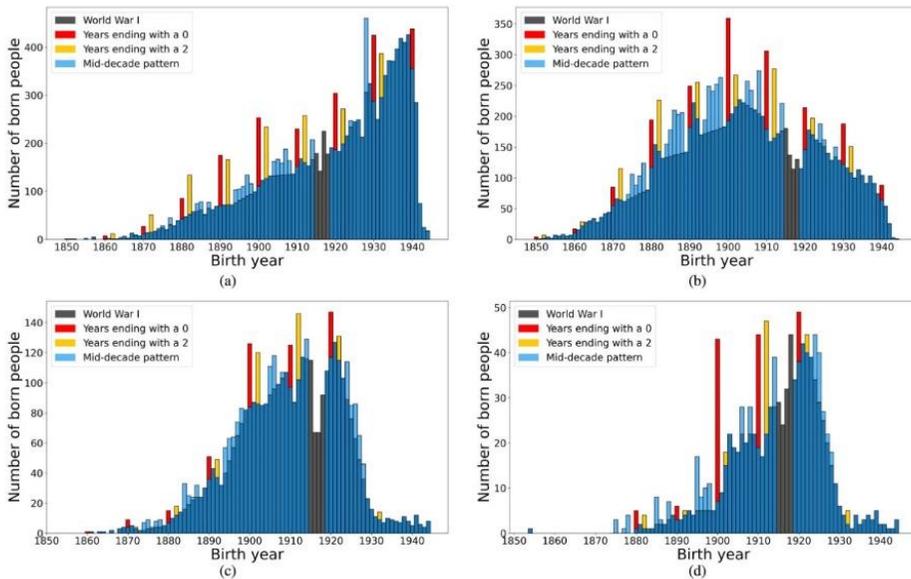
3) Rezultati analize

Nalazi analize su nevjerojatni: odstupanje popisa JUSP-a Jasenovac od okvira prirodnih varijacija bilo je vrlo, vrlo veliko, najveće među 7106 analiziranih popisa! Matematička analiza je, dakle, pokazala da razlike broja ljudi rođenih u „susjednim“ godinama na popisu JUSP-a Jasenovac visoko uvjerljivo odstupaju od one koju bi dala priroda, tj. u slučaju da su ti podatci istiniti i stvarni. Prema tome, odstupanja nedvojbeno pokazuju da su podatci JUSP-a Jasenovac izmišljeni, i to nespretno i neznačajki.

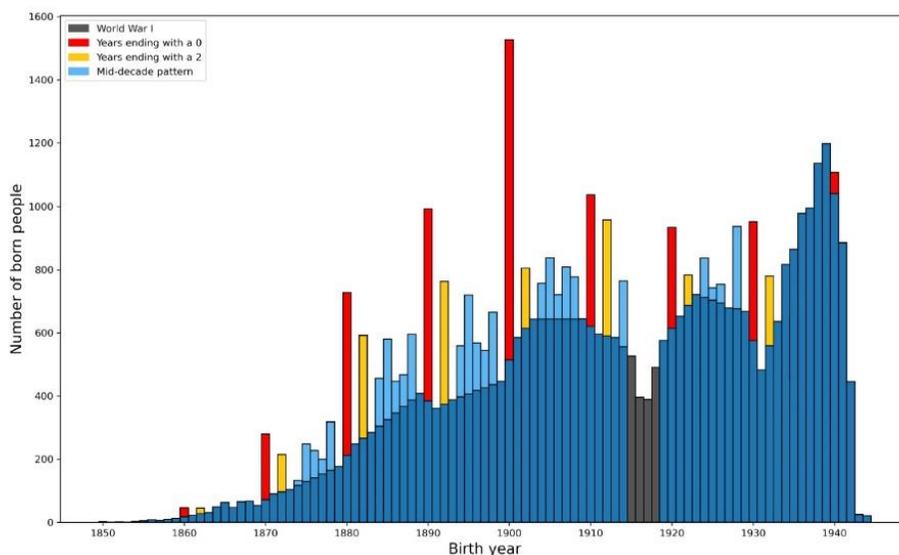

Slika 20. Prikaz broja **svih** žrtava navedenih na popisu JUSP-a Jasenovac u odnosu na godine njihova rođenja. Vide se golemo odstupanja („šiljci“) od oblika histograma koji bi dali prirodni (neizmišljeni) podatci. Crni stupci ilustriraju utjecaj Prvog svjetskog rata jer se odnose na generacije koji su bile izložene smrtonosnom djelovanju toga rata. Dijelovi stupaca u crvenoj, svijetloplavoj i žutoj boji prikazuju odstupanja („podatke koji odskaču“) od prirodnih vrijednosti: crveni su podatci za godine koje završavaju nulom, žuti za godine koje završavaju brojem 2, a svijetloplavi se odnose na godine u sredini desetljeća. Preuzeto iz Banić i Elezović, IEEE Access, 2021, doi:10.1109/ACCESS.2020.3047342, prema licenci [CC BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Dva su vrlo važna detalja u tom „neprirodnom“ popisu JUSP-a Jasenovac. Prvi je da se „šiljci“ pojavljuju na godinama rođenja koje završavaju znamenkama 0 i 2 (i 5), što je u skladu s psihologijom onih koji su te brojeve izmišljali, jer su zacijelo pisali prvo što bi im palo na pamet, a psihološki je vjerojatnije da će im te znamenke pasti na pamet prije nego one druge. A bili su toliko neuko samouvjereni da o „razbacivanju“ tih zadnjih znamenaka od 0 do 9 nisu ni mislili. Inače, matematika bi prepoznala i takva izmišljanja, ali ovdje tu njezinu čarobnu moć nema potrebe objašnjavati. Drugo je da se izmišljanja (golem broj „šiljaka“) vidi u analizi godina rođenja navodnih jasenovačkih žrtava ne samo ukupno nego i *za svaku nacionalnost* žrtava: Židove, Rome, Muslimane i Hrvate (slika 24), a naročito za Srbe (slika 25).

Slika 24. Prikaz broja žrtava **romske (a), židovske (b), hrvatske (c) i muslimanske (d) nacionalnosti** navedenih na popisu JUSP-a Jasenovac u odnosu na godine njihova rođenja. Vide se golemo odstupanja („šiljci“) od oblika histograma koji bi dali prirodni (neizmišljeni) podatci. Crni stupci ilustriraju utjecaj Prvog svjetskog rata jer se odnose na generacije koji su bile izložene smrtonosnom djelovanju toga rata. Dijelovi stupaca u crvenoj, svijetloplavoj i žutoj boji prikazuju odstupanja („podatke koji odskaku“) od prirodnih vrijednosti: crveni su podatci za godine koje završavaju nulom, žuti za godine koje završavaju brojem 2, a svijetloplavi se odnose na godine u sredini desetljeća. Preuzeto iz Banić i Elezović, IEEE Access, 2021, doi:10.1109/ACCESS.2020.3047342, prema licenci [CC BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Slika 25. Prikaz broja žrtava **srpske nacionalnosti** navedenih na popisu JUSP-a Jasenovac u odnosu na godine njihova rođenja. Vide se golemo odstupanja („šiljci“) od oblika histograma koji bi dali prirodni (neizmišljeni) podatci. Crni stupci ilustriraju utjecaj Prvog svjetskog rata jer se odnose na generacije koji su bile izložene smrtonosnom djelovanju toga rata. Dijelovi stupaca u crvenoj, svijetloplavoj i žutoj boji prikazuju odstupanja („podatke koji odskaču“) od prirodnih vrijednosti: crveni su podatci za godine koje završavaju nulom, žuti za godine koje završavaju brojem 2, a svijetloplavi se odnose na godine u sredini desetljeća. Preuzeto iz Banić i Elezović, IEEE Access, 2021, doi:10.1109/ACCESS.2020.3047342, prema licenci [CC BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

ŠTO OVO OTKRIĆE ZNAČI?

Najprije ćemo reći što otkriće Banić-Elezović ne znači. To otkriće ne donosi neki „novi“, „točan“ ili „jako pouzdan“ broj jasenovačkih žrtava. On se uopće i ne bavi brojem žrtava stradalih u Jasenovcu. Ta analiza ne dovodi u pitanje postojanje i rad logora bez obzira na njegovu stvarnu prirodu.

Analiza Banića i Elezovića otkrila je da je popis krivotvorina

Rad Banića i Elezovića potpuno uvjerljivo, utemeljeno i nepobitno dokazuje da je popis jasenovačkih žrtava netočan. Čak nije potrebno ni procjenjivati koliko je netočan (može se izračunati da je 89% ili 74.288 imena neprihvatljivo). Glavni nalaz je da je popis JUSP-a Jasenovac izmišljen, dakle namjerno krivotvoren. Tu se ne može raditi o „nenamjernoj pogriješci, jer bi se tada „pogriješka“ odnosila na prevelik broj podataka. A sustavnost pojave šiljaka nesporno govori o namjeri, o izmišljanju.

Ako su izmišljene godine rođenja, izmišljeni su i ljudi, jer nitko pošten i objektivan ne bi pisao godine rođenja za desetke tisuća ljudi o kojima taj podatak

nema – a pisao je, izmišljao godine. Zašto bi to radio netko tko želi svijetu predočiti istinu o tom „logoru smrti“, tu tragediju koja će se svake godine komemorirati, sa zgražanjem, sa suzama u očima i s molitvama za duše pobijenih? A ako autori popisa nisu znali godine rođenja za 74.288 ljudi (89% s popisa!), onda nisu znali ni te ljude: otkud im imena, imena očeva, mjesto rođenja i mjesto i godina stradanja, a izmišljaju godine rođenja?

Sramota

Ne znamo kako će različiti ljudi, vlast, administracija, povjesničari, političari, politikanti, potomci žrtava ili bilo tko drugi reagirati na ovo otkriće. Bitno je da je ono nesporno i da sa sobom nosi nekoliko razina velike sramote:

- 1) Sramota za JUSP Jasenovac i njegove zaposlenike od njegova osnutka do danas.
- 2) Sramota za sve branitelje i promotore toga popisa, a navlastito za povjesničare među njima.
- 3) Sramotu za državu koja tolike godine ništa nije poduzela da se na popisu bolje radi iako je primila bezbrojna upozorenja da s njim nešto nije u redu.
- 4) Sramota je, poniženje i „desakralizacija“ stvarnih žrtava. „Desakralizacija“ je izraz koji je upotrijebio Philip J. Cohen pri ocjeni srpske zloporabe Holokausta u propagandne svrhe (Cohen, Philip J. 1993. *Desecrating the Holocaust: Serbia's Exploitation of the Holocaust as Propaganda*). U hrvatskom jeziku ta riječ je vrlo primjeren i jasan pojam „skrnavljenje“. V. također: Cohen, Philip, J. 1996. *Serbia's Secret War: Propaganda and the Deceit of History*. College Station, Texas A&M University Press, Texas City, TX, USA.
- 5) Sramota za sjećanje i komemoriranje. Kako se mogu provoditi komemoracije ako će se odvijati u sjeni izmišljenog popisa žrtava?
- 6) Sramota za profesionalne hrvatske (i druge) povjesničare koji su zanemarili sve objektivne nalaze i upozorenja, pa su ustrajali na istinitosti popisa JUSP-a Jasenovac. Ili su (uplašeno?) šutjeli o pojavi novih podataka, kao da se oni nisu pojavili, ili kao da ih oni nisu vidjeli?

ŠTO TREBA NAPRAVITI

Otkriće je golemo i jako važno, a dokazi za izmišljanje neoborivi. U tom smislu različiti čimbenici u Republici Hrvatskoj trebaju napraviti sljedeće.

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti (HAZU)

Kao istaknuti hrvatski etički autoritet, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti bi trebala:

- 1) u svoj arhiv uvrstiti članak Banića i Elezovića, zajedno sa svim dokumentima (popisima) i podacima koje su oni rabili pri izradi svojega znanstvenog članka;
- 2) osnovati svoje povjerenstvo koje će proučiti članak i snagu dokaza;
- 3) o tome donijeti priopćenje za hrvatsku vladu i Sabor i javno ga obznaniti;
- 4) hrvatskoj državnoj administraciji predložiti postupke za „ograničenje štete“ i vraćanje dostojanstva JUSP-u Jasenovac i memoriji o logoru.

Hrvatska državna administracija

1) Vjerojatno posredovanjem Ministarstva kulture, hrvatska državna administracija bi trebala osnovati svoje povjerenstvo za ocjenu članka i snagu njegovih dokaza i o tome donijeti priopćenje za javnost. Pritom se mogu osloniti na povjerenstvo HAZU, ili sastaviti zajedničko povjerenstvo. Moraju se donijeti jasne mjere za uklanjanje sramote i neistina.

2) Zbog toga što je popis JUSP-a Jasenovac dio popisa Državnog zavoda za statistiku Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije iz 1964., koji se tretira kao službeni dokument broja žrtava SFRJ u II. svjetskom ratu, treba zatražiti od HAZU procjenu vjerodostojnosti toga popisa i o problemu njegove vjerodostojnosti obavijestiti sve države sljednice SFRJ Jugoslavije.

3) O nalazu članka Banića i Elezovića treba obavijestiti međunarodne ustanove, prije svih Memorijalni muzej Holokausta Sjedinjenih američkih država i Yad Vashem u Izraelu, s kopijom dopisa veleposlanstvima SAD-a i Izraela u Republici Hrvatskoj.

4) Treba odmah zatvoriti postojeći popis žrtava jasenovačkog logora koji drži JUSP Jasenovac da se ustanova i njezin vlasnik ne sramote, a na njegovo se mjesto može napisati „U izradi“.

5) Treba provesti upravni nadzor nad JUSP-om Jasenovac i imenovati povjerenika (Ministarstva kulture) koji će provesti postupke za rješenje problema prema cilju koji treba unaprijed odrediti. Vjerujemo da bi taj cilj trebao biti rekonstrukcija osoblja, definiranje kriterija kvalitete i pouzdanosti istraživanja i izrada nespornog popisa, bez obzira na trajanje posla i trenutnu ili konačnu duljinu popisa.

JUSP Jasenovac

JUSP Jasenovac mora nastaviti raditi i obilježavanja se moraju nastaviti, ali sve zainteresirane treba upozoriti da broj žrtava ne bi trebalo navoditi do njegova zaključenja, kad god da se ono dogodilo. To treba biti preporuka a ne naređenje, a svrha joj je sprječavanje dodatnog sramoćenja i širenja lažnih vijesti.

Ministarstvo znanosti i obrazovanja

Ministarstvo znanosti i obrazovanja treba djelovati žurno. Prvo, treba odmah osnovati vlastito povjerenstvo za utemeljenost otkrića Banića i Elezovića o popisu JUSP-a Jasenovac, ili svoje članove uključiti u povjerenstvo HAZU, a zatim osigurati da se iz udžbenika maknu sve procjene broja osoba stradalih u logoru Jasenovac. Brojevi se ne smiju spominjati dok se ne sastavi novi poimenični popis koji ne će biti upitan.

Hrvatska povijesna znanost

Hrvatski profesionalni i drugi povjesničari trebaju proučiti članak Banića i Elezovića i organizirati simpozij na kojemu će se kao struka odrediti prema proučavanju, istraživanju i deklariranju broja ljudi stradalih u logoru Jasenovac i načina na koje su stradali.

ZAKLJUČAK

Nalazi doktora znanosti Banića i Elezovića ne negiraju postojanje jasenovačkoga logora niti razmatraju broj ljudi koji su u njemu stradali. Oni samo pokazuju da je popis JUSP-a Jasenovac izmišljen toliko da je apsolutno neprihvatljiv, a to znači da sva istraživanja treba početi iznova, odgovorno i pošteno. Sve druge procjene

broja žrtava Jasenovca su veće od one JUSP Jasenovac pa je sasvim jasno da se i tu radi o lažima, još većim i sramotnijim. Hrvatska država i njezin pravosudni sustav moraju definirati kriterije odgovornosti za širenje tih laži i za njih propisati sankcije.

Javna ustanova Spomen park Jasenovac treba i dalje raditi, ali bez ikakva politikanstva, izmišljanja i drugih nečasnih namjera i čina, jer oni prije svega sramote stvarne žrtve, a u javnosti stvaraju prijepore koji su štetni za sve strane koje u njima sudjeluju i za hrvatsko društvo u cjelini.

Matko Marušić, profesor emeritus za medicinu i znanstvenu metodologiju, Split
Akademik Josip Pečarić, matematičar, Zagreb

<https://kamenjar.com/matko-marusic-i-josip-pecaric-popis-jasenovackih-zrtava-je-netocan/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25089-popis-jasenovackih-zrtava-je-netocan-upravo-su-znanstveno-dokazane-njegove-nelogicnosti-koje-upucuju-da-je-velikim-dijelom-izmisljen>

<https://hrvatskonebo.org/2021/02/18/matko-marusic-i-josip-pecaric-popis-jasenovackih-zrtava-je-netocan/>

<http://glasbrotnja.net/popis-jasenovackih-zrtava-netocan-upravo-znanstveno-dokazane-njegove-nelogicnosti-koje-upucuju-da-velikim-dijelom-izmisljen/>

<https://narod.hr/hrvatska/pecaric-i-marusic-znanstveno-dokazane-nelogicnosti-koje-upucuju-da-je-jasenovacki-popis-velikim-dijelom-izmisljen>

<https://bezczure.hr/vlad/popis-jasenovackih-zrtava-je-netocan-upravo-su-znanstveno-dokazane-njegove-nelogicnosti-koje-upucuju-da-je-velikim-dijelom-izmisljen/>

POPIS JASENOVAČKIH ŽRTAVA – ZNAJU DA JE LAŽIRAN, A PONOVRNO IZABRALI ISTOG RAVNATELJA

13/04/2021

Dana 23. ožujka 2021. (Narodne novine, broj 15/90, 28/90 i 22/01) izabran je na javnom natječaju novi ravnatelj Javne ustanove Spomen područja Jasenovac g. Ivo Pejaković iz Starog Grabovca. To mu je drugi izbor; prvi put je za ravnatelja izabran 2017. kad je na to mjesto otkaz dala prethodna ravnateljica gđa Nataša Jovičić. I prije 2017. g. Pejaković je dugo godina radio kao kustos Memorijalnog muzeja i Spomen-područja.

Na natječaj zaključen 23. ožujka 2021. javila su se četiri pristupnika: Ivo Pejaković, Josip Jurčević, Igor Vukić i Petar Bašić. U Rješenju natječaja piše da prof. dr. sc. Josip Jurčević nije zadovoljio uvjete natječaja jer je u starosnoj mirovini. O kandidatima g. Bašiću i g. Vukiću ne piše ništa, a g. Pejaković je izabran jer je u predloženom programu rada „u odnosu na ostale kandidate izložio konkretnije i cjelovitije program rada u kojem iskazuje bolje razumijevanje suvremenih izazova kojima je izložena Javna ustanova Spomen-područje (JUSP) Jasenovac“. G. Pejakovića, između ostaloga, planira „pokretanje novih inicijativa i kreiranja primjera dobre prakse u obrazovanju o holokaustu te djelovanju protiv pojava poricanja i distorzije holokausta“.

1. Pejaković već više od četiri godine radi u JUSP Jasenovac, ali o njegovu se radu ne mogu naći rezultati. Na istom je natječaju on ipak ocijenjen boljim i podobnijim od g. Igora Vukića, koji je proveo brojna arhivska i druga istraživanja o logoru i objavio o njemu barem četiri kapitalna djela.

No ipak je važno, vrlo važno, znati da g. Pejaković već godinama radi u JUSP Jasenovac, najprije kao kustos a potom četiri godine kao ravnatelj, i da će kao ravnatelj te ustanove raditi i sljedeće četiri godine.

Jer to znači da je i on odgovoran, izravno, službeno i moralno za činjenicu da JUSP Jasenovac održava i kao istinit predstavlja popis jasenovačkih žrtava koji je izmišljen.

A najstrašnija je činjenica da su svi koji su ga izabrali, kao i ministrica koja je (očito) njegov izbor i potvrdila, znali da je popis jasenovačkih žrtava lažiran.

Zato pišem ovaj članak: da hrvatska javnost spozna dubinu nemara, nebrige, prijezira i neodgovornosti svih osoba i ustanova koje su g. Pejakovića ponovno izabrale za ravnatelja.

1. Popis žrtava jasenovačkog logora je lažiran

Vladimir Horvat, Mladen Ivezić, Josip Pečarić, Stjepan Razum, Vladimir Mrkoci, Mario Kevo i drugi objavili su djela koja uvjerljivo ruše srbokomunistički jasenovački mit. Tu pripada i knjiga „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković.

Prikazom odgovarajućih fotografija (tvornica) i dokumenata, Vukić je u svojim knjigama objavio dokaze da su zatočnici primali plaće za svoj rad, da su u logor

stizali paketi pomoći izvana (napose od hrvatske židovske zajednice). U knjizi „Jasenovac iz dana u dan“ (Zagreb: Naklada Pavičić, 2019.) Vukić je dao je sliku logora u skladu sa svojim tvrdnjama.

Philip J. Cohen, američki spisatelj i diplomat koji je objavio značajna djela o srpskoj propagandi i povijesnim prevarama, nazvao je srpsku zloporabu Holokausta „desakralizacijom (skrnavljenjem) Holokausta“ (Cohen, Philip J. 1993. *Desecrating the Holocaust: Serbia's Exploitation of the Holocaust as Propaganda*. Philip J. Cohen.). Cohen je prepoznao srpsku strategiju da žrtve koje je izmislila kao žrtve NDH a (navlastito Jasenovca) progura u žrtve Holokausta i (Cohen, Philip, J. 1996. *Serbia's Secret War: Propaganda and the Deceit of History*. College Station, Texas A&M University Press, Texas City, TX, USA.). Time bi Hrvate i Hrvatsku dovela u poziciju da se tim lažima ne smije suprotstaviti („negiranje Holokausta“), koje je npr. u SAD-u zakonom zabranjeno.

Istraživači Nikola Banić i Mladen Koić objavili su oko 150 članaka o konkretnim netočnostima popisa JUSP Jasenovac. Ti su nalazi zanemarivani, od povjesničara, od hrvatskih državnih ustanova i napokon od strane g. Ive Pejakovića.

S početkom godine 2021. dva doktora znanosti, inženjer informatike g. Nikola Banić i ugledni matematičar g. Neven Elezović objavili su na engleskom jeziku i u vrlo uglednom svjetskom časopisu za inženjere i matematičare povijesno važan članak o jasenovačkim žrtvama. Članak je dokazao da popis JUSP Jasenovac sadrži toliki broj lažnih podataka da je kao cjelina apsolutno nemoguć i ne postoji nikakva vjerojatnost da je istinit! Za hrvatsku javnost taj složeni uradak prepričali smo akademik Josip Pečarić i ja (<https://kamenjar.com/matko-marusic-i-josip-pecaric-popis-jasenovackih-zrtava-je-netocan/>) a objašnjenje je u inozemstvu objavljeno i na engleskom jeziku (<https://inavukic.com/2021/02/27/croatia-wwii-jasenovac-camp-truth-just-got-an-ally-in-exact-science/>).

2. Gđa Nataša Mataušić, predsjednica Upravnog vijeće JUSP Jasenovac znala je da je popis jasenovačkih žrtava lažiran

Osobno sam 10. ožujka 2021. gđi Nataši Mataušić (s kopijom Kabinetu ministrice kulture i medija, Ministarstvu hrvatskih branitelja, Ministarstvu pravosuđa i uprave, te g. Ivici Neveščaninu njezinu suradniku) uputio pismo o otkriću Banića i Elezovića da je popis jasenovački žrtava lažiran:

Poštovana profesorice Mataušić, poštovani gospodine Neveščanin, javljam vam se kao građanin RH koji toj istoj RH želi sve najbolje i drži da toj želji treba pridonijeti ono što mu je moguće.

Vama se javljam u svezi izbora ravnatelja/ice JUSP Jasenovac. Smatram da bi članovi Upravnog vijeća te ustanove (a povezana je s Hrvatskim povijesnim muzejom, s tim da je prof. Mataušić predsjednica UV) i članovi Povjerenstva za izbor svakako trebali znati informaciju koju vam šaljem u prilogu.

Radi se o tome da je objavljen neupitan dokaz da je popis žrtava logora Jasenovac potpuno neprihvatljiv i, u većem dijelu, oprostite na izrazu – izmišljen. Molim vas da tu informaciju dobro proučite i (mislim) pobrinete se da novi ravnatelj/ica problemu pristupi aktivno, hitno, objektivno i otvoreno. Problem vjerodostojnosti popisa JUSP Jasenovac nije samo problem potomaka žrtava ili povjesničara nego svih građana RH, dakle i moj. Reći ću kratko: bez obziran na teškoće traženja i

ustanovljenja istine, nikako se ne smije dopustiti da u tako osjetljivom i važnom pitanju budu tolerirane nesporne neistine i netočnosti. Uvjeren sam da razumijete moj zabrinutost i da je sa mnom dijelite.

Dokaz o nevaljalosti popisa donijeli su dva stručnjaka, doktora znanosti, Nikola Banić (informatika) i Neven Elezović (matematika) a objavljen je u uglednom znanstvenom časopisu IEEE Access. U članku u privitku imate poveznicu na taj originalni članak. Akademik Pečarić i ja napisali smo članak u privitku samo kao objašnjenje članka Banić-Elezović, jer je taj originalni članak jako stručan i teško razumljiv. Akademik Pečarić i ja udružili smo "svoje snage" da članak razumijemo i razumljivo objasnimo, jer je on matematičar a ja stručnjak za znanstvenu metodologiju.

Bio bih vam zahvalan da mi potvrdite primitak ovoga pisma i privitka koji šaljem s njim, te da potvrdite da ste tu informaciju prosljedili svima kojih se ona tiče sama po sebi, a aktualno svakako i onima koji biraju čelnika JUSP Jasenovac.

Kopiju pisma (i članka u privitku) šaljem i ministarstvima za koja držim da stvarno ili potencijalno imaju veze s radom JUSP Jasenovac i izborom čelnika te ustanove: Ministarstvo prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine, Ministarstvo kulture i medija, Ministarstvo hrvatskih branitelja i Ministarstvo pravosuđa i uprave.

S poštovanjem, Matko Marušić

Gđa Mataušić nije mi odgovorila niti toliko da potvrdi primitak mogega pisma, a istodobno je provodila natječaj za ravnatelja JUSP Jasenovac; zato sam joj i napisao (gore): „... pobrinete se da novi ravnatelj/ica problemu pristupi aktivno, hitno, objektivno i otvoreno.“ Zato sam joj 18. ožujka 2021. pisao ponovno:

Poštovana profesorice Mataušić,

dana 10. ožujka 2021. pisao sam Vam pismo (priloženo/proslijedeno dolje) o tome da je na međunarodnoj razini objavljen neupitan dokaz da je popis žrtava logora Jasenovac potpuno neprihvatljiv i, u većem dijelu, oprostite na izrazu – izmišljen. Radi se o znanstvenom članku hrvatskih autora profesora Nikole Banića i Nevena Elezovića u časopisu IEEE Access. U pismu sam Vam poslao objašnjenje toga nalaza (Marušić i Pečarić). Zamolio sam Vas da informaciju uzmete ne samo na znanje nego i maksimalno ozbiljno i odgovorno, jer se radi o vrlo važnoj društvenoj temi a odnosi se na ustanovu kojom Vi u skladu sa svojom funkcijom upravljate (prema svemrežju, Vi ste, čak od 1999. predsjednica Upravnog vijeća Spomen-područja Jasenovac), odnosno nadzirete ju. Na Vama je, dakle, golema odgovornost da spriječite ili barem ublažite sramotu koja se nadvila nad JUSP Jasenovac.

U mojemu pismu nisam ulazio u to da Vas savjetujem što biste trebali poduzeti, jer za to nisam pozvan, ni stručno niti formalno. No jesam Vas zamolio da mi potvrdite primitak mogega pisma. Ništa više nisam tražio, a to traženje je logično i zbog važnosti mogega pisma i zato što prije nismo komunicirali pa nisam mogao biti siguran da je Vaša e-adresa dobra.

Meni se pismo nije vratilo kao neisporučeno, a znam da pisma poslana s domene "gmail" (kao moje) malokad završavaju u otpadu.

Zato Vas sada ponovno molim da mi potvrdite primitak mogega prvoga, a onda i ovog pisma.

Sve rečeno vrijedi i za kolegu Neveščanina, jer sam vam oboma poslao to svoje prvo pismo.

Dopustite da kažem da neodgovaranje na pisma, makar i samo formalnom frazom "Hvala, dobila sam Vaše cijenjeno pismo", smatram nepristojnošću, napose kad dolazi od državne administracije i dužnosnika. Pa se ljutim. Ljutim se jer volim svoju dragu Republiku Hrvatsku i želim da ona bude civilizirana, uljudena i dobrohotna država i okružje. U odnosu nas dvoje (troje, s g. Neveščaninom) stvar je još bolnija jer smo svi akademski građani. Osobno sam ja profesor emeritus u dobi od 75 godina i jedan od 47 hrvatskih znanstvenika koji su 2021. uvršteni u popis 2% najutjecajnijih znanstvenika na svijetu, te (oprostite) i razmjerno vrlo uspješan pisac. Pa vjerujem da stvarno nije red da se starijem kolegi na ljubazno i važno pismo ne odgovori barem potvrdom primitka.

Zato ovo pismo šaljem ponovno na sva ministarstva u adresi, očekujući od njih potvrdu primitka i ispriku zbog neodgovaranja.

Ali sada pismo šaljem i kolegama s kojima sam surađivao u izradi članka Marušić-Pečarić i u čije sam Vam ime zapravo i pisao. Smatrajte molim Vas, da su Vam, osim mene, oba pisma pisali i profesori Nikola Banić i Neven Elezović, profesor i bivši rektor Sveučilišta u Zagrebu Branko Jeren i akademik Josip Pečarić.

Ponovit ću da od Vas službeno i formalno tražim potvrdu primitka oba moja pisma, onog od 10. ožujka i današnje, ovog od 18. ožujka 2021.

Ovom pismu na poveznici <https://inavukic.com/2021/02/27/croatia-wwii-jasenovac-camp-truth-just-got-an-ally-in-exact-science/> šaljem Vam i objašnjenje članka Banić-Elezović na engleskom jeziku, koji je razaslan po cijelom svijetu, kao informaciju koja znatno dodaje na težinu odgovornosti koja je na Vama.

Matko Marušić

Gđa Mataušić nije mi odgovorila ni na to pismo, niti da ga je zaprimila. To je ona strašna i neoprostiva „šutnja administracije“ koja dio nekulture i nepristojnosti, ali i korupcije i nemoći građana da se u današnjoj Republici Hrvatskoj izbore za svoja građanska prava. A gđa Mataušić je usprkos mojemu ustrajanju sudjelovala u izboru ravnatelja i učinila da g. Ivo Pejaković dobije još jedan mandat iako je povezan s nereagiranjem na dopise o netočnosti popisa i za održavanje popisa koji je dokazano izmišljen.

3. Gđa Nina Obuljen Koržinek, ministrica u Ministarstvu kulture i medija znala je da je popis jasenovačkih žrtava lažiran

O dokazu da je popis žrtava logora Jasenovac lažan i izmišljen obavijestio sam i gđu Ninu Obuljen Koržinek, ministricu u Ministarstvu kulture i medija. Ona je to pismo dobila 23. veljače 2021.:

Poštovana gospođo ministrice Obuljen Koržinek, u privitku Vam šaljem vrlo važnu informaciju koju smo složili akademik Josip Pečarić i ja: na međunarodnoj razini, u uglednom znanstvenom časopisu, objavljeni su dokazi da popis žrtava logora Jasenovac koji održava Javna

ustanova Spomen park (JUSP) Jasenovac sadrži toliki broj lažnih podataka da je kao cjelina apsolutno nemoguć i ne postoji nikakva vjerojatnost da je istinit.

Molim Vas da tu informaciju tretirate s najvećom pažnjom jer se radi o vrlo važnom društvenom i političkom pitanju. Vjerujemo da biste, u skladu s Vašom državnom administrativnom funkcijom, trebali zauzeti i objaviti stav i buduća djelovanja. Koliko mi znamo, upravo Ministarstvo kulture u svojem resoru ima JUSP Jasenovac i dakle je i pravno, moralno i kulturološki odgovorno za njegov primjeren rad.

U svakom slučaju, molimo Vas da, služeći se ovom našom analizom, o nalazu Banić-Elezović izvijestite Vladu na njezinoj redovitoj sjednici. Stvar je vrlo ozbiljna pa za objašnjenje možete pozvati i same autore članka objavljenog u IEEE, jer su oni najpozvaniji objasniti što su radili i što su našli i upravo oni mogu najbolje odgovoriti na sva stručna pitanja.

Akademik Josip Pečarić i ja smo ovu istu informaciju poslali također hrvatskim javnim glasilima i političkim i društvenim čimbenicima u Republici Hrvatskoj kojih se ona može ticati. Mi ćemo ustrajati u naporima da obavijestimo hrvatsku javnost ne samo o nalazu doktora znanosti Banića i Elezovića nego i o Vašoj reakciji na ovu našu obavijest. Za početak Vas molimo da je smatrate službenom i da nam potvrdite njezin primitak.

S poštovanjem, Matko Marušić

Gđa ministrica Obuljen Koržinek nije mi na pismo odgovorila, niti je potvrdila primitak. Zato sam joj 23. ožujka 2021. pisao opet:

Poštovana gospođo ministrice Obuljen Koržinek,

niste mi potvrdili primitak pisma koje sam Vam pisao prije točno mjesec dana, dakle 23. veljače 2021. Naglašavam da sam Vam bio poslao važnu informaciju i samo na kraju pisma tražio da ju smatrate službenom i da mi potvrdite primitak. Koliko se ja mogu orijentirati u ustroju moje ljubljene (slobodne, samostalne, demokratske, svete i vječne) Republike Hrvatske, postojanje i rad Javne ustanove Spomen-park (JUSP) Jasenovac je u nadležnosti ministarstva koje vi vodite. Zato sam Vam bio poslao pismo s važnom, vrlo važnom informacijom da su Nikola Banić i Neven Elezović nepobitno i na najvišoj međunarodnoj razini dokazali da je popis žrtava logora Jasenovac, koji je sastavio i održava JUSP Jasenovac u biti – izmišljen. Citirat ću njihovu ilustraciju snage i uvjerenosti toga nalaza: „Veća je vjerojatnost da će jedna osoba 10 puta zaredom dobiti glavni zгодitak na Lotu negoli da je popis JUSP Jasenovac istinit.“

Potvrda primitka toga neizrecivo važnog pisma je, i bez napominjanja obveze obične građanske pristojnosti, državotvorno važna i Vi kao ministrica morali ste mi potvrditi primitak te i takve informacije, da ne govorim (ponavljam iz toga pisma) Vaš političku, društvenu i domoljubnu odgovornost da se prema toj informaciji postavite primjerenom i profesionalno. A to je mogao obaviti i netko iz Vašega ureda.

U svoje ime i ime akademika Josipa Pečarića bio sam Vam poslao vrlo važnu informaciju koju smo nas dvojica složili: na međunarodnoj razini, u uglednom znanstvenom časopisu, objavljeni su dokazi da popis žrtava logora Jasenovac koji održava Javna ustanova Spomen park (JUSP) Jasenovac sadrži toliki broj lažnih

podataka da je kao cjelina apsolutno nemoguć i ne postoji nikakva vjerojatnost da je istinit. Može li išta biti važnije od toga?! Evo još jednom informacija o tom objašnjenju, a u oba je teksta (hrvatski i engleski) i poveznica za pristup izvornom članku Nikole Banića i Nevena Elezovića:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/36156-m-marusic-i-j-pecaric-popis-jasenovackih-zrtava-je-netocan.html> (hrvatski),
<https://inavukic.com/2021/02/27/croatia-wwii-jasenovac-camp-truth-just-got-an-ally-in-exact-science/> (engleski).

Čini mi se (na osnovi Vaše šutnje) da Vam moram reći da smo akademik Pečarić i ja ove godine uvršteni među 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu, po ukupnoj karijeri. Akademik je vrhunski matematičar, a ja sam stručnjak za znanstvenu metodologiju. Ovaj navod ima dvije funkcije: prva je da biste nam stvarno trebali povjerovati, a druga je ilustracija da ste tim i takvim ljudima donijeli poniženje neodgovaranja koje ne priliči nikom, a napose ne dami Vašega formata i funkcije.

Kvalificirat ću ukratko taj kompliment, jer je on potpuno ozbiljan. Ja sam zbog Istantbulske konvencije napustio HDZ, ali sam tamo bio od vremena učlanjenja „u baraci“ i vjerni i uvjereni pristaša sam i danas. Dok, primjerice, akademik Pečarić ne odobrava politiku hrvatske vlade premijera Plenkovića, ja sam njezin uvjereni i iskreni podržavatelj. To naglašavam zbog Vas – i o Vama imam vrlo dobro mišljenje, usprkos tome što Vas lijevi mrže (i ignoriraju) jer mrže HDZ (i sve hrvatsko), a desni Vas ne vole jer ne razumiju Vašu poziciju i poziciju hrvatske vlade u međunarodnom okružju koje je zavladao svijetom; ono je komunističko, ali s promijenjenim (izobličnim) licem i vrebama sve koji pobjedi Marcuseove smrtonosne revolucije počele stati na put. Da, potpuno sam suglasan da Republika Hrvatska ne ulazi u tu bitku, jer je preslaba i – opterećena upravo onim zbog čega Vam pišem – planiranom i kontinuiranom stigmatizacijom ustaškim zločinima koji su „prije uporabe“ uveličani za 10 do 100 puta. To što sam rekao u prethodne dvije rečenice objavio sam u poglavlju „Croatia: future perspectives, the SWOT analysis“ u knjizi koju sam uredio i koja je tiskana u SAD-u „Croatia: past, present and future perspectives“ (poveznica

na: <https://novapublishers.com/shop/croatia-past-present-and-future-perspectives/>); to ovdje navodim da biste se uvjerali da sam sve stavove koje Vam navodim prethodno objavio (i) na engleskom jeziku.

Vratimo se na temu: niste mi potvrdili primitak mogega prvoga pisma! Činjenica da je ono nosilo iznimno važnu („povijesnu“) informaciju razlog je više da brinem i ljutim se. Brinem jer Vaše neodgovaranje upućuje na to da ne shvaćate, ili ne marite, ili ne odobravate otkriće Banića i Elezovića iako ono stubokom mijenja hrvatsku povijest XX. stoljeća, a ljutim se jer je neodgovaranje na pisma pošiljatelju uvredljivo.

Ovime Vas još jednom molim da samo potvrdite primitak, sada dvaju, mojih pisama. Ako to ne učinite ja ću oba pisma objaviti kao primjer „šutnje administracije“ (koja je hrvatska pošast gora od korupcije pravosuđa), kao dokaz Vaše izdaje hrvatskih interesa suzbijanja velikosrpske stigmatizacije, osobnom bahatošću i neprofesionalnošću ministrice i Vašom osobnom nepristojnošću.

Uvjeren da Vam se u biti ništa od toga ne može pripisati (iako me mnogi uvjeravaju suprotno, lijevi i desni, kako sam gore već rekao), molim Vas iz svega srca da mi odgovorite i ne razočarate me do razine da finu, učenu i lijepu damu, ministricu moje odlične vlade povlačim po medijima. To ne zaslužujemo ni Vi ni ja.

Srdačan pozdrav uz najbolje želje u životu i napose na funkciji koju obnašate za hrvatski narod. Matko Marušić (23.3.2021.)

Na moje vrlo ugodno iznenađenje, već 24. ožujka 2021. gđa Obuljen Koržinek mi je lijepo odgovorila (odgovor su dobili i Josip Pečarić, Nikola Banić, Neven Elezović i Branko Jeren, kojima sam poslao sve preslike mojih pisama):

Poštovani profesore Marušiću,

potvrđujemo primitak Vašeg dopisa s analizom i interpretacijom nedavno objavljenih rezultata matematičkog istraživanja autora Nikole Banića i Nevena Elezovića.

Vlada Republike Hrvatske jasno se zauzela za potrebe utvrđivanja povijesne istine i znanstveno utemeljeno razrješavanje svih neuralgičnih točaka novije hrvatske povijesti, što uključuje i potrebu utvrđivanja osobnih identiteta i okolnosti stradavanja žrtava u ustaškom logorskom sustavu. Isto tako Vlada se jasno i nedvosmisleno opredijelila za razvijanje kulture sjećanja te osudila sve zločine počinjene iz mržnje, predrasuda i diskriminacije na temelju rase, vjerske, etničke, svjetonazorske i druge različitosti.

Uvjereni smo kako se samo objektivnim pristupom, znanstvenom i stručnom metodologijom i instrumentarijem mogu dekonstruirati zlonamjerna iskrivljavanja povijesnih činjenica i paušalne optužbe. Stoga smo mišljenja da se upravo znanstvenici i znanstvene institucije trebaju baviti istraživanjem otvorenih pitanja, uključujući i utvrđivanje stvarnoga broja i identiteta žrtava Jasenovačkog logora, a Vlada i nadležna državna tijela u tome će im pružiti punu podršku.

S poštovanjem, Nina Obuljen Koržinek

Na tome sam gđi ministrici toplo zahvalio, a radosno joj se 25. veljače 2021. javio i dr. sc. Nikola Banić, autor dokaza da je jasenovački popis lažiran. On joj je zahvalio na odgovoru i naveo da ga on i njegov koautor Prof. Neven Elezović (i akademik Pečarić i ja) tumače tako da „Vlada i nadležna državna tijela“ daju podršku bilo kojih našim (a i vjerojatno i tuđim) znanstvenim radovima kao i nastojanjima da se dođe do istine. Zato je pretpostavio da u *Acknowledgement* (engl. izraz za zahvalu ili napomenu) takvih radovi može napisati „This work has been supported by the Government of Croatia“ (Ovaj rad je podržala Vlada Republike Hrvatske“) odnosno „This work has been supported by the Croatian Ministry of Culture and Media“ (Ovaj rad je podržalo hrvatsko Ministarstvo za kulturu i medije). Nadalje je gđi ministrici dodatno i vrlo ilustrativno opisao zašto je njego i g. Elezovića članak nesporan.

4. Svi su znali da je popis jasenovačkih žrtava lažan i izmišljen a ipak su za ravnatelja ponovno izabrali g. Ivu Pejakovića koji za održavanje laži nosi izravnu krivnju i odgovornost

Kao što je gore (vrlo sažeto) opisano, autori članka i akademik Pečarić i ja smo obavijestili smo hrvatsku i svjetsku javnost o Banić – Pečarić dokazu da je popis

jasenovačkih žrtava lažan i izmišljen. (Namjerno kažem i ponavljam „lažan i izmišljen“ a ne npr. „netočan“, zato što dokaz Banića i Elezovića ostavlja prostor samo i jedino za izmišljanje, a izmišljanje je laž.)

Za taj su dokaz izravno i navrijeme obaviještene gđa Nataša Mataušić i gđa Nina Obuljen Koržinek koje su bile izravno uključene u izbor ravnatelja JUSP Jasenovac. Pa su ipak izabrale g. Ivu Pejakovića, sudionika u tim lažima. Koji će tu i takvu politiku, kao što je rekao u pristupnom programu rada, provoditi i sljedeće četiri godine.

Smatram da ne mogu učiniti ništa više od ove detaljne obavijesti hrvatskoj javnosti da spriječim nesreću koja se bestidno subverzivno kuje u našoj vlastitoj sredini, domovini Hrvatskoj, pred našim očima.

dr. sc. Matko Marušić, dr. med., prof. emer., Split

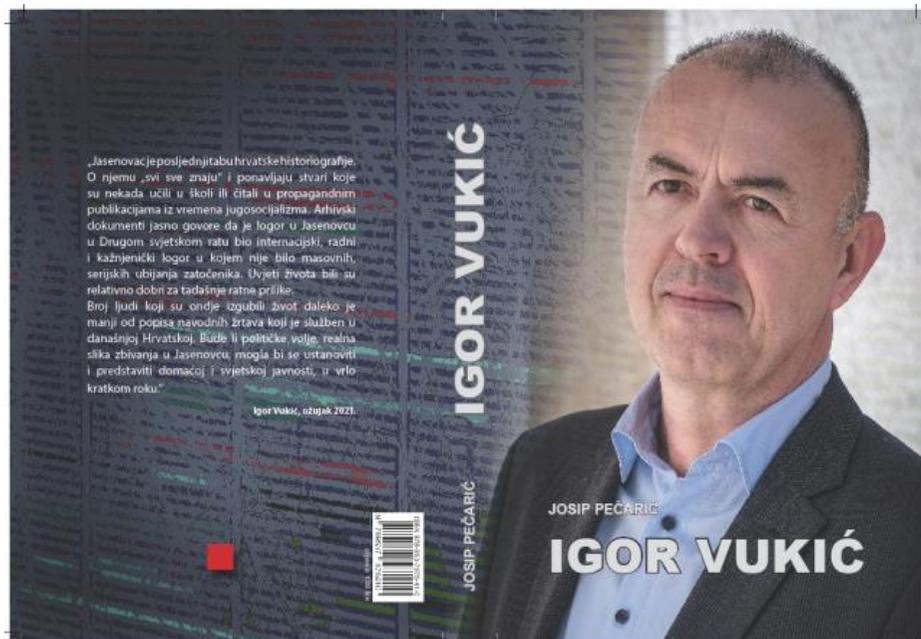
<https://kamenjar.com/popis-jasenovackih-zrtava-znaju-da-je-laziran-a-ponovno-izabrali-istog-ravnatelja/>

<https://narod.hr/hrvatska/prof-marusic-svi-znaju-da-je-popis-jasenovackih-zrtava-laziran-a-ponovno-su-izabrali-istog-ravnatelja>

DODATCI

J. PEČARIĆ

Knjiga Josipa Pečarića: IGOR VUKIĆ

Nema dvojbe da je Igor Vukić predsjednik *Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac* najznačajniji istraživač i najveći poznavatelj problematike vezane za taj radni logor iz NDH. Mit o Jasenovcu je osnova tvrdnji o genocidnosti hrvatskog naroda koji koriste svi oni kojima se bore za Veliku Srbiju (davno je Tanja Torbarina konstatirala kako je najveća Velika Srbija bila Jugoslavija). Takvi su i svi oni za koje je veliki hrvatski književnik Petar Šegedin rekao da „strasno mrze svoj narod“.

Ovih dana taj mit je srušen pojavom znanstvenog rada hrvatskih znanstvenika dr. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića objavljenom u međunarodnom Q1 časopisu u kome je dana znanstvena metoda kojom je pokazano da je Popis žrtava u Jasenovcu lažiran.

UZ TU SJAJNU VIJEST SLIJEDILA JE I DRUGA: IGOR VUKIĆ, ČIJI ISTRAŽIVAČKI RAD JE POTVRĐEN MATEMATIČKIM DOKAZOM PRIJAVIO SE ZA RAVNATELJA SPOMEN PODRUČJA JASENOVAC. Zapravo kolika je prednost Igora Vukića nad ostalima pa i znanstvenicima pokazuje činjenica da je on itekako razumio značaj znanstvenog rada u kome je dana spomenuta metoda pa je jedini među istraživačima Jasenovca i ukazao na značaj tog rada.

Konačno, Igor Vukić je u nastupu na beogradskoj HAPPY TV u potpunosti razobličio Jasenovačku laž.

U ovoj knjizi dajem izbor tekstova iz mojih knjiga o Igoru Vukiću. Sam taj izbor pokazuje koliko bi iz znanstveni rad Banića i Elezovića bilo značajno da i SP Jasenovac dobije ravnatelja. Tako bi i hrvatska vlast pokazala da je i njoj stalo do hrvatskih Nacionalnih interesa.

Knjigu IGOR VUKIĆ možete naručiti kod samog g. Vukića na e-mail:

igor.vukic.zg@gmail.com

Cijena knjige je 130 kn + poštarina.

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25648-knjiga-josipa-pecarica-igor-vukic>

<https://bezcenzure.hr/toptema/knjiga-josipa-pecarica-igor-vukic/>

NARAVNO NA VLASTI JE ČETNIČKA KOALICIJA I NJIMA NIJE U INTERESU RAVNATELJ KOJI ĆE PROMOVIRATI ISTRINU JER NIJE U INTERESU „SRPSKOG SVETA“ TJ. MEMORANDUMA SANU 2. VEĆ ONAJ KOJI SE DOKAZAO U RADU NA LAŽNOM POPISU!

O TOME NAM GOVORI I SLIJEDEĆI TEKST:

DR STJEPANDIĆ: DIANA BUDISAVLJEVIĆ U SLUŽBENU PRIJEPISKU UNIJELA JE „ZA DOM SPREMNA“

Predmetni prikaz Diane Budisavljević kao vrlo pouzdane suradnice Ministarstva udružbe (socijalnog rada) Nezavisne Države Hrvatske temelji se na izvornim dokumentima iz Hrvatskoga državnog arhiva. Slijedom toga, Diana Budisavljević u službenu prijepisku unijela je stari tirolski pozdrav „Za Dom spremna“, te ga gotovo strastveno koristila u svojoj svakodnevnoj prijepisci, o čemu svjedoče brojne dopisnice (poštanske karte). Jednu od njih imate u privitku.

„U Innsbrucku postavljena spomen-ploča Diani Budisavljević: iz Jasenovca je spasila tisuće srpske djece; u sve su se upleli pravoslavni svećenici, ali i poznati splitski liječnik“, autora Siniše Kekeza

Štovani dame i gospodo,

javljam Vam se vezano uz članak u Vašem mrežnom izdanju od 9. travnja 2021. pod naslovom „U Innsbrucku postavljena spomen-ploča Diani Budisavljević: iz Jasenovca je spasila tisuće srpske djece; u sve su se upleli pravoslavni svećenici, ali i poznati splitski liječnik“, autora Siniše Kekeza

(<https://slobodnadalmacija.hr/mozaik/panorama/u-innsbrucku-postavljena-spomen-ploca-diani-budisavljevic-iz-jasenovca-je-spasila-tisuće-srpske-djece-u-sve-su-se-upleli-pravoslavni-svecenici-ali-i-poznati-splitski-lijecnik-1090085>).

Temeljem čl. 40. st. 1. – 3., te čl. 41. st. 1. Zakona o medijima (Narodne novine br. 59/2004, 84/2011, 81/2013) ovim putem zahtijevamo da objavite ispravak bez promjena i dopuna u istom ili istovrijednom mjestu novinskog prostora i na isti ili istovrijedni način na koji je bila objavljena i informacija na koju se ispravak odnosi.

Autor je iznio sljedeću činjeničnu tvrdnju:

„Hrvatska strana, koliko je poznato, nije se službeno očitovala, ali jest prof. dr. Matko Marušić na Facebook stranici Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini. On je 20. prosinca 2020. uputio pismo gradonačelniku i gradskim vijećnicima Innsbrucka.“

Dalje se citiraju dijelovi objave.

Prof. dr.sc. Matko Marušić, o kojem se kao nenadmašnom stručnjaku i pedagogu ne samo u medicinskim krugovima prenose legende, izvrstan je autor, te nam služi na čast da ste našu objavu doveli u vezu s njim.

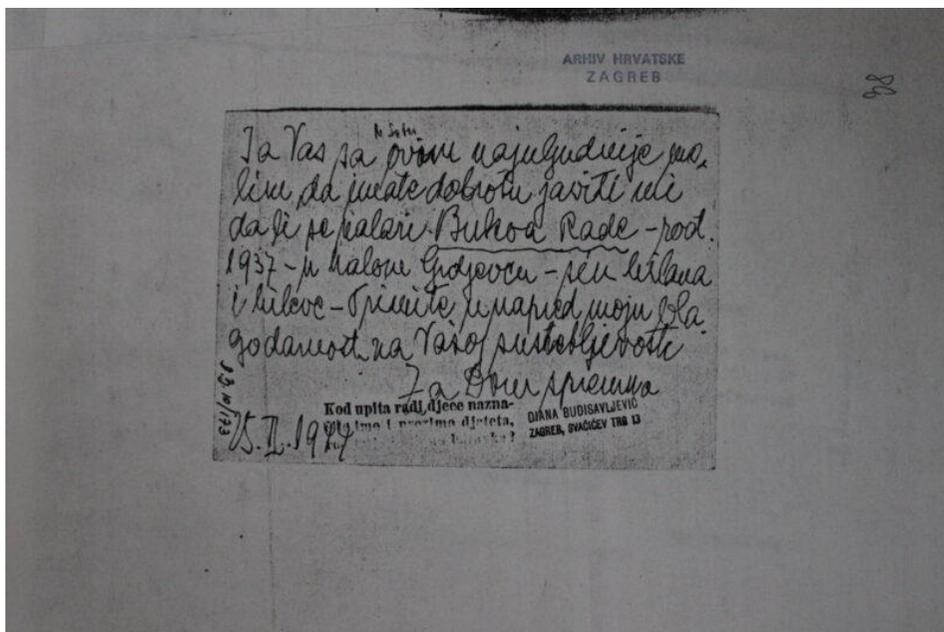
Međutim, on niti s predmetnom niti s bilo kojom drugom našom objavom i dopisom nema nikakve veze. On nije naš član, iako bismo ga rado imali u našim redovima.

Ne želimo nagađati kako je došlo do ove groteskne pogriješke. Šteta je da nas nitko ništa nije pitao.

Naša akademija okuplja 60 znanstvenika i umjetnika iz 9 zemalja s 4 kontinenta koji su ili hrvatskog podrijetla ili imaju jaku osobnu ili obiteljsku vezu s Hrvatskom, u svrhu razmjene i promicanja znanosti i umjetnosti.

Skoro svaki tjedan obraćamo se pretežito stranim i europskim institucijama po pitanjima koja se tiču Hrvatske i hrvatskog naroda. Skromno opažamo da su nam vrata skoro svuda otvorena: od Europskog parlamenta, preko njemačkog Bundestaga i austrijskog Nationalrata do manjih institucija i pojedinaca.

Predmetni prikaz Diane Budisavljević kao vrlo pouzdane suradnice Ministarstva udružbe (socijalnog rada) Nezavisne Države Hrvatske temelji se na izvornim dokumentima iz Hrvatskoga državnog arhiva. Slijedom toga, Diana Budisavljević u službenu prijepisku unijela je stari tirolski pozdrav „Za Dom spremna“, te ga gotovo strastveno koristila u svojoj svakodnevnoj prijepisci, o čemu svjedoče brojne dopisnice (poštanske karte). Jednu od njih imate u privitku.

Do sada Vam nismo dostavljali naše objave, jer smo pretpostavljali da Vas one ne zanimaju.

Ako ubuduće želite pisati o našem radu i našim predstavkama, molimo za kratku poruku, pa ćemo Vas redovito izvješćivati.

Vašoj pozornosti preporučamo aktualno očitovanje dr. Esther Gitman, našeg člana, koja je počasna doktorica znanosti Sveučilišta u Splitu, o najnovijim objedama na račun bl. Alojzija Stepinca od strane velikosrpskih krugova.

Sa štovanjem
Dr. Josip Stjepandić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25788-dr-stjepandic-diana-budisavljevic-u-sluzbenu-prijepisku-unijela-je-za-dom-spremna>
<https://hrvatskonebo.org/2021/04/12/dr-josip-stjepandic-predsjednik-hazzud-demant-clanka-u-innsbrucku-postavljena-spomen-ploca-diani-budisavljevic-iz-jasenovca-je-spasila-tisuce-srpske-djece-u-sve-su-se-upleli-pravoslavni-s/>

KNJIGA O ĐURI VIDMAROVIĆU

Naslov:DAR AKADEMIKA PEČARIĆA POVODOM BLAGDANA SV. TRIPUNA

Datum: Tue, 2 Feb 2021 21:47:11 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, an...

DAR AKADEMIKA PEČARIĆA POVODOM BLAGDANA SV. TRIPUNA

Povodom blagdana sv. Tripuna zaštitnika grada Kotora i cijele Boke kotorske (3. veljače) akademik Josip Pečarić daruje vam knjigu o jednom izuzetnom Hrvatu prof. Đuru Vidmaroviću koji se u svom radu bavio i Hrvatima Boke kotorske. Knjigu možete naći na:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Vidmarovic.pdf>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/24877-dar-akademika-pecarica-povodom-blagdana-sv-tripuna>

Napomena: Vidmarović je bio predsjednik DHK-a i potpisnik je Peticije HTV-u.

KNJIGA O DR. SC. DAMIRU PEŠORDI

Svjedoci ste ofanzive onih snaga u RH koji nisu bili sretni zbog pobjede hrvatskih branitelja u Domovinskom ratu u kome su, da parafraziram Slobodana Miloševića, branitelji napravili zečeve od vojnika fašističkog agresora. Jedan od potpisnika nedavne Peticije HTV-u zbog njihovog sudjelovanja u borbi za 'srpski svet' je i dr. sc. Damir Pešorda. Poznato je da se spomenuta peticija odnosila na nedavne napade na hrvatsku državu i hrvatski narod zbog napada na blž. Stepinca i akademika Franju Tuđmana, a i ponovljenim lažima oko Jasenovca (general Ivan Tolj: *Stepinac je duša, a Tuđman srce hrvatskog naroda.*). Poznato je i to da se svi koji služe onim moćnicima u svijetu koji su podržavali i/ili pomagali fašističku agresiju na Hrvatsku lako prepoznaju jer moraju napadati pozdrav ZA DOM SPREMNI. Od iznimne je važnosti to što je Pešorda doktor znanosti, hrvatski književnik i jedan od najboljih hrvatskih kolumnista, pa je on u svojim tekstovima o svemu tome često pisao. Zato sam uvjeren da se ova moja knjiga pojavljuje u pravom trenutku.

Možete je naći na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pesorda.pdf>

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25739-akademik-pecaric-knjiga-o-dr-sc-damiru-pesordi>

Na Porfirijevoj dalekovidnici poslije Porfirija i Goldsteina pojavio se dokazani lažni svjedok od koga se ogradio čak i Sud u Haagu Žarko Puhovski. Evo reagiranja dr. sc. Jura Burića:

DR. JURE BURIĆ ODGOVORIO ŽARKU PUHOVSKOM: Tebe se Puhovski stidim, a ne svoje hrvatske povijesti na koju sam neizmjereno ponosan
10/04/2021

Nakon što smo jedno vrijeme bili pošteđeni nastupa i dociranja Žarka Puhovskog s malih ekrana, evo ga danas opet iskoči i uskoči u "kolonu

sjećanja”, kako li već zovu to obilježavanje ustaških zločina po Zagrebu za vrijeme Drugog svjetskog rata.

Piše: Dr JURE BURIĆ

Dr. Jure Burić / Foto: Fenix (OA)

Na stranu žurne potrebe obilježavanja mjesta pogibije stotina tisuća hrvatskih ljudi koje je počinila onodobna partizansko-komunistička ideologija na čelu sa zločincem Josipom Brozom Titom, a koja se i danas Puhovskom mota po glavi. To obilježavanje je i te kako potrebitije i žurnije od ovog Teršeličkinog i njegovog obilježavanja, jer su ga punih četrdeset pet godina neprekidno obilježavali i sav taj teret zločina na naša leđa tovarili, maltretirali nas, omalovažavali, vrijeđali i obespravljivali.

Puhovski kao „najnečasnija pojava na hrvatskoj javnoj sceni“, kako ga je nedavno nazvao predsjednik Zoran Milanović zbog njegova lažnog svjedočenja u procesu zagrebačkim sveučilištarcima 1972. godina, a među kojima sam i sam bio, nema ni ni srama ni morala kao ni njegovi jugokomunistički zlostavljači.

Pa zar vam je bilo malo svih tih 45 godina, pa bi još nastavljali s tim?

Gdje si ti drukeru Puhovski u to vrijeme bio? Jesi li pripadao našem hrvatskom ili jugoslavenskom Titinom jatu? Titinom naravno! I od kuda ti hrabrost drukeru jedan da novac koji držiš u džepu nazivaš “ustaškim”?

Vidim da jedva čekaš euro koji ja, upravo radi takvih kao što si ti, u Hrvatskoj ni ne želim.

Poznato je kako iz čovjeka kad tad “procuri” istina. Čak i oni koji dobro pod kontrolom drže svoje misli i zamisli, izgube tu kontrolu i progovore. Tako je danas ta istina proključala iz tebe Puhovski.

Umjesto da se sramiš svoje prošlosti, ti drukeru nas studenata imaš obraza izjaviti: "...tko to ne razumije, ne razumije hrvatsku povijest, a tko se toga ne stidi moralni je idiot".

E vidiš udbaški drukeru: Ja se svoje hrvatske povijesti ne stidim, već sam na nju i beskrajno ponosan.

A odgovorit ću ti da me bolje razumiješ, kao što sam ti i bez straha odgovarao i kad si mene i moje kolege cinkao svojoj udbaškoj kamarili: Idiot je svaki onaj Hrvat tko se takvih kao što si ti Žarko Puhovski ne stidi!

Nadam se da me ti i tvoji istomišljenici, koje ujedinjuje svaka mržnja prema postojanju bilo kojeg oblika hrvatske države, dobro razumijete.

Hrvatska država je vječna, a vi se koprcajte i umrite u svojoj mržnji prema njoj, jer tu mržnju naglas ne smijete izgovoriti. Eto vaše patnja i to još sa „ustaškom kunom“ u džepu. E baš vam nije lako.

Fenix-magazin/SIM/Dr. Jure Burić

NAPOMENA: Dr. Jure Burić je poznati dubrovački liječnik i ratni povjerenik Vlade RH za jug Hrvatske, prvi župan Dubrovačko-neretvanski i bivši zastupnik u Županijskom domu Hrvatskog državnog sabor do njegovoga ukinuća. Aktivni je sudionik studentskih događanja iz 1972. godine kada je protiv njega na montiranom procesu svjedočio Žarko Puhovski

<https://fenix-magazin.de/dr-jure-buric-odgovorio-zarku-puhovskom-tebe-se-puhovski-stidim-a-ne-svoje-hrvatske-povijesti-na-koju-sam-neizmjerno-ponosan/>

Zapravo prvo Porfirije laže, pa nam dovedu Goldsteina koji je počeo svoju karijeru izmišljajući i vrela i autore, da bi onedavno postao poznat i kao Ivo Drobilica, da bi nam danas Porfirijeva dalekovidnica dovela svjedoka optužbe u Hrvatskom proljeću i svjedoka optužbe u Haagu kojemu ni takav politički sud nije vjerovao tj. pokazali su da opet laže. Predsjednik države ga je blagonaklono nazvao drukerom.

Naravno, HRT, koja je u službi Memoranduma SANU 2., mora se dokazati u onome što je Srbima najviše pomoglo u njihovoj povijesti - U LAGANJU. Vjerujem da će oni za koje rade biti zadovoljni i da će im priznati da su prava Porfirijeva televizija!

A da sve bude u znaku LAŽI koja je najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti pobrinule su se i srpske sluge u izboru ravnatelja JUSP Jasenovac. Danas kada je u vrhunskom svjetskom časopisu dokazano da je tamošnji popis lažan vlast u RH je zaključila da najbolje služe srpskim interesima tako da izaberu onog koji je najzaslužniji za to – dosadašnjeg ravnatelja!

Igor Vukić koji je njihovim gazdama pokazao što je istina – očito je nepodoban. Što mu vrijedi što je najveći poznavatelj te problematike kad nije još razumio da mora lagati. A to nije shvatio ni drugi kandidat koji je na temu Jasenovca magistrirao prije više od 20 godina. On je morao već shvatiti da u 'istoriji' možeš dobro proći samo ako znaš što je Srbima najviše pomoglo u njihovoj povijesti. On to ne zna, ali znaju oni koji su odlučili da je najbolji kandidat kojega u Hrvatskom

tjedniku već mjesecima pozivaju da ih tuži i iznose imena lažnih žrtava u „njegovom“ popisu.

Kao što je davno rekao kineski filozof Sun Tzu najbolje je ratove dobivati u miru tako da za tebe rade najogavniji ljudi u toj državi.

JP

KNJIGA O OSNIVAČU DRUŠTVA ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC

Danas kada je i znanstveno potvrđeno kako su popisi u Jasenovcu obični falsifikati pokazuje koliko su važni doprinosi članova Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. A osnivač i prvi predsjednik Društva je dr. sc. Stjepan Razum. Upravo je tiskana knjiga: J. Pečarić, Stjepan Razum u službi Istine, Zagreb, 2021., str. 404.

Ako želite nabaviti knjigu pišite dr. Razumu na e-mail: stjepan.razum@zg.t-com.hr

A koliki je značaj rada članova Društva pokazao je nedavno objavljeni znanstveni rad dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića u vrhunskom svjetskom Q1 časopisu koji je pokazao koliko je opravdan rad spomenutog Društva koji su u nemilosti vlasti jer ruše jednu od glavnih poluga velikosrpske politike „Srpskog sveta“ koja se sprovodi u Hrvatskoj. Danas već imamo i prijedlog zakona koji bi zakonski kažnjavao one koji se protive srpskom Memorandumu SANU 2.

O tome treba pročitati tekst hrvatskog književnika Hrvoja Hitreca:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/36450-h-hitrec-u-remetince-ce-svi-koji-crtaju-simbole-jednoga-totalitarnog-rezima.html>

Znamo da je u tijeku potpisivanje i Pisma HRT-u, jer se i HRT uključila u borbu za Hrvatsku kao dijelu „Srpskog sveta“. Peticija je poslana pošto je za dva dana sakupljeno 539 potpisa a zatim je stavljena i na Internet. Do sada je Peticiju ukupno potpisalo više od 2,800 naših ljudi. Možete je potpisati na:

<https://community.sumofus.org/petition/67e6d627-44c7-440c-bc35-388bb914e88f/?source=mlt>

Jedan od prvih potpisnika je i hrvatski književnik Javor Novak pa će vas sigurno zanimati što on piše o spomenutom zakonskom prijedlogu:

13. travnja 2021.

ZAKONODAVAC KRAUS

Nije tajna da dr. Ognjena Krausa nikada nismo čuli kako govori o pobjedničkoj Hrvatskoj vojsci.

Nije tajna da istoga nikada nismo čuli kako govori o žrtvama u Vukovaru ili Škabrnji. Nismo od njega nikada čuli ni ime agresora. Nije tajna ni da ga nikada nismo čuli kako govori o junačkoj obrani ne samo Vukovara, u kojoj su se istakli hrabri pripadnici HOS-a, Hrvatske vojske. Odakle mu, dakle, moralno pravo jadikovati što se slabo posjećuje Jasenovac? Isti taj logor za koji se Kraus zalaže

da se nikada ne istražuje jer njemu je, iz jugoslavenske mitomanije, sve poznato. Povijesna istraživanja, neumoljive rezultate, on ne priznaje. Tako ga nikada nismo čuli ni da govori o tom logoru i logorašima koji su stradavali od 1945. do 1949. Izgleda to nisu žrtve. Ako prešućuje žrtve u drugim narodima, odakle mu moralno pravo zahtijevati poštovanje žrtava samo u svome narodu? A Krausu je do naglašavanja da smo dva naroda. Može li se poštovanje uopće zahtijevati? Za razliku od dr. Krausa mi poštujemo sve žrtve, ali ne zaboravljamo kakve su bile obje Jugoslavije, tko nas je napao i tko izvršio novu krvavu agresiju. Mi ne želimo niti ćemo ikada zaboraviti junake HOS-a čija je hrabrost ušla u legendu hrvatskoga naroda. Jer Krausa ne smetaju simboli zločinačkoga komunizma, crvena petokraka pod kojom je ubijan Vukovar. Od njega nikada nismo čuli osudu Titova zločinačkog režima. Je li zato čudno što je Google pun negativnih članaka o njemu?

Često je citirana izjava u kojoj Kraus kaže: „Mi ne možemo biti u istoj koloni dok se izjednačavaju žrtve, naglašavam, Bleiburškog polja i rasnih zakona NDH i logora Jasenovac.“ Izjava je dana povodom obilježavanja dana proboja logoraša. Krausa tim povodom smetaju i udžbenici izdavača Alfe i dvoje povjesničara. Smetao ga je i voditelj odjela za informiranje HDZ-a (A. Rora) pa kaže, sasvim neumjesno, povodom obilježavanja dana proboja iz Jasenovca: sve dok su u školama u upotrebi navedeni udžbenici i dok je na mjestu voditelja narečeni, „mi ne možemo u istu kolonu“. Iz tih izjava je jasno kako Kraus politizira nad žrtvama, postavlja ultimatum, čak želi i politički kadrovirati. Žrtve mu očito nisu na prvome mjestu.

Kad kaže: „ne možemo biti u istoj koloni“ on kaže da se izjednačavaju žrtve, znači priznaje da to sve jesu žrtve. Možda je Bleiburške žrtve slučajno nazvao žrtvama, možda mu se omaklo a možda se izrazio tako da ne bi morao kazati: ubijeni, strijeljani bez suda, pobijeni, vojska i civili, likvidirani kao razoružani...

Izjava o koloni nedvojbeno podsjeća i na vukovarsku Kolonu sjećanja. Kraus to podrazumijeva? Ima li on i za nju neke ucjene, zahtjeve, lekcije ili ultimatum? Postavlja li uvjete da bi bio u toj, istoj koloni? Podjele koje sadi Kraus, koje on vidi, osim toga potpuno su u suprotnosti s vrlo dobrim odnosima koje država Hrvatska ima s državom Izrael. A kako to da ih imamo? A po Krausu je RH usporediva s NDH-om? Samo u njegovoj glavi... Što je dakle to što Kraus vidi a moćni Izrael ne?

Da, mi smo očito u NDH-oj, zato se rabin Kotel Da-Don, gradeći mostove, i može pohvaliti s dvije godine dugom listom čekanja za upis djece u zagrebačku židovsku osnovnu školu. Vrlo obrazovan, nasmijan i druželjubiv rabin jasno pokazuje što je to tolerancija ali i kako ga je Zagreb primio. Kao erudit, predstavlja otvorenu prijetnju mrzovoljnom i docirajućem, tolerancijski nedoučenom Krausu. Da je Izrael bio zadovoljan goldsteinima i krausima, ratarima podjela i pljeve, zar bi nam slao svoje mlađe snage, odlične predstavnike obrazovanih Židova?

Ovakvim se dugogodišnjim izjavama dr. Kraus očito želi opasno odvajati od hrvatskoga naroda, opasno jer želi širiti podjele kao predsjednik Židovske općine Zagreb i koordinator Židovskih općina Hrvatske. Želi optuživati i prozivati a ne komemorirati žrtve. Tako se ne gradi tolerancija i ne stvara povjerenje, tako se ne

širi pijetet. Ništa nije naučio ni od rabina Luciana Moše Prelevića. Ako mu žrtve nisu prve, želi li on pobjednicima nametnuti poraz, onaj koji sanja velikosrpska politika?

Želi li on i poslije i dalje i iznad Jugoslavije, širiti njezine mitove o divnoj crvenoj zvijezdi, ljepoti kape sa tri roga i tako biti djelić Memoranduma 2?

Kad ste primjerice čuli zakonodavca Krausa da priznaje žrtvu hrvatskih logoraša srbijanskih koncentracijskih logora? To nisu žrtve? Nećemo u istu kolonu? Prozivanjima svih Hrvata ne gradi se boljitak. Dijeliti žrtve na svoje i druge, nije tek sebično i kontradiktorno, to je i poništavanje suštine samog pojma žrtve. Ako na Bleiburgu po Krausu nije bilo nevinih žrtava, onda je to ne samo otvoreno razaranje svakog pijeteta nego je to i odobravanje zločinačkog Titova režima. Je li upravo to provirilo i u novo-starom Krausovu pokušaju donošenja zakona kojim se u crvenu petokraku ne smije dirati ali HOS-ov Za dom spremni treba zbrisati. Neka na krivotvorenoj povijesti krivotvorimo novu? Kraus se napokon i politički svrstao uz SDP-e koji kao stranka „socijaldemokrata“ jednako jako ljubi svog Ukrajinca Tita.

Opće je poznato da je njihov Tito i kroz Pokret nesvrstanih obožavao arapski i muslimanski svijet te Jugoslavija nikada nije uspostavila diplomatske odnose s Izraelom. Šutite i o tome da je Tito „pustio“ Židove da se isele u Izrael ali ne prije nego se potpisom odreknu svih svojih nekretnina. Šutite o (i) tome da je Vaš drug Tito još duboko poslije rata, sve do 1963. rušio sinagoge po Jugoslaviji i srušio ih na desetine. Vječni vam je problem jedna jedina: ona u Zagrebu, za rata.

U knjizi „Stogodišnji teror Jugoslavenstva i komunizma u Hrvatskoj“ auktor dr. Josip Jurčević navodi Titovo rušenje sinagoga te dodaje: „Tito je prema CIA dokumentima i engleskoj dokumentaciji u samom vrhu svjetskih zločinaca.

Ostavio je oko 2.000 masovnih grobnica ispunjenih pretežno hrvatskim starcima, ženama, djecom i nedužnim seljacima (Ranković, drugi čovjek odmah iza Tita, na sjednici CKJ u Beogradu je 1951. izjavio da je poubijano preko 500.000 Hrvata) i brojne logore smrti.” Tu nije bilo i Židova?

Čak i poštteni Srbi u članku „Srpske sinagoge kojih nema” pišu: “Znamo da su postojale sinagoge u Pančevu, Vrbasu, Novom Bečeju, Kikindi i u mnogim drugim manjim gradovima širom Srbije...” srušene su “u toku ili nakon Drugog svetskog rata.” Živana Krejić o Židovima u Srbiji i sinagogi u Pančevu piše: “Veliko hapšenje Jevreja u Banatu odigralo se u noći između 14. i 15. avgusta 1941. godine, kada su hapšeni i odvođeni uglavnom u logore u Beogradu i Zemunu. Žene i deca su bili prebačeni u logor „Sajmište” i drugi u logor „Topovske šupe”, dok su ostali bili ugušeni ili ubijeni, a neki su streljani...” Bili su ugušeni, ističem... Godine 1956. srušena je velika, vrlo lijepa sinagoga u Pančevu...

U članku “Sećanje na vojvođanske sinagoge kojih više nema” piše kako je sinagoga u Kikindi srušena 1952/53 ali iznosi se i ovaj zastrašujući podatak: “U Vojvodini je pre Drugog svetskog rata bilo 76 sinagoga a danas ih ima samo tri...” Kraus je notorna hrvatska priča. U amalgamu s povijesnim krivotvoriteljima u Hrvatskoj, bijesnim borcima protiv povijesne znanosti i revizije koja joj je konstitutivna i naravno imanentna. Ako revizija znanosti nije nužna, vrijedi li to tako i u Krausovoj medicini? Je li ostao na onoj urologiji iz 1945? No on na

žrtvama želi sagraditi svoj značaj a ne na urologiji. On ima političke ambicije, iz sjene. Kao i Pupovac, vječnim optužbama želi bolji život. Za sebe. Pita li se: uz kakve opće štete?

Nad Jazovkom, na Golom i Grguru, nad Hudom Jamom... nema kolone, kako to da se Ognjen Kraus „civilizacijski“ ovdje nikada nije pojavio? Kako to da ga nema u Maclju gdje nema državnoga protokola? Nije tajna da dr. Krausa nikada nismo čuli da Tita i Hudu Jamu spaja u istoj rečenici. Ni riječi o arhipelazima gulazima koje je posijala krvava petokraka. U njima nije bilo stradalih Židova? Ali njega se to uopće ne tiče... preko sporednih žrtava do onih probranih? Kako dakle takva osoba može osnivati ikakve komisije? Kako takva osoba uopće misli da može biti zakonodavac? I to na način da proskribira hrvatsku obranu i nastoji zabraniti obilježja jedinica koje su obranile Hrvatsku. Kako to da ne spominje Daksu, Orsulu ili Jakljan nego uvijek žrtve s jednog mjesta? Sam si ruši kredibilitet i otvara kontradikcije i prijepore.

Nikada nije priznao da je pozdrav Za dom spremni ledio krv u žilama oružano nadmoćnome neprijatelju. Koliko su dečki dugo izdržali i kakvu žrtvu u krvi i životu podnijeli. Iznijeli slabo odjeveni i naoružani u obrani Vukovara i kako neprijatelj, sve do danas, ne vjeruje da ih je bilo tako malo. Zabrana će samo pogoršati stvar, verbalni i ideološki sukob dobit će svoj policijski, sudski a moguće i još gori nastavak. Ovdje se dira u sam Hrvatski domovinski rat.

Krausi i goldsteini ne žele znati koliko se neprijatelj bojao HOS-ovaca. Nikada se nisu poklonili junacima Hrvatske vojske, tolikim poginulima kojima imaju biti zahvalni što sjede tu gdje sjede već četvrt stoljeća. U Zagrebu. Jer Hrvatske i dakako Zagreba ne bi bilo. Vrlo je uljudbeno opasno, nakon groznog iskustva 2. sv. rata, ponovno pokušati nametati odium među narodima. Živjeti s narodom a odricati mu i pobijati junaštvo njegovih ponajboljih sinova, hrvatskih branitelja. Na kraju, treba reći: čuli smo mnoge HOS-ovce koji ne žele imati baš nikakve veze s 2. sv. ratom, kao što neki drugi slave 10. travnja, ustaške ratne vođe iz Drugoga rata te „poginulu braću“. Što je više bjesnila iz neradničke fronte, više histerije u raznih padobranskih teršeličkih i sumnjivih svjedoka puhovskih to će više biti ovih drugih reakcija. U 45 godina mega-zločinca Tita, partizanski genocid, nije se smjelo ni povodom ikojeg stravičnog lokaliteta, niti spomenuti bez posljedičnog utamničenja. Zločinci, baš niti jedan, do danas nisu osuđeni. Za vrijeme Hrvatskog domovinskog rata ta suđenja nisu bila moguća. No, sasvim je stravično da od 1998. do danas, u punih 22 godine, nitko od komunističkih zločinaca nije odgovarao. Pa čak ni mesar ljudi Simo Dubajić, koji je svoja masovna klanja često opisivao a još 2006. i priznao u knjizi. Navodio je 23.000 do 30.000 pobijenih. Optužnica ga nije stigla, podignuta je tek 2009. nekoliko mjeseci prije smrti, kad se već znalo da je dugo i teško bolestan. Za vođenje četnika u tzv. Krajini „nije“ se znalo.

Sve to nije opravdanje, ali svatko razuman svjestan je činjenice kako ovakve goleme nepravde koje vuku korijene kroz cijelo XX stoljeće i evo već kroz dva desetljeća u 21-om, ne mogu i ne će proći bez protureakcije. Upravo zato razni krausi, goldsteini, trešeličke i puhovski, kao publiciteta vječno gladni a prestarjeli

aktivisti ili nisu svjesni koju vatru izazivaju ili namjerno žele sukobe demonstranata i novu 1971-vu: ponovno krvave glave i na hrvatskim ulicama.
Javor Novak

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/36460-j-novak-zakonodavac-kraus.html>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/25816-j-novak-zakonodavac-kraus>

KNJIGA O AKADEMIKU AŠPERGERU

21 Travanj 2021

Moju novu knjigu o hrvatskim domoljubima „Akademik Smiljko Ašperger“ možete naći na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/asperger.pdf>

Danas kada je Peticiju HRT-u potpisalo blizu 3000 ljudi i među prvima nas četiri akademika to me je podsjetilo na davno izgovorene riječi o otvorenim pismima za koje sam ja skupljao potpise i od kolega akademika. Naime, jedan od spomenutih potpisnika bio je i tada kao i danas akademik Ivan Aralica. A davno sam napisao za akademika Ašpergera:

Potpisao je mnoga naša otvorena pisma (bio je i jedan od prva tri potpisnika Pisma VSUN-a o rasističkim presudama našim generalima u Haagu, a jednom mi je rekao kako bi ga bila sramota ne potpisati neko otvoreno pismo ako su ga potpisali akademik Aralica i ja) i Hrvatska mu je uvijek bila u srcu i u mislima!

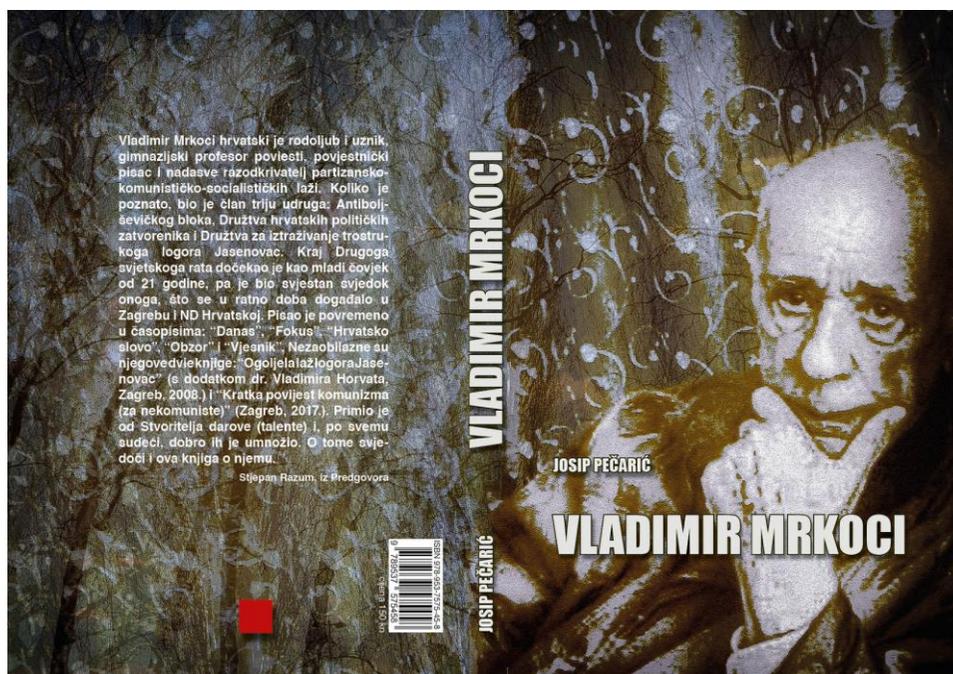
U ovoj knjizi koja je sastavljena od tekstova iz mojih knjiga, pa je dan niz tih otvorenih pisama, lako se može vidjeti da ih je potpisivao i akademik Nenad Trinajstić. Zato ću uz ovaj Uvod dati njegov rad o akademiku Ašpergeru:

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/obavijesti/25900-knjiga-o-akademiku-aspergeru>

KNJIGA „VLADIMIR MRKOCI“

Niz pisma javnosti je ovih dana u svezi s djelovanjem HRT-a. Tako se u pismu koje su Hrvatskom saboru uputili akademik Ivan Aralica, admiral u miru Davor Domazet Lošo, književnik Zdravko Gavran, pričuvni general prof. dr. sc. Andrija Hebrang, general bojnik u miru Ivan Kapular, , prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak, akademik Josip Pečarić i general bojnik u miru Ivan Tolj govori o *nehrvatskoj i prosrpskoj orijentaciji HRT-a*. Razlog za to bila su dva gostovanja na HRT-u: srpskog patrijarha Porfirija i prof. dr. sc. Iva Goldsteina. A ne tako davno Goldstein je bio kandidat za redovitog člana HAZU-a. I tada su zasluge prof. Vladimira Mrkocija što se takva sramota za hrvatsku znanost nije dogodila bile velike. O tome, o njegovoj knjizi o radnom logoru Jasenovac i uopće o njegovom sustavnom upozoravanju na komunističke zablude i zločine, kako u Hrvatskoj, tako i u cijeloj Europi pogledajte u mojoj knjizi „Vladimi Mrkoci“.

Knjigu možete nabaviti na adresi stjepan.razum@zg.t-com.hr.

Na žalost od smrti HRVATSKOG predsjednika akademika Franje Tuđmana vlasti u RH podržavaju ovakvo djelovanje i Goldsteina i HRT.

O tome je dobro pogledati i najnoviju kolumnu *Sve dok se ne odrekne Tita i njegova nasljeđa, ljevica će u Hrvatskoj gubiti izbore* u kojoj 26.04.2021. lucidni Zvonimir Hodak piše:

*„Japan zemlja smiješka, a Hrvatska je smiješna zemlja. Velika Slovenija prekraja granice smiješne Hrvatske i baca u očaj naše antife. Zapadna Hercegovina pripaja se maloju Hrvatskoj. Navodno nam **Janez Janša** priprema novi "ustašluk". Oni nama daju hercegovačke "ustase", a mi njima "Piranski" zaljev. Logično... K'o razgovor kad Hercegovac pita Zagorca: "Jesi li bio na sajmu automobila?" "Jesam". "Pošto su tamo pljeskavice?"*

Facebook je maksimalno politiziran. Na jednom postu ugledah Soroševu sliku i njegovo pitanje: "Možemo li na brzinu kolonizirati Hrvatsku i staviti je pod kontrolu?" "MOŽEMO!" smiješe se s druge sličice Tomašević, Rada, Neda Raukar, Vili Matula... Za početak bi oni kao ideološki doping vratili naziv Trg maršala Tita.

Ali nije samo **Tomislav Tomašević** za takvu inicijativu. I **Jelena Pavičić-Vukičević** je očito za tu ideju. Dala je na istu temu pitijški odgovor: "Ja nisam pljeskala kada se je mijenjalo ime trga..." Naravno, u njoj još uvijek čuči mala SDP-ovka. Zanimljivo je kako bi dva kandidata za gradonačelnika Zagreba vratila ime glavnog gradskog trga "Starom"... Kaj je, je. Kriptokomunisti i oni novopečeni se ne daju. Vjeruju kako ne mogu biti ljevica, a da ne podržavaju komunizam. Dok god bude tako, ljevica će u Hrvatskoj gubiti izbore.

Koja je bila vrijednost tog diktatorskog režima i njegovog čelnog čovjeka Tita danas već zna "ceo svet", pa tako i Francuska. U knjizi "Stoljeće diktatora" **Jean-Christophe Buisson** Tita poimence ubraja u komunističke diktatore. Tu našu "ljubičicu bijelu" "glorificira" tako da kaže: "Titov životni stil nalikovao je Goeringovu, čak mu je i fizički sličio". Naime, u knjizi "Stoljeće diktatora", koju je napisao Oliver Guez, Jean Christophe Buisson je obradio "herojski lik" balkanskog diktatora Tite. Uz priznate velikane diktatore kao što su Lenjin, Staljin, Hitler, Mussolini, Franco, Maoa, Castro...(koji zajedno vrijede više od 200 milijuna života) našao se i naš Joža. Vjerojatno ni sam nije mislio da je pred njim tako velika karijera.

Broj onih koje je dao ubiti, uglavnom bez suda i suđenja, jedva prelazi pola milijuna ljudi. Stoga je zaslužen našao svoje mjesto u knjizi zajedno s velikanima kao što su **Joseph-Desire Mobutu**, **Hideki Tojo**, Pinochet... Moram priznati Jeleni i Tomislavu da su taktički "pametno" izbrali svima obznaniti kako je vrijeme za povratak naše nesvrstane "ljubičice bijele" na Trg hrvatske republike. Države, koja mu je bila toliko nezamisliva da se prosuo poznatom uzrečicom kako će prije Sava poteći uzvodno negoli će Hrvatska postati državom. Toliko nas nije volio ni Herman Goering.

S pametnim savjetom javlja se na fejsu **Irena Pfeffer**: "Izbori: Ako je tvoj izbor opet HDZ, SDP, IDS... onda "ostani doma". Možemo i M.B. 365 sigurno nisu moj izbor!

Dobro, odmaknimo se malo od diktatora, ratnih zločinaca i trajnog brojenja žrtava u Jasenovcu. Hajmo o nečemu što nije sporno i o čemu nema diskusije. Zašto se **Josip Broz Tito** nikada u svom životu nije otišao pokloniti žrtvama u Jasenovcu?

Konačno, stalno slušamo kako je to mjesto koje simbolizira toliko izgubljenih života. Mjesto u kojem je ubijeno toliko ljudi da se još danas broji i broji... Trumpovo brojanje glasova na zadnjim predsjedničkim izborima u SAD-u dječja je igra prema brojanju jasenovačkih žrtava od strane **Tvrtka Jakovine, Hrvoja Klasića, Stipe Mesića, Ive Goldsteina**.... Bilo bi već na granici političke perverzije podsjećati na, recimo, **Stjepana Ištvanića** koji je navodno bio "ubijen" 1945. u Jasenovcu, a nakon toga je umro u Zagrebu 1991. Ili rođaka pok. **Slavena Letice** koji je ubijen u Jasenovcu, a umro je u El Shattu u Egiptu.

Ivana Petrović, relevantna i autentična novinarka, davno je predložila da se Jasenovac još jednom raskopa i konačno utvrdi broj žrtava. Ili je 700.000 tisuća ili 725 pronađenih tijela, bez saznanja jesu li to bile srpske, hrvatske, židovske ili romske žrtve. Tako bi tu Pandorinu kutiju napokon zatvorili. Ipak, bojim se da to ljevičarima i kriptokomunistima ne bi odgovaralo. Tada više ne bi imali čime manipulirati za svoje nečasne potrebe.

Dr. Franjo Tuđman je 1995. posjetio Jasenovac, položio vijenac svim žrtvama fašističkog i komunističkog terora.... Ne treba zaboraviti da je "Jasenovac od 1945. do 1948. bio i komunistički logor u kojem su skončali mnogi Hrvati, pripadnici ustaških i domobranskih postrojba, zarobljenih na Križnom putu".

Zašto se na taj potez odlučio ratni pobjednik Franjo Tuđman, a nije zvijezda iz knjige "Stoljeće diktatora", Josip Broz? To ostaje zagonetka. Lijevi "historičari" s Filozofskog faksa u Zagrebu "ne bi se šteli u to mešati". To je kao nekakvo "demokratsko pravo" druga Tita. Obična sprdačina. Tito i njegova demokracija najbolje je opisana u knjizi o diktatorima. U stvari, to je za ljevičarske "historičare" "kisela jabuka". Brojka žrtava u Jasenovcu je u doba komunizma stalno rasla kao alibi ne samo kako bi se zemlji i svijetu pokazao zločinački karakter NDH nego i za licitiranje brojem stradalih kako bi se od saveznika izmuzlo što više dolara i maraka. Znajući pravu istinu o Jasenovcu, Tito se, bez straha da će ga netko prozvati, odlučio na ignoriranje.

Upravo to Titovo ignoriranje je krunski dokaz laži i laganja naših senilnih antifa o silnim tisućama žrtava u Jasenovcu. Većina njih se više ne sjeća ni godine kad su rođeni, ali znaju točan broj žrtava u Jasenovcu. Kad ih pitate koliki je broj žrtava u Domovinskom ratu obično odgovaraju protupitanjem "u kojem ratu"? A koji narod je najviše stradao u Drugom svjetskom ratu najbolje svjedoče brojke o popisu stanovništva prije i poslije rata. U staroj Jugi je 1931. bilo Hrvata 6.085.482, a Srba 6.785.499. Prema popisu u komunističkoj Jugi iz 1948. Hrvata je bilo 5.199.770, a Srba 7.783.046. Brojke ne lažu. Naravno, osim ako ne računaju anifašisti. Tako **Žarko Ivković** citira Tuđmana: "Tito je spriječio Rankovića da se u Jasenovcu postavi ploča o 900.000 ubijenih Srba". U travnju 1996. Franjo Tuđman dao je intervju Večernjem listu, HTV-u, Hini i časopisu Politički zatvorenik i otkrio Rankovićevu ideju da se ukleše u kamen da je u Jasenovcu ubijeno od 600.000 do 900.000 Srba. Ranković je tu ideju iznio 1965., a Tito ga je odbio i 1966. smijenio na Brijunskom plenumu. Možda je u ovoj povijesnoj crtici zapravo odgovor zašto se Tito nikada nije ni najavio, ni pojavio u Jasenovcu.

Marcel Holjevac ironizira: "Jednom da se i ja složim s antifama. Kažu da bi cijeli državni vrh trebao biti u Jasenovcu, svi zajedno".

U Večernjaku napokon osvježenje. **Branimir Pofuk** dovodi na stranice osobu koja nije iz Beograda, ni iz Beogradske filharmonije, nego je to popularni, liberalni profa s Filozofskog faksa - dr. Ivo Goldstein. Njegovi stavovi trenutno se razvlače i žvaču kao bonboni za osvježenje. Lijeve medijska falanga čeka mudrosti iz ustiju i pera popularnog liberalnog borca strpljivije nego što čekaju oni u redovima za cijepljenje Astrazenecom. Sve pomalo djeluje skribomanski. Profa se referira na knjigu koja je izašla iz njegove radionice "Hrvatska 1990-2020." Sve je crno-bijelo. Podnaslov: "Neki je dan na sjednici jednog saborskog odbora onima koji su željeli kritizirati neke vladine projekte odbušeno da oni ne vole Hrvatsku pa im je uskraćeno pravo na riječ..." Uzalud sam u Pofukovoj novinarskoj "kobasici" pokušao naći trag o kojem se odboru radilo, tko je kome rekao da "ne voli Hrvatsku". Kao, ti ne voliš Hrvatsku pa kuš! Profa Goldstein se odmah bacio na svoje već klasične neistine: "Podjela na ustaše i partizane od 1941.-1945. bila je jedna od najkrvavijih epizoda u hrvatskoj povijesti, ali je ona dolaskom HDZ-a na vlast bila na izdisaju, prisutna jedino u glavama ostarjelih sudionika Drugog svjetskog rata (poput Franje Tuđmana)..." I tako teče njegov intervju na dvije velike stranice novina. Pozitivci su mu Račan i Sanader, a liberalna demokracija prima "užasne udarce" dolaskom Trumpa na vlast i jačanjem ekstremne desnice. Sve smo to od njega čuli i čitali već stotine puta. ZDS, NDH, grozni Tuđman... Trebalo je malo ubaciti i Kosoricu, **Milu Kekina**, Plenkija pa bi dobili tipičnu Večernjakovu musaku u Obzoru.

Već sam davno shvatio kako se taj najstariji zagrebački list isplati kupovati uglavnom samo zbog Feliksa i još nekolicine hrabrih novinara koji se još nisu "prilagodili" novim vjetrovima s ljevice.

A što ljevičari misle o Franji Tuđmani znaju već i "vrapci na grani", možda čak i grane. Međutim, meni je potpuno jasno zašto ljevičari mrze Tuđmana. Em je stvorio samostalnu Hrvatsku, em je još na samom početku, na sjednici Predsjedništva HDZ-a 1994. rekao: "Bez NDH, uz koju je bila većina hrvatskog naroda, ne bi bilo ni samostalne Hrvatske". To mrzitelji hrvatske države nikako ne mogu progutati. Stoga je jasno čemu danas služe i Goldstein i Pofuk i Gerovac i Obzor. Jedan se već pokajao. "Naučnik" iz Splita **Ivica Puljak** prosuo si je kantu pepela na glavu i izjavio: "Sramim se i tražim oprost što sam pjevao ustaške pjesme..." Neki "rigidni" desničar odmah mu je napisao na fejsu: "Ajmo, Ivice, zajedno: U tunelu punom mraka, sjaji zvijezda petokraka". Isti Puljak je jednom prije toga "mudro" izjavio kako je prije bio vjernik, ali kad se počeo baviti znanošću prestao je vjerovati u Boga jer to ne priliči znanstveniku. Sirotan nikada nije pročitao životopis nijednog od velikih znanstvenika pa da vidi koliko ih je bilo vjernika.

Djelovanje Goldsteina, Pofuka, Obzora, Puhovskog, 6. ličke, ponovno napuhavanje žrtava Jasenovca, povratak Trga maršala Tita... svi oni i sve to ima jedan sveti cilj koji bi Hrvatske trebao uvjeriti u to da je ovo slobodna država i da ih ne može nitko natjerati da misle svojom glavom ako oni to ne žele. Malo apsurdno, ali u suštini istinito. Odnosom prema Tuđmanu, Domovinskom ratu, Oluji, Vukovaru,

HOS-u, pozdravu ZDS, Jasenovcu, NDH... stvara se "novo normalno" na društvenoj i političkoj sceni. S takvim izazovima mogli bi se naći u situaciji da se oformi još jedna Vlada nacionalnog jedinstva... ili stvori politički USKOK..."
<https://direktno.hr/kolumne/sve-dok-se-ne-odrekne-tita-i-njegova-nasljedaj-jevica-ce-u-hrvatskoj-gubiti-izbore-230637/>

Vidimo da i Hodak spominje prof. Goldsteina. Kao da nam i on poručuje kako je knjiga „Vladimir Mrkoci“ ugledala svijetlo dana u pravo vrijeme.

Akademik Josip Pečarić

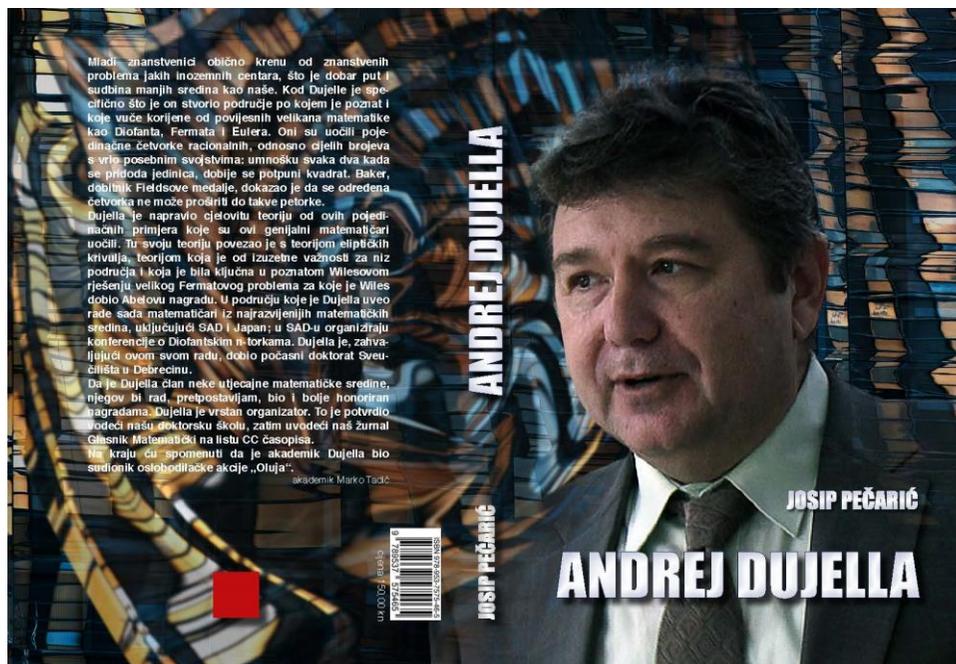
<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26011-knjiga-vladimir-mrkoci>

KNJIGA O AKADEMIKU ANDREJU DUJELLI

Jučer sam pisao o jednom sveučilišnom profesoru dragom vladajućoj Četničkoj koaliciji:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26040-plemeniti-klasic-od-ogromne-posude>

Danas ću ponešto o mojoj novoj knjizi „AKADEMIK ANDREJ DUJELLA“:

Mladi znanstvenici obično krenu od znanstvenih problema jakih inozemnih centara, što je dobar put i sudbina manjih sredina kao naše. Kod Dujelle je specifično što je on stvorio područje po kojem je poznat i koje vuče korijene od povijesnih velikana matematike kao Diofanta, Fermata i Eulera. Oni su uočili

pojedinačne četvorke racionalnih, odnosno cijelih brojeva s vrlo posebnim svojstvima: umnošku svaka dva kada se pridoda jedinica, dobije se potpuni kvadrat. Baker, dobitnik Fieldsove medalje, dokazao je da se određena četvorka ne može proširiti do takve petorke.

Dujella je napravio cjelovitu teoriju od ovih pojedinačnih primjera koje su ovi genijalni matematičari uočili. Tu svoju teoriju povezao je s teorijom eliptičkih krivulja, teorijom koja je od izuzetne važnosti za niz područja i koja je bila ključna u poznatom Wilesovom rješenju velikog Fermatovog problema za koje je Wiles dobio Abelovu nagradu. U području koje je Dujella uveo rade sada matematičari iz najrazvijenijih matematičkih sredina, uključujući SAD i Japan; u SAD-u organiziraju konferencije o Diofantskim n-torkama. Dujella je, zahvaljujući ovom svom radu, dobio počasni doktorat Sveučilišta u Debrecinu.

Da je Dujella član neke utjecajne matematičke sredine, njegov bi rad, pretpostavljam, bio i bolje honoriran nagradama. Dujella je vrstan organizator. To je potvrdio vodeći našu doktorsku školu, zatim uvodeći naš žurnal Glasnik Matematički na listu CC časopisa.

Na kraju ću spomenuti da je akademik Dujella bio sudionik oslobodilačke akcije »Oluja«.

Akademik Marko Tadić

Uvod

Akademik Andrej Dujella je ne samo izuzetan znanstvenik nego i veliki domoljub. U ovoj knjizi dani su neki tekstovi iz mojih knjiga u kojima se on spominje ili njegovi govori na predstavljanju mojih knjiga.

Imamo zadovoljstvo da se na Internetu može naći njegov životopis koji je sam napisao, pa ću uz ovaj Uvod dati taj tekst, kao i nekoliko razgovora s akademikom Dujellom.

Akademik Josip Pečarić

Iz Životopisa:

„U slobodno vrijeme (kojeg imam malo, s obzirom na obiteljske i znanstveno-nastavne obaveze) najviše volim pjevati. Najdraže su mi dalmatinske klapske pisme, hrvatske domoljubne pjesme, te pjesme meni dragih pjevača, kao što su Marko Perković Thompson, Mišo Kovač, Vice Vukov, Tomislav Ivčić, Đani Maršan, Mladen Grdović, Tomislav Bralić, Oliver Dragojević, Dražen Zečić, Vinko Coce i Miroslav Škoro. Pjevao sam u zboru mladih, župe sv. Nikole biskupa, Stenjevec II u Zagrebu. Navijam za KK Zadar i HNK Hajduk.“

<https://web.math.pmf.unizg.hr/~duje/zivotopis3.html>

Da, i akademik Andrej Dujella nam pokazuje koliko je u pravu pater Dominik Gerbic kada je svoju nedavnu propovijed zaključio riječima:

Lijepo je biti Hrvat, ljubiti Boga, bližnjeg svoga, tu živjeti i tu umrijeti!

Josip Pečarić

ONO ŠTO SE NE USUDI HRVATSKA VLAST USUDI SE ESTER GITMAN

EKSKLUZIVNO: ESTHER GITMAN TRAŽI ODGOVOR OD PATRIJARHA PORFIRIJA: ZAŠTO VAM JE JEDAN OD PRVIH ZADATAKA BIO NAPAD NA BLAŽENOG STEPINCA

ESTHER GITMAN

Samo nekoliko dana nakon što je novi srpski biskup Porfirije Perić izabran za nasljednika patrijarha Irineja suočeni smo s jednim od najgorih napada na blaženog Stepinca. Kako bi svoju nazočnost učinio poznatom, utjecajnom i prepoznatom kao istinskog srpskog vjerskog vođu, odlučio je, kao i njegovi prethodnici, napasti sjećanje na dr. Alojzija Viktora Stepinca, bivšeg nadbiskupa i zagrebačkog kardinala koji je preminuo u Krasiću, u mjestu njegovog rođenja, u kućnom pritvoru, 10. veljače 1960, prije 61 godinu.

Pitanje koje se može postaviti: Zašto je Porfirije, ubrzo nakon što je unaprijeđen za nasljednika patrijarha Irineja, kao jedan od svojih prvih zadataka izabrao napad na sjećanje na Alojzija Stepinca, s nadom da poništi uzdizanje Stepinca do svetosti. Pitanje Stepinčeve kanonizacije pokrenuto je kada je dr. Darko Tanasković, jedan od sudionika, na zajedničkom sastanku u Vatikanu, između Srba i Hrvata, ponovio Stepinčevo ponašanje tijekom ratnih godina. Dr. Darko Tanasković, jedan od srpskih sudionika, izvijestio je za Sputnik – vijest da se Stepinčeve šanse da bude uzdignut u svetost smanjuju! Tanasković tvrdi da papa Franjo neće donijeti rezoluciju u korist hrvatske strane koja bi još više rascijepila kršćanski svijet.

Tanasković, a pretpostavljam i drugi Srbi, tvrdi da je apsolutno jasno da je Stepinac podržavao ustaše. Tanasković dalje tvrdi da je Stepinac bio problematična ličnost i stoga ni pod kojim okolnostima i ni pod kojim kriterijima ne može postati svetac! Objašnjava da je za srpsku stranu bilo važno to dokazati! Dalje izjavljuje da još nije jasno u kojoj je mjeri Stepinac bio zločinac i da je morao biti svjestan svih zločina počinjenih nad Srbima, Romima i Židovima, i premda je u nekim slučajevima bio od pomoći, nikada nije pokrenuo pitanje čišćenja Srba putem prelaska na katoličanstvo.

Nakon rata, Stepinac je optužen prema zakonima o zločinima protiv naroda i države, a optužnice su bile odobrene 15. kolovoza 1945. i izmijenjene i dopunjene 9. srpnja 1946. Ti su zakoni u cijelosti bili plod nove narodne demokracije u procesu formiranja Jugoslavije. Oni su predstavljali potpuni prekid s tradicionalnom prošlošću i izravno su odbacili uobičajene postupke i jamstva sadržana u prethodnom zakonodavstvu. Štoviše, novi zakoni, zamišljeni po strogo političkim i komunističkim linijama, izrađeni su i stupili na snagu nakon navodnih

zločina za koje je nadbiskup optužen da je počinio. Na taj je način prelat uhićen i suđeno mu je *ex post facto*, za kaznena djela koja u zakonu nisu postojala u vrijeme njihovog navodnog počinjenja.

Cilj je ovog mog odgovora pobiti optužbe koje se protiv nadbiskupa Stepinca iznose više od sedam desetljeća. I ove su optužbe dostigle krešendo usponom na vlast biskupa Porfirija Perića. Dakle, započet ću s tri nezaboravna citata koja je Stepinac izgovorio za vrijeme suđenja. Izjavio je:

“Optužujete me da sam neprijatelj vlade države i naroda Jugoslavije. Molim vas recite mi koja je bila moja vlada 1941. godine? Je li to bio poticatelj Simović u Beogradu – izdajnik, kako ga vi zovete – onaj u Londonu, ili Vi u šumama ili onaj u Zagrebu? ... Nismo mogli ignorirati vladu ovdje, čak iako je to bio ustaški režim. Tek od 8. svibnja 1945. imate pravo ispitivati me i smatrati me odgovornim. Ukratko, izjavio je ... Moja je savjest čista i neću više o tome reći ništa. Možete donijeti tisuću dokaza, ali nikada nećete moći dokazati niti jedan zločin protiv mene! Njegov moto bio je:

„Samo jedna rasa stvarno postoji, a to je Božanska rasa. Njegov rodni list nalazi se u knjizi Postanka. Svi oni bez jedne iznimke, bilo da pripadaju rasi Cigana ili nekoj drugoj, bilo da su Crnci ili civilizirani Europljani, bilo da su prezirani Židovi ili ponosni Arijevci, imaju isto pravo reći ‘Oče naš koji jesi na nebesima’.”

Drugi citat: Stotinu puta tijekom suđenja nazivan sam „optuženikom Stepincem.“ Nema nikoga toliko naivnog da ne zna da s optuženikom Stepincem ovdje na klupi sjedi zagrebački nadbiskup, metropolit i sv. poglavar Katoličke crkve u Jugoslaviji. Završni citat: nisam bio persona grata ni Nijemcima ni Ustašama; Nisam bio Ustaša niti sam položio njihovu zakletvu kao neki službenici ovog suda koje ovdje vidim.

Postavljeno je pitanje jedne od najdelikatnijih i najozbiljnijih priroda, povezanih ne samo sa suvremenim ratovanjem, već i sa cijelim problemom poslijeratne Europe. Kolaboracionizam je korišten kao izraz reprobacije s nevjerojatnom ogromnošću. U većini zapadnoeuropskih zemalja koje su znale tragediju okupacije nacističke Njemačke i njihovih suradnika, stotine građana optuženo je, optuženo i ponekad zatvoreno zbog suradnje, čija su se djela vrlo razlikovala od djela potpunih suradnika ili sudionika vlada koje su nametnuli osvajači. Ono što zaista predstavlja suradnju u slučaju običnih stanovnika nije uvijek lako dokazati. Mnogi poslijeratni odvjetnici, uključujući Ivu Politea, Stepinčev poslijeratni odvjetnik, tvrdili su da ga jednostavno zato što nije bio heroj otpora ne čini *ipso facto* izdajnikom.

U ovom završnom dijelu, nipošto sveobuhvatnom, uklatko ću razmotriti pravila i propise nametnute Alojziju Stepincu dok je služio kao zagrebački nadbiskup tijekom Drugog svjetskog rata. Neka od tih pravila nametnule su mu Rimokatolička crkva i odluke Europske lige naroda. Razumijevanjem onoga što se od Stepinca tražilo tijekom rata, morat će se preispitati i mnoge optužbe protiv njega.

Tijekom rata zagrebački nadbiskup bio je vezan crkvenim ustavom „Solicitude Ecclesiarum; kojeg je izdao papa Grgur XVI. godine 1831. Ovaj dokument bio je u skladu s odredbama Haške konvencije iz 1907. i Ženevske konvencije iz 1929., koje su potvrđivale da:

“Za vrijeme ratnog stanja sva zakonska moć prelazi u ruke okupatora koji je ovlašten i dužan održavati javni red i javni život zahtijevajući pokornost stanovnika, uz određene iznimke.”

Crkveni je Ustav uputio najvišu vjersku vlast da uđe u raspravu s okupatorima kojima je zapovjedio da, kako bi osigurali duhovnu dobrobit i prava svojih župljana, predstavnici crkve trebaju stupiti u odnos i razgovor s osobama koje stvarno vrše vlast, drugim riječima s okupatorima. Ti su predstavnici, poput nadbiskupa Stepinca, također imali dužnost braniti prava Rimokatoličke crkve kakva su postojala prije okupacije. U skladu s tim obvezama, Stepinac je postupio prema svojim zavjetima i Vatikan je to od njega i očekivao. Grdio je režim zbog svakodnevnih kršenja crkvenih uredbi, poput prisilnih preobraćenja Srba koji su već bili kršteni, iako je odobravao dobrovoljna obraćenja koja su izvršena kako bi se spasili ljudski životi. Stepinac je također podigao glas protiv kršenja ljudskih prava i inzistirao na očuvanju ljudskog dostojanstva.

Povjesničari koji su dovodili u pitanje njegove posjete Slavku Kvaterniku i Anti Paveliću i zapravo ga optuživali za izdaju, činili su to ili iz neznanja o tome koje su njegove dužnosti bile prema okupatorima ili su ga zlonamjerno željeli optužiti za suradnju s neprijateljem. Ali, zapravo, nisu razmotrili ograničenja pod kojima je Stepinac bio obvezan djelovati u svojoj službenoj ulozi nadbiskupa. Stepinac se uvijek držao zakona Crkve koji su se poklapali s njegovom vlastitom savješću. Vatikan je uputio Stepinca da pazi na njegove riječi i ponašanje, u interesu spašavanja života. Također je podigao glas protiv kršenja ljudskih prava i zatražio ponašanje koje bi očuvalo ljudsko dostojanstvo. Povjesničari poput Ive Goldsteina i mnogi drugi srpski povjesničari i političari dovodili su u pitanje njegove posjete Kvaterniku i Paveliću optužujući ga za pomaganje neprijatelju, dok je u biti djelovao točno onako kako je trebao djelovati kako bi se održao zakon i red i spasio živi. obavljajući ono što se tražilo od njega da djeluje u svojoj službenoj ulozi nadbiskupa.

Štoviše, Vatikan je uputio Stepinca na to da pazi na svoje riječi i ponašanje u interesu spašavanja života. To je bilo osobito bitno nakon energičnih napora da obrani Židove od strane katoličke hijerarhije u Nizozemskoj, kada su 1942. godine nacisti uhitili sve Židove, čak i dugotrajne obraćenike, uključujući svećenike i časne sestre, i okončali im život. Nizozemski biskupi pokazali su veliku hrabrost, ali 79 posto židova u zemlji, 110 000 pojedinaca, ubijeno je. Nacisti su bili odlučni spriječiti slične pokušaje pobune protiv njih i pokušaje spašavanja Židova negdje drugdje.

I hrvatski i njemački dužnosnici Stepinca su smatrali Judenfrendlichem / naklonjenim Židovima. Stepinac je priznao da će ustaše godinama biti odgovorni za humanitarno tkivo hrvatskog društva i podjednako je mrzio nacistе, ustaše i komuniste. Stepinac je naglasio kršćanska načela pravde i slobode pojedinca i naroda ...

S velikom je tugom napisao: Hrvatska vlada morala bi snositi punu odgovornost za rast komunističkog partizanskog pokreta. Zbog oštrih i nezakonitih mjera koje su primijenjene protiv pravoslavnih Srba, Židova i Cigana u oponašanju njemačkih metoda!

Jednostavno ne mogu zamisliti da će papa Franjo zanemariti sve dobrote koje je nadbiskup Stepinac učinio tijekom ratnih godina! Jučer je bio Dan sjećanja na sve Židove koji su poginuli od ruke nacističke Njemačke i njihovih europskih suradnika. U nekom trenutku tijekom spomen obilježja, moje misli su krenule prema nadbiskupu Stepincu koji je 1942. spriječio veliku katastrofu kad je čuo da je guverner talijanskih okupacijskih zona Giuseppe Bastianini htio poslati sve Židove, oko 6000, natrag u NDH. Stepinac je, zajedno s opatom Marconeom, uz pomoć Vatikana dobio dozvolu da svi Židovi ostanu pod zaštitom talijanske Druge armate. Moja majka i ja bili smo među tisućama drugih Židova koji su preživjeli. Zahvalnost i priznanje dugujem nadbiskupu Stepincu i Vatikanu! Dokumenti i svjedočenja preživjelih pokazuju njegovu nezaustavljivu bitku protiv zabludnih planova počinitelja. Stepinčeva velikodušnost i dobrota prema svima koji su tražili njegovu pomoć i dobili je bez obzira na vjeru, etničku pripadnost ili političku pripadnost dokumentirani su u činjeničnoj povijesti!

S engleskog prevela Ina Vukić

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/24/ekskluzivno-esther-gitman-trazi-odgovor-od-patrijarha-porfirija-zasto-vam-je-jedan-od-prvih-zadataka-bio-napad-na-blazenog-stepinca/>
<https://teleskop.hr/kolumne/https-teleskop-hr-wp-admin-post-phppost63068actionedit/>
<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/25991-ono-sto-se-ne-usudi-hrvatska-vlast-usudi-se-ester-gitman>

LILI BENČIK:

SRAMOTNO! ZAR NAM STRANCI MORAJU BRANITI ISTINU O BL. KARDINALU ALOJZIJU STEPINCUI? ŠTO RADI VRH KATOLIČKE CRKVE? ŠTO RADE HRVATSKI AKADEMICI? ŠTO RADE HRVATSKI POVJESNIČARI?

<https://bezcenzure.hr/toptema/sramotno-zar-nam-stranci-moraju-braniti-istinu-o-bl-kardinalu-alojziju-stepincu-sto-radi-vrh-katolicke-crkve-sto-rade-hrvatski-akademici-sto-rade-hrvatski-povjesnicari/>
<https://croativ.net/sramotno-zar-nam-stranci-moraju-braniti-istinu-o-bl-kardinalu-alojziju-stepincu-sto-radi-vrh-katolicke-crkve-sto-rade-hrvatski-akademici-sto-rade-hrvatski-povjesnicari-20476/>

Napomena: Potpisnice Peticije HRT-u su i Ina Vukić i Lili Benčik

MARKO LJUBIĆ: KO KOGA I DANAS 'KOLJE' U JASENOVCUI?

„Bio Plenković izravno odgovoran ili ne, a politički i s aspekta nužne regulacije minimuma društvenih procesa, koji utječu na sveukupne potencijale naroda i

zemlje, je odgovoran za ukupno djelovanje HRT-a ili Spomen područja Jasenovac, ne može izbjeći utemeljena pitanja zbog radikalnog provociranja nacije upravo s tih pozicija... Jer, baš nitko tko drži do znanja, znanosti, razuma i uma ne bi nikada i nigdje smio zaboraviti znanstveni rad dr. Banića i prof. Elezovića, koji su urbi et orbi, dokazali da je popis jasenovačkih žrtava u golemoj većini lažan. Krivotvorina!

Da Husak ne bio ostao usamljen, potrudio se u istom izvještaju, usprkos znanstvenim dokazima, ali i nasuprot minimumu poštovanja prema žrtvama o čijem spomenu profesionalno brine, ravnatelj Spomen područja Jasenovac Pejaković izjavom o osamdeset i nekoliko tisuća žrtava s naglaskom "da to nije konačan broj"! Što nam slijedi?"

<https://kamenjar.com/marko-ljubic-ko-koga-i-danas-kolje-u-jasenovcu/>

Napomena: Pejaković je samo objasnio što su mislili članovi Upravnog vijeća JUSP Jasenovac kada su ga ponovno izabrali za ravnatelja i dali mu prednost nad Igorom Vukićem i prof. dr. sc. Josipom Jurčevićem. Naime, Upravno vijeće ga je JEDNOGLASNO izabralo i "utvrdilo da je u kandidaturi predstavio konkretne prijedloge i da ima za razliku od ostalih kandidata, bolja razumijevanja raznih izazova".

BANIĆ I KOIĆ: ODJEDNOM BROJEVI U JASENOVCU VIŠE NISU VAŽNI

<https://narod.hr/hrvatska/banic-i-koic-odjednom-brojevi-u-jasenovcu-vise-nisu-vazni>

Napomena: Dr. Banić je s prof. Elezovićem objavio spomenuti znanstveni rad, a ovdje se daje komentar „intervjua“ s ravnateljem beogradskog Muzeja genocida. Pitanje je bi li se nešto promijenilo da dva ravnatelja zamjene svoje ustanove?

STEPINAC: “PRAVI MUŽEVI NE SAGIBLJU KOLJENA PRED LAŽNIM DUHOM VREMENA.”

U tekstu *Ono što se ne usudi hrvatska vlast usudi se Ester Gitman* nisam spomenuo više objavljenih tekstova koje bi tu itekako mogli spomenuti. Na primjer i današnji komentar Zvonimira Hodaka, ili sjajnu propovijed dominikanca i katoličkog svećenika fr. Dominika Gerbica, na misi koju je prenosila Hrvatska televizija:

<https://www.youtube.com/watch?v=x0I3jQpJ8IY>

Propovijed je itekako povezana s tim tekstom jer nam i ona govori o našem blaženom tj. svetom Alojziju Stepincu. To nam govori i naslov ovog teksta Propovijed je doista izvrsno oslikala one koji vladaju Hrvatskom, pa ne čudi što sam odmah dobio niz komentara u svezi s napadima na fr. Gerbica:

MEDIJSKA HAJKA U SRBIJI I HRVATSKOJ: EVO ŠTO JE PATER GERBIC STVARNO REKAO NA HRT-U

<https://narod.hr/kultura/medijska-hajka-u-srbiji-i-hrvatskoj-evo-sto-je-pater-gerbic-stvarno-rekao-na-hrt->

[u?utm_source=Midas&utm_medium=Widget&utm_campaign=InPortal%2bexchange](https://narod.hr/kultura/medijska-hajka-u-srbiji-i-hrvatskoj-evo-sto-je-pater-gerbic-stvarno-rekao-na-hrt-)

MEDIJSKA HAJKA NA P. GERBICA, GRAĐANI BIJESNI: ‘ZAŠTO SE OGRAĐIVATI OD ISTINE?’

<https://narod.hr/kultura/medijska-hajka-u-srbiji-i-hrvatskoj-evo-sto-je-pater-gerbic-stvarno-rekao-na-hrt->

[u?utm_source=Midas&utm_medium=Widget&utm_campaign=InPortal%2bexchange](https://narod.hr/kultura/medijska-hajka-u-srbiji-i-hrvatskoj-evo-sto-je-pater-gerbic-stvarno-rekao-na-hrt-)

PATER U PROPOVIJEDI KOJU JE PRENOSIO HRT OŠTRO KRITIZIRAO KORONA MJERE PA PORUČIO: SVAKO NAŠE 'DA' ZA HDZ, I SDP, I MOŽEMO I SVIM LIJEVIMA, JE 'NE' ZA HRVATSKU

<https://direktno.hr/domovina/pater-u-propovijedi-koju-je-prenosio-hrt-ostro-kritizirao-korona-mjere-pa-porucio-svako-nase-da-za-hdz-i-sdp-i-mozemo-i-svim-lijevima-je-ne-za-230612/>

UZ BLAGDAN SVETOG MARKA PROPOVIJED KOJU SU POPLJUVALI REŽIMSKI MEDIJI! HTV SE ŽURNO OGRADIO!

<https://croativ.net/uz-blagdan-svetog-marka-propovijed-koju-su-popljuvali-rezimski-mediji-htv-se-zurno-ogradio-20493/>

DR. SC. PERNEL: ‘JAVNA TELEVIZIJA SE OGRAĐUJE OD SVEĆENIKA KOJI JE SAMO REKAO ISTINU’

<https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-pernel-javna-televizija-se-ograduje-od-svecenika-koji-je-samo-rekao-istinu>

Hrvatska pjesnikinja Marija Dubravac je poslala i pjesmu:

Poštovani profesore Pečariću,

*iskrena čestitka pravednoj duši, dr. Ester Gitman, a također i junačkom patru Dominiku za njegovu neustrašivu propovijed. Čovjek vrijedan divljenja!
"Današnja sveta Misa iz Prozorja kraj Dugog Sela, koju je prenosila javna televizija na svojem prvom programu, izazvala je žurnu reakciju HTV-a koji se ogradio od riječi patera Dominika Gerbica koji je, između ostalog, rekao i da je 'da' za HDZ, SDP, Možemo i sve lijeve, ujedno i 'ne' za Hrvatsku', da su se 'neki tamo bradati sveštenici opasnih namjera (usudili) govoriti nama tko su naši sveci, tko su naše svetinje, tko su naši velikani' te da su svećenici 'jedan sabor koji je veći i jači od državnoga'".*

ČASNOM PATRU DOMINIKU

*Slugo Božji, pater Dominiče,
Živa slika Stepinca – junaka.
Hrvatski ti narod gromko kliče:
'Zlatna zvijezdo usred crnog mraka.'
Svjetlom žarkim razbio si tminu -
Počast dao precima u grobu.
Snagom riječi kroz svetu Istinu,
Ponizio bradatu rugobu.
Nije Hrvat bogalj ni kopile
Niti treba srbskog 'savetnika'.
Prastare su hrasta njeg'vog žile,
Knjige pune svetih odličnika.
Umuknite, bradonje – prek' Drine,
Naš Stepinac hrvatsko je cvijeće.
On ostaje ukras Domovine,
Vaša mržnja pobijediti neće.
Prste k sebi, bando prokletnička,
Mrvu kruha od vas ne trebamo.
Neka živi vjera katolička -
Na Stepinca huliti ne damo.
Kriste, čuvaj patra Dominika,
Daj mu snagu prot' vraga, u boju.
Pastir svaki narodu je dika,
Ak' za Pravdu diže šaku svoju.*

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/26/marija-dubravac-casnom-patru-dominiku/>

Daran Bašić je poslao i spoznaje i zaključke Poticajne skupine Pokreta za hrvatsku budućnost:

PHB – ‘PROTIV POLITIČKO-IDEOLOŠKOG I MEDIJSKOG SRPSKO-HRVATSKOG JEDNOUMLJA!’

26/04/2021

Povodom medijske uzbune i kampanje s elementima javnog linča, do kojih je u nedjelju 25. travnja došlo nakon propovijedi dominikanca i katoličkog svećenika fr. Dominika Gerbica, na misi koju je prenosila Hrvatska televizija, Poticajna skupina Pokreta za hrvatsku budućnost osjeća obvezu iznijeti pred širu javnost nekoliko svojih spoznaja i zaključaka:

1.) Hrvatska radiotelevizija (HRT) emitirala je po završetku mise obavijest u kojoj se ističe da stavovi patera Dominika Gerbica dijelom vezani za politički govor u propovijedi nisu stavovi Hrvatske radiotelevizije te se od njih „ogradila“. Takvo ponašanje smatramo nedopustivim, utoliko više što se Hrvatska radiotelevizija ne ograđuje ni od drugih poruka koje prenosi. Po toj reakciji dalo bi se zaključiti da je uprava HRT-a arbitar nad istinom, da je kontrolor i ocjenitelj ispravnosti mišljenja i da si time uzima pravo biti zaštitnikom službenih istina. A službenih istina u pluralnom demokratskom društvu nema niti može biti, osim kada je riječ o temeljnim ustavnim i nacionalnim vrijednostima.

2.) Hrvatska radiotelevizija nije se ogradila od patrijarha Porfirija kada je u ožujku u središnjem Dnevniku HTV-a problematizirao svetost bl. Alojzija Stepinca. Nije se ogradila ni od izvješća svoga novinara iz Jasenovca u kojem je u središnjem Dnevniku izrečena monstruoza laž o 20.000 tisuća srpske djece pobijene u logoru Jasenovac. HRT se ni inače ne ograđuje od svakojakih drugih materijalnih neistina ni od prijepornih ili krajnje problematičnih sadržaja i stajališta koja se u njezinim programima iznose praktički o svemu.

3.) Peticiju koju je HRT-u povodom spomenutog nastupa patrijarha Porfirija i netočnih i subjektivnih izjava na račun bl. Alojzija i Franje Tuđmana dva dana poslije toga izrečenih od prof. dr. Ive Goldsteina u emisiji Nu2 poslala,

potkrijepljenu potpisima više stotina potpisnika, među kojima su i akademici i sveučilišni profesori i svećenici i ljudi drugih struka i zanimanja, HRT je ignorirao i nije o njoj ni izvijestio javnost. Cenzurirao ju je dakle na način da ju je arogantno i diskriminatorски „bunkerirao“, kao u olovnim godinama jugoslavenskog totalitarnog komunizma.

4.) HRT je medij koji u svojim informativnim programima ne poznaje institut „ograđivanja“ od implicitnih ili eksplicitnih protuhrvatskih i protukatoličkih poruka. No za tim je institutom posegnula kada je u programu neke svoje ocjene iznio u crkvi hrvatski katolički svećenik, koji je u homiliji tumačio evanđelje od toga dana (Nedjelja Dobrog Pastira) i spoznaje na temelju poruke evanđelja primijenio na neka sadašnja stanja i iskustva. Zbog takvih dvostrukih mjerila, zbog svoje političke i ideološke i profesionalne orijentacije i prakse, u HRT kao nacionalnu javnu kuću hrvatski narod više uopće nema niti može imati povjerenja. Stoga se očekuje od zastupnika u Hrvatskom saboru, koji su prošli tjedan dobili predstavku osam istaknutih hrvatskih intelektualaca, da problematiziraju stanje na HRT-u i da Sabor donese odgovarajuće zaključke i odluke. One po mišljenju nas iz PHB-a mogu biti pravedne samo u dvama slučajevima: ili ako Sabor smijeni sve vršne upravne i uredničke garniture na HRT-u, ili ako ukine obveznu pretplatu za HRT, ili ako raspusti HRT i formira novu nacionalnu radioteleviziju, koja bi postupala bitno drukčije od ove sadašnje. Sve drugo bilo bi novo bacanje prašine u oči hrvatskom narodu.

5.) Uzbuna koju je propovijed fr. Dominika Gerbica izazvala u srpsko-hrvatskom medijskom prostoru pokazuje kako se dogodilo nepredviđeno „iskakanje“ iz „službenoga“ srpsko-hrvatskog jednogumlja, u kojem nisu niti smiju biti upitni, kritizirani ni problematizirani ni četnici, ni jugoslaveni, ni komunisti, ni jugosrbijanski agresori na Hrvatsku, ni unutarnji velikosrbijanski agresori, ni akademici SANU-a, a ponajmanje svećenici i episkopi SPC-a, autekefalne Crkve čije je sjedište u drugoj državi i koja je u dubokoj sprezi s tom državom. Ta medijska uzbuna pokazuje do koje se mjere totalitaristički sprječava ili ozloglašuje konzumiranje prava na autentičnu ljudsku, liberalnu, hrvatsku i katoličku riječ u kojoj bi se išta kritički ili negativno reklo na račun „bradatih sveštenika opasnih namjera“ ili u kojoj bi se odlučno branilo blaženog Alojzija od takvih protivnika proglašenja blaženog Alojzija Stepinca svetcem čitave Katoličke crkve.

6.) Neupitnim smatramo pravo svakoga katoličkog svećenika da u propovijedima i homilijama unutar katoličke liturgije može i smije slobodno iznijeti, na temelju ili u duhu evanđelja i katoličkog nauka i discipline, sve što želi reći o temama koje smatra važnima za ljude, za Crkvu, za narod Božji. Ne može se papi Franji opravdavati pravo da iznosi kritička ili afirmativna stajališta o koronavirusu, o cijepljenju, o migracijama, o međunarodnim odnosima, o drugim religijama ili o slobodi, o razoružanju, o nepravdnoj raspodjeli globalnog bogatstva, o zlorabama vlasti i političke moći, a istodobno oduzimati pravo bilo kojem katoličkom svećeniku da iznosi svoja mišljenja o pitanjima koja on u svojoj sredini ili na širem planu smatra važnima i aktualnima. Fr. Dominik postupio je po uzoru na svoga božanskog Učitelja, Isusa Krista, koji je suvremenicima

govorio i ono što im je bilo neugodno čuti, ali isto je bilo istinito i pravedno. Oduzimati mu to pravo značilo bi izjednačivati se s onima koji su i samoga Krista optužili i osudili zato što nije bilo po volji svjetovnog i religijskog establishmenta. Oduzimati katoličkom svećeniku pravo da slobodno tumači evanđelje značilo bi zatirati jednu od temeljnih ljudskih sloboda – slobodu ispovijedanja i naviještanja vjere, vjerskog nauka i morala.

7.) Neupitnim smatramo pravo hrvatskih ljudi da čuju i propovijedi u kojima se s katoličkog stajališta kritički govori o današnjim strankama, politikama i pojavama. Zašto katolički svećenik ne bi smio reći ništa kritički o HDZ-u, o SDP-u, o Možemo, o bilo kojoj drugoj stranci ili o bilo komu ili čemu drugomu u čemu vidi realni problem, dvoličnost, licemjerje, perfidnost ili otvoreno neprijateljstvo. Haranga srpsko-hrvatskog medijskog establishmenta protiv svećenika koji je pred drugim vjernicima slobodno iznio što misli, sukladno ustavnom jamstvu slobode mišljenja i slobode izražavanja mišljenja, nije ništa drugo nego još jedna potvrda da prevladava totalitarizam, kojega smo i dalje taoci i žrtve.

8.) Svima je razvidno da nije prvi ni glavni problem u samim medijima, nego u političkim snagama i centrima od većine naroda otuđene moći koji kontroliraju i medije i javni prostor u Hrvatskoj i koji svim sredstvima pokušavaju spriječiti iznošenje slobodne ljudske misli, osobito slobodne političke misli, u javni prostor. Takvo stanje smatramo nedopustivim.

9.) Pozivamo, stoga, sve odgovorne subjekte na građansko i političko aktiviranje i organiziranje radi suprotstavljanja današnjem protuustavnom jednouljmu i protuljudskom i protukršćanskom totalitarizmu. Jedna od njegovih značajki jest i arbitriranje nad mišljenjem te diskriminacijama prema onima koji misle i govore drukčije nego što to predviđa ili propisuje totalitarni ideološko-politički „kanon“. Svjesni smo da imamo posla sa strankama, tijelima, institucijama i drugim snagama koje agresivno žele sebi podvrgnuti ne samo tijela, nego i duše i svijest hrvatskih ljudi. A to im nipošto ne smijemo dopustiti, priopćila je PHB – Poticajna skupina.

U Zagrebu, 26. travnja 2021.

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/26/phb-poticajna-skupina-protiv-politicko-ideoloskog-i-medijskog-srpsko-hrvatskog-jednoulmja/>

<https://kamenjar.com/phb-protiv-politicko-ideoloskog-i-medijskog-srpsko-hrvatskog-jednoulmja/>

Ne dovode samo oni napade na fr. Dominika Gerbica i naša pisma javnosti u svezi s HRT-om, zaključno s ovim nedavnim upuć enom Hrvatskom saboru o *nehrvatskoj i prosrpskoj orijentaciji HRT-a*.

O tome piše u još jednom tekstu portal narod.hr:

ZAŠTO SE HRT OGRAĐUJE OD PROPOVIJEDI KATOLIČKOG SVEĆENIKA, ALI NE I OD POGLAVARA SPC-A?

26. travnja 2021.

Foto: Fah/Snimka zaslona (Fotomontaža: Narod.hr)

U nedjelju je **pater Dominik Gerbic** služeći svetu misu iz Prozorja kod Dugog Sela koju je prenosio HRT na prvom programu, izjavio kako je “svako naše DA i HDZ-u i SDP-u i Možemo i svim lijevima, NE za Hrvatsku”. HRT je promptno ocijenio da je svećenikova propovijed – dijelom politički govor – te se požurio ograditi i ispričati. Ipak, hrvatski javni servis nije se ispričao nakon kontroverznog razgovora s **poglavarom Srpske pravoslavne crkve, patrijarhom Porfirijem**, zbog čega su reagirali i hrvatski generali i akademici upozoravajući na **subjektivnu, nehrvatsku i prosrpsku orijentaciju, a na štetu objektivne povijesne istine.**

> **HRT nastavio ignorirati peticiju hrvatskih generala i uglednika, oni uzvratili: ‘Nećemo odustati’**

> **Predstavka o protunacionalnom djelovanju HRT-a i HINA-e upućena Hrvatskom saboru**

Što je Porfirije izjavio?

Prije mjesec dana, na Josipovo, 19. ožujka 2021. u Dnevniku HTV, u najgledanijem terminu na 333. obljetnicu odluke hrvatskoga Sabora o proglašenju sv. Josipa zaštitnikom hrvatskoga naroda, HRT je odlučio objaviti kontroverzni razgovor s patrijarhom Srpske pravoslavne crkve. Pri tome je poglavar SPC-a, patrijarh Porfirije izrekao nekoliko duboko problematičnih tvrdnji, ali i iskoristio priliku za napad na bl. Alojzija Stepinca pa su pretplatnici javne televizije ponovno gledali kako se o bl. Stepincu laže u programu koji plaćaju.

Upitan o patrijarhu **Irineju** i njegovim stajalištima oko kanonizacije kardinala **Alojzija Stepinca**, kojeg je opisao kao “ustaškog vikara”, Porfirije je rekao da je Irinej samo izrazio nedoumice u vezi s kanonizacijom Stepinca te da je potom formirana komisija, ne samo kao izraz odluke pape **Franje**, nego kao produkt

dogovora između Irineja i pape Franje. Ustvrdio je kako u rukama ima pisma koja je Stepinac upućivao papi **Piju XII.** i u kojima se zaista mogu naći mjesta koja su “duboko problematična”.

Premda se radi o pismima o kojima je hrvatska javnost upoznata još od vremena rada mješovite katoličko-pravoslavne komisije, pa i ranije prilikom beatifikacije Alojzija Stepinca od strane pape Ivana Pavla II., novoustoličeni patrijarh SPC-a Porfirije, koji do nedavno živio u Zagrebu, pokušao je senzacionalistički objaviti da se radi o nečemu novom i nepoznatom.

“To ne znači da on nije živio u teškom vremenu i da se može sagledavati u crno-bijeloj tehnici, ali bilo kako bilo, rad te komisije je bio veoma plodotvoran. Mi smo razgovarali o nekoj temi u ovom trenutku koja je važna za Katoličku crkvu, a koja je problem za nas, vrlo otvoreno, vrlo bratski, bez povišenih tonova, i imam dojam da je svatko bolje upoznao razloge one druge strane”, rekao je Porfirije.

Porfirije, koji je obnašao dužnost mitropolita zagrebačko-ljubljanskog, rekao je da je s izvjesnom tugom doživio odlazak iz Hrvatske te napomenuo da će do daljnjeg, dok se ne odredi novi mitropolit, pokrivati i Zagreb i Ljubljanu.

“Tako da u šali kažem da sam **patrijarh Beograda, Zagreba i Ljubljane, Srba, Hrvata i Slovenaca**“, dodao je.

Zbog spornog intervjua pokrenuta je i peticija za kadrovskim smjenama na HRT-u koja se i dalje može potpisati na sljedećoj poveznici:

<https://community.sumofus.org/petition/67e6d627-44c7-440c-bc35-388bb914e88f/?source=mlt>

Nositelji Građanske (državlanske) inicijative za utvrđivanje odgovornosti na HRT-u, general bojnik u miru **Ivan Tolj**, general bojnik u miru **Ivan Kapular**, admiral u miru **Davor Domazet Lošo**, pričuvni general **Andrija Hebrang**, povjesničar **Slobodan Prosperov Novak**, akademik **Josip Pečarić** i književnik **Zdravko Gavran** slali su Nadzornom odboru, Programskom vijeću i povjereniku za korisnike HRT-a pritužbu i zahtjev koji je HRT ignorirao.

“Dakle, novinara **Dragana Nikolića** zaputili su u Beograd da napravi ekskluzivni razgovor s čovjekom, koji nam je, iskoristivši takav poklon HRT-a, između ostaloga, u ‘šali’ priopćio ‘ambiciju’ da bude ne samo srpski patrijarh, već i patrijarh Srba, Hrvata i Slovenaca! U svakoj šali, kako se kaže, pola je istine, pa ako je tome tako, ako je i od Porfirija Perića, previše je i šale i njegove istine! Bilo bi lijepo da se šali u okvirima i granicama Republike Srbije, a da ostalo prepusti hrvatskim i slovenskim vicmaherima! I Slovenci, a pogotovo mi Hrvati imamo i previše svojih šaljivdžija, koji se šale i igraju s teško stečenom slobodom i državnom samostalnošću. (...)HRT je javna televizija, pa u tom smislu ona je od državnoga i nacionalnoga značenja i uređivačke pogreške i propusti, koji ulaze u sferu nacionalnoga dostojanstva, pa i u određenom smislu nacionalne sigurnosti, ne mogu i ne smiju prolaziti ispod radara Hrvatskoga sabora, pa i izvršne vlasti, koja je dužna sprječavati ovakve pojave, pazeći pri tome da se ne narušava sve ono što se podrazumijeva pod slobodom medija”, naveli su u priopćenju objavljenom 21. ožujka postavljajući pitanje zašto novinar HRT-a nije pitao Porfirija hoće li se kao patrijarh zauzeti da se prestane s **velikosrpskim lažima i pretjerivanjima kojima se blati i tereti hrvatski narod.**

Od njegovih se riječi, unatoč zahtjevima hrvatskih generala, akademika i hrvatskih građana – HRT nije ogradio.

Što je izjavio svećenik od kojeg se HRT ogradio?

Ipak, HRT se promptno ogradio od riječi našeg dominikanca, patera Dominika Kristijana Gerbica tijekom prijenosa mise.

“Poštovani gledatelji i slušatelji, na kraju samo jedna napomena. Stavovi svećenika patera Dominika Gerbica vezani uz, dijelom politički govor, u propovijedi nisu stavovi Hrvatske radio televizije. Ograđujemo se od toga.”, poručio je spiker prije kraja prijenosa.

Govoreći na početku propovijedi o pastirima kojima je **“duhovna dobrobit njihova stada važnija od fizičke dobrobiti samoga pastira”**, pater Gerbic prisjetio se, kako je rekao, **“blaženog, a svetog, Alojzija Stepinca, koji je položio svoj život i dao svoju krv štiteći svoje stado od komunističke nemani”**.

Nastavio je zatim razmatrati na koju riječ ili izjavu bi se usredotočio kad bi jednom postao biskup te izdvojio sljedeće Stepinčeve riječi: **“Pravi muževi ne sagiblju koljena pred lažnim duhom vremena.”**

“Ovo se tiče pastira i svakog katolika”.

Nastavio je pojašnjavajući dva pojma: **simulakrum i biopolitika**. Simulakrum je, kaže, filozofski pojam i vezan je uz francuskog filozofa **Jeana Baudrillarda**, koji označava utvaru ili privid, tj. sve ono što prikriva odsutnost istine.

“Privid, prijevara. Takvu smo stvarnost živjeli i prije nego je nastala ova, nazovimo je tako, ‘pandemijska kriza.’”

“Vodeći se ‘tiranijom zdravog razuma’, našli smo se u situaciji da smo **zaključavali crkve i gotovo ukinuli sakramente**. Isus je govorio da je on kruh s neba preko kojega ćemo živjeti. ‘Nisam ja onaj kruh kojeg su jeli vaši oci u pustinji pa su pomrli.’ A naš zdrav razum je rekao: ‘Ajde u dućan, kupi kruha i umri. A kruh nebeski – batali ga kroz neko vrijeme’.

“Toliko je istine u ovom filozofu – koji je ateist – ali čitajući ga, toliko istine pronađete kad opisuje društvo u kojem živimo, i naše stavove, i naše poglede. Tu se vidi taj privid vjere – jer nismo uopće imali vjere. **Korona kao kriza koja je nastala izvan crkve, potresla je crkvu do temelja i nismo se tu snašli**. Izašlo je na vidjelo koliko zapravo i ne vjerujemo”, rekao je.

“Drugi pojam je **biopolitika** i znači **organiziranu moć političke strukture da intervenira represijom uređujući život svakog pojedinca**. Državni aparat ima moć, ovlast, izravno ući u život pojedinaca i regulirati ga. Pa zar to ne živimo svaki dan? Politički aparat je toliko ušao u svaki segment individualnog i zajedničkog života, neprestano smo bombardirani različitim mjerama koje od nas očekuju da ih provodimo. A one su jedna s drugom toliko kontradiktorne. A ipak se od nas očekuje da sve te kontradiktorne mjere živimo, kazao je pater Gerbic.

“Nećemo se, braćo i sestre, izvući iz ovoga stanja ako ne uzmemo blaženog Alojzija za svoj primjer. Jer ne radi se samo o ovoj krizi u kojoj mi živimo, tu je puno segmenata krize. Svjesni ste toga: od tužilaštva, od toga da mladi odlaze, od ekonomije, od obezvrjeđivanja ili odbacivanja i branitelja i Domovinskoga rata...”

“Toliko je zločinaca još uvijek među nama, a nisu procesuirani. **I onda u jednom trenutku nađu se još i neki tamo bradati sveštenici opasnih namjera govoriti nama tko su naši sveti, tko su naše svetinje, tko su naši velikani.** Pa vrijeme je, hrvatski narode, da se probudiš! Ti nisi ni nesposoban narod, nisi ni glup narod, ti si jedan veliki narod koji je toliko toga dao povijesti. Ti si jedan narod obećanja. Obećanja da ćeš braniti kršćanstvo, a sad je vrijeme da ustaneš i da braniš to kršćanstvo. Ti si narod koji je obranio zapadne granice Bizantskoga carstva i od tada pa do danas, tvoja je snaga vidljiva. Ali u čemu se sastoji ta snaga? **Upravo u obrani onih istinskih vrijednosti. Zbog toga je nužno napokon reći ‘ne’ nekim stvarima u društvu.**”

“Trebate znati da se to događa na različitim nivoima gdje se može pokazati to ‘ne’.”

“Po uzoru na našega pastira trebaju biti ne samo svećenici nego i političari. Jer većina njih kažu da su katolici. Za njih vrijede ista pravila kao što vrijede i za mene i za vas. A što se događa? Svako naše ‘da’, pa reći ću to, i za HDZ, i SDP, i Možemo! i svim lijevima je ‘ne’ za Hrvatsku! I tu se mora jednom podvući crta. Mi moramo izaći tog simulakruma, iz privida vjere, i ući u stvarnost onoga što se zove Isusom, dobrim pastirrom. Oko nekoga se moramo okupiti. A tko bi to bio? Isusova moć traje i danas i ona je **uprisutnjena u osobi kardinala Bozanića. Oko njega se trebamo okupiti i duhovno i molitveno.**”

“Kad smo bili na Veliki četvrtak kod kardinala Bozanića, bilo je tu mnoštvo svećenika, i na početku propovijedi kardinal Bozanić kaže otprilike ovako: ‘Mi smo ovdje okupljeni oko Isusa Krista. **Mi smo jedan sabor, ali koji je veći i jači od državnoga.**’ I to je istina! Ne trebaju oni nama davati neka prava da mi slavimo bogoslužje, pa nam ta prava ukinu, pa nam onda prava ograniče ovim ili onim mjerama. Mi smo to pravo dobili po krštenju od dobroga pastira, a ne od njih. Kako je s tim tako je i sa svim drugim stvarima.”

Ponovio je riječi bl. Alojzija Stepinca: **“Pravi muževi ne sagiblju koljena pred lažnim duhom vremena.”** Propovijed je zaključio riječima:

“Predivno je biti svećenik. Lijepo je biti Hrvat, ljubiti Boga, bližnjeg svoga, tu živjeti i tu umrijeti. Amen”.

Dobar dio medija odmah se nakon završetka mise uključio u hajku, a ono što je zanimljivo – gotovo istovremeno počela je medijska hajka na ovog katoličkog svećenika u Srbiji. Nejasno je zašto se HRT odmah ogradio i kakve veze ima uredništvo HRT-a sa vjerskim programom i propovijedi?

Što je javna televizija i zašto se plaća pristojba?

Javni RTV servisi su danas u Europi potrebnije više nego ikada kao jamci slobodnog formiranja javnog mišljenja u svim važnim dijelovima društva, jer ne moraju voditi brigu o interesima dioničara, već pružiti uslugu svima u društvu. Sve vlade i države moraju imati dovoljno povjerenja same u sebe, kao i u zrelost svojih demokracija, kako bi izgradili samostalan javni RTV servis u službi svojih građana, koji ima mehanizme kontrole i ispravljanja pogrešaka, ali i slobodu i odgovornost kako bi radio objektivno, korektno i nepristrano.

HRT kao javni servis ima obvezu “ispunjavati jasan i točan zahtjev: biti **televizija ili radio za sve, odnosno za svakog građanina zemlje u kojoj djeluju.** Svojim

programima obraćaju se svim građanima bez obzira na godine, obrazovanje ili kupovnu moć. Za razliku od komercijalnih radijskih i televizijskih postaja, koje legitimno moraju živjeti od komercijalnih prihoda i prema tome program prilagođavaju određenom dijelu publike koji zanima oglašivače, javni radiotelevizijski servis namijenjen je svekolikoj javnosti, koja je i financira i kontrolira”, što je naznačeno i na službenim stranicama HRT-a.

Prema Zakonu o HRT-u:

čl. 5, čl. 6, čl. 7, javni mediji dužni su medijski izvještavati o svim relevantnim događajima u Hrvatskoj:

čl. 5: “HRT u svojim programima mora zadovoljiti interese javnosti na državnoj (...) razini.”

čl. 6, (1): “U ostvarivanju programa, HRT je dužan: – promicati nacionalne interese, pridonositi poštivanju i promicanju temeljnih ljudskih prava i sloboda, domoljublju”

čl. 7, (1): “HRT je dužan: – trajno, istinito, cjelovito, nepristrano i pravodobno informirati javnost o činjenicama, događajima i pojavama u zemlji i inozemstvu od javnog interesa”

<https://narod.hr/hrvatska/zasto-se-hrt-ograduje-od-propovijedi-katolickog-svecenika-ali-ne-i-od-poglavara-spc-a>

Tekst nisam poslao prije „Bujice“ vjerujući da će u njoj biti gost pater Dominik Gerbic. I bio je!

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/toptema/stepinac-pravi-muzevi-ne-sagiblju-koljena-pred-laznim-duhom-vremena/>

Dragovoljac je tekst objavio s naslovom:

Zašto se HRT ograđuje od propovijedi katoličkog svećenika, ali ne i od poglavara SPCa?

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25998-zasto-se-hrt-ograduje-od-propovijedi-katolickog-svecenika-ali-ne-i-od-poglavara-spca>

HRT POTVRDILA SVOJ NAZIV *PORFIRIJEVA* *DALEKOVIDNICA*

Na sjednici (Programskog vijeća HRT-a, JP) spomenulo se i da je zaprimljena predstavka kojom se traže kadrovske smjene na HRT-u zbog intervjua s patrijarhom Srpske pravoslavne crkve (SPC) mitropolitom **Porfirijem** i razgovarano je o kvaliteti tog intervjua. Stipe Alfier ocijenio je kako je riječ o "prestižnom materijalu" te da "H"RT „može biti samo sretna što je imala intervjua s Porfirijem". Za one slabijeg pamćenja podsjećamo kako je u navedenom intervjuu patrijarh SPC-a Porfirije tvrdio da posjeduje pisma Alojzija Stepinca gdje se mogu naći „duboko problematične stvari".

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/27/nakon-tv-propovijedi-narod-pokazao-ziv-sam-i-zudim-za-dobrim-pastirima/>

ŠILJO: ZAPOSLENIKE HRT-A PREDSTAVLJA MENTALNI STALJINIST STIPE ALFIER

27. travnja 2021.

Novinar Hine od svih izrečenih ocjena na Programskom vijeću HRT-a spominje samo ocjene novinara Alfiera. On je tu, očito, jedini vrijedan spomena. On – mentalni staljinist u statusu izabranog predstavnika većine zaposlenika HRT-a. On koji se ponosi intervjuom s Porfirijem kao zvjezdanom trenutkom nekadašnje, kako netko upravo napisa, Puharić-Knežević-Plenkovićeve (senior) Televizije Zagreb. I što bi normalna Vlada i normalan Sabor u normalnoj, demokratskoj, hrvatskoj i europskoj i u većinski katoličkoj državi kada samo to vide morali učiniti? Morali bi rastrojiti takvu televiziju kao bastion staljinističko-titoističke prošlosti, kao relikv s nekoć nerazmjerno velikim postotkom Srba, jugoslavena, komunista i suradnika političke policije, kao ideološku sljednicu bivše tuđinske političke i kulturne hegemonije u metropoli svih Hrvata. Da je mjesto radnje Beograd, a ne Zagreb, i da su unutarnji odnosi obrnuti, Vučićeva vlast razbila bi takvu anacionalnu nacionalnu televiziju u „paramparčad"! No Srbija je svoja vlastita država, a ovo što mi imamo – nije li to iznutra okupirana država?! Počevši od HRT-a!

Zagreb – Prisavlje, 27. travnja 2021., na 70. obljetnicu beogradskih demonstracija „Bolje rat nego pakt“, „Bolje grob nego rob!“

Programsko vijeće HRT-a danas se sastalo. Tko je sazvao sastanak, je li bio redovan ili izvanredan, tko mu je predsjedao, koliko je članova bilo nazočno, je li i o čemu glasovalo i je li prihvatilo informacije i ocjene koje su predstavnici,

dužnosnici i urednici HRT-a iznosili, to se iz nepotpuna Hinina izvješća ne doznaje. Ono počinje brojkama o iznosima novaca za vanjsku i unutarnju produkciju programskih sadržaja, a nastavlja se podacima o novcima za razne programe i neovisne proizvođače programskih sadržaja, kao što su „Dnevnik velikog Perice“. Doznaje se i da se raspravljalo i o radu HRT-a u doba covid-19 te da je član Programskog vijeća Vlaho Bogišić zatražio od vodstva javne radiotelevizije „posebno obzirno izvješćivanje o žrtvama pandemije u programu radija i televizije“. Na što je Alfier dodao kako bi se, u sklopu toga, „mogla prenositi i misa za žrtve pandemije, a ne misa u kojoj svećenik poziva za koga treba glasati ili ne glasati.“

Kunić nije Alfiera poučio abecedi slobode i demokracije

Tom očito staljinističkom mozgu – unatoč njegovoj strukovnoj specijalizaciji u SAD-u – odgovorio je ravnatelj programa Renato Kunić. Objasnio mu je ono što on svakako dobro zna: “HRT ne određuje svećenike na misama, njih predlaže Nadbiskupski duhovni stol. Na to mi ne možemo utjecati, čak ni na ono što u propovijedi govore.”

Kunić mu, koliko se doznaje iz Hinina izvješća, nije rekao da bi sve to Alfier i sam morao znati. Nije mu rekao ni da HRT, načelni i konkretno, nema pravo utjecati na to što će razni sudionici televizijskih programa govoriti. Nije mu rekao da je takvo razmišljanje do dna srži staljinističko, boljševičko, titoističko, partijsko, iliberalno i jednonumno. Nije ga poučio abecedi demokracije i slobode mišljenja i izražavanja mišljenja. Nije mu održao lekciju da ni on ni čitav HRT ni sve svjetovne institucije zajedno nemaju pravo određivati što će i najobičniji svećenik na misi koju prenosi HTV govoriti. Nije ga podsjetio da živimo u društvu i u onom dijelu svijeta u kojem je sloboda vjere i toga što će ljudi govoriti zajamčeno Ustavom i brojnim konvencijama i međunarodnim ugovorima, a napose stanovitim konvencijama Vijeća Europe i ugovorima s Europskom unijom.

Alfier nervozno iščekuje neku drugu stranku na vlasti

I nitko tome neukom, a bezobraznom tipu Alfieru nije objasnio da je upravo krivo prikazao, dakle krivotvorio jučerašnju poruku koju je izrekao dominikanac Dominik Kristijan Gerbic u misnoj homiliji. On naime uopće nije „pozivao za koga treba glasati ili ne glasati“, nego je samo izrekao spoznaju sebe kao katoličkog teologa i vjerničkog pastira o međusobnoj bliskoj ideološkoj orijentaciji nekih stranaka (HDZ, SDP i Možemo) te iznio procjenu da podupiranje tih ideološki međusobno bliskih stranaka nije dobro za Hrvatsku. I ne samo njih, nego i svih drugih takvih. S katoličkog stajališta. Po katoličkim mjerilima. Po hrvatskoj samosvijesti. I po vlastitoj savjesti.

Savjest onih koji se još uvijek usude ne samo misliti svojom glavom (to se nekako tolerira), nego i pred kamerama govoriti što misle svojom glavom trebalo bi, očito, dodatnim angažmanom zagušiti. Zatvoriti takvima svaki pristup televizijskom mediju. Kako bi u njemu Alfier i njegovi podanici mogli nesmetano vedriti, oblačiti i tumačili gledateljima, izravno, neizravno ili perfidno, za koga treba, a za

koga ne treba glasovati. Dovoditi ne samo Porfirija da ocjenjuju Stepinca, nego i legiju drugih koji će nam dokraja isprati mozak. Iz kritičkih riječi kojima je insinuirao Kuniću kontakte s aktualnom izvršnom vlašću može se pak zaključiti da Alfier nervozno iščekuje neku drugu stranku na vlasti. I neku drugu, goru ekipu na čelu HRT-a od ove. Što i nije čudno kada se zaviri u njegovu biografiju. A ni kada se zaviri u neke stare vijesti na internetu.

Alfier je ponizio suverenu volju većine hrvatskih državljana i pretplatnika
Voditeljem Dnevnika postao je potkraj 2013. – u zenitu Milanović-Pusićkine Vlade. Neke od kritika koje smo tada mogli čuti na sve strane tportal sazeo je u naslov: „Novi voditelji središnjeg Dnevnika: Stipi Alfieru potrebne su vježbe govora“. Ni nakon nekoliko mjeseci nije se osobito uhodao u novu ulogu, pa je tako 21. veljače 2014. počeo Dnevnik bez pozdrava gledateljima. Primijetila je to tada i spočitnula mu na sjednici Programskog vijeća HRT-a članica tog tijela, iskusna novinarka HRT-a Neda Ritz. „To se u povijesti ‘Dnevnika’ još nije dogodilo”, rekla je ona, koja je i sama imala debelo prorežimsko iskustvo do 1990. No iz današnje perspektive reklo bi se da to i nije bio njegov propust, nego hotimično pokazivanje koliko drži do gledatelja HTV-a. Takav stav i odnos potvrdit će sljedeći primjer.

U danima kada je prije sedam godina stupao u Engleskoj na snagu „Zakon o istospolnim brakovima“, u travnju 2014., Alfier je kao urednik u središnjem Dnevniku HTV-a iskazao nepoštivanje referendumski izražene volje građana i ustavnoga poretka Republike Hrvatske kada je iznio svoj primitivni, neprofesionalni i za hrvatski narod krajnje uvredljivi komentar: „Hrvatska je na samo dva sata leta od Engleske, ali kao društvo tisuću smo svjetlosnih godina daleko od njih, u što smo se na nedavnom referendumu imali prilike uvjeriti.“ Ponizio je suverenu volju većine hrvatskih državljana iskazanu na referendumu i većine pretplatnika HRT-a.

Alfieru se očito ništa ne može dogoditi

I ništa mu se tada nije dogodilo. Takozvano Etičko povjerenstvo zaštitilo ga je nakon što su protiv njega neke katoličke udruge pokrenule postupak, i to većinom glasova, nakon čega je predsjednik tog povjerenstva, Nikola Kristić, podnio ostavku. I otišao „u legendu“. Alfier nije „otišao u legendu“. Naprotiv, ostao je. Unatoč smjenjivanju nedugo nakon isteka mandata Milanovićeve vlade, on sada na Programskom vijeću drži u ime zaposlenika lekcije i šefu programa, sumnjičeći ga za kontakte s predsjednikom Vlade. On očito smije sve. Jači je i trajniji i beskrupulozniji od svojih protivnika i privremenih upravitelja. Ništa mu se nije moglo dogoditi 2014. Bilo je to u doba Milanovića na čelu vlade i Radmana na čelu HRT-a. Ništa mu se ne može dogoditi.

Točnije rečeno, ipak mu se tada nešto „dogodilo“. Programsko vijeće pobilo je odluku Etičkog povjerenstva i zaključio da Alfier ipak nije poštivao uredničke procedure te mu je izrečena jednokratna kazna „ustegom na plaću u određenom postotku“ (obično između 10 i 30 posto). Dakle samo jedna malo umanjena plaća bila je kazna za spomenuti bezobraznu uvredu hrvatskom narodu, zbog koje je

trebao odletjeti s Prisavlja. Zauvijek. S HRT-a su, naprotiv, tada odmah poručili da Alfier nipošto ne će biti smijenjen s pozicije jednog od urednika Dnevnika HRT-a! Drugovi mogu u ponekoj „sitnici“ i pogriješiti, no za uvrjedu hrvatskog naroda maksimalna je kazna dvije-tri tisuće kuna. Na toliko takvi procjenjuju vrijednost Hrvatske.

Alfier cenzurirao biskupa Uzinića – prešutio njegov govor u Vukovaru

Iste te godine, u studenom, Alfier je cenzurirao na HTV-u i govor biskupa Mate Uzinića pred 80 000 ljudi u Vukovaru na Dan sjećanja! Problem nije bio samo u tomu što je prikaz onoga što je Uzinić u Vukovaru rekao izostavio iz Dnevnika, nego gledatelji nisu mogli ni doznati da je biskup Uzinić uopće bio u Vukovaru i ondje održao govor. Zbog toga je bila pokrenuta peticija „Stop cenzuri na HRT-u“ (<https://www.citizengo.org/hr/13838-peticija-stop-cenzuri-na-hrt-u>)“. Ali je i ona, naravno, ostala bez učinaka. Prikupljeno je, do danas, 8005 potpisa. A da ih je prikupljeno i 800.000, zar bi bilo drukčije?

Neutemeljeni senzacionalizam širio je Alfier kao urednik Dnevnika s kolegicom Šimurina u ožujku 2015., kada je bez ikakve provjere i kritičkog odmaka objavio prilog pod bombastičnim naslovom o trgovini “djecom i bebama”. Problem je bio u tomu što nigdje nije bilo nikakva konkretnog podatka o toj zastrašujućoj pojavi. Komentator Dražen Ćurić tada je u Večernjem listu napisao: “Donijeli su nam samo izjave stanovite konzultantice za migraciju i trgovinu ljudima te istraživačkog novinara koji ne samo da nisu razbistrili istinu, nego su je dodatno zamutili. Nigdje podataka, nigdje činjenica, gledali smo samo ispraznu priču o nekoj babarogi koja krade 'hrvatske bebe’.”

Alfierova nesnošljivost prema Katoličkoj crkvi, proglašavanje ministra kulture fašistom

Koliku nesnošljivost prema Katoličkoj crkvi i vjernicima taj čovjek nosi u sebi, pokazao je u siječnju 2016., u danima dok su se vodili pregovori između Petrova, Milanovića i Karamarka o formiranju tripartitne vlade, desetak dana prije odluke o formiranju vlade HDZ-a i Mosta. On je tada, kao suurednik Dnevnika skupa s Tatjanom Munižaba, pustio da u Dnevniku novinar Hrvoje Reder, nakon neke gromoglasne izjave Stipe Gabrića protiv Bože Petrova, završi prilog riječima: “Mostovci danas ne izlaze u javnost, ipak nedjelja je, dan Gospodnji”. Time su se narugali nekim članovima Mosta, etiketiranim već kao „klerikalci“, dakle kao katolici, što je u ovoj zemlji valjda samo po sebi vrijedno apriornog prijezira. Podrugnuli su se tako zapravo svim katolicima, kojima je nedjelja poseban dan, dan Kristova uskrsnuća i ujedno počinka i obiteljskog druženja, dan koji ne podnosi niti zaslužuje cinizam.

A već 6. veljače 2016., na početku kratkotrajnog mandata Oreškovićeve vlade, mogli smo pročitati i čuti na vlastite uši ovo: „Dnevnik HRT-a: Stipe Alfier proglasio ministra kulture Hasanbegovića fašistom“

<https://narod.hr/hrvatska/video-dnevnik-hrt-stiper-alfier-proglasio-ministra-kulture-hasanbegovica-fasistom>

Smjenjivanje i optuživanje Alfiera za seksizam i bahato ženskarenje u uredu

U travnju te godine nova vršiteljica dužnosti rukovoditeljice Informativno-medijskog servisa HRT-a Katarina Periša Čakarun (koja je na to mjesto postavljena umjesto Lamije Alečković), smijenila je 'po hitnom postupku' Sanju Mikleušević-Pavić, Stipu Alfiera, Đuricu Drobca i Zdravka Klevu. No Alfier je i dalje ostao faktotum na HRT-u, a vidimo da je do danas i ojačao. Eventualnu smjenu vlasti zacijelo iščekuje kao prigodu da se vrati u sedlo i da svim tim „macama“ (i „mačićima“) na Prisavlju opet pokaže tko je on. Sila! I ove godine u javnosti su se naime pojavile teške optužbe za seksizam, drskost, aroganciju i agresivnost, koje je objavio portal hrsvijet:

<https://www.hrsvijet.net/index.php/magazin/42-skandalozno/59404-anonimna-djelatnica-hrt-a-ogorcena-sam-ponasanjem-i-licemjerjem-kolegica-maje-sever-i-sanje-miklausevic>

Tu se na početku kaže: „Djelatnica HRT-a, koja za sada želi ostati anonimna, oglasila se u srijedu dopisom u kome je progovorila o licemjernim postupcima kolegica Maje Sever i Sanje Mikleušević, ali i neprimjerenim postupcima drugih kolega, bliskih Sever i Mikleušević, uključujući Stipu Alfierova i Hrvoja Zovka.“

A o Alfieru citira se iz iskaza neimenovane djelatnice HRT-a sljedeće:

„Dokaz tome je što nikad nisu reagirale na neprimjereno ponašanje osoba iz svoje najuže blizine. Počnimo od Stipe Alfiera. Osobno sam više puta bila izložena njegovim seksističkim ispadima koja su bila posebno perfidna i bahata kada je bio na poziciji moći kao urednik i voditelj Dnevnika. Sve žene u IMS-a znaju za Stipine požudne poglede i pohotne kometare: Di si Maco, kako si lutko, kako si se seksi obukla, izgledaš kao avion i slično. Poznato je više njegovih incidenata kada su kolegice burno reagirale na seksističke komentare. Poznata su tri slučaja u plavom desku: prvi, kada je na opetovano Macooo, jedna kolegica burno reagirala i zaprijetila mu prijavom. Drugi je slučaj jedne voditeljice koja mu je zaprijetila ako joj se još jednom seksistički obrati da će mu nazvat suprugu. Treći je slučaj voditeljice vijesti na HTV 4 koja je zbog njegovog ponašanja i konstantnog upucavanja koje je bilo vidljivo cijelom trećem katu – završila na bolovanju. Za sva tri slučaja kolegice Sever i Miklausević znaju ali nikad nisu reagirale. Štoviše, Sanja sa Stipom dijeli sobu u kojoj je ubačen kauč/krevet s posteljinom. Upravo u tu sobu Stipe Alfier zove mlade kolegice na pregled tekstova i razgovore. Vrlo često ta je soba iznutra zaključana što možete vrlo lako provjeriti.“

Na koga se i protiv koga se poziva Alfier?

Ne znamo kakav je bio nastavak i kakav epilog ovih tvrdnji. Nije nam poznato da je sud zbog neistina kaznio portal hrsvijet, ni da ga je Alfier tužio. No znamo da mu se nakon očitovanja te zviždačice nije ništa dogodilo, nego da on u ime zaposleničkog kolektiva HRT-a vedri i oblači i na Programskom vijeću HRT-a. „To je nama naša borba dala – da imamo njega za vazala!“ Njega u glavnoj ulozi, ako je vjerovati Hininu izvješću, koje se nastavilo ovako: „Tijekom rasprave o praćenju ispunjenju obaveza HRT-a definiranih Zakonom o HRT-u i Ugovorom s Vladom RH, Alfier je podsjetio na posljednji izvještaj međunarodne nevladine

organizacije 'Reporteri bez granica' u kojem se navodi da je HRT pod utjecajem Vlade i premijera Andreja Plenkovića, na sporni prilog u TV kalendaru o pismima upućenim Adolfu Hitleru, te upitao kada će napokon na HRT-u biti prikazana serija o NDH-u povjesničara Hrvoje Klasića.“

Alfier se dakle pozvao na ocjenu nevladine organizacije po kojoj je HRT pod (nedopustivim) utjecajem Vlade i njezina predsjednika osobno. Ma nije on protiv toga da vlada upravlja televizijom, nego Plenković očito nije „njegov“ predsjednik vlade, njegov je bio Milanović. Odakle mu pak ideja o problematizaciji nekakvih pisama Hitleru, to može razumjeti samo onaj koji znade da neprijatelji hrvatskog naroda stalno jašu na nekakvim hitlerima i nacizmima, kako bi se Hrvate tim pojmovima stalno kontaminiralo.

A njegov interes za prikazivanje serije o NDH-u Hrvoja Klasića izaziva kod svih hrvatskih domoljuba neviđen respekt. Toliki respekt da se... 'odmah maše revolvera', kako bi to slikovito rekao onaj Hitlerov nesuđeni nasljednik, kako se ono zvao, valjda Göring, u čije obzorje nas Alfier očito usiljeno vraća. Kunić mu je pak odgovorio – braneći se! – kako je jedina "dodirna" točka koju ima s predstavnicima vlasti ona koju ima prema Programskom vijeću i Nadzornom odboru HRT-a, kako će „za sporni prilog u TV kalendaru zatražiti očitovanje odgovornih te da će serija o NDH biti prikazana najesen“.

Alfier se ponosi intervjuom sa srbijanskim patrijarhom Porfirijem, kočničarem kanonizacije bl. Alojzija Stepinca i „patrijarhom Srba, Hrvata i Slovenaca“

A gorki i najgorči šećer dolazi ipak na kraju Hinina izvješća: „Na sjednici Programskog vijeća HRT-a spomenulo se i da je, između ostaloga, *zaprimljena predstava kojom se, kako je otkrio Alfier, traže kadrovske smjene na HRT-u zbog intervju s patrijarhom Srpske pravoslavne crkve (SPC) mitropolitom Porfirijem. Na sjednici Vijeća HRT-a razgovarano je o kvaliteti tog intervju, s Alfierovom ocjenom kako je riječ o 'prestížnom materijalu' te da "HRT može biti samo sretna što je imala intervju s Porfirijem".*

Ne znamo što je o tom prijepornom prilogu još rečeno ni što je Programsko vijeće, s Zdravkom Kedžom na čelu, zaključilo, ni je li Kedžo uopće bio nazočan, i ako je bio je li on uopće vodio sjednicu. Znamo samo to da je takvim iskazom, dan nakon inkriminirane propovijedi fr. Dominika koja je dirnula u srce stotine tisuća Hrvata u domovini i po svijetu, Alfier skupa s ostalima takvim pljunuo u lice svima onima kojima je intervju s Porfirijem jako zasmetao, iz razloga navedenih u peticiji i predstavkama Građanske (državlanske) inicijative za utvrđivanje odgovornosti na HRT-u.

Novinar Hine od svih izrečenih ocjena na Programskom vijeću HRT-a spominje samo ocjene novinara Alfiera. On je tu, očito, jedini vrijedan spomena. On – mentalni staljinist u statusu izabranog predstavnika većine zaposlenika HRT-a. On koji se ponosi intervjuom s Porfirijem kao zvjezdanim trenutkom nekadašnje, kako netko upravo napisao, Puharić-Knežević-Plenkovićeve (senior) Televizije Zagreb. I što bi normalna Vlada i normalan Sabor u normalnoj, demokratskoj, hrvatskoj i europskoj i u većinski katoličkoj državi kada samo to vide morali

učiniti? Morali bi rastrojiti takvu televiziju kao bastion staljinističko-titoističke prošlosti, kao relikv s nekoć nerazmjerno velikim postotkom Srba, jugoslavena, komunista i suradnika političke policije, kao ideološku sljednicu bivše tuđinske političke i kulturne hegemonije u metropoli svih Hrvata. Da je mjesto radnje Beograd, a ne Zagreb, i da su unutarnji odnosi obrnuti, Vučićeva vlast razbila bi takvu anacionalnu nacionalnu televiziju u „paramparčad“! No Srbija je svoja vlastita država, a ovo što mi imamo – nije li to iznutra okupirana država?! Počevši od HRT-a!

Šiljo/Hrvatsko nebo

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/27/siljo-zaposlenike-hrt-a-predstavlja-mentalni-staljinist-stipe-alfier/>

STEPINAC: "PRAVI MUŽEVI NE SAGIBLJU KOLJENA PRED LAŽNIM DUHOM VREMENA." II.

Poneko se pita kakvog ima smisla pisanje otvorenih pisama onima koji su zapravo svojim djelovanjem ili nedjelovanjem najodgovorniji za povod pisanja takvih pisama. Tako su me pitali i zašto pišem vrhovima vlasti kada znam da mi neće odgovoriti. Kratko bih odgovorio: Zar ne vidite i one adrese dane u CC? Njima ja zapravo pišem!

Tako se u pismu koje su Hrvatskom saboru uputili akademik Ivan Aralica, admiral u miru Davor Domazet Lošo, književnik Zdravko Gavran, pričuvni general prof. dr. sc. Andrija Hebrang, general bojnika u miru Ivan Kapular, prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak, akademik Josip Pečarić i general bojnika u miru Ivan Tolj govori o nehrvatskoj i prosrpskoj orijentaciji HRT-a. Pitanje je: Zar samo HRT djeluje nehrvatski i prosrpski. Zar samo HRT djeluje u skladu s politikom „Srpskog sveta“?

Poneku knjigu uspijemo i tiskati, kao npr. najnoviju:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26011-knjiga-vladimir-mrkoci>

A koliko je važno pisanje otvorenih pisama, pa i onima koji provode politiku „Srpskog sveta“ pokazuje i sjajna propovijed patera Dominika Gerbica o kojoj sam pisao u jučerašnjem tekstu, a koja kao da se nadovezala na naša otvorena pisma o HTV-u kao Porfirijevoj televiziji:

<https://bezcenzure.hr/toptema/stepinac-pravi-muzevi-ne-sagiblju-koljena-pred-laznim-duhom-vremena/>

Danas dajem dva teksta o pateru Gerbicu, tj. „Srpskom svetu“ u RH:

VJEKOSLAV KRSNIK

27. travnja 2021.

HOMILIJA PATERA DOMINIKA KAO GLAS VAPIJUĆEG U CRKVI U HRVATA

Propovijed dominikanca patera Dominika Gerbica na svetoj misi u Prozorju kod Dugog Sela koju je prošlu nedjelju prenosila Hrvatska televizija izazvala je u javnosti sasvim očekivano veliku buru jer je pater Dominik praktički prekršio znakovitu šutnju Hrvatske biskupske konferencije o ozbiljnoj krizi koja trese državu posljednjih nekoliko godina. Uz to što je ta kriza sadržajno višestruka, ona je i moralna kriza pri čemu svoju odgovornost snosi i Crkva u Hrvata, odnosno kolokvijalno rečeno Kaptol kao simbol te crkve.

Treba podsjetiti da je kardinal Josip Bozanić još 1997. godine u Božićnoj propovijedi upozorio na "grijehe struktura", što se naravno odnosilo na odgovornost vlasti za krizu koja je poslije smrti predsjednika Tuđmana čak eskalirala do današnjeg stupnja. Međutim Crkva u Hrvata nakon te upozoravajuće izjave nije otišla korak dalje očito zbog toga što Kaptol ovisi o 300 milijuna kuna godišnje iz Državnog proračuna. S druge strane u postupku beatifikacije blaženoga Alojzija

Stepinca Kaptol je praktički izdao "Stepinčevu crkvu" ostajući nijem na agresivnu eskalaciju Srpske pravoslavne crkve koju je tako izravno predstavio svojim intervjuom na Hrvatskoj televiziji novoizabrani patrijarh Porfirije. Kriza je zbog grijeha nečinjena" pogodila i samu Crkvu u Hrvata u kojoj su tek pojedini svećenici spremni stati uz očekivanje vjerskog i šireg puka. Upravo se propovijed patera Dominika Gerbica dogodila u pravom kriznom trenutku.

Kriza je naravno prije svega politička jer postojeći ustavni okvir nametnut 2000. godine pod vlašću SDP-a i Ivica Račana jednostavno ne odgovara težnjama hrvatskoga društva i izazovima vremena s kojom je ono suočeno. Najočitiiji primjer te krize je grubo krašenje članka 1. Ustava Republike Hrvatske u kojemu jasno stoji da "vlast proizlazi iz naroda i pripada narodu", te da "narod ostvaruje vlast izborom svojih predstavnika i neposrednim odlučivanjem". Vlada Andreja Plenkovića pored niza drugih primjera flagrantno je prekršila ovaj uvodni članak Ustava osporavajući narodu da referendumom traži promjenu nakaradnog izbornog zakonodavstva koje omogućava vladajućima nedemokratsko očuvanje vlasti.

Dvije ključne rečenice koje je u propovijedi izgovorio pater Dominik imale su upečatljivu političku težinu, pa je bilo za očekivati da će se uzburkati postojeća hrvatska javnost. On je prije svega osvrnuvši se na predstojeće lokalne izbore rekao da je "da' za HDZ, SDP, Možemo i sve lijeve, ujedno i 'ne' za Hrvatsku", te da su se "neki tamo bradati sveštenici opasnih namjera (usudili) govoriti nama tko su naši sveci, tko su naše svetinje, tko su naši velikani" te da su svećenici "jedan sabor koji je veći i jači od državnoga". Prisetio se ne bez razloga i "blaženog, a svetog, Alojzija Stepinca, koji je dao svoju krv i položio svoj život štiteći svoje stado od komunističke nemani", aludirajući na neokomunističku klimu koja institucionalno vlada u Hrvatskoj.

Ovakve izravne ocjene i procjene društvene klime u državi nije se dosad usudio izreći ni jedan katolički svećenik, pa je promptno reagirala Hrvatske televizija izjavom kojom se ogradila od njegove propovijedi, što gledajući čisto pravnički nije bilo u njenoj ovlasti nego u ovlasti Hrvatske biskupske konferencije. Pogotovo to nije bilo u skladu s politikom koju u posljednje vrijeme zastupa HTV, što je najočitije došlo do izražaja intervjuom u središnjem dnevniku što ga je dao novi patrijarh Srpske pravoslavne crkve Porfirije kao eksponent četničke velikosrpske politike, ali se u tom slučaju HTV nije ispričao javnosti zbog političkih ocjena što ih je izrekao patrijarh..

Da vodstvo Hrvatske televizije ne odustaje od svoje zapadnobalkanske, da se ne kaže Yutelovske uređivačke politike pokazao je sastanak tzv. Programskog vijeća koji je bio zakazan ranije. Uloga je Programskog vijeća HRT-a da "zastupa i štiti interes javnosti provođenjem nadzora programa i unapređenja radijskog i audiovizualnog programa". Vijeće bira Hrvatski sabor i sastoji se od 11 članova, od kojih dva imenuje HRT-a. Na čelu Programskog vijeća Zdravko Kedžo s diplomom zagrebačkog Fakulteta političkih znanosti koji hrvatskoj politici lifgeruje niz liberalno-ljevičarskih diplomaca. Članovi su Stipe Alfier (HRT), Nikola Baketa, Vlaho Bogišić, Đemal Bratić, Lidija Gašparović, Ivica Lučić, Zorislav Lukić, Robert Markt, Ozana Ramljak i Dean Šoša (HRT). Po sastavu

Programsko vijeće nije ništa drugo nego poslušni organ vladajuće stranke odnosno diktatorski rukovođenog premijera Andreja Plenkovića koji u svojoj misiji da promijeni Hrvatsku doveo u središnji televizijski dnevnik "bradatog sveštenika opasnih namjera" patrijarha Srpske pravoslavne crkve Porfirija.

Ako Programsko vijeće "zastupa i štiti interes javnosti provođenjem nadzora programa" trebalo je na toj sjednici koja se samo usput bavila najnovijim slučajevima uzeti u obzir predstavku što ju je uputila skupina intelektualaca, generala i akademika, jer oni ipak predstavljaju određen interes javnosti. U toj predstavi traže se personalne smjene na HTV-u zbog nastupa patrijarha Porfirija, ali i gostovanja Ive Goldštajna u Stankovićevoj emisiji. Programsko vijeće je jednostavno tu predstavku ignoriralo i prihvatilo mišljenje urednika HTV-a Stipe Alfiera kako je u pogledu nastupa patrijarha Porfirija riječ o "prestižnom materijalu!", te da "HRT može biti samo sretna što je imala intervju s Porfirijem".(?!). S ovakvim HRT-om i poslušnim politički instaliranim Programskim vijećem ne treba se čuditi protuhrvatskoj uređivačkoj politici koja je zavládala na javnoj dalekovidnici, pa je tako urednik Renato Kunić najavio na jesen seriju o NDH koju je pripremio već poznati novojugoslavenski "istoričar" Hrvoje Klasić

<https://bezcenzure.hr/toptema/homilija-patera-dominika-kao-glas-vapijuceg-u-crkvi-u-hrvata/>

PATER GERBIC: DEKLARIRANI KATOLIK NE MOŽE POTPISATI ISTANBULSKU KONVENCIJU

27. travnja 2021.

“Deklarirani katolik ne može potpisati Istanbulsku konvenciju, ne može to odobriti i ne može dignuti ruku za to! Svi koji su tada, zajedno sa SDP-om, glasovali za nju, a smatraju se katolicima, nemaju nikakve veze s katolicizmom”, izjavio je u Bujici, na Z1 televiziji, pater Dominik Kristijan Gerbic, dominikanac kojeg su mediji prozvali zbog nedjeljne propovijedi iz Prozorja, kada je tijekom izravnog prijenosa na HRT-u rekao da je “svako naše DA i HDZ-u i SDP-u i Možemo i svim lijevima, NE za Hrvatsku”.

> Medijska hajka u Srbiji i Hrvatskoj: Evo što je pater Gerbic stvarno rekao na HRT-u

> Medijska hajka na p. Gerbica, građani bijesni: ‘Zašto se ograđivati od istine?’

“Njihove su ideologije lijeve, to se vidi, razvidno je to već dugi niz godina. I nije to sad stvar samo Plenkovića, ta struja u tom pravcu ide već duže vrijeme... Trenutna ideologija koja okuplja oko sebe određeni krug ljudi unutar HDZ-a ne može biti drukčija nego lijevo-liberalna, jer to s kršćanstvom nema nikakve veze! Nema nikakve veze, osim imena! Upravo na primjeru saborskog pljeska SDP-a HDZ-u, prilikom izglasavanja Istanbulske konvencije, vidi se da su njihove ideologije iste”, smatra pater Dominik.

> HBK pozvao zastupnike u Hrvatskom saboru da glasuju protiv ratifikacije Istanbulske konvencije

> HBK: Ne podržavamo Istanbulsku konvenciju, ona implementira i rodnu ideologiju

O Plenkoviću i slučaju patera Dominika Barača

“Živimo u društvu, u kojem se ne smije govoriti o istinama vjere,” nastavio je mladi dominikanac, nakon što ga je voditelj pitao je li zloupotrijebio oltar za političko govorništvo, kao što su ga optužili neki mediji: “Mislim da je hrvatski narod više pun k’o šipak svega toga! U propovijedi nisam rekao skoro ništa, što već nije svima poznato, samo što sam to izgovorio javno, pa je dobilo na težini... Svi o onome što sam propovijedao misle slično ili isto.”

> Plenković unatoč suprotnom stavu HBK o IK tvrdi: ‘Na istoj smo strani kao i Crkva’

> Što su hrvatski biskupi poručili o udomljavanju i posvojenju djece?

> Biskupi HBK: ‘Glasajte za one koji štite brak kao zajednicu muškarca i žene, zagovaraju neradnu nedjelju i vjeronauk u školama’

Nakon propovijedi sam dobio bezbroj poruka potpore od ljudi koje uopće ne znam, ljudi se potpisuju i zahvaljuju – zahvalio se pater Dominik i otkrio: – Bilo je i nekih ekstremnih poruka tipa “Htio sam se ispisati iz Katoličke crkve, a sad vidim da neću!” Ljudima je zaista dosta ovakvog pristupa stvarnosti u kojoj živimo.

U emisiji je uspoređen slučaj patera Dominika Barača, kojeg su zbog doktorata iz boljševizma, komunisti strijeljali nakon II. svjetskog rata, sa slučajem premijera Plenkovića, koji je u svom naturalnom radu veličao Marxa i Kardelja: – Oni su odrastali u nekim određenim lažima i Andrej je bio nečije dijete, netko ga je podučavao, tako ga odgajao... Mora postojati način i nada da čovjek može progledati... Ne radi se ovdje o tome da ja nešto nekome namećem, ali ako vidim

da je taj koji živi pored mene – slijep, da je zle nakane, želim mu pomoći da otkrije ljepotu koju ja imam. To je čista ljubav, tu nema zla!

Isti je demon i fašizma i komunizma i nacizma – upozorava pater Dominik Gerbic: – Tu nema razlike, u pozadini je demon!

> Dr. sc. Peternel: ‘Javna televizija se ograđuje od svećenika koji je samo rekao istinu’

> Zašto se HRT ograđuje od propovijedi katoličkog svećenika, ali ne i od poglavara SPC-a?

O Titu i ekstremnoj ljevici

Pater je prokomentirao i najavu kandidata Možemo Tomislava Tomaševića o mogućem povratku Titova trga u Zagreb, čemu se nije usprotivila niti kandidatkinja Jelena Pavičić Vukičević: – Više i mala djeca znaju da je Tito bio zločinac! Europa se ogradila od totalitarnih režima, između ostalog i komunizma, a kod nas se opet vraća na scenu, što je u najmanju ruku, smiješno.

Na pitanje kako komentira Tomaševićovo protivljenje izgradnji katoličke crkve na zagrebačkoj Savici, prije četiri godine, pater Dominik je odgovorio: – On možda nije katolik, pa ima pravo na takve stavove! Blagopokojni Kardinal Kuharić je govorio kako je nama svećenicima bilo lakše u komunizmu, samo iz jednog razloga; tada smo točno znali tko nam je neprijatelj! Sada je to malo teže znati, jer se vuci maskiraju u janjad!

O bradatim svećenicima

Našalio se na račun onih koji su ga napali zbog spominjanja “bradatih svećenika opasnih namjera”: – Za nastup u emisiji sam ostavio bradu, da se vidi kako ja ništa protiv brade nemam! Nije to neprijateljstvo protiv SPC-a, ali pojedine ljude, koji rade krive stvari, treba upozoriti da rade krivu stvar... Treba im napokon otvoreno reći da stanu!

Napadi Srpske pravoslavne crkve i beogradskih medija, za patera Dominika bili su posve očekivani, posebno zato što je u nekoliko navrata, tijekom nedjeljne propovijedi, citirao blaženog Alojzija Stepinca: – Zar mi ne smijemo reći, braneći svoje i znajući istinu o onome što mi jesmo, bilo da je to Porfirije ili neki njegov prethodnik, pa čekaj, to nije istina! Desetljećima se proteže gotovo psihotična laž, koja nije vezana samo uz jednog predstavnika SPC-a, nego i njihove nasljednike, bez obzira što oni dobro znaju što je istina i da je istinu nemoguće sakriti. Kada govorimo o Stepincu, o istini govore i izvori koji nisu katolički i koji nisu hrvatski, a kada netko laže o njemu, to nije ljudsko, to je demonsko ponašanje! Rulja koja je razapela Isusa tražila je Barabu, iako je znala da je Baraba razbojnik, a Isusa je proglasila razbojnikom. Nažalost, Porfirije, zajedno sa svojim predstavnicima SPC-a, neprestano bira Barabu, a Isusa razapinje! Stepinac je nevin, on je prolio svoju krv, on je Božji ugodnik. On je s Isusom.

O pravim muževima

Citirajući Stepinca, pater Dominik je u Prozorju rekao da “pravi muževi ne padaju na koljena pred lažnim duhom vremena”, a u emisiji objasnio: – Stepinac je tipični primjer hrvatskog velikana, jednog muža, muškarca koji nam može biti uzor!

Danas je velika kriza, nas muških unutar Katoličke crkve... Kriza je ako ti ne možeš obraniti ono što je tvoje. Ti nisi sposoban svoj dom braniti, nisu svoju obitelj sposoban braniti, svoje svetinje nisi sposoban braniti... Pa kakav si muškarac?! Muški se trebaju muževno postaviti prema svetinjama, jer su to naše istine i mi to živimo, ne živi netko drugi. I ne moraju!

O nebrizi vlasti za Hrvate u BiH

Pater Dominik je rodom iz Zenice, gdje danas više nema ni pet tisuća Hrvata i posebno ga muči nebriga vlasti za Hrvate iz BiH: – Mladi odlaze, čak odlaze i oni koji imaju posao, dakle, ne samo iz ekonomskih razloga... Odlaze situirane obitelji, napuštaju naše krajeve jer ih više ne vide kao mjesto gdje bi odgajali svoju djecu. Do toga su dovele političke igre unutar BiH, a u riječima vrhbosanskog kardinala Puljića vidjet ćete i jedno ogorčenje spram hrvatske politike, zbog njezinog odnosa prema hrvatskom narodu u Bosni. U Hercegovini se to ipak malo drukčije osjeti, jer su oni teritorijalno jedna cjelina...

O epidemiološkim mjerama za crkve

Kritizirao je i epidemiološke mjere, posebno zatvaranje crkvi i ograničavanje broje vjernika koji mogu pristupiti svetim misama: – Naša je uloga dovesti što više ljudi Isusu! Ako se crkve zatvaraju, ako se ograničava broj vjernika na misama, ljudi jednostavno, nakon nekog vremena, vođeni ovim životom kakav je, užurbanim, zaboravljaju na puno toga...

Isus je rekao liječite bolesne – podsjetio je pater: – Suvremeni liberalni teolozi bi rekli – da, ali tada Isus nije znao da postoji korona. Možda bi trebalo napraviti nove prijevode Svetog pisma pa tamo gdje Isus kaže “liječite bolesne”, ispod staviti notu, “to ne vrijedi za koronu”!

Dominika Kristijana Gerbica posebno smeta što na ulazima u crkve zbog zabrana Nacionalnog stožera Civilne zaštite nema svete vode: – To je još jedna od smiješnih postavki unutar Crkve gdje je razvidno da dolazi do sukoba razuma i vjere, a zapravo, cijeli jedan dokument ‘Fides et ratio’ govori da razum i vjera nisu u sukobu. To su dvije komplementarne stvarnosti koje idu jedna uz drugu. Niti je razum protiv vjere, niti je vjera protiv razuma. Onoga trenutka kada bi vjera bila protiv razuma ili obrnuto, nešto s tom vjerom ili razumom ne bi bilo u redu. Tamo gdje vjera zauzima područje razuma, kreće se u područje spiritizma i nekih čudnih pojava... Gdje razum zauzima područje vjere, vjera postaje činovnička vjera, vjera nekih pravila koja može donositi bilo tko, u bilo koje vrijeme... Kada blagoslivljamo vodu, mi molimo od Boga milost da on u to počelo vode, ulije svoj sveti, jaki blagoslov, da ta ista voda poprimi takvo svojstvo da postane zakoniti neprijatelj i da odgoni đavle i bolesti. I sada će ta ista voda, u jednom trenutku odgoniti đavle i bolesti, a u drugom trenutku biti prijenosnik bolesti?! To mi radimo sebi sami... Po mojoj vjeri, ako je blagoslovljena, Bog čini ono što želi s tom vodom. S druge strane, to su neki naši unutrašnji problem, koje je korona kriza pokazala da postoje, a nismo ih bili svjesni, dok nismo došli u stanje krize. “Živimo u vremenu velikoga straha, neprestanog straha,” napomenuo je na kraju Bujice pater Dominik Kristijan Gerbic: “Stalno smo bombardirani informacijama da ne smijemo ovo ili ono... Činjenica je da običan čovjek živi u strahu i da se

---

ljudi boje. Nama to ne treba, Isus je onaj koji oslobađa! Na koncu, došao je da nas oslobodi. Ako imamo vjeru u Njega, ako Bog postoji, zašto bi onda imali taj strah?!”

Cijelu emisiju pogledajte na poveznici:

<https://youtu.be/3rZ9YpeufwA>

<https://narod.hr/kultura/pater-gerbic-deklarirani-katolik-ne-moze-potpisati-istanbulsku-konvenciju>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25999-pater-dominik-gerbic-u-bujici-odgovorio-na-napade-plenkovic-ev-hdz-nema-nikakve-veze-s-krscanstvom-a-spc-i-porfirije-biraju-barabu-a-ne-isusa>

PLEMENITI KLASIĆ OD OGROMNE POSUDE

Već sam vam prosljedio tekst s portala hrvatsko nebo:
ZAPOSLENIKE HRT-A PREDSTAVLJA MENTALNI STALJINIST STIPE ALFIER

Sada je objavljen i na dragovoljac.com:

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26013-zaposlenike-hrt-a-predstavlja-mentalni-staljinist-stipe-alfier>

Alfier se ponosi intervjuom sa srbijanskim patrijarhom Porfirijem, kočničarem kanonizacije bl. Alojzija Stepinca i „patrijarhom Srba, Hrvata i Slovenaca“, pa mu ništa ne znači pismo o tome koje je potpisalo oko 3,000 naših ljudi. On se pita kada će napokon na HRT-u biti prikazana serija o NDH-u povjesničara Hrvoje Klasića.

Zapravo, taj tekst sam vam poslao u tekstu HRT POTVRDILA SVOJ NAZIV PORFIRIJEVA DALEKOVIDNICA.

Odmah se javio don Kaćunko i predložio da umjesto HRT koristimo PDF.

Što bi sad to bilo?

Jednostavno: **PORFIRIJEVA DALEKO VIDNICA!**

A na takvoj televiziji sigurno je da se Alfier s pravom to pita o seriji 'istoričarsa' Klasića. To nam je pokazao najnoviji broj Hrvatskog tjednika (29. travnja 2021.):

FAH IDIOT TJEDNA

HRVOJE KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu

HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'

Da, profesori na Filozofskom fakultetu se natječu u disciplini tko će dati gluplji komentar. Tako smo poslije IVA DROBILICE dobili i PLEMENITOG KLASIĆA OD OGROMNE POSUDE.

Slično kao što se danas u Četničkoj koaliciji koja vlada u RH predsjednici Vlade i Države natječu napadajući znamenje HOS-a za poziciju prvog sluga najvažnijeg u toj koaliciji Milorada Pupovca. (Danas je već jasnije i zašto ju je tako Plenković nazvao u Hrvatskom saboru kada znamo da su hrvatsko-srpska i trgovačka koalicija antisemitski nazivi kako mu je to objasnio Pupovac:

KARAMARKO: DEGUTANTNO JE KAKO PUPOVAC U ZLONAMJERNU TIPIZACIJU ŽIDOVSKIH LJUDI POKUŠAVA UBACITI I SRBE
<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26021-karamarko-degutantno-je-kako-pupovac-u-zlonamjernu-tipizaciju-zidovskih-ljudi-pokusava-ubaciti-i-srbe>)

Zato i ne čudi kad Ivica Marijačić u istom broji Hrvatskog tjednika piše:
Tragično je što su i predsjednik države Zoran Milanović i predsjednik Vlade prihvatili i u svoju retoriku uključili zastrašujuću sintagmu „narodi žrtava“ koju je prije nekoliko godina podvalio velikosrpski šovinst Milorad Pupovac. Hrvatska bježi od jasenovačke istine i svih ostalih istina u vlastitoj povijesti.

Ili je jednostavno na djelu modificiranje jedne moje stare pitalice u:
Kad gazda bira glavnog slugu uvijek izabere boljeg slugu.

A kada već spominjemo Radni logor Jasenovac spomenimo i tekst:
 MJESTO I ULOGA JASENOVCA U ANTIHRVATSKOJ POLITICI I PROPAGANDI

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/c-h/dogan-zeljko/36644-z-dogan-mjesto-i-uloga-jasenovca-u-antihrvatskoj-politici-i-propagandi.html>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26009-mjesto-i-uloga-jasenovca-u-antihrvatskoj-politici-i-propagandi>

Propovijed patera Dominika Gerbica i Peticiju PDF-u, tj. HRT-u spominje i hrvatski književnik Javor Novak u tekstu TUGALJIVE AKTUALIJE:

Svjetlo okrepljuje

No ne bu Hrvatska propala dok je blistava i rodoljubna uma. Tako nas je poveselio velečasni Stipe Ljubas iz Trilja, dekan Cetinskog dekanata, a pogotovo pater Dominik Gerbic, župnik župe Svetog Augustina Kažotića u Zagrebu na Peščenici. Misa je održana u Prozorju kraj Dugog sela. Ne znam gdje to piše da župnici ne bi smjeli imati svoje političko mišljenje? Gdje piše da ne smiju biti cjelovito hrvatsko biće? Da župnici ne smiju biti rodoljubi. Gdje to piše da ne bi trebali skrbiti o ukupnosti hrvatskoga života a izbori su važan segment istoga. Kako brinuti o duhu pastve a odbacivati tako krupnu sastavnicu kao što je političko određenje ljudi? Dok ljevičarski manijaci idu tako daleko da ama baš svaki dan besramno recikliraju privilegiranog Tomaševića, neki čak idu tako daleko da se zalažu (kao tobože najnormalnije) da ni kolumnisti ne smiju izražavati stajališta za koga će glasovati. Kolumnisti ne smiju utjecati, ali svi drugi, kvazi neovisni mediji, trebaju i smiju! Iz dana u dan. A Tomašević je već izabran, što će nam uopće izbori?

Osion i jednومان HRT

HRT se naravno sramotno ogradio, ništa protiv Tomaševića, nismo ni očekivali drugačije. HRT se liže s Porfirijem, prema tome, ovo svehrvatsko, smrdi. A dominikanac, pater Dominik zbori: “Tu je puno segmenata krize. Svjesni ste toga: od tužilaštva, od toga da mladi odlaze, od ekonomije, od obezvrjeđivanja ili odbacivanja i branitelja i Domovinskoga rata... Toliko je zločinaca još uvijek među nama, a nisu procesuirani. I onda u jednom trenutku nađu se još i neki tamo bradati, nazovimo ih sveštenicima, opasnih namjera govoriti nama tko su naši sveci, tko su naše svetinje, tko su velikani. (...) Svako naše 'DA'...reći ću to... i za

HDZ, i SDP, i za Možemo i svim lijevima, je 'NE' za Hrvatsku!" - ustvrdio je pater Dominik. "I tu se mora jednom podvući crta. Mi moramo izaći iz tog simulakruma..." naveo je Gerbic te istakao blaženog, a svetog, Alojzija Stepinca "koji je dao svoju krv i položio svoj život štiteći svoje stado od komunističke nemani". Ponovio je i ove njegove riječi: "Pravi muževi ne sagiblju koljena pred lažnim duhom vremena". Žao mi je što je HRT-ov novinar, voditelj prijenosa, ostao brižljivo anoniman a koji se tako sluganski požurio (u suglasju sa šefićima kuće) ograditi se od ovih prosvjetljujućih riječi patera Gerbica. Tako ne znamo tko je konkretno od urednika, da li Baran, Dagelić, Dukarić – Stubičar ili Jančić izgovorio tu sramotu. Jer, HRT se nikada nije ogradio od optužaba notornoga Porfirija i to unatoč tome što je više od dvije tisuće ljudi potpisalo zahtjev za smjenom tih i takvih koji na HRT-u konstantno provode protuhrvatsku, anarodnu politiku. Hrvatska radiotelevizija, tako nije hrvatska već je hrvatsko-srbska, skrojena prema Izbaviteljevu i Pupovčevu šinjelu.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/36645-j-novak-tugaljive-aktualije.html>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26008-j-novak-tugaljive-aktualije>

Da, jeste li potpisali Peticiju?

PHB – POTICAJNA SKUPINA: PROTIV POLITIČKO-IDEOLOŠKOG I MEDIJSKOG SRPSKO-HRVATSKOG JEDNOUMLJA!

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/26/phb-poticajna-skupina-protiv-politicko-ideoloskog-i-medijskog-srpsko-hrvatskog-jednoumlja/>

A puno se pitanja iz dana u dan upućuje Crkvi u Hrvata. Poslije hrvatskog književnika Zdravka Gavrana imamo i nove:

LILI BENČIK: OTVORENO PISMO HRVATSKIM BISKUPIMA PUTEM HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE O ODNOSU KATOLIČKE CRKVE PREMA HRVATSKOM NARODU

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26015-lili-bencik-otvoreno-pismo-hrvatskim-biskupima-putem-hrvatske-biskupske-konferencije-o-odnosu-katolicke-crkve-prema-hrvatskom-narodu>

<https://bezcenzure.hr/toptema/otvoreno-pismo-hrvatskim-biskupima-putem-hrvatske-biskupske-konferencije-o-odnosu-katolicke-crkve-prema-hrvatskom-narodu/>

LILI BENČIK: LIJEPO JE BITI HRVAT, LJUBITI BOGA, BLIŽNJEGA SVOGA! TU ŽIVJETI, TU I UMRIJETI!

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26000-lili-bencik-lijepo-je-bit-i-hrvat-ljubiti-boga-bliznjega-svoga-tu-zivjeti-tu-i-umrijeti>

<https://bezcenzure.hr/toptema/lijepo-je-bit-i-hrvat-ljubiti-boga-bliznjega-svoga-tu-zivjeti-tu-i-umrijeti/>

LILI BENČIK: KATOLIČKA CRKVA U HRVATSKOJ NAPUSTILA HRVATSKI narod

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/25754-lili-bencik-katolicka-crkva-u-hrvatskoj-napustila-hrvatski-narod>

BUDITE „SVEĆENICI IZ NARODA, A NE DRŽAVNI KLERICI“!

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/29/budite-svecenici-iz-naroda-a-ne-drzavni-klerici/>

Hoće li odgovoriti, ili će uskoro i povijest Crkve u Hrvata pisati drobilice i plemeniti od ogromne posude?

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26040-plemeniti-klasic-od-ogromne-posude>

<https://bezcenzure.hr/vlad/plemeniti-klasic-od-ogromne-posude/>

POGLAVAR SRPSKE PRAVOSLAVNE CRKVE NASTAVLJA NAPADATI BL. STEPINCA

4. svibnja 2021.

Novi patrijarh Srpske pravoslavne crkve Porfirije Perić dao je intervju za beogradske Novosti u kojem je govorio o logoru Jasenovac i kanonizaciji kardinala Alojzija Stepinca. Patrijarhovi stavovi o tim pitanjima uvelike su na generalnoj liniji koju zastupa SPC.

Na pitanje novinara beogradskog lista o poboljšanju odnosa između SPC-a i Vatikana, Porfirije, koji je obnašao dužnost mitropolita zagrebačko-ljubljanskog, pozvao se na susrete s papom Franjom i ustvrdio kako se s papom susreo već tri puta. Pozivajući se na susret, ustvrdio je kako bl. Stepinac nije direktno i neposredno umješšan u zlodjela, a potom izrazio dvojbu i ponovio komunističku izmišljotinu o njegovoj suradnji s ustaškim režimom.

“Naravno, daleko sam od toga da povjerujem da je on bio direktno i neposredno umješšan u bilo koju vrstu zlodjela. Međutim, moram reći da, ne samo kao episkop, svećenik, kršćanin, nego prije svega kao bilo koji običan čovjek, ne mogu da sakrijem da, u najmanju ruku, imam dilemu, da imam problem s određenim Stepinčevim postupcima, riječima, stavovima. Žao mi je ako to nekog uznemirava, ali obaveza mi je da budem iskren. U isto vrijeme, potpuno sam svjestan da užasne okolnosti u kojima je živio, za njega nisu bile nimalo jednostavne. Što se, pak, dosadašnjih stavova naše Crkve, kao i zaključaka Komisije ustanovljene za istraživanje ovog važnog i delikatnog pitanja tiče, oni su jasni, neizmijenjeni i javnosti poznati.”, kazao je Porfirije ne navodeći kako je Stepinac sustavno radio na spašavanju Židova i Srba tijekom Drugog svjetskog rata.

> Tko je zagrebački mitropolit Porfirije – novi patrijarh Srpske pravoslavne crkve?

> Porfirije o bl. Stepincu: ‘Imam njegova pisma, tu se mogu naći duboko problematične stvari’

> Generali i akademici traže ispriku i ostavke odgovornih na HTV-u zbog Porfirijeovog gostovanja na Josipovo

Navedeno je i kako je proces kanonizacije kardinala Stepinca zaustavio papa Franjo, a o susretima sa Svetim Ocem kaže:

“Svaki naš susret, kao i naša komunikacija u cjelini, zasnovani su na duhu Kristovog evanđelja, u duhu razumijevanja i međusobnog poštovanja. U svetu u kojem živimo, za koji smo i jedni i drugi odgovorni, suočeni istovremeno s problemima suvremenog doba, dijalog, štoviše i suradnja su nužni objema stranama. Činjenica je da su kršćani upućeni jedni na druge i da zajedno moramo odgovoriti na izazove od suštinske važnosti za svet. Uostalom, apostol Pavle nas opominje da nitko ne može reći da mu drugi nije potreban.”

O Jasenovcu

Na pitanje novinara je li “sazrelo vrijeme da srpski narod u punoj mjeri spozna razmjere stradanja u Jasenovcu i drugim logorima smrti i konačno svenarodno počne da njeguje uspomenu na stradale”, Porfirije kaže:

“Prve liturgije su služene u katakombama, na grobovima mučenika za veru Kristovu.(...) A to isto činimo i u veliko mučeničkom Jasenovcu. To što se u Jasenovcu nalazi pravoslavni hram Božji, što je vladika Jovan osnovao manastir na tom mjestu, pravi je, i po mome mišljenju, jedini način na koji Crkva njeguje uspomenu na stradale. Sabiranjem u Jasenovcu i na drugim sličnim mjestima, molitvom, služenjem liturgije, sticanjem blagodati Duha Svetoga, mi preobražavamo sebe. A preobraženi i oblagodaćeni čovek nikada neće nečije potomstvo, nečiju djecu, kriviti za ono što su činili roditelji. (...) Međutim, ni ono što čine povjesničari- proširivanje i utemeljeno ispitivanje znanja o zlu demonskih razmjera koje je pretrpio naš narod u NDH u Drugom svjetskom ratu – što Crkva, naravno, podstiče, a što posle formira prosvjetu i školstvo, ne treba da služi zlopamćenju, nego da bude opomena svima da se nikada i nigdje ne ponovi. (...) Naše kolektivno sjećanje treba da se rukovodi mišlju blaženopočivšeg patrijarha Germana da ćemo oprostiti, ali nećemo i ne smijemo zaboraviti.”, naveo je Porfirije.

Podsjetimo, prije nešto više od mjesec dana, na Josipovo, 19. ožujka 2021. u Dnevniku HTV, u najgledanijem terminu na 333. obljetnicu odluke hrvatskoga Sabora o proglašenju sv. Josipa zaštitnikom hrvatskoga naroda, HRT je odlučio objaviti kontroverzni razgovor s patrijarhom Srpske pravoslavne crkve. Pri tome je poglavar SPC-a, patrijarh Porfirije izrekao nekoliko duboko problematičnih tvrdnji, ali i iskoristio priliku za napad na bl. Alojzija Stepinca pa su pretplatnici javne televizije ponovno gledali kako se o bl. Stepincu laže u programu koji plaćaju.

Upitan o patrijarhu Irineju i njegovim stajalištima oko kanonizacije kardinala Alojzija Stepinca, kojeg je opisao kao “ustaškog vikara”, Porfirije je rekao da je Irinej samo izrazio nedoumice u vezi s kanonizacijom Stepinca te da je potom formirana komisija, ne samo kao izraz odluke pape Franje, nego kao produkt dogovora između Irineja i pape Franje. Ustvrdio je kako u rukama ima pisma koja je Stepinac upućivao papi Piju XII. i u kojima se zaista mogu naći mjesta koja su “duboko problematična”.

Premda se radi o pismima o kojima je hrvatska javnost upoznata još od vremena rada mješovite katoličko-pravoslavne komisije, pa i ranije prilikom beatifikacije Alojzija Stepinca od strane pape Ivana Pavla II., novoustoličeni patrijarh SPC-a Porfirije, koji do nedavno živio u Zagrebu, pokušao je senzacionalistički objaviti da se radi o nečemu novom i nepoznatom.

“To ne znači da on nije živio u teškom vremenu i da se može sagledavati u crno-bijeloj tehnici, ali bilo kako bilo, rad te komisije je bio veoma plodotvoran. Mi smo razgovarali o nekoj temi u ovom trenutku koja je važna za Katoličku crkvu, a koja je problem za nas, vrlo otvoreno, vrlo bratski, bez povišenih tonova, i imam dojam da je svatko bolje upoznao razloge one druge strane”, rekao je nedavno Porfirije.

Zbog spornog intervjua pokrenuta je i peticija za kadrovskim smjenama na HRT-u koja se i dalje može potpisati na sljedećoj poveznici.

Nositelji Građanske (državlanske) inicijative za utvrđivanje odgovornosti na HRT-u, general bojnik u miru Ivan Tolj, general bojnik u miru Ivan Kapular, admiral u miru Davor Domazet Lošo, pričuvni general Andrija Hebrang, povjesničar Slobodan Prosperov Novak, akademik Josip Pečarić i književnik Zdravko Gavran slali su Nadzornom odboru, Programskom vijeću i povjereniku za korisnike HRT-a pritužbu i zahtjev koji je HRT ignorirao.

“Dakle, novinara Dragana Nikolića zaputili su u Beograd da napravi ekskluzivni razgovor s čovjekom, koji nam je, iskoristivši takav poklon HRT-a, između ostaloga, u ‘šali’ priopćio ‘ambiciju’ da bude ne samo srpski patrijarh, već i patrijarh Srba, Hrvata i Slovenaca! U svakoj šali, kako se kaže, pola je istine, pa ako je tome tako, ako je i od Porfirija Perića, previše je i šale i njegove istine! Bilo bi lijepo da se šali u okvirima i granicama Republike Srbije, a da ostalo prepusti hrvatskim i slovenskim vicmaherima! I Slovenci, a pogotovo mi Hrvati imamo i previše svojih šaljivdžija, koji se šale i igraju s teško stečenom slobodom i državnom samostalnošću. (...)HRT je javna televizija, pa u tom smislu ona je od državnoga i nacionalnoga značenja i uređivačke pogreške i propusti, koji ulaze u sferu nacionalnoga dostojanstva, pa i u određenom smislu nacionalne sigurnosti, ne mogu i ne smiju prolaziti ispod radara Hrvatskoga sabora, pa i izvršne vlasti, koja je dužna sprječavati ovakve pojave, pazeći pri tome da se ne narušava sve ono što se podrazumijeva pod slobodom medija”, naveli su u priopćenju objavljenom 21. ožujka postavljajući pitanje zašto novinar HRT-a nije pitao Porfirija hoće li se kao patrijarh zauzeti da se prestane s velikosrpskim lažima i pretjerivanjima kojima se blati i tereti hrvatski narod.

<https://narod.hr/kultura/poglavar-srpske-pravoslavne-crkve-nastavlja-napadati-bl-stepinca>

ZAŠTO SE MORA ZABRANITI SRPSKA PRAVOSLAVNA CRKVA U HRVATSKOJ

Prof. dr. sc. Stipe Kutleša, potpisnik Zahtjeva za kadrovskim smjenama na HTV-u, autor je istoimenog teksta u Hrvatskom tjedniku, br. 867, 6. svibnja 2021., str. 30-32. Koliko je bio u pravu potvrdio nam je i najnoviji intervju koji su sluganski mediji u RH napravili s novim srpskim patrijarhom Porfirijem. Dok su na HTV-u to svoje sluganstvo pokazali dajući intervju na blagdan sv. Josipa zaštitnika hrvatskog naroda, sada su na isti način postupili u Večernjem listu pa su intervju s Porfirijem tiskali na dan kada je rođen blž Alojzije Stepinac čiju svetost osporava SPC i sam Porfirije.

Evo što on kaže u tom intervjuu:

Dozvolit ćete, međutim, da baš kao što uvaženi gospodin postulator ima pravo da ne vidi ništa problematično u spomenutim pismima, i ja, i to ne kao episkop ili svećenik, čak ni kao kršćanin, nego kao najobičniji čovjek imam pravo, u najmanju ruku, zamisliti se nad rečenicom koja hvali kršćansku vjeru Pavelića gotovo kao vjeru apostolskih razmjera, ili nad rečenicom koja kaže da treba biti oprezan pri prevođenju pravoslavnih u katolike, jer u mnoštvu onih koji prelaze iz pravoslavne u katoličku vjeru ima i poneko tko to čini iz interesa, kao da je tobože riječ o dobrovoljnoj, slobodnoj promjeni vjere pokrenutoj oduševljenjem.

<https://www.vecernji.hr/premium/i-ljudski-je-zamisliti-se-kad-stepinac-trazi-oprez-kod-prevodenja-pravoslavnih-u-katolike-1490743>

Zato je itekako važno taj odnos Stepinca prema Paveliću usporediti s onim što preferira Porfirije. Naime poznat je I srpski svetac iz tog razdoblja koji je pisao – ne pisma – nego knjižicu u kojoj je dao svoj odnos prema Hitleru. Radi se o tadašnjem Episkopu žičkom Nikolaju Velimiroviću, koga je Hitler odlikovao još 1934. g, u svojim brojnim nastupima i pisanim djelima isticao je vrijednosti nacionalizma i rasizma, pa je tako u Beogradu 1935. g., dakle samo dvije godine nakon dolaska Hitlera na vlast u Njemačkoj izdao knjižicu “Nacionalizam Svetog Save” i u njoj ističe:

“Mora se odati poštovanje sadašnjem nemačkom Vođi, koji je kao prost zanatlija i čovek iz naroda uvideo, da je nacionalizam bez vere jedna anomalija, jedan hladan i nesiguran mehanizam. I evo u XX veku on je došao na ideju Svetog Save, i kao laik poduzeo je u svome narodu onaj najvažniji posao, koji priliči jedino svetitelju, geniju i heroju. A nama je taj posao svršio Sveti Sava, prvi među prosvetiteljima, prvi među genijima i prvi među herojima u našoj istoriji. Svršio ga je savršeno, svršio ga je bez borbe i bez krvi, i svršio ga je ne juče ili prekjue

nego pre 700 godina. Otuda je nacionalizam srpski, kao stvarnost, najstariji u Europi”.

Mnogo više o ovome svetcu SPC možete naći i u mojoj knjizi: *Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima*, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998.

Očito Patrijarh SPC misli da je krimen ovo što pripisuje Stepincu, a svetost ovo što zna za sv. Nikolaja. Ako znamo da je SPC podržavala Miloševića koji je na svetskim listama najvećih zločinaca oko tridesetog mjesta, dok je Josip Broz Tito u prvih deset, dok Pavelića na tim listam nema, nema dvojbe koliko je u pravu prof. Kutleša kad iznosi zahtjev iz naslova spomenutog teksta. Zato u nastavku dajem taj tekst:

STIPE KUTLEŠA

ZAŠTO SE MORA ZABRANITI SRPSKA PRAVOSLAVNA CRKVA U HRVATSKOJ

O novom srpskom patrijarhu Porfiriju Periću, nedavnome mitropolitu zagrebačko-ljubljanskome, dosta se pisalo pa ne treba ponavljati poznate stvari. Ovdje je više u pitanju Srpska pravoslavna crkva (SPC), sada i u prošlosti, te pitanje postoji li nada da SPC bude čimbenik mira na 'ovim prostorima', da ne kažem u *regionu*. Prema prvim izjavama i javnim nastupima novoga patrijarha nikako se ne može zaključiti da on nije samo nasljednik dominantne struje u SPC-u kroz stoljeća, posebno u posljednju tridesetak godina. Da ne bismo išli tako daleko u prošlost, dovoljno će biti ukazati na stanje u SPC i njezinu ulogu pred sam rat, u ratu u Hrvatskoj i BiH i nakon rata do danas. Ustanovit će se da je kontinuitet SPC, točnije njezina vodstva, sačuvan i učvršćen. Ništa novoga pod suncem. Da se ovo razmatranje SPC-a ne bi shvatilo previše pristrano, neobjektivno, čak neprimjereno i huškačko od strane nekog nepravoslavca i nesrbina, valja se poslužiti izvanrednom knjigom Milorada Tomanića *Srpska pravoslavna crkva u ratu i ratovi u njoj* (vlastito izdanje, Beograd 2020). Mnogi hrvatski ili tzv. hrvatski tekstopisci rijetko su, ako uopće ikada, iznosili kritičke tvrdnje o SPC-u kao ovaj autor.

Poznato je i mimo njega da je jedan od temelja „vascelog srpstva“ pravoslavna crkva koju mi danas obično nazivamo Srpska pravoslavna crkva iako ona formalno nije postojala prije 1920-ih godina, dakle prije jedva stotinjak godina, točnije 17. lipnja 1920. godine donesena je odluka o stvaranju Autokefalne ujedinjene srpske pravoslavne crkve u Kraljevstvu Srba, Hrvata i Slovenaca. Prije toga postojale su posebne mitropolije i patrijaršije od kojih je najpoznatija Pećka patrijaršija. Prema tome, SPC nije postojala nikada prije države Srba, Hrvata i Slovenaca i Kraljevine Jugoslavije. Kasnije je postojala i u komunističkoj Jugoslaviji. Raspadom te države SPC nije prestala postojati na čitavom teritoriju bivše države. To je stanje važeće i danas. Nakon rata Sveti arhijerejski sabor SPC

donio je u svibnju 1996. godine odluku: „Bez obzira na raspad versajske, odnosno Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, jurisdikcija Srpske pravoslavne crkve i dalje se prostire na sve pravoslavne na tom području.“ Zato nije nimalo slučajno da je novi patrijarh Porfirije nedavno, kao tobože u šali, govorio o Srpskoj pravoslavnoj crkvi Srba, Hrvata i Slovenaca. Kad se tome dodaju njegove izjave o „srpstvu Dalmacije“, o čemu je često govorio preminuli episkop Atanasije Jevtić, onda je posve jasno u koji rog puše Porfirije. On je, istina, to spomenuo u kontekstu Atanasijeva sprovoda navodeći njegovu brigu o pravoslavlju, manastirima i „srpstvu Dalmacije“. Nema dvojbe da Porfirijeva i Atanasijeva izjava imaju isti sadržaj kao i izjava Svetog arhijerejskog sabora SPC iz 1996. godine. Ona je uslijedila kada je postalo posve jasno da se ideja Velike Srbije istopila i da velikosrbi nisu oružjem proširili svoju državu ili sačuvali bivšu Jugoslaviju. SPC se nakon vojnog kraha Srbije potrudila da neočekivano mala srpska država barem bude velika po vlasti SPC-a na čitavom području svih republika bivše države. Nije se SPC borila samo za svoje manastire u Žitomisliću na Neretvi, na Krki u Dalmaciji, Jasenovcu u Slavoniji, Ozrenu u Bosni, Sabornu crkvu u Mostaru i drugdje, kako su to dali do znanja Kontaktnoj skupini u 1994. godine, nego im je prije svega i isključivo bilo stalo do tuđih teritorija i prirodnih bogatstava o čemu su njihova glasila *Pravoslavlje* i *Glas SPC* pisali češće i s većim žarom nego o vjerskim pitanjima.

SPC mora se vratiti unutar granica Srbije

Koje posljedice ima izjava SPC iz 1996. za sadašnje stanje u Hrvatskoj? Nijedna vlast u Hrvatskoj nakon 1996. nije dovela u pitanje tu odluku SPC po kojoj ona ima crkvenu vlast i u Hrvatskoj. Ako se zna da se po kanonskom pravu pravoslavnih crkava granice Crkve i države poklapaju, onda to znači da vlast neke autokefalne pravoslavne crkve postoji samo unutar granica te države. Kako su se granice država mijenjale tako se mijenjala i vlast pravoslavnih crkava. U slučaju SPC-a njezina vlast mora biti ograničena na teritorij Srbije kao države posebno nakon međusobnog priznanja svih novonastalih država na tlu bivše Jugoslavije. Slično se i kod drugih pravoslavnih crkava granica crkve poklapa s granicom države: npr. Bugarska pravoslavna crkva je autokefalna u okvirima Bugarske kao države, Makedonska pravoslavna crkva unutar Makedonije, Crnogorska unutar države Crne Gore, Grčka unutar države Grčke i tako redom. U Hrvatskoj, ako u njoj ima pravoslavaca, legalna bi trebala biti samo Hrvatska pravoslavna crkva. To nipošto ne znači da je pravoslavcima nehrvatima uskraćeno vjersko pravo; ono se može regulirati na druge načine. Zašto npr. Makedonska ili Crnogorska pravoslavna crkva nemaju jurisdikciju na čitavom području bivše Jugoslavije gdje ima Makedonaca i Crnogoraca, a SPC ima?

Drugi razlog zašto bi SPC trebalo zabraniti u Hrvatskoj jest taj što je vodstvo SPC (osim nekoliko časnih iznimaka) uvijek bilo generator rata, osvajanja, ubijanja, protjerivanja, genocida, jednom riječju zla i to u ime ostvarenja ciljeva „vaskolikog srpstva“. To se jednako odnosi kako na Hrvate i Muslimane tako i na druge nesrpske narode. Da je ideja o Hrvatskoj, BiH i drugim republikama bivše države kao srpskim područjima za SPC neupitna govori i to da su episkopi,

političari, akademici i dr. uvijek isticali da Srbi vode obrambeni rat i tako su svojom indoktrinacijom načinili veliko zlo vlastitom narodu i svim drugim narodima. Episkopi SPC-a bili su radikalniji i od srpskih političkih vođa u tvrdnjama da se radi o njihovu obrambenom i pravednom ratu. Tako je npr. mitropolit crnogorsko-primorski Amfilohije Radović govorio 1993: „Hoće Bog nešto veliko od ovog naroda čim ga stavlja u žižu svetskih interesa.“ To „nešto veliko“ je očito Velika Srbija. Jedan drugi psihopat (Milić od Mačve) je prije toga (1991) zaprijetio neprijateljima Srba: „Uskoro će Srbi biti gospodari sveta“ i da će Bog kazniti srpske neprijatelje. Da je s tim bio suglasan mitropolit Amfilohije svjedoči njegov govor (opijelo) na pogrebu Milića od Mačve.

Porfirije mitraljezac, Lukijan krstio Arkanovu vojsku, patrijarh Pavle opravdavao Veliku Srbiju

U iznimno jakoj huškačkoj konkurenciji episkopa SPC-a, prvo mjesto zauzeo je episkop Atanasije Jevtić koji je širio svoje „istine“ da Srbi u ratu nisu agresori nego je to JNA. M. Tomanić ga u svojoj knjizi poučava: „Oficiri JNA koji su rušili Vukovar, gađali Dubrovnik, Mostar, Zadar itd. bili su Srbi. ... Nijedan grad u Srbiji i Crnoj Gori od njih nije stradao, ali su zato u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini stradali mnogi.“ Ali Atanasije je ostao kod svoga. Rat je nužan za ostvarenje Velike Srbije. On nijednoga srpskog vladara u povijesti nije označio kao osvajača osim cara Dušana, tj. jedini je on od svih Srba vodio osvajačke ratove; svi ostali su bili navodno obrambeni ratovi. Zato je i mogao huškati narod i političke vođe da s episkopom slavonskim Lukijanom tvrdi da je hrvatska vlast isto što i ustaše, a hrvatska država isto što i NDH. Zato je trebalo ići u rat pa „Neka košta koliko košta“ kako je često govorio Atanasije. Pojedini su episkopi bili iznimno zadovoljni odlukom Slobodana Miloševića da naoruža Srbe u Hrvatskoj i odmah su se odnosi SPC-a i srbijanskog režima poboljšali. Sveti arhijerejski sabor SPC-a na svom zasjedanju u svibnju 1990. zatražio je od državnih organa da se iz jama vade stradali u Drugom svjetskom ratu. Zahtjev je ponovljen u prosincu 1990. i svibnju 1991. Sličan zahtjev nije se ponovio poslije 1995. da se ne bi otkrili zločini Srba u Hrvatskoj i BiH. Početkom 90-ih godina SPC je Hrvatima nametala kolektivnu odgovornost, ali nakon završetka Domovinskog rata inzistirala je na pojedinačnoj, a ne kolektivnoj odgovornosti. Čak su isticali da su zločini koji su se dogodili sa srpske strane bili ekscesi i pojedinačni slučajevi.

Lukijanu je nova hrvatska država bila ustaška, a život Srba u okviru Hrvatske nemoguć, o čemu je pisao 1991. Patrijarh Pavle, podržavao je tu ideju i uvjeravao u to lorda Caringtona kao i u to da Srbi moraju živjeti u istoj državi. Sve vrijeme rata Lukijan je bio uz svoje vojnike, čak je krstio Arkanovu vojsku, a čim ih je Bljesak pomeo, pobjegao je i napustio svoje pravoslavno stado. Slično su postupili i drugi episkopi. Dok su bili u zavjetrini mogli su se slikati i paradirati s mitraljezima kao što je to 1991. činio vladika Filaret, kasniji episkop SPC-a. Da mitraljezi i mitraljesci nisu mrski vladikama i episkopima SPC-a posvjedočio je i sadašnji patrijarh Porfirije pjevajući „ne daj mala da te ljube djeca nego čekaj mene mitraljesca“.

A ovo su koljači popovi koje su proglasili svetcima

Predaleko bi nas odvelo kad bismo samo nabrojali one srpske klerike „zaslužne“ za ratove, ubijanja, progone, etnička čišćenja. Prota Matej Nenadović, jedan od vođa Prvog srpskog ustanka ima popis *sveštenika* koji su bili vojni zapovjednici. Pop Bogdan Zimonjić bio je vođa Nevesinjskog ustanka 1875 („Nevesinjska puška“). Mnogi su postali sveci SPC-a. Navedimo samo neke. Episkop vršački Teodor je 1994., na 400-tu obljetnicu smrti, proglašen svetim, a bio je vođa ustanka protiv Turaka u Banatu. Koncem 18. st. vođa crnogorske vojske protiv Turaka bio je Petar I. Petrović kasnije sv. Petar Cetinjski. U 20. st. su svecima SPC-a postali mitropolit crnogorsko-primorski Joakinije Lipovac, fašist i odgovoran za tisuće pobijenih (proglašen svetcem 1999.), koljači Milorad Vukojičić Maca (proglašen svetim 2005.) i Slobodan Šiljak (proglašen svetim 2005.) . No najveći među svim srpskim episkopima, nakon sv. Save, je Nikolaj Velimirović, fašist koji je povlačio paralele između sv. Save i Adolfa Hitlera. Za njega je Atanasije Jevtić izrekao da je najveći Srbin uz sv. Savu. Svetim je proglašen 2003. kao sv. Nikolaj Žički (po manastiru Žiča).

Udarna trojka episkopa SPC-a u doba rata, nazvana 3A (Atanasije Jevtić, Amfilohije Radović i Artemije Radosavljević) uz Irineja Bulovića, episkopa Nikolaja Mrđu, tvorca „balvan revolucije“, patrijarha Pavla i druge episkope, bila je ekstremnija i od grupe 3K (Karadžić, Krajišnik, Koljević) i srbijanskog političkog vodstva. Zato su zamjerali Miloševiću na loše odrađenom poslu i tražili su njegovu ostavku. Objašnjavajući naziv SPC Tomanić kaže: „Zbog takvog ponašanja srpskih episkopa neki su komentarisali da je redosled reči u nazivu „Srpska pravoslavna crkva“ u potpunosti oslikava red vrednosti koji vlada u SPC, tj. da je na prvom mestu srpstvo, potom pravoslavlje, a tek na kraju, ukoliko za njega ostane nešto mesta, hrišćanstvo (kao zajednička vera s drugim, nepravoslavnim crkvama).“

Da je u SPC-u postojalo nekoliko rijetkih iznimaka pokazuju primjeri mitropolita zagrebačko-ljubljanskog i cijele Italije Jovana Pavlovića, kojega su njegova subrača u episkopatu smjenjivala s funkcija, episkopa šumadijskog Save i episkopa braničevskog Ignatija (Midića) koji su se zalagali protiv rata. Oni su bili debela manjina, a glavni ton SPC-u davali su jastrebovi tako da gledano u cjelini, SPC zapravo i nije crkva, niti je pravoslavna nego svetosavska. Čak su izdali i sv. Savu. Ona je više politička, vojna pa čak i zločinačka organizacija. Pri tom se misli prvenstveno na hijerarhiju SPC-a izuzimajući dio *sveštenstva* i dio pravoslavnih vjernika laika. Kada se sve to ima u vidu, onda je posve sigurno da je episkopat SPC najveću štetu učinio vlastitom narodu.

SPC tvrdi da je Hrvatska dio Srbije, a hrvatska Vlada ju priznaje

Sa stajališta hrvatske državne vlasti izjava SPC-a iz 1996. znači da su vlasti u RH priznavale i sada priznaju negiranje hrvatske državnosti od strane SPC-a. S obzirom na djelatnost SPC-a, to dalje znači da su njezinu politiku provodile, svjesno ili nesvjesno, sve hrvatske vlasti. Današnja vlast svjesno provodi sve ono što i SPC. Ako se, nadalje, uzme da je SPC uz SANU (Srpsku akademiju nauka i umetnosti) glavni čimbenik srpske državnosti, onda je posve jasan odnos SPC-a i

hrvatske vlasti. SPC zapravo tvrdi da je Hrvatska samo dio Srbije ili da su pojedini dijelovi Hrvatske dio Srbije. U proteklih tridesetak godina nema ni jednog božićnog ili uskršnjeg upućivanja čestitki vjernicima od strane srpskih patrijarha ili episkopa u kojima se nisu navodile Slavonija, Dalmacija, Lika, Kordun, Bosna, Hercegovina i druge pokrajine ali se nijednom nije čestitao Božić ili Uskrs pravoslavnim vjernicima u Hrvatskoj ili u BiH. To nikako nije slučajno.

Iz svega navedenoga slijedi da bi autokefalnost SPC-a u Hrvatskoj trebalo ukinuti. U Hrvatskoj može biti autokefalna samo Hrvatska pravoslavna crkva (HPC). Ne ulazeći u crkveno-kanonsku stranu problema HPC-a, RH bi morala registrirati HPC kao što su registrirane druge vjerske zajednice. Pitanje je kako to da su u Hrvatskoj registrirane mnoge vjerske zajednice koje imaju po nekoliko desetaka ili stotina puta manje vjernika nego što ima Hrvata pravoslavne vjere? Odgovor je jednostavan. Zato što se hrvatska vlast ulizuje SPC-u i srpskoj državnoj politici ili, točnije, radi na istom projektu kao i SPC. Kad bi priznala HPC onda bi negirane vlast SPC-a u Hrvatskoj, a to znači negirale bi da je Hrvatska dio srpskog teritorija (bilo to nominalno ili stvarno). Budući da već desetljećima hrvatske vlasti ne žele dati dopuštenje tj. ne žele registrirati HPC, to onda znači da zapravo (*de iure* ili *de facto* ili oboje, tj. pravno i stvarno) smatraju Hrvatsku srpskim teritorijem. To, doduše, sada toliko ne upada u oči jer Hrvatska je navodno samostalna i neovisna država i članica EU. Ali nikad se ne zna što može biti u budućnosti. Umjesto Velike Srbije, sada se govori o „srpskom svetu“ što je isti sadržaj u drugačijoj ambalaži. Zato sve ono što se sada događa u Hrvatskoj ide u tome smjeru da se u budućnosti ostvari san „srpskoga sveta“ odnosno Velike Srbije. Crna Gora je već „pala“ zahvaljujući najviše SPC-u, tj. „molitvenom“ pohodu (litije) koji je bio političko-vojni puč, a ne nikakva molitva. Hrvatska je malo veći zalogaj, ali ako se nastavi kako je krenulo, ne će se dugo čekati na „oslobođenje“ Hrvatske od strane SCP-a. U tome će SPC-u pomoći Plenković. Da ne podupire plan SPC-a i Memorandum 1 i Memorandum 2 on ne bi kažnjavao one koji su RH branili (branitelji) i stvorili, nego bi kažnjavao agresora. On radi obrnuto. Napadače, agresore i zločince štiti, privilegira, osigurava im dominaciju manjine nad većinom, a dominantni narod u RH, Hrvate marginalizira i pretvara u građane drugoga ili još nekoga nižeg reda. To je najsigurniji put rastakanja Hrvatske kao države i čitavog naroda.

Napomena: Prof. dr. sc. Stipe Kutleša je potpisnik Zahtjeva za kadrovskim smjenama na HTV-u.

OTVORENO PISMO PREDSJEDNICIMA DRŽAVE, SABORA I VLADE RH

Poštovani g. Predsjedniče RH,

Poštovani g. Predsjedniče Hrvatskog sabora,

Poštovani g. Predsjedniče Vlade RH,

Željeli bismo Vas upozoriti na besmisao današnjeg obilježavanja “antifašističkog ustanka” u Srbu. To je na žalost postao službeni događaj u RH jer tu predstavu u Srbu svakog 27. srpnja podupire i plaća naša država, a na njoj sudjeluju i predstavnici Vlade RH i Hrvatskog sabora. Naime prije točno 80 godina u Srbu, Borićevcu, Brotnji i okolnim selima u Lici, a onda i u Drvaru i Grahovu u BIH, isključivo Srbi pobili su najmanje 400 isključivo Hrvata civila. Ubojice su bili četnici i komunisti koji su trebali u dogovoru s talijanskim fašistima “očistiti” te krajeve od hrvatskog stanovništva. Ubili su i dva katolička svećenika Waldemara Maksilijana Nestora i Jurja Gospodnetića, a poznato je da su u tom krvavom pohodu stradali i svi članovi obitelji Ivezić, među kojima i mala djeca. I kako se to može nazvati antifašizmom? Pa to je bio doslovno pravi fašistički pokolj. I zar to treba slaviti?

Poštovani, učinite nešto da se zabrani ovo veličanje zločina.

Ovim potpisivanjem zajedničkog pisma na najviše adrese u državi u tu svrhu želimo svrnuti pozornost odgovornih i sveukupne naše javnosti na besmisao ovog okupljanja u Srbu. Mislimo da je došlo vrijeme da se stane na kraj svim lažima i konačno sva naša hrvatska tragična povijest istinito predstavi sadašnjim i budućim naraštajima.

S poštovanjem

Ivan Aralica, akademik

Josip Pečarić, akademik

Vlado Košić, sisački biskup

Ivan Tolj, general HV

SUPOTPISNICI:

Andrej Dujella, akademik

Kuzma Kovačić, akademik

dr. sc. Vinko Grubišić, Dopisni član HAZU

dr. sc. Mato Artuković, povjesničar

prof. dr. sc. Marin Čikeš

dr. sc. Ante Čuvalo

prof. dr. sc. Neven Elezović

dr. sc. Slavko Kovačić, umir. sveuč. prof.

dr. sc. Stipe Kutleša

dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb

prof. dr. sc. Ivan Petrović

dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjestničar

dr. sc. Darko Richter, Donji Laduč

dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUDD-a
prof. emer. Dr. sc. Zvonimir Šeparović
dr. art. Ivana Tanovitski
red. prof. art. Đuro Tikvica
dr.sc. Ivica Veža, professor emeritus
Dusko Abramovic, Toronto
Nevena Abramovic, Toronto
don Miljenko Babaić
Marijan Babić, dipl.oec
Ante Babić, dipl.oec
Nevenka Babić
Marijana Babić, prof.
Iva Babić, dipl. teolog
Marija Sara Babić, student
Ilija Bagarić, dr. med., Požega
Zdravko Ban
Ana Barišić
Ivo Barišić
Vladimir Biondić
Vide Blažević stroj.teh. Dubrovnik – umirovljenik
Damir Borovčak, dipl.ing., povijesni istraživač i publicist, Zagreb
Ivan Bradvica, književnik
don Lazar Čibarić
Ružica Ćavar, oec
don Ivan Delić
Zvonimir R. Došen
Tomislav Držić
Marija Dubravac
Ante Dujmić, umirovljeni HRVI
Vera Đurenc
Mladen Galić, umirovljeni HRVI Domovinskog rata
Petar Gelo
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Krunoslav Gliha , umirovljenik
Vinko Grgić, prof.
Nikola Grubisic, Zagreb
Branko Haubrich, iur.
Stjepan Hodak Sesvete
Branko Hrkač, dragovoljac Dom. obrambenoga rata
Josip Jović, publicist
Zaviša Kačić, prof.
don Anđelko Kačunko
ing. Kokan Mijo (Mile), Split

Ljudevit Kotnik, dipl.ing., u miru, hrvatski branitelj, dragovoljac, časnik
HV- a
Ivana Krišto, mag.oec
fra Ante Kukavica, kapucin
Mladen Leko, Canberra, Australija
Ive Livljanić, veleposlanik u miru
Anda Luburic
Ivana Madunić, oec
Mijo Maljković, inovator iz Požege
Ankica Mandarić, dipl ECC u mirovini, Mostar
Stipe Marić, Mostar
Marija Markić, CTC
Marinko Markic, Toronto
Slobodan Markić, P. Eng.
Josip Maršić
Mirko Mihalj
Jelena Mikulić, dipl.oec
Tomislav Mikulić
Marko Milić, mag. prava
Ružica Milić, mag. primarne edukacije
Milivoj Mlikota, Split
Ivan Mrčela, umirovljenik, Zagreb
Mladen Pavković, novinar i publicist
Stipan Perić dipl.oec
Demokrita Perić
Danijela Perković, oec
Alojzije Petracic
Dubravko Pižeta, ing. el.
Vera Primorac, književnica
Branko Reić, dipl. ing. građ.
Božidar Ručević, diplomirani inženjer u miru
Milivoj Raboteg, Kučice
Marija Senjić
Niko Senjić
Elvira Skelin
Dominik Stamać, dipl.ing.prom.
Mirko Strabic
Ante Šare, dipl. ing.
Stanko Šarić
Dobroslav Šimović
Ivica Škiljo, dipl.inž.
Nikola Štedul, diplomirani profesor filozofije i političkih znanosti
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., književnik iz Knina
Ruža Tomić,
Goran Trdin

Zvonimir Josip Tumbri, dipl.ing.grad.

Damir Tučkar, dipl.ing., Zagreb

Stjepan Tuđman

mr. sci. Gordana Turić, dipl. inž.

Vera Uglešić, prof.

Mislav Vedriš

Miljenko Žagar, prof. saborski zastupnik i veleposlanik u miru

Kata Žarko

Nediljko Žarko

Marko Žarko

Mijo Žarko

Luka Žarko

Matej Žarko

NA USKRS UHIĆEN DR. SLOBODAN PROSPEROV NOVAK

19. travnja 2022.

Sveučilišni profesor, ugledni intelektualac s domaćim i međunarodnim ugledom, autor s više od 90 jedinica u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu, Dr. Slobodan Prosperov Novak (1951.), na Uskrs je u Zagrebu uhićen. U nedjelju 17-oga navečer priveden je u policijsku postaju u Maksimiru a zatim je odveden na Oranice. Policija je imala dopis DORH-a po kojemu je profesor prijetio tajnici Čatović na sveučilištu, da će iz kuće donijeti pištolj i ubiti ju. Ista ga je policiji i prijavila.

U dobi od 71-ne godine bačen je u zatvor s čučavcem iznad kojeg je pipa s pitkom vodom, oduzete su mu naočale jake dioptrije, mobitel i vezice na cipelama. Iako duže boluje od najteže bolesti i s vidljivom pomoćnom vanjskom posudom k tome i sa dva stenta, noć je probdio s nekoliko pijančina i kriminalaca. Čuvari su mu čak odbili donijeti njegove osnovne lijekove. Osim što je vrlo ponižavajuće bez naočala obavljati higijenu nad čučavcem, oduzeti čovjeku naočale jake dioptrije (da se njima ne bi ubio!) znači izazvati mu jaku glavobolju jer oči se ne mogu prilagoditi na tu veliku, naglu promjenu.

Policija mu je zatim pretresla automobil i stan tražeći nepostojeći pištolj. Kako krvoločno oružje nije pronađeno, ujutro su ga prebacili u samicu. Tamo je profesor zatražio pomoć odvjetnika Jurice Šarića jer mu je pristupio jedan jako fin gospodin. Šef policije Maksimir Žmak ispričao mu se (pred svjedokom-odvjetnikom) zbog te pogreške!!!

Javor Novak

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/doznali-smo/39468-na-uskrs-uhicen-dr-slobodan-prosperov-novak.html>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/30385-na-uskrs-uhicen-dr-slobodan-prosperov-novak>

<https://bezcenzure.hr/vlad/uskrsnja-cestitka-vlasti-hrvatima-na-uskrs-uhicen-dr-slobodan-prosperov-novak/>

PISMO

Poštovani,

Do sada je naše pismo trojici predsjednika supotpisalo blizu stotinu naših ljudi.

Uz akademike Andreja Dujellu i Kuzmu Kovačića imamo i niz drugih poznatih Hrvata (Štedul, Šeparović...), često uz izvrsne komentare.

Izgleda da nisam dovoljno pojasnio da i dalje skupljamo potpise pa je bilo upita u svezi s tim. Slobodno Pismo prosljedite prijateljima s mojom adresom za nove potpisnike☺

Pismo je objavilo niz portala. Ovdje dajem kako je to učinio portal narod.hr.

Doista niz zanimljivih komentara možete naći uz tu objavu.

Pozz

Joško

AKADEMICI, GENERAL I BISKUP U PISMU MILANOVIĆU, JANDROKOVIĆU I PLENKOVIĆU: UBOJICE U SRBU SU BILI ČETNICI I KOMUNISTI, ZAUŠTAVITE VELIČANJE ZLOČINA

28. srpnja 2021.

Foto: Fah/Sisačka biskupija (Fotomontaža: Narod.hr)

“Željeli bismo Vas upozoriti na besmisao današnjeg obilježavanja “antifašističkog ustanka” u Srbu. To je na žalost postao službeni događaj u RH jer tu predstavu u Srbu svakog 27. srpnja podupire i plaća naša država, a na njoj sudjeluju i

predstavnicu Vlade RH i Hrvatskog sabora.”, stoji u pismu premijeru Andreju Plenkoviću, predsjedniku Sabora Gordanu Jandrokoviću i predsjedniku RH Zoranu Milanoviću kojeg su poslali akademici **Ivan Aralica i Josip Pečarić** te sisački biskup **Vlado Košić** i general HV **Ivan Tolj**.

> **Što se točno dogodilo u Srbu i kako Plenkovićev koalicijski partner četnički pokolj i dalje naziva – antifašizmom?**

> **Pupovac ili Keleminec: Ustanak u Srbu i kako odabrati stranu**

Njihovo pismo donosimo u cijelosti:

(Dan je tekst Pisma)

Što označava ‘ustanak’ u Srbu?

Podsjetimo, već desetljećima se **27. srpnja u ličkom mjestu Srbu u organizaciji Saveza antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske i Srpskog narodnog vijeća organizira obilježavanje nekadašnjeg praznika u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj, Dana ustanka naroda Hrvatske u spomen na dan kada je 1941. godine omasovljen oružani otpor protiv Nezavisne Države Hrvatske.** U samostalnoj Hrvatskoj taj je datum zamijenjen **22. 6. koji se obilježava kao Dan antifašističke borbe** u spomen na osnivanje sisačkog partizanskog odreda. Iako je činjenica da **niti jedna europska država osim Ruske Federacije ne slavi pobjedu komunizma nad fašizmom** i da sve europske države pobjedu nad fašizmom slave u svibnju kada se ona i dogodila 1945., **proslava bilo kojega od ovih dvaju datuma problematična je**, ako se i prihvati hipoteza da je nacionalno komemoriranje antifašističke borbe nužno.

Problematičnost svrhovitosti odabira 22.6. leži u njegovoj apokrifnosti i činjenici da se **22.6.1941. zapravo nije dogodilo ništa značajnije od ladanjskog okupljanja manje grupe sisačkih komunista uznemirenih zbog iznenadnog prekidanja savezništva između Hitlerove Njemačke i Staljinova Sovjetskog Saveza, a problematika obilježavanja 27.7. višestruka je. Toga dana doista je počeo ponešto masovnija pobuna srpskoga stanovništva protiv vlasti NDH, kojom su, između ostalog, pod kontrolu stavljeni Lapac i Srb, a ustanak se s ličkog proširio i na dijelove dalmatinskoga zaleđa i jugoistočne Bosne.** Iako se kasnije nastojalo prikazati drugačije, Komunistička partija Hrvatske, iako prisutna, još nije imala dominantan utjecaj na podizanje ustanka, a istraživanja ukazuju na činjenicu da su ustanici činili heterogene grupacije srpskog pučanstva očigledno revoltiranog progonima Srba od strane ustaških vlasti. No, iako je represija nad Srbima u prvim mjesecima NDH doista bila brutalna, također je jasno da **27.7. nije počeo ustanak naroda u množini, već samo srpskog pučanstva.**

Antifašistički karakter ovoga ustanka također je upitan budući da su nakon samo nekoliko dana **predstavnicu dijela ustanika pozvali talijanske fašističke vlasti da zauzmu ustanički prostor kako se ne bi vratili pod okrilje hrvatskih vlasti**, a valja napomenuti i da su se **ustaničke postrojbe, koje su se pobunile 27.7. većim dijelom u nadolazećim mjesecima formirale u četničke postrojbe, najvjernije suradnike talijanske fašističke vojske.** No, najveću ljagu na 27.7. svakako baca činjenica da je u ovom „antifašističkom“ ustanku počinjeno

etničko čišćenje hrvatskog pučanstva u selima Brotinja i Boričevac. U potonjem je **ubijeno 55 žena, djece i staraca** koji se s ostalim stanovništvom sela nisu ranije evakuirali. Tim su činom **proklamirani antifašisti na samom početku rata**, a ne kako vlada rašireno mišljenje tek na kraju, **pokazali pravo lice navodnog pokreta za slobodu.**

Milorad Pupovac uoči ovogodišnjeg obilježavanja Dana ustanka, zaprijetio je prosvjednicima koji se protive obilježavanju ovoga dana porukom da: „**Ustaše neće u Srb**“. I tako 80 godina poslije ustanka, uočavamo uporabu iste parole koja je tim više uznemirujuća ako ju sagledavamo u kontekstu događaja koji su se zbili prije 30 godina i **Srb promatramo kao jedno od mjesta u kojima je započela Balvan revolucija.** Predsjednik SNV-a odlučniji je no ikad u želji da se spriječi Dražena Keleminca i njegove pristaše iz stanke A-HSP da **pokvare romantičnu proslavu davno pobijenih propagandnih mitova iza kojih se kriju zločini, stradanja i kolaboracija.** Iako je Milorad Pupovac **prije nekoliko tjedana pamfletistički pozivao da prestanemo s vraćanjima u prošlost i okrenemo se herojima mira**, upravo je on taj koji ponovno pokreće bespredmetne rasprave i po tko zna koji put nastupa s toliko izlizanim **frazama o srpskoj ugroženosti**, pa su tako gotovo groteskne njegove izjave da **psi Dražena Keleminca plaše stanovnike Srba. Ništa bolji i suvremeniji nije niti Keleminac** koji protiv ujedinjene kokarde i petokrake kakve su nosili ustanici u Srbu, **nastupa s ustaškim znakovljem prijeteci, vrijeđajući i psujući.**

Baš kao što je nehumano zatvarati oči pred partizansko-četničkim zločinima, jednako je nehumano isto činiti i za one ustaške. Problem **promatrača ovih događaja jest u činjenici da u ovoj priči želi odabrati stranu, utvrditi tko su naši, a tko njihovi.** Za bilo kojeg žitelja suvremene liberalne demokracije odgovor bi trebao biti sasvim jasan, **niti jedni niti drugi.**

Jedina **razlika ovih dvaju karikaturalnih političkih aktera je što Keleminac uživa političku zastupljenost recipročnu svojoj potpori unutar biračkog tijela, odnosno ne uživa ju, a Pupovac na osnovi minorne potpore u biračkom tijelu čini jezičac na vagi vladajuće većine u Hrvatskom saboru.**

<https://narod.hr/hrvatska/akademici-general-i-biskup-uputili-pismo-milanovicu-jandrokovicu-i-plenkovicu-ubojice-u-srbu-su-bili-cetnici-i-komunisti-ucinite-nesto-da-se-zaustavi-velicanje-zlocina>

GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGA *REVIZIONISTI U HRVATSKOJ*

Zahvaljujem vam se svima što ste došli na današnje predstavljanje knjiga:

J. Pečarić, *Revizionisti u HAZU*, Zagreb, 2020.,

J. Pečarić, *Slobodan Lang / Pešorda o Langu*, Zagreb, 2020.

S. Mijović Kočan, J. Pečarić, *Roman Leljak*, Zagreb, 2021.

Posebno se zahvaljujem domaćinu don Lazaru Čibariću i ostalim sudionicima u predstavljanju. To su: Ante Nadomir Tadić Šutra, književnik iz Knina; Roko Antić, donaćelnik Općine Kistanje iz reda pripadnika hrvatskog naroda i dr. sc. Josip Stjepandić, Predsjednik HAZUDD-a.

Predstavljanje je, zapravo, poslije *Dana pobjede* pa je svojevrstni doprinos proslavi veličanstvene „Oluje“. Izuzetno sam ponosan što je ovogodišnja proslava te velike hrvatske pobjede bila u znaku hrvatske pobjednice na Olimpijskim igrama Mateje Jelić ali i jednog mog Hrvata iz Boke kotorske. Radi se o predsjedniku Hrvatske građanske inicijative u Crnoj Gori **Adrianu Vuksanoviću**. On je odgovorio predsjedniku crnogorske skupštine **Aleksi Bečiću** koji je u četvrtak objavio da se "više nikad ne ponovi Oluja":

- Imamo potrebu Vas osloboditi svake vrste bojazni. Budite mirni. Sigurno se više nikad neće ponoviti vojno-redarstvena, osloboditeljska akcija Oluja, jer više neće nikome pasti na pamet da osvaja hrvatske teritorije, da četiri godine vrši progon stanovništva, da bezdušno bombardira gradove diljem Republike Hrvatske, kao i njezin glavni grad.

Tako govori moj Bokelj za razliku od Predsjednika Vlade koji se u govoru u Kninu ne usudi ni reći tko je pokrenuo fašističku agresiju na njegovu – ako smijem tako reći - državu. Govor je bio pun isprika prema hrvatskim Srbima, iako su oni kao pobunjenici većim dijelom sudjelovali u planiranoj agresiji protiv hrvatske države.

S druge strane Vuksanovićev duhovit odgovor me podsjeća na moj prijedlog koji sam dva puta slao Hrvatskom saboru. Naime predlagao sam da se 5. kolovoza obilježava i kao Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba, po onoj poznatoj Miloševićevoj tvrdnji da su njegovi „hrabri“ vojnici bježali kao zečevi.

I dok sam se ja rugao „hrabrim“ srpskim ratnicima, čini se da je Plenković istinski pogođen tim hrvatskim genocidom pravljena zečeva od Srba. Zato im se valjda i ispričava.

S takvim Predsjednikom Vlade što drugo očekivati nego ono što se dogodilo: Uslijedile su prijetnje:

Sve Hrvate iz tadašnje Jugoslavije trebalo je pobiti i protjerati, glasila je poruka upućena Adrianu Vuksanoviću.

Ali i ona posebno znakovita:

‘Ne gine ti ražanj’.

Prijetnje je osudio ministar Gordan Grlić Radman:

– *Premda su malobrojni, kulturna baština je od golemog značenja za našu nacionalnu baštinu. Stoga očekujemo da se ovakvi ispadi prema hrvatskim*

političkim predstavnicima sankcioniraju kao govor mržnje, poglavito u kontekstu crnogorskog puta prema EU.

Dok su Mateji prijetili smrću, mom Bokelju su pokazali koliko ih je pogodila njegova poruga pa su mu zaprijetili svojim omiljenim načinom pogubljenja – ražnjom.

[https://m.vecernji.hr/vijesti/adrian-vuksanovic-crna-gora-sad-vidi-s-cime-se-hrvatska-suocavala-90-ih-1513706 - m.vecernji.hr](https://m.vecernji.hr/vijesti/adrian-vuksanovic-crna-gora-sad-vidi-s-cime-se-hrvatska-suocavala-90-ih-1513706-m.vecernji.hr)

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/hrvatskom-predstavniku-u-crnoj-gori-pisali-ne-gine-ti-razanj-grlic-radman-osudio-prijetnje-15093223>

Zato ne čudi što i Zvonimir Hodak u svom današnjem komentaru kaže kako poruka Adrijanu Vuksanoviću djeluje kao da je zaostala iz davnih vremena tamo negdje 27. srpnja 1941. iz "herojskog" Srba. Tada su Hrvate pozdravljali s "Ne gine ti ražanj". Usput napominjem, Crna Gora prvi put nakon šesnaest godina nije poslala vojnog izaslanika na proslavu Oluje.

<https://direktno.hr/kolumne/podsjetimo-sto-je-milorad-pupovac-govorilo-javno-1995-i-zapitajmo-se-sto-danas-prica-izvan-hrvatske-240828/>

Međutim, moram vas upozoriti da smo 27. 7. ove godine nas dva akademika Ivan Aralica i ja, sisački biskup Vlado Košić i general HV Ivan Tolj poslali otvoreno pismo Predsjednicima Države, Sabora i Vlade tražeći da se zabrani veličanje srpskih zločina u RH. Spomenuli smo i ubojstva dva katolička svećenika.

Međutim s obzirom na prijetnje Adrijanu Vuksanoviću i Hodakov komentar spomenimo kako je stradao Juraj Gospodnetić. Kao župnik Bosanskog Grahova zvjerski od četnika mučen. Uхватili su ga, vodili su ga po Grahovu kao medvjeda, jezivo su ga izmasakrirali, na kraju ubili te nabili na ražanj i ispekli 27. srpnja 1941. godine. Grob mu se ne zna. O tome je pisao i vrhbosanski nadbiskup koadjutor Tomo Vukšić.

Ne dvojim da je reagiranje ministra Grlić Radmana iskreno. Ali ne vjerujem da je tako i kod hrvatske vlasti jer na naše pismo uopće nismo dobili nikakav odgovor. Napominjem da je potpisnik Pisma i general Ivan Tolj koji je bio glasnogovornik tijekom operacije „Oluja“. A „Oluja“ je proslavljena i tako što je naš general dobio najveću pjesničku nagradu Dobrojutro more. O tome više možete vidjeti u članku: *Hrvatski književnik i general Ivan Tolj laureat pjesničkih susreta*

<http://www.brotnjo.info/2021/08/06/hrvatski-knjizevnik-i-general-ivan-tolj-laureat-pjesnickih-susreta/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27298-hrvatski-knjizevnik-i-general-ivan-tolj-laureat-pjesnickih-susreta>

Ne smiju odgovoriti ni glasnogovorniku „Oluje“, ni HRVATSKOM biskupu, ni dvojici akademika jer je glavni u veličanju zvjerskih pokolja Hrvata njihov suradnik, možemo slobodno reći nadređeni Milorad Pupovac. Zato njihov zadatak nije to već kako osuditi pozdrav koji su koristili branitelji u Domovinskom ratu. Tako Ministar policije tvrdi da je pozdrav zabranjen. Naravno tu se uvijek spominje čuvena Plenkovićeva komisija za zabranu ZDS u kojoj je bio i povjesničar koji je poznat po izmišljanju i falsificiranju. Činjenica da Ivo Goldstein zbog toga nije prošao u HAZU u vrijeme kada mu je otac bio posebni savjetni Predsjednika

Vlade RH je bila dobra preporuka današnjim vlastima da ga uzmu za člana Komisije koja je trebala afirmirati komunističke simbole a zabraniti one kojima je stvorena današnja država. Zato o ZDS govori i Plenković:

<https://narod.hr/hrvatska/plenkovic-o-zabrani-pozdrava-za-dom-spremni-razgovarat-ce-se-kad-za-to-dode-vrijeme>

A poznata kolumnistima Višnja Starešina piše o Srpskom svetu, koji spominje i Adrijan Vuksanović, u hrvatskim institucijama:

<https://narod.hr/kolumne-i-komentari/staresina-hrvatsku-ugrozava-srpski-svet-u-vlastitim-institucijama-medijima-i-akademske-zajednici>

Zato je danas jedna od knjiga koju predstavljamo i knjiga o Slobodanu Langu koji je bio istaknuti branitelj Marka Perkovića Thompsonsa kojega stalno napadaju borci za Srpski svet u RH.

Za one koji ne znaju revizionisti u HAZU smo veliki HRVATSKI predsjednik akademik Franjo Tuđman i ja. Tuđman je stradao zato što je ukazao na laži oko Radnog logora Jasenovac, a ja sam ga branio knjigom SRPSKI MIT O JASENOVCU iz 1998. godine.

Danas predstavljamo i knjigu o Romanu Leljaku koji je također jedan od najzaslužnijih za raskrinkavanje Jasenovačke laži. Nedavno je hrvatskoj sluganskoj vlasti zadan veliki udarac jer su dva hrvatska znanstvenika prof. dr. sc. Neven Elezović i dr. sc. Nikola Banić u uglednom svjetskom Q1 znanstvenom časopisu objavili rad u kojem su dali znanstvenu metodu kojom su pokazali da je službena brojka žrtava Jasenovca LAŽNA BROJKA. Autori su se u tom članku zahvalili današnjem predstavljaču dr. sc. Josipu Stjepandiću i meni. O tom izuzetnom otkriću smo vlast u RH obavijestili prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić i ja. Naravno nismo dobili nikakav odgovor osim što vlast i dalje daje ogromna sredstva da LAŽ koja odgovara Srpskom svetu i dalje bude službena činjenica priznata u RH. Tako gazde žele, zar ne? Veliku pomoć imaju od samih Srba koji i dalje inzistiraju na smiješnoj brojci od 700,000 žrtava mada je ili upravo zato što je po službenom popisu ukupan broj svih žrtava u Jugoslaviji bio manji. Tako hrvatske sluge mogu nametnuti kao službenu brojku 'samo' 70,000 za koju Joško Čelan u najnovijem 'Hrvatskom tjedniku' u tekstu GENOCIDNI VALERIJEVA (SPC-OV) MEMORANDUM I DANAS ŽARI I PALI NA DNEVNIKU HTV-A kaže da je ja nazivam 'Goldsteinovim brojem'. Zapravo moj naziv je 'Velikosrpska brojka Golsteinovih i Draže Mihailovića'.

Moram naglasiti i zasluge nedavno preminulog prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana koji je govorio na predstavljanju moje knjige *Brani li Goldstein NDH?* još 2002. godine. Govorio je o tzv. „legalistima“ i „revizionistima“ i bio žestoko napadnut. Kako je taj govor objavio Glas Koncila, a on ga je uvrstio u svoju knjigu koja je bila literatura na postdiplomskim studijima ne dvojim da je to bio jedan od velikih razloga zašto nikada nije bio izabran za profesora emeritusa na Zagrebačkom sveučilištu. Njegova podjela na „legaliste“ i „revizioniste“ danas je podjela na neznalce ili fah idiote („legalisti“) i znalce („revizionisti“).

Prigodom objavljivanja moje nedavne knjige posvećene gđi Ankici Tuđman upozorio sam i na njen i Mirov doprinos mom radu o Srpskom mitu o Jasenovcu

jer sam zahvaljujući njima pisao i o doprinosu hrvatskih komunista tom mitu – toj velikoj laži!

Spomenut ću i niz naših pisama o „Porfirijevoj televiziji“ koje su inicirali general Ivan Tolj, general Ivan Kapular, admiral Davor Domazet Lošo, prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general, prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak, akademik Ivan Aralica, književnik Zdravko Gavran i ja u kojima smo protestirali zbog potpore politici Srpskog sveta na HRT-u. Jedan od primjera je upravo bio i nastup Iva Goldsteina.

Naravno nismo dobili nikakav odgovor iako je naš zahtjev potpisali oko 3000 Hrvata. Svaka vlast bi se sramila Plenkovićeve komisije u kojoj je jedan Ivo Drobilica (nazvan po najčuvenijoj njegovoj povjesnoj laži), a hrvatskoj vlasti je problem HOS jer su branili i obranili Hrvatsku. Mora im biti važno imati ljude koji će koristiti svjesno ili nesvjesno laži jer je pozdrav doista Pavelićev nastao kao odgovor srpskom fašizmu u Prvoj Jugoslaviji, ali je Pavelić tada bio na čelu i ustaša i domobrana, pa je pozdrav iz tog vremena poznat kao DOMOBRANSKI pozdrav, a i u NDH su ga ustaše koristile samo godinu dana. Zato i spominjem i doista hrvatske povjesničare koji su nasjeli na priču o ustaškom pozdravu jer to u velikosrpskom Memorandumu SANU 2. koristi da se umjesto Domovinskog rata i fašističkoj agresiji na Hrvatsku govori o lažima o NDH. Naime, ne treba biti previše inteligentan i shvatiti poruku iz činjenice da je Tito među DESET najvećih svjetskih zločinaca, Milošević je TRIDESETI, a Pavelića nema na tim popisima napravljenim van RH. Meni je smiješno vidjeti kad čak i znanstvenici misle da je pozdrav koji se prije rata nazivao domobranskim pozdravom u državi u kojoj je Pavelić postao Poglavnik to bude ustaški pozdrav, a svjesni su činjenice da su ga koristili svi, a ustaše samo godinu dana. Drugim riječima misle da Paveliću nije cilj bila država nego su važnije ustaše.

Zato se uvijek trebamo sjetiti velikog kineskog ratnika i filozofa koji je tvrdio da je najbolje pobijediti neprijatelja koristeći najogavnije ljude u zemlji s kojom ratujete. Dodao bih: Dobro dođe i pomoć onih manje inteligentnih.

Vratimo se Goldsteinu. U Uvodu knjige o revizionistima u HAZU spominjem meni dragu konstataciju Iva Drobilice iz Globusa, 20. rujna 2002...: *Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velecijenjeni akademik Josip Pečarić.*

Činjenica je da oni napadaju NDH jer su laži o njoj duboko ukorijenjene u Hrvatskoj i jer su toliko puta izrečene da su po onom Goebbelsovom postale istinom.

Srbi u Crnoj Gori su me još više nahvalili. Kada je moja sestra na Dan pobjede u Kotoru izvjesila hrvatsku i crnogorsku zastavu njihov portal je pisao kako je to učinila *sestra dr. Josipa Pečarića čije su šovinističke publikacije nadahnjivale i samog Franja Tuđmana, javno se uključila u proslavu zločinačke akcije hrvatske vojske i NATO – „Oluja“.*

Vjerovali ili ne: MOJE PUBLIKACIJE SU NADAHNJIVALE I SAMOG FRANJU TUĐMANA.

Veću pohvalu ne mogu doživjeti, zar ne?

Naravno u članku SESTRA ISTAKNUTOG LJUBITELJA USTAŠTVA JOSIPA PEČARIĆA ZAVIJORILA ŠAHOVNICU U KOTORU NA DAN... spominje se i Marko Perković Thompson i Miroslav Tuđman. Međutim, kada je slijedeće godine to ponovila na youtubeu se može naći prilog: *SKANDAL U KOTORU: Istaknuta hrvatska zastava*. U prilogu se više ne spominje moja ustašoidnost već im je – vjerovali ili ne - fašist Predsjednik Crne Gore Milo Đukanović, a spominje se i Thompsonova pjesma na crnogorski blagdan Dan pobjede.

<https://www.youtube.com/watch?v=bRbmJwNlkRA>

Ove godine vjerojatno i neće reagirati. Ipak ono kako im se narugao Adrijan Vuksanović mnogo više boli. Takvo reagiranje jednog Hrvata u Crnoj Gori pokazuje da im ni vlast u Hrvatskoj koliko god slušali Pupovca - odnosno Vučića preko njega, neće pomoći u ostvarivanju politike Srpskog sveta.

HVALA!

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27337-govor-akademika-pecarica-na-predstavljanju-knjiga-revizionisti-u-hrvatskoj>

ZDS KAO ZADNJA LINIJA OBRANE DOMOVINSKOG RATA

JESU LI "ANTIFAŠISTI" U RH ODUVIJEK BILI FAŠISTI?

Zvonimir Hodak, tko bi drugi ako ne on, je još prije godinu dana upozorio tvrdnju Winstona Churchilla: *Fašisti budućnosti nazivat će se antifašistima.*

Koliko je Churchill bio u pravu dokazali su doista tzv. hrvatski antifašisti. Teško je vidjeti razliku između tih "antifašista" i fašista.

Međutim, mi u Hrvatskoj imamo istinske antifašiste i na to sam odmah upozorio (*glasbrotnja.net*, 31. 5. 2014., *dragovoljac.com*, 1. 6. 2014.):

Znamo kako je dalje bilo i kako je krenula agresija na Hrvatsku.

Tko je zaustavio srpski fašizam?

Pa predsjednik Tuđman i hrvatski branitelji.

To su istinski antifašisti.

Tko je zaustavio genocid u Bihaću, za koji je američki vojni ataše u Hrvatskoj tvrdio da bi bio razmjera onim Hitlerovim u II. svjetskom ratu?

Tuđman i hrvatski branitelji.

Pa koje antifašiste uopće znate ako ne hrvatske branitelje?

Vidjeli smo što Hodak govori o nasljednicima onih iz II. svjetskog rata, koji sebe proglašavaju antifašistima. Cjelokupnu svoju aktivnost su usmjerili protiv hrvatskih branitelja, a vlast ih financira i nagrađuje.

Ima li logike da oni koji progone istinske antifašiste sebe nazivaju antifašistima? Ima, ako se sjetimo Churchilove izjave.

Zapravo je nevjerojatno kako je Churchill točno, u jednoj rečenici, opisao današnje hrvatske "antifašiste". Doista, zar nisu istinski fašisti oni koji se bore protiv istinskih antifašista? A što su onda oni koji ih plaćaju i nagrađuju?

Nekako mi se čini da je od tada kod državotvornih Hrvata sve više postajalo jasno da ih ovdašnji "antifašisti" proglašavaju fašistima da bi prikrili upravo svoj fašizam pa stalno viču "Držite lopova!". Doista je sve više takovih tekstova po državotvornim portalima i tjednicima.

Tako Marko Jurič, direktno.hr, 27. 4. 2015. objavljuje kolumnu: *Jugoslavenstvo i jugofašizam poput socijalne leukemije u Hrvatskoj* u kojoj piše:

Poraz Josipovića jest prvi veliki poraz tih snaga i veliki gubitak za njih jer su izgubili važnu polugu svoje vlasti. Međutim, zvijer je i dalje snažna, a ovako ranjena možda i opasnija.

Jugoslavenstvo je vrlo čudna pojava u ovom sadašnjem trenutku u Hrvatskoj. Vrlo je moćno, lukavo i proželo je veliku većinu važnijih državnih institucija, javnih firmi, NGO sektor i sve važnije medije. To jugoslavenstvo je zapravo fašističke naravi, totalitarno elitističko, gangsterko, rasističko i netolerantno. Budući brani zločine iz svoje povijesti i taj element sadrži, što znači da bi ga u okolnostima koje bi to dopuštale i danas pokazalo.

<http://direktno.hr/en/2014/kolumne/13593/Jugoslavenstvo-i-jugofa%C5%A1izam-poput-socijalne-leukemije-u-Hrvatskoj.htm0>

Jurič je i jednu emisiju "Markov trg" Z1 televiziji posvetio razlici između jugoslavenskog i Mussolinijevog fašizma te ostale aktualne stvari koje siju strah među hrvatskim narodom. U emisiji su gostovali književnik Hrvoje Hitrec te general Ivan Tolj.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/13765/Ono-%C5%A1to-se-%C4%8Dulo-u-Jasenovcu-je-izljev-mr%C5%BEnje-prema-hrvatskom-narodu.htm>

Zapravo sama tema me je podsjetila na vic o Miloševićevom obilasku muzeja sa slavnim talijanskim povijesnim ličnostima:

Milošević gleda jedan portret pa kaže:

- **Ovo je sigurno Mussolini!**
- **Ne, to je Garibaldi, odgovore mu.**
- **Onda je ovo Mussolini, Milošević će kod drugog portreta.**
- **Ne, to je Verdi, odgovore mu.**
- **E sada sam sto posto siguran, ovo je Mussolini, opet će Milošević.**
- **Ne, to je ogledalo!**

Profesor Zdravko Tomac uspoređuje Hitlerov i Staljinov fašizam kojemu je, zapravo, inačica hrvatski "antifašizam":

Točno je da je Staljin srušio Hitlerov fašizam ali je u SSSR-u i istočnoj Europi nametnuo boljševički fašizam koji je činio jednako grozne zločine kao i Hitlerov fašizam. Tako su i u Hrvatskoj Tito i antifašisti pobijedili ustaštvo, nacizam i fašizam ali nisu donijeli slobodu hrvatskom narodu nego su nametnuli novi totalitarizam, komunistički i boljševički, u kojem je pobijeno stotine tisuća Hrvata da bi se taj totalitarizam održao.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/srijeda-zoranu-milanovicu-nema-spasa-je-vec-bivsi-politicar>

Mirela Pavić, kao i uvijek, duhovito konstatira (Hrvatski tjednik, 30. 4. 2015.): *Posjet Jasenovcu, ka morbidni tulum i nekrofilna orgija nad žrtvama, u službi omalovažavanja i stigmatiziranja Hrvata, okorjela l(j)iga onih antihrvatskih fašista, koji si tepaju još uvijek 'antifašisti' (dok im u mozgu lupa u složenici između prefiksa i imenice pridjev 'hrvatski') koristi prigodu uvijek i iznova progovoriti o mrljama hrvatske prošlosti od kojih ih najjače žulja Pavelićev pokušaj stvaranja nezavisne hrvatske države. Žrtve su im načelno nevažne.*

Zapravo svaka tvrdnja koju izgovore "antifašisti" je prigrupa. Kada im se kaže kako je Tito jedan od najvećih zločinaca prošloga stoljeća, oni će odgovoriti. "Da, ali on je zaslužan što smo Hrvatskoj (zapravo njihovoj Jugoslaviji, op. JP) pripojili Istru".

Dakle nisu važni ogromni zločini kada se pripoji jedan teritorij, ali je važno kada napraviš zločin ako stvaraš državu koja se zove Hrvatska. Ili ti, druga verzija o Savi koje će prije poteći uzvodno nego će Hrvati dobiti državu, zar ne?

Međutim vratimo se navodnim antifašistima. Ivica Šola u Glasu Slavonije dokazuje tvrdnju: *U Hrvatskoj postoje dvije vrste fašista, to su fašisti i antifašisti!*

Antifašizam je psihijatrijska kategorija

U zapadnim zemljama razvijene demokracije, kada se slavi Dan pobjede nad nacifašizmom, nećete čuti riječ "antifašizam".

Razlog tome je prilično "banalan", ona je Staljinov "izum", smokvin list za zločine komunističkog totalitarnog sustava. Zapadne demokratske zemlje govorit će i govore o "borbi za demokraciju" u kontekstu antihitlerovske koalicije, o "borbi protiv zla", ali ne o "antifašizmu", tom Staljinovom lingvističkom pronalasku. Naime, Staljin je Berlinski zid nazvao "antifašističkim zidom", dok su ga demokrati s druge strane zida nazivali "Berlinski zid", zid iza kojega se kolje, ubija, zid iza kojega nema temeljnih prava i sloboda, zid iza kojega se gladuje, u konačnici, zid koji predstavlja sve ono protiv čega se demokratski Zapad borio, jednako kao i protiv Hitlera. Za Zapadnjake, u jednom, antifašizam je sinonim za komunizam, kojeg su institucije Europske unije osudile jednako kao i nacifašizam. Antifašizam kao pojam preživio je samo u državama koje još uvijek baštine snažno komunističko, pa i staljinističko naslijeđe, među koje se ubraja i ovaj tamni nelustrirani vilajet zvan Republika Hrvatska. U njoj se i riječ fašist i danas rabi, kako je to činio i Staljin, za eliminaciju neistomišljenika, riječ fašist je etiketa koju nekome priljepite da biste ga društveno i medijski eliminirali. Tako je činio i

Staljin kada je htio nekoga eliminirati, nazvao ga je fašistom, potom još proglasio ludim (psihijatrizacija neprijatelja) i pravac Sibir. Milijuni su tako poklani od ovog vrsnog antifašista. Iste metode primjenjivao je i najveći antifašist naših naroda i narodnosti drug Tito.

Eliminacija neistomišljenika

Danas u Hrvatskoj fašist je svatko onaj tko nije za gay brakove, koji ne prihvaća bilo koju dimenziju iz tvornice političke korektnosti sa svojim orvelijanskim novogovorom. Dakle, i danas riječ fašist funkcionira kao etiketa za eliminaciju neistomišljenika, kao i u Staljinovo doba, samo što je danas malo teže "fašiste" bacati u jame, sada ih se tjera u društvena, medijska i semantička geta. Za ovo zadnje zaduženi su antifašisti na sveučilištima. Danas, 2015. godine, sedamdeset godina nakon pobjede nad nacifašizmom, antifašizam ne treba, niti se može tretirati u političkim kategorijama, nego u psihijatrijskim, kao oblik paranoje, kao crtanje vruga po zidu, ili kao apologiju zla ispod kojeg se skriva "antifašizam".

Ustaše i partizani

Ovu paranoju sustavno potiču najviše strukture vlasti, u čemu su prednjačila dva posljednja predsjednika, Josipović i Mesić, kao i povjesničari i novinari kojima je to paranoično talambasanje sasvim solidan izvor prihoda i donacija raznih ministarstava. Oni još uvijek podižu u Hrvatskoj "antifašističke zidove" u svojim glavama, pa je te zidove, sazdate od opeke zvane paranoja i žbuke u kojoj su izmiješane sociopatija i alokronija (neistovremenost vremena), nemoguće srušiti. Hrvatska je njihov talac. Ustaše i partizani kod nas su stvarniji nego dok su doista postojali, dok su ratovali. Ovaj poremećaj je toliko progredirao u Hrvatskoj 21. stoljeća da imamo i ligu mladih antifašista!? Ne kažem da pojam "antifašizam" treba zabraniti, nego upozoriti na njegovo staljinističko podrijetlo, te u skladu s njihovom paranojom, zaključiti: U Hrvatskoj postoje dvije vrste fašista, to su fašisti i antifašisti!

<http://www.hkv.hr/vijesti/komentari/20225-i-sola.html>

Zanimljiv je i slijedeći komentar Milanovićeve govora:

Predvođeni misu za poginule branitelje fra Božo Ančić u propovijedi je kritizirao, kako je rekao, one koji nisu htjeli služiti Domovini kad je to bilo najpotrebnije i one koji sada govore da nam "ne treba država po svaku cijenu".

"Ne ljutite se kad kažemo i branimo procjenjivati našu odanost Domovini onima koji joj nisu htjeli služiti kada je Domovini sve i svatko trebao", rekao je fra Božo Ančić. Posebice se osvrnuo na izjavu premijera Zorana Milanovića u Jasenovcu.

"Onaj što reče nećemo državu po svaku cijenu – hoćemo majstore, hoćemo. Bilo je i teže pa smo je htjeli, željeli i ostvarili, a nismo za cijenu pitali – što košta da košta, imati je moramo", poručio je u propovijedi fra Božo Ančić, ističući kako je izjava da nam ne treba država po svaku cijenu strašna.

Fra Ančić je rekao: "Vama sve i svi smetaju kad ne dođu odati počast vašim mrtvima. Vi kažete da ste temelj ove države, a ja se pitam – što smo mi, čiji su

temelji naši mrtvi. Što je s našim pobjedama, mrtvima, bolesnima, ranjenima, nestalima, umrlima? Da nisu oni, slučajno, cijena koju su vam platili, a to je cijena vaših zabluda? Da, platili smo mi cijenu vaših zabluda i utemeljili na čistom računu ovu državu. I zato se, gospodo, ne petljajte više tamo gdje vam nije mjesto", rekao je fra Božo Ančić.

Na to su nazočni burno zapljeskali, a fra Božo Ančić je rekao kako to nije politički govor, nego za razmišljanje, te kako nije potreban pljesak, nakon čega su nazočni prestali pljeskati.

(...)

E moj Milane.

ZA DOM SPREMNI pa PJENI

<http://glasbrotnja.net/vijesti/hrvatska/izvrsna-kritika-s-oltara-evo-sto-je-svecenik-porucio-milanovicu>

Zapravo, Milanović vjerojatno i ne zna da plagira Gotovčevu izjavu kako on nije za bilo kakvu Hrvatsku. Odgovorio mu je Milan Ivkošić:

Ja jesam za bilo kakvu Hrvatsku. Znaite meni vam je Hrvatska kao zrak. Ne znači da ga ne ću udisat ako je nečist!

Znamo već kako je Milanovićevo spominjanje pozdrava ZA DOM SPREMNI prokomentirao Josip Šimunić. U svezi s tom treba pogledati sjajnu raščlambu Marka Ljubića (7Dnevno, 30. 4. 2015.): *'Za dom spremni' će otpuhati ovaj poredak!* Podsjetit ću kakva je hajka svojevremeno organizirana na Thompsona. Kada se hajci priključio i Sanader, tada je cijeli stadion (god. 2008.) na utakmici Hrvatska – Andora uzvikivao ZA DOM SPREMNI. Vidjet ćemo hoće li Ljubić biti u pravu? Hoće li se to ponavljati na svim utakmicama. Hoće li pobijediti ponos naroda ili nečiji interesi? Podsjetit ću i na *Otvoreno pismo HHO-u, HNS-u i drugim sportskim savezima u RH* (vidjeti moj tekst *Hrvatski beskičmenjaci*, dnevno.hr, 7. 1. 2014., 7Dnevno, 10. 1. 2015.), iz kojega su lako mogli iščitati kamo ih vode njihovi interesi.

Ali kada već govorimo o Jasenovcu, itekako moramo voditi računa što o svemu kaže dr. sc. Stjepan Razum, predsjednik Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac (Hrvatski tjednik, 30. 4. 2015.):

***Jasenovac treba biti mjesto molitve i skrušenosti,
a ne politikanstva i mržnje
Zoran Milanović nije hrvatski Hrvat,
nego jugoslavenski ili antihrvatski Hrvat***

Jasenovac je veliko i do danas neistraženo stratište i grobište hrvatskoga naroda. Brojne kolone hrvatskih zarobljenika na bleiburškome polju završile su u Jasenovcu i tu su pogubljeni. O tome svjedoče zatočenici komunističkoga režima, o tome svjedoče višekratni pokušaji iskapanja žrtava od strane subnorovaca, koja su prekinuta jer su u masovnim grobnicama pronađene lešine vojnika Hrvatskih

oružanih snaga iz II. svjetskoga rata, kao i slavonskih seljaka s prepoznatljivim dijelovima hrvatske narodne nošnje. To su činjenice koje su nepobitne i koje dokazuju da je područje oko Jasenovca uistinu veliko grobište hrvatskoga naroda.

U Jasenovcu se za vrijeme II. svjetskoga rata nalazio sabirni i radni logor za neprijatelje hrvatske države, a samim time i neprijatelje hrvatske državne vlasti. To je činjenica koju ne treba posebno izdvajati, jer je takvih logora bilo u svim zaraćenim zemljama. Posebnost jasenovačkoga logora je u tome što je on služio hrvatskim vlastima i za zbrinjavanje ratnih prognanika nastalih uslijed odmetničkoga djelovanja četnika i partizana. Najpoznatije takvo zbrinjavanje dogodilo se kad su odmetničke paravojne skupine razorile hrvatsko ličko selo Boričevac, mnoge stanovnike poubijali, a ostale protjerali, pa su tako preko Jasenovca i Stare Gradiške naseljeni u pojedina slavonska sela. Drugo takvo zbrinjavanje dogodilo se u ljetu 1942. nakon ratnog djelovanja u Podkozarju, kada su stanovnici mnogih tamošnjih sela ostali bez krova nad glavom, pa ih je državna vlast preko svoga Ministarstva udružbe zbrinula, opet na način da su svi ti stradalnici prošli kroz jasenovački logor, dok nisu u danim mogućnostima nekako zbrinuti.

S obzirom na to da je taj logor postojao u ratno vrijeme, kao i u svakome ratu bilo je i tu prljavih čina, koji ne služe na čast onima koji su ih prouzročili ili izveli. No, kako bi se izbjegla generalizacija i nekritička optužba cijelih skupina ili cijeloga naroda, o tim događajima treba provesti istragu. U vrijeme komunističkoga režima, to nije bilo moguće učiniti objektivno i znanstveno. Tek u slobodnoj Republici Hrvatskoj to možemo učiniti. Stoga je skupina hrvatskih znanstvenika i osnovala Društvo za istraživanje trostrukoga logora Jasenovac, koje nailazi na otpor kod državnih vlasti, što je vidljivo po tome što im je državna vlast nerazumno odbijala [upis u državni Registar udruga. Državna je vlast nerazumno odbijala] ponudu tih znanstvenika u rasvjetljavanju vlastite povijesti.

Nerazumnost državne vlasti, odnosno predsjednika hrvatske Vlade Zorana Milanovića i drugih javnih osoba, poput Milorada Pupovca, pokazala se i u nedjelju na obilježavanju 70. obljetnice tzv. proboja jasenovačkih logoraša. Njihovi govori pokazuju da im nije stalo do žrtava, bilo onih ratnih, bilo poslijeratnih, koje uostalom i ne priznaju, već im je do politikanstva, do obrane vlastitih životnih stečevina, a one su stečene i utemeljene na antihrvatstvu. O njihovim tezama i "argumentima" ne treba raspravljati, jer izlaze iz okvira razumskoga shvaćanja i dostignutoga stupnja demokracije, a to znači ponajprije poštivanja naroda koji im je povjerio obnašanje vlasti.

Predsjednik Vlade nepotrebno i zlonamjerno nameće hrvatskom narodu dvojbu: mi ili oni, partizani ili ustaše, zaboravljajući ili svjesno ispuštajući kod toga Hrvatsko obrambeno-oslobodilački domovinski rat koji je temelj naše današnje hrvatske državnosti, te koji je okupio u jedno i "nas" i "vas", i partizane i ustaše u obrani vlastitoga doma. Svi, osim nekih, bili smo tada za dom spremni umrijeti, a to će istinski hrvatski Hrvati biti i dalje. Stoga ako predsjedniku Vlade Milanoviću smeta pozdrav Za dom spremni, pokazuje da on nije hrvatski Hrvat,

već neki drukčiji Hrvat – jugoslavenski Hrvat, antihrvatski Hrvat ili što slično. Stoga neka ga ne čudi što ga hrvatski narod odbacuje. Kao što živi organizam može biti napadnut tumorom, tako i jedan narod može imati među sobom članove koji mu štete, koji ga usmrćuju, umjesto da doprinose životu. Živi organizam brani se odbacujući otrovne stanice, pa će tako i hrvatski narod odbaciti one koji nisu hrvatski Hrvati. Odbacit će njihove ideje, njihove politike i njihove društvene uloge, a njih kao osobe će podnositi, jer i to je doseg demokracije i naše kršćanske uljudbe.

Zbog svega navedenoga hrvatski narod ima svetu dužnost da odaje počast svim stradalim hrvatskim žrtvama, bez obzira od koje su zločinačke ruke stradali, i da Bogu uputi molitve za pokoj njihovih duša. Uz vjerske službenike, koji su molili u nedjelju, to je od državne vlasti ove godine učinila jedino predsjednica Republike Hrvatske, Kolinda Grabar-Kitarović, koja je Jasenovac posjetila nekoliko dana ranije. Svi oni koji su kao političari govorili na nedjeljnom obilježavanju bili su politikanti koji su sveti stradalnički prostor iskoristili za obranu sebičnih probitaka.

Riječi predsjednika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac postaju još pogubnije ako pročitate prije njegovog teksta i prvi nastavak teksta člana istoga Društva Tomislava Vukovića (Hrvatski tjednik, 30. 4. 2015.): *Jasenovac: Magnum crimen protiv istine i protiv Hrvatske*. Pogledajte kako završava taj tekst: *No najšokantnija, po sadašnje jasenovačke djelatnike svakako teško optužujuća, metodologija 'reproduciranja' žrtava pod svaku cijenu, njihovo je 'kloniranje', što znači da se pojedine žrtve s potpuno istim podacima ponavljaju u Poimeničnome popisu jedan, dva, tri, četiri, pet, šest, sedam, osam, devet, deset, u nekim slučajevima čak dvadeset i jedan, dvadeset i četiri, ili dvadeset i pet puta.*

Ali vratimo se našim "antifašistima". O tome kako se radi o fašistima govori i Tvrtko Dolić u tjedniku 7Dnevno, 30. 4. 2015. Pogledajmo podnaslove: *Antifašisti su postali fašisti, Jugoslavenstvo je apstrakcija fašizma, LAŽNI ANTIFAŠISTI IZVIŽDALI SU BRANKA LUSTIGA U JASENOVCU!* Međutim, ima nešto u njegovom tekstu što je dovelo u sumnju moje povezivanje hrvatskih "antifašista" s Churchillovom izjavom koju sam dao na početku ovog teksta. Naime, Dolić kaže:

Winston Churchill najavio je da će antifašisti WW2 postati fašisti, a kod nas je riječ o kontinuitetu – lažni antifašisti ovog prostora od prvog su dana fašisti, a neki od njih jugoslavenski i velikosrpski nacisti.

Još bi mogao i prijeći preko Dolićeve tvrdnje, ali kada se istog dana u drugom našem tjedniku (Hrvatski tjednik, 30. 4. 2015.) pojavi intervju s akademikom Dubravkom Jelčićem, *Josip Broz nije bio antifašist ni tijekom rata*, ostaje mi jedino zapitati se:

Jesu li "antifašisti" u RH oduvijek bili fašisti?

Josip Pečarić

J. Pečarić, Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska, Zagreb, 2015.

OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH

Poštovani sudci Ustavnog suda RH,

Tražimo od vas da zaustavite ismijavanje sudskih i drugih odluka kojima je za cilj kažnjavanje poznatog hrvatskog nogometaša Josipa Šimunića. Povod našem zahtjevu je dan u sljedećem tekstu (dnevno.hr, 08. 01. 2016.):

Ne slažu se s visinom kazne

ŠIMUNIĆ POD PROGONOM: Općinsko državno odvjetništvo traži veću kaznu!

Autor: Boris Biško

"Nakon toga je s uzdignutom rukom, ponovno okrenut prema gledateljima, uzviknuo 'Za dom', na što su gledatelji odgovorili sa 'Spremni' odnosno opisano je ponovljeno tri puta", stoji u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva.

Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu žalilo se na presudu Prekršajnog suda u Zagrebu po kojoj je bivši hrvatski nogometni reprezentativac Joe Šimunić kažnjen kaznom od 5000 kuna zbog uzvika "Za dom" nakon utakmice nogometne reprezentacije.

"Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu, po primitku presude Prekršajnog suda u Zagrebu protiv 37-godišnjeg hrvatskog državljanina kojom je proglašen krivim za počinjenje prekršaja iz članka 4. stavak 1. podstavak 7. Zakona o sprječavanju nereda na sportskim natjecanjima te mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 5000,00 kuna, uložilo žalbu na tu presudu", stoji u priopćenju. "Predloženo je da Visoki prekršajni sud presudu Republike Hrvatske presudu preinači i okrivljeniku izrekne strožu novčanu kaznu", navodi se u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu.

Dodaju da je Šimunić bio svjestan da uzvik "Za dom" uz odzdrav "Spremni" simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti. "Nakon toga je s uzdignutom rukom, ponovno okrenut prema gledateljima, uzviknuo 'Za dom', na što su gledatelji odgovorili sa 'Spremni' odnosno opisano je ponovljeno tri puta", stoji u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva.

"Okrivljeniku je stavljeno na teret da je dobacivao gledateljima poruke čiji sadržaj potiče mržnju na temelju rase, nacionalne i vjerske pripadnosti, čime je počinio prekršaj iz članka 4. stavak 1. podstavak 7. Zakona o sprječavanju nereda na sportskim natjecanjima kažnjiv po članku 39. a, stavak 1., točka 2. istog Zakona. Na navedenu je presudu ovo državno odvjetništvo 7. siječnja uložilo žalbu zbog odluke o prekršajno pravnoj sankciji (čl. 194. st. 1. toč. 4. u svezi s čl. 198. st. 1. Prekršajnog zakona) budući da državno odvjetništvo smatra kako je izrečena novčana kazna preniska s obzirom na sve okolnosti predmetnog slučaja (ODO u Zagrebu je u optužnom prijedlogu predlagalo kaznu od 25.000,00 kuna) i kako

sud nije cijenio otegotne okolnosti, a to su svojstvo počinitelja i intenzitet počinjenja prekršaja”, dodaju iz Općinskog državnog odvjetništva.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/simunic-pod-progonom-opcinsko-drzavno-odvjetnistvo-trazi-vecu-kaznu-879266>

Kao što vidite u najcrnijoj maniri iz vremena komunističke diktature Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu tvrdi kako je *Šimunić bio svjestan da uzvik “Za dom” uz odzdrav “Spremni” simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti.*

Takova tvrdnja doista predstavlja ismijavanje sudstva u RH jer su poznate oslobađajuće presude hrvatskih sudova zbog pozdrava ZA DOM SPREMNI (vidjeti npr. Odluku Prekršajnog suda u Kninu:

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav.>).

Obično se spominje i druga takova presuda: Presuda Prekršajnog suda u Zagrebu, 23. 12. 2009., mada postoji i odluka istog suda od 04. 04. 2009.

Pitam vas kako je mogao Prekršajni sud u Zagrebu poslije ovakvih presuda kazniti Josipa Šimunića. Pa valjda je i vama jasno da se radi o pritisku političara.

Da skandalozno ponašanje sudova i Državnog odvjetništva u RH bude još veće upozorit ću vas na slučaj suđenja predsjedniku HČSP-a Josipu Miljku koji mi je o tome pisao:

Poštovani akademiče, evo jedan prilog raspravi o pozdravu Za dom spremni i ustaštvu. HČSP je jedina politička stranka koja u službenim aktima ima registriran pozdrav: Za dom spremni. Kada sam zbog toga bio na sudu po prijavi načelnika prve PP Zagreb, Velimira Tišme (inače Srbin), sutkinja Vlatkica Jurić je bila zaprepaštena kako je to moguće da HČSP ima to u službeno potvrđenom Ustavu (Statutu), i morala s velikim žaljenjem donijeti oslobađajuću presudu. U definiciji presude je izbjegla jasno određenje, pa sam se ja žalio na tu oslobađajuću presudu (naravno da se nemam pravo žaliti na oslobađajuću presudu), što mi je drugostupanjski sud i kazao u rješenju. Bila je sporna naša zastava koja je visjela na zgradi u Frankopanskoj 2, Zagreb, na kojoj je ispod stranačkog grba naš pozdrav; Za dom spremni. Sutkinja je mene oslobodila jer kao nisam ja osobno, kao odgovorna osoba izvjesio tu zastavu, pa ne mogu direktno biti odgovoran. Stoga sam se i žalio na presudu, jer se ostavlja prostor za inkriminaciju legalno registrirane stranačke zastave. To je bilo negdje 2009/10.

Pogledajte i: <http://www.tportal.hr/325833/I-danas-bismo-registrirali-udругu-Za-dom-spremni.html>

(„Naime, ministar Kotromanović pod svojim ministarstvom, u sastavu HV-a, vodi i specijalnu postrojbu 'Gromovi' koja u svojoj himni ima poklič 'Za dom spremni'.“)

Jasno je da je napadom na Josipa Šimunića načinje golema šteta i njemu i hrvatskoj nogometnoj reprezentaciji. Ali neshvatljiva je boljševička tvrdnja da je netko nešto ZNAO. Ili je samo opet dobro poznata priča o neprijateljskoj ustaškoj emigraciji?

Zbog svega navedenog tražimo od vas da zaustavite ovakvo ismijavanje sudstva u RH i zaustavite progon vrlog hrvatskog domoljuba i svjetski poznatog nogometaša!

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

general Ljubo Ćesić Rojs

general Ivan Tolj

general Marinko Krešić

Marko Perković Thompson

prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus

dr. sc. Josip Stjepandić

dr. sc. Stjepan Razum

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti

prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u Mostaru i Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1410 članova

prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović

prof. dr. sc. Ivo Rendić - Miočević

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

prof. dr. Serđo Dokoza

prof. dr. sc. Mladen Parlov

prof. dr. sc. Milko Brković

prof. dr. sc. Boro Mioč

prof. dr. sc. Vladimir Čepulić

prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Ivan Kordić

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

prof. dr. sci. Ivan Malčić

prof. dr.dr.h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.

prof. dr. sc. Milan Nosić

prof. dr. sc. Ante Lauc

prof. dr. sc. Marin Čikeš

prof. dr.sc. Boris Širola

prof. em. dr. sc. Ante Čuvalo

prof. dr. sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Tanja Pušić
prof. dr. sc. Ivica Veža
Marko Magdalenić, prof., KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
dr. sc. Drago Katović, prof. emeritus
Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof. i bivši diplomat
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
izv. prof. dr. sc. Vladimir Dananić
doc. dr. sc. Snježana Trojačanec
doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić
dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata
dr. sc. Vladimir David
dr. ing. Marijan Papić, Vancouver, Canada
dr. sc. Miroslav Banović
dr. Mladen Smolčec dipl. ing. građ.
dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb
dr. sc. August Janeković
Đuro Vidmarović, književnik
Mladen Ibler dr. med., bivši veleposlanik RH
mr. sc. Gordana Turić, dipl. ing.
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Nenad Piskač, književnik i kolumnist
Siniša Posarić, književnik iz Rijeke
Vera Primorac, prof., književnica
Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik
Petar Vulić, književnik
prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Janko Bučar, književnik i humanist
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Mladen Pavković, novinar i publicist
Rudi Tomić, novinar i publicist, Toronto, Kanada
Smiljana Šunde, novinarka i publicistica
Danijela Šakota, glavni urednik Portala Glas Brotnja
Josip Vučetić, glavni urednik www.dragovoljac.com
Krešimir Kraljević, urednik kamenjar.com
Franislav Stanić, urednik kamenjar.com
Diana Majhen, urednik www.dragovoljac.com
Petar Gelo - Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolju hrvatski tamburaši
Mario Filipi
Renato Šelj, bojnič, Predsjednik Udruge HVIDR-a Črnomerec
don Miljenko Babaić, ratni kapelan HV
fr. Ante Kukavica, kapucin

don Lazar Čibarić
don Anđelko Kačunko
Ilija Lukanović, teolog i diplomat
Josip Miljak, predsjednik HČSP-a.
Vladimir Mrkoci, prof.
Zdravko Bošnjak dipl. Ing., Zagreb (dragovoljac i branitelj Domovinskog rata)
Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. Ped.
Stipo Pilić, prof. Povijesti
Željko Tomašević, mag. Iur., član predsjedništva HŽD-a
Marito Mihovil Letica, prof. filozofije i religiologije
mr. sc. Marica Đureković
mr. sc. Ante Milinović
mr. sc. Josip Grilec, dipl. ing.
mr. sc. Josip Papković, dipl. inž.
mr. sc. Davor Božin San Pedro, Kalifornija
mr. sc. Zvonko Marušić
mr. Ljerka Smolčec dipl.ing.med.biokem.
Vladimir Biondić, magistar prava
Mijo Maljković inovator iz Požege
Vlado Glavaš
Danica Glavaš
dr. Ante Kunek, Melbourne
Miroslav Kušek, dipl. Iur.
Jasenka Polić Biliško, prof.
Zvonimir Josip Tumbri dipl.ing. građ.
Ivan Klarić, dipl.ing.građ. u m.
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., umirovljenik, Zagreb
Stipan Perić dipl. oec Tomislavgrad
Marijan Babić, dipl. Ekonomist
Anto Babić, dipl.ekonomist
Marijana Babić, prof. hrv. i pov.
Iva Babić, dipl. teolog
Tea Babić, dipl. učitelj
Mila Babić, mr. prava
Nevenka Babić
Jelena Mikulić, dipl. ekonomis
Demokrita Perić
Ivanka Bilić. umirovljenica, Zagreb
Branimir Bilić, umirovljenik, Zagreb
Marija Markic, CTC, Toronto
Slobodan Markic, P. Eng., Toronto
Božidar Ručević, dipl. Inž.
Inž. Miroslav Zemljak
mr. sig. Ivan Lulić
Niko Mulanović

Mladen Kostić, član Predsjedništva HNES-a
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil., relig.
Krešimir Landeka, mag. educ. philol. croat.
Ivan Bastjančić, dipl.ing.
Đurđica Bastjančić, profesorica
Iva Bastjančić, nastavnica
Mladen Križanić, dipl.ing.
Franjo Lučić, prof.
ing. Mijo Mile Kokan, Split
Tomislav Kušec, profesor
Davor Parlov, ing. el.
Vjekoslav Jazbec, dr. med.
Darko Omrčen, dipl.ing.el.
Drago Duvnjak, dipl.ing
Katarina Duvnjak, student
Anamarija Čuljak, student
Jadranka Čuljak - Duvnjak, dipl.iur
Anđela Hodžić, prof.
Dubravko Pižeta, dipl. ing.
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ivo Markulin, kap.d.pl., Preko
Ankica Markulin, prof., Zadar
Ankica Mandarić, dipl. ekonomist, Mostar
Darko Belović kap.
Marjan Perić, ing.inf.
Nikša Koncani, dipl.ing.
Željko Lenić, dipl.ing.
Branko Juroš, dipl.oec.
Tomislav Bolanča, dipl.oec., Zadar
Damir Tučkar, dipl.ing.
Lovrić Kazimir,, dipl.ing. drvne ehnologije Frauenfeld-Švicarska
Željko Soldo inž. el, Zagreb
Damir Findrik, dipl. ek.
Ljudevit Kotnik, dipl.ing.str.
Branko Hrkač
Josip Maršić
Slobodan Maršić, dragovoljac domovinskog rata
Hrvoje Maršić
Alojzije Petracic, umirovljenik
Maja Šnajder
Miro Banović
Mirko Dijanek
Jakov Bakovic, Stockholm
Marija Bakovic, Stockholm
Ivan Mrčela

Blažena Magdić, umirovljenica;
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Vide Blažević – strojarski tehničar - Dubrovnik
Petar Bezjak, ex-predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
Gojmir Milat
Oskar Šarunić
Anda Luburic
Dusko Abramovic, Toronto-Canada
Nevena Abramovic, Toronto-Canada
Natko Urli
Josip Djukic
Mile Pletikosa
Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
Mladen Deletis
Ivan Vukić
Marija Vukić
Marija Perković
Grozdana Vukić
Tome Vukić
Ante Vukić
Ivan Devčić
Yelka Talaich Realtor w/ Coldwell Banker In California, SAD
Vladimir Dobravec
Mladen Galić
Dragi Ante Doljanin
Pejo Čičak
Katarina Iskra, medicinska sestra, Stuttgart
Dajana Glavota
Hrvoje Glavota
Michael Pack, Engleska
Miljenko Plisic
Stipe Ćurić
Ivan Zvonimir Ćurić
Ilija Ćurić
Katarina Ćurić
Ankica Ćurić
Marija Pavković
Mišel Zaradić
Frano Zaradić
Mišo Zaradić
Ivanka Zaradić
Josip Ivan Brković, Grusi - Poličnik
Hrvoje Ante Brković, Bokanjac - Zadar
Mate Frano Brković, Belafuža – Zadar
Ivo Buntin

Roko Sikirić
Miljenko Baloković
Franjo Filipović
Domagoj Musa
Ante Mlikota, umirovljenik Zagreb
Ivan Mlikota, Zagreb
Marko Mlikota, hrvatski branitelj, Zagreb
Frano Budimlić
Ante Kraljević
Josip Malović, umirovljenik
Marko Šimat, Zadar
Ivanka Koller-Štefančić
Hrvoje Maršić
Mile Pletikosa
Jozo Ćuk
Jelena Ćuk
Ante Marko Ćuk
Alojz Ivan Ćuk
Kate Jelena Ćuk
Tomislav Domagoj Ćuk
Branko Haubrich
Ivanka Haubrich
Ivana Haubrich-Mihovilović
Ivan Balić
Ivo Poljak
Ružica Prišlin
Vicko Goluža, Zagreb
Velimir Čerkez
Zdravko Ban
Vesna Jovicic, Berlin
Ante Babić
Sebastijan Palić, Zagreb
Ile Barišić
Marinko Markic
Carlo Kutniak
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Marija Žarko
Kata Žarko
Ana Barišić
Marija Senjić.

Napomena:

još potpisa dano je na:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

J. .Pečarić, Oba su pala, Zagreb, 2016.

"ZA DOM SPREMNI" ITEKAKO SMETA PORAŽENIMA U DOMOVINSKOM RATU I SRPSKIM SLUGAMA U RH

Naslov: Molim za objavu mog odgovora na napad vašeg novinara

Datum: Tue, 12 Apr 2016 09:18:48 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: portal@vijesti.me

CC: Zvonko Dekovic, Adrijan Vuksanović, Aleksandar Dender, sikil@t-com.me, Ured Predsjednica <ured@predsjednica.hr>

Novinar Siniša Luković u „Vijestima“ je objavio tekst *"Za dom spremni" nikom ne smeta*. Naslov je doista priglup, jer tako nešto nisam nikada tvrdio. Baš suprotno tomu. Tijekom srpsko-crnogorske agresije na Hrvatsku veliku ulogu odigrao je hrvatski branitelj Marko Perković Thompson s pjesmom „Bojna Čavoglave“ koja počinje s ZA DOM SPREMNI. Ona je itekako smetala agresorima i njihovim slugama u RH, ulijevala im je strah u kostima. I tako je to do današnjeg dana. Isto je to i s regularnim dijelom Hrvatske vojske u Domovinskom ratu HOS-om. ZA DOM SPREMNI je njihov pozdrav iz Domovinskog rata, a i oni su u tom ratu bili strah i trepet agresorskim vojnicima, pa ih se pokušava proganjati i do danas. PA DOISTA JE PRIGLUPO TVRDITI DA TAKVIMA TAJ POZDRAV NE SMETA!

Po onoj tvrdnji bivšeg srpskog predsjednika Dobrice Ćosića kako je laž najviše pomogla Srbima u povijesti i novinar Luković tvrdi:

„Pečarića je prošle nedjelje u posjetu Tivtu dovela i HGI, koja je to iskoristila za predizbornu kampanju - Zagrepčanin ...“

Naime, lako je utvrditi da sam u Tivtu bio gost „Hrvatskog nacionalnog vijeća Crne Gore“:

<http://www.radiodux.me/vijesti/drustvo/akademik-josip-pecaric-u-posjetu-hrvatskom-nacionalnome-vijecu-crne-gore>

Uvjeren sam da je novinar „Novosti“ pročitao u tom tekstu:

Predsjednik Hrvatskoga nacionalnog vijeća Crne Gore Zvonimir Deković i Adrijan Vuksanović, predsjednik Hrvatske krovne zajednice „Dux Croatorum“ izrazili su izuzetno zadovoljstvom ovim posjetom, znajući da je ovo jedinstvena prilika razgovarati s gospodinom Pečarićem zbog njegovih rijetkih dolazaka (...) Nakon posjeta Vijeću i Dux radiju domaćini su s gostima prošetali marinom Porto Montenegro i sastali s ministricom u Vladi Crne Gore gospođom Marijom Vučinović, koja je akademiku približila rad jedine hrvatske političke stranke u Crnoj Gori – Hrvatske građanske inicijative, koja će sudjelovati na predstojećim izborima 17. travnja u Tivtu. Gospodin Pečarić je iskazao izuzetnu potporu HGI - ju i poželio uspjeh na izborima, ali i izrazio izuzetno zadovoljstvo samim djelovanjem hrvatske stranke u Crnoj Gori.

Zar u Crnoj Gori još uvijek postoji progon svega hrvatskog kada je nekomе nenormalno da netko za koga se tvrdi da je „jedan od najbriljantnijih svjetskih

matematičara“ i koji je bio u Boki gost na Večeri Bokeljske mornarice ne smije biti gost „Hrvatskog nacionalnog vijeća Crne Gore“ i to u trenutku kada je izabran za dopisnog člana DANU?

A što se tiče mog susreta s gđom ministricom Marijom Vučinović, tj. moje podrške HGI dovoljno je samo navesti kako mi je izbor u DANU čestitao bivši veleposlanik i saborski zastupnik, povjesničar, književnik i autor knjiga o Hrvatima Boke kotorske:

Poštovani akademiče Pečarić,

čestitam Vam na izboru za dopisnog člana Dukljanske akademije. Vašim izborom iskazana je čast i svim Hrvatima u Crnoj Gori, posebno onima u Boki kotorskoj. Njihov konstruktivan i mudar rad pomogao je stabilizaciji hrvatsko-crnogorskih odnosa. Danas je Hrvatska građanska inicijativa dio koalicije vladajućih stranaka, a gospođa Marija Vučinović članica Vlade Crne Gore. Vaš izbor u Dukljansku akademiju, na političkoj razini znači daljnje približavanje dviju susjednih Država, a to je snažan prilog stabilizaciji u geopolitičkom prostoru i dokaz kako nekada sukobljene zemlje mogu graditi mostove suradnje i uvažavanja. Bez agresivnih nakana, bez nastavljanja rata političkim, juridičkim, jezičnim i kulturološkim sredstvima. Neka Vam je sa srećom.

*Đuro Vidmarović, predsjednik Hrvatskoga kulturnoga vijeća
Zagreb, 29. 03. 2016.*

Smeta li g. Lukoviću ovakav rad HGI?

Moram priznati da me je zabavila tvrdnja g. Lukovića *kako ja svojim društveno - političkim angažmanom sablažnjavam javnost u Hrvatskoj.*

Njemu je „javnost u Hrvatskoj“ očito onaj prosrpsko/projugoslavenski dio javnosti. Oni, kao i Luković ne spominju ni vezu moje inicijative ZDS s Thompsonom, i s HOS-ovcima jer ih boli poraz tj. neuspjeh srpsko-crnogorske agresije na Hrvatsku. Poraz koji je najslikovitije opisao Slobodan Milošević (sjednica Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995.):

Molim vas, 6 tisuća Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cijela Prva armija, zrakoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer po svim izvješćima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala topnička priprema u sedam navečer, oni su naredili – bežaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira s hrvatskim snagama. (...) – Tamo je pala zapovijed da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta s hrvatskom vojskom na najvećem dijelu fronte. (...) Pitanje je tko je, zaista, donio odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uvjete da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije s kojih su oni utekli kao zečevi?!

Meni je razumljivo kada je g. Lukoviću „ustaški“ pozdrav onaj kojim su od hrabre srpske vojske hrvatski branitelji napravili hrabre zečeve u „bežaniji“. Smeta mi kada je to isto slučaj sa srpskim slugama u RH. Pa zar nisu agresori i njihove sluge u RH tvrdili da su hrvatski branitelji ustaše? To su im i danas. Normalno je da takve sablažnjava moj društveno -politički angažman. Izgleda je slično i među

onima koje zastupa i g. Luković. Njima su i akademici Mladen Lompar i Jevrem Brković bili ustaše. Jesu li im i danas?

S druge strane poznato je da su mnogi akademici, nadbiskupi, biskupi, sveučilišni nastavnici, generali itd. podržavali niz moj otvorenih pisama i sl.

Pogledajmo podnaslov Lukovićevog teksta:

„Rođeni Kotoranin inicirao je da se ustaški pozdrav iz Drugog svjetskog rata - „Za dom spremni”, uvede kao službeni pozdrav hrvatske vojske...“

Neistina! Inicijativu je dao legendarni zapovjednik obrane Vukovara Branko Borković Mladi Jastrebo. Ja sam predvodio peticiju potpore inicijativi legendarnog Mladog Jastreba, a poslije ponovnih napada na Thompsona i „Bojnu Čavoglave“ s kojom je on počeo svoj veličanstveni koncert u Kninu. Thompson je još jedan Lukovićev „ustaša“ („neskriveno veliča ustaštvo“) jer je branitelj (dakle „ustaša“) i pjeva o Domovinskom ratu i hrvatskom narodu. Uostalom, obranu Vukovara spominje i Milošević u svojoj priči o zečevima. O Peticiji ZDS pisao sam u dvije svoje knjige: *Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!*, Zagreb, 2015., i *Oba su pala*, Zagreb, 2016.

Predsjednica RH je povodom predstavljanja ove druge čestitala na „još jednom doprinosu što ga dajete suvremenoj domoljubnoj političkoj misli“.

I predstavljajući te knjige je bio itekako vezan za „Oluju“ i zečeve o kojima je govorio Milošević: general Ivan Tolj hrvatski književnik bio je glasnogovornik HV u „Oluji“. Evo njegovih riječi:

Hvala Vam za još jedan veliki doprinos, kojim ste obdarili našu hrvatsku, kulturnu, znanstvenu i političku zbilju. Pokušavam zamisliti prazninu kojom bismo bili "ispunjeni", da nema stotina i stotina Vaših tekstova, desetaka i desetaka dosad objavljenih Vaših knjiga i radova. Ne samo da ste najveći hrvatski matematičar i jedan od najboljih u svjetskim razmjerima - već ste, a to me osobito raduje, čovjek i Hrvat, posve posvećen dobru našega naroda i Domovine. Pravi ste melem mnogim ranama naše prošlosti i sadašnjosti, koja nije onakva kakvom smo je sanjali i za koju su živjeli, umirali i ginuli ponajbolji sinovi hrvatskoga naroda na svim našim Križnim putevima, sve do Domovinskoga rata i stjecanja državne nezavisnosti i punoga međunarodnog priznanja. Iz vaših knjiga, između ostaloga, iščitavam potrebu za žurnim prestankom rashrvaćivanja i ugrožavanja samoga opstanka naše mlade države i naroda. Nakon ratne, slavne, i oslobodilačke Oluje, a i nakon svih naših pogrešaka i propusta od 1995. naovamo, potrebna nam je posvemašnja duhovna, gospodarska, demografska, kulturna i obrazovna Oluja. Vi u Vašim knjigama i tekstovima, detektirate "mlinsko kamenje" koje nas pritišće i neda nam da izronimo i da se okrenemo prema životu i budućnosti. Nije točno, kao što neki pišu i govore, da ste, da smo, "desničarski" uronjeni u prošlost. To govore oni koji se desetljećima bave iskrivljavanjem i krivim, namjernim interpretiranjem naše povijesti s ciljem da nas ocrnjivanjima i po tisuće puta ponovljenim lažima, mitovima i pretjerivanjima što duže drže da tapkamo u mraku i igramo njihovu igru, svih mogućih "izama" i totalitarizama. Svako osvjetljivanje spornih pitanja i razračun s nametnutim krivotvorenim i lažnim hipotezama iz prošlosti vrlo, dežurni "povjesničari" nazivaju ustašizacijom. Jasno je, da to oni namjerno i programirano pišu i govore. Sve čine da se ne

dogodi ova druga Oluja. Znaju oni da bez osvjetljene prošlosti, nema svjetla u sadašnjosti, pa prema tome ni u budućnosti. Jer, njima još uvijek "u tunelu usred mraka svijetli zvijezda petokraka", bez obzira na sva zlosilja koja su pod tim znakom počinjena nad hrvatskim narodom. Vaša će nova knjiga, kao, uostalom, i sve dosadašnje, izazvati i slaganja i neslaganja. Neslaganjima se, osobno tako mislim, više veselim. Možda nam otkriju još pokojeg novog "genija" na hrvatskoj, društvenoj, znanstvenoj, kulturnoj i političkoj sceni. Možda ima još "genijalnijih" od recimo Tvrka Jakovine i "obrazovanijih" i "stručnijih" od Slavka Goldsteina. Osim toga, neslaganja će nam donijeti još koju Vašu knjigu. Dobronamjernima na radost, zlonamjernima na žalost.

Nemojte misliti da je general Tolj jedini hrvatski general ili admiral koji je predstavio neku moju knjigu. Bilo ih je još. To znate i Vi jer ste na svom portalu dali sliku s predstavljanje jedne od mojih knjiga i to upravo onu koju je predstavljao današnji hrvatski ministar branitelja general Tomo Medved!

Mene zato veseli što sam g. Lukoviću *kontroverzni naučnik koji društveno - političkim angažmanom sablažnjava javnost u Hrvatskoj*. Zahvaljujem mu što je svojim tekstom ohrabrio mnoge da glasuju za one koji štite hrvatske nacionalne interese u Crnoj Gori – za Hrvatsku građanski inicijativu. Iznad svega mu zahvaljujem što me svrstao među druge „ustaše“ poput hrvatskih branitelja, generala „biskupa-nacista“ u RH najpopularnijeg HRVATSKOG biskupa dr. sc. Vlada Košića koji je pisao predgovore i predstavljao moje knjige, a ja sam bio recenzent i predstavljao njegove knjige „Biskup na prvoj crti“. Braniteljske udruge (po Lukoviću – ustaške) organiziraju predstavljanja mojih knjiga, a posebno mi je draga uspomena na generala Bobetka (sigurno ga se sjećate!), koji je pri svojevremenom osnivanju generalske udruge inzistirao da jedini govornik bude i jedan civil – očito Lukovićev „ustaša“ – Josip Pečarić.

Prof. dr. sc. Josip Pečarić

dopisni član DANU

redoviti član HAZU

P.S. U isto vrijeme kad i Luković *Za dom spremni* (koji se koristi i u kineskoj vojsci - 'Liam shi') spominje i poznata hrvatska kolumnistica Mirela Pavić u Hrvatskom Tjedniku, 07. 04. 2016.

Jok: manijakalne podjele na 'mi, oni', urlanje na srpskim televizijama kako vole srpske birače koji im daju glas – devet od deset Srba glasuje za Milančeta, vrijeđanje, omalovažavanje, niski udarci, mržnja koja se uredno servirala u blasfemičnoj satiri na Yutelu (sad imaju N1 za nastavak 'nerevanšizma'), gromoglasni pokliči 'drugarice i drugovi' koji su simbolično ostatci onoga što se poput duhova i avetinja prizivalo posljednje četiri godine u unutarnjoj i vanjskoj politici; 'šatoraši' koji su im trn u oku od prvoga dana nesritne Savske ceste; smijeh i ismijavanje nad ostacima mrtvih žrtava; etiketiranje 'ustašlukom', 'fašizmom', sve to, zapravo, podsjeća na govore srpskih radikala, iako se stalno pokušavala loptica vratiti i rječnik prikazati obranom od 'poludjele desnice'. Pa im lipo na sve 'drugove i drugar'ce' odgovaram Pečarićevim – 'Liam shi'! Aj nek ga zabrane, nek

provaju. Oni, vrhuška u državi, ili bilo koja nevladina udruga! Mogu odma odstupit i livi i desni i tobož desni i (o)sridnji!

12. 04. 2016.

PRILOG:

HGI: SINIŠA LUKOVIĆ NAM CRTA METU NA ČELIMA

Degutantno je Hrvatsku građansku inicijativu optuživati za šovinizam i ustaštvo, jer kao što je poznato, Hrvati u Crnoj Gori nisu nikad bili protiv države u kojoj žive. Za Crnu Goru smo bili i borili se kad je ideja njene neovisnosti bila u manjini. Mi smo bili dio te manjine i zajedno trpjeli s njome, kako bi 2006. ostvarili svoj san.

Sada nas dopisnik Vijesti Siniša Luković optužuje za skretanje u desno i šovinizam. I sve to zbog posjeta dr. Josipa Pečarića našoj hrvatskoj zajednici. Radi javnosti dužni smo istaći nekoliko činjenica koje ovaj pokušaj diskreditacije HGI-ja čine neuspješnim.

Dr. Pečarić je boravio u Crnoj Gori na poziv Bokeljske mornarice iz Kotora, kako bi nazočio Bokeljskoj večeri. Dakle, neistina je da ga je HGI dovela, kako tvrdi tivatski dopisnik. Za g. Lukovića nisu problematični (i ne treba da budu!) oni koji su pozvali dr. Pečarića. Njih ne optužuje za skretanje u desno. Što pozdravljamo! Dr. Pečarić je bio veliki borac za crnogorsku nezavisnost. U pojedinim organizacijama s crnogorskim prefiksom obnašao je i visoke dužnosti. Crnogorski intelektualci koji su surađivali i imali potporu od akademika Pečarića, za g. Lukovića nisu problematični (i ne treba da budu!).

Dr. Pečarić je znanstvenik svjetskog ranga. Pripada skupini najproduktivnijih matematičara s više od 1000 objavljenih znanstvenih radova. On je deseti svjetskih matematičar koji je prešao brojku od 500 radova. Njegovim je imenom nazvano nekoliko identiteta i nejednakosti, a o primjenama Mond-Pečarićeve metode na operatore u Hilbertovim prostorima objavljene su i dvije monografije. Ima blizu 200 suradnika iz zemlje i svijeta.

Poznavajući njegova znanstvena dostignuća, kao velika zalaganja za neovisnu Crnu Goru, Dukljanska akademija nauka i umjetnosti primila je dr. Pečarića u svoje članstvo.

Međutim sve navedeno nije dovoljno za visoke kriterije dopisnika g. Lukovića. Smeta mu akademik Pečarić, borac za crnogorsku državnost, a ne smetaju mu pojedini publicisti kojima je upravo crnogorska državnost i njena neovisnost, bol neprolazna.

Novinar, za kojeg nije poznato kada i na kojem je univerzitetu stekao to profesionalno zvanje, ne govori da su pored dr. Pečarića i brojni drugi dali potporu Hrvatskoj građanskoj inicijativi. Prije nekoliko dana kod nas je boravio i Josip Juratović, zastupnik njemačkog parlamenta, Bundestaga. Poznato je da g. Juratović zastupa socijaldemokratske ideje i vođen je ljevičarskim svjetonazorom, ali njegov posjet i potpora nama, za g. Lukovića nije interesantna, a ni korisna kada političke predstavnike Hrvata treba oklevetati. Iako se donjolastovski

dopisnik uredno informirao s portala Radio Dux-a, o posjetu zastupnika Juratovića, on je to namjerno ignorirao.

Na ovaj način Siniša Luković, crta metu na čelima predstavnika hrvatskog naroda u Crnoj Gori, a istodobno raspiruje nacionalnu mržnju.

Jasno je javnosti, kako tivatskoj, a tako i crnogorskoj, da se g. Luković aktivno uključio u predizborne aktivnosti i stao na strani Tivatske akcije. Sve što kaže ili uradi ova politička skupina dobiva puni medijski tretman od strane Vijesti. Ne čudi to od g. Lukovića. Potrebno je samo pogledati Listu kandidata za odbornike Skupštine Tivta, na kojoj se pored supruge i zeta, nalazi i bliski rođak g. Lukovića. Ova familijarna partija Siniše Lukovića, zvana Tivatska akcija, ulaže uzaludne napore da, kako su i obećali, ugase jedinu stranku Hrvata u Crnoj Gori. Nismo iznenađeni, jer znajući ih, svjesni smo da je uzaludnost njihova dominantna karakterna osobina.

S ovim završavamo polemiku na ovu temu s tivatskim dopisnikom, jer imamo važnija posla za građane Tivta od nagomilavanja bezvrijednog papira, što je Lukoviću jedini poziv.

Marija Vučinović,

Predsjednica Hrvatske građanske inicijative

<http://www.radiodux.me/vijesti/drustvo/hgi-sinisa-lukovic-nam-crta-metu-na-celima>

Naslov:Fwd: Molim za objavu mog odgovora na napad vašeg novinara

Datum: Tue, 12 Apr 2016 11:28:39 +0200 (CEST)

Šalje: Mihailo Jovovic <mihailo.jovovic@vijesti.me>

Prima: pecaric@element.hr

Poštovani,

Vrlo rado ću objaviti Vaš odgovor, ako ga prethodno prilagodite crnogorskom Zakonu o medijima.

S poštovanjem

Mihailo Jovović

glavni urednik

J. Pečarić, J. Stjepandić, Ništa se još promijenilo nije, Zagreb, 2017.

PISMO PREDSEDNICI - TKO POTPISUJE?

Poštovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,

Sa žaljenjem vidimo kako se prošlogodišnja priča iz Knina ponavlja. U pismu koje smo Vam tada poslali predložili smo uvođenje pozdrava Za dom spremni u Hrvatsku vojsku upravo zbog incidenta s pjevanjem pjesme Bojna Čavoglave koja predstavlja simbol Domovinskog rata.

Znamo da je prošle godine na Paradi HV-a nastupao i HOS sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, koji jeste pozdrav odobren od hrvatskih vlasti.

Zato nije jasan tadašnji Vaš odgovor da je naš zahtjev koji ima za cilj obranu Marka Perkovića Thompsona i Bojne Čavoglave u kome je rečeno da je on „na razini provokacije“.

Neshvatljivo je kako hrvatskim vlastima smetaju simboli Domovinskog rata kao što je Bojna, pa će Vas sigurno zanimati što o tome kaže nedavni kandidat za Ustavnog suca RH g. Pero Kovačević:

PONAVLJA SE PROŠLOGODIŠNJA PRIČA

PERO KOVAČEVIĆ UPOZORAVA: ZBOG LAJKANJA I DIJELJENJA 'BOJNE ČAVOGLAVE' MOGU VAS KAZNITI!

Autor: I.G. Subota, 06. Kolovoz 2016. u 16:41

"Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu", pita se Pero Kovačević.

Pero Kovačević, pravni ekspert za nacionalno zakonodavstvo na portalu Nezavisni.hr objavio je kolumnu u kojoj se osvrnuo na sinoćnji događaj u Kninu i uručenje obavijesti o počinjenom prekršaju Marku Perkoviću Thompsonu jer je pjevao Bojnu Čavoglave.

UŠUTKAVANJE THOMPSONA: Dobio prekršajnu prijavu zbog glasnog pjevanja 'ZA DOM SPREMNI', nakon toga mu blokirali Facebook stranicu?!

U kolumni Kovačević upozorava da se "ponavlja prošlogodišnja priča, stoga, kaže, pazite i nemojte prenositi pjesmu Čavoglave jer bi mogli prekršajno odgovarati, zbog reproduciranja i lajkanja Bojne Čavoglave možete prekršajno odgovarati".

Nadalje navodi kako oni zaslužni za ovu "čestitku" Thompsonu zaboravljaju "da je samo pjevao jednu od najvećih domoljubnih hitova iz Domovinskog rata, pjesmu koja je dizala moral nama braniteljima. Pjesmu koja nije zabranjena niti je nama braniteljima nitko ne može zabraniti".

"Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu, jer kako će prekršajni sud kazniti Perkovića što pjeva pjesmu nastalu u Domovinskom ratu ili opet rade popis nepoćudnih pjesama, kao nekad,

od Vile Velebita itd.. Zar se opet vlast dodvorava četničkim vojvodama Nikoliću i Vučiću, kojima Čavoglave bude loše osjećaje, osjećaje poraza, zaleđene krvi i straha kad čuju Čavoglave...“, pita se Kovačević te svoju kolumnu završava riječima A.G. Moatoša:

“Sad samo mogu ponoviti: Hrvatska već vidje dosta raznih čuda, ali ne nađe štrika za toliko Juda!”

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pero-kovacevic-upozorava-zbog-lajkanja-dijeljenja-bojne-cavoglave-mogu-vas-kazniti-944787>

S obzirom da g. Kovačević spominje srbijanske čelnike u prilogu Vam šaljem govor Aleksandra Vučića u Glini 1995.

Uvjeren sam da današnja vlast ne misli, kao Vučić da je u pravu kada govori o ustaškoj vlasti i zločinačkom režimu Franje Tuđmana iako se mnogi tzv. ljevičari ili antifašisti u RH itekako slažu s Vučićem. Tome smo svjedoci iz dana u dan. Ponavljanje prošlogodišnje priče samo pokazuju kako vlast mora uvažiti našu prošlogodišnju peticiju.

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić
Biskup dr. sc. Vlado Košić

P.S. Podsjećamo Vas:

- a) Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerali predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;
- b) da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991(napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;
- c) da je znakovlje postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.
- d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvršteni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.

Pismo su još potpisali:

Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić
general Ljubo Česić Rojs
general Marinko Krešić
general Josip Štimac
general Ivan Tolj
dr. sc. Josip Stjepandić
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr.dr.h.c. Nikola H. Debelić, veleposlanik u m.

Prof. dr. sc. Marin Čikeš, RGN, Sveučilište u Zagrebu
Prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak
Prof. dr. sc. Fra Andrija Nikić
Mirela Pavić, kolumnistica
Zvonimir Josip Tumbri
Krunoslav Lukenda, Zadar
Jozo Lukenda, Zadar
Ivan Lukenda, Njemačka
Tereza Klier, Njemačka
Valerija Weiss, Njemačka
Damir Tučkar, dipl. ing.
Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik
Marko Magdalenić, KBF Zagreb
Juraj Cigler, dipl. inž. građ. Čakovec
Vicko Goluža
mr.sig. Ivan Lulic
dr. Ružica Čavar
Pero Tadić, hrvatski književnik
Vinko Vice Ostojić, hrvatski publicist
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, baccalaurea
Josip Maršić
Slobodan Maršić dragovoljac DR
Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik
Vera Primorac, književnica
Stjepan Grgic, Toronto, Kanada
Josip Kocijan
Don Lazar Čibarić
Đivo Bašić, Dubrovnik
Damir Borovčak, dipl.ing., publicist, Zagreb
Tomislav Beram, Australija
Krešimir Duvnjak, dipl. inž., mag. phil., univ bacc. relig., Zagreb
Zvonimir. R. Došen
Mate Sušac
Dajana Glavota, prof.
Hrvoje Glavota, dipl.ing.
Alojzije Petracic, umirovljenik
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Domagoj Musa mag. dipl ing.
Stanko Šarić, dipl. ing. (Najbolji hrvatski tamburaši)
Ivo Markulin, kap.d.pl. Preko
Ankica Markulin, prof. Zadar
Blažena Magdić, umirovljenica

Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Dusko Abramovic, Toronto-Canada
Nevena Abramovic, Toronto-Canda
Jozo Ćuk, dugogodišni hrvaski javni djelatnik, Melbourne Australia
Mario Filipi
Roko Sikirić, Lausanne
Petar Gelo Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Don Anđelko Kačunko
Mijo Maljković, inovator
Ivan Filipović, pomorac
Slobodan B. Markic, P. Eng., Toronto
Miljenko.Plisic
Branko Haubrich, iur.
Ivanka Haubrich
Ivana Haubrich Mihovilović
Kristina Vrebac
Ivan Haubrich
Manda Haubrich
Stjepan Fiolic, Argentina
Dr. sc. August Janeković
V. Školnik-Popović, dr. med. spec. ped.
Dr. sc. Zvonimir Šeparović, prof. emeritus

07. 08. 2016.

PRILOG:

Govor Aleksandra Vučića (danas predsjednika Vlade Republike Srbije) u okupiranoj Glini 20.03.1995., četiri i pol mjeseca prije oslobodilačke operacije Oluja

Braćo Srbi i sestre Srпкиnje, pozdravljam junački narod srpske Banije i srpske Gline, vas koji ste podigli prvi baklju slobode tamo 26. juna još 91. godine, vas koji ste prvi krenuli na ustašku vlast, vas koji ste prvi oslobodili neke srpske teritorije u Republici Srpskoj Krajini. Nikada više ustaška vlast ovde neće moći da dođe. Nikada više oružanim putem. Nikada više onako kako su to namerili. Onako kako je zločinački režim Franje Tuđmana već pokušao. Vi ste ih u tome na najbolji način sprečili. Pokušaće drugačijim, perfidnijim metodama. Uz pomoć međunarodnih sila, zapadnih zemalja, a preko njihovih slugu u Beogradu – tu mislim na Slobodana Miloševića i njegovu nesrećnu ženu Mirjanu Marković – i njihovih jataka ovde u Krajini, predsjednika krajinske vlade Borislava Mikelića. Sećate se da je Slobodan Milošević i onaj njegov kurir Borislav Jović, pri potpisivanju Vanceovog plana, da su rekli da će kod prvog napada ustaških snaga na Krajinu jugoslovenska vojska doći da pomogne, doći da intervenište. Ima ovde ljudi koji se toga sigurno sećaju. Šta je bilo, koliko je puta Hrvatska napala Srpsku

Krajinu? Nekoliko puta! I na miljevački plato, i u medačkom džepu na Divoselo, Počitelj i Maslenicu. Gde je bila jugoslovenska vojska, gdje je bio Bora Jović? Nigde niste mogli da ih vidite, nigde niste mogli da ih čujete. Lagali su! Lagali su jer su to nečasni ljudi, ljudi kojima nije do morala, ljudi kojima nije do srpstva. Šta je još uradio Slobodan Milošević, po nagovoru one njegove žene? Prihvatio je bio onaj Vance-Owenov plan, želeći – sećate se tad je Republika Srpska trebala da dobije 42% teritorija bivše BiH, ali bez kopnenog koridora za Bosansku Krajinu, bez kopnene veze za Srpsku Krajinu. I rekao bi Milošević: eto braćo, hteo sam da živimo zajedno, a sad ne možemo, nemamo više nikakvu kopnenu vezu, pa ćete morati u Hrvatsku. Sve je to hteo predsednik Srbije, ali na veliku sreću srpski narod u Republici Srpskoj i srpski narod u Republici Srpskoj Krajini su odbacili njegove izdajničke namere i dalje se junački bore za slobodu sopstvenog naroda i za održanje svojih teritorija.

Vi se braćo ovde ne borite nizašta šta nije vaše, već samo da sačuvate ono što je oduvek bilo srpsko. I to mora ostati srpsko. Šta još radi Slobodan Milošević? Sećate se pred tri, četiri godine da je svako veče na državnoj televiziji bilo u Dnevnicima po 20 minuta, po pola sata, o onome što se dešava u Srpskoj Krajini, o onome što se dešava na Baniji, Kordunu, u Lici. Šta sada ima na državnoj televiziji? Ima samo poneko privredno čudo Borislava Mikelića, valjda kako mu borci imaju 30 dinara platu. To je nešto. I šta još ima? Kakvo je vreme u Krajini. Eto šta njih samo interesuje. Ništa više nema od vesti u Krajini. Kao da je to inostranstvo, kao da je to u Hrvatskoj. E neće moći! Nikada Srpska Krajina, nikada Glina neće biti hrvatska! Nikada Banija neće nazad u Hrvatsku! I ono što je ostalo u Srbiji simpatizera Slobodana Miloševića, onih koji tek sad shvataju svu pogubnost njegove politike, kad ih pitate, ne znaju u kakvoj će državi živeti sutradan. Niko više ne zna ni u ovoj sali za kakvu se državu zalaže Slobodan Milošević. Oće li mu to biti Beogradski pašaluk ili nekakva AVNOJ-ska Jugoslavija, kakva će to država biti? Ukoliko srpski radikali pobeđe i poraze predsednika Srbije, vi znate da ćete živeti u Velikoj Srbiji, jedinstvenoj srpskoj državi i tu odstupanja biti neće! Živeli!

TEKST JE TRANSKRIPT VIDEO ZAPISA IZ 1995.:

<https://www.youtube.com/watch?v=vu5qvsloewU>

VIDEO IZ 2013. U KOJEM VUČIĆ TVRDI DA NIKADA TAMO NIJE BIO:

<https://www.youtube.com/watch?v=ReVwofRQVPY>

J. Pečarić, J. Stjepandić, Ništa se još promijenilo nije, Zagreb, 2017.

18. 02. 2016.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“

General Ivan Tolj je u svom govoru pročitao i svoje pismo koje je uputio autoru:

Poštovani i dragi Akademike, iznenadili ste me Vašom željom da Vam predstavim Vašu novu knjigu "Oba su pala." Hvala Vam za još jedan veliki doprinos, kojim ste obdarili našu hrvatsku, kulturnu, znanstvenu i političku zbilju. Pokušavam zamisliti prazninu kojom bismo bili "ispunjeni", da nema stotina i stotina Vaših tekstova, desetaka i desetaka dosad objavljenih Vaših knjiga i radova. Ne samo da ste najveći hrvatski matematičar i jedan od najboljih u svjetskim razmjerima - već ste, a to me osobito raduje, čovjek i Hrvat, posve posvećen dobru našega naroda i Domovine. Pravi ste melem mnogim ranama naše prošlosti i sadašnjosti, koja nije onakva kakvom smo je sanjali i za koju su živjeli, umirali i ginuli ponajbolji sinovi hrvatskoga naroda na svim našim Križnim putevima, sve do Domovinskoga rata i stjecanja državne nezavisnosti i punoga međunarodnog priznanja. Iz vaših knjiga, između ostaloga, iščitavam potrebu za žurnim prestankom rashrvaćivanja i ugrožavanja samoga opstanka naše mlade države i naroda. Nakon ratne, slavne, i oslobodilačke Oluje, a i nakon svih naših pogrešaka i propusta od 1995. naovamo, potrebna nam je posvemašnja duhovna, gospodarska, demografska, kulturna i obrazovna Oluja. Vi u Vašim knjigama i tekstovima, detektirate "mlinsko kamenje" koje nas pritišće i neda nam da izronimo i da se okrenemo prema životu i budućnosti. Nije točno, kao što neki pišu i govore, da ste, da smo, "desničarski" uronjeni u prošlost. To govore oni koji se desetljećima bave iskrivljavanjem i krivim, namjernim interpretiranjem naše povijesti s ciljem da nas ocrnjivanjima i po tisuće puta ponovljenim lažima, mitovima i pretjerivanjima što duže drže da tapkamo u mraku i igramo njihovu igru, svih mogućih "izama" i totalitarizama. Svako osvjetljivanje spornih pitanja i razračun s nametnutim krivotvorenim i lažnim hipotezama iz prošlosti vrlo, dežurni "povjesničari" nazivaju ustašizacijom. Jasno je, da to oni namjerno i programirano pišu i govore. Sve čine da se ne dogodi ova druga Oluja. Znaju oni da bez osvjetljene prošlosti, nema svjetla u sadašnjosti, pa prema tome ni u budućnosti. Jer, njima još uvijek "u tunelu usred mraka svijetli zvijezda petokraka", bez obzira na sva zlosilja koja su pod tim znakom počinjena nad hrvatskim narodom. Vaša će nova knjiga, kao, uostalom, i sve dosadašnje, izazvati i slaganja i neslaganja. Neslaganjima se, osobno tako mislim, više veselim. Možda nam otkriju još pokojeg novog "genija" na hrvatskoj, društvenoj, znanstvenoj, kulturnoj i političkoj sceni. Možda ima još "genijalnijih" od recimo Tvrtka Jakovine i "obrazovanijih" i "stručnijih" od Slavka Goldsteina. Osim toga, neslaganja će nam donijeti još koju Vašu knjigu. Dobronamjernima na radost, zlonamjernima na žalost.

Ne znam je li Vam knjiga izašla iz tiska. Volio bih je pozorno pročitati u opipljivom, papirnatom smislu. Nisam Vam ja baš veliki pobornik ovih kompjuterskih, elektroničkih blagodati.

Hvala Vam što ste mi je poslali i na takav način. Pozorno sam pristupio čitanju.

Jasno, spreman sam, kad bude trebalo i kada Vi to isplanirate, uključiti se u neka od predstavljanja, kojih će, nadam se, biti diljem Hrvatske i drugdje po Europi i svijetu gdje žive Hrvati. I ovih nekoliko mojih spontanih i iskrenih redaka, neka budu, ako Vi to želite, nekakav oblik predstavljanja.

*Prijateljski,
gen. Ivan Tolj*

JOSIP PEČARIĆ:

Dozvolite mi na početku da Vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se što ste u ovako lijepom broju došli na predstavljanje knjige „Oba su pala“. Zahvaljujem se organizatoru Zboru udruga Hrvatski ratni veterani i posebno mr.sc. Zvonku Sesaru koji je po običaju izvrsno vodio ovo predstavljanje. Naravno posebna zahvalnost i predstavljajcima generalu i književniku Ivanu Tolj, te novinaru i publicisti Igoru Vukiću i kolumnisti i publicisti Marku Ljubiću koji je napisao i predgovor knjige.

Knjiga „Oba su pala“ zapravo čini cjelinu s prethodnom knjigom koju smo također ovdje predstavili, „Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!“, Zagreb, 2015. a s knjigom „Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska“, Zagreb, 2015. one daju trilogiju koju bi mogli nazvati PROTIV FAŠIZACIJE HRVATSKE. Naime, svjedoci smo iz dana u dan optužbama od tzv. antifašista svega i svakoga u RH za fašizam. Svima je jasno da jedino tako oni uopće mogu opstati u Hrvatskoj.

Ali to je i sprovođenje velikosrpskog Memoranduma SANU 2. O Memorandumu SANU 2. je prije dva dana u emisiji *Markov trg* govorio admiral Davor Domazet Lošo. Lošo kao da je objašnjavao zašto se ova knjiga zove „Oba su pala“ kada kaže: „Hrvati su pobjednici samo to još većina nije osvijestila.“ Kao što možete naći u mojim knjigama, tekstovima hrvatskih kolumnista – posebno Zvonimira Hodaka, i admiral stalno upozorava na poznatu Churchillovu izreku o fašistima koji sebe nazivaju antifašistima. Posebno treba naglasiti kako je u emisiji naš admiral rekao nešto na što i ja stalno upozoravam pa je dano i u naslovu prve knjige u spomenutoj trilogiji: Istinski antifašisti danas jesu samo hrvatski branitelji jer su pobijedili velikosrpski fašizam! U prikazu tog razgovora na portalima ta itekako važna tvrdnja na žalost uopće nije navedena!

Marcel Holjevac (dnevno.hr, 17. 02. 2016.) kaže kako je *prava bitka za vlast počela tek nakon rata, a do tada je zahvaljujući zajedničkom neprijatelju vladalo primirje između udbaške i one druge Hrvatske... Nakon 2000. Partija je na juriš, uz logistiku s Pantovčaka, zaposjela sve ono što je izgubila devedesete na izborima. Preuzela je kontrolu nad pravosuđem, tajnim službama, vojskom, policijom, institucijama civilnog društva, raširila se po manje-više svim medijima, znajući kako su stvarni centri moći ipak negdje drugdje, a ne u Banskim dvorima*

i na Pantovčaku. Naravno, institucionalna uporišta su im bila bitna, jer se odande dirigiralo tajnim službama, ne u svrhu sigurnosti zemlje, nego u svrhu obrane vlastitih stražnjica i vlasti od oporbe.

Kraj rata je zapravo obilježila vojno redarstvena operacija „Oluja“. Najveličanstvenija pobjeda kojoj, kao što znamo, tadašnja i današnja oporba se nisu radovali. Cijeli narod jest, ali oni nisu. Oni su dali sve od sebe da se osude naši generali zbog „Oluje“ i kao što znamo nisu uspjeli. Strategija srpskih slugu u RH u cilju izjednačavanja krivnje, a time i rehabilitacije srpskog fašizma je izjednačavanje branitelja i ustaša. Kako to nisu uspjeli preko suda u Haagu, idu otvoreno na takovo povezivanje djela branitelje - naših HOSovaca. Za to im služi pozdrav ZA DOM SPREMNI.

Evo što je nedavno o tome napisao Marko Ljubić u tekstu: *Zlatko Hasanbegović 'demokratskim antifašizmom' ponizio antifašističke milicije*, dnevno.hr, 11. 02. 2016.:

"Više sam puta pisao različitim povodima o javnim i političkim previranjima oko pozdrava ZDS.

Zbog čega je taj pozdrav kriminaliziran?

Ne zbog NDH, ne zbog Pavelića, već zbog kriminalizacije Domovinskoga rata kao temelja suvremene Hrvatske. Iz istoga razloga se nameće antifašizam kao temelj suvremene državnosti.

Potpuno istih.

Jer, antifašizam u temeljima suvremene Hrvatske, s nositeljima koje predstavljaju Pupovac ili Stazić, Mesić ili Pusić, te ukupna ljevica i antifa milicije, usporediv je s cijanidom u krvožilnom sustavu čovjeka, pri čemu se cijanid predstavlja kao – lijek.

Ničim se ne može politički uništiti hrvatska državnost kao njihovim antifašizmom. Zbog toga je i osmišljen i ustanovljen.

Za dom spremni je bio ratni pozdrav slavni postrojbi HOS-a u obrani Hrvatske od srpske agresije.

Zbog toga je ZDS problem, a ne zbog Pavelića.

Zbog toga što je HOS sa svojim bojnim pozdravom, sa svojom simbolikom, dio slavne hrvatske ratne i osloboditeljske prošlosti jer je u samim temeljima Domovinskoga rata kao temeljnica suvremene hrvatske države pa ga je u nastojanjima kriminalizacije suvremene Hrvatske – nužno ogaditi i kriminalizirati. Ako je ZDS zločinački pozdrav, onda je i HOS zločinačka vojska, a onda je i suvremena Hrvatska nastala na – zločinu.

Treba li to nekome zdrava razuma crtati?

Ponekad treba."

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/zlatko-hasanbegovic-demokratskim-antifasizmom-ponizio-antifasisticke-milicije>

Pa sve je počelo s braniteljem Markom Perkovićem Thompsonom i njegovom „Bojnom Čavoglave“ koja i jest simbol Domovinskog rata, a nastavilo se s Josipom Šimunićem i potpisnicima Peticije ZDS. Sličnu hajku i iz istih razloga, koje tako sjajno opisuje Ljubić, doživjeli su Predsjednik Hrvatskog (DRŽAVNOG)

Sabora akademik Reiner i ministar Hasanbegović. Zato je ta tema stalno prisutna u mojim knjigama, pa i u ovoj!

Marko Ljubić je nedavno (7Dnevno, 08. 01. 2016.) , dnevno.hr, 12. 01. 2016.) pisao i o nečemu što je nazvao – vjerovali ili ne – Pečarićevo pravilo:

Akademik Pečarić je shvatio, kao vrhunski trener, da se najmanje golova prima kad najviše imaš loptu u nogama, da se najbolje braniš kad igraš na tuđoj polovici terena i da su najbolji obrambeni igrači Messi, Chavi, Rakitić, Iniesta.

Jer, staviš li deset Vukojevića u obranu – izgubio si utakmicu.

Bog ti ne može pomoći.

Dakle, poučak akademika Pečarića je – stisni antifašiste na njihovu polovicu, baci im kost, nek' se zabave lajanjem i isprazni im agresiju na beznačajnim stvarima, pa to radi svaki dan, a radi svoj posao.

(...)

Važno je avangardistima (to su – zapravo - jugo-komunistei u službi sprovođenja Memoranduma SANU 2) ne dati novac. Državni novac. Njima je to kao pupčana vrpca djetetu u majčinoj utrobi ili sisa nakon rođenja. Jer ih obuzme duh avangardizma, postanu nasilni i nervozni kad su siti, za razliku od većine poznatih živih bića, pogotovo životinja.

Od objave tog njegovog teksta do danas jedino što imamo u Hrvatskoj je upravo to o čemu je Ljubić tada pisao. Kada je ministar Hasanbegović počeo postupati po tome znamo što je sve doživio tj. vidjeli smo na što su sve spremne srpske sluge u svrhu obrane vlastitih stražnjica i vlasti, kako to kaže Holjevac.

Zapravo je Ljubić u nizom tekstova nastavio pisati o tome. Doslovno svakodnevno ga čitamo na portal dnevno.hr. Čitajući ga tako iz dana u dan zapitam se ima li netko pametan u RH koji će mu onemogućiti pisati za mene i meni slične. Zar ne vide kako bi za sve nas bio korisniji kao savjetnik bilo Predsjednici države ili Predsjedniku Vlade RH.?

DR. SC. Stjepan Razum je prošle godine u članku: *Logor Jasenovac je komunističko-velikosrpski mit. (Hrvatska vjernost. Časopis za hrvatski martirologij. Gospić, 10./2015., br. 11, kolovoz 2015., str. 55-58.)* ukazao i na moje djelovanje u raskrinkavanju velike laži o tom logoru koja je također trebala poslužiti da vlast u RH i dalje ostane u rukama onih koji mrze neovisnu državu hrvatskog naroda. On konstatira:

Akademik Pečarić je u svoje dvije knjige, napisane kao odgovor na neznanstvene i mitomanske knjige velikosrpskoga “znanstvenika” dr. Milana Bulajića, dao pravi zamah logičkom pristupu razrješenja pitanja sabirnog polja u Jasenovcu.

Da, laži o Jasenovcu služile su nekada u očuvanju Jugoslavije, a danas u provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2 od strane tzv. „antifašista“. Zato je i u ovoj knjizi puno toga dano o Društvu za istraživanje trostrukog logora Jasenovac čiji je predsjednik dr. Razum, a tajnik današnji predstavljatelj, mogli bi slobodno reći i koautor dobrog dijela knjige - Igor Vukić. Njegove zasluge u razobličavanju laži o Jasenovcu su ogromne i u to će se uvjeriti svi koji pročitaju i ovu knjigu. HVALA mu na svemu što je uradio i što će još uraditi u tom izuzetno važnom poslu. Nadam se da će hrvatske vlasti znati iskoristiti ga na najbolji mogući način i omogućiti mu nastavak rada. I njemu i Društvu!

Vratimo se „Oluji“. Kada govorimo o njoj, govorimo vjerojatno o najljepšim danima u našim životima u životima svih Hrvata koji nisu srpske sluge. Sjetimo se kako je general Ivan Tolj, koji je danas predstavio ovu knjigu, tijekom „Olujе“ vodio tiskovne konferencije u funkciji glasnogovornika i zapovjednika Informativnog stožera. U veljači 2000. nova srbokomunistička vlast ga je razriješila dužnosti pomoćnika ministra obrane za odnose s javnošću i informiranje. Nakon toga je umirovljen. Imao je tada 46 godina! Ali tada su na vlast došli oni koji se nisu radovali „Oluji“. Uloga u „Oluji“ očito mu je bio veliki krimen, zar ne? A mi smo mu uvijek zahvalni zbog toga: HVALA TI GENERALE! Ponosan sam što si i Ti predstavio ovu knjigu.

Uobičajeno je da autor na predstavljanjima zahvali svima koji su pomogli u stvaranju ove knjige. To sada i činim, a zapravo sam poseban naglasak stavio na današnje predstavljače jer su oni doista i zaslužili ovakvu zahvalu, zar ne? HVALA!

J. Pečarić, Dnevnik u znaku ‘Za dom spremni’, Zagreb, 2017.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U TISNOM

Danas predstavljamo neobičnu knjigu – knjigu „Oba su pala“. Ona čini cjelinu s prethodnom mojom knjigom „Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!“. Naime u obje knjige je niz tekstova posvećeno napadu na Marka Perkovića Thompsona zato što je na proslavi u Kninu 5. kolovoza pjevao pjesmu „Bojna Čavoglave“ koja počinje s pozdravom ZA DOM SPREMNI! Svi znamo da je ta pjesma simbol Domovinskog rata.

Kako je napad na Thompsona zbog Bojne bio prije par dana doista je neobično imati na predstavljanju dvije knjige o tom napadu, zar ne?

Jasno vam je da se radi o potpuno istovjetnom napadu od prošle godine. Jedno od dva pisma koja su skinula maske iz naslova prethodne knjige su upravo o tom prošlogodišnjem skandalu. Nekim potpisnicima se tada prijetilo izbacivanjem s posla. Posebno povjesničarima koji ne prihvaćaju jugo-komunističku paradigmu u povijesti pa pišu istinitu povijest! Razlika u prošlogodišnjem i ovogodišnjem napadu je jedino u tome što se prošle godine krilo od javnosti da se zapravo napada „Bojna Čavoglave“, dakle simbol Domovinskog rata, a ove godine u medijima to otvoreno priznaju.

U nedjelju prije odlaska u Sinj na Alku poslao sam prijateljima novo pismo Predsjednici RH. Pismo je odmah objavljeno na nekim hrvatskim portalima, a potpisali su ga uz mene i dvojica biskupa Vlado Košić i Valentin Pozaić i generali Ljubo Česić Rojs, Marinko Krešić, Josip Štimac i Ivan Tolj.

Pismo ćemo tek poslati Predsjednici Republike Kolindi Grabar Kitarović ali izgleda da smo već dobili odgovor kao i prošle godine kada joj nije bilo važno što je i tada bila riječ o napadu na simbol Domovinskog rata – na „Bojnu Čavoglave“ pa je naše pismo bilo „na razini provokacije“. Naime ona je izjavila u nedjelju navečer: "Pravosudni organi, pravosudna tijela trebaju rješavati pitanje (pozdrava) 'Za dom spremni' i slično, a svi mi se moramo usredotočiti na to da stvorimo uvjete za bolji život za sve u Hrvatskoj, I neću ponovno komentirati jer mislim da to jest bitno pitanje, ali u ovoj zemlji ima toliko važnih pitanja, koja se tiču posla egzistencije, plaća," dodala je.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/57125/Predsjednica-o-pozdravu-'Za-dom-spremi'-i-što-očekuje-od-izbora.htm>

U novom pismu smo je podsjetili i na činjenicu da je prošle godine na Paradi HV-a nastupao i HOS sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, koji jeste pozdrav odobren od hrvatskih vlasti. Je li Predsjednica mislila da su pravosudni organi tada zakazali kada nisu procesuirali nju i tadašnjeg predsjednika Vlade? Ili se radi o onome što je po povratku u HDZ izjavio Prgomet? Naime on tvrdi da je HDZ još 2009. odlučio kako je ZA DOM SPREMNI ustaški pozdrav! Zapravo se nadam da to nije istina jer me to strašno podsjeća na centralne komitete Partije koji su isto tako na sastancima odlučivali npr. o broju žrtava u Jasenovcu.

Predsjednica je, na završetku Alke naglasila kako tek danas možemo sagledati značenje čudesne pobjede Sinjana 1715., a tako će, ističe, i neko buduće vrijeme

pokazati svu povijesnu važnost Oluje i Domovinskog rata. Domovinski rat temelj je hrvatske države. Stoga prije svega, upravo na pobjedničkoj baštini Domovinskog rata moramo graditi budućnost svoje države, a neposredan dio te budućnosti su predstojeći izvanredni izbori.

<http://vijesti.hrt.hr/346861/predsjednica-na-pobjednickoj-bastini-domovinskog-rata-gradimo-svoju-buducnost>

Ako je to točno – a točno je – kako se onda mogu napadati simboli Domovinskog rata „Bojna Čavoglave“ i HOS?

A nisu na udaru samo HOS-ovci nego svi branitelji. O tome je govorio uoči otvaranja nadmetanja Alkarski vojvoda Ante Vučić u svom tradicionalnom obraćanju:

"Zar je moguće da smo zemlju, koju smo krvlju branitelja obranili, doveli do demografskog, gospodarskog i državotvornog rasula", zapitao se. Vučić je posebno spomenuo hrvatske branitelje u koje se, kaže, svi zaklinju kad ih trebaju, a u stvarnosti ih politika gura na kraj. "Hrvatski branitelji su u Domovinskom ratu, s kunicom oko vrata, svojim životom i žrtvom branili Hrvatsku pod zapovijedanjem prvog hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana i ratnog ministra obrane Gojka Šuška", rekao je.

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/politicari-vec-pristizu-sinjani-se-fotografiraju-s-plenkovicem-1104713>

A nije problem samo u odnosu naših političara prema braniteljima. Višnja Starešina u Slobodnoj Dalmaciji piše:

Srbija je učinila sve da "Oluja" bude osuđena pred Haaškim sudom kao hrvatski udruženi zločinački pothvat. Nakon oslobađajuće presude, Hrvatska, uz iznimku rezolucije koju su pokrenuli naši europski parlamentarci, nije (u)činila gotovo ništa, da neutralizira srpsku narodnu predaju u međunarodnim institucijama i javnosti.

Takav odnos prema vlastitoj državi i stalna politička snishodljivost prema državi agresoru, otvorio je prostor Miloševiću omladincu (Dačić) na mjestu šefa diplomacije, Šešeljevu učeniku na mjestu predsjednika vlade (Vučić) i Šešeljevu vojvodi pod ozbiljnom sumnjom za sudjelovanje u ratnom zločinu u Antinu, (predsjednik Srbije Tomislav Nikolić) da Hrvatskoj drže lekcije o demokraciji i dijele optužbe o ustašizaciji. A hrvatski veleposlanik ih pokupi u pisanom obliku i ponese kući.

Da je Hrvatska ozbiljna država onda propagandni rat službenog Beograda ne bi bio ozbiljna prijetnja. Ovako, on nije prijetnja istovjetna onoj iz devedesetih. Ali čini dvostruku neugodu: zbog bezobrazluka koji dolazi iz službenog Beograda i tradicionalne nedoraslosti ili čak savezništva na koju je često nailazio u službenom Zagrebu.

<http://www.srsvijet.net/index.php/kolumnne/76-gost-kolumnne/43955-visnja-staresina-srbijanska-verbalna-agresija-na-hrvatsku>

Jedan od ponajboljih hrvatskih kolumnista politolog Marko Ljubić sve to sjajno povezuje pišući kako *nacionalno svjesna Hrvatska, politika koja baštini hrvatsku državnost, koja se deklarira kao državotvorna i svi protagonisti takve političke scene ne smiju dopustiti da se jedan jedini simbol utkan u temelje hrvatske*

državnosti, a to je referendum o samostalnosti, tadašnje državno vodstvo, prvi demokratski izbori, oslobodilački rat i sve, baš sve njegove sastavnice, nikako ne smiju dopustiti – kriminalizirati i osporiti. To se odnosi i na HVO kao sastavnicu integralne obrane hrvatske nacionalne slobode.

To nije stvar izbora ovoga ili onoga političara, to je stvar odnosa prema svojoj državi, svome narodu, njegovoj slobodi, ponosu i časti. Zbog toga Hrvatska nikako ni u kojim uvjetima ne smije pristati i dati blagoslov za kriminalizaciju – Za dom spremni. Nikako i nikada.

Zašto?

Ne zbog toga jer je to bio Pavelićev pozdrav, a bio je, ne zbog toga jer je današnjoj Hrvatskoj potreban Pavelić kao izvorišna paradigma, jer nije uopće, nego zbog toga jer je pod tim pozdravom ratovao slavni HOS, tisuće mladića i djevojaka, koji su dali više od sedamsto života u ratu za Hrvatsku i nikada ih nitko nije optužio za jedan jedini pojedinačni eksces, zločin. Nikada nitko.

Kako onda opravdati naziv vukovarskoga mosta s imenom legende Domovinskog rata – Jean Michel Nicolierom?

Dakle, Hrvatska braneci „Za dom spremni“ ne brani ustaše, Pavelića, fašizam ili iskazuje simpatije prema jednome totalitarizmu, nego suprotno - iskazuje poštovanje prema onima koji su pod tim pozdravom slomili jedini realni nacifašizam u sjećanju suvremene Europe nakon Drugog svjetskog rata, onaj srpski iz devedesetih.

Popusti li u tome Hrvatska, izravno je izložila sve do jednu stečevinu, sve do jedan temelj, jer su svi u kontinuitetu napadnuti. Realno je kod „Za dom spremni“ problem što je to uistinu bio pozdrav NDH i režima Ante Pavelića, ali ne može se nešto što je zloupotrijebio Pavelić a doživjelo silovitu reafirmaciju i novo vrednovanje u bitci za opstanak hrvatskoga naroda, predati na milost neprijateljima – svake Hrvatske.

Ne pristati na selektivne standarde

Ne može današnja Hrvatska pristati na selektivne standarde, pri čemu je nužno imati razumijevanja za osjećaje ljudi koji su stradali pod tim pozdravom, a istodobno veličati i nametati zlokobni „Smrt fašizmu“ ili sve moguće velikosrpske i komunističke oznake i simbole, kao izraz – demokratičnosti, ljudskih prava, zrelosti ili nekakve europske emancipacije.

Jer nisu ništa od toga. To bi bila obična kapitulacija i posrnuće.

HDZ mora to imati na umu. Jer, otvaranja vrata snagama kriminalizacije uspostave hrvatske državnosti, oslobodilačkoga rata i svih simbola iz toga vremena, makar bili istovjetni simbolima NDH režima, usporedivo je s probijanjem nasipa nakon kojega ništa više bujicu ne može zaustaviti u rušilačkom pohodu.

Ako se HDZ jasno ne opredijeli o svim tim pitanjima, ali tako da se ne brani na dnevnoj osnovi od provokacija i zahtjeva, koji poprimaju sve dramatičnije i šire razmjere, neće poslati poruku – bitne različitosti od ljevice ili antife.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/24616-m-ljubic-hdz-mora-inzistirati-na-tezi-da-se-u-muenchenu-sudilo-zlocinackom-rezimu.html>

Da, Marko Ljubić sjajno upozorava današnju vlast što im je činiti da hrvatska vlast bude u hrvatskim državotvornim rukama. Da se ostvari ono što je dano u naslovu knjige koju predstavljamo: OBA SU DOISTA PALA!

Hoće li ga poslušati?

Ipak ovo predstavljanje ću završiti onim što je o svemu tome napisao naš poznati odvjetnik i isto tako sjajni kolumnist Zvonimir Hodak. Kao da ponajbolji hrvatski odvjetnik Hodak odgovara na predsjedničinu priču o ZDS i pravosudnim tijelima: *Iz slobodarske (Slobine) Srbije stiže nam prijetnja koju treba shvatiti krajnje ozbiljno. "Nikada više nećemo dozvoliti novu Oluju..." poručio je Vučić. Da srpski premijer misli ozbiljno dokaz je iznenadni porast proizvodnje – traktora u Srbiji. Vučić se na određeni način vratio u kolovoz 1902.g. Tog vrućeg kolovoza Nikola Stojanović objavio je u zagrebačkom Srbobranu paradigmatički stav Srbije prema njihovim "zapadnim pokrajinama". Miroljubiv, kao što su sad Vučić, Šešelj, Nikolić, Vulin i ostali, naš srpski "brat" Nikola je napisao između ostalog "Do istrage vaše ili naše". Zbog pomalo arhaičnog načina izražavanja možda je potrebno malo objašnjenje. Kako bi rekao Zoki – ili mi ili oni. Nikola ni malo nije dvojio kao ni Jovan Rašković tko će pobijediti u toj životnoj utakmici. Razloge je "znanstveno" obrazložio. Srbi pobjeđuju jer im to "garantuje proces opšte evolucije", pa onda "prirodna životna snaga" i što je najvažnije "nadmoć na bojnopolju". Zanimljivo je to bulaženje o Srbima kao vojnicima koji su, od stotinjak bitaka u svojoj povijesti, dobili samo jednu Cersku bitku. 1941.g. imali su vojsku za koju su tvrdili i pisali da je "treća armija u Evropi". Kapitulirali su za osam dana. Pred Oluju su odbijali državu u državi koju im je europska birokracija nudila na pladnju uvjereni kako "Srbina vojnika" nitko ne može maknuti iz vječne SAO Krajine. Kihnuli su za nešto više od tri dana. Čak ih je i sam Sloba javno prozvao zečevima. Sada, u ime dobrosusjedskih odnosa, na Bajakovu dijele turistima CD-ove u kojima Oluju prikazuju kao genocidnu u kojoj je srpski narod protjeran sa svojih "vekovnih ognjišta." Zamislite da Hrvatska onima koji iz bilo kojih razloga ulaze u Demokratsku republiku Srbiju dijeli CD-e o srpskim junaštvima u Vukovaru, Škabrnji, Voćinu, Dalju, Saborskom, Sertić Poljani...o likvidaciji 8500 ljudi u tri dana u Srebrenici. I koliko je "otac domovine" Dobrica Ćosić bio u pravu pišući o srpskim lažima s jednim svetim ciljem – ostvarenje Velike Srbije i granica Karlobag, Ogulin, Karlovac, Virovitica. Šaljući nam poruke da smo fašistička država, da je naš križ kukasti križ, Vučić tjera mak na konac. Hrvatske reakcije upravo su dokaz kako nas je Nikola Stojanović procijenio 1902.g. kad je tvrdio da Hrvati "nemaju jezika, običaja ni zajedničkog života". Da nemaju "svijesti o zajedničkoj pripadnosti" te da "u tuđim slugama gledaju ideal pa će i sami postati slugama." Na ove poruke "mira i ljubavi" koje je Vučić slao RH uz prisustvo Milorada Pupovca, reakcija hrvatske lijeve medijske falange bila je 80% blaža od čvrste, jednodušne i energične poruke "fašistima" koji su nas sramotili u Kninu s fašističko-nacističko-ustaškim ZDS. Što je najgore čak je i Thompson započeo svoje Čavoglave s ZDS-ni. Zašto? Zato jer ta pjesma tako i započinje. Pjevana je s tim tekstom od 1991.g. pa do 5. kolovoza 1995.g. Jeste li možda u tom razdoblju ponosa i slave čitali komentare Jelene Lovrić, Gorana Penića, Kreše Beljaka, Peđe Grbina, Kolinde, Branimira*

Pofuka i lijeve medijske falange ili gledatelja Žikine dinastije da su prosvjedovali protiv pjesme "Čavoglave". Slažem se, idiote koji su zapalili srpsku zastavu treba kazniti. Hrvati ne pale tuđe zastave. Mi svojim pobjedama prisiljavamo naše neprijatelje da oni pale naše zastave, a svojih pobjedonosnih se ne odričemo. One su uvijek istih boja. A ZDS će na koncu završit na referendumu. Čiji ishod se unaprijed zna. Dotle neka zaborave svi vlastodršci u RH da će ZDS suzbit policijskim i pravosudnim mjerama. Nema šanse. S tim usklikom išlo se u Domovinski rat. S tim usklikom ginulo se u Domovinskom ratu. Jugo-nostalgičare, medijske ljevičare i gledatelje Žikine dinastije može spasiti samo nada da će Hrvati na demokratskom referendumu odbaciti ZDS. Kad bi taj, za sada imaginarni referendum, ikada bio raspisan onda bih savjetovao Anti Tomiću, Jurici Pavičiću, Miljenku Jergoviću, Jeleni Lovrić, Miloradu Pupovcu, Marku Špoljaru, Silvani Perici, Tvrtku Jakovini, Hrvoju Klasiću, Draganu Markovini i sličnim likovima da ujedno predlože da se građani izjasne jesu li za to da ustaška kuna i dalje ostane sredstvo plaćanja u RH. Ha, ha ... kakva hipokrizija. ZDS ih užasava, ali kuna koja je istinska poglavnikova valuta, im je usprkos toga prirasla i srcu u džepu. Sve u svemu dječje bolesti hrvatskog medijskog prostora su neizlječive.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/idiote-koji-su-zapalili-srpsku-zastavu-treba-kazniti-hrvati-ne-pale-tude-zastave-mi-svojim-pobjedama-prisiljavamo-na-paljenje-nasih-zastava-945057>

Poslije Hodaka doista ne treba ništa komentirati, zar ne?

J. Pečarić, Dnevnik u znaku 'Za dom spremni', Zagreb, 2017.

12. 08. 2016.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U SKRADINU

mr. sc. Antonijo Brajković

Poštovani sugrađani, dragi prijatelji, hvala vam što ste večeras ovdje i predstavljate svoj Grad, iskazujući tako na najbolji način dobrodošlicu i gostoprimstvo našim večerašnjim gostima. Skradin je naselje čiji urbani kontinuitet seže u doba antike, doba u kojem je ovaj grad bilježio svoje vrhunce kao upravno, gospodarsko i kulturno središte ovog dijela Dalmacije, zadržavajući taj istaknuti položaj i važnost kroz srednjovjekovno i novovjekovno doba. Danas, u suvremenoj Hrvatskoj, iako brojčano malen, duga povijesna tradiciju i kulturna ostavština bile su razlog da se naselje Skradin titulira gradom. Iako svjesni da možda nikad neće zasjati nekadašnjim sjajem, važnosti i veličinom, organizacijom ovakvih manifestacija doprinosimo njegovom kulturnom razvoju i opravdavamo urbane atribute na ponos svih onih koji ga vole. Jedan od onih koji ga vole i posjećuju je i gospodin Josip Stjepandić, dr. strojarstva, porijeklom iz Modriče a na privremenom radu u Njemačkoj, koji je ovdje s obitelji na odmoru. Budući da ga s akademikom Pečarićom veže akademska srodnost, društvena angažiranost, domoljubni interes i prijateljstvo, predložio nam je mogućnost predavljanja njegove knjige, što smo sa vrlo rado prihvatili. A upravo će dr. Stjepandić u uvodnom ekspozeu najaviti večerašnju temu i njenog glavnog protagonista, akademika Pečarića, koji je večars ovdje da bi s nama podijelio misli, stavove, ideje... iz svoje knjige *Oba su pala*. Akademik Pačarić iznimna je osoba hrvatske znanstvene scene, rođen u zaljevu hrvatskih svetaca, gradu Kotoru 1948, diplomirao je 1972., magistrirao 1975., a doktorirao je 1982. godine matematičke znanosti disertacijom "Jensenova i povezane nejednakosti". Redoviti je profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, voditelj seminara "Nejednakosti i primjene" na Matematičkom odjelu PMF-a i glavni istraživač istoimenoga projekta Republike Hrvatske. Osim što je redoviti član HAZU, aktivni je član The New York Academy of Science i dopisni član Dukljanske akademije znanosti i umjetnosti. Jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti i najcitiraniji hrvatskih matematičar s objavljenih preko 1100 znanstvenih radova i više desetaka znanstvenih i publicističkih naslova u kojima se bavi temama ključnim za razumijevanje suvremenih procesa i stvaranja hrvatske države. Samo ovih nekoliko biografskih crtica akademika Pečarića jasno ukazuju da ispred nas stoji čovjek grandiozne intelektualne snage i kreativne produktivnosti. Čovjek kojeg je životni i profesionalni put uspeo na znanstveni Olimp, dajući mu pravo na besmrtnost kao dar za ustrajnost i napor iz kojeg su stvorene ideje. Nažalost, široj javnosti gotovo je nepoznat po idejama i talentu koji mu je podarila Providnost, dakle prirodnim znanostima i matematici, koja u svojoj kompleksnosti

sadrži niti, neraspeljive i nedokučive za većinu nas običnih smrtnika, ali zbog zakonitosti i egzaktnosti koja je određuje, te ideološkoj bjelini, za istraživača i znanstvenika kao što je akademik Pečarić neusporedivo je lakša od puta zbog kojeg je ovdje i zbog kojeg ga poznajemo. A poznajemo ga po snažnom domoljubnom angažmanu i dobrim idejama, baš kao ono biblijsko stablo što se prepoznajemo po plodovima. *Dobro stablo dobre plodove rađa.*

Promišljajući o sudbini vlastitog naroda, o nametnutim mu ideološkim zabludama i paradigmama, te moralnim i vrijednosnim inverzijama, akademik Pečarić namjerno izabire teži put, put služenja Domovini i naciji, put čija je misija širenja ideje koje imaju uporište u istini, pravdi, ljubavi prema Domovini i vrijednostima koji jednu naciju čine jačom i spremnijom na izazove koje u sebi nose suvremeni civilizacijski tokovi.

Taj put je teži jer ulazi u područje koje snažno ideološki kontaminirano i u posjedu onih koji streme biti gospodari prošlosti i sadašnjosti, a čiji monopol na istinu ugrožava budućnost ove nacije. U to područje akademik Pečarić ulazi beskompromisno i hrabro, donoseći znanstvenu objektivnost, nove ideje i drukčiju paradigmu u kojima nema mjesta za laži i programirane istine.

Metodološki precizno, primjenjujući iskustva znanstveno istraživačkog rada iz područja prirodnih znanosti, akademik Pečarić u svojim ostvarenjima (koja imaju nacionalno, povijesno i političko opravdanje) ulazi u polemike, iznosi činjenice, objavljuje rezultate, objašnjava i stvara ideje koje mogu biti temelj za razvoj društvenih i političkih vrijednosti na kojima treba počivati zdravo i prosperitetno društvo.

Kao i svaki beskompromisni znanstvenik i istraživač, akademik Pečarić je predmet osporavanja, napada i difamacije, s druge strane, njegov rad predmet je hvaljenja, divljenja i neskrivenog obožavanja svih onih koji vjeruju u istinu njegovih ideja. A metafizička istina je samo jedna i kao organizatoru nam je drago što smo u prilici predstaviti vam akademika Pečarića i njegov dosadašnji znanstveni i publicistički rad, odnosno dati priliku za prosudbu o tome koliko su ideje koje ćemo ovdje čuti blizu istini.

Josip Pečarić

Danas predstavljamo neobičnu knjigu – knjigu „Oba su pala“. Ona čini cjelinu s knjigom „Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!“ o kojoj je već govorio dr. sc. Josip Stjepandić. Kao što sam napomenuo na predstavljanju u Tisnom u obje knjige je dan niz tekstova posvećenih napadu na Marka Perkovića Thompsona zato što je na proslavi u Kninu 5. kolovoza pjevao pjesmu „Bojna Čavoglave“ koja počinje s pozdravom ZA DOM SPREMNI!. Mnogi mladi u RH vjerojatno ne znaju koliko se puno puta Bojna izvodila na radiju i na TV-u za vrijeme Domovinskog rata i da je ta pjesma simbol Domovinskog rata.

Kako je napad na Thompsona zbog Bojne bio par dana prije predstavljanja u Tisnom doista je neobično imati na predstavljanju dvije knjige o tom napadu, zar ne? Kao da sam nadmašio sam sebe. Naime, godinama sam bio gost australskih sveučilišta. Jednom nas je moj suradnik Professor Bertrand Mond u Melbourneu

sa sveučilišta vozio kući. Ankica i ja smo primijetili kako on kao pokvarena ploča ponavlja sam sebi u bradu: „Dva dana – dva rada!“ I doista sam u ta dva dana uspio napraviti dva rada. A sada evo imamo dvije knjige u dva dana.

Jasno vam je da se šalim jer se radi o potpuno istovjetnom napadu na Thompsona i Bojnu Čavoglave od prošle godine. A evo kako je ovogodišnji napad na Thompsona opisao poznati hrvatski književnik Hrvoje Hitrec:

„Središnju proslavu Oluje u Kninu prenosila je Hrvatska radiotelevizija a Thompson obećao da u službenom i službeno prenošenom dijelu koncerta ne će pjevati Čavoglave. Izvrstan je potez da je Knin povezan s Vukovarom, akcijom za Vodotoranj, kao i da se izvode pjesme iz svih dijelova Hrvatske, pa naravno i iz Istre koju Boris Miletić nakon svinjarije s putovnicom i dalje (za javnost) navodno ipak drži hrvatskim teritorijem. Malo je reterirao. Možda ipak dopusti da kroz tunel Učka putujemo pokazujući na izlazu samo osobnu iskaznicu.

Kamere su brzo ugašene kada je Thompson počeo pjevati Čavoglave, uz pratnju naroda i policije, to jest policija ga je pratila nakon što je sišao s pozornice i htjela mu uvaliti prekršajni papir koji je odbio potpisati jer je kazna propisana u njemačkim markama a one više nisu u optjecaju i ne zna kako ih nabaviti, pa će na tomu i ostati. Glede pozdrava ZDS koji u prekršajnom ni kaznenom obliku nije naveden pa ostaje u sferi nagađanja (kako je opazio i Orepić): izrečen je od hosovaca koji su s tim pozdravom ginuli u Domovinskom ratu, u ustroju Hrvatske vojske, daleko od muenchenske prve crte. A glede srpske zastave, vjerojatno se radilo o samozapaljenju – natopljena je hrvatskom krvlju koja lako plane u nezaboravu.

Iz Beograda je četnička klatež na vlasti kojoj su ruke još krvave iz prve polovice devedesetih, poslala novu, valjda desetu notu, pa je tako do sada u Zagreb poslan cijeli notni zapis pjesme „Spremite se, spremte četnici“!

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/24620-h-hitrec-2.html>

Međutim, Thompson nije obećao da u službeno prenošenom dijelu koncerta ne će pjevati Bojnu Čavoglave! Dr. Stjepandić i ja smo prije koncerta bili u Čavoglavama. Thompson nam je rekao da je dogovor da Bojna Čavoglave ide u sklopu vatrometa i odjavne špice odmah nakon "E moj narode". Tako su dogovorili s njegovim menadžerom Zdravkom Barišićem. Thompson nam je rekao da on ne vjeruje da će tako i biti i da oni sigurno neće poštivati dogovor.

Zajedno smo došli u Knin. Tamo su mu organizatori rekli o promjeni. Zanimljivo je bilo i to da su tražili i stanku od dvije minute da prije njegovog nastavka koncerta dva orkestra siđu s tribine. Je li i to bila igra da bi se poslije moglo tvrditi kao što jeste kako je Thompson pjevao Bojnu poslije završetka koncerta?

Kasnije mi je Thompson rekao da je Barišić vjerovao u tu priču o završetku prenošenog dijela koncerta Bojnom Čavoglave i bio je ljut zbog promjene odjavne špice.

Ma ja ti nisam uzrujan zbog toga, ali ne znam šta im neistina triba – rekao mi je Thompson.

Ja moram priznati da sam se i ja nadao da ipak Marka neće prevariti i dr. Stjepandić zna kako sam bio ljut isto kao i Thompsonov menadžer.

Otišli smo iz Knina, a da nismo znali za događaj s milicijom, pardon policijom.

Sutradan su mi prijatelji javili za to sramotno ponašanje policije. Među njima i biskup sisacki dr. Vlado Košić koji nije mogao doći u Knin jer su ga branitelji zamolili da održi misu u Sisku. Tko već nije neka obavezno pročita njegovu homiliju:

<http://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/homilije/3575-homilija-na-dan-pobjede-i-domovinske-zahvalnosti-i-dan-hrvatskih-branitelja-2016>

Sjajna kolumnistica Hrvatskog tjednika Mirela Pavić mi ju je ovako prokomentirala: *Biskup Košić imao sjajnuuuu propovid u Sisku...suze mi na oči*, U nedjelju prije odlaska u Sinj na Alku poslao sam prijateljima novo pismo Predsjednici RH. Pismo je odmah objavljeno na nekim hrvatskim portalima, a potpisali su ga uz mene i kolege Stjepandića i dvojica biskupa Vlado Košić i Valentin Pozaić i generali Ljubo Česić Rojs, Marinko Krešić, Josip Štimac i Ivan Tolj.

Jedan naš poznati svećenik mi je napisao istog dana:

Postovani g. Pečariću,

Zašto tražiti naš pozdrav 'ZA DOM' kao službeni pozdrav u HV. Potreban je kao jedan od normalnih pozdrava u Hrvatskoj; Hvaljen Isus, Dobar dan, Bog s vama, živjeli, lijepi pozdrav...

Bog s Vama. ZA DOM - SPREMAN.

Odgovorio sam mu:

On to već jest jer su HOS-ovci dio HV.

Vlast to samo treba javno reći!

Pozz

Josip

Zapravo, to naše Pismo Predsjednici, koje je zvanično poslano jučer, završili smo ovako:

Podsjećamo Vas:

a) Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerali predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;

b) da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991(napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;

c) da je znakovlje postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.

d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvršteni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.

Zapravo su to činjenice o kojima sam već pisao, o njima sam govorio nedavno u Bujici, a upozorio sam i Ustavni sud kada Vrhovni sud nije smatrao potrebnim poštivati ove činjenice u slučaju Josipa Šimunića.

Jučer su na CroPortalu objavili članak u kome su istražili spomenute činjenice u svijetlu danas važećih zakona u članku: **'ZA DOM SPREMNI' VEĆ JE REGULIRAN I ZAŠTIĆEN ZAKONIMA REPUBLIKE HRVATSKE:**

„Nakon bezbroj novinarskih upita predstavnicima Vlade RH, Predsjednici Republike, vođama parlamentarnih stranaka i ostalim političarima i njihovom

izmotavanju ili dodvoravanju potencijalnoj koaliciji i glasačima, povjesničarima i pravnicima, je li pozdrav "Za dom spremni" zabranjen zakonom i je li to povijesni hrvatski ili samo ustaški pozdrav, mi nudimo jednostavan odgovor i to surfajući samo 15-ak minuta, što su naravno mogli i oni koji nam vode ili bi željeli voditi državu.

Ne ulazeći u to je li pozdrav "Za dom spremni" povijesni pozdrav prije Drugog svjetskog rata, sa sigurnošću možemo potvrditi da NIJE zabranjen zakonom. Ne samo da nije zabranjen već je reguliran zakonom kao i sva obilježja i odore iz Domovinskog rata.

Naime, Zakonom o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji od 12. veljače 2013. u članku 2. stavak 1. precizirano je tko su to hrvatski branitelji iz Domovinskog rata. “

U tekstu se daje link na taj zakon i što je dano u Članku 2 tog Zakona (http://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_02_19_322.html) i komentira taj članak:

„Dakle, zakonom je regulirano da su pripadnici Hrvatskih obrambenih snaga (HOS) hrvatski branitelji iz Domovinskog rata, a budući da su sve postrojbe imale svoja obilježja na odorama, tako je i HOS imao znak s natpisom "Za dom spremni" koji je bio i uzvik na postrojavanjima.“

Potom upozoravaju na **Pravilnik Ministarstva obrane o vojnim odorama**

(http://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2011_05_58_1268.html):

„Nadalje, **člankom 18. Pravilnika o vojnim odorama** (NN broj 58/11 i 113/11) propisano je da hrvatski branitelji iz Domovinskog rata mogu u svečanim prigodama u OS RH i u prigodama službenog obilježavanja obljetnica vezanih uz događaje u kojima su sudjelovali u Domovinskom ratu ili na obljetnicama zbivanja iz Domovinskog rata nositi službene vojne odore, ako ih posjeduju, a mogu nositi i vojne odore iz Domovinskog rata.

Ako sagledamo ovaj Zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji i pravilnik Ministarstva obrane o nošenju vojnih odora, a znajući kako izgleda odora i dijelovi odore HOS-a u Domovinskom ratu te da se na njima nalazi "Za dom spremni", dolazimo do zaključka da su sva dosadašnja postupanja hrvatske policije i pravosuđa o oduzimanju predmeta, kažnjavanju na javnim skupovima zbog riječi "Za dom spremni" protuzakonita, a izjave naših političara ukazuju da ne poznaju zakone koje bi oni u najvećoj mjeri trebali štiti. Temeljem spomenutog zakona dolazimo do zaključka da je i presuda suda u slučaju **Josipa Šimunića** nezakonita jer tvrdnja suda da je pozdrav "Za dom spremni" **ustaški**, a ne osvrćući se na **Domovinski rat**, upravo je politička presuda koja se ne temelji na zakonima Republike Hrvatske, a to upravo potvrđuje i ovaj zakon.

Preostaje im samo jedno objašnjenje koje bi bilo suludo, a isto tako bilo bi i čisto silovanje zakona, a to je kad kažu: možete nositi ali ne smijete izgovarati pozdrav "Za dom spremni".

Dakle, kome pravo, a kome krivo, ali pozdrav "Za dom spremni" je pozdrav iz Domovinskog rata i kao takav je dozvoljen.

Zapravo, ako smo pravna država onda bi se doista trebalo poštivati hrvatski zakoni i ono što kaže Predsjednica Republike Kolinda Grabar Kitarović. Naime ona je izjavila u nedjelju navečer:

"Pravosudni organi, pravosudna tijela trebaju rješavati pitanje (pozdrava) 'Za dom spremni' i slično..."

Zapravo lako je pretpostaviti što je ona mislila pod tim rješavanjem kada je i sama tvrdila da je ZDS „ustaški pozdrav“!

Očito bi neki u Pravosuđu sami morali odgovarati jer su svojim nepoznavanjem zakona osuđivali ljude. Najdrastičniji slučaj je onaj Josipa Šimunića poslije hajke na njega od bivšeg ministra Jovanovića. Hoće li ikada odgovarati i mnogi političari što se ne suprotstavljaju pritiscima i osudama iz svijeta zbog zakonski dozvoljenog pozdrava iz Domovinskog rata – pozdrava ZDS?

Sve to sugerira da će vlast koja nije sposobna oduprijeti se pritiscima iz svijeta i hrvatskih komunista, kojima nikada nije bila draga naša pobjeda u Domovinskom ratu, upravo zato što je ZDS zakonit pozdrav tražit će njegovu zabranu. Zapravo oni i napadaju ZDS kako kaže sjajni kolumnist Marko Ljubić *ne zbog toga jer je to bio Pavelićev pozdrav, a bio je, ne zbog toga jer je današnjoj Hrvatskoj potreban Pavelić kao izvorišna paradigma, jer nije uopće, nego zbog toga jer je pod tim pozdravom ratovao slavni HOS, tisuće mladića i djevojaka, koji su dali više od sedamsto života u ratu za Hrvatsku i nikada ih nitko nije optužio za jedan jedini pojedinačni eksces, zločin. Nikada nitko. Kako onda opravdati naziv vukovarskoga mosta s imenom legende Domovinskog rata – Jean Michel Nicolierom? Dakle, Hrvatska brani „Za dom spremni“ ne brani ustaše, Pavelića, fašizam ili iskazuje simpatije prema jednome totalitarizmu, nego suprotno - iskazuje poštovanje prema onima koji su pod tim pozdravom slomili jedini realni nacifašizam u sjećanju suvremene Europe nakon Drugog svjetskog rata, onaj srpski iz devedesetih.*

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/24616-m-ljubica-za-buducnost-ili-sa-stranim-mocnicima-u-ugodnu-beogradko-bruxsellesku-fotelju.rezimu.html>

Zato se lako može dogoditi ono što tvrdi naš poznati odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak:

A ZDS će na koncu završiti na referendumu. Čiji ishod se unaprijed zna. Dotle neka zaborave svi vlastodršci u RH da će ZDS suzbit policijskim i pravosudnim mjerama. Nema šanse. S tim usklikom išlo se u Domovinski rat. S tim usklikom ginulo se u Domovinskom ratu. Jugo-nostalgicare, medijske ljevičare i gledatelje Žikine dinastije može spasiti samo nada da će Hrvati na demokratskom referendumu odbaciti ZDS. Kad bi taj, za sada imaginarni referendum, ikada bio raspisan onda bih savjetovao Anti Tomiću, Jurici Pavičiću, Miljenku Jergoviću, Jeleni Lovrić, Miloradu Pupovcu, Marku Špoljaru, Silvani Perici, Tvrtku Jakovini, Hrvoju Klasiću, Draganu Markovini i sličnim likovima da ujedno predlože da se građani izjasne jesu li za to da ustaška kuna i dalje ostane sredstvo plaćanja u RH. Ha, ha ... kakva hipokrizija. ZDS ih užasava, ali kuna koja je istinska poglavnikova valuta, im je usprkos toga prirasla i srcu i džepu. Sve u svemu dječje bolesti hrvatskog medijskog prostora su neizlječive.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/idiote-koji-su-zapalili-srpsku-zastavu-treba-kazniti-hrvati-ne-pale-tude-zastave-mi-svojim-pobjedama-prisiljavamo-na-paljenje-nasih-zastava-945057>

Zapravo bio bi to referendum o Hrvatskoj. Referendum koji bi pokazao koliko sam bio u pravu kada sam tvrdio kako Srbi dijele Hrvate na ustaše i srpske sluge. Referendum koji bi pokazao ima li danas više srpskih sluga tj. onih koji ne žele neovisnu Hrvatsku od 20-25 posto kako je svojevremeno tvrdio Tuđman! Moja pozicija je poznata: Ja vam ne volim biti sluga!

Završit ću s porukom vlastima Luke Podruga u današnjem Hrvatskom tjedniku:

„Trenutačna hrvatska vlast, od predsjednice do premijera, a posebno vladajuća koalicija HDZ i MOST, svojim odlukama pokazat će svoje domoljublje i opredijeljenost. Mogu birati između zaštite nacionalnih interesa i služenja Beogradu, između ulizivanja antihrvatskim antifašistima i zaštite digniteta Domovinskog rata i branitelja. Između njih sinova Udbe i nas sinova Oluje. Izbor je lagan i jednostavan, kao 1991., s hrvatskim narodom u tešku borbu ili sa stranim moćnicima u ugodnu beogradsko-bruxsellesku fotelju.“

HVALA!

Skradin, 11. kolovoza 2016.

J. Pečarić, Dnevnik u znaku ‘Za dom spremni’, Zagreb, 2017.

07. 12. 2016.

ZDS I HOS SMETAJU NOVOJ POMIRBI: POMIRBI DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA

Nema, vjerojatno niti jednog hrvatskog intelektualca kojemu nije jasno da je sve legalno sa spomen-obilježjem poginulim HOS-ovcima u Jasenovcu. To je bilo jasno čak i onim navodno lijevim sve dok im Vulin iz Beograda nije otvorio oči. Tako je Vulin otvorio oči i današnjoj vlasti. Tako se oni ponosno brane od optužbi za fašizam. Jer optužili ih istinski fašisti! A oni se kao brane, ali ni u snu ne smiju im uzvratiti i reći tko je tu doista fašist.

Ne smiju ili ne žele?

POMIRBA DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA

Zato se Plenković i Stier pravdaju zbog spomenika poginulim pripadnicima HOS-a tako što pokušavaju svaliti nekakvu odgovornost na vladu SDP-a. Iako je sve po zakonu i iako bi morali biti ponosni na ljude koji su obranili Hrvatsku od najstrašnijeg nacifašizma u Europi nakon Drugog svjetskog rata. Oni se upravo sljedbenicima toga nacifašizma – pravdaju!

To im kaže i Marko Ljubić, i Letica i tko sve ne još.

S druge strane Bauk se sjeća što je Tuđman govorio o HOS-ovcima 1992. Ali ne i svega što je uradio poslije toga.

U pismu Predsjednici od 07. 08. 2016. koje potpisuju biskup Košić i ja, a supotpisali su ga i drugi (npr. biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić, general Ljubo Česić Rojs, general Marinko Krešić, general Josip Štimac, general Ivan Tolj, dr. sc. Josip Stjepandić, dr. sc. Stjepan Razum, prof. dr. dr. h. c. Nikola H. Debelić, veleposlanik u m., Prof. dr. sc. Marin Čikeš, RGN, Sveučilište u Zagrebu, prof. dr. sc. Zlatko Vrljić, prof. dr. sc. Fra Andrija Nikić, Mirela Pavić, kolumnistica itd.) pišemo i o tome:

Podsjećamo Vas:

a) Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerali predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;

b) da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991 (napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;

c) da je znakovlje postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.

d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvršteni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.

Dakle Bauk misli da je to bilo prije 1992. Kažu da je studirao matematiku i ne može se pohvaliti sa svojim prosjekom ocjena? Ali to bi ipak morao znati, zar ne?

Ili misli da Tuđman nije shvatio što znači to što njegovu državu Srbi i srpske sluge u RH nazivaju Ustaškom Tuđmanovom državom., a hrvatske branitelje ustašama? Ili je samo daleko od Baukove moći razumijevanja što to znači?

Još je drastičniji primjer Bojana Glavaševića.

Siniša Glavašević krajem 1991. kaže:

"Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu 1991."Branili su zemlju i rame u rame, ko ratnici svjetla stali protiv tame..."

<http://www.braniteljski-portal.hr/Novosti/HRVATSKI-BRANITELJI/Da-nije-bilo-HOS-a-Vukovar-bi-pao-vec-u-rujnu-mjesecu.-VIDEO>

Danas mu se vlastiti sin ruga kao veliki ratnik tame:

Glavašević prozvao Plenkovića: Maknite HOS-ovu ploču, to je sramota!

SDP-ovci Bojan Glavašević i Arsen Bauk najavili su da će svakoga dana u Saboru upozoravati premijera Plenkovića da mora maknuti HOS-ovu spomen ploču s natpisom 'Za dom spremni' iz Jasenovca.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/69827/Glava%C5%A1evi%C4%87-prozvao-Plenkovi%C4%87a-Maknite-HOS-ovu-plo%C4%8Du-to-je-sramota!.htm>

Hoće li im neko od državotvornih svaki dan citirati Sinišu?

Sinišu Glavaševića od tog ratnika tame, njegovog sina, zapravo brane na portalu narod.hr:

"Onoga dana kad je kuna uvedena kao platežno sredstvo u RH, prestala je biti samo moneta NDH i postala je novac u Republici Hrvatskoj!

Onoga dana kada je prvi puta u neovisnoj Republici Hrvatskoj intonirana "Lijepa naša", prestala je biti samo himna NDH i postala je državna himna RH.

Onoga dana kad su u vojne jedinice mlade RH preuzeti činovi i nazivlje koji su se koristili u HOS NDH prestali su biti samo nazivi vojnih jedinica HOS NDH i postali su činovi i nazivi ZNG te HOS-a, a kasnije HV!

Onoga dana kad je "Za dom spremni" prvi puta korišten u dragovoljcima HOS-a u obrani od agresije na RH, prestao je biti samo pozdrav korišten u NDH i postao je pozdrav korišten u vojnim jedinicama dragovoljaca Domovinskog rata.

Onoga dana kada je prvi hrvatski dragovoljac HOS-a položio svoj život za obranu Republike Hrvatske pod pozdravom "Za dom spremni", to je prestao biti samo ratni pozdrav vojnih jedinica Republike Hrvatske već je postao i simbol trajne i vječne, nesebične krvne žrtve ugrađene u temelje opstojnosti Republike Hrvatske.

Onoga dana nakon svega toga, kad i jedan hrvatski dužnosnik dovede pozdrav "Za dom spremni" pod znak sumnje i propitivanja dovodi cijeli Domovinski rat pod znak pitanja i automatski obezvjeđuje braniteljsku hrvatsku prolivenu krv i žrtvu za našu neovisnu Domovinu!"

<http://narod.hr/hrvatska/marcelijian-vrsanic-dom-spremni-postao-simbol-trajne-nesebicne-krvne-zrtve-hrvatsku>

Vicko Goluža zapravo komentira Plenkovićevu rolu u novoj pomirbi kada kaže:

Čista genijalnost Marcela Holjevca

Sjetimo se:

A ako sve to skupa smeta Plenkoviću, neka se sjeti tko mu je omogućio da ima državu u kojoj je on premijer. On sam sigurno tome nije pripomogao. Najmanje što duguje onima koji su poginuli da bi postojala njegova fotelja je pokloniti se njihovoj žrtvi i biti kuš. Jer, ako je pred par tjedana mogao ići u Vukovar i pokloniti se braniteljima koji su poginuli u borbi protiv antifašističke petokrake s poklicem 'Za dom spremni', a nerijetko i s U na kapi, onda neka se pokloni i ovoj jedanaestorici, ili bar neka šuti – i neka poruči svom koalicijskom partneru Pupovcu da isto tako šuti. A ako misle govoriti, neka prvo maknu petokrake, Titove trgove, i razne "Drugarice i drugove", pa ćemo razgovarati. Civilizirano, bez provokacija.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/dosta-je-bilo-emocionalnog-ucjenjivanja-jasenovcem-i-antifasizmom-980270#axzz4Ry53r7Vi>

Obiteljska stranka konstatira:

„Ubojice ponovno ubijaju po Hrvatskoj. Ovaj put, kao i uvijek do sada, to čini koalicija velikosrba, jugofašista i četnika. Ova koalicija je na vlasti u Republici Srbiji, pri vlasti i u oporbi u Republici Hrvatskoj, te rasprostranjena po medijskim kućama, udrugama i institucijama Hrvatske države. Opći napad je počeo na znak Aleksandra Vulina, ministra laži u Republici Srbiji.

I umjesto da hrvatske vlasti odlučno odgovore pitanjem: Tko je ubio bojovnike HOS-a, koji su branili Jasenovac i Hrvatsku, ona nešto nemušto trabunja o registraciji udruge HOS-a, o nekakvom zakonu koji će, valjda, zabraniti poklič ZA DOM SPREMNI i povijesni hrvatski grb, e da bi se agresore udobrovoljilo i kako bismo im mi, konačno, dokazali da nismo ustaše.

Pitamo Plenkovića: Jeste li zaštitili ponovno javno masakriranje naših, u obrani Domovine, poginulih ratnika i njihovih obitelji? Jeste li zatražili ratnu odštetu i priznanje agresije zločinačke srbijanske države?

Pitamo hrvatsku Vladu: Čega se bojite? Ako štitite prava i interese hrvatskog naroda i države nemate se čega bojati. Ne polažete, valjda, račune Vulinu, Vučiću i ostalim četničko-velikosrpskim snagama, raznim piskaralima, subverzivnim udrugama i Komunističkoj partiji (trenutni naziv Socijaldemokratska partija). Vaša dužnost je braniti nas da se ne bismo, kao i 1991., ponovno morali sami braniti.

Vrijeme je za punu istinu, a ne udovoljavanje velikosrpsko-jugokomunističkim lažljivcima, mrziteljima i ubojicama.“

<http://glasbrotnja.net/tko-ubio-bojovnike-hos-a-jasenovcu/>

Kako je sve davno počelo napadima na Thompsona, obradujmo ih:

Thompsonova Antologija ponovo najprodavanije izdanje tjedna

<http://narod.hr/hrvatska/thompsonova-antologija-najprodavanije-izdanje-tjedna>

Ipak, najdraže će im biti vidjeti kako je to sve komentirao Mladen Ivezić:

HRVATSKI ZVEKAN (2.)

Sve za dom!

(O žilavosti kontrarevolucije u Hrvatskoj)

Bilo je to lijepo sunčano jutro, 25. svibnja 1972., na sam Dan Mladosti, Titov rođendan, na koji se Tito nije rodio. Drug Milorad Pupovac, mlad udbaški aktivist, rano je skočio na noge i odazvao se telefonskome pozivu.

- *Šta je, Jovanoviću?*
- *Druže kapetane, izgleda da smo opet zabrljali, odgovori ponizan glas. Dal' može da dođete.*
- *Jel to u onaj dućan?*
- *Jeste.*
- *Evo, dolazim za čas-dva. Ti drži sve pod kontrolu. Sve blokiraj!*
- *Razumem, druže kapetane!*

Pupovac nije žurio. Uvijek je djelovao u civilu, pa nije morao lickati uniformu. Imao je svoga udbaškog šofera. Taj nije baš dobro poznavao Zagreb, ali je zato gazio sve pred sobom, pa se nikad nije kasnilo.

- *Kaži, Jovane, šta ste opet zabrljali, oštro upita Pupovac.*
- *Ma, vidite, mi smo upali u taj dućan jer smo imali osnovane sumnje da se onde skuplja kontrarevolucija i vežbaju teroriste. Sada je došla inostrana štampa pa može da bidne veliki skandal.*
- *Šta je, šta se dogodilo?*
- *Evo, mi smo u taj dućan našli druga gradskoga sekretara kako, da kažem, trti drugaricu Vesnu, iako smo upali noću. Nema ni traga teroristima.*
- *Pa šta ste onda upadali?*
- *Na dućanu je velikim slovima pisalo 'Sve za dom', pa smo zaključili da su to ustaši.*
- *Pa to piše već 30 godina.*
- *Eto vidite, kako su oni žilavi! Zato smo mi i skočili, da ih polovimo.*
- *A zašto ste sve polomili? To je dućan sa pokuštvom.*
- *Jer smo videli, druže Milorade, i parolu Za dom, u dućanu.*
- *Ma nemoj?*
- *Jeste. Istina, na drugome je delu zida pisalo 'ovinu s Titom, naprijed'.*
- *Pa to je naša parola, vole jedan!*
- *Ma jeste, druže kapetane. Ali nismo odma sve videli. A na vrata je pisalo ono njihovo slovo!*
- *Koje?*
- *'U', druže kapetane. Pisalo je Ulaz. Sos veliko U!!!*
- *Ništa, Jovane. Pozovi Igora Mandića, on će to nekako da zabašuri.*

Važno je šta će da pišu naše novine, ko pita za inostranstvo.

Pupovac je odustao vozača i pješice pošao u Partiju.

- *Da, dobro sam se setio. Igoru Mandiću smo dali uredništvo stripova u NIŠP Vjesniku. Jeste da je objavio onaj kapitalistički Alan Ford, ali to je kritika. Osim toga, u tome prevodu, kada Broj Jedan komanduje, on ne pita 'spremni', nego 'pripravni'. Nema mrdaš sa ustaštvom!*

Veselo koračajući, počeo je Milorad Pupovac zvižducati svoju omiljenu pjesmu. Odjednom osjeti masu težkih udaraca pendrekom:

- *Šta to fućkaš, ustašo? Slaviš Francetića, vikahu milicajci dok su ga tukli.*

- *Ma ne, drugovi...*

- *Šta ne! To je ona 'on ne više jao meni, već on više za dom spremni', ko da mi ne znamo, ko da smo mi mutavi.*

Slomljen na podu, Milorad je pokušavao:

- *Ma ne, drugovi, to je titovska 'na Kordunu grob do groba, traži majka sina svoga'.*

Udarci nisu prestajali.

Dok mu se od bolova svijest mračila, Milorad Pupovac čvrsto prisegnu:

'ako preživim, pisaću drugu Titi: Dragi druže Tito, molim te da zabraniš sve hrvacke reči, celu Hrvacku i svi Hrvati, zabrani i sve melodije, svu muziku, jer je ovde sve ustaško'.

*

Što drugo reći nego:

Poštovana djeco partizana iz svih stranaka,

SRETNA VAM NOVA POMIRBA.

Akademik Josip Pečarić

J. Pečarić, Dnevnik u znaku 'Za dom spremni', Zagreb, 2017.

PISMO PREDSEDNICI AKADEMIKA PEČARIĆA I BISKUPA KOŠIĆA

Dva dijela Zaključaka Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima zapravo me podsjećaju na dva naša otvorena pisma iz 2015. godine. Na prvi dio podsjećaju pismo koje smo prof. dr. sc. Matko Marušić i ja poslali HAZU u kojemu izlažimo opća načela za koja smo se zalagali i koje je potpisalo niz akademika, biskupa, nadbiskupa, sveučilišnih profesora i dr. Na to pismo su ovih dana upozorili i biskup Košić (TV) i naš poznati kolumnist Ljubić (TV, kolumne). Na drugi dio podsjećaju Peticija ZDS nastala povodom napada na "Bojnu Čavoglave" i Thompsona. Slično drugom dijelu Zaključaka ovog Vijeća i tada su napadi bili zasnovani na neistinitim prikazivanju onog što je dano u Peticiji o pozdravu ZDS. Tada su iz Ureda Predsjednice RH tvrdili da je ta Peticija "na razini provokacije" i to je bio signal mnogima za hajku na potpisnike.

Najprljaviju ulogu, barem što se mene tiče odigrao je prof. dr. sc. Damir Boras koji je na valu detuđmanizacije postao dekan jednog takovog fakulteta kakav je Filozofski fakultet u Zagrebu, a potom i njihov kandidat za rektora. Ovih dana je ponovno izabran za rektora i to - vjerovali ili ne - uz veliku podršku državotvornih Hrvata kojima nije smetalo što je to postigao "gazeći" po svom mentoru (prof. dr. sc. Miroslav Tuđman koji mu je omogućio da poslije 15 godina rada na tom fakultetu u 48. godini života doktorira). Npr. prof. Tuđman je osnovao katedru Organizacija znanja, i bio šef katedre cijelo vrijeme dok Boras nije postao rektor. Kad Boras postao rektor smijenili su prof. Tuđmana bez da se njego o tome uopće obavijestilo prije smjene ili poslije. Inače ta Borasova doktorandica je magistrirala kod Tuđmana, sudjelovala je u drugim napadima na prof. Tuđmana, a Boras je poslije toga prije vremena predložio za unapređenje za redovitog profesora.

Svega toga oko ZDS sjeća se kolumnistica Hrvatskog tjednika Mirela Pavić, pa me je spomenula i u najnovijoj kolumni u kojoj komentira Zaključke Vijeća:

"Zato nikako mala ne da taj pozdravić. Podsića kud se vaik vraćaš kad odlutaš. U sriću oli nesriću. I na pridragoga akademika (pogodite tko je to, JP). I na novoga pricidnika HAZUD-a, dr. Stjepandića koji mi je darova 'liamshizenje' na vikovičnu uporabu. A mala to 'liam shi' oduševljeno privatila ka nahoče, oli gladnoga ćukicu na snigu. Pa ustrepeće njime kad mi se stisne srce, oli od dišpeta, oli tuge, oli kakve ranice. Izgleda kako ću na njemu morat i ostat jerbo kineski meljen 'iznimno' svaki četvrtkić. I obećajen šefiki i Plenkyju da će ostat tako. Reklo je povjerenstvo 'iznimno'. A ja uvik bila 'iznimka'. Etogac. Časna piJonirska evo: ne ću ga škičat na Thompsonu, ne ću ga ciknit ni s jedne tribine i pokrit ću rukan oči kad ga vidin digod na kاپici oli spomeniku. Okrenit ću glavu da natpis ne gledan. I začepit uši kad ga neko usklikne (dakuće, ta se piJonirsko-časna od nikidan konta, jope ako će mala lagat, ae). Motivacija. Zbog 'hrabrosti'. Istinske, a ne lažne i hinjene. U svakon kontekstu. Danas."

Zapravo puno o radu Vijeća možete vidjeti u tom broju Hrvatskog tjednika. Ivicu Marijačića svakako treba pročitati: *Plenković i Kusić u službi srbijanskoga*

MEMORANDUMA 2.- ali I njegov razgovor s jednim od onih koji su potpisnici tih sramotnih Zaključaka Predsjednika Matice hrvatske akademika Stjepana Damjanovića. Damjanović konstatira (vjerovali ili ne):

Nisam pravnik, nisam ni povjesničar, i ne znam zašto nismo zaključili da je pozdrav Za dom spremni dvoznačan kao i crvena zvijezda,

Predsjednik Matice hrvatske nam je čovjek koji potpisuje, a ne zna što je potpisao. Ne čudi onda da je iz takve Matice hrvatske izbačena takova HRVATSKA veličina kakav je akademik Dubravko Jelčić!

Kako mi je iz uredništva portala dragovoljac.com sugerirano ponavljanje nekih tekstova iz mojih knjiga povezanih s ovom problematikom, odlučio sam se da vam ponovim pismo koje sam zajedno s velikim HRVATSKIM biskupom dr. Vladom Košićem poslao Predsjednici 2016. Godine objavljen u knjizi: Josip Pečarić, Josip Stjepandić: NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE str. 182.-188.:

Poštovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,

Sa žaljenjem vidimo kako se prošlogodišnja priča iz Knina ponavlja. U pismu koje smo Vam tada poslali predložili smo uvođenje pozdrava Za dom spremni u Hrvatsku vojsku upravo zbog incidenta s pjevanjem pjesme Bojna Čavoglave koja predstavlja simbol Domovinskog rata.

Znamo da je prošle godine na Paradi HV-a nastupao i HOS sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, koji jeste pozdrav odobren od hrvatskih vlasti.

Zato nije jasan tadašnji Vaš odgovor da je naš zahtjev koji ima za cilj obranu Marka Perkovića Thompsona i Bojne Čavoglave u kome je rečeno da je on „na razini provokacije“.

Neshvatljivo je kako hrvatskim vlastima smetaju simboli Domovinskog rata kao što je Bojna, pa će Vas sigurno zanimati što o tome kaže nedavni kandidat za Ustavnog suca RH g. Pero Kovačević:

PONAVLJA SE PROŠLOGODIŠNJA PRIČA

PERO KOVAČEVIĆ UPOZORAVA: ZBOG LAJKANJA I DIJELJENJA 'BOJNE ČAVOGLAVE' MOGU VAS KAZNITI!

Autor: I.G. Subota, 06. Kolovoz 2016. u 16:41

"Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu", pita se Pero Kovačević.

Pero Kovačević, pravni ekspert za nacionalno zakonodavstvo na portalu Nezavisni.hr objavio je kolumnu u kojoj se osvrnuo na sinoćnji događaj u Kninu i uručenje obavijesti o počinjenom prekršaju Marku Perkoviću Thompsonu jer je pjevao Bojnu Čavoglave.

UŠUTKAVANJE THOMPSONA: Dobio prekršajnu prijavu zbog glasnog pjevanja 'ZA DOM SPREMNI', nakon toga mu blokirali Facebook stranicu?!

U kolumni Kovačević upozorava da se “ponavlja prošlogodišnja priča, stoga, kaže, pazite i nemojte prenositi pjesmu Čavoglave jer bi mogli prekršajno odgovarati, zbog reproduciranja i lajkanja Bojne Čavoglave možete prekršajno odgovarati”.

Nadalje navodi kako oni zaslužni za ovu “čestitku” Thompsonu zaboravljaju “da je samo pjevao jednu od najvećih domoljubnih hitova iz Domovinskog rata, pjesmu koja je dizala moral nama braniteljima. Pjesmu koja nije zabranjena niti je nama braniteljima nitko ne može zabraniti”.

“Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu, jer kako će prekršajni sud kazniti Perkovića što pjeva pjesmu nastalu u Domovinskom ratu ili opet rade popis nepoćudnih pjesama, kao nekad, od Vile Velebita itd.. Zar se opet vlast dodvorava četničkim vojvodama Nikoliću i Vučiću, kojima Čavoglave bude loše osjećaje, osjećaje poraza, zaleđene krvi i straha kad čuju Čavoglave... “, pita se Kovačević te svoju kolumnu završava riječima A.G. Matoša:

“Sad samo mogu ponoviti: Hrvatska već vidje dosta raznih čuda, ali ne nađe štrika za toliko Juda!”

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pero-kovacevic-upozorava-zbog-lajkanja-dijeljenja-bojne-cavoglave-mogu-vas-kazniti-944787>

S obzirom da g. Kovačević spominje srbijanske čelnike u prilogu Vam šaljem govor Aleksandra Vučića u Glini 1995.

Uvjereni smo da današnja vlast ne misli, kao Vučić da je u pravu kada govori o ustaškoj vlasti i zločinačkom režimu Franje Tuđmana iako se mnogi tzv. ljevičari ili antifašisti u RH itekako slažu s Vučićem. Tome smo svjedoci iz dana u dan.

Ponavljanje prošlogodišnje priče samo pokazuju kako vlast mora uvažiti našu prošlogodišnju peticiju.

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić
Biskup dr. sc. Vlado Košić

P.S. Podsjećamo Vas:

- a) Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerali predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;
- b) da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991(napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;
- c) da je znakovlje postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.
- d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji izvršeni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.

Pismo su još potpisali:

Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić
general Ljubo Ćesić Rojs
general Marinko Krešić
general Josip Štimac
general Ivan Tolj
dr. sc. Josip Stjepandić
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr.dr.h.c. Nikola H. Debelić, veleposlanik u m.
Prof. dr. sc. Marin Čikeš, RGN, Sveučilište u Zagrebu
Prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak
Prof. dr. sc. fra Andrija Nikić
Mirela Pavić, kolumnistica
(...)
07. 08. 2016.

PRILOG:

Govor Aleksandra Vučića (danas predsjednika Vlade Republike Srbije) u okupiranoj Glini 20.03.1995., četiri i pol mjeseca prije oslobodilačke operacije Oluja

Braćo Srbi i sestre Srkinje, pozdravljam junački narod srpske Banije i srpske Gline, vas koji ste podigli prvi baklju slobode tamo 26. juna još 91. godine, vas koji ste prvi krenuli na ustašku vlast, vas koji ste prvi oslobodili neke srpske teritorije u Republici Srpskoj Krajini. Nikada više ustaška vlast ovde neće moći da dođe. Nikada više oružanim putem. Nikada više onako kako su to namerili. Onako kako je zločinački režim Franje Tuđmana već pokušao. Vi ste ih u tome na najbolji način sprečili. Pokušaće drugačijim, perfidnijim metodama. Uz pomoć međunarodnih sila, zapadnih zemalja, a preko njihovih slugu u Beogradu – tu mislim na Slobodana Miloševića i njegovu nesrećnu ženu Mirjanu Marković – i njihovih jataka ovde u Krajini, predsednika krajinske vlade Borislava Mikelića. Sećate se da je Slobodan Milošević i onaj njegov kurir Borislav Jović, pri potpisivanju Vanceovog plana, da su rekli da će kod prvog napada ustaških snaga na Krajinu jugoslovenska vojska doći da pomogne, doći da intervenišete. Ima ovde ljudi koji se toga sigurno sećaju. Šta je bilo, koliko je puta Hrvatska napala Srpsku Krajinu? Nekoliko puta! I na miljevački plato, i u medačkom džepu na Divoselo, Počitelj i Maslenu. Gde je bila jugoslovenska vojska, gdje je bio Bora Jović? Nigde niste mogli da ih vidite, nigde niste mogli da ih čujete. Lagali su! Lagali su jer su to nečasni ljudi, ljudi kojima nije do morala, ljudi kojima nije do srpstva. Šta je još uradio Slobodan Milošević, po nagovoru one njegove žene? Prihvatio je bio onaj Vance-Owenov plan, želeći – sećate se tad je Republika Srpska trebala da dobije 42% teritorija bivše BiH, ali bez kopnenog koridora za Bosansku Krajinu, bez kopnene veze za Srpsku Krajinu. I rekao bi Milošević: eto braćo, hteo

sam da živimo zajedno, a sad ne možemo, nemamo više nikakvu kopnenu vezu, pa ćete morati u Hrvatsku. Sve je to hteo predsednik Srbije, ali na veliku sreću srpski narod u Republici Srpskoj i srpski narod u Republici Srpskoj Krajini su odbacili njegove izdajničke namere i dalje se junački bore za slobodu sopstvenog naroda i za održanje svojih teritorija.

Vi se braćo ovde ne borite nizašta šta nije vaše, već samo da sačuvate ono što je oduvek bilo srpsko. I to mora ostati srpsko. Šta još radi Slobodan Milošević? Sećate se pred tri, četiri godine da je svako veče na državnoj televiziji bilo u Dnevniciama po 20 minuta, po pola sata, o onome što se dešava u Srpskoj Krajini, o onome što se dešava na Baniji, Kordunu, u Lici. Šta sada ima na državnoj televiziji? Ima samo poneko privredno čudo Borislava Mikelića, valjda kako mu borci imaju 30 dinara platu. To je nešto. I šta još ima? Kakvo je vreme u Krajini. Eto šta njih samo interesuje. Ništa više nema od vesti u Krajini. Kao da je to inostranstvo, kao da je to u Hrvatskoj. E neće moći! Nikada Srpska Krajina, nikada Glina neće biti hrvatska! Nikada Banija neće nazad u Hrvatsku! I ono što je ostalo u Srbiji simpatizera Slobodana Miloševića, onih koji tek sad shvataju svu pogubnost njegove politike, kad ih pitate, ne znaju u kakvoj će državi živeti sutradan. Niko više ne zna ni u ovoj sali za kakvu se državu zalaže Slobodan Milošević. Oće li mu to biti Beogradski pašaluk ili nekakva AVNOJ-ska Jugoslavija, kakva će to država biti? Ukoliko srpski radikali pobede i poraze predsednika Srbije, vi znate da ćete živeti u Velikoj Srbiji, jedinstvenoj srpskoj državi i tu odstupanja biti neće! Živeli!

TEKST JE TRANSKRIPT VIDEO ZAPISA IZ 1995.:

<https://www.youtube.com/watch?v=vu5qvsloewU>

VIDEO IZ 2013. U KOJEM VUČIĆ TVRDI DA NIKADA TAMO NIJE BIO:

<https://www.youtube.com/watch?v=ReVwofRQVPY>

(Ukupno je bilo 74 supotpisnika Pisma Predsjednici – vidjeti spomenutu knjigu: NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE; JP)

*

Posebno je zanimljivo što smo Vučićev govor poslali Predsjednici u prilogu ovog pisma jer znamo koliko je on bio zanimljiv i danas kada je Vučić na poziv Predsjednice posjetio RH i tom prigodom lagao o ovom govoru.

Podsjeća li vas Vučićev govor i na Zaključke Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima?

Je li i to Pismo Predsjednici iz 2016. godine zapravo odgovor na Zaključke Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima?

Josip Pečarić

J. Pečarić, Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018.

'BOBETKOV GENERAL'

U pismu „Zahvala biskupu Košiću“ obećao sam dolazak biskupu u Sisak na blagoslov kipa bl. Alojzija Stepinca. U Sisku je bilo prekrasno. Sam blagoslov možete pogledati na:

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-otkrio-spomenik-blazenog-alojzija-stepinca/>
Zapravo o tom prelijepom danu u Sisku najbolje je pročitati tekst našeg poznatog kolumniste Marka Ljubića:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/29360-m-ljubic.html>

O našem domaćinu biskupu Košiću Ljubić piše:

Biskup Košić usidrio se u načela

Zašto Sisak, zašto baš biskup Vlado Košić? Integracija ne bi bila potpuna da se jedan velikan Katoličke Crkve i hrvatskoga naroda nije vratio kući. Ne bilo gdje, nego upravo u novouspostavljenu biskupiju, biskupa koji nije zamišljao određujući se za svećenika, da će jednoga dana biti biskup, niti je slutio s čime će se suočiti nakon pogibelji srpske agresije i slave obrambenoga rata svoga naroda. Ali, Vlado Košić je postao biskup. Sisački .I usidrio se u načela, teologiju istine, od koje ne odstupa ni pod kakvim „višim interesima“, niti ga izazov svakodnevnih iskušenja taktiziranja može omesti.

Uostalom, kako biti Stepinčev sljednik ili nasljednik, a ne imati snažno prepoznato sidrište, ne biti jasan, kako teološke vrjednote komunicirati, a da te ne razumiju tisuće ljudi, kako biti svećenik, a ne imati integrativni odnos sa svojim pukom i narodom. To pitanje je Vlado Košić očito odavno razriješio i odavno se opredijelio. Njemu Stepinac jest uzor i on se svakodnevno tako ponaša. Svjedoči. Zlo naziva zlom, dobro dobrim. U njegovim riječima sve ima svoje ime, jasno značenje i potpuno prepoznatljivu vrjednotu. Njegov narod ga razumije, ne trebaju mu interpretacije njegovih poruka. O zid se razbijaju pokušaji interpretacija i reinterpretacija, pri čemu, što su izraženije to više svjedoče gubitništvo i slabost interpretatora.

Zato je Stepinac u Sisku došao doma. Vratio se ondje gdje pripada, upravo na mjesto gdje je njegova simbolika, s jedne strane najviše ugrožena, a s druge strane, najviše veličana i svjedočena. Pitate me kako znam? Pa, vidio sam jučer na stotinama lica. Pogled i susret očiju sretnih ljudi, koji su to prepoznali, pa čak ako i šute –jasno govore. Jer, ni spomenik ne govori, a priča, kako sam rekao, romane. Samo je bitno znati čitati.

Uvijek je čovjeku drago kada ga susreću ljudi koji znaju i prate ono što radi. Tako sam jednoj gđi obećao i dolazak na ređenje njenom sinu koji voli čitati i koji prati sve što radim.

Naravno posebno me je razveselio susret s članovima Hrvatskog generalskog zbora (gen. Pavao Miljavac, gen. Ivan Tolj, gen. Ljubo Česić Rojs, gen. Marinko Krešić, gen. Zvonimir Peternel, gen. Ivan Bobetko, gen. Marko Lukić, gen. Ivan Penić, brig. Neđo Perić, puk. Rudi Klicper). Kao i mene i njih je oduševila biskupova propovijed:

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-blazeni-alojzije-stepinac-je-najplemenitiji-izraz-svih-nasih-narodnih-i-vjerskih-stremljenja/>

Posebno mi je drago bilo poslije dužeg vremena sresti i generala Ivana Bobetka. Naime njegov otac je – ne znam zašto – ali imao poseban odnos prema meni. Bio sam mu drag.

Zato sam se, kada je general Rojs tražio da budem s njima tijekom blagoslova i na misi, našalio:

- Pa i ja sam general. Za razliku od vas koji ste Tuđmanovi generali ja sam 'Bobetkov general'. Naime kada ste osnivali prvu generalsku udrugu na osnivanju sam uz generale, na Bobetkov zahtjev, govorio i ja.

General Rojs je komentirao:

- Da to je bilo društvo Viribus Unitis!

Na kraju Svete mise biskup je posebno pozdravio i generale, Marka Ljubića, Damira Borovčaka, a mons. Juraj Batelja nam je osobno poklonio i knjižicu u kojoj je tiskano predavanje koje je tom prigodom održao: *Bl. Alojzije Stepinac – Zaštitnik malenih u ratu i u miru.*

Poslije predavanja nastavljeno je druženje. Tako sam imao zadovoljstvo biti još sa svojim „kolegama“ generalima. Za mene je tako taj dan postao posban i zbog podsjećanja na dragog nam generala Bobetka.

A zapravo govor zbog kojeg sam sam sebe proglasio u šali 'Bobetkovim generalom' nije održan na osnivanju već promotivnom skupu prvog generalskog društva 25. ožujka 2002.

Evo tog govora:

Promotivni skup Društva domovinskog ponosa i časti VIRIBUS UNITIS

Ukazana mi je izuzetna čast što danas među proslavljenim hrvatskim ratnicima sudjelujem na promotivnom skupu Društva domovinskog ponosa i časti **VIRIBUS UNITIS**.

Znamo da su svakom narodu najveći ponos njihovi ratnici. Hrvatima je to još više jer su hrvatski ratnici izvojevali pobjedu u veličanstvenom oslobodilačkom i obrambenom ratu u kojem je stvorena hrvatska država i tako ostvarena stoljetna težnja hrvatskog naroda. Činjenica da ovakvo društvo, koje su osnovali najviši zapovjednici jedne takve vojske, uopće postoji govori kako su danas u Hrvatskoj ugrožene sve vrijednosti pa i sam ponos ovog naroda.

A vjerojatno je osnovna institucija koja to treba ostvariti – sud u Haagu. Još 1996. godine nazvao sam ovaj sud sramotnim zbog činjenice da se u njemu treba suditi zajedno i žrtvi i agresoru. Za osnivače ovog suda – svjetske moćnike, napisao sam tada i sljedeće:

«Pa sve je bilo u cilju očuvanja njihovog užasnog čeda zvanog “Jugoslavija”. Srbi su za njih samo ljudi koji su kao njihove sluge vršile prljave poslove u zaštiti njihovih interesa. I za to trebaju plaću. Istina, Srbi nisu dobili plaću kolika im je obećana, ali dobili su je. U BIH je tridesetak posto Srba dobilo 49% teritorija. I tako su oni koji su po svjetskim načelima za učinjeni genocid trebali biti kažnjeni,

za taj isti genocid nagrađeni! “Agresori” su u stvari Hrvati koji su krivi za smrt Jugoslavije, a Srbi su bili branitelji.»

O tome neizravno govori **Alain Finkielkraut** (Kulturni Obzor, Večernji list, 11. ožujka 2002.) kada kaže:

«Zamislite da su u Nürnbergu prodefilirali glavni nacistički zločinci, a da su istovremeno Varšava ili Prag ostavljeni Njemačkoj!” Ili: “Ne vidim kako takva instanca (sud u Haagu, op. J.P.) može zasjedati, nikad ne dovodeći u pitanje držanje određenog broja međunarodnih instanci. Ne zagovaram utamničenje generala **Janviera** ili gospodina **Akashija**, ali da bi taj sud imao vezu s istinom, valjalo bi ga navesti da se o tome izjasni.”

Naravno, i Janvier i Akashi su samo izvršitelji volje svjetskih moćnika koji su osnovali politički sud. Dakle, umjesto suda u kojemu se trebalo suditi ratnim zločincima, osnovali su sud koji će provoditi političke želje svjetskih moćnika. Očito mnogi od njih su mnogo odgovorniji od generala Janviera ili gospodina Akashija. Zato možemo slobodno reći da Hrvatskoj danas sude oni koji nisu uspjeli ostvariti svoje zamisli, pa na neki način imamo apsurdnu situaciju da poraženi sude pobjednicima.

I zato je ovaj sud sramotan. To je potvrdio i kanadski odvjetnik **Christopher Blac** koji je rekao da je taj sud “sramota civiliziranog svijeta”, kao i vojni ordinarij, **Juraj Jezerinac** kada je, poslije podizanja optužnice protiv generala Gotovine, upozorio da bi Hrvatska “jasnim načelima, stavovima i porukom, pa i uz cijenu žrtve, mogla pomoći i tzv. velikima ovog svijeta da njihova sudišta ne budu sramota civiliziranog svijeta.”

A optužnica protiv generala Gotovine daje očitu potvrdu da je sud u Haagu politički sud koji je osnovan da se sudi Hrvatskoj zbog “krivnje” za rušenje Jugoslavije, dakle za ono o čemu sam pisao 1996. godine. Očito je da je optužnica pripremana za Oca hrvatske države dr. Franju Tuđmana, a kako ni on, a ni minister Šušak, nisu više živi, naslovljena je na najveću legendu Domovinskog rata - na generala Gotovinu. U njoj se od UN-a proglašeni hrvatski okupirani teritorij proglašava nekakvom državom RSK, na koju je Hrvatska izvršila agresiju planirajući njeno etničko čišćenje.

Tako i **Brian Gallagher** iz Londona u *Biltenu Britanske Liberalne Internacionale*, smatra optužnicu protiv generala Gotovine kontroverznom, a o tome su pisali i *Newsweek* i *Wall Street Journal*. Gallagher ističe da je «operacija Oluja bila akcija za oslobađanje teritorija. Sve zemlje imaju pravo na samoobranu. S obzirom da su sami tužitelji unutar Miloševićeve optužnice napisali kako je Hrvatska bila jednom trećinom okupirana tada je karakteriziranje operacije Oluja, kao akcije za provođenje etničkog čišćenja zaista previše. Bivši američki veleposlanik u Hrvatskoj (**Galbright**) izjavio je u Newsweeku «Ne možete prognati ljude koji su već otišli».

O tome piše Hrvatsko žrtvoslovno društvo u nedavnom priopćenju u kome spominje i činjenicu da je **Florence Hartman**, bivša glasnogovornica MKS-a napisala 1999. godine: »*Beograd je izazvao odlazak Srba iz Krajine prema Banjoj Luci i sjevernoj Bosni kako bi kasnije opravdao zadržavanje tih prostora.*»

Zamislite moral Suda koji tako brzo zaboravi što je tvrdila njihova glasnogovornica.

U normalnom svijetu bi zato glavna tužiteljica za takvu konstrukciju vjerojatno bila potvrđnuta liječničkom tretmanu, ali u ovom ona je izazvala negativne reakcije samo zbog činjenice da je u akciju "Oluja" bila uključena i američka administracija. *Odbor za međunarodne odnose američkog Kongresa* raspravljao je nedavno o tom sudu. U optužnici protiv Ante Gotovine osporena je objektivna zapovjedna odgovornost, naglašeno je i pitanje «jesu li događaji za koje je optužen bili dio operacije poduzete uz znanje i u suradnji sa SAD» (**H. Hyde**). Rečeno je da «nije dobro oduzimati, a osobito ne uzurpirati ovlasti nacionalnih sudova», da je »svaka zemlja odgovorna suditi na svom teritoriju a iznimke se moraju točno odrediti» (**J. Rabkin**), pa čak i to da je u postupku protiv Tihomira Blaškića tužiteljstvo zatajilo dokaze koji su ga oslobađali krivnje, a iste je dokaze upotrijebilo protiv Daria Kordića.

David Keene, predsjednik Američke konzervativne unije u »Washington Timesu» upozorio je da se na primjeru Ante Gotovine pred sudom u Haagu mogu naći i američki vojnici i dužnosnici; sudio bi im isti sud koji danas sudi Slobodanu Miloševiću. Tvrdi da je Clintonova administracija pridobila Hrvatsku vojsku da pokrene ofenzivu protiv srbijanskih snaga u Hrvatskoj i Bosni, poznatu pod imenom «Oluja». «Dokazi upućuju da je Washington zamislio i upravljao cijelom operacijom», tvrdi Keene i navodi pisanje londonskog «Observera» i memoare američkog veleposlanika Richarda Holbrooka.»Mi smo Hrvatima i rekli kad da napadnu, koje gradove da zauzmu i kad da se zaustave. Holbrook jasno kaže da su oni učinili točno ono što smo željeli», piše Keene i zaključuje da Gotovina nije optužen da je osobno počinio ili naredio zločin nego po zapovjednoj odgovornosti za zločine drugih.. Po toj logici odgovornost se može protegnuti i do Clintona i njegove vlade.

Zato se na Zapadu sve više i više upozorava i na nesposobnost samoga suda. **Patricia Wald**, bivša sutkinja MKS kritizirala je Sud u New York Timesu tvrdeći da u Haagu sude diplomati i profesori, bez sudačkog iskustva, pa odatle i njihova sprost i propusti.

Bushov veleposlanik za ljudska prava **Pierre Richard Prosper** izjavio je: "Sudovi su loše vođeni, čine se pogreške ili zloporabe i previše troše. Sud bi trebalo zatvoriti najkasnije do 2008. godine." Ivica Marijačić piše (Fokus, 14. ožujka 2002.): "Uostalom, sam dolazak američkog veleposlanika Prospera u Haag je vrlo znakovit. Da su kojim slučajem on i glavna tužiteljica Carla del Ponte zaključili kako se general Ante Gotovina naprosto mora uhititi, ako se sam ne preda, onda se zacijelo ne bi ustručavali to izjaviti na konferenciji za novinare nakon sastanka. Još jedan detalj mogao bi se pokazati ključnim i za sudbinu Haaškog suda i za sudbinu nepravednog optuženog hrvatskog generala. Američki je Kongres, naime, deset puta smanjio proračunska sredstva za Haaški sud u 2003. godini. Dosad je SAD godišnje odvajao 25 milijuna dolara, sad pak tek 2,5 milijuna dolara. Tu vrlo značajnu činjenicu hrvatski mediji pod režimskim nadzorom svjesno prešućuju kao, uostalom, i događaje iz Kongresa."

Dakle, ono o čemu mnogi državotvorni Hrvati govore od trenutka uspostave tog suda počinju govoriti i u državama koje su osmislile jedan tako sramotan sud. Ne zaboravimo da je u hrvatskom Saboru, prilikom donošenja zakona o suradnji sa sudom u Haagu, ministar Šušak upozorio da će u Haagu suditi onim Hrvatima koji su sačuvali hrvatske enklave u srednjoj Bosni. Bivša hrvatska vlast je očito bila svjesna problema koje će imati jer je bila prisiljena donijeti taj zakon, ali bila je i spremna s njima se suočiti, pa i izlaziti kao pobjednik. Uostalom s bolešću predsjednika Tuđmana svjetske velesile mijenjaju svoju politiku, ali ipak nisu smjeli donijeti presudu generalu Blaškiću sve dok je Predsjednik bio živ, i dok nisu doveli svoje poslušnike na vlast u Hrvatskoj. Kada je i na osnovu lažnog Bevandina svjedočenja general Blaškić osuđen nova je vlast odmah donijela Deklaraciju o suradnji sa Sudom u Haagu, i ovom sudu predali u ruke nadležnost nad najveličanstvenijim hrvatskim pobjedama - Bljeskom i Olujom. Tom odlukom ova vlast omogućava sudu u Haagu da im pomogne u kriminalizaciji Domovinskog rata. I ne samo to. Nedavna izjava Dražena Budiše po kojoj je Carla del Ponte rekla Goranu Graniću da će hrvatskoj vladi sigurno optužnice protiv Ademija i Gotovine politički odgovarati, pokazuje kako im ovaj sud pomaže i u njihovim političkim obračunima. A treba li nas uopće čuditi što ovoj hrvatskoj vladi politički odgovaraju optužbe u kojima se u stvari optužuje hrvatska država? Kako je jedna vlast u trenutcima kada se svijet, koji su bespogovorno slušali prihvaćajući jednu takvu sramotnu optužnicu, okreće od njih i suda u Haagu i sve glasnije traži da se ta optužnica ukine. Ivica Marijačić o tome piše: "Jedna politika, koja je svoju snagu i svoj žalosni identitet gradila na bezuvjetnom podaništvu prema moćnicima u svijetu, sada doživljava svoj moralni i politički debakl."

Nenad Ivanković ("Hrvatsko Slovo", 22. veljače 2002.) s pravom konstatira: "Pogledajmo optužnice koje su pisane u maniri staljinističkih montiranih političkih procesa! Vidite da su braća Kupreškić 4 godine odsjedili 'na pravdi Boga' u Haagu da bi zbog potpunog nedostatka dokaza morali biti pušteni i da bi sutkinja, koja je poništila presudu prvostupanjskog suda, rekla da su optužnica i presuda ispod civilizacijske razine demokratskih država. A iste takve optužnice, koje su ispod civilizacijske razine demokratskih država, prihvaća Račanova vlast, prihvaća Bevanda i ponavljaju tezu poznatu iz staljinističkih vremena: 'Ako su generali nevini, neka idu u Haag i dokažu – nevinost!' Nigdje u demokratskom svijetu se ne dokazuje nevinost, nego optužba mora dokazati krivnju. A u Haagu nitko ne može dokazati nevinost, kad su optužnice smišljene iz političkih razloga, da se izbalansira krivnja, da se u konačnici kaže kako su na ovom prostoru svi žrtve i agresori, a iz toga treba izvesti nešto drugo – da se poništi pravo malim narodima da se brane, jer mali narodi time remete poslove velikim narodima te da se pravo na ratovanje prizna samo velikima. Veliki imaju pravo na ratovanje, na vojne intervencije, a mali, bez obzira na to bili agresori ili žrtve nemaju, i zato je izmišljen Haaški sud da na neki način to sankcionira: svatko tko sudjeluje u ratu može biti kažnjen."

Jedno je očito: general Gotovina je bio loš izbor ma koliko god to politički odgovaralo sadašnjim hrvatskim vlastima!

Primijetimo da je još prije rasprave u američkom Kongresu nekadašnji ravnatelj SIS-a Markica Rebić o toj raspravi rekao slijedeće (*Fokus*, 28. veljače 2002.): “Amerikancima ova optužnica protiv Gotovine može poslužiti kao presedan, kao argument u njihovu stajalištu protiv MKS u Rimu, što može imati implikacije i na Sud u Haagu. Logika velikih sila, posebice SAD-a, kosi se s nastajućom logikom tih sudišta. Za SAD je opasnost da ti sudovi izrastu u tijelo bez nadzora, da djeluju izvan vremena i prostora i da dođe do birokratizacije koja može biti štetna za američke interese (primijetimo da sličnu tvrdnju iznosi i Finkielkraut, op. J.P.). U tom slučaju, sudilo bi se mnogima po preširoko zahvaćenju zapovjednoj odgovornosti, kao sada Anti Gotovini. Velesile se s tim nikad neće pomiriti, uostalom i ruska Duma je protiv Međunarodnog kaznenog suda. Velike sile su radije za ad hoc sudove (zašto, vidljivo je iz Ivankovićeva komentara, op. J.P.). Američki vojnici ne mogu biti odgovorni za Vijetnam jer ni sama operacija nije upitna, a ako su što loše učinili, tada je to stegovni problem, a ne ratni zločin. Paradoks slučaja Gotovine sastoji se u tome da je on kao general u oslobodilačkom ratu optužen za genocid, a Milošević, predsjednik zemlje koja je izvršila agresiju na RH, tek za povredu običaja rata u oružanom sukobu. Čini se da su to namjerno učinili, jer da su Miloševića optužili za agresiju na Hrvatsku, ne bi mogli Gotovinu za genocid u obrani od te agresije.”

Ponovimo onu moju rečenicu iz teksta napisanog 1996. godine: “Agresori” su u stvari Hrvati koji su krivi za smrt Jugoslavije, a Srbi su bili branitelji. Jasno je onda zašto je za sud u Haagu veći krivac Gotovina od Miloševića: Gotovina im je agresor, a ne Milošević! Pogotovo kad to politički odgovara poslušničkoj hrvatskoj vlasti. Ali, očito su se preračunali jer nisu pitali o tome svoje gazde.

A ako je Amerikancima rat u Vijetnamu neupitna operacija, onda je to s mnogo više prava Domovinski rat. Zato se moramo iznova vraćati na Referendum za koji je Stožer za obranu digniteta Domovinskog rata sakupio potrebnih 400.000 potpisa. Treba li uopće uspoređivati ulogu hrvatskih ratnika u Domovinskom ratu i američkih u Vijetnamu? To je jedino ispravno rješenje naših odnosa s Haagom. Na to nas upozoravaju i najnovija uhićenja u Šibeniku, najave novih optužnica iz Haaga, a i Budišino poistovjećivanje s bivšim ministrom Tušekom po pitanju takvih optužnica. Moramo preispitati naš odnos prema tvrdnji «nitko nije protiv toga da se sudi zločincima u Domovinskom ratu i na našoj strani». Može li biti zločinaca i na našoj strani?

Naravno, u ratu mora biti i zločina. Pitanje je: je li veći zločinac koji u takvim uvjetima u kojima je bila Hrvatska, u takvim situacijama i napravi nešto loše, od onih koji su izvršili agresiju i od onih iz svijeta koji su je omogućili. Moramo uvijek imati na umu da je čak i onaj hrvatski vojnik koji je načinio nešto loše pozitivac u odnosu na agresore i njihove pomagače iz svijeta. Priča o individualnoj odgovornosti je smišljena da bi se Hrvate moglo suditi za obrambeni i oslobodilački rat. Naspram njihove «individualne odgovornosti» stoji individualni, pa čak možemo reći i kolektivni zločin agresora i njihovih podupiratelja. Gospodo, ne tražite nikakve «smrtonosne sastanke» po Hrvatskoj. Na takvim sastancima ste vi sudjelovali kada ste odlučivali o pomoći velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku. Vaš je zločin mnogo, mnogo veći.

Naučimo jednom za uvijek ono što nam poručuje naš poznati odvjetnik Željko Olujić:

Hrvatski branitelji nisu samo ustali u obranu hrvatskoga naroda i države od Miloševićeva i Šešeljevoga divljaštva.

Hrvatski su junaci branili svetinje prošlosti, sadašnjosti i budućnosti i žene i djecu. Hrvatski su se branitelji borili za neovisnu hrvatsku državu.

Zato su hrvatski branitelji pozitivci.

Hrvatski su branitelji pozitivci zato što su branili mir.

Zato što su postupali po zakonima, jer je Hrvatska imala pravo na neovisnost po tadašnjim zakonima.

Zato što su štitili narodnu volju, koja je bila i ostala za neovisnost.

Zato što su branili napadnute.

Zato što su napadnute branili od najdivljijih hordi na ovim prostorima u novije doba.

Zato što su imali hrabrosti otići u rat i suprotstaviti se daleko nadmoćnijoj sili.

Zato što su u tome ratu hrabro ginuli i bili ranjavani.

Zato što su bili disciplinirani i časni vojnici, koji su se držali zakona.

Zato što su odano izvršavali čestite zapovijesti svojega vodstva, na čelu s predsjednikom dr. Franjom Tuđmanom.

Zato što su uspješno obranili stotine tisuća odraslih i malih, muških i ženskih, od pokolja i zatvora, a milijune stanovništva od porobljavanja.

Hrvatski su branitelji pozitivci zato što su stvorili Republiku Hrvatsku kao instrument buduće obrane hrvatskih nacionalnih interesa i hrvatskoga naroda.

To su hrvatski branitelji radili za nas. Znali su da će u prljavom ratu svašta proživjeti, ali su se žrtvovali za nas. Tko od nas ima pravo njima reći išta drugo osim - veliko hvala. Nema sumnje da su negativci svi oni koji takve ljude uopće uspoređuju s zločincima. Oni koji ih maltretiraju i ponižavaju. Oni koji su dezertirali ili koji su svo vrijeme bili protiv slobode svoje domovine. Oni koji su slušali i izvršavali naredbe onih u svijetu koji su bili, a i danas su, protiv neovisne hrvatske države.

Kada vam kažu da oni žele Hrvatsku ravnopravnu drugim zapadnim državama pitajte ih: Pa koja od tih država dozvoljava suđenja svojih ratnika? Mala Nizozemska? Velika Amerika?

Ovih dana je i dr. Adalbert Rebić rekao: «Haag neka sudi počiniteljima zločina počinjenih izvan granica neke države, kao što je to slučaj s Miloševićem (dakle agresorima, op. J.P.). Haag nema prava suditi ljudima koji su branili svoju domovinu. Ako je koji Hrvat kriv za zločine, neka mu sudi domaće sudstvo.» Ja bih dodao vojno sudstvo, jer oni znaju doista što je to rat za razliku od civilnog kakav je onaj u Rijeci, Splitu i na drugim mjestima gdje u optužnicama koriste «dokaze» iz agresorskih zemalja i time pokazuju svoju nekompetentnost!

Zapamtimo, čak i oni koji su počinili neki zločin u takvom nametnutom prljavom neravnopravnom ratu, još uvijek su pozitivci i žrtve velikosrpske agresije koju su omogućili svjetski moćnici. Zato je sud u Haagu, zamišljen da

sudi ne samo agresorima nego i žrtvama, nešto najprljavije i najnemoralnije što je veliki svijet smislio za ostvarenje svojih interesa. Hrvatski ratnici, sve da su i napravili neki zločin, na sudu u Haagu bi bili pozitivci, a nekad časni suci koji su prihvatili raditi u takvoj nečasnoj instituciji, negativci.

J. Pečarić, Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018.

ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA I SLOBODU PREDSTAVLJANJA REZULTATA ISTRAŽIVANJA

Poštovana Predsjednice RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,

Niže potpisani hrvatski rodoljubi, zbog skandaloznih reagiranja nekih hrvatskih ili tzv. hrvatskih ustanova na televizijski nastup gospodina Igora Vukića, tajnika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, a u povodu njegove knjige „Radni logor Jasenovac“

(<https://kamenjar.com/htv-se-ogradije-od-istine-a-kad-ce-od-velikosrpske-propagande/>
<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/05/30/video-dobar-dan-hrvatska-istina-o-jasenovcu-uredila-karolina-vidovic-kristo/>
<https://narod.hr/hrvatska/video-hrt-se-ogradio-gostovanja-igora-vukica-temu-jasenovca-gi-ivo-pilar-udruge-iz-domovinskog-rata-traze-vracanje-snimke-stranice-hrt-a>
<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/29544-j-novak-hajka-je-zapoceta.html>)

zahtijevamo

od tih istih hrvatskih ustanova, koje financira hrvatski narod,

**da odbace političke mitove i znanstveni dogmatizam,
te dopuste i potaknu hrvatskim znanstvenicima i novinarima istražiteljima
slobodno istraživanje i predstavljanje rezultata svoga rada**

u svim tiskanim i elektroničkim medijima - pri čemu osobito ističemo obvezu HRT, kao državnog i nacionalnog medija, čija je primarna zadaća omogućiti hrvatskom narodu u cjelini potpune informacije o svim pitanjima koja ga određuju radi samostalnog i slobodnog zauzimanja stajališta i sprječavanja krivotvorina i manipulacija.

Dr. sc. Stjepan Razum, predsjednik Društva za istraživanje trostrukog logora
Jasenovac

Akademik Josip Pečarić

Biskup dr. sc. Vlado Košić

Nenad Piskač, književnik

Dr. sc. Josip Stjepandić

Dr. sc. Mato Artuković

Petar Vulić, književnik

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić

Gojmir Milat

Josip Maršić

Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik

Stanko Šarić, dipl. ing. („Najbolji hrvatski tamburaši“)

Miljenko Žagar, nekadašnji (Tuđmanov) saborski zastupnik i veleposlanik u miru
Prof. dr. sc. Matko Marušić
Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić.
mr. sci. Gordana Turić, bivša zastupnica u Hrvatskom državnom saboru
doc. art. Marko Magdalenić
don Miljenko Babaić, ratni vojni kapelan HV
general Ljubo Ćesić Rojs
izv. prof. dr. sc. Ivica Čatić, svećenik
August Janeković
Doc. dr. sc. Marko Jukić
Željko Maršić, satnik ZNG RH HV u miru
Tonko Martinis
Matija Grgat
Zdravko Vlaić
Dr. sc. Miroslav Međimorec
Blažena Magdić, umirovljenica
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Dijana Arbanas, Dubrovnik.
Mario Filipi
Siniša Posarić, književnik
Damir Tučkar, dipl. ing
Stipe Marić Mostar
General Ivan Tolj, književnik.
Dr. sc. Vinko Grubišić, književnik, dopisni član HAZU
Branko Pek
Mladen Galić, hrvatski branitelj dragovoljac domovinskog rata
Dr. sc. Zlatko Matijević, znanstveni savjetnik
Dr. sc. Jure Krišto
Dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije znanosti i
umjetnosti
Zvonimir Šeparović, predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta
prof. dr. dr. h. c. Nikola H. Debelić
Tomislav Vuković, novinar
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Đurđica Bastjančić, prof.
Lili Bencik
Ante Nadomir Tadić-Šutra, prof., književnik iz Knina
Ivica Srdelić, Split
Dr. Ružica Ćavar
Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Dr. sc. Željka Znidarčić
Angelina Barun
Tatjana Kren, prof.
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Branko Hrkač, S.L.U. u miru, dragovoljac ODR-a

Goran Ante Blažeković
prof. dr. sc. Vladimir Horvat SJ
Paško Melvan
Stipo Pilić, prof.
Dr. ing. Marijan Papic
Don Lazar Čibarić
Ante Kraljević, književnik
Ivan Nađ
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ing Mijo (Mile) Kokan, Split
Zlatko Janković, Sesvete
Don Anđelko Kaćunko
Željko Leš
Mladen Deletis
Vlč. Vladimir Trkmić
Akademik Ante Matić
Vladimir Biondić, magistar prava
Dr. Vjekoslav Jazbec
Dr. sc. Stjepan Kožul, predsjednik Društva za povjestnicu Zagrebačke
nadbiskupije “Tkalčić”
Prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
Jasenka Polić Biliško, prof.
Petar Gelo, urednik i voditelj Hrvatskog radia Melbourne
Daran Bašić, Hrvatsko nebo
Vera Primorac, književnica
Prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Jozo Ćuk
Mladen Križanić, dipl. ing.
Mirko Strabić
Zdravko Ban
Ankica Mandarić diplomirani ekonomist u mirovini iz Mostara
Luka Krilić
Prof. dr. sc. emeritus Andrija Hebrang
Prof. dr. Tomislav Sunić
Mr. sc. dr. med. Jure Burić, prvi župan Dubrovački i bivši zastupnik u
Hrvatskom državnom Saboru
prof. dr. sc. Ivan Kordić
Mijo Razum
Kazimir Mikašek-Kazo, novinar
Vjekoslav Krsnik, publicist i novinar
Dr. sc. Zlatko Vučić
Mag. sc. Drago Majić
Ante Šare, dipl. ing. elektrotehnike
Prof. dr. sc. Srećko Kovač, Zagreb
Miljenko Plišić

Katica Plišić
Marin Plišić
Branka Škugor
Igor Plišić
prof. dr. sci. Ivan Malčić
Božidar Ručević, dipl. inž.
Stjepan Tuđman
Martina Orlovic
Zrinka Orlovic
Mate Orlovic
Zlatko Boni.
Mijo Maljković, novator iz Požege
Dr. sc. Tomislav Jonjić
Dr. sc. Ante Čuvalo
Prof. Ivana Čuvalo
Ivanka Haubrich,
Manda Haubrich,
Ivan Haubrich,
Branko Haubrich,
Kristina Vrebac
Ivanka Perković, učiteljica
Zorica Gregurić, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara
Nevena Abramovic, Toronto (Mississauga) Canada
Dusko Abramovic, Toronto (Mississauga), Canada
Nevenka Nekić, književnica
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Prof. dr. sc. Mladen Parlov, redoviti profesor na KBF-u Sveučilišta u Splitu
Branko Reić
Marija Markić, CTC
Slobodan Markić, dipl. ing.
Andrija Mažić
Akademik Andrija Kaštelan
Mate Knezović, odvjetnik
Viktor Dukić
Izv. prof. dr. sc. Miljenko Buljac
Ivica Mihaljević, prof. filozofije i religijskih znanosti
Dr. sc. Sanja Bilač
Mr. Alojz Pavlović, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Goran Zekić
Miroslav Papić, dipl. ing. stroj
Dajana Glavota, prof.
Šimun Pavlović
Ante Krišto, Split
Zdenkica Perković

Vesna Maletić
Bernardica Juretić
Anica Fridl
Marina Škunca
Krunoslav Golubičić (NHT)
Mato Lukačević (NHT)
Zemira Stajner
Nada Tropšek
Vladimir Hodalj
Zlatko Puškaš
Renata Pernar
Marija-Vesna Odobašić
Hrvoje Jajaš
Dragica Dada Podunajec
Albina Anković-Arar
Ankica Livić
Hrvoje Poljičak
Tomislav Stanešić
Vilim Koretić
Štefanija Štefica Škegro
Duško Matušan-Čobi, predsjednik UVDR-RAB, dragovoljac, Hrv-i
Tomislav Bolanča, dip. oec. Zadar
Đuro Vidmarović, predsjednik Društva hrvatskih književnika
Prof. dr. sc. Stjepan Sirovec, svećenik
Vlado Razum
mr. sc. Mirjana Jurić
Josipa Maras Kraljević, prof.
Dr. sc. Stipe Kutleša
Vinko Grgić, prof.
Suzana Šikić
Katarina Iskra, medicinska sestra
Đivo Bašić, Dubrovnik
Roko Sikirić, zrakoplovni tehničar
Željka Vendler Čepelak, dr. med. spec. obit. medicine.
Akademik Dubravko Jelčić
Mons. dr. sc. Mile Bogović, gospićko-senjski biskup u miru
Željko Soldo, inž. el. Zagreb
Prof. dr. sc. Ante Lauc
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica
Drago Duvnjak, dip. ing. građ.
Katarina Duvnjak, student
Krešimir Duvnjak dipl. ing., mag. phil. et relig.
Prof. dr. sc. Boris Širola
Mr. sc. Mila Dundić
Vesna Školnik-Popović

Ivan Balić
Alojzije Kokorić, Tribunj
Bosiljka Bačura, dipl. iur.
Anto Periša
Marko Kutleša
Alojzije Petracic, umirovljenik
Pavao Brnada
Stjepan Svedrović
Ivana Babić
Hrvoje Budimir, Split
Mladen Kostić
Renata Nevistic, prof. defektolog
Ivan Nevistić, dipl. ing. strojarstva
Josip Papković, mr. sci. dipl. inž. fizike iz Zagreba
Ilija Vučur, doktorand
Kata Andrijević
Renato Smokrović
Ivo Poljak
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Ana Barišić
Marija Senjić
Niko Senjić
Kristina Dugan
Dražen Dugan
Ankica Pečarić, profesor povijesti
Zvonimir Josip Tumbri
Dr. sc. Ambroz Čivljak, viši predavač
Dr. sc. Marko Jerčinović
Dr. sc. Ivan Tepeš
Tomislav S. Krčmar
Ing. Krešimir Jurković
Eva Kirchmayer Bilić
Radoslav Maric, M.D., LMCC, FLEX, ABOBGYN, ECFMG,
Marija Peakić-Mikuljan, hrvatska književnica
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU i HKD Napredak u Mostaru
Prof. dr. sc. Ivica Veža
Prof. dr. sc. Branko Jeren
Prof. dr. sc. Mihovil Biočić
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić
Prof. dr. sc. Alojz Hobljaj
Dr. sc. Zlatko Hasanbegović
Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za
povijest

<https://kamenjar.com/za-slobodu-istrazivanja-i-slobodu-predstavljanja-rezultata-istrazivanja/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/11282-za-slobodu-istrazivanja-i-slobodu-predstavljanja-rezultata-istrazivanja>

Naknadno stigli potpisi:

Prof. dr. sc. Josip Jurčević

Dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

Doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić

Dr. sc. Rozina Palić-Jelavić, muzikologinja i kroatologinja

Ive Livljanić, veleposlanik u miru

Zdravko Bošnjak, dipl. inž. stroj.

Prof. dr. sc. Zvonko Rumboldt, prof. emerit.

Danica Glavaš

Vlado Glavaš

Ljudevit Kotnik, dipl. ing.

Katarina Peročević

Stjepan Ptiček, generalni vikar Bjelovarsko-križevačke biskupije

Hrvoje Glavota

Diana Majhen

Josip Vučetić, dragovoljac.com

Damir Gracin

Zdravko Škokić, dipl. ing.

Vera Đurenec

Ivica Škiljo

Prof. dr. sc. Stanko Uršić

S. Zvonimira Nimac

Prof. emer. dr. sc. Bernardin Peroš

Izv. prof. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Sveučilišta u Splitu

Dr. sc. Božidar Duplančić dr med.

Ljilja Zovko, izaslanica u Domu naroda Parlamentarne skupštine BIH

Prof. dr. sc. Marinko Erceg

Ivan Bagić

Đuro Jelović

Anto Čurić

Prof. dr. sc. Stojan Polić

Tomislav Čiček, dipl. ing.

General Hv Željko Prpić, dipl. ing. stroj.

Prof. emeritus, dr. sc. Bernardin Peroš

Izv. prof. dr. sc. Alojz Čubelić, KBF

Red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist

Ivan Novak

Branimir Petener, osobno i u ime HOR-a, Hrvatskog Obranbenoga Reda

Mate Rupić

Maksim Buljanović

Ankica Babin, prof.

Miroslav Tomac, mag. ing. elektrotehnike
Marta Čerina
Branimir Nevistic
Josip Nevistic
Dr. sc. Žarko Nožica
Ante Perković
Mr.sc. Niko Vidović
Rudi Tomić, novinar, pisac, publicist, Kanada
Ivana Orešić, prof.
Anđela Hodžić, prof.
Stjepan Asic, predsjednik AHK
Milan Zanoški, hrvatski branitelj, poduzetnik
Zvonimir R. Došen - Kanada
Prim. mr. sc. Miljenko Raos, dr. med.
Polona Jurinić
Zdenko Jurinić
Rok Jurinić
Miroslava Bahun
Vjekoslav Vrabec
Katarina Furjan
Josip Vuković
Zlatko Barišić
Ante Babin, dipl. ing. brodogradnje, Kaštel Stari
Đuro Janči, ilustrator, karikaturist
Mr. sc. Marica Đureković
Tomislav Beram, Hrvatski međudruštveni odbor za zajedničku suradnju,
Sydney Australia
Tomislav Pipunic, Melbourne, Australia
Andrija Grgurevic, Geelong, Australia
Ivo Lukic, Sydney, Australia
Ante Gavranic, Sydney, Australia
Ivana Beram, Sydney, Australia
Ivan Uremovic, Sydney, Australia
Tomo Beram, HOP, Australia
Stjepan Furdek, Sydney, Australia
Mile Beram, Sydney, Australia
Krunoslav Gliha, umirovljenik
Terezija Užarević, dipl. ing. šumarstva
Dr. sc. Milko Brković

J. Pečarić, S. Razum, Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

OTVORENO PISMO PREDSJEDNIKU USTAVNOG SUDA RH

Poštovani Predsjedniče Ustavnog suda RH,

S nevjericom sam pročitao Vaše Priopćenje od 5. lipnja 2020. u kome konstatirate: „U odnosu na pozdrav +Za dom spremni!. Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.“

Vidim da ste i doktor znanosti, pa pretpostavljam da znate osnovne činjenice o tom pozdravu.

Tako poznati hrvatski povjesničar Ivo Rendić Miočević (Hrsvijet, 29. kolovoza 2017.) tvrdi:

...danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhohofašistički je poklik.

Vi ste dr. znanosti! Tvrdite da se radi o ustaškom pozdravu iz NDH! Tvrdite li Vi da je NDH postojala te 1932. godine?

Naime vidim da znate pun naziv NDH, a ne pronalazim nigdje riječ koja je povezana s ustašama u tom nazivu.

Ali, kako ste doktor znanosti pretpostavljam da ipak znate da u to vrijeme nije postojala NDH.

U knjizi dr. sc. Marija Jareba *Ustaško-domobranski pokret od nastanka do travnja 1941. godine*, Zagreb 2006. (drugo neizmijenjeno izdanje objavljeno je 2007. godine). U toj knjizi postoji prilično opširno poglavlje (stranice 344.-414.) o organizacijama Hrvatskoga domobrana, od nastanka te organizacije u Argentini 1931. godine do Drugoga svjetskog rata. Postoji, dakle, dovoljno podataka o Hrvatskome domobranu, no nešto treba i pročitati. Ta organizacija bila je dio Pavelićeva *Ustaško-domobranskog pokreta*. Pavelić je istodobno bio ustaški poglavnik i vrhovni starješina, odnosno njegov su pokret činili *Ustaša - hrvatska revolucionarna organizacija (UHRO)* i organizacije *Hrvatskoga domobrana*. Ustaška organizacija bila je malobrojna i vojnički ustrojena organizacija, a domobranske organizacije bile su ustrojene kao masovne i legalne organizacije koje su okupljale hrvatske iseljenike (i radnike u nekim europskim zemljama).

U hrvatskoj javnosti je poznata i domobranska zastava na kojoj je pozdrav ZDS i datum 12. svibnja 1931., kao i dokumenti iz tog vremena u kojima se izrijeком tvrdi kako se radi o „domobranskom pozdravu“.

S obzirom da se tvrdi kako je Pavelić autor tog pozdrava, a bio je vođa i Ustaša i Domobrana, očito nije mu smetalo to što se tvrdilo da se radi o domobranskom pozdravu.

Dapače, kada već izričito tvrdite da je ZDS ustaški pozdrav iz NDH, morali bi znati da je odnos ustaša i ostalih u toj državi bio sličan onom o kome piše dr. Jareb. I u NDH se ZDS koristio mnogo šire i imate ogroman broj dokumenata na kojima piše ZDS, a koji nisu izdale Ustaše.

Dapače, Ustaše su ga koristile samo godinu dana a onda su tom pozdravu dodali i Poglavnika. A ZDS je ostao u širokoj upotrebi.

To sam nedavno napisao i našim povjesničarima:

A što se tiče ZDS i naših povjesničara smiješno mi je kada vidim da nikome nije palo na pamet da je samom Paveliću itekako to bio domobranski pozdrav jer mu je bilo draže da je prihvaćen mnogo šire u narodu, a to je i potvrđeno u NDH jer su ga Ustaše koristile samo godinu dana.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je na isti način kao što je prije rata Paveliću odgovaralo to što je ZDS domobranski pozdrav, tako mu je odgovaralo da je u hrvatskoj državi pripadao svima, a ne samo Ustašama.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je takvo izjednačavanje svih s Ustašama nešto što je danas dio Memoranduma SANU 2, a tijekom Domovinskog rata pa sve do danas to čine svi koji su protiv hrvatske države.

Meni kao akademiku iz znanosti koju smatraju vrhuncem logike nikad neće biti jasno kako u tome sudjeluju i suci VS RH. Pravnici bi itekako trebali znati što je logika!

Ili Vi doista mislite da je NDH postojala i tridesetih godina prošlog stoljeća? Istina, vidimo da i danas u Srbiji, a i njihove sluge u RH tvrde kako je i danas RH zapravo ustaška država.

Kao znanstveniku meni je itekako jasno zašto prof. dr. sc. Rendić-Miočević piše kako je ZDS *danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona)*.

S druge strane ono što mi nije jasno jesu napadi na od vlasti odobreni grb HOS-a, a da Vrhovni sud nije izdao ovakvo priopćenje u kojem bi nam objasnio mogu li hrvatski dužnosnici uklanjati i govoriti o uklanjanju znakovlja koje je odobrila hrvatska država.

Ili se oni samo ponašaju u skladu s vama sudcima VS RH, sudeći po tvrdnji prof. Rendić-Miočevića, a i mnogih drugih?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21790-akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrdite-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

<https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://hrvatskonebo.org/2020/06/06/akademik-josip-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

PRILOZI;

Domobranska zastava sa ZDS

Priopćenje VS RH.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: SuP-O-12/2020
Zagreb, 5. lipnja 2020.

Povodom učestalih novinarskih upita i zamolbi za komentar odluke sjednice svih sudaca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske od 3. lipnja 2020. Ustavni sud Republike Hrvatske izdaje sljedeće:

PRIOPĆENJE

Ustavni sud Republike Hrvatske ne komentira odluke i rješenja sudova izvan postupaka iz njegove Ustavom propisane nadležnosti.

Na temelju Ustava Republike Hrvatske sudbena vlast je samostalna i neovisna, a sudovi sude na temelju Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava te na temelju činjenica utvrđenih u svakom pojedinom konkretnom postupku.

Ustavni sud Republike Hrvatske jamči poštivanje i primjenu Ustava Republike Hrvatske i svoje djelovanje temelji na odredbama Ustava Republike Hrvatske i Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Svoja pravna stajališta i ocjene Ustavni sud izražava i iznosi u odlukama, rješenjima i izvješćima koje donosi u Ustavom propisanim ustavnosudskim postupcima.

U odnosu na pozdrav „Za dom, spremni“, Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.

PREDSJEDNIK SUDA

dr. sc. Miroslav Šeparović

IVO RENDIĆ - MIOČEVIĆ: JE LI DANAŠNJA HRVATSKA POSTUSTAŠKA ILI POSTKOMUNISTIČKA ZEMLJA?

23.10.2017.

Zar su zaista ustaše sveprisutni u današnjoj Hrvatskoj? Fantomsku ustašizaciju Hrvatske konstruiraju slijednici komunizma i mnoge lijeve udruge te velikosrbi u Beogradu čije lažne optužbe podržavaju u Hrvatskoj njihovi uhodani kanali. O čemu se zapravo radi?

1. Postoji li zaista ustašizacija Hrvatske

Oni koji optužuju Hrvatsku za ustašizaciju zapravo traže žrtvenoga jarca kako bi prikriili svoje grijehе. U prvome redu bukača o ustašizaciji Hrvatske su slijednici komunizma koji su se tobože preobrazili u liberale ili su se sa svojim političko-ekonomskim mirazom prebacili u druge stranke kontaminiravši hrvatsko postkomunističko društvo. Izbjegavši lustraciju oni i njihovi slijednici zadržali su vodeće pozicije u društvu (udbaši, „kulturnjaci“, sveučilišni profesori, službenici i dr.). Upravo je lustracija preduvjet ozdravljenja hrvatskoga društva jer bi se na sve moguće načine oslobodile i demokratizirale državne institucije i spriječila bi se korupcija koju su postkomunisti prenijeli iz staroga sustava. Uostalom, današnji tajkuni nastali su tako što su u dogovoru sa službama bivše Jugoslavije i Partijom pljačkali hrvatske tvrtke, novac izvlačili van i poslije ga „investirali“ u privatizaciji (Rado Pezdir, 2016).

Arhivi se otvaraju pa je panika u SDP, ali i u drugim strankama očita jer se istina otkriva. Postkomunisti nisu uspjeli spriječiti izručenje Njemačkoj osumnjičene za organiziranje ubojstva Stjepana Đurekovića (Lex Perković), a presuda njemačkoga suda dvojici udbaša, makar nepravomoćna, uzbudila je postkomuniste jer je to presuda Titu, zločinačkoj Partiji i zločinačkoj Udbi. U takvoj atmosferi panike valja svu krivicu prebaciti na ustašku guju i zavarati ljude koji se još uvijek s nostalgijom sjećaju Titovoga doba. No postoji velika poteškoća. Guja je u komunističkom hudojamskom zločinu zgažena 1945., te danas nema ustaške stranke u Saboru. Nema ni novoga Poglavnika ni ustaških načela. Konačno, nema ni rata i potrebnih saveznika koji bi omogućili nastanak NDH. U Europi jača desnica na izborima (Francuska, Njemačka, Austrija i dr.), a u Hrvatskoj ekstremne desnice nema u Saboru. Nema znanstvenih istraživanja koja bi dokazala ustašizaciju Hrvatske. Ustašizacija se provodi simbolički. Zbog velikoga nezadovoljstva naroda istaknut će se poneki ustaški simbol ili uzviknuti „Za dom spremni“. Postkomunistima treba što više takve simbolike, pa će „labradorskim“ postupkom nju i podmješati (svastika na Poljudu). S druge strane, živa je slijedica KPJ/H pod nazivom SDP koja je ujedno i slijednica totalitarnih zločina. Pristašama te stranke nitko ne zabranjuje isticanja komunističkih simbola i veličanje antifašizma koji je poslije Drugoga rata Hrvatima, za razliku od ostale Europe, donio totalitarizam. To je u suprotnosti s europskim deklaracijama o osudi

svih titalitarizama. Koga, pak, to brine! Kronološka inverzija, u kojoj danas NDH za bivše komuniste i velikosrbe postaje uzrok svih zala, znanstveno je nedopustiva jer „endehazije“ danas naprosto nema, a živ je komunizam i velikosrpska ideja.

Optužbe za ustašizaciju dolaze, za ne vjerovati, iz Beograda gdje u Skupštini, uz ostale velikosrbe, sjedi četnički vojvoda – haaški optuženik Vojislav Šešelj. Optužba ima svoju logiku jer se njome nastoji otkloniti optužba Srbije za agresiju krajem XX. stoljeća što podrazumijeva i plaćanje goleme ratne odštete. Agresiju valja pretvoriti u građanski rat. No, to je nemoguće jer je Haaški sud u slučaju Martić presudio da su vodstvo RSK i Srbije vodile zločinačku politiku na HR teritoriju. Vođe Srba u Hrvatskoj takvu presudu ne priznaju, a ne priznaju ni svoju krivnju u agresiji na Hrvatsku iako ih „druga“ demokratska Srbija na to potiče. Oni su ovisni o Beogradu, a spominjanje agresije optužuju kao obnovu ratne retorike. Postkomunistima i velikosrbima u „povampirenoj ustašizaciji“ posebno smeta slogan „Za dom spremni“.

2. Tko narodu može zabraniti da bude za dom spreman?

Čišćenje hrvatske himne

Izričaj „Za dom spremni“ uvijek je bio reakcija na velikosrpske programe i genocidna djelovanja. Slogan je prvi upotrijebio Ante Pavelić 1932. godine u ustaškome glasilu Grič u svezi s Velebitskim ustankom protiv monarhofašističke diktature kralja Aleksandra. Dakle, slogan je bez ikakve sumnje antifaašistički a ustanak hrvatskih nacionalnih revolucionara koji je krvavo ugušen tada su podržali komunisti (list Proleter). Prema Pavelićevoj izjavi iz 1957. inspiraciju za slogan dobio je u ispravi Petra Krešimira IV. iz 1069. godine Mare nostrum i to u formulaciji „...odlučismo i spremnim srcem (prompto animo) ustanovismo...“ Pavelić je u toj izjavi napomenuo da je potrebna spremnost za ono što je najsvetije: za dom a dom ne znači samo domovinu nego i domaće ognjište, pa je njegovo značenje dvostruko jako.

Slogan „Za dom spremni“ aktualiziran je u NDH čija se povijest znanstvenom revizijom čisti od laži komunističke i velikosrpske historiografije. Slijednici komunizma i velikosrbi tu potrebitu reviziju bez argumenata proglašavaju ustašizacijom. No, osim povijesne revizije otvaraju se stranice prešućene povijesti NDH. Rasvjetljava se potpuno zamračena tema povijesti NDH glede velikosrpske genocidne agresije na hrvatsku državu, ma kakva ona bila. Ta je agresija utemeljena u genocidnim velikosrpskim programima (Načertanije Ilije Garašanina iz 1844., Isterivaje Arnauta crnorukaša Vase Čubrilovića iz 1937. napisano za jugoslavensku vladu, Homogena Srbija četnika Stevana Moljevića iz 1941. i dr.). Ovi su programi u drugome trajanju bili podržavani od SPC, države, Crne ruke, Srpskoga kulturnog kruga i drugih organizacija, a snažno su bili utemeljeni u mitološkoj svijesti (Kosovski mit, mit o preobraćenjima). Ovakvih programa Hrvati nisu imali. Uoči Drugoga rata u Srbiji je provedena fašizacija (Ljotićev Zbor i Srpska dobrovoljačka komanda) i ojačao je antisemitizam što razotkriva P. J. Cohen u knjizi *Serbia's Secret War* (1996). Prema tom autoru u Hrvatskoj takve fašizacije nije bilo. Poznato je da je tu prevladavao Radićev demokratski patriotizam i mirotvorstvo što je, kao rijetkost u Europi, bila brana fašizaciji

društva. Osim toga razjedinjeni hrvatski identitet (više narječja i razni sustavi vrijednosti stvarani stoljećima) nije mogao prihvatiti jedinstvenu fašističku objedinjujuću ideologiju. U Jugoslaviji uoči rata postojao je jak četnički pokret. Ustrojene su prve četničke postrojbe, a 1940. u jugoslavenskoj vojsci ustrojena je Četnička komanda i šest posebnih četničkih bataljuna za gerilsko ratovanje. Srpski kulturni klub buduće događaje navješćuje zlogukim sloganom „Srbi na okup“. Stvaranje hrvatske države, ma kakva bila, valjalo je zaustaviti i genocidnim djelovanjem etnički očistiti koridore prema moru radi stvaranja velike Srbije. Stoga su odmah pri stvaranju NDH započela četnička genocidna vojna djelovanja (Bjelovar već 8. IV. 1941., Hercegovina, lipanj 1941.). Ta je djelovanja podržavala Nedićeva Srbija i vlada u Londonu, a SPC je preuzela propagandu tvrdnjom da je u NDH u prva dva mjeseca ubijeno 100.000 Srba (Valerijanov memorandum). Do rujna broj je povećan na 350.000. Agresija na NDH i primarnost srpskoga zločina demantira priču o pobuni ugroženoga golorukog srpskog naroda.

Treći put slogan „Za dom spremni“ ponovno se pojavio u vrijeme velikosrpske agresije kraje dvadesetoga stoljeća, a danas se i poklik iz tog vremena obilježava kao ustaški simbol.

Glede „ustaškoga“ pozdrava „Za dom spremni“ postoje i mišljenja suprotna od onih koje su Hrvatima nametnuli komunisti i velikosrbi. Zdravko Tomac na portalu Narod.hr od 3. X 2017. Ovako razmišlja: „U svom izvornom obliku poklič „Za dom spremni“ nastao je 30-tih godina u monarhističkoj Jugoslaviji kao pozdrav hrvatskih nacionalnih revolucionara, kasnije ustaša. U to vrijeme to je bio domoljubni poklič i izražavanje spremnosti da se zaustavi monarhistički fašizam i da se krene u borbu za slobodu hrvatskog naroda i stvaranje hrvatske države.

Dakle, u početku, prije nego što su ustaše napravile savez s fašistima i nacistima i stvorili NDH, taj poklič bio je domoljuban i nije imao nikakve veze s fašizmom i nacizmom. Tek u NDH, kada je pretvoren u pozdrav Za poglavnika i dom spremni, kada su ustaše ušle u savez s nacistima i fašistima i provodili rasne zakone i činili zločine taj poklič je kompromitiran i dobio je negativnu konotaciju“.

Blanka Matković u Otvorenom pismu Vijeću za suočavanje s posljedicama vladavine totalitarnih režima (Hrvatski tjednik, 28. rujna 2017.) u vezi ove problematike ističe da je pozdrav Za dom spremni nacionalna vrijednost te između ostaloga piše:

„Niti jedno pitanje u znanosti nije niti može biti zauvijek skinuto s dnevnog reda pa ne možete ni vi kao vijeće zauvijek donijeti pravorijek o temama iz naše prošlosti jer bi to značilo likvidaciju znanosti.... Zatiranje bilo kojeg dijela nacionalnog identiteta radi njegovoga korištenja u ovoj ili onoj državi najobičnije negiranje je osnovnih ljudskih prava i sloboda hrvatskog naroda, čak i gore od onog kojeg su Hrvati iskusili u Karađorđevićevoj Kraljevini SHS.... Pristup u kojemu jedna komisija od nekoliko ljudi zauvijek zaključuje jedno znanstveno pitanje nije u duhu najbolje znanstvene prakse, već je daleko sličniji praksi totalitarnih režima u kojima se političke odluke sustavno nameću kao odgovor na nepolitička pitanja poput onih znanstvenih“.

Postoje mnoga mišljenja poput navedenih Zdravka Tomca i Blanke Matković o inkriminiranome sloganu, a prostor ne dozvoljava da ih navodimo više. Ako se složimo s Blankom Matković da je slogan „Za dom spremni“ nacionalna vrijednost valja ga prema klasifikaciji Matice hrvatske i Domagojeve zajednice (2005.), uključiti u kategoriju geopolitičkih hrvatskih nacionalnih vrijednosti i to u klasi narodnoga iskustva borbe za suverenu, samostalnu i nezavisnu hrvatsku državu. Nije važan autor ove univerzalne poruke koja povezuje sve one koji su ginuli za slobodu svoga naroda. Nema naroda u svijetu koji ne poštuje svoj dom i spremnost da se umre za domovinu. Uostalom i puni tekst hrvatske himne Lijepa naša veliča žrtvu za domovinu:

Rat je, braćo, rat, junaci, /Pušku hvataj, sablju paši, /Sedlaj konjče, hajd, pješaci, /Slava budi gdi su naši!" /Buči bura, magli projde, /Puca zora, tmina bježi, /Tuga mine, radost dojde, /Zdravo slobost—dušman leži! /Veseli se, tužna mati, /Padoše ti vrli sini, /Ko junaci, ko Hrvati, /Ljaše krvcu domovini!

U skraćenom tekstu himne ovih stihova više nema. Valjda se u njima naslućuje ono Za dom(ovinu) spremni pa su nepodobni? Beogradski Centar za istraživanje zločina nad Srbima među recidive NDH u današnjoj Hrvatskoj uz kunu i „šahovnicu“ navodi i današnju hrvatsku himnu. To je Centru dokaz rehabilitacije ustaštva. Važan je kontekst velikosrpske agresije u kojemu je slogan „Za dom spremni“ nastao i protiv koje je bio usmjeren u XX. stoljeću u tri navrata i to u Kraljevini Jugoslaviji 1932., zatim u agresiji na NDH 1941. i krajem XX. stoljeća s ponavljajućim genocidnim programima i realizacijama. Danas četnički vojvoda V. Šešelj – haški optuženik i zastupnik u srpskoj Skupštini – izjavljuje da je ideja velike Srbije besmrtna. Upravo zbog toga slogan „Za dom spremni“ danas je aktualan.

3. Što bi u Hrvatskoj automatski trebalo biti kažnjivo, a nije

Nedavno je zastupnički Klub IDS/PGS/RI predložio Saboru da se dopuni Kazneni zakon te propišu kazne zatvora od šest mjeseci do dvije godine za propagiranje nacističkih, fašističkih i ustaških simbola, što uključuje i ustaški pozdrav »Za dom spremni«. No, predlagači ne traže da se zabrani komunistička simbolika te na taj način u svojoj isključivosti ignoriraju europske antitotalitarne deklaracije koje su usmjerene i protiv komunizma. Predlagači se nisu osvrnuli na zviždanje Predsjednici Republike pri spomenu svećenika Bože Milanovića u svezi obilježavanja pripojenja Istre Hrvatskoj. To zviždanje otkriva potpuno neznanje antifašista, a ne reagirajući na tu sramotu, spomenuti su je predlagači podržali i iskazali svoje neznanje o ulozi istarskoga svećenstva u očuvanju hrvatskoga identiteta u Istri. Tako gube bilo kakvu vjerodostojnost u predlaganju kaznenih mjera za isticanje ustaške simbolike.

Prijedlog zastupničkoga Kluba IDS/PGS/RI bila zadnja kap koja je prelila već punu čašu lažne ustašizacije Hrvatske, pa su se hrvatski povjesničari te povjesničari književnosti i umjetnosti pobunili i njih 24 potpisalo je početkom listopada 2017. Apel za slobodu mišljenja u kojem se poziva hrvatsku javnost i sve odgovorne čimbenike, da se suzdrže od političkoga, zakonodavnog i pravosudnog ograničavanja znanosti, i od svakog pokušaja da propišu poželjne,

ideološki pravovjerne istine. Apel ujedno upozorava da se u protivnome kreće na put bez povratka – put u cenzuru i kontrolu mišljenja. Dakako potpisnici Apela biti će proglašeni ustašonostalgicarima predvođenim „povampirenim ustašama“ Ivom Bancem i Slobodanom Prosperovim Novakom. Apel ima veliku vrijednost jer su hrvatski intelektualci odlučili suvislo odgovoriti na antifašističke izmišljotine. Na društvenim mrežama potpora Apelu bila je snažna. Je li i ta potpora znak ustašizacije Hrvatske?

Vratimo se prijedlogu Kluba IDS/PGS/RI koji traži zatvorske kazne za isticanje fašističkih simbola. Na Saboru je hoće li ga prihvatiti ili odbaciti. Međutim, predlagači su otvorili i druga pitanja. Hoće li oni naknadnom pameću zaključiti da prema njihovim kriterijima vremenske kazne zaslužuju i oni koji na antifašističkim dernećima nose komunističke simbole? Proglašavanje ustašizacije Hrvatske bez dokaza (stranka, program, Poglavnik i dr.) očito je kazneno djelo klevete koje čini onaj tko pred drugim za nekoga iznese ili pronese neistinitu činjeničnu tvrdnju koja može škoditi njegovoj časti ili ugledu, znajući da je ta činjenična tvrdnja neistinita (čl. 149. st. 1. KZ-a). Kazna za takvo kazneno djelo je novčana. Drugo nepobitno kazneno djelo u Hrvatskoj je negiranje velikosrpske agresije i pretvaranje Domovinskoga rata u građanski što je u suprotnosti s presudom Haaškoga suda u slučaju Martić, a što propagiraju predstavnici Srba u Hrvatskoj, razne udruge, mediji itd.

Radi „mira u kući“ i „političke stabilnosti“ dva navedena kaznena djela koja su jedan od ključnih problema koji koče demokratizaciju Hrvatske ne aktualiziraju se. Institucije konačno trebaju djelovati. Inicijativu bi trebao, u nedostatku „endehazijskih“ kadrova, potaknuti ministar unutrašnjih poslova Davor Božinović koji kao provjereni kadar iz prošlog sustava ima iskustvo u općenarodnoj obrani i društvenoj samozaštiti. A Hrvatima nikada nije kao danas bila potrebna obrana i zaštita u tužnoj osiromašenoj postkomunističkoj (ne postustaškoj) dolini suza.

Ivo Rendić - Miočević

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/48288-ivo-rendic-miocevic-je-li-danasnja-hrvatska-postustaska-ili-postkomunisticka-zemlja>

PISMO JAVNOSTI HRVATSKIH GENERALA

07/06/2020

HRVATSKOJ JAVNOSTI, POSEBICE BRANITELJIMA I NAŠIM SUBORCIMA,

u Republici Hrvatskoj, unatoč svim problemima kroz koje hrvatski narod proteklih godina i desetljeća prolazi, ne jenjavaju jalove rasprave o prošlosti, o Drugome svjetskome ratu, o NDH, o Jasenovcu, o ustašama, četnicima, partizanima, Bleiburgu i križnim putovima, o bezdanima i jamama u kojima počivaju desetci i desetci tisuća razoružanih hrvatskih vojnika, civila, žena, djece i staraca.

Za golemu većinu izostale su presude komunističkih, partizanskih sudova, koje su završavale sa "znamenitim", "antifašističkim" pozdravom: Smrt fašizmu, sloboda narodu! I na kraju presuda tih prijekih sudova, opečaćenih zvijezdom petokrakom, uslijedile su žice koje su zamjenjivale lisice, pa nož i metak u potiljak, smrtni hropci i jauci mnogih nedužnika i nesretnika.

Kosti im i danas počivaju u znanim i neznanim bezdanima, jamama, tenkovskim rovovima, a i pod asfaltom putova i naselja od Slovenije, Hrvatske Bosne i Hercegovine, Vojvodine, Srbije, do Makedonije! Posvuda Jazovke, Macelji, Hude Jame, masovne grobnice čak i u središtu Zagreba i okolici, u Gračanima, Šestinama, Markuševcu...

U Zagreb je tako ušla partizanska srpska brigada i odmah po ulasku 8. svibnja 1945. "oslobodila" života tisuće građana! Ništa bolje nisu prošli ni ostali hrvatski gradovi i naselja, od sjevera do juga, do Splita, Dubrovnika, od Odžaka do Mostara, Čitluka, Čapljine, Ljubuškoga, Širokoga Brijega...

Tako je izgledalo "oslobođenje" u svibnju, lipnju, srpnju 1945. Od tada, sve do uspostave Republike Hrvatske 1990. god., nisu prestajala stradanja svih onih,

koji su se usudili reći zlu da je zlo, doduše, valja to priznati, iza pedesetih, šezdesetih godina minula stoljeća, na nešto sofisticiraniji način!

Naime, uspostavili su "pravnu" državu i "bratstvo i jedinstvo naših naroda i narodnosti". Nije više bilo masovnih likvidacija, prijekih sudova, ali su ostali progoni i ubojstva hrvatskih domoljuba. KOS i UDBA ,po nalogu Komunističke partije vršili su diljem svijeta likvidacije političkih neistomišljenika, a napose hrvatskih političkih emigranata!

Nitko se nikada, ni zločinački, komunistički sustav bivše tvorevine FNRJ, SFRJ, ni nositelji toga sustava nisu ispričali za te monstruozne masovne zločine! To je shvatljivo, kada se ima na umu o kakvim se "humanistima i "oslobodiocima " radilo. Nije, međutim, u tom pogledu, shvatljivo ponašanje političkih garnitura u slobodnoj, samostalnoj i demokratskoj Hrvatskoj!

Potomci žrtava nisu još uvijek doživjeli da čuju samo jednu, jedinu riječ: Oprostite! Nisu doživjeli da se strašni zločini istraže, bez obzira na to tko ih je počinio i bez obzira na to jesu li u pitanju Jasenovac, Macelj ,Huda Jama i ostala silna stratišta i gubilišta, bez obzira radilo se tu o crnima ili crvenima, o komunistima ili nacistima ili fašistima!

Ne samo to, na javnoj sceni imamo političare, "antifašiste", koji zločine opravdavaju i govore da su bili nužni, a jedan, saborski zastupnik, inače čelnik HSS-a, jedne od najstarijih hrvatskih stranaka, kojoj je na čelu bio učitelj hrvatskoga naroda Stjepan Radić , nedavno javno obznanjuje da žali što "oslobodioci", kosovci i udbaši nisu bili temeljitiji! Naime, predsjednik Hrvatske seljačke stranke smatra da su premalo ubili hrvatskih, političkih emigranata!

Ovakva grozna izjava nije izgovorena čak ni u bivšoj državi i sustavu! Ali u Hrvatskoj državi, tri desetljeća od njena nastanka, čujemo, trpimo takve prijetnje! Nije li to govor mržnje? Nije li to verbalno totalitarističko, fašističko stajalište? Je li moguće bez ikakve odgovornosti i posljedica tako pisati i govoriti u uljuđenim demokratskim državama i društvima? U Hrvatskoj je moguće! Čovjek je sada u predstojećim izborima u koaliciji sa SDP-om.

A takvima su puna usta antifašizma i sijanja mržnje prema ustašama, koje izmišljaju po dnevnoj potrebi i to najčešće onda, kada na vidjelo isplivavaju društvene anomalije, neviđene korupcije, pljačke i lopovluci!

Mi, ratni generali, admirali i zapovjednici, smatramo svojom dužnošću, opetovano i stalno govoriti i ukazivati na sve te deformacije, kriva stajališta, postupke i činidbe, koje su nas dovele do ovakvoga stanja u kojem se nalazimo kao narod i država!

Isto tako, želimo, hoćemo i moramo progovoriti povodom presude Visokoga prekršajnoga suda RH, kojom je, dopušteno, slobodno i nekažnjivo izvoditi pjesmu "Čavoglave" i u kojoj se, između ostaloga, nalazi i pozdrav ili poklič Za dom spremni!

Dobro je poznato široj javnosti da se radi o udarnoj pjesmi iz Domovinskoga rata, koju je pjevao Marko Perković Thompson, a koja je na početku velikosrpske, jugokomunističke agresije na Hrvatsku, hrabrila goloruke branitelje u suprotstavljanju armadi, sa crvenim zvijezdama petokrakama na čelu, pomiješanim s četničkim kokardama, dakle onima i takvima koji su pjevali u Vukovaru "bit će

mesa, bit će mesa, klat ćemo Hrvate!” Da , bilo je hrvatskoga mesa! Pao je Vukovar i dogodila su se klanja i Ovčara! A u Bosni, Srebrenica! Kanibali su obavili svoje! Da je pala Hrvatska dogodio bi se ponovno Bleiburg, samo bi, ovaj puta, bili još temeljitiji i krvoločniji!

Promptno, nikada brže, nakon presude oglasio se i Ustavni sud RH, koji nas je ”pođučio” da je pozdrav Za dom spremni iz NDH, da je ustaški i da kao takav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske! Bilo bi zanimljivo upitati taj Sud, je li pozdrav Smrt fašizmu sloboda narodu, koji u svojoj naravi poziva na ubijanje, protuustavan i je li možda sličan ili isti kao fašistički, nacistički, budući da su pod tim pozdravom počinjeni silni zločini nad nevinim ljudima?

Valjalo bi ih upitati kada će petokraka, srpovi i čekići biti zabranjeni u javnom prostoru naše Države?! Ili će i u idućih trideset godina u Hrvatskoj biti na javnoj sceni nijekanje ili opravdavanje zločina jednih, a sotoniziranje i preuveličavanje onih drugih! Ponavljamo svaki zločin je zločin i ni s čim se ne može opravdati.

Duboko, u same temelje našega Domovinskoga i obrambenoga rata utkana je ideja nacionalnoga pomirenja! Nositelj te ideje je bio dr. Franjo Tuđman. On je pokret, koji je osnovao s nekolicinom hrabrih ljudi, nazvao HDZ, ističući u samome nazivu hrvatstvo, demokraciju, zajedništvo i pomirenje svih hrvatskih ljudi. Golema većina hrvatskoga naroda mu je povjerovala i slijedila taj put.

Pod njegovim vodstvom ostvarili smo pobjedu, oslobodili okupirane dijelove naše Domovine i oživotvorili san svih onih koji su se za slobodu i samostalnost Hrvatske borili u minulim ratovima, u prvome, drugome svjetskome ratu i u svim ostalim bitkama i bojevima kroz povijest, koja nam kao narodu, najčešće, nije bila naklonjena! Mi u Domovinskome ratu nismo pitali jedni druge iz kakvih obitelji dolazimo, nije nas interesiralo na čijoj i kojoj su strani bili naši očevi i djedovi u 2. svjetskome ratu! Bili smo jedno srce i jedna duša, spremni jedni za druge i za Hrvatsku učiniti sve što se od nas traži!

Takvu smo Hrvatsku, ponosnu, slobodnu, punu zanosa i poleta predali u ruke političarima! Nismo im predali priče o partizanima i ustašama! Ta smo poglavlja iz naše povijesti ostavili iza sebe. A oni su, osobito, oni koji su naslijedili Tuđmana, na kormilu države, ponovno otkopali rovove, puni žara i zanosa u traženju ”ustaških zmija ”. Iza 2000. sustavnom detuđmanizacijom s ciljem deokroatisiranja,

kompromitirali su tu veliku i plemenitu ideju nacionalnoga pomirenja!

Ovom prilikom, obraćamo se hrvatskoj javnosti, posebice braniteljima, našim suborcima i poručujemo im da moramo sačuvati jedinstvo i slogu koja nas je resila u ratu! Da ne nasjedamo ni na kakve podjele, kao na primjer pokušaje da se pripadnike HOSA, regularne postrojbe Hrvatske vojske, diskreditira na potrošenim pričama o ustašama i partizanima, o fašistima i antifašistima.

Tim više što mi jako dobro znamo kako su izgledali i što su činili crveni antifašisti s JNA i četničkim formacijama diljem Hrvatske i Bosne i Hercegovine! Bili su na našem nišanu i izgubili su rat! Kao gubitnici, nažalost, ostavili su iza sebe i u ovome ratu, krvave i zločinačke tragove! Baš onako kako su to činili nacisti, fašisti i komunisti!

Glede pozdrava Za dom spremni, želimo reći slijedeće: Točno je da se taj pozdrav rabio za vrijeme Domovinskoga rata i da ga nisu rabili samo hosovci! Nikome nije tada padalo na pamet razmišljanje o podrijetlu toga pozdrava! Taj je pozdrav i na znaku kojeg su nosili pripadnici postrojbe HOS-a!

Prema tome, bez obzira na određena stajališta nekih ljudi, pa i institucija,, pozdrav je ubaštinjen u tekovine našega Domovinskog, obrambenog i antifašističkog rata! Branitelji, koji su se tako pozdravljali nisu išli u osvajanje tuđih teritorija, nisu ratovali u Srbiji, već za svoj dom, za koji su mnogi spremno položili život.

Pozdrav "za dom spremni" nastao je puno prije osnutka ustaškog pokreta i nastanka NDH. Njime su se u ustaškoj vojnici služili svega godinu dana. Potom su dodali pozdravu, poglavnika! Dakle, ustaše su se pozdravljale "Za dom i poglavnika spremni", što u domobranstvu i u ostalim dijelovima oružanih snaga, kao i u građanstvu nije bilo prihvaćeno. U dublje povijesne raspre ne želimo i nećemo ulaziti, kao i što nećemo ni nasjedati ustaškim, kosovskim, udbaškim, partizanskim i drugim antihrvatskim pričama.

U međuvremenu, iz godine u godinu, ti isti nam tresu duhovne, gospodarske i demografske temelje suverene, slobodne i demokratske Hrvatske! Jasno, po potrebi pozivaju se na nas i naše zasluge! Umjesto nas govore na obljetnicama naših ratnih, pobjedničkih operacija. Pokraj nas živih, tumače, ako treba i Domovinski rat! A Slavonija, hrvatska žitnica i hraniteljica, po kolodvorima ispraća svoju djecu koja napuštaju Domovinu u potrazi za boljim i dostojnijim životom! Ni u ostalim hrvatskim pokrajinama nije puno bolje stanje!

Branitelji su utkali svoje živote u biće hrvatske države. Mnogi su pali i umrli da bi Hrvatska živjela! U ime njihovih žrtvovanih života i u ime njihovih obitelji, očeva, majki, braće, sestara i djece, mi još uvijek živi, postavljamo pitanja o našoj hrvatskoj sadašnjosti i budućnosti!

Tražimo od mjerodavnih ljudi i struktura djelatne odgovore na egzistencijalna pitanja demografske, a ne političke, birokratske fraze i floskule! I još nešto: Molimo državne institucije i nositelje vlasti da poštuju vrijednost i spremnost hrvatskih ljudi, koja ih je označavala i resila u Domovinskome ratu, a i danas ih resi, označuje i čini ponosnima da žive i ginu za Dom!

Domovini vjerni!

General bojnik Ivan Tolj

General bojnik Ivan Kapular

Pričuvni general bojnik Andrija Hebrang

Admiral Davor Domazet Lošo

General pukovnik Josip Čuletić

General pukovnik Željko Šiljeg

General bojnik Žarko Tole

General bojnik Marinko Krešić

General pukovnik Mile Ćuk

Stožerni brigadir Rajko Dumančić

General bojnik Ljubo Ćesić Rojs

General bojnik Zlatan Mijo Jelić

General bojnik Rahim Ademi

General bojnik Miljenko Galić
General pukovnik Živko Budimir
General bojnik Blago Dujmović

<https://kamenjar.com/pismo-javnosti-hrvatskih-generalala/>
<https://narod.hr/hrvatska/hrvatski-general-i-o-odluci-o-zds-pozdrav-je-ubastinjen-u-tekovine-nasega-domovinskog-obrambenog-i-antifasistickog-rata>
<https://direktno.hr/direkt/objavljujemo-otvoreno-pismo-16-hrvatskih-generalala-hrvatskoj-javnosti-evo-sto-su-porucili-o-hos-pozdr-196626/>
<https://www.hkv.hr/vijesti/domovinski-rat/34378-pismo-16-hrvatskih-generalala-hrvatskoj-javnosti-ne-nasjedati-na-podjele.html>
<http://glasbrotnja.net/16-hrvatskih-generalala-otvorenom-pismu-trazimo-odgovore-egzistencijalna-pitanja-demografske-a-ne-politicke-birokratske-floskule-jalove-rasprave-proslosti/>
<https://hrvatskonebo.org/2020/06/08/pismo-16-hrvatskih-generalala-hrvatskoj-javnosti-ne-nasjedati-na-podjele/>

MLADEN PAVKOVIĆ: VRIJEME JE DA SE RAZNIM SMUTLJIVCIMA KAŽE - DOSTA

09 Lipanj 2020

Dvanaestorica hrvatskih generala i ratnih zapovjednika još su se 28. rujna 2000. godine otvorenim pismom obratili hrvatskoj javnosti, protestirajući i skrećući pažnju na vrijeđanje i omalovažavanje Hrvatske vojske, ali i protiv Haaškog suda. To su bili: stožerni general u mirovini Janko Bobetko, admiral Davor Domazet Lošo, general pukovnik Ivan Čermak, general pukovnik u mirovini Ivan Basarac, general pukovnik Krešimir Ćosić, general pukovnik Ante Gotovina, general bojnik Damir Krstičević, general bojnik Ivan Kapular, general bojnik Mirko Norac, general bojnik Miljenko Filipović, general bojnik u mirovini Ivan Korade i general bojnik u mirovini Nojko Marinović.

Pismo koje su tada uputili naišlo je na iznimno zanimanje javnosti, a sve ono što su naveli manje-više može se ponoviti i danas.

General Krstičević jednom je u Hrvatskom saboru u svezi toga odgovorio notornom i političkom „bezveznjaku“ Nenadu Staziću da je bio među generalima koji su ovo pismo potpisali i da bi to učinio –opet, jer su se hrvatski branitelji borili za istinu o Domovinskom ratu i da je on čist!

Nu, pismo se tada nije dopalo žalosnom predsjedniku RH Stjepanu Mesiću, on je kao tadašnji Vrhovni zapovjednik Oružanih snaga po hitnom postupku poslao generale(one koje je mogao) u – mirovinu.

Ovih dana pismo javnosti poslalo je čak 16 hrvatskih generala i ratnih zapovjednika: general bojnik Ivan Tolj, general bojnik Ivan Kapular, pričuvni general bojnik Andrija Hebrang, admiral Davor Domazet Lošo, general pukovnik Josip Ćuletić, general pukovnik Željko Šiljeg, general bojnik Žarko Tole, general bojnik Marinko Krešić, general pukovnik Mile Ćuk, stožerni brigadir Rajko Dumančić, general bojnik Ljubo Ćesić Rojs, general bojnik Zlatan Mijo Jelić, general bojnik Rahim Ademi, general bojnik Miljenko Galić, general pukovnik Živko Budimir i general bojnik Blago Dujmović.

U otvorenom pismu uz ostalo podsjećaju na mnoge Hrvate koji su pod pozdravom „Smrt fašizmu-sloboda narodu“ bez suda i suđenja stradali nakon Drugog svjetskog rata za što se nikada nitko nije ispričao, a još manje odgovarao.

Također su ukazali na pravednu presudu Visokog prekršajnog suda RH, kojom je dopušteno, slobodno i nekažnjivo izvoditi pjesmu Bojna Čavoglave i u kojoj se, između ostalog, nalazi i pozdrav ili poklič Za dom spremni!

- Ovom prilikom, obraćamo se hrvatskoj javnosti, posebice braniteljima, našim suborcima i poručujemo im da moramo sačuvati jedinstvo i slogu koja nas je resila u ratu! Da ne nasjedamo ni na kakve podjele, kao na primjer pokušaje da se pripadnike HOS-a, regularne postrojbe Hrvatske vojske, diskreditira na potrošenim pričama o ustašama i partizanima, o fašistima i antifašistima-poručili su generali.

U ime palih i umrlih za hrvatsku Domovinu, postavili su i pitanja o hrvatskoj sadašnjosti i budućnosti i odlučno zatražili od državnih institucija da poštuju vrijednosti i spremnost hrvatskih ljudi, koja ih je označavala i resila u Domovinskome ratu.

Bilo je očito krajnje vrijeme da se makar i na ovaj način jave hrvatski generali i ratni zapovjednici, jer tamo gdje je počelo pljuvanje i bljuvanje po hrvatskih braniteljima i stradalnicima Domovinskoga rata sve se više nastavlja i dalje, i to pretežno od onih koji su „ratovali“ u podrumima ili su pak bili ratni dezerteri, izdajice ili profiteri.

Također je vidljivo i iz „aviona“ da se neprestano preokreću stvari, da se govori i piše o raznim jasenovcima i kolektivno okrivljuje Hrvate, dok se one koji su 1991. bili prvi kad je trebalo – prešućuje, falsificira, marginalizira, pa čak i na montiranim sudskim procesima osuđuje i zatvara.

Većina medija je nažalost u rukama ekstremno lijevih i oni nažalost i dalje (svaka čast iznimkama) svakodnevno stvaraju ružnu sliku o Hrvatskoj, a poglavito o onima koji su se borili i izborili za slobodnu, samostalnu i neovisnu državu!

Stoga je bilo krajnje vrijeme da i hrvatski generali i ratni zapovjednici kažu – dosta.

Vjerujemo da će ovo pismo umnogome podržati i brojne braniteljske udruge, jer stvarno je dosta da nam razno-razni smutljivci i dalje kroje sudbinu.

Mladen Pavković,

predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.)

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21827-mladen-pavkovic-vrijeme-je-da-se-raznim-smutljivcima-kaze-dosta>

<http://www.tjedno.hr/generali-podrzali-presudu-o-poklicu-za-dom-spremni/>
J. Pečarić, Mladen Pavković, Zagreb, 2020.

KARAMARKO: SLOBODNO MOŽEMO IZREĆI NE USTAŠKI, NEGO ZNG-OVSKI, HV-OVSKI, HOS- OVSKI I THOMPSONOVSKI POZDRAV "ZA DOM SPREMNI"

09. Lipnja 2020.

Ne znam postoji li narod s toliko tereta nametnute krivice na plećima kao naš hrvatski. Još uvijek se bojažljivo krećemo povijesnim bespućima poput sjena. A nakon Domovinskog obrambenog rata imamo puno pravo napokon biti svoji na svom. Imamo pravo biti pobjednici! Ali nismo uspjeli savladati niz kompleksa, smišljeno nametnutih upravo od onih koje smo porazili u tom ratu, braneći opstanak, ali i stvarajući demokratske vrijednosti. U Domovinskom ratu nismo samo pobijedili velikosrpsku, četničku armadu i slomili iluziju o "Dušanovom carstvu", nego smo stvorili suverenu i demokratsku državu slobodne misli i nacionalne samosvijesti koja ne isključuje druge i drugačije. Dakle, ostvarili smo i dobili sve ono što '45. nismo – nacionalnu slobodu i demokraciju. Završetak Drugog svjetskog rata donosi crveni fašizam i ono što on jest - masovne zločine, teror, diktaturu, kult ličnosti i progona svake slobodarske, nacionalne misli. Ideja o neovisnosti se temeljito sotonizira i time nameće kompleks krivice. Stručnjaci kolektivne psihoze bi imali o tome štošta reći. I kad smo htjeli povjerovati da ćemo nakon pomirbe dočekati ispriku onih koji su bili stupovi, apologeti, graditelji tog crvenog fašističkog mraka i ljubitelji zločinca planetarnog kalibra, dogodio se apsurd. Spoznaja da je "pomirba" za te i takve bila farsa i samo tranzicijski period preživljavanja. Ali i izražena potreba da sačuvaju svoju "religiju", odnosno prenošenje ideološke supstancije i istih vrijednosti iz Jugoslavije u novu hrvatsku državu. Da bi to ostvarili, potrebni su mediji i kapital. A to imaju. Jer '90-ih se dogodila, tek sad shvatljiva, podjela – neki su dobili kapital, a neki olovo (Paradžik, Barešić, Kraljević, Pavlović, itd.).

Svi preduvjeti da se nastavi pritisak na kolektivnu psihu daljnjim nametanjem krivice i autocenzure još postoje. Širok je spektar mogućnosti. Od mahanja hrvatskom genocidnošću kroz povijest, izmišljenih zločina u Domovinskom obrambenom ratu, do trivijalnih, iritantnih simboličnih detalja. Nekima jako smeta ako, primjerice, hrvatski grb počinje bijelim poljem (što ćemo s crkvom Sv. Marka?), a veliki problem su i HOS-ovo znakovlje ili spomen-ploče poginulim HOS-ovim braniteljima. Svjedočili smo infantilnom ponašanju u Okučanima slučajnog podstanara na Pantovčaku (isti se proslavio izjavom o nepriznavanju Dana državnosti i bacanjem HOS-ove ploče te brutalnim obrušavanjem na pozdrav "Za dom spremni").

Sa zanimanjem sam pročitao obraćanje poštovanog akademika Josipa Pečarića Ustavnom sudu Republike Hrvatske u kojem logično dokazuje da se taj pozdrav ne može vezati isključivo uz NDH i ustaše, već uz stvaranje Domobranskih organizacija još '30-ih godina, počevši od Argentine 1931. godine. Dakle, Pavelić se "očeošao" o taj pozdrav. Kao što pouzdano znamo da isti nije izmislio hrvatsku zastavu i grb, niti je skladao Lijepu našu. Siguran sam da svi pupovcoidi,

habulinoidi te orkestar onih koji troše hektolitre tinte pišući o mnoštvu "hrvatskih istočnih grijeha" (da bi naše glave bile još pognutije) zarađuju i žive od hrvatskih kuna. Vrijedi napomenuti da ih je i Pavelić imao u džepu, što antifa bratiju ne smeta previše.

Zato slobodno možemo izreći ne ustaški, nego ZNG-ovski, HV-ovski, HOS-ovski i thompsonovski pozdrav "Za dom spremni" iz legendarnih Čavoglava! Jedino ljubomornim čuvanjem svih simbola iz Domovinskog rata izrazit ćemo trajno duboko poštovanje svim braniteljima, stvarateljima suvremene Republike Hrvatske, osobito onima koji su dali svoje živote. Jer oni nisu bili samo vjerni domovini, već potpuno za dom spremni – obraniti je i žrtvovati svoje živote da bi Hrvatska živjela! Za razliku od onih koji su bili za dom nespremni!

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/21820-karamarko-slobodno-mozemo-izreci-ne-ustaski-nego-zng-ovski-hv-ovski-hos-ovski-i-thompsonovski-pozdrav-za-dom-spremni>

PISMO G. TOMISLAVU KARAMARKU

Poštovani g. Karamarko,

Zahvaljujem Vam se na komentaru objavljenom na portalu dragovoljac.com koji je na neki način i komentar moga pisma poslanog Predsjedniku Ustavnog suda RH:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21790-akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrdite-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

<https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

Završavate ga riječima:

Zato slobodno možemo izreći ne ustaški, nego ZNG-ovski, HV-ovski, HOS-ovski i thompsonovski pozdrav "Za dom spremni" iz legendarnih Čavoglava! Jedino ljubomornim čuvanjem svih simbola iz Domovinskog rata izrazit ćemo trajno duboko poštovanje svim braniteljima, stvarateljima suvremene Republike Hrvatske, osobito onima koji su dali svoje živote. Jer oni nisu bili samo vjerni domovini, već potpuno za dom spremni – obraniti je i žrtvovati svoje živote da bi Hrvatska živjela! Za razliku od onih koji su bili za dom nespremni!

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/21820-karamarko-slobodno-mozemo-izreci-ne-ustaski-nego-zng-ovski-hv-ovski-hos-ovski-i-thompsonovski-pozdrav-za-dom-spremni>

<https://kamenjar.com/karamarko-ne-znam-postoji-li-narod-s-toliko-tereta-nametnute-krivice-na-plecima-kao-nas-hrvatski/>

Meni su dragi svi ovi nazivi koje spominjete za ZDS.

Ne smeta mi ni njima omiljena tvrdnja da je to ustaški pozdrav, kada bi se oni držali činjenice koju ja navodim u svom pismu:

Tako poznati hrvatski povjesničar Ivo Rendić Miočević (Hrsvijet, 29. kolovoza 2017.) tvrdi:

...danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhofašistički je poklik.

(pogledajte npr. njegov tekst:

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/48288-ivo-rendic-miocevic-je-li-danasnja-hrvatska-postustaska-ili-postkomunisticka-zemlja>

Nadam se da ste i u pismu šesnaestorice hrvatskih generala koji kako je Domovinski rat bio antifašistički, tj. da je agresija Srbije bila fašistička, što možete vidjeti još iz naslova moje knjige: *Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015.:

<https://kamenjar.com/pismo-javnosti-hrvatskih-general/>

<https://narod.hr/hrvatska/hrvatski-general-i-o-odluci-o-zds-pozdrav-je-ubastinjen-u-tekovine-nasega-domovinskog-obrambenog-i-antifasistickog-rata>
<https://direktno.hr/direkt/objavljujemo-otvoreno-pismo-16-hrvatskih-general-a-hrvatskoj-javnosti-evo-sto-su-porucili-o-hos-pozdr-196626/>
<https://www.hkv.hr/vijesti/domovinski-rat/34378-pismo-16-hrvatskih-general-a-hrvatskoj-javnosti-ne-nasjedati-na-podjele.html>
<http://glasbrotnja.net/16-hrvatskih-general-a-otvorenom-pismu-trazimo-odgovore-egzistencijalna-pitanja-demografske-a-ne-politicke-birokratske-floskule-jalove-rasprave-proslosti/>

Međutim Srpsko-hrvatskoj koaliciji koja je danas na vlasti u RH, a lako je moguće da će i dalje ostati na vlasti (bilo lijevo, bilo desno krilo te koalicije, bilo zajedno o čemu sam pisao u Hrvatskom tjedniku još prije drugog kruga Predsjedničkih izbora) NE SMIJU priznati takve činjenice.

Mi ne možemo računati na takvu Hrvatsku o kojoj govorim u naslovu te knjige dok god u Hrvatskoj imamo vlast koja napada ZDS. Oni tim napadima samo poručuju svojim gazdama da su i dalje poslušni, da su im oni važniji od hrvatskog naroda. Uostalom moje pismo je i upućeno Predsjedniku tog Suda koji dolazi iz redova HDZ-a. Zato pogledajte i što o svemu tome pišu i iz U IME OBITELJI: <https://narod.hr/hrvatska/u-ime-obitelji-predsjednik-ustavnog-suda-separovic-zloupotrebljava-sud-za-pogodovanje-u-predizbornoj-kampanji>
<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/21816-u-ime-obitelji-predsjednik-ustavnog-suda-separovic-zloupotrebljava-sud-za-pogodovanje-u-predizbornoj-kampanji>

Još je Sanader kao predsjednik Vlade napadao ZDS. U tadašnjim napadima na Thompsona važnu ulogu je odigrala njegova ministrica vanjskih poslova Kolinda Grabar Kitarović.

Kao Predsjednica ona je zapravo bila pokretač hajke na potpisnike Pisma ZDS iz 2015- koje smo poslali njoj i Vama. U mojoj knjizi: J. Pečarić, *Predsjednica i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019. objavljen je komentar **KARAMARKO I ZDS** iz kojega je razvidno da Vi niste ni tada sudjelovali u toj "priči" iskazivanja svoje poslušnosti i odanosti moćnicima u svijetu kojima smeta samo postojanje RH. Zanimljivo je da je uloga tadašnjeg predsjednika Vlade, a današnjeg predsjednika RH. Naime dan prije veličanstvenog Thompsonovog koncerta u Kninu, kada je Predsjednica najavila dolazak, ali nije jer nisu uspjeli nagovoriti Thompsona da se odrekne sebe, branitelja i svog naroda, jer tako svjetski moćnici traže, bio je mimohod u Zagrebu. Organizator je bila Milanovićeva vlada. Oni su odobrili nastup HOS-ovaca s njihovom zastavom i grbom koji je odobren od hrvatskih vlasti. Ne znam je li tome razlog neposlušnost ili im nije bilo jasno što žele svjetski moćnici, ili samo činjenica da je Račan bio taj koji je odobrio grb HOS-a sa ZDS. U tu borbu oko prvenstva u iskazivanju poslušnosti svjetskim moćnicima uključio se Plenković. Kada su predstavnici agresora i njihove sluge zatražile uklanjanje ploče u Jasenovcu s grbom koje su odobrile Hrvatske vlasti on je poslušao, ali na način kako je to učinio Sanader kod svojevremenog Mesićeva proglašenja hrvatskih generala koje je zbog njihova pisma Mesić proglasio veleizdajnicima. Na tu sličnost dvaju pisama naših generala upozorava nas i Mladen Pavković:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21827-mladen-pavkovic-vrijeme-je-da-se-raznim-smutljivcima-kaze-dosta>

Naime, tada je Sanader tvrdio da bi i on učinio isto, ali bi prvo razgovarao s njima, pa je slično tome danas Plenković “maknuo” tu ploču”

Time je izvojevao pobjedu u utrci za prvog HDZ-ovca pa mu je tadašnja Predsjednica upravo izjavom o ZDS iskazala poslušnost.

Danas kada za potrebe izbora i osiguranja dalje vlasti Srpsko-hrvatske koalicije imamo i potpuni obrat kod Milanovića pa je on glavni u toj borbi tko je veći sluga svjetskim moćnicima (a za to je najvažniji korak biti srpski sluga) ili je to samo predstava, ne znam.

Vi ih g. Karamarko bolje znate pa vjerojatno i znate odgovor.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21864-pismo-g-tomislavu-karamarku>

PRILOG

KARAMARKO I ZDS

Peticija ZDS nije bila poslana samo Predsjednici RH već i Predsjedniku HDZ-a . Poslije oštrog reagiranja iz Ureda Predsjednice, nije uslijedio slično reagiranje iz HDZ-a. Naime HDZ priopćio na međumrežju da službenih pozdrava ima dovoljno, te da je potrebno rješavati goruće probleme.

Jasno je da Karamarko nije ni mogao tada reći što doista misli o Peticiji poslije takvog reagiranja Predsjednice, ali se iz takvog reagiranja moglo pretpostaviti da misli drugačije.

I doista što misli o ZDS doznali smo ovih dana.

S Karamarkom je razgovarao Kazimir Mikašek-Kazo:

HOS-ov pozdrav „Za Dom spremni“? Što mislite o tome?

Pod pozdravom „Za Dom spremni“, HOS kao legitimni dio Oružanih snaga Republike Hrvatske borile su se, stvarale i stvorile slobodnu, demokratsku i parlamentarnu Republiku Hrvatsku, nasuprot diktatorskoj komunističkoj Jugoslaviji porazivši usput i četničku ideju o velikoj Srbiji. Demokracija i parlamentarizam koji su stvoreni i pod tim pozdravom u potpunoj su opreci sa bilo kakvim totalitarizmom. Potpuno je suludo tvrditi da bilo tko u Hrvatskoj želi neki povratak u NDH, jer u današnjim međunarodnim okolnostima to jednostavno nije moguće kada bi i bilo takvih suludih ideja. U tom kontekstu svi mrziteljski napadi na branitelja, domoljuba i pjevača Marka Perkovića zbog pozdrava „Za Dom spremni“ za svakoga su koji imalo voli Hrvatsku suludi i neshvatljivi.

Danas kada se vode žestoke polemike o pozdravu „Za Dom spremni“, kada nakon reakcije predsjednice Kolinde Grabar Kitarović o povijesnom karakteru tog pozdrava važno je što Vi mislite o tome?

Za svakog povjesničara koji tu znanost promatra kao nužno promjenjivu kategoriju koja je podložna revizijama, sve ono što se dogodilo jučer već je povijest. Dakako, pozdrav „Za Dom spremni“ povijesni je hrvatski pozdrav iz 1929. godine kada je nastao zametak ustaškog pokreta nakon krvoprolića u Beogradskoj skupštini! „Za Dom spremni“ je stari povijesni hrvatski pozdrav od Nikole Šubića Zrinskog do Velebitskog ustanka, upotrebljavan u različitim inačicama, ali uvijek sa isključivo obrambenim karakterom. Treba podsjetiti povijesne neznalice ili one zlonamjernike da je u vrijeme Velebitskog ustanka 1932. godine KPJ u egzilu imala prijateljske i odlične odnose sa „Ustaškim pokretom“, jer su bili na istoj crti borbe protiv velikosrpske Kraljevine Jugoslavije. Gola je činjenica da je i NDH hrvatska povijest bez obzira koliko turobna bila, pa je samim time i pozdrav „Za Dom spremni“ povijesni pozdrav unatoč tome što je u tom razdoblju doveden u pitanje zbog dokazanih i nedokazanih zločina Pavelićevog režima. Jer zločine nije počinio pozdrav od tri riječi, pozdrav „Za Dom spremni“! Zločin i režimi uvijek imaju svoje ime i

prezime, a sve najvažnije hrvatske institucije od Crkve do politike, pa i ja sam, više puta su snažno osudile sve zločine svih totalitarnih režima uključujući i zločine počinjene u NDH. Konačno, pozdrav „Za Dom spremni“ u Domovinskom ratu vjerodostojan je dokaz da je to antifašistički, obrambeni povijesni hrvatski pozdrav, jer Domovinski rat je hrvatska povijest u svom najsajnijem izdanju! Konačno, ne postoji pozdrav „Za Poglavnika i Dom spremni“ u današnjoj uporabi što bi moglo biti sporno i kompromitirajuće, jer Poglavnika nema ukoliko se upravo ne rađa na lijevom političkom spektru, ali pod sasvim drugim sloganima!?

<http://7dnevno.hr/kolumnisti/kazimir-mikasek-kazo-karamarko-pobjednik/>

**THOMPSONOV MENADŽMENT ODGOVORIO
BORISU MILOŠEVIĆU, PREDSEDNIKU SNV-A:
‘PITAJTE PREŽIVJELE STRADALNIKE IZ
DOMOVINSKOG RATA, JE LI ZA NJIH BOJNA
ČAVOGLAVE BUDNICA’**

17. lipnja 2020. u 23:18

“Boris Milošević kao i njegov tutor Pupovac posljednjih dana pokušavaju kroz medije sklone četnikovanju progurati tezu o povezanosti odluke Visokog prekršajnog suda RH u Zagrebu kako pjesma “Bojna Čavoglave” ne remeti javni red i mir s gnjusnim porukama protiv Srba u Zagrebu.”, napisao je menadžment pjevača Marka Perkovića Thompsona na Facebooku u reakciji na izjave predsjednika Srpskog narodnog vijeća Borisa Miloševića.

> Podsjećaju li grafiti mržnje na neke druge Pupovčeve ‘dokaze’ o tome kako je Srbima loše u Hrvatskoj?

> Pupovčeva supruga i dalje napada Thompsona i Domovinski rat

> Pročitajte reakcije na odluku o ‘Za dom spremni’ na početku Thompsonove pjesme ‘Bojna Čavoglave’

> Hrvatski generali o odluci o ‘ZDS’: ‘Pozdrav je ubaštinen u tekovine našega Domovinskog, obrambenog i antifašističkog rata’

Njihovu objavu prenosimo u cijelosti.

“Danas je ničim izazvan, Boris Milošević, predsjednik stranke koju je utemeljio krvnik i ratni zločinac Goran Hadžić preko NI poručio Hrvatima kako bi on kaznio Thompsona zbog pjesme “Bojna Čavoglave” jer veliča NDH kao i to da pitamo preživjele iz Jasenovca je li pjesma “Bojna Čavoglave” budnica.

Boris Milošević kao i njegov tutor Pupovac posljednjih dana pokušavaju kroz medije sklone četnikovanju progurati tezu o povezanosti odluke Visokog prekršajnog suda RH u Zagrebu kako pjesma “Bojna Čavoglave” ne remeti javni red i mir s gnjusnim porukama protiv Srba u Zagrebu.

Dovoditi u vezu Thompsona i “Bojnu Čavoglave” s gnjusnim porukama protiv žena i djece od prije nekoliko dana koje svaki normalan čovjek treba osuditi ili javno po tko zna koji put lagati kako Thompson izvodi pjesmu “Jasenovac i Gradiška Stara” mogu samo oni koji su za čin agresije na Hrvatsku nagrađeni porazom i nikako ne pristaju na suvremenu Hrvatsku kao svoju državu.

Podsjećamo gospodina Borisa Miloševića kako je pjesma Bojna Čavoglave nastala u jeku napada na Hrvatsku od strane pobunjenih Srba i ostalih četnika potpomognutih jugo vojskom. Kada je pjesma “Bojna Čavoglave” koja je hrabrila domovinu nastala, ti krvoloci su se već do tada naubijali i razorili velik dio Hrvatske.

Gospodinu Miloševiću predlažemo da napravi anketu među stradalnicima od četničke ruke u Domovinskom ratu, neka njih pita jeli za njih “Bojna Čavoglave budnica.

Naravno, nama je oduvijek bilo jasno tko i za čiji račun širi laži o Thompsonu kao širitelju mržnje, tko po svijetu lobira i prijete vlasnicima dvorana kako bi otkazali dvorane pa uz pomoć sklonih im medija to prikazali kao zabranu Thompsonova koncerta kao što nam je jasno i tko naručuje te video montaže koje prikazuju Thompsonove koncerte s ubačenim falsificiranim materijalom i podmeće ih kako bi nekoga uvjerili da Thompson izvodi pjesmu "Jasenovac i Gradiška Stara" na svojim koncertima."

Milošević: "Pitajte preživjele iz Jasenovca je li pjesma 'Bojna Čavoglave' budnica"

Podsjetimo, predsjednik SNV-a rekao je, kad bi on bio sudac, da bi zbog ustaškog pozdrava prije kaznio Thompsona nego Rosu: "Zato što je gospodin Perković i ranije izražavao simpatije prema NDH".

Boris Milošević rekao je za N1 da ga ne iznenađuju najnoviji transparenti i drugi ispadi s nekima od najgorih dosadašnjih poziva na mržnju:

"Ovi ispadi nisu izolirani, oni su konstantni, te se pojavljuju ciklički svakih nekoliko mjeseci. Dođu u fokus javnosti tako da se javnost u ciklusima zgraža, govori se: 'Kako je to moguće?!', 'To je ružno'."

Nakon takvog ciklusa, nastavio je, problem s nacionalističkom mržnjom nastavlja kipjeti ispod površine, sve dok opet ne dođe vrijeme da se mora razgovarati o toj temi.

"Država ne šalje jasne i nedvosmislene poruke prema tim pojavama. Imamo situaciju da se na stadionima stalno čuju povici mržnje: 'Ubij Srbina!' Ali, ne samo to, nego i: 'Ubij tovara!'", kaže Milošević.

"Problem je dublji od politike, pravosuđa ili policije. To je strukturni problem društva. U svim porama društva stvari se prešućuju, ne tretiraju se na adekvatan način. I onda svakih nekoliko mjeseci imamo poruke mržnje, koje prerastaju i u fizičko nasilje", objasnio je ciklus nacionalističkih ispada u društvu.

Za bilo kakvo relativiziranje ili drugačije tretiranje ZDS kao poruka mržnje u jednim situacijama odnosno patriotske parole iz povijesti, on kaže da takvo stanje nije održivo.

"Ne može ZDS biti govor mržnje, a u toj pjesmi da ne bude govor iz mržnje... Zar se zaboravlja da je riječ o pjevaču koji je javno izražavao simpatije prema NDH i Paveliću, koji je pjevao o Jasenovcu i Gradišci Staroj?", aludirao je predsjednik SNV-a na Marka Perkovića Thompsona.

"To je jedan paradoks. Ja da sam sudac, prije bih kaznio gospodina Perkovića nego gospodina Rosu za ZDS, baš zato što je i ranije izražavao simpatije prema NDH."

Riječ je o Mariu Rosi, pjevaču lakih nota iz Makarske, koji je u kolovozu 2019., prvi u Hrvatskoj, osuđen zbog ustaškog pozdrava.

<https://narod.hr/hrvatska/thompsonov-menadzment-odgovorio-borisu-milosevicu-predsjedniku-snv-a-pitajte-prezivjele-stradalnike-iz-domovinskog-rata-je-li-za-njih-bojna-cavoglave-budnica>

POTPISNIK PETICIJE HRT-U NIKOLA ŠTEDUL U BUDNICI

Svjedoci ste ofanzive onih snaga u RH koji nisu bili sretni zbog pobjede hrvatskih branitelja u Domovinskom ratu u kome su, da parafraziram Slobodana Miloševića, branitelji napravili zečeve od vojnika fašističkog agresora. Peticija HTV-a je prosvjed protiv televizije kojoj hrvatski građani moraju plaćati a oni provode Memorandum SANU 2 kojim se promovira velikosrpska politika o 'srpskom svetu'. Peticija je poslana pošto je za dva dana sakupljeno 539 potpisa a zatim je stavljena i na Internet. Do sada je na Internetu Peticiju potpisalo još 2,200 naših ljudi.

<https://community.sumofus.org/petition/67e6d627-44c7-440c-bc35-388bb914e88f/?source=mlt>

Jedan od prvih potpisnika je i velika hrvatska legenda Nikola Štedul. On je danas gost u Budnici:

'U SLUŽBI SAVJESTI'

11/04/2021

Nikola Štedul je jedan, ako ne i zadnji preživjeli velikan hrvatske borbe za samostalnost. Budnica u ponedjeljak, 12. travnja ima privilegij predstaviti ga ekskluzivno najširoj hrvatskoj javnosti prigodom nacionalne televizijske promocije njegove memoarske knjige "U službi savjesti", za koju urednik Josip Pavičić i profesor Prosperov – Novak, kažu da je vrhunska drama s autentičnim životnim događajima, idealna za snimanje svjetske filmske uspješnice.

Gledatelji Osječke TV, Mreža TV Zagreb, Dalmacija TV Split, Diadora TV Zadar, te SBTV, imat će prigodu od 20 sati čuti Nikolu Štedula o razlozima zbog kojih je predsjednici Republike Kolindi Grabar Kitarović pri ceremoniji uručivanja državnog odličja rekao na dan sjećanja na žrtve komunističkog režima, da on nije žrtva, nego pobjednik i da pripada pobjedničkom narodu.

Imat će hrvatski narod prigodu ekskluzivno čuti što je Štedul rekao iscrpljenom Miri Barešiću u švedskom zatvoru, kako je Barešić reagirao, zatim o nikada objavljenim detaljima razgovora s Brunom Bušićem u Londonu. Čut će hrvatski narod neposredna svjedočenja Nikole Štedula o ponašanju tajnih službi slobodnog svijeta, Australaca, Nijemaca, Britanaca, Šveđana, zašto je i s kojim riječima Štedul odbio suradnju britanske tajne službe i kako je Australija kršila svoje standarde i zakone pod utjecajem jugoslavenskih tajnih službi.

Prvi put će javnost imati prigodu čuti detalje razgovora Nikole Štedula s predsjednikom Tuđmanom, svjedočenje o susretu oči u oči s nalogodavcom atentata Josipom Perkovićem i čitavom nizu detalja od kojih zastaje dah. O memoarima Nikole Štedula telefonski će u emisiji govoriti urednik i nakladnik Josip Pavičić, koji će predstaviti sadržaj s nekoliko najdramatičnijih detalja, a o kulturološkoj i identitetskoj vrijednosti knjige govorit će profesor Prosperov Novak.

Jesu li svjedočanstva, znanje i mudrost Nikole Štedula putokaz izmučenom hrvatskom narodu danas? Možda nakon bitke za oslobođenje Hrvatske nakon srpske agresije nije bilo savršenijeg trenutka, da čovjek koga mnogi smatraju zadnjim članom velike povijesne četvorke, koju u hrvatskoj memoriji na svoj način čine Bruno Bušić, Miro Barešić, Zvonko Bušić i Nikola Štedul, javnosti pošalje pobjedničku poruku, poruku utemeljenu na vlastitom životu. Nemojte propustiti čuti istinskog velikana, Budnica u ponedjeljak navečer.

<https://kamenjar.com/nikola-stedul-u-budnici-u-sluzbi-savjesti/>

Poznato je i to da se svi koji služe onim moćnicima u svijetu koji su podržavali i/ili pomagali fašističku agresiju na Hrvatsku lako prepoznaju jer moraju napadati pozdrav ZA DOM SPREMNI. Danas pokušavaju donijeti i zakon po kojemu se kriminalizira pozdrav kojim je branjen Vukovar i s kojim su hrvatski branitelji napravili zečeve od fašističkog srpskog agresora. O tome piše i Zvonimir Hodak u današnjoj kolumni:

*Štoviše, danas na velika zvona traže nadopunu članka 325. KZ-a kojim bi se "sankcionisalo" isticanje fašističkih, ustaških i četničkih simbola te pozdrav ZDS. Inicijativu je pokrenuo **Ognjen Kraus**, predsjednik Židovske općine Zagreb, blizak onom "bivšem ministru hrvatske Vlade...". Otac Ognjena Krausa 1945. godine uspješno i pedantno sankcionirao je, ne samo nošenje tih reakcionarnih simbola, nego i samo razmišljanje o njima. Naime, on je bio "javni tužilac" ili prevedeno na današnji jezik - tadašnji gospodar života i smrti.*

*Lijepo zamišljeno. Mala čela po tko zna koji puta stvaraju velika načela. A moj prijatelj Joso iz Like zove me i pita znaju li drugovi i drugarice za Rezoluciju Europskog parlamenta o važnosti europskog sjećanja koju je Parlamentarna skupština Vijeća Europe usvojila 19. rujna 2019. godine? Da vas dalje ne gnjavim, spomenut ću samo kako se u toj Rezoluciji jednako snažno osuđuje, uz fašizam i nacizam, zamislite što - i komunizam. Siguran sam kako Kraus, Pupi, bivši hrvatski ministar, **Peđa Grbin** i ostali simpatizeri komunizma vrlo dobro znaju da se u toj Rezoluciji ističe kako su "nacistički i komunistički režimi provodili masovna ubojstva, genocid i deportacije te da su doveli do nezapamćenih gubitaka života i slobode u XX. stoljeću, i to u dosad neviđenim razmjerima u ljudskoj povijesti..."*

I sad bi se ti politički "papci" obračunavali isključivo samo sa ZDS-om, ustašama i četnicima, a "memorija pamćenja" im zakazuje jedino na komunizmu. Zlobni i rigidni ognjištari šire trač da su "zaboravili sami na sebe tj. da se radi o bivšim komunjarima koje se lagano zagrijavaju. Za početak mijenjaju Kazneni zakon kako bi ga mogli masovno provoditi". Malo morgen... drugovi!

*Pročitani ste i prije nego što ste počeli. Odyjetnik **Davor Karačić** smatra da je "jedina motivacija i cilj inicijatora Ognjena Krausa i **Milorada Pupovca** kriminalizacija Domovinskog rata". Dobro prepoznao! Nastavlja Karačić: "Ako znamo kako su brojni branitelji tijekom rata koristili pozdrav ZDS, a taj se pozdrav proglasi nezakonitim i zločinačkim, iz toga proizlazi da je cijeli Domovinski rat utemeljen na nezakonitim postavkama i da su svi branitelji zločinci...". Potpisujem.*

<https://direktno.hr/kolumne/ogorceni-slavljenjem-10-travnja-1945-su-na-juris-osvojili-napustene-zidovske-stanove-229193/>

Zato se prisjetimo studije o ZDS koju je napisao upravo Nikola Štedul živi dokaz da bi trebalo zabraniti ne samo simbole nego i stranke nasljednice zločinačke partije nalogodavce i atentata na njega.

Josip Pečarić

PRILOG

NIKOLA ŠTEDUL: O KONFORMIZMU I VIJEĆU ZA SUOČAVANJE S PROŠLOŠĆU, POZDRAVU 'ZA DOM SPREMNI' I FAŠIZMU

7. studenoga 2017

Nikola Štedul borac je za hrvatsku slobodu i samostalnu državu Hrvatsku iz perioda 1945-1990. koji se dosta prešućuje u Hrvatskoj, kao i cijela borba Hrvata za svoju slobodu u tom periodu mraka. Zbog toga je na njega 1988. Jugoslavenska tajna policija po nalogu Komunističke partije izvršila atentat u Škotskoj. Atentator je pištolj preuzeo u jugoslavenskom veleposlanstvu.

Štedul je pošao prošetati svog psa. Komunistički atentator Sindičić ga je sačekao i pucao u njega šest puta. Dva metka pogodila su ga u usta a četiri u tijelo, od kojih mu je jedan okrznuo kralježnicu, što je poslije uzrokovalo blago šepanje. Štedul je preživio, a Sindičića su uhitili na Heathrowu.

Jugoslavensko veleposlanstvo dalo je alibi za Vinka Sindičića. Tvrdili su da je bio u Škotskoj gledati utakmicu Škotska – Jugoslavija koja se je bila odigrala 19. listopada 1988. Forenzički nalazi su ga razotkrili: ostatci s vatrenoga oružja nađeni su na Sindičićevoj koži te je nakon jedanaestodnevnoga suđenja proglašen krivim zbog pokušaja ubojstva Nikole Štedula i osuđen na 15 godina robije.

Štedul je napisao prilog raspravi Vijeću za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima koji prenosimo u cijelosti:

U ovoj raščlambi polazim od pretpostavke da su se članovi ovoga Vijeća već u početku sami diskreditirali i učinili nepouzdanima da bi svoju zadaću odraditi na profesionalan, nepristran i znanstven način. Tomu je doprinijela i izjava predsjednika Vlade gosp. Andreja Plenkovića, koji je u smislu naputka Vijeću izjavio da nije potrebno raspravljati o razdoblju iz Drugoga svjetskoga rata i fašističkoj naravi NDH te pozdravu Za dom spremni, jer da je o tim stvarima svima već sve dobro poznato. U skladu s takvim stavom predsjednika Vlade većina članova Vijeća su također davali svoja mišljenja, tako da je Hrvatski narod već nebrojeno puta imao priliku čuti kao općeprihvaćenu činjenicu da je NDH fašistička tvorevina i da Za Dom Spremni nema izvorište u našoj ranijoj povijesti nego da je nastao za vrijeme NDH te da je stoga nedvojbeno **fašistički**. Uz rijetke iznimke, takve i slične izjave davali su i stalno ponavljali političari lijevih i desnih opredjeljenja, prominentni intelektualci, akademici, pa i neki povjesničari.

Sada je taj stav “blagoslovio” i Ustavni sud HR čudesnom odlukom o promjeni imena ulice 10.travnja u jednom slavonskom selu i na taj način velikim dijelom učinio potpuno suvišnim daljnji rad i postojanje Vijeća za suočavanje s prošlošću nedemokratskih režima. Jer svaki drugi zaključak Vijeća, osim onoga što je Ustavni sud rekao o “**dobro poznatoj povijesnoj istini** “ o NDH ili ZDS, po logici stvari moralo bi biti tumačeno kao protuustavno. Međutim, ovakva stajališta (uključujući i ona Ustavnog suda) ne temelje se na istini niti na znanstvenom pristupu, već na **ekstremnom konformizmu**, gdje se obično samo ponavlja ono što se čuje od drugih “autoriteta”, što je inače u totalitarnom sustavu uvriježeno kao poželjan i prihvaćen način ponašanja u borbi za egzistenciju pod poznatom krilaticom – *snađi se družie*.

Budući da je poznato kako je znatan broj ljudi sklon konformizmu i u normalnim okolnostima, onda nije teško pretpostaviti kako je on još daleko veća pojava među onima koji su odrasli i obrazovani su u totalitarnim sustavima.

Još početkom pedesetih godina prošloga stoljeća svjetski poznati znanstvenik psiho-sociologije Solomon Asch rekao je:

“Sklonost konformizmu u našem društvu je tako snažna da su prosječno inteligentni i dobronamjerni mladi ljudi voljni bijelo nazvati crnim”.

On je do toga zaključka došao na temelju brojnih ispitivanja, koja su postala paradigmom za daljnja kasnija proučavanja društvene problematike u obrazovnim ustanovama širom svijeta. U takvom jednom pokusu (eksperimentu) i osobno sam sudjelovao na fakultetu u Škotskoj, po točno zadanoj metodologiji kako ju je prof. Asch davno propisao. Bio sam u kontrolnoj grupi od desetak studenata koji smo u prethodnom tajnom dogovoru s voditeljem pokusa kasnije davali netočne odnosno lažne izjave u nazočnosti druge grupe studenata koji su bili stvarni subjekti pokusa. Na kraju pokusa ustanovljeno je da se oko 35% studenata ciljane grupe identificiralo s lažnim izjavama glede prepoznavanja određenih stvari u skladu s onim što je izjavljivala i kontrolna grupa – premda bi svaka prosječno inteligentna osoba morala prepoznati da se radilo o netočnim podacima odnosno o lažnim izjavama kontrolne grupe. Slične rezultate je uvijek u nizu svojih pokusa dobivao prof. Asch kao i mnogi drugi sociolozi godinama poslije njega.

Drugi slučaj, isto tako relevantan za ovu raspravu, su ispitivanja provedena na Stanford sveučilištu u Kaliforniji sedamdesetih godina prošloga stoljeća. Studenti koji su o nekim temama imali izrazito snažna i radikalna stajališta, odabrani su da sudjeluju u pokusima, u kojima bi oni bili plaćeni da javno održe govore ili daju izjave sasvim suprotno njihovim osobnim stajalištima. Pokazalo se na kraju da bi njih između 65 – 70 % kasnije promijenili svoja izvorna stajališta i prihvatili nova o kojima su se javno pred drugima izjašnjavali. Primjerice, jedan je student imao ekstremno rasistička uvjerenja, uvijek je isticao superiornost bijele rase, a crnu rasu je smatrao ne samo manje inteligentnom nego i u svakom smislu manje vrijednom. Nakon što je pristao održati javni govor u kojem je tvrdio, suprotno svojim uvjerenjima, da je crna rasa po svim ljudskim i biološkim karakteristikama bolja i nadmoćnija od bijele rase, kasnije je ostao kod onoga što je tada javno izjavio, jer nakon što se javno deklarirao kao onaj koji vjeruje u superiornost crne rase, više se nije vraćao svojim prijašnjem stajalištima i uvjerenjima o

superiornosti bijele rase. Također, studenti izrazito liberalnih uvjerenja, nakon takvih pokusa u kojima bi javno zagovarali konzervativna stajališta, kasnije bi među drugim studentima zauzimali stajališta u korist konzervativnih političkih uvjerenja. Slično je bilo i u obrnutim slučajevima.

Zašto su rezultati ovih ispitivanja važni za ovu raspravu? Odgovor se nameće sam po sebi.

Možda griješim, ali koliko je meni poznato, niti jedan član Vijeća za suočavanje s prošlošću nije za vrijeme totalitarnoga režima u Jugoslaviji bio proganjan ili kažnjavan zbog suprotstavljanja tadašnjem režimu. Stoga bi se moglo razumno zaključiti da pripadaju onoj vrsti ljudi – njih 65-70% – koji su skloni ekstremnom konformizmu. A budući da su većina njih stvarali svoje karijere u totalitarnom sustavu, sigurno su smatrali korisnim ponekad davati izjave u pohvalnom smislu za taj sustav čak možda i protiv svojih vlastitih uvjerenja. To je, naime, u totalitarnom sustavu bio jedan od preduvjeta za uspješan napredak na društvenoj ljestvici uspona. Dakle postotak konformizma u takvim okolnostima bio je sigurno i puno veći od onih u gore navedenim ispitivanjima. Za umirivanje vlastite savjesti takva se stajališta nazivalo – *razumnim pragmatizmom*.

Kako dakle vjerovati da će članovi ovoga Vijeće na znanstven i nepristran način pristupiti raspravi o posljedicama totalitarnih (nedemokratskih) režima i objektivno preporučiti Vladi koji se to simboli i pozdravi ne bi smjeli tolerirati niti u javnosti pojavljivati. Već i sama činjenica da su pristali vijećati i propisivati koji su simboli iz naše povijesti s moralnog i političkog stanovišta javno prihvatljivi a koji nisu, a da se po svemu sudeći prethodno nisu dovoljno potrudili ovladati najosnovnijom materijom povijesnih činjenica, niti se barem empatijom približiti duhovnom raspoloženju naroda u ime kojega smatraju da mogu arbitrirati, (kao što su to, osim jedne časne iznimke učinili sudci Ustavnoga suda), samo po sebi ih diskvalificira.

Nastojat ću u ovoj raspravi ne ići u širinu pa ću se zadržati samo na spornom pozdravu Za Dom Spretni, kao i na čudesnom fenomenu odluke Ustavnoga suda o zabrani imena ulice 10.travnja. Mnogi govore da uopće nije potrebno trošiti vrijeme na stvari kao što je ZDS, da to nije bitno, da je puno važnije usmjeriti svoju pažnju na stvari poput fenomena AGROKOR. Ne slažem se, jer i u jednom i drugom slučaju, u svakom na svoj način, radi se na podrivaju temelja hrvatske države kao i nacionalnog identiteta. Nije sam pozdrav kao takav bit problema nego način i razlozi radi kojih ga se osporava. Unatoč brojnim dokazima da je to pozdrav koji je usidren u duhu i povijesti našega naroda, razni “stručnjaci” stalno ponavljaju očite neistine da ZDS nema uporište u našoj ranijoj tradiciji, nego da je nastao za vrijeme NDH i da je stoga isključivo **fašistički**. Kao što rekoh, tvrde to i stalno uporno ponavljaju političari lijevih i desnih opredjeljenja, prominentni intelektualci, akademici, pa i neki povjesničari, koji bi se kao znanstvenici u toj disciplini trebali strogo držati zadanih načela znanosti, a ne tvrditi nešto samo zato što je to u određenom trenutku politički oportuno, popularno, ili zato što mainstream mediji to nekritički prikazuju kao neupitnu istinu. No, činjenica da toliki broj njih stoji iza takvoga tumačenja, to još uvijek nipošto ne znači da su njihova stajališta utvrđena na istini. Možda se radi o njihovom pretjeranom

konformizmu, te da su, kao što to ističe prof. Asch, spremni tumačiti da je bijelo crno, dakle da se radi o fenomenu do kojeg je svojim istraživanjima taj proslavljeni znanstvenik dugogodišnjim istraživanjima došao. Možda se radi o neznanju, a možda i o potpunoj indoktrinaciji tumačenja povijesti kakva je odgovarala totalitarnom režimu, kojem je takva povijest bila potrebna u namjeri da pred narodom opravda prisilno uvođenje svoje nove marksističke ideologije. U doba kad je Marksizam polovicom prošloga stoljeća prolazio kroz svoje krizno razdoblje, nobelovac Albert Camus bio je upitan, misli li da je još uvijek moguće vezati uzroke istine s Partijom, državom ili bilo kojom organizacijom te imati potpuno pouzdanje u nju, da jednostavno ne može pogriješiti u svojoj misiji? Camus je u tadašnjem ozračju svih lijevih pokreta u prisvajanju monopola na istinu odgovorio:

*“Ako apsolutna istina pripada bilo komu na ovom svijetu, ona sasvim sigurno ne pripada čovjeku ili stranci koja tvrdi da ju posjeduje. Kad se radi o povijesnoj istini, što više netko tvrdi da ju posjeduje to više laže. Na kraju svega, on postaje ubojica istine. Mađarski ustanak (1956.) u svom izvornom smislu bio je usmjeren protiv sveopće laži. Dakle bilo je nužno izvršiti atentat protiv ljudi koji su se borili protiv laži a onda ih nastojati obeščastiti dodatnom laži prozivajući ih **fašistima**.”* Toliko o boljševičkoj istini.

Većina članova Vijeća izrazila je mišljenje da se o Jasenovcu više nema što raspravljati, a predsjednik Vijeća je odbio podržati inicijativu potpisanu od velikog broja ljudi, u kojoj ugledni akademici i intelektualci traže od HAZU da podrži i zaštiti organizirani znanstveni pristup u istraživanju naše povijesti. Po shvaćanju predsjednika HAZU tako nešto je nepotrebno i suvišno. Na temelju čega bi onda narod imao povjerenja u takvo Vijeće kojem on predsjedava?

No, kad već osporavam u ovom konkretnom predmetu stajalište intelektualne elite, školovane u jugo-komunističkom sustavu, koja jednostavno zastupa mišljenje da je ZDS nastao u NDH i da je stoga fašistički te da mu nema mjesta u javnosti, onda je red da dokažem zašto su njihova tumačenja u potpunosti kriva, da ne kažem lažna. Poslužit ću se samo s provjerljivim činjenicama, koje će opovrgnuti gore spomenute površne i lakoumne tvrdnje.

A što su u ovom slučaju činjenice?

1) Pozdrav **Za dom spremni** pojavljuje se u ovakvom obliku 1932. godine u dokumentima i korespondenciji između pripadnika pokreta “USTAŠA – hrvatska revolucionarna organizacija”.

2) Ta je organizacija nastala ubrzo nakon krvoprolića za vrijeme rasprave u beogradskoj Narodnoj skupštini 20. Lipnja 1928., kad je Puniša Račić ubio Pavla Radića i Đuru Basaričeka i smrtno ranio Stjepana Radića, a Ivan Granda i Ivan Pernar ranjeni su bez smrtnih posljedica. Dakle ustaški pokret nastao je kao izravna posljedica masakra u beogradskoj Skupštini, izvršenog nad legitimnim i na demokratski način izabranim parlamentarnim zastupnicima hrvatskoga naroda, kao odgovor na teror **fašističkoga i terorističkoga nasilju nad hrvatskim narodom u monarhističkoj Jugoslaviji**.

3) Može se iz postojećih i svima dostupnih dokumenata vidjeti da se već 1932. u korespondenciji pripadnika ustaške organizacije koristi pozdrav **Za dom spremni**.

Stoga, ako se želi povijest tumačiti na objektivnan i cjelovit način onda se mora prihvatiti činjenicu da **ZDS zapravo simbolizira prvi ozbiljan otpor deklariranoj kraljevoj šestosiječanjskoj diktaturi odnosno velikosrpskom fašizmu i terorizmu.**

4) Tadašnji ustaški otpor velikosrpskom fašističkom teroru pozdravilo je čak i onodobno vodstvo komunističke partije. Sve je to zabilježeno i dokumentirano. Evo samo jedan primjer: **Proleter** br. 28. Prosinca 1932. glasilo Centralnog komiteta Komunističke partije Jugoslavije, u izvještaju pod naslovom „**Ustaški pokret u hrvatskim krajevima**“ među ostalim piše: „**Komunistička Partija pozdravlja ustaški pokret ličkih i dalmatinskih seljaka i stavlja se potpuno na njihovu stranu.**“

5) U to je vrijeme ZDS već bio u uporabi službene korespondencije Ustaškoga pokreta. Dakle, očito je da komunisti tada nisu ZDS smatrali fašističkim pozdravom, niti ustaše fašistima, nego sasvim suprotno, smatrali su poželjnim i opravdanim ustaški otpor protiv fašističke diktature kralja Aleksandra i njegova velikosrpskoga hegemonizma – pa i uz izjave nedvojbene podrške CK-KPJ takvoj borbi.

6) U svim tadašnjim komunističkim glasilima, od Proletera, Našeg puta pa do partizanskog Vjesnika iz ratnih dana, vodstvo komunističke partije stalno je pisalo o neviđenom nasilju i teroru beogradskog režima, služeći se obično terminom „**vojno-fašistička diktatura i velikosrpska hegemonija**“. Upravo u tom razdoblju Ustaše su se čitavo desetljeće borili protiv Fašizma, služeći se pozdravom Za Dom Spremni.

7) Ogromna većina Ustaša su i kasnije za vrijeme rata u NDH ostali ono što su bili i kad su se borili protiv krvave fašističke diktature kralja Aleksandra – dakle ostali su borci u obrani svoje tek uspostavljene države, služeći se pozdravom ZDS – doduše, kasnije modificiranim u NDH za određene prigode u – Za Poglavnika i Dom Spremni.

Kada su i zašto komunisti počeli ustaše nazivati fašistima?

8) Komunisti su se stavili na čelo partizana i NOP-a, s tada glavnim ciljem da tek uspostavljenu NDH unište. To je pravi uzrok i začetak tadašnjega GRAĐANSKOGA RATA. Treba istaknuti da velik dio partizana možda nije bio ni svjestan o čemu se zapravo radilo. Ali u ovom osvrtu nije mjesto ulaziti u taj dio povijesti. Dakle to su činjenice, to je prava i provjerljiva istina, koja je svima dostupna. Da nije bilo tako onda bi se komunisti i partizani borili protiv Pavelićevoga režima, a ne protiv države. I tu leži pravi razlog zašto su komunisti odjednom morali ustaše proglasiti fašistima, izdajicama i tuđim slugama a njihov pozdrav ZDS fašističkim. Paradoksalno, boriti se u obrani svoje domovine i biti izdajicom!? Ali kako bi komunisti inače mogli opravdati svoju borbu protiv ustaša i domobrana, koji se nisu borili za bilo koju ideologiju, nego su se borili **protiv** – kako su je komunisti zvali – vojno-fašističke velikosrpske monarhije u obrani svoje domovine i svoje tek uspostavljene države -NDH. Komunisti su pak, zajedno s partizanima i po nalogu Kominterne, nakon raskida sporazuma između Hitlera i Staljina, morali promijeniti svoju politiku i boriti se za uspostavu nove Jugoslavije, a to je bilo nespojivo s postojanjem samostalne hrvatske države, pa

je i NDH trebalo proglasiti **fašističkom**, da bi bilo opravdano rušiti ju i boriti se protiv svih onih koji su ju branili, pa i proglasiti ih izdajicama i fašistima, po boljševičkom običaju kako to nobelovac Camus lijepo objašnjava.

Prije tih promjena, Komunističko glasilo Proleter piše o zaključcima s Prvoga kongresa Kominterne gdje se među ostalim ističe da je prva „**jugoslavenska država stvorena primjenom sile**“ i da je ona u biti „**vazalna država Antante**“. Kominternu u to doba smatra da uspostava Kraljevine SHS u biti znači „**ogromno teritorijalno povećanje Srbije**“

Na Petom kongresu Kominterne održanom od 17. Lipnja do 8. srpnja 1924., zaključeno je da se

„opća parola o pravu naroda na samoodređenje koju ističe KPJ, mora izraziti u formi izdvajanja Hrvatske, Slovenije i Makedonije iz sastava Jugoslavije i stvaranja od njih nezavisnih republika“.

Takvo stajalište KPJ bilo je tada i službena politika Kominterne. U svim bitnim pitanjima bilo je to tada i u skladu s političkim smjernicama i ciljevima Ustaškog pokreta u borbi protiv vojno-fašističke diktature Kraljevine Jugoslavije. Takvi su odnosi, pa i suradnja, trajali sve dok 1933. u Njemačkoj na vlast nije došao Hitler. Tada, zbog nacističke opasnosti, Kominternu radikalno mijenja svoj stav prema Jugoslaviji i zagovara njenu opstojnost, pa je u skladu s tom promjenom odmah osudila i atentat na kralja Aleksandra, prozavši ga da se radi o „napadu fašizma na demokraciju“. Dakle opet u skladu sa zapažanjem Alberta Camusa o boljševičkom tumačenju povijesne istine. Hrvatski komunisti teško doživljavaju te promjene te im se i opiru. To se vidi i iz njihova glasila Hrvatski put koji je izlazio do 1936., gdje su nastavili, suprotno službenoj politici Kominterne i Moskve, zagovarati politiku hrvatske borbe protiv velikosrpske hegemonije. Ali s vremenom se sve promijenilo i Komunistička partije Hrvatske je pod raznim pritiscima prihvatila politiku borbe za novu Jugoslaviju, napuštajući pod vodstvom Josipa Broza u potpunosti ideju o samostalnoj hrvatskoj državi, a slijedom toga pokrenuli i komunističku odnosno partizansku borbu protiv NDH. To je pravi razlog za komunističku propagandu o ustaškom fašizmu, nacizmu, izdajstvu itd., a činjenica da je ustaški režim prihvatio „savezništvo“ sa silama osovine, takva je propaganda dobila i svoj konkretni oslonac. Iako treba reći i to, da jugoslavenskim komunistima nimalo nije smetao sporazum između fašističke odnosno nacističke Njemačke i komunističkoga SSSR-a sve dok Hitler nije prekinuo sporazum sa Staljinom i napao Rusiju odnosno SSSR.

U našoj javnosti se strašno zamjera Paveliću zato što je pristao na „savezništvo“ s Hitlerom, ali nitko ne pita je li on imao stvarnoga izbora i kakve bi posljedice bile da nije pristao. Na kraju konca Pavelić nije bio prvi Hitlerov izbor. Prije njega su Nijemci tražili da vlast u Hrvatskoj uz njihovu pomoć preuzme Vladko Maček, koji je to odbio pod izgovorom da ne može jer da je on demokrat, iako je bio prije toga spreman, kao član beogradske Vlade, potpisati sporazum s nacističko-fašističkom Osovinom. Što nam to govori o Mačeku? Nijemci su tražili i druge moguće kandidate za tu ulogu, ali su ovi odbijali uz primjedbu da oni u narodu nisu imali potporu kao što ju je to imao Pavelić. Opravdano je stoga upitati, što bi se dogodilo da je odbio i Pavelić? Na vrhuncu moći u to doba, Nijemcima sigurno

ne bi predstavljalo neki poseban problem da zajedno s Talijanima pregaze hrvatsku u vrlo kratkom roku, kao što su to napravili i sa Srbijom. A ne bi im predstavljalo problem naći ni nekoga poput velikosrbina Milana Stojadinovića, bivšeg predsjednika Vlade u Srbiji, kojeg je nedugo prije toga beogradski režim smijenio zato što je potajno dogovarao s Musolinijem podjelu Jadrana i hrvatskoga priobalja. Možemo lako pretpostaviti što bi se s Hrvatskom i hrvatskim narodom u takvim okolnostima događalo.

Dakle Pavelićevo pristupanje „savezništvu“ s Hitlerom bilo je pitanje opstanka hrvatskoga naroda. Osobito kad se zna da je Hitler prije uzimanja u obzir Pavelića, u vrijeme vojnoga puča u Beogradu i odluke da napadne Srbiju, Mađarima nudio da Hrvatsku pripoje Mađarskoj u smislu nekakve autonomije. Mađari su, srećom, tu ponudu odbili, ali ona im je i dalje stajala na stolu zbog toga što je Hitler želio da mu se Mađarska pridruži u napadu na Jugoslaviju. Hitler je Pavelića prihvatio kao alternativu tek nakon Mačekovog nepristajanja i nakon što Mađari nisu pristali na priključivanje Hrvatske Mađarskoj pod nekim vidom autonomije, i tek nakon što su ga Talijani uvjerali da će Pavelić u Hrvatskoj imati u narodu široku potporu. Dakle nije Pavelić bio Hitlerov izbor zbog ideoloških razloga nego zbog toga što u tom trenutku za sebe nije našao bolje rješenje. A naravno, u tadašnjoj konstelaciji globalnih snaga i u već sasvim neizbježnom ratnom ludilu, sigurno ni Pavelić nigdje na obzoru nije vidio bolju ili manje pogubnu alternativu.

Kad su 1989. Gorbačova pitali što misli o sporazumu između Hitlera i Staljina neposredno prije Drugog svjetskog rata, on je odgovorio da je to bila opravdana odluka jer se radilo o spašavanju SSSR-a i tamošnjih naroda. Zašto bi taj slučaj bio politički i moralno opravdaniji od onoga što je napravio Pavelić? Hrvatski narod u to doba sasvim sigurno nije bio izložen manjoj pogibelji od Rusa i drugih naroda u SSSR-u. Napokon, zašto bi bilo s moralnog stanovišta opravdanije za zapadne sile, zbog ugroze od Hitlera, ući u savezništvo sa Staljinom, koji je imao radikalno drukčija ideološka stajališta i svjetonazorska uvjerenja. Zapadni saveznici su ipak imali veći izbor jer nije im prijetila onakva pogibelj s kakvom je bio suočen Pavelić i hrvatski narod, koji i nije imao stvarnoga izbora.

Ja sasvim sigurno nisam jedan od onih koji bih tražio opravdanja za Pavelićeve ozbiljne promašaje i krive korake u NDH. O njemu kao relativno dobrom revolucionaru i izuzetno lošem državniku pisao sam još u emigraciji, gdje takva kritika na njegov račun nimalo nije bila dobro primana. Ali vrijedi biti objektivan pa realno ocijeniti u kakvim je okolnostima radio. Njegov je najveći grijeh bio što je potpisao rasne zakone. **Ostajem kod stajališta da ih nikad, bez obzira na sve, nije smio potpisati, a još manje primjenjivati.** Međutim, vjerujem da ih nije potpisao zato što bi to bilo u skladu s njegovim ideološkim uvjerenjem, jer kako onda objasniti da je u njegovoj vojsci bilo nekih tridesetak generala i visokih časnika židovskoga podrijetla? Zato vjerujem da je iz nekih samo njemu znanih razloga svjesno pristao na ulogu marionete kad je pristao na rasne zakone, ali bez obzira na njegove razloge, to je bio duboko neljudski i nemoralan čin i baš s ničim ga se ne može opravdati. U svakom slučaju, unatoč takvom moralnom posrnuću Pavelića i ustaškoga režima te njihove marionetske uloge, to još uvijek ne znači da se NDH jednostavno može prozivati fašističkom državom. Osobito ne u

trenutku stvaranja. Za vrijeme njezinoga nastanka pozdravio ju je jednodušno cijeli hrvatski narod. Nitko se tada nije izjašnjavao za fašističku ili nacističku ideologiju, već jedino za svoju nezavisnu državu. Po čemu je onda za Ustavni sud HR *‘dobro poznata povijesna istina’ da je NDH bila nacistička i fašistička tvorevina i kao takva predstavljala je apsolutnu negaciju legitimnih težnji hrvatskog naroda za vlastitom državom i tešku povijesnu zlouporabu tih težnji.* “ Na temelju kakvih saznanja je Ustavni sud HR došao do tako smjelog zaključka? Jer u trenutku stvaranja NDH ta težnja je bila i legitimna i opravdana. A kako i tko je zlorabio te povijesne težnje to bi u najmanju ruku trebalo prepustiti znanstvenom istraživanju. U NDH nije bilo **Ustava**, ili bilo kakvog drugoga temeljnog državnog dokumenta u kojem bi pisalo da je NDH Fašistička ili Nacistička. Pa niti u Ustavu Hrvatske Revolucionarne Organizacije USTAŠA iz 1929., ili u Načelima Ustaškog Pokreta iz 1932.godine nigdje ne stoji da se ta organizacija temeljila na fašističkim ili nacističkim ideološkim zasadama. Tadašnja povijesna zbivanja nedvojbeno pokazuju da u trenutku proglašenja NDH i plebiscitarnog oduševljenja hrvatskoga naroda nije bilo ni govora o izjašnjavanju naroda za fašističku ili nacističku NDH. Nije to zabilježeno niti u bilo kakvim službenim dokumentima. U kojem trenutku se je onda došlo do „*dobro poznate povijesne istine*“, da je „*NDH bila nacistička i fašistička tvorevina i kao takva predstavljala je apsolutnu negaciju legitimnih težnji hrvatskog naroda za vlastitom državom i tešku povijesnu zlouporabu tih težnji*“? Je li to možda bilo 11. travnja, 22. svibnja, ili 29. Studenoga 1943.? Od kud danas Ustavnom sudu RH takvo tumačenje, osim ako nije u stanju prepoznati razliku između države i režima. Temelji li se shvaćanje Ustavnoga suda na interpretaciji povijesti komunističkoga totalitarnoga režima i velikosrpskih mitova po receptu kako ga objašnjava nobelovac Camus. Sve to upućuje na činjenicu da je **revizija tumačenja povijesti na znanstvenim osnovama nasušno nužna prije bilo kakvih službenih zadiranja u proklamiranje u ono što je dopušteno a što nije.** Osobno mislim da su bilo kakve zabrane oko tih pitanja najgore rješenje, jer se s tim baš ništa ne će riješiti nego će samo još pojačati podjele. Polazi se od pogrešne pretpostavke da se primarno radi o ideološkim razlikama, kad su u biti razlike najprije u drukčijim interpretacijama povijesti.

Naš Ustavni sud sklepaio je nekakvu usporedbu između presude u Strasbourgu o „negiranju holokausta“ s imenovanjem ulice 10. travnja u nekom slavonskom selu. Ni s najboljom voljom ne mogu dokučiti kako imenovanje ulice „10.travnja“ predstavlja negaciju holokausta ili njegovu reviziju, a još manje mi je shvatljivo po kojoj logici je to zlouporaba prava iz Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Niti boljševičko revolucionarno pravosuđe iz 1945. ne bi se dovinulo ovakvim akrobatskim vještinama i ovako perverznoj logici. Po kojoj logici se uspostavu NDH uspoređuje s holokaustom? No, nema smisla dalje na tu temu raspravljati, jer časnii sudac Miroslav Šumanović je u svojem Izdvojenom mišljenju sve savršeno dobro objasnio i argumentirao.

Ovdje mi se čini potrebnim samo postaviti Ustavnom sudu nekoliko pitanja:

Smatra li Ustavni sud da je **totalitarni** sustav Trećeg Reicha istovjetan s onim što je postojalo četiri ratne godine u NDH? Postoji li opća međunarodna suglasnost

definicije totalitarnoga sustava? A to je nužno ako se pravosuđe s tim pitanjima želi baviti i donositi odluke.

Predsjednik Truman, bivši predsjednik SAD, izjavio je 1948. godine: „*Meni je rečeno da je Tito poubijao više od 400.000 svojih oponenta u Jugoslaviji prije nego što se napokon mogao učvrstiti kao diktator.*“

Pitanje je koliko ih je još morao poubijati i utamničiti prije nego što je učvrstio **totalitarni** sustav?. Jer biti diktator još uvijek ne znači imati totalnu kontrolu i vlast.

Dakle, može li se onda uopće NDH smatrati totalitarnom?

Može li se u četiri ratne godine postojanja NDH uopće uspostaviti totalitarni sustav kad se zna da je već od prvih dana svoga postanka NDH bila suočena s pobunjeničkim otporom i kad je poznato da cijelo vrijeme svoga postojanja nije imala kontrolu nad velikim dijelom svoga državnoga teritorija. Osobito kad se zna da je dobrim dijelom svoga postojanja djelovala pod de facto marionetskim uvjetima? Po kojim kriterijima bi se onda NDH moglo uopće definirati kao „totalitarnu tvorevinu“?

Budući da su sve to provjerljive povijesne činjenice, kako se onda NDH uopće može uspoređivati s totalitarnom fašističko-nacističkom Njemačkom? Slijedom toga, kako se uopće „U“, koji je predstavljao simbol borbe u obrani od velikosrpskog fašizma, može uspoređivati sa svastikom ili kukastim križem, koji je simboliziralo nazi-fašističko osvajanje i porobljavanje drugih naroda?

Kako se pozdrav ZDS može uspoređivati sa *Sieg Heil*? Kako se Ustaše kao branitelje svoje domovine može uspoređivati s agresorskom vojskom Trećeg Reicha, čiji je cilj bio u ime nazi-fašističke ideologije osvajati i pokoravati svijet.? Gospodo, od vas hrvatski narod očekuje da iziđete iz te komunističko-velikosrpske propagandne žabokrečine te da ga oslobodite od daljnje stigmatizacije po obrascu beogradske mitomanije i laži. Ali da bi oslobodili narod najprije morate osloboditi sebe. Jer vi ste se s ovim obrazloženjem o zabrani imena ulice na najzlokobniji način upregnuli u kola velikosrpske propagande pa ste im još dali i službenu potvrdu jedne od naših najviših institucija, blagoslivljajući njihove laži s otrovnim dugoročnim posljedicama kako na međunarodnoj razini tako i doma. Nije njima potrebna peta kolona kad vi za njih odrađujete njihov posao daleko bolje i ubitačnije od njih samih. Shvaćate li da ste s ovom svojom odlukom teško naštetili dignitetu RH te osobito instituciji Ustavnoga suda RH ali, što je i još opasnije, ozbiljno ste narušili povjerenje naroda u ustanovu koja bi trebala kao jedna od četiri stupa naše vrhovne vlasti predstavljati stabilnost države i vjeru u njen pravni i pravedan poredak. Lomljenje vjere građana u najviše institucije državnoga poretka i sustava vlasti predstavlja najveću moguću opasnost i destabilizaciju države.

Najlakše bi vašu djelatnost bilo okarakterizirati kao djelo namjerne izdaje, ali ja se ne želim služiti takvim preteškim terminima, jer želim vjerovati da vam nije namjera potkopavati temelje države, budući da i sami predstavljate jedan od četiriju stupova tih temelja. Rađe vjerujem da se radi o neznanju, nemaru, ispranim mozgovima, indoktrinaciji i općenito o činjenici da se radi o ljudima koji nisu u stanju samostalno i slobodno razmišljati. Radi se o osobama koje pate od

onoga što bi se u ovom slučaju moglo nazvati KPSP (kroničnim psihološkim stresnim poremećajem). Odgojeni i obrazovani u totalitarnom sustavu ne snalazite se. Teško vam je i nesigurni ste bez nekoga iznad vas s apsolutnim autoritetom. Naravno, ne radi se samo o vama. Izvrnut dugim razdobljima preživljavanju pod raznim despocijama i totalitarnim sustavima, većina našega naroda je pod utjecajem toga kroničnoga psihološkog stresnog poremećaja. Razlika je samo u tomu što ste vi na položajima gdje možete napraviti puno više štete. Većina naroda ozbiljniju štetu može napraviti samo za vrijeme izbora, kada uzastopno bira one koji su najodgovorniji za mizerno stanje u kojem se nalaze.

Sukob između poslušnosti autoritetima i osobne savjesti.

Svjetski poznati psiholog na Yale sveučilištu, Stanley Milgram, koji se kao socijalni psiholog osobito proslavio svojim pokusima usredotočenim na sukob između poslušnosti autoritetima i osobne savjesti, došao je do nevjerojatnih rezultata. Naime, glasoviti *'Milgramov ekperiment'* bavi se ispitivanjem, do koje granice je pojedina osoba spremna nanijeti bol i patnju drugoj osobi samo zato što joj je to zapovjedila neka treća osoba iz pozicije autoriteta. Prije Milgramovoga eksperimenta stručnjaci su smatrali da otprilike jedan do tri posto subjekata na autoritarnu zapovijed ne bi prestali nanositi bol električnim šokovima čak ni onda kad bi to drugoj osobi predstavljalo smrtnu opasnost. Naravno, takve se smatralo da su patološkog ili psihopatskog karaktera. Međutim, Milgramovi pokusi utvrdili su da čak 63% osoba podvrnutih takvim ispitivanjima nisu prestajali davati elektro-šokove čak ni nakon što bi bili moljeni i preklinjani od osobe kojoj su zadavali bolove da su slaboga zdravlja i da će svaki daljnji šok za njih predstavljati sigurnu smrt.

Zapitajte se, spadate li i vi u tih 63%. Iz vašeg ponašanja nameće se upravo takav zaključak. Možete li pretpostaviti kakvu bol nanosite hrvatskom narodu kad ga stigmatizirate i namećete mu osjećaj trajne krivnje na temelju nametnutih povijesnih laži? Pozivate se na autoritete stranih sudišta iako nemaju logičkih poveznica s onim o čemu bi vi sami i bez stranih autoriteta trebali odlučivati.

Naš narod je previše dugo živio pod tuđim despocijama, to se je neizbježno odrazilo i na njegovo kolektivno mentalno stanje. Zato se nama događa paradoksalna situacija, da i sada na slobodnim izborima prečesto biramo one koji su nam u totalitarnom sustavu zagorčavali život. Dakle, posvuda oko nas su znakovi da su ubijanja i mučenja, genocid i kulturocid, ostavili duboki trag na naše ukupno mentalno zdravlje. Zbog toga je većina još uvijek sklona hodati pognute glave, ispričavati se svima i svakome za navodne grijehе naših djedova i pradjedova. Program ispiranja mozga trajao je previše dugo, pa ni oporavak ne može biti brz. Nataloženog osjećaja krivnje, nametnutog grijeha prošlosti, straha, prijatnje nesigurnosti i neizvjesnosti nije se lako osloboditi. Većina hrvatskoga naroda zbog svega toga pati u manjoj ili većoj mjeri od psihološko-patološkog strasnog poremećaja. To trebamo najprije priznati, da bismo se mogli izliječiti. Dodatna je tragedija da velik broj naše intelektualne elite već tradicionalno i dugi niz godina pati od kompleksa manje vrijednosti u odnosu na autoritete u međunarodnom okruženju, a na domaćem terenu obrnuto, pati od kompleksa

superiornosti u odnosu na svoj narod. To je samo „raja“ ili boljševičkom terminologijom „masa“ .

Postalo je uobičajeno da sve veći broj ljudi prigovara kako im je već dosta prepirke oko ustaša i partizana, međutim te prepirke ne mogu prestati dok se ozbiljno ne pristupi tumačenju povijesti na objektivan i znanstven način. Na primjer, velikosrpska i komunistička propaganda uzdignula je „ustaštvo“ na razinu apsolutnoga zla. A taj pojam sotonizacije svojih najboljih sinova i kćeri već je i među narodom u velikoj mjeri zbog nametnutog straha prihvaćen, iako u dubini duše osjeća da se ogromnoj većini ustaša kao dragovoljcima u tadašnjem ratu čini neizmjerana nepravda. Ali zbog kroničnoga stresa psihološkoga poremećaja ljudi su odustali od pokušaja ispravljanja takvih neviđenih grijeha i do neba vapijućih nepravdi. I sve dok bude tako, podjele u narodu neće prestati. Dakle problem je grubo krivotvorenje povijesti, a povijest se ne može ispravljati na temelju pogrešnih premisa. Kopernik nikad nije uspijevao napraviti točne matematičke formule i izračune o gibanju planeta i drugih nebeskih tijela sve dok je to radio na pretpostavci Ptolemijeve teorije o geocentričnosti svijeta – dakle da je zemlje središte svijeta i da planete, uključujući Sunce, kruže oko Zemlje. Ali kad je krenuo od premise o heliocentričnom sustavu, iako ni taj ne odražava činjenično stanje poretka stvari u svemiru, ipak mu je bilo odmah moguće izračunati barem gibanje planeta u solarnom sustavu.

Tako je i s interpretacijom povijesti. Budemo li se služili premisom da su ustaše bili pobornici fašističke ili nacističke ideologije, neće biti moguće znanstveno i istinito objasniti što se i zašto u jednom dijelu naše povijesti događalo. Ne možemo poistovjećivati tadašnju cjelokupnu hrvatsku vojsku s političkim promašajima i moralnim posrnućem Pavelićevoga režima. Nije potrebno niti se smije nijekati zločine koji su se za vrijeme tadašnjeg građanskoga rata s jedne i druge strane događali, ali nasušna je potreba da se obavi temeljita i objektivna revizija povijesti koja je 40 godina stvarana i prekrajana po potrebama komunističkoga i velikosrpskoga totalitarizma. A ovih dana imamo priliku vidjeti kako se na očigled istinu krivotvori i tumači kao da smo svi odjednom oboljeli od neke kolektivne amnezije, pa se Domovinski obrambeni rat naziva građanskim, branitelje se proziva fašistima, Tuđmana i sve koji su ga slijedili ustašama. Možemo lako zamisliti kakva bi novija povijest bila da smo rat izgubili, da su tu povijest kao pobjednici tumačili i pisali naši susjedi i domaća peta kolona. Bilo je dosta pokušaja da se i branitelje iz Domovinskog rata stigmatizira kao apsolutno zlo. Da je rat izgubljen lako je zamisliti kakva bi sudbina branitelja bila. Ne treba se zavaravati, bili bi sotonizirani isto kao i ustaše. Progon HOS-a i njihovog vojnoga pozdrava samo je predigra za ono što bi uslijedilo ako se svi skupa ne bismo tomu ozbiljno suprotstavili.

Dakle pričekajmo da se provede temeljita revizija povijesnih zbivanja, pa ćemo doći bliže istini o tome tko je što radio i zašto. Put do istine ne vodi preko zataškavanja dijelova naše povijesti, makar se to kratkoročno možda činilo u određenim okolnostima iz pragmatičkih i političkih razloga isplativije. Revizije povijesti boje se oni koji ne žele da narod sazna istinu. Zato zlonamjerno tumače da reviziju traže oni koji žele povratak na staro. Znaju oni jako dobro da nitko ne

traži povratak na vremena iz NDH – a još manje na ideologije fašizma ili nacizam koje hrvatski narod nije izmislio niti ih je ikada prihvatio.

Za vrijeme mojih 35 godina političkog života u emigraciji osobno se nisam služio pozdravom ZDS, niti sam ga uvodio kao službeni pozdrav u političkim organizacijama koje sam predvodio, jer sam smatrao da je to pozdrav koji je primjereniji u neakvim vojnim strukturama. Dakle nisam s tim pozdravom bio opsjednut zbog neakvih ideoloških razloga, iako sam uvijek smatrao da je estetski privlačan i da je kulturološki i povijesno savršeno u skladu s našim duhovnim poimanjem i narodnim običajima. Ali, ukoliko Vijeće za suočavanje s prošlošću bude savjetovalo Vladi i Saboru zabranu toga pozdrava, a hrvatsko pravosuđe donese odluku zabrane, osobno ću se početi služiti s tim pozdravom u svakoj mogućoj prigodi. Jer takva odluka bi predstavljala tešku i nepodnošljivu uvredu svim braniteljima koji su umirali za Domovinu s tim pozdravom na ustima. Hrvatska pak nimalo ne bi sličila onakvoj Domovini za kakvu su oni najbolji dali svoje živote. Odsluživanje zatvorske kazne za nepoštivanje takvoga zakona smatrao bih samo nastavkom časne borbe za Hrvatsku kakvu još nismo uspjeli uspostaviti.

I na kraju, oni koji misle da se pretjerano bavimo našom prošlošću, evo što o tomu kaže George Orwell, poznati autor knjige „Životinjska farma“ i „1984“:

„Tko kontrolira prošlost, kontrolira budućnost.

Tko kontrolira sadašnjost, kontrolira prošlost.“

Razmislite dobro zašto nam je sadašnjost ovakva kakva jest. Hrvatski narod već stotinama godina nije kontrolirao svoju prošlost, pa prema tome ni svoju budućnost. A oni koji su iz staroga sustava nakon pobjede u Domovinskom ratu preuzeli kontrolu sadašnjosti, upiru se svim snagama zadržati i kontrolu prošlosti.

U Zagrebu, 6. 11. 2017.

Nikola Štedul

<https://narod.hr/hrvatska/nikola-stedul-u-prilog-raspravi-vijeca-za-suocavanje-s-prosloscu-nedemokratskih-rezima>

ZEČEVI NAREDILI HRVATSKIM VLASTIMA PROGON HOS-A

Objavljen je novi bilten SNV-a: Historijski revizionizam, govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2020.

https://snv.hr/wp-content/uploads/2021/04/SNV_bulletin_20_ONLINE.pdf

Kao što se moglo i očekivati oni u ovom biltenu koriste uobičajeni govor mržnje prema hrvatskim braniteljima koji su da parafraziram Slobodana Miloševića poslije „Oluje“ od srpskih vojnika, tj. od vojnika fašističkog agresora napravili zečeve.

Dakle, iako dobivaju ogromna sredstva od hrvatske države oni ih koriste za iskazivanje svoje mržnje prema braniteljima koji su od njih u Domovinskom ratu od ljudi napravili zečeve, ali i prema državi koja im daje tolika sredstva.

Naravno pozdrav ZDS su koristili mnogi branitelji, ali najveći strah su kod njih izazivali HOS-ovci. S obzirom da je HOS-u u hrvatskoj državi odobren i simbol sa ZA DOM SPREMNI, zečevi (uz gnušanje prema onima poslušnicima tj. srpskim slugama iz vlasti, a i zbog sigurnosti što od takvih ne mogu očekivati sankcije zato što se radi o očitom pokazivanju nepoštivanja države u kojoj je HOS-ov grb legalan), napadaju upravu HOS-ovce. Pri tome znaju da ih u tome podržavaju i oni moćnici iz svijeta koji su uvijek bili i ostali protiv neovisne hrvatske države, pa na taj način i ti moćnici liječe i svoje komplekse što ih je istinski HRVATSKI predsjednik akademik Franjo Tuđman pobijedio u ratu u kome su oni bili na strani fašističkog agresora.

Zato dajem samo govor mržnje i rujanje hrvatskoj državi iz Biltena SNV-a u kojima se spominje HOS:

Ni mrtvi ni mjesta sjećanja nisu pošteđena vandalizma i ustaškog resantimana. Spomenik ubijenim Srbima iz Banskog Grabovca i okolnih naselja, a njih oko 1.200 ubile su ustaše u ljeto 1941. godine, vandaliziran je ispisivanjem ustaškog pozdrava “za dom spremni”, “NDH”, “HOS”.

(...)

Tri su mladića u Glini šarala po zgradama ušato “u” i kukasti križ. Policija ih je pronašla i prijavila. Zabilježeno je više slučajeva oslikavanja murala posvećenih HOS-u, a u sklopu je njihovog znakovlja i “za dom spremni”. Takvi slučajevi zabilježeni su u svibnju u Splitu, pa potom i u Dugom Ratu, i to na autobusnoj stanici. Što se potonjega tiče, načelnik Jerko Roglić najavio je da će ga ukloniti. U studenom je u Nuštru izvješten transparent posvećen HOS-u s ustaškim pozdravom.

Grafiti mržnje mjestimično pokreću mlade na djelovanje i organizirano uklanjanje takvih grafita.

(...)

U politički govor mržnje treba uvrstiti i dolazak vijećnika Dubrovačkog demokratskog sabora Matka Munitića na sjednicu Vijeća sa zaštitnom maskom na kojoj je otisnuto znakovlje HOS-a s ustaškim pozdravom. Njegova ga je stranka nakon toga smijenila i poručila da poštuje žrtve HOS-a u Domovinskom ratu, ali

sjednice Gradskog vijeća nisu mjesto gdje treba isticati simbole i pozdrave totalitarnog i fašističkog režima NDH. Munitić je pojasnio da je on porijeklom iz Imotskog, da su mu prijatelji iz tog grada, koji su bili u HOS-u, poklonili masku i kazali da se neće usuditi s njome doći na sjednicu Gradskog vijeća, a on je došao i, kako je kazao, ponovno bi to napravio

(...)

Zoran Milanović zatražio da se zakonom zabrani i propišu sankcije za veličanje ustaštva po uzoru na druge demokratske zemlje. U Jasenovcu je kazao da treba maknuti ploču s ustaškim pozdravom (posvećena poginulim pripadnicima HOS-a), a tom izjavom Milanović nije htio obezvrijediti ili umanjiti žrtvu pripadnika HOS-a, već je htio pokazati “one likove koji politički i neljudski zloupotrebljavaju poginule branitelje da bi relativizirali zločinački karakter NDH te da bi se narugali žrtvama ustaškog terora i u Jasenovcu i širom Hrvatske”. Predsjednik Republike smatra da su poginuli pripadnici HOS-a sredstvo za slobodno veličanje ustaštva i za neometano širenje mržnje i laži. Izrazio je uvjerenje da u Saboru postoji potrebna većina za usvajanje propisa kojima bi se zabranilo i kažnjavalo veličanje ustaštva.⁷⁶ Predsjednik Židovske općine Zagreb Ognjen Kraus

(...)

Predsjednik Republike demonstrirao je svoje protivljenje ustaškom pozdravu na svečanom obilježavanju 25. obljetnice Vojno-redarstvene operacije Bljesak u Okučanima. Svečanost je napustio kada je shvatio da su u protokolu osobe koje imaju majice HOS-a, na kojima je i ustaški pozdrav, izjavivši: “Ja u tome neću sudjelovati.”

Ustaški pozdrav pronašao je svoju komercijalnu upotrebu i u vrijeme pandemije. Trgovina Cro Sport Vez u centru Zagreba prodaje zaštitne (dvoslojne, platnene) maske s grbom HOS-a na kojoj je i pozdrav “za dom spremni”. U trgovini su se ljetos mogle kupiti i zastave HOS-a i majice posvećene 75. godišnjici Bleiburga, sve s ustaškim pozdravom.

Vlasnik trgovine Jakov Marković kazao je da ne radi ništa protuzakonito. Državni inspektorat ustvrdio da po pitanju tržišne inspekcije nema ničeg protuzakonitog. Što se spornog pozdrava tiče, za Državni inspektorat ništa nije sporno jer je riječ o amblemu udruge s takvim grbom i pozdravom, a sve je registrirano pri Ministarstvu uprave.

Zapravo, sve što treba reći o manjinama u RH koji smatraju da uz pomoć srpskih slugu mogu diktirati većinskom narodu kako trebaju živjeti vidi se već iz naslova koji je dao Thompson:

PREGLED

**THOMPSON: U HRVATSKOJ SE SVE POMALO MIJENJA ALI
JEDINO MRŽNJA PREMA OVOJ ZEMLJI I NJEZINIM
BRANITELJIMA, NE**

13/04/2021

Po tko zna koji put, najpoznatiji etnobiznismen i monopolist na pitanja stradanja i boli, malo drhtavim glasom a malo stankama između riječi koje traju nekad i dulje od životnog vijeka nekih organizama, s prljavom namjerom, preko leđa hrvatskih branitelja, očito pokušava učiniti ono, što njegovi sunarodnjaci i pola njegove stranke, nije uspjelo učiniti u ratu.

Da je Marko Perković Thompson, uistinu mrzitelj, tada bi dok je nosio pušku na ramenu, tu istu mržnju prakticirao, a nije.

Možda ovom društvu doista treba biblijskih 40 godina da postane svjesno sebe i otrese sa svojih leđa i duše podanički mentalni sklop, ali zasigurno bi već trebao doći kraj pokušajima da se nezadovoljstvo i bijes zbog toga jer u ratu nisu uspjeli ubiti Hrvatsku, prikriva lažnom borbom protiv mržnje i promoviranjem zabrana svih onih simbola pod kojima je ova zemlja i ovaj narod spašen od četničkog zla dok se istodobno od strane istih, promoviraju simboli i znakovi pod kojima je počinjeno neviđeno zlo nad hrvatskim narodom.

Da li nečiste, koji nikad nisu prihvatili ovu zemlju a kojima je ova zemlja ipak pružila ruku dodatno mori i činjenica da u toj obrani nismo posezali za onim istim sredstvima koje je koljački agresor koristio kao uobičajeno sredstvo, te da smo ih u svojoj obrani vojnički, muški porazili i moralno ponizili?

Ako traže mržnju prvo neka je traže u svojim redovima, jer tamo će je i naći. Sudovi su presudili. Svojim bijesom zbog jasnog stava da se izraz Za Dom Spremni, ne može samo sagledavati u svjetlu NDH nego i pravedne borbe protiv srpskog agresora, kako je sud naveo, te nepoštivanjem takvog utvrđenja, samo se pokazuje da nečisti ne poštuju ni ovu zemlju.

A zemlja koja podilazi onima koji je ne poštuju te koji svakom svojom riječju pokazuju da bi i opet bili na strani onih koji su jednom na nju krenuli ognjem i nožem, nema budućnosti.

Sve je na tebi, moj Narode

P.S. Na slici je naslovnica tjednika srpskih novosti SNV-a broj 750 na kojoj je prikazano klanje srpom Marka Perkovića Thompsona te se je kao takav prodavao na svim kioscima u Republici Hrvatskoj.

Menadžment M. P. Thompsona

<https://kamenjar.com/mpt-u-hrvatskoj-se-sve-pomalo-mijenja-ali-jedino-mrznja-prema-ovoj-zemlji-i-njezinim-braniteljima-ne/>

<https://narod.hr/hrvatska/thompsonov-menadzment-pupovcu-ako-trazite-mrznju-potrazite-je-u-svojim-redovima>

<https://direktno.hr/direkt/thompson-odgovorio-pupovcu-po-tko-zna-koji-put-etnobiznismen-i-monopolist-na-pitanja-stradanja-i-boli-s-prljavom-namjerom-pokusava-ono-sto-njegovima-229394/>

<https://www.7dnevno.hr/vijesti/thompson-prekinuo-sutnju-i-opet-se-oglasio-snaznom-porukom-stao-uz-hrvate-i-branitelje-objavio-i-zanimljivu-sliku/>

<https://www.braniteljski-portal.com/thompson-u-hrvatskoj-se-sve-mijenja-samo-pupovac-i-njegova-mrznja-opstaju-u-srpskim-novostima-su-zaklali-thompsona-srpom>

Zapravo Pupovca je napao predsjednik RH, a on mu i na ovaj način poručuje da ipak mora slušati gazde koji su protiv ZDS, HOS-a tj. Domovinskog rata.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/zecevi-naredili-hrvatskim-vlastima-progon-hos-a/>

MARIO FILIPI

OTVORENO PISMO DOBRONIĆU

Štovani g. Dobronić

Nije mi običaj na ovakav način komunicirati s predstavnicima najviše vlasti jer je moj stav da su oni prolaznici kroz povijest, a istina ostaje vječno. No sada činim iznimku. Razlog je i u naravi Vaše nove funkcije i u načinu na koji ste se odmah u prvim danima od imenovanja upustili u političke, ne pravne, rasprave o materiji koja je vrlo osjetljiva i glede koje bi svatko na visokoj poziciji morao dobro razmisliti koje će riječi upotrijebiti. Riječi koje ste Vi upotrijebili mogu dovesti do dramatičnih događaja ako ih dosljedno prenesete u odluke suda kojemu predsjedate. Molim Vas da imate strpljenja i ovaj dopis pročitate do kraja (ako uopće dođe do Vas), jer Vam želim priopćiti važne informacije koje Vam vjerojatno nitko do sada nije dao.

Riječ je o Vašim stavovima o sloganu „Za dom spremni“ kojeg bez rezerve nazivate „pokličem“, iako je on mnogo više od toga. Ako su moje informacije ispravne, Vi ste izjavili da su „pod tim pokličem ljudi bili ubijani bez ikakvog povoda i razloga, na temelju nepojmljivih kriterija koji ne mogu i ne smiju postojati“, kao i da je taj slogan „nedopustiv u bilo kojoj prigodi“.

Moram Vas podsjetiti da ste Vi jedna od najviše rangiranih osoba u državi. Vaša je pozicija usporediva s pozicijom predsjednika Republike, predsjednika Sabora ili premijera. Zato svaka Vaša riječ ima golemu težinu koja može bitno utjecati na političku situaciju u zemlji. Čitajući Vaše riječi, ako ste doista to rekli, sledio sam se pri pomisli da jedan sudac, pravnik i još na najvišem položaju, izgovara tako ideološki obojene riječi koje se gotovo ne razlikuju od stavova ekstremnih komunista, Srpske pravoslavne crkve i pročetničkih čelnika Srbije.

Slogan „Za dom spremni“ mnogo je stariji nego što mnogi misle, uključujući i Vas. Hrvati kroz cijelu svoju povijest njeguju umijeće mirnog suživota s drugima i nenapadanje drugih. Dolaskom na ovo mjesto gdje danas stoji naša domovina, Hrvati su, primivši kršćanstvo, sklopili s papom neku vrstu sporazuma kojim su se obvezali da nikada ne će ratovati izvan svoje domovine. Za uzvrat papa im jamči da će ih u slučaju napada neke vojske na Hrvatsku štititi svojom molitvom koja će zazvati Božju pomoć u očuvanju Hrvatske. Prema Porfirogenetu bili su to papa **Agaton** i hrvatski knez **Porga** negdje oko 680. godine. Neki povjesničari smatraju da je to moglo biti i kasnije u doba nekog drugog pape i kneza, ali bit je ista.

Principa sklopljenog u to davno vrijeme Hrvati se uz neke iznimke iz ranijih vremena drže sve do danas. Dokaz tome su branitelji i politička vlast u doba srpske agresije, kada naša vojska nije ni centimetra izišla iz tzv. „avnojske“ Hrvatske kojoj je taj Avnoj amputirao nekoliko vitalnih dijelova. Nisu čak ušli ni u one dijelove koje je čak i Avnoj ostavio Hrvatskoj, ali su se komunistički političari „drugarski“ dogovorili da Hrvatsku dodatno osakate (dio Srijema i dio oko Bihaća 1946. godine).

To suzdržavanje od agresivnih ratova prema van imalo je visoku cijenu. Nije bilo stoljeća u kojemu Hrvati nisu masovno ginuli braneći svoju domovinu. Ta mučna vjekovna obrana stvorila je u svijesti i emocijama Hrvata osjećaj svetosti obrane doma kao svetinje za koju je vrijedno umrijeti. Zato je u raznim inačicama slogan „Za dom spremni“ nastao nevjerojatno rano.

U mjestu Punat na otoku Krku pučki sakupljač narodnih sjećanja na povijest **Rado Žic Mikulin** zabilježio je pjesmu koja je zapravo bila himna hrvatskih srednjovjekovnih mornara. Oni su sebe nazivali ormanci prema brodovima koji su se zvali ormanice i dominirali su Jadranom do kraja prvog milenija. U toj himni slogan „Za dom spremni“ pojavljuje se gotovo doslovno na čak tri mjesta. Ovako glase stihovi u originalnoj puntarskoj čakavici i „prevedeno“ na ovaj naš današnji novoštokavski jezik.

Prva strofa:

Ormanci zi brodi smo strašnih	Mornari smo s brodova strašnih
Ča dušmanu škujaju bok	Što dušmanu probijaju bok
Za dom vavik smo spravni	Za dom uvijek smo spremni
Na suvraga delat naskok.	Na neprijatelja učiniti naskok.

Peta strofa:

Za dom vavik smo spravni	Za dom uvijek smo spremni
Ko triba i život dat	Ako treba i život dat'
Aš vavik va boju jutu	Jer uvijek u boju ljutom
Brata brani brat.	Brata brani brat.

Sedma strofa je ponovljena prva.

Gospodin Žic Mikulin je tu pjesmu i otpjevao, tako da znamo i melodiju. Ona je objavljena u knjizi o najstarijoj povijesti Hrvata kako ju je narod zapamtio. Knjiga nosi naslov „Putom Sunca – crveni bojovnici iz Horezma“. Knjiga je izišla 2019. godine u Zadru. Žic Mikulin osobno svjedoči da je pjesmu čuo od svog prastrica kada je imao 15 godina, dakle 1950. godine, a on ju je opet naučio od svojih djedova iz 19. stoljeća i još dublje u prošlost.

Pjesma je morala biti napisana onda kada su postojale ormanice, a to znači u srednjem vijeku, jer kasnije se ti brodovi više nisu gradili. Ustaše nikako nisu mogli smisliti takvu pjesmu jer uopće nisu znali što su ormanice. Punat nikako ne možemo ocijeniti kao „ustaško“ mjesto, jer je u doba kraljevine Jugoslavije bio u odličnim odnosima s kraljem Aleksandrom, pa se je neko vrijeme u čast kralja zvao Aleksandrovo. Njegovi žitelji muškarci u većem broju su 1941. otišli u – četnike jer su vjerovali da je to jugoslavenska vojska. Na poslijetku, u vrijeme rata Punat je bio pod okupacijom Italije.

Sličan slogan javlja se kod **Nikole Šubića Zrinskog**. Upotrijebio ga je čak i **Ivan pl. Zajc** u istoimenoj operi. Tamo doduše nema odziva „spremni“ jer umjetnička konstrukcija marša „U boj, u boj“ ne može sadržavati odziv zbog ritma i slogova. Ali nemojte sumnjati je li odziva bilo. Isti slogan pojavljuje se kod vojnika bana Jelačića. Posebno se intenzivira u 30-tim godinama 20. stoljeća prilikom pobune poznate kao „Velebitski ustanak“, a nalazimo ga i na zastavi izseljenih Hrvata u Argentini.

Vlasti NDH taj slogan ugrađuju u svoj pozdrav. Nisu ga izmislili jer im je od ranije bio poznat. I baš zbog te činjenice on postaje „ustaški“ i mnogi uključujući i Vas ga žele po svaku cijenu ukloniti iz javnog života. Pa što su to tako strašno učinili ustaše da ih treba zajedno s njihovim pozdravom ukloniti i o njima zboriti samo ekstremno negativno?

Pojam „povampireni ustaški zločinac“, „zloglasna NDH“, „grozni ustaški ubojice“ i sl. plod su namjerno bujne mašte komunističkih propagandista. Kao „dokaz“ za takve epitete su 700.000 ubijenih ljudi u Jasenovcu, 30.000 bačenih u jamu na Velebitu, 10.000 pobijene kozaračke djece i tome slično.

A koja je stvarna istina o tim događajima?

Prema istraživanjima utemeljenima na dokumentima iz arhiva u Zagrebu i Beogradu broj umrlih od svih uzroka u Jasenovcu ne prelazi 1.700 osoba ukupno. Od toga je velika većina umrla od tifusa. Famosna „masovna strijeljanja“ odnosila su se na izvršenje smrtnih kazni na temelju presuda prijekog ratnog suda i to samo za dokazana masovna ubojstva civila. „Žrtve“ su bili najkrvoločniji četnički i partizanski komandanti.

U Šaranovoj jami na Velebitu koju su komunisti zvali jama Jadovno nema ni jedne kosti čak ni od životinja. Jama je snimljena iznutra i snimke je na internetu mogao vidjeti svatko.

U Sisak i Jastrebarsko dovezena su gotovo mrtva djeca koju su hrabri partizani ostavili u šumi i pobjegli. Bilo ih je oko 12.000. Krajnjim naporom liječnika i časnih sestara spašeno ih je oko 85%. Ipak nije bilo pomoći za 1.150 djece. Nikome nije palo na pamet ubiti dijete jer to je ideja koja može nastati samo u

teško oboljelom umu. Da su se ustaše htjeli „riješiti“ djece nisu ih trebali ubiti. Trebali su samo pričekati još nekoliko dana. Nakon toga mogli su iz šume pokupiti samo mrtva dječja tijela.

Takvih izmišljotina ima još mnogo. To ne znači da su ustaše bili svetcu. U ratu ne postoji vojska čiji pripadnici ne čine zločine. Odoru redovito oblače i kriminalci kojima je zločin jedini cilj. Ali svaki zločin treba sagledati realno, bez „maštanja“ ili umnožavanja žrtava. Iako taj dio povijesti još nije realno istražen, već se sada može reći da slikovito rečeno ako komunistički zločini imaju veličinu kamiona, četnički kombija, ustaški zločini imaju veličinu dječjeg „autića“ za igru. Na listi najvećih masovnih ubojica Tito je 10 – 14. kako na kojoj listi s procijenjenih 500.000 do 2 milijuna žrtava. Ni na jednoj listi nema imena Ante Pavelića.

S takvom bilancom zločina crvena zvijezda je „civilizacijski i moralno prihvatljiva“, kokarda je u Beogradu opće prihvaćena, a vjekovni hrvatski slogan „Za dom spremni“ treba izbaciti.

Na kraju u zaključku želim naglasiti da je „Za dom spremni“ milenijski hrvatski politički i vojni program obrane doma bez napada na tuđi dom. To je potvrđeno i u Domovinskom ratu. Pod sloganom „Za dom spremni“ branili smo se, a ni u trenutku pobjede nismo ni koraka iskoračili preko nepravdne „avnojske“ granice.

Budete li zatvarali domoljube koji se ne žele odreći svog vjekovnog slogana, morati ćete sagraditi neke nove zatvore jer ima nas mnogo. A na kraju, tko se mača lati od mača gine. Batina ima dva kraja. Nitko ne zna kada će ga zadesiti onaj deblji.

Ovo pismo napisano je kao otvoreno. Moja je želja da dopre do što većeg broja ljudi.

Mario Filipi

<https://narod.hr/hrvatska/hrvi-mario-filipi-u-otvorenom-pismu-predsjedniku-vrhovnog-suda-radovanu-dobronicu>

PREDSTAVLJANJE KNJIGE 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA: HRVATSKI POLITIČARI I ZDS

Vjerojatno je mnogima čudno što se knjiga 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA predstavlja u vrijeme kada je počela ruska agresija na Ukrajinu i kada su hrvatski političari počeli pozdravljati sa ZA DOM SPREMNI. Istina oni kažu SLOBODA UKRAJINI, što je i razumljivo jer i jedan i drugi pozdrav znači spremnost davanja života za svoj narod, a hrvatskim političarima je lakše to izgovoriti za Ukrajinu jer nitko ne očekuje da bi oni doista dali život za ukrajinski narod, a za one koji su to spremni za hrvatski narod još nisu sigurni hoće li oni koje slušaju inzistirati da se takve i kazneno goni. Ne mogu ni biti sigurni kada vide kako se te gazde nadaju da će postići kompromis s agresorom na štetu Ukrajine. Putin im se otvoreno ruga i prijeti im pa pokazuje i svoj „humanizam“: Otvorit ćemo humanitarne prolaze iz opkoljenih gradova do Rusije i Bjelorusije gdje možemo zatvarati one koje kažu da smo u ratu s Ukrajinom. Ili samo žele iskoristiti Ukrajince da 'hrabri' ruski vojnici imaju ljudski štit od Ukrajinaca, o kome je Putin već i govorio.

Vratimo se ovim mojim uobičajenim pogrješkama i očitom nerazlikovanju pozdrava u Ukrajini i Hrvatskoj kojima se pokazuje spremnost davanja svojih života za slobodu domovine.

Da nije žalosno, bilo bi smiješno danas gledati kako su u Hrvatskoj najglasniji oni koji su protiv ZDS i Domovinskog rata kako viču 'Sloboda Ukrajini'. Čak i objašnjavaju da je istina u Drugom svjetskom ratu korišten i jedan i drugi ali je povijesno prednost na ukrajinskoj strani. Naravno i to je glupavo kada znamo da je ZDS iz pjesme tj. Himne hrvatskih mornara stare tisuću godina. Ne pada im na pamet usporediti „gladomor“ nad Ukrajinacima i „Križni put“ hrvatskog naroda – zločine Staljina i Tita koji su među najvećim zločincima u prošlom stoljeću. Još smješnije je kada znamo da je sa ZDS izborna pobjeda u Domovinskom ratu, a uvjereni smo da će i Ukrajinci pobijediti agresora u ratu. Hoće, ali to je tek pred njima.

O istovjetnosti pozdrava SLOBODA UKRAJIN i ZA DOM SPREMNI lijepo se može razlučiti iz današnje kolumne Zvonimira Hodaka; SAD KAD JE PRAVOSLAVNI DUH IZAŠAO IZ BOCE U KOJU ĆE SE TEŠKO VRATITI, VIDIMO SVU GENIJALNOST PREDSDJEDNIKA TUĐMANA

Hodak prvo podsjeća na Domovinski rat i genijalnost predsjednika *Tuđmana* što tek očekujemo od Ukrajinaca, kao i na one koji su podržavali *Miloševića* u srpskoj naci-fašističkoj agresiji a danas viču SLOBODA UKRAJINI i drže figu u džepu: *Te scene bude sjećanja na Domovinski rat, još jedan pravoslavni džihad na tuđe tlo. Provališ, osvojiš, protjeraš stanovništvo, sve razrušiš i osnuješ svoju državu u tuđoj, pod krinkom zaštite svog stanovništva. Sve je to za nas već "deja vu", ali zato nije nimalo manje tragično i strašno. Zanimljivo je kako su parapolitičke organizacije (Srpska i Ruska pravoslavna crkva) odmah blagoslovile svoje "heroje" koji kasnije završe u Haagu ili pred nekim novim međunarodnim kaznenim sudom.*

Sjajna razmišljanja Marcela Holjevca vode nas natrag u 1991. Ukrajina traži suđenja za ruske ratne zločine. Sjetite se kako smo i mi to tražili tijekom Domovinskog rata. Naivno smo vjerovali kako će svijet prepoznati tko je u stvari bio agresor i razaratelj naše domovine. Međutim, odmah po osnivanju suda u Haagu cijelo to suđenje se pretvorilo u političku farsu traženja ravnoteže krivnje pod parolom kako je zločina bilo na obje strane pa zato treba individualizirati krivnju i da se ne smije suditi samo agresoru.

Treba osvijestiti veličinu političkog genija predsjednika Tuđmana

Kasnije je ta ista međunarodna zajednica tražila od nas da se vlast odrekne HOS-ovaca koji su među prvima uzeli u ruke oružje i branili Hrvatsku jer su navodno to bile probuđene ustaše čije simbole treba zabraniti. Naravno, takav stav su međunarodnoj zajednici nametnule srpske službe i domaći jugo-nostalgicari. Srećom, tada je Tuđman još bio živ pa nije na to nasjedao, a nije im to srećom uspjelo ni do danas.

Ukrajinci znaju tko je "The wrong boy next door". U Ukrajini se bar zna da su svi Rusi koji tamo žive na strani Putina, a Ukrajinci za neovisnost i mir u svojoj zemlji. U vrijeme Domovinskog rata srpske obavještajne službe i domaći jugo-nostalgicari, orjunaši i izdajice stalno su gurali tezu kako su Tuđman i Milošević vodili "dogovoreni rat", kako se želi uspostaviti ustaška država, kako su ugrožene sve manjine koje žive u Hrvatskoj, kako se prisilno pokrštavaju vjernici pravoslavne vjere itd. itd.

Iako je nezahvalno i opasno vući paralele između dva rata jer su okolnosti uvijek donekle drugačije, ipak, iz današnje perspektive rata u Ukrajini, treba još jednom osvijestiti veličinu političkog genija predsjednika Tuđmana i ljudi oko njega koji su u još gorim okolnostima – s embargom na uvoz oružja, nesklonošću ukupne međunarodne zajednice i tek u fazi stvaranja vlastite države – uspjeli pobijediti u Domovinskom ratu i ostvariti samostalnost, mir i prosperitet Hrvatske.

(...)

Neka danas netko predloži Vijeću sigurnosti da se uvede embargo na kupnju oružja Ukrajini i Rusiji i da je taj netko još i državljanin Ukrajine. Bio bi odmah smješten u jednu zdravstvenu ustanovu na kraju zapadnog dijela Zagreba. Sad kad je pravoslavni duh izašao iz boce u koju će se teško (a moguće nikada više) vratiti, vidimo svu genijalnost Tuđmana. Sad samo zamislite da nije bilo njegovog taktičnog i strpljivog stvaranja gardijskih brigada, pregovaranja s Miloševićem kako bi kupio vrijeme dok se ne pripremimo za rat, i da nismo zaokružili svoju državu Bljeskom i Olujom, što bi bilo danas od "Lepe njihove"? Bolje ne zamišljajte! I onako je previše crnila. Radije maštajte kako se Putinu iznenada dogodio ruski Majdan...

Njega je još Horacije proglasio za "Hostis humani generis" odnosno "Neprijatelja ljudskog roda".

U nastavku Hodak daje usporedbu ZDS i SLAVA UKRAJINI:

O pozdravima ZDS i Slava Ukrajini

Ima jedna upadljiva simetrija između Ukrajine i Lijepe naše. To su povijesni pozdravi ZDS i Slava Ukrajini. Kako piše novinar Inoslav Bešker koji povijest politike ima u malom prstu, Slava Ukrajini je doslovni citat stiha progonjenog

nacionalnog preporoditelja Tarasa Ševčenka. Pjesmu je napisao 1840.: "Naša misao, naša pjesma, neće umrijeti, neće propasti... odatle ljudi naša slava, Slava Ukrajini". Od tada je taj stih postao nacionalno geslo za vrijeme ukrajinske nacionalne revolucije 1918.-1921. Istih godina kad su "hrvatske guske" odgegale u beogradsku maglu.

Naravno, 1921. Ukrajinska Narodna Republika dočekala je "slobodu" pod čizmom Crvene armije. Taj pozdrav koristile su i pristaše Stepana Bandere (jedan od vođa ukrajinskog nacionalnog pokreta u zapadnoj Ukrajini koji sam definira ukrajinski nacionalizam: «Ideja ukrajinskog nacionaliste, nacionalističkog pokreta, nije istoznačna terminu sa Zapada. Ukrajinski nacionalni pokret nema ništa zajedničko s nacizmom, fašizmom ili nacional-socijalizmom. Ukrajinski nacionalizam se bori protiv imperijalizma, protiv totalitarizma, protiv rasizma i bilo kojeg oblika diktature te zagovaranja nasilja. Termin ukrajinski nacionalist istovjetan je terminu ukrajinski patriot, koji je spreman boriti se za slobodu svoga naroda i žrtvovati sve za svoj narod, žrtvovati sve što posjeduje» -

https://hr.wikipedia.org/wiki/Stepan_Bandera - zapravo istovjetno definiciji hrvatskom nacionalizmu, JP) koji je naravno bio fašist. Stara, već znana priča. Kad Ukrajina poklekne onda će na površinu isplivati ruski i ukrajinski Krausi rokćući protiv pozdrava Slava Ukrajini. Stari su to Staljinovi demokrati. Oni znaju čekati... Mi smo naše neprijatelje otpravili s ZDS kući, a oni čekaju, ponizni i strpljivi neko novo klanje. ZDS nije kamenčić u njihovim opancima nego kompleks Kninske tvrđave i sjećanje na dane slave 5. kolovoza 1995. Stoga "Slava i Hrvatskoj"...

<https://direktno.hr/kolumne/sad-kad-je-pravoslavni-duh-izasao-iz-boce-u-koju-ce-se-tesko-vratiti-vidimo-svu-genijalnost-predsjednika-tudmana-262830/>

Doista je nevjerovatno da je knjiga 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA tiskana danas tako da je i njeno predstavljanje zapravo još jedna mogućnost da se da podrška ukrajinskom narodu. Za to sam zahvalan Croatiji Records koja je pomogla tiskanje knjige iako 'Bojna Čavoglave' nije tada bili omiljena hrvatskim političarima. A je li se to promijenilo tek ćemo vidjeti.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29838-predstavljanje-knjige-bojna-cavoglave-thompsonofobija-hrvatski-politicari-i-zds>

KNJIGA O MEĐUNARODNOJ HIMNI NARODA IZLOŽENIH AGRESIJI

Sve vas lijepo pozdravljam i zahvaljujem se što ste došli na predstavljanje knjige *'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija*. Zahvaljujem se HVIDR-i grada Zagreba u čijim prostorijama smo danas gosti i predstavljajama koji su vam dobro poznati pa vam ih ne trebam posebno predstavljati. To su predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić, dr. sc. Josip Jurčević i odvjetnik Davorin Karačić.

Posebna zahvalnost ide Croatii Records koja je pomogla u tiskanju knjige kao i Branku Hrkaču koji je opet sjajno napravio korice knjige.

Počasni gost današnjeg predstavljanja trebao je biti Marko Perković Thompson. Međutim on je danas na sprovodu legendarnom branitelju iz Bojne Čavoglave, dakle jednom od onih na prvom spotu „Bojne“. To je Božo (Boškan) Matić čija je kuća na izvoru rijeke Čikole i doista ima simbolike u tome da je sprovod legendarnog branitelja iz Bojne Čavoglave istog dana kada je i predstavljanje knjige o legendarnoj Bojni Čavoglave.

Današnje predstavljanje se odvija u vrijeme brutalne ruske agresije na Ukrajinu pa u pozivu na ovo predstavljanje spominjem kako predstavljamo knjigu o međunarodnoj himni naroda izloženih agresiji. To je dano i u najavi na službenom portalu Marka Perkovića Thompsona:

<https://www.facebook.com/marko.perkovic.thompson>

Evo dva komentara:

Marija Žura

Nažalost, opet je vrijeme za ovu tako nadahnutu, snažnu, herojstvom prožetu, Markovu pjesmu...sada je i ukrajinski borci pjevaju kao svoju himnu! Kad to čovjek čuje, srce puca!

Ruzsa Perick

Napokon knjiga za Markovo djelo, za sva srca koja su ga doživjela i sačuvala u sebi, za temeljno pravo obrane svog doma. Internacionalna himna, točno! Zapravo ruska agresija je počela 2014. godine i mediji u RH su u veljači 2015. pisali o tome kako su Ukrajinci prepjevali 'Bojnu Čavoglave':

Videospot je napravljen montažom snimaka ukrajinskih snaga sigurnosti koje su emitirane na televiziji.

<https://narod.hr/svijet/video-ukrajinci-prepjevali-cavoglave>

Već 13. 02. 2015. objavljen je tekst u kome se iz naslova može prepoznati da su Thompson i njegovi suradnici svjesni činjenice da 'Bojna Čavoglave' nije samo u Domovinskom ratu bila pjesma koja je ledila krv u venama fašističkih agresora već postaje himna svih naroda izloženih agresiji:

THOMPSON ODUŠEVLJEN ŠTO “BOJNA ČAVOGLAVE” GRMI I
UKRAJINOM: NJENA SNAŽNA PORUKA JE UNIVERZALNA

Evo početka tog teksta:

Odu naše Čavoglave u svijet – domoljubna poruka Marka Perkovića Thompsona ispjevana u antologijskoj hrvatskoj budnici “Bojna Čavoglave” postala je himna i u ratom zahvaćenoj Ukrajini.

U vihoru Donbasa, istočne regije koju domaći nazivaju srcem svoje zemlje, Thompsonova "Bojna Čavoglave" u prilagođenoj verziji ori se među ukrajinskim vojnicima, dižući im moral, jačajući snagu zajedništva, dajući im poruku da izdrže. U Ukrajini je dobila i svoj jurišni naslov "Mi smo najjači"; iza njezina prepjeva stoji bend "Krivogradski glazbeni talenti", i od samog pojavljivanja dobila je status hita!

"Kako nas takvo što ne bi radovalo. Pa to je pokazalo snagu Markove skladbe, koja je i u Hrvatskoj, od prvog pojavljivanja u Domovinskom ratu, postala simbol borbe za slobodu hrvatskog naroda. Snažna poruka koju nosi lako se može vezati uz svaki napačeni narod koji se, kao i mi 90-ih, borio za svoju slobodu. Drago nam je da se prenosi preko usta Ukrajinaca, njihovih ratnika, kao simbol vjere u bolje i slobodno sutra. Na kraju krajeva, na "Bojnu Čavoglave", pjesmu s karakterom, i danas na svim Thompsonovim koncertima nastane neviđena atmosfera. I to pokazuje njezinu svevremenost", kaže pjevačev menadžer Zdravko Barišić za Slobodnu Dalmaciju.

U daljem tekstu spominje se da se „Bojna Čavoglave” pjeva i na Kosovu a u raznim verzijama izvodi i u Poljskoj, a prepjevao ju je i jedan njemački band.

<https://www.sloboda.hr/thompson-odusevljen-sto-bojna-cavoglave-grmi-i-ukrajinom-njena-snazna-poruka-je-univerzalna/>

Spomenimo da su „Bojnu“ u vrijeme Domovinskog rata prepjevali i branitelji iz Bjelovara i Imotskog, a posebno u Bosni i Hercegovini (Orašje, Široki Brijeg, Bihać. Jajce, Sarajevo), pa čak i u Italiji:

<https://www.youtube.com/watch?v=14XceuK-FUU>

Pitam se je li spoznaja da je „Bojna Čavoglave“ postala već tada himna naroda izloženih agresiji utjecalo na odluku da se Thompsona pozove u Knin za dan pobjede i onda se napadne „Bojna“? Znakovito je da je HOS napadnut tek godinu dana kasnije.

Znamo da su svjetski moćnici podržavali naci-fašističku srpsku agresiju na Hrvatsku koja se opravdavala tvrdnjama da su branitelji Ustaše a država Tuđmanova ustaška država. Hrvatske vlasti poslije smrti HRVATSKOG predsjednika akademika Franje Tuđmana poslušno izvršava želje svjetskih moćnika koji nisu željeli hrvatsku državu pa je Thompson i „Bojna Čavoglave“ na udaru sve do današnjih dana.

Vidimo da na isti način Putin opravdava svoju zločinačku agresiju na Ukrajinu i traži DENACIFIKACIJU Ukrajine.

Međutim tu postoji i dodatna poruka jer je agresija na Ukrajinu izvršena – navodno - zbog želje Ukrajinaca da njihova zemlja uđe u NATO i EU.

Drugim riječima Putin tvrdi da je to nacizam pa su – zapravo - i zapadne zemlje fašističke zemlje. Podržavali su naci-fašističku agresiju na Hrvatsku i sada im se Putin ruga tvrdeći da su oni nacisti.

A u toj igri velikih strada prijateljski ukrajinski narod. Poslije Gladomora i Staljina sada imaju Putina i razaranja svojih domova i domovine.

A „Bojna Čavoglave“ nosi u sebi univerzalnu poruku da se narodi moraju hrabro izboriti za svoju slobodu. Veliki će se ponašati u skladu s njihovim interesima.

Josip Pečarić

ZANIMLJIVOST S PREDSTAVLJANJA: Knjigu o članu inicijalnog kruga Tuđman 100 napisao je drugi član inicijalnog kruga, a predstavili su je tri člana istog kruga. U publici su bili osnivači inicijalnog kruga Stjepan Tuđman i Bosiljko Mišetić kao i glasnogovornik Željko Olujić.

Puno Tuđmanista - vjerojatno su to svi nazočni na predstavljanju. Uskoro će se svi koji žele moći upisati sami u taj krug. Jer Tuđmanista ima puno.

<https://narod.hr/kultura/nova-knjiga-akademika-pecarica-bojna-cavoglave-thompsonofobija-thompson-na-udaru-sve-do-danas>

<https://bezczure.hr/vlad/knjiga-o-medunarodnoj-himni-naroda-izlozenih-agresiji/>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peari-josip/39238-knjiga-o-medunarodnoj-himni-naroda-izlozenih-agresiji.html>

<https://www.youtube.com/watch?v=vFUErrdmqNo>

https://twitter.com/Sokolov_krik/status/1501914198812631045?ref_src=twsrc%5Etfw

Jedan komentar s Portala HKV-a:

Duro •

Velika i pobjednička 'mirmodopska bitka' akademika Pečarića. Himna ili oda, a i koračnica, budnica - 'bojna Čavoglave', je odigrala u DR veliku stvar. Oko 100 tisuća kazeta se vrtjelo u samovozima i na crti 'do' veliko-partizanskočetničke okupacijske zone, i u legendarnoj HRVATSKOJ VOJSCI, u pobjedi velikosrpskog fašizma. Moral, vojni i psihološki, strateški, za Hrvate i do Marsa, a za četnike - nekoliko vrsta u formacijama (JNA, beli orlovi četnika Šešelja, Martićevci, Hadžićevci i sl;) 'vanvejtiket' i zečevska bežanija, u kompletu, četnika.

JOSIP STJEPANDIĆ: IZLAGANJE U POVODU PREDSTAVLJANJE KNJIGE „THOMPSONOFBIJA“, 8. 3. 22.

Na početku moga izlaganja želio bih Vas sve pozdraviti starom hrvatskom ulaznom pjesmom:

*„Dobrodošli prijatelji moji
Hvala Bogu opet smo se sreli
čisto srce nikog se ne boji
Makar su nas ušutkati htjeli“.¹*

Malo se prigodno šalim jer danas opet imamo za temu „jezik za zube“ kao službeni jezik, šutnju i ušutkavanje kao metodu za stvaranje sretnog društva.

Ja sam Josip Stjepandić. Upravo dovršavam 61. rundu svoga prilično dinamičnog života. Prije 39 godina napustio sam kao inženjer s potvrdom o položenom diplomskom ispitu onu propalu državu, kojoj niti imena ne volim spominjati, te se nakon kraćeg boravka u Austriji, gdje sam doktorirao, trajno nastanio u Njemačkoj kao *neprijateljska emigracija*. Prošao sam poslom skoro cijeli razvijeni svijet. Imam stalne kontakte i suradnju s ljudima iz oko 30 zemalja širom svijeta. Na žalost, ono čime se ja profesionalno bavim, nije traženo u Hrvatskoj, tako da povratak prije umirovljenja nije bio održiva opcija. Koristeći pogodnosti zatvaranja radi corone, od lani se polako vraćam. Iako ne nosim gene kamene, nego tvrdu glavu bosansku, nigdje mi nije tako lijepo kao u Dalmaciji. *Dalmacija, more moje, jedna duša, a nas dvoje.*² *Kada čujem naše pjesme, krv u meni vri, to je ljubav što u duši godinama zri.*³

Dok je bio rat u Hrvatskoj, i ja sam se pomalo tukao na svoj način, prije svega šireći istinu o Hrvatskoj i Hrvatima. *U snovima je mojim ponosna i lijepa*⁴. U to vrijeme moglo se još doći do predsoblja tadašnjeg ministra Genschera. Kad god bih doživio da Nijemci cijene Hrvatsku i Hrvate, a to nije bilo tako rijetko, osjećao sam to kao osobni uspjeh. *Bog i majka vole nas Hrvate, žele nas na ovom lipom svitu, u slobodnoj Hrvatskoj da živu.*⁵

Devedesetih je bilo jasno, da nemamo institucije, koje su bile tek u nastanku. Sada ih pak imamo, ali su one velikim dijelom okupirane te rade za neprijateljsku stranu. To vrijedi poglavito za medije, koji uglavnom svi misle jednom glavom, onom u Beograda.

¹ Marko Perković Thompson, Dobrodošli

² Marko Perković Thompson, Lijepa li si.

³ Marko Perković Thompson, Tamo gdje su moji korijeni.

⁴ Marko Perković Thompson, Povratak ratnika

⁵ Marko Perković Thompson, Moli mala

Statistike daju neumoljivo jasnu sliku.

Prema gospodarskim pokazateljima, Hrvatska je na začelju Europske unije, neznatno ispred Bugarske. Da leži u Africi, Hrvatska bi se sa Sejšelima borila za vodeću poziciju, u Južnoj Americi bila bi među vodećima, a u Aziji su ispred Hrvatske mnoge zemlje u trajnom kriznom stanju poput Turske.

To je ta tužna realnost, koja rezultira velikim iseljavanjem. Ja to tumačim načinom i ljudima koji upravljaju Hrvatskom.

Pogledamo li statistike, koje se odnose na ponašanje pojedinaca u društvu, slika je dijametralno suprotna.

Prema indeksu inkluzivnosti Hrvatska je 13 u svijetu, neposredno iza Danske, Njemačke i Austrije, a ispred Belgije, Francuske, Švicarske, Italije i Japana.

Po indeksu mira („Global Peace Index“) Hrvatska s Njemačkom dijeli 17 mjesto u svijetu, ispred Mađarske, Belgije, Nizozemske i Poljske.

Po stopi kriminaliteta u Njemačkoj Hrvati imaju nešto višu stopu kriminaliteta nego Nijemci, ali skoro 4 puta nižu nego Srbi i Crnogorci i 2 puta nižu nego Kosovari. Hrvati u Hrvatskoj imaju skupa s Litvancima najnižu stopu kriminaliteta u EU, iako crvenokosa drugarica Radojka B. tvrdi suprotno.

Po broju pljački i silovanja, Hrvatska je bolja od svih zapadnih i nešto slabija od istočnoeuropskih zemalja.

Po tome, koliko se stanovnici osjećaju sigurnim hodati po mraku, Hrvatska je sa Slovenijom vodeća u EU.

Bez previše razmišljanja dade se zaključiti, da su Hrvati među najboljima svuda tamo, gdje se traže dobar odgoj, vjera, dobrodušnost, poštovanje, miroljubivost, razumijevanje, umjerenost i druge slične vrline.

Ima istina i među Hrvatima pokvarenjaka i nasilnika, *al' dok je zla bit će i anđela*.⁶ Ne samo da se ovakve statistike skrivaju u hrvatskim medijima, nego se promiče potpuno drukčija slika. Umjesto da se hvale kako pripadaju dobroćudnom, plemenitom narodu prepunom vrlina, oni pri punoj svijesti lažno prikazuju Hrvatsku i Hrvate kao tobožnju sramotu Europe. *Eh, što im se povampire lica kad se vije naša šahovnica, sveta zastava*.⁷

Ima dana, kad je medijska slika postavljena naglavce. Primjerice kad se suludi čin jednog raspamećenog mladića pokušava prikazati kao terorizam tj. organizirana akcija s više sudionika, iako rezultati istrage ne daju temelja za takav zaključak.

Oni koji u Hrvatskoj svakodnevno zazivaju duhovno i moralno izvanredno stanje, ne ostaju na žalost u granicama Hrvatske, nego svoje odvratne tlapnje prenose u

---

⁶ Marko Perković Thompson, Dobrodošli.

⁷ Marko Perković Thompson, Neka nitko ne dira u moj dio svemira.

inozemstvo i tamo ih šire kao tobožnju sliku Hrvatske. *Od vremena još od Krista, nova lica, scena ista, vražje sile se trude, da nas ne bude.*⁸

Među žrtvama takvih nečasnih radnji nalaze se svi istaknuti Hrvati, a napose Marko Perković Thompson, koji je uz već pokojne Tuđmana i Stepinca jedan od tri najnapadanija Hrvata.

Nasuprot situaciji za vrijeme Domovinskog rata, kad su najpoznatiji novinari u Njemačkoj i Austriji razumjeli srž problema i sukladno tome postupali, danas je jedna cijela generacija novinara u njemačkom govornom području, a pogotovo Austriji zatrovana ciljanom denuncijacijom, pa tako npr. Druga Nerona od Pantovčaka prikazuju kao desničara. I to im je netko podmetnuo, jer nisu čuli za Darka Pajičića. *Po metodi jugokomunista, tri put slaži, istina ne važi.*⁹

Stoga naslov knjige Thompsonofobija nije pogrešan, ali je neprecizan. Točnije bi bilo „Hrvatofobija na primjeru Thompsona“ ili još bolje „Mržnja prema Hrvatskoj“ ili „In odium Croatiae“. Thompsona i Hrvate bi oni nekako mogli podnijeti, ali samo bez Hrvatske.

Manji je problem Thompson, pozdrav „Za Dom spremni“ ili nešto slično imaju skoro svi narodi širom svijeta, u što sam se osobno uvjerio. Ali da su tamo negdje u zabiti Zagore *stala braća da obrane svoje domove*¹⁰ te zaustavila Mladićeve antifašističke tenkove ukrašene crvenom zvijezdom petokrakom – e to bre ne ide! Štoviše, nisu to učinili samo jednom, nego bi to ponovili svaki put, kad bi bilo potrebno, što se vidi na svakoj priredbi na kojoj nastupa Thompson! *Ne mogu nam ništa napraviti, snagom ćemo vječno postojati.*¹¹

Nisu samo u Čavoglavama *stala braća da obrane svoje domove*¹², nego to vrijedi i za Hrvate izvan Hrvatske.

Po principu „*Ne daj na se, nedaj svoje, nemoj tuđe, proketo je*“¹³ širom svijeta djeluje cijeli niz zauzetih pomoćnih branitelja. Imamo i Bojnu Čavoglave na društvenoj mreži Twitter s preko 430 članova, uglavnom žena, a mislim da su neki od njih večeras među nama. Nema protivnika koji bi nam se mogao suprotstaviti na temu Hrvatske. *Iz povijesti naše slavne, a i ove ne baš davne, sve smo što nam je vrijedno, stekli zajedno.*¹⁴

Puno njih poznajem, dragi, angažirani ljudi, pogotovo Ružica, sinjska snaha iz Münchena, koja u svojim dopisima pokvarenjacima novinarima uvijek citira Sveto Pismo i kao pozdrav upućuje Božji blagoslov.

Nemjerljiv doprinos dao je Nikola Knez svojim filmovima „Bleiburg“ i „Oluja“. Možda bi se akademik trebao prebaciti na proizvodnju dokumentarnih filmova?

⁸ Marko Perković Thompson, E, moj narode

⁹ Marko Perković Thompson, Dobrodošli.

¹⁰ Marko Perković Thompson, Bojna Čavoglave

¹¹ Marko Perković Thompson, Moli mala

¹² Marko Perković Thompson, Bojna Čavoglave

¹³ Marko Perković Thompson, Geni kameni

¹⁴ Marko Perković Thompson, E, moj narode

Sigurno ćete se pitati, gdje je u toj priči hrvatska diplomacija?

Za Njemačku mogu potvrditi da imamo vrlo kvalitetnog veleposlanika i konzule. Kad treba djelovati u javnosti, postaje očigledno je da se svi oni nečeg boje npr. da bi ih *yudex* mogao optužiti da su previše Hrvati, nacionalisti, ognjištari, ustaše. Sjetimo se slučaja diplomatkinje Elizabete Mađarević, koja biva izbačena na cestu nakon prijekog medijskog suda u *yudexu*. *Antikristi i masoni, komunisti ovi, oni, šire sotonske fraze, da nas poraze.*¹⁵

Tako je moguće da se u Austriji pred zabranom nalazi tradicionalna komemoracija u Bleiburgu sa 70-godišnjom tradicijom, a da hrvatska vlast gotovo ništa nije poduzela protiv te urote i podvale hrvatskih i austrijskih titoista. Veleposlanik u Beču zasad šuti.

Na svu sreću, ima dovoljno Austrijanaca, koji znaju što se u Bleiburgu i okolici doista dogodilo u svibnju 1945, pa će onda oni, Austrijanci, organizirati komemoraciju za najveći pokolj Hrvata u povijesti. Na hrvatsku sramotu.

Takvih situacija na žalost nije tako malo, a najgore je u njima, da bi se mogle trajno spriječiti, kad bi profunkcionirale hrvatske institucije.

U ovoj knjizi opisan je zoran primjer takve manipulacije na štetu Marka Perkovića Thompsona, u kojoj sam sam imao glavnu sporednu ulogu.

Ukratko: kao po zapovijedi, a to funkcionira nakon dugogodišnje indoktrinacije i hajke, bilo je u Njemačkoj objavljeno više vrlo ružnih članaka o proslavi drugog mjesta na Svjetskom prvenstvu u nogometu 2018. Da su strani novinari imalo mislili svojom glavom, bili bi se zapitali kakva je to državna proslava, na kojoj se glavnom izvođaču isključi mikrofon?

Međutim, oni su radije prenijeli ono što im je netko podmetnuo. Tako se u Njemačkoj razvila žestoka prepirka, nakon koje je novinar uglednih novina FAZ na moj nagovor pristao da napravi intervju s Thompsonom, kao neka vrsta ispravka štete počinjene od njegove strane. Cijeli opis slijeda događaja nalazi se u knjizi.

Intervju je doista bio napravljen, transkribiran, dotjerivan u 32 koraka sinkrono na 2 jezika, da bi novine u tiskanom izdanju objavile bljutavu priču o tome kako Thompson ispod bijelog prsluka nosi crnu košulju, te mu stoga treba zabraniti nastupe u Njemačkoj!?

Dan kasnije bio je doista objavljen cjelokupni intervju u mrežnom izdanju na 30 stranica, iza uvoda od dodatnih 30 stranica, u kojem je autor poglavito naklapao o Drugome svjetskom ratu, te uspomeni na njega i što bi Thompson o tome smio misliti, govoriti i pjevati!? Thompsonovi pogledi na život, vjeru, obitelj, ljubav ostali su po strani. *Još govore da smo kontroverzni, ali to su kućine i trice, argumenti podli i bezvezni, istinu im kažimo u lice.*¹⁶

Intervju se i sada može naći na mrežnoj stranici, a oni koji su ga naknadno čitali, a takvih nije malo, čude se uvodu, jer je u Thompsonovim izjavama zapravo sve rečeno te nikakav dulji uvod niti komentar ne bi bio potreban.

---

¹⁵ Marko Perković Thompson, E, moj narode.

¹⁶ Marko Perković Thompson, Dobrodošli.

Javilo mi se više Nijemaca i Austrijanaca, koji su bili jednako zgroženi postupkom novinara. Dvojica od njih htjeli bi pomoći u organizaciji Thompsonova koncerta u svome gradu, čim prestanu ograničenja na račun corone.

Eto, danas je to neka mala ekskluziva da slijedi po jedan poziv za održavanje koncerta sa sjevera Njemačke te iz Austrije. Oni koji bi zagovarali eventualu zabranu mogu već sada početi studirati intervju. Možda u njemu ipak nađu nešto kompromitirajuće. Pravnici su već kazali: tu nema materijala ni za početnu sumnju, a kamoli za optužnicu i zabranu.

Poštenim putem ići bit će teško, znaj, al' samo ćeš tako stići gdje je vječni sjaj.¹⁷

Ovim stihovima želio bih završiti ovo svoje izlaganje. Nadam se da sam prenio makar malo svoga oduševljenja koje gajim prema dvojici hrvatskih velikana, Marku Perkoviću i Josipu Pečariću, koje u svojoj duši držim svojim mlađim i starijim bratom. Bog ih poživio!

Za one koji ne prate Thompsona: u ovo izlaganje utkao sam stihove iz 10 Thompsonovih pjesama. Da bude sve uredno, u govoru objavljenom na portalima **hrvatskonebo** i **dragovoljac** bit će navedeni citati, da me Marko ne optuži za plagijat!

Prije nego što riječ prepustim drugima, htio bih se kratko obratiti hrvatskim braniteljima, kojih je sigurno mnogo u ovoj dvorani. Utječite na Vašeg ministra Medveda, da se komemoracija u Bleiburgu ipak održi. Ostat će mu neizbrisiv biljeg da je išao na komemoraciju u četničko uporište Grubore, odakle su tjednima nakon Oluje minobacačima 120 mm pucali na predsjednika Tuđmana i Vlak slobode, a da mu Austrijanci moraju organizirati komemoraciju za poklane Hrvate.

Hvala na pozornosti!

Dr. Josip Stjepandić, 8.3.2022.

<https://hrvatskonebo.org/2022/03/09/dr-josip-stjepandic-izlaganje-u-povodu-predstavljanje-knjige-thompsonofobija-8-3-22/>

<https://bezczure.hr/iseljenistvo/izlaganje-u-povodu-predstavljanje-knjige-thompsonofobija/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29862-dr-stjepandic-izlaganje-u-povodu-predstavljanja-knjige-thompsonofobija>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/39256-j-stjepandic-o-knjizi-thompsonofobija.html>

---

¹⁷ Marko Perković Thompson, Moj dida i ja

KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI

Knjiga akademika Pečarića ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI dana je na našem portalu:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini> .

Rat u Ukrajini pokazao je svu mizeriju vlasti u Hrvatskoj koji su poslušnost prema svjetskim moćnicima iskazivali lošim odnosom prema hrvatskim braniteljima i Domovinskom ratu. Već sam naslov knjige govori o tome jer dva pozdrava jedan hrvatskih branitelja i drugi Ukrajinaca sličnih povijesti su tretirani na potpuno suprotan način kao što su na suprotne načine tretirali i ta dva obrambena i oslobodilačka rata.

U početku knjige dani su Pečarićevi tekstovi o ratnom zločincu koji je započeo agresiju na Ukrajini s usporedbom s drugim sličnim ratnim zločincima kao što je npr. Slobodan Milošević.

Rat u Ukrajini pokazao je da je u RH napadana legendarna pjesma iz Domovinskog rata i zato što je postala himna svih naroda izloženih ovakvim agresijama. Sami Ukrajinci su je prepjevali još 2015. O tome se puno govorilo i na predstavljajima knjige:

Josip Pečarić, 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA, Zagreb, 2022.

Naravno posebice se napadaju postrojbe naših HOS-ovaca, čija je uloga u Domovinskom ratu slična pukovniji Azov koja brani opkoljeni Mariupolj. Nedavno je posebnu ulogu u napadima na simbol naših HOS-ovaca, koji je službeno odobren zbog pozdrava iz Domovinskog rata ZA DOM SPREMNI, odigrao novoizabrani predsjednik Vrhovnog suda RH, pa je tim napadima, ali i o ulozi samog Vrhovnog suda dan niz tekstova u knjizi.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/30168-knjiga-akademika-pecarica-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

<https://bezcenzure.hr/toptema/pedeseta-e-knjiga-akademika-pecarica/>

Napomena: U ovoj knjizi dan je niz tekstova u sekciji IZBOR RADOVANA DOBRONIĆA. I 21. 04. 2022. u rubrici FUS NOTE ZA FAH IDIOTE 'Hrvatskog tjednika' imamo novog predsjednika VS RH:

Radovan DOBRONIĆ, predsjednik Vrhovnog suda RH:

"Korištenje Za dom spremni pozdrava moralno je i pravno nedopustivo!"

HT: Je, za svu jugošovinističku stoku-

JOŠ NEKA PISMA

Generali Tolj i Kapular na Stepinčevo podnijeli ostavke u Generalskom zboru

10. veljače 2019.

General-bojnik Ivan Tolj i general-bojnik Ivan Kapular podnijeli su danas na Stepinčevo ostavke u svim tijelima i članstvu u Hrvatskome generalskom zboru, kako su posebnim priopćenjem izvijestili javnost. Šire obrazloženje donosimo u nastavku.(hkv)

U RATU NAS JE RESILA HRABROST, A ŠTO NAS RESI U MIRU?

Kao utemeljitelji Hrvatskog generalskog zbora nismo mogli niti zamisliti da će pretežita i za javnost često vidljiva svrha djelovanja naše udruge biti paljenje svijeća, polaganje vijenaca i obilježavanje obljetnica. Umjesto da uz tu, hvale vrijednu aktivnost, budemo, prije svega, djelatni glasnogovornici hrvatskog naroda kojeg zahvaća sve više rezignacija i malodušje, kritičari svega onoga negativnog što razara sadašnjost i sprječava budućnost, Hrvatski generalski zbor sudionik je šutnje, kronična nedjelovanja prikrivena ispraznim frazama. Tek takvim djelovanjem, odavanja počasti, upaljene svijeće i vijenci imaju smisla. Na djelotvornost obvezuju nas naši pali vojnici i suborci bez čije žrtve ne bi bilo hrvatske slobode!

Pojedine organizacijske strukture u Republici Hrvatskoj među kojima je i Hrvatski generalski zbor – dopuštajući i šuteći na mogućnost da se osobama, pripadnicima totalitarnog komunističkog režima odnosno njegovim izravnim izvršiteljima dodjeljuju priznanja i medalje - ne ispunjavaju svoju društvenu

funkciju i razlog svoga postojanja. Najnoviji primjer takva postupanja je dodjela priznanja vremenom ministru (94 god.) bivše SFRJ, »zaslužnom« da je razoružana i goloruka Hrvatska, na samom početku velikosrpske agresije, dobila embargo na uvoz oružja, a da i ne spominjemo njegovo «slavno» djelovanje u poraću 1945., u Zadru i njegovoj okolini. Je li moguće da o svemu tome hrvatski generali (ratni generali !!!) šute? U ratu nas je resila hrabrost, a u izbornom miru (je li i to moguće!!!?) neopravdano jalovo taktiziranje i oprez, malodušje i kukavičluk!

Smatramo da je dužnost i obveza Hrvatskoga generalskog zbora da reagira na poteze kojima se promoviraju osobe i djelovanje, koje je u suprotnosti s našim pravednim, državotvornim, i obrambenim Domovinskim ratom, kao i s cjelokupnim vrijednosnim sustavom hrvatskog naroda i države. Osim toga poglavita zadaća HGZ-a trebala bi biti beskompromisno davanje potpore svima onima u našem društvu koji se zalažu za te, u krvi naših branitelja, stečene vrijednosti. Da se zalažu za posvemašnji boljitak Domovine i naroda, na temelju poštena i plaćena rada, te za dostojanstven život obitelji i pojedinaca u pravnoj i pravednoj državi.

Pojedince i pojedine organizacijske, gospodarske i financijske strukture RH , od rata do danas smatramo glavnim krivcima demografskog kolapsa i nezapamćenog egzodusa hrvatskog naroda u potrazi za boljim životom.

Ustaljeno nereagiranjem Hrvatskog generalskog zbora na većinu pojava i događaja u društvu prema kojima je trebalo zauzimati jasan vrijednosni stav, doveli su do toga da više ne želimo sudjelovati u takvome radu ove udruge.

Nećemo biti sudionici u šutnji, u vremenima kada bismo trebali govoriti i biti djelatni promicatelji i branitelji vrijednosti na kojima počiva hrvatski narod i njegova država.

Ovom ostavkom pokazujemo našu obvezu i spremnost za uključivanjem u sve aktivnosti koje će doprinosti obnovi vrijednosnog sustava, povratku hrvatskih ljudi iz inozemstva, njihovu zapošljavanju i izlasku iz očite i teške krize u koju smo upali zbog "grijeha struktura", kako je to svojedobno i točno rekao kardinal Josip Bozanić, zbog niza pogrešaka, krivog činjenja ili još gore – nečinjenja, kao da se sve to loše događa negdje daleko, a dotle svakodnevno autobusi, vlakovi i zrakoplovi odnose hrvatske ljude, našu mladost negdje u tuđine i doista daleko od svega onoga za što smo se kroz povijest, sve do Domovinskoga rata borili i izborili: za slobodnu i, konačno, međunarodno priznatu Državu!

General bojnik Ivan Tolj

General bojnik Ivan Kapular

U Zagrebu, na Stepinčevo, dne 10. veljače 2019.

<https://www.hkv.hr/vijesti/domovinski-rat/31233-generali-tolj-i-kapular-na-stepincevo-podnijeli-ostavke-u-generalskom-zboru.html>

ČETVORICA GENERALA U MIROVINI: NACIONALNA SRAMOTA U HRVATSKOME GLAVNOM GRADU

15. prosinca 2019.

Potaknuti koncertom Lepe Brene u Zagrebu, četvorica hrvatskih generala u mirovini zatražila su od državnih tijela da zauzmu mjerila po kojima će se za svaku javnu osobu, pa bila to srpska pjevačica ili pak najviši srbijanski dužnosnici, utvrditi jesu li sudjelovali i u kojem obliku u agresiji na Hrvatsku.

Pod naslovom “Nacionalna sramota u hrvatskome glavnom gradu”, Ivan Tolj, Ivan Kapular, Marinko Krešić i Mile Ćuk u nedjelju su u priopćenju za javnost naveli kako su se na koncertu vijorile jugoslavenske zastave sa zvijezdom

petokrakom pod kojima su počinjeni nebrojeni zločini nad hrvatskim narodom te upitali je li moguće da je društveno prihvatljivo i da nije kažnjivo mahati zločinačkim zastavama usred glavnoga grada suverene i međunarodno priznate države.

“U Zagrebu se 14. i 15. prosinca 2019. dogodilo javno sramoćenje hrvatskog naroda i Republike Hrvatske. Fahreta Jahić Živojinović, poznatija kao Lepa Brena održala je u zagrebačkoj Areni koncert u kojem je bacila u trans obožavatelje njenog lika i ‘dela’.

Je li to ista ona Lepa Brena, koja se ‘naslikavala’ u Brčkom za vrijeme velikosrpske agresije u maskirnoj odori neprijateljskih formacija koje su jurile na Hrvatsku, Bosnu i Hercegovinu, razarale gradove i sela, ubijale nevine ljude”, upitali si i dodali kako “sudeći po ikonografiji u dvorani, zasigurno jest”.

Naime, za vrijeme koncerta vijorile su jugoslavenske zastave sa zvijezdom petokrakom. Pod tim zastavama počinjeni su nebrojeni zločini nad hrvatskim narodom od Drugog svjetskog rata i poraća do Domovinskog rata, do Vukovara, Ovcare i ostalih stratišta diljem Domovine, podsjetili su general bojnici u mirovini.

Upitali su je li “slučajno da se ovo vrijeđanje i sramoćenje odvija u Adventu, zagrebačkome Adventu, kojim se volimo hvaliti pred cijelim svijetom, desetak dana prije Božića, tjedan dana prije izbora za predsjednika RH. Tko je odgovoran za ovu blamažu usred hrvatskoga glavnoga grada? Tko se to igra s našim nacionalnim dostojanstvom? Tko izlaže ruglu našu teško stečenu državu?

U priopćenju za javnost upitali su i je li moguće da je društveno prihvatljivo i da nije kažnjivo mahati zločinačkim zastavama usred glavnoga grada suverene i međunarodno priznate države, a od državnih tijela zahtijevaju da utvrdi za svaku javnu osobu je li sudjelovala u agresiji na Hrvatsku i u kojem obliku, je li bila dionik ratnoga zločina poput Vojislava Šešelja i njegovih pomagača.

“Potaknuti ovim incidentom zahtijevamo da državna tijela zauzmu mjerila po kojima će se za svaku javnu osobu, pa bila to narodnjačka srpska pjevačica ili pak najviši srbijanski dužnosnici, utvrditi jesu li sudjelovali u agresiji na Republiku Hrvatsku i u kojem obliku, jesu li bili dionici ratnoga zločina poput Vojislava Šešelja i njegovih pomagača. Smatramo da takve osobe ne mogu javno istupati na teritoriju Republike Hrvatske i biti primane od strane hrvatskih državnih i lokalnih dužnosnika”, navela su četvorica hrvatskih generala u mirovini.

Ocijenili su da dopuštanje njihovih posjeta i javnih nastupa narušava suverenitet i ugled naše države i vrijeđa osjećaje svih hrvatskih branitelja, te ostalih građana koji bi, urebba li, ponovno stali u obranu svoje Domovine.

https://www.nacionalno.hr/cetvorica-general-a-u-mirovini-nacionalna-sramota-u-hrvatskome-glavnom-gradu/?fb_comment_id=2989028747802387_2990220541016541

GENERALI TOLJ I KAPULAR O MICANJU BISTA HRVATSKIH VELIKANA S PANTOVČAKA: ‘NA DJELU JE SUSTAVNA DETUĐMANIZACIJA S CILJEM POSTUPNE DEKROATIZACIJE’

11. ožujka 2020. u 17:40

Foto: fah, snimka zaslona (Fotomontaža: Narod.hr)

“Zbog temeljito poljuljanog vrijednosnog, identitetskog sustava na kojem počiva svako društvo, pa tako i ovo naše hrvatsko, gotovo ispod radara, dogodilo se uklanjanje bista hrvatskih velikana iz ureda Predsjednika Republike Hrvatske. Na djelu je sustavna detuđmanizacija s ciljem postupne dekroatizacije, rashrvačivanje dosegnute i teško, u krvi, izborne slobode i suverenosti“, upozorili su generali Ivan Tolj i Ivan Kapular povodom uklanjanja bisti hrvatskih velikana s Pantovčaka.
> Čije je sve biste maknuo Milanović ili koga je sve izjednačio s diktatorom Titom?

> Generali Ivan Tolj i Ivan Kapular dali ostavke u Hrvatskom generalskom zboru zbog nereagiranja na odlikovanje Budimira Lončara!

Podsjetimo, političari koji dođu u službeni posjet predsjedniku Hrvatske Zoranu Milanoviću tako na Pantovčaku više neće vidjeti bistu kralja Tomislava, Ivana Mažuranića, Josipa Jurja Strossmayera, Ante Starčevića, Stjepana Radića, bl. Alojzija Stepinca, kao niti bistu prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana.

Pismo generala prenosimo u cijelosti:

“Zbog koronavirusa, a možda i zbog stranačkih izbora u HDZ-u, zbog svakojakih nevolja i životnih, egzistencijalnih problema naših ljudi u Hrvatskoj i iseljeništvu, zbog temeljito poljuljanog vrijednosnog, identitetskog sustava na kojem počiva svako društvo, pa tako i ovo naše hrvatsko, gotovo ispod radara, dogodilo se uklanjanje bista hrvatskih velikana iz ureda Predsjednika Republike Hrvatske. Maknuti su tako kralj Tomislav, Josip Juraj Strossmayer, Ivan Mažuranić, otac Domovine Ante Starčević, učitelj hrvatskoga naroda Stjepan Radić, kardinal, mučenik komunističkoga režima Alojzije Stepinac i Franjo Tuđman, utemeljitelj suvremene hrvatske države, njen prvi Predsjednik, vojskovođa i pobjednik u Domovinskome ratu. Uklanjanje bista (ne)svjesno znači odmicanje od djela i nacionalnih simbola, koje ti neumrlji ljudi predstavljaju i na kojima je utemeljen naš politički, duhovni i kulturni identitet.

Ovaj, najblaže rečeno, nerazboriti potez novoizabrana predsjednika samo je posljedica, nazovimo to tako, croatovirusa, koji zahvaća već dvadeset godina hrvatsku politiku i pojedine političare. Razgrađivanje nacionalnog bitka i identiteta traje od smrti Franje Tuđmana do danas!

Na djelu je sustavna detuđmanizacija s ciljem postupne dekroatizacije, rashvaćivanje dosegnute i teško, u krvi, izborne slobode i suverenosti. Na tome su tragu i tzv. kulturna događanja u Rijeci, gdje smo imali priliku vidjeti, dosad neviđeno, izrugivanje hrvatske himne, opere Zrinski, postavljanje jugokomunističkih zastava i crvenih petokraka, pod čijim su kracima počinjeni zločini neviđenih razmjera: od Drugoga svjetskoga rata i poraća do Domovinskog rata, do Vukovara, Ovčare, Škabrnje i ostalih mjesta, jama, grobišta i stratišta diljem Hrvatske.

Neki su političari, jedva čujno, bit će da je i njih okrznuo croatovirus, pa su s puno opreza iskazali neslaganje s ”državničkim” činom Zoran Milanovića. Hrvatski generalski zbor, uobičajeno ”mudro” šuti. Neki manje zahvaćeni tim mentalnim hrvatskim političkim virusom, kao na primjer Škoro, nešto snažnije. Najviroznija, gospođa Mrak, šefica male strančice, dala je ”mrak” izjavu da je Milanović, micanjem bista, pokazao da je predsjednik svih građana. Tipično prodavanje roga za svijeću, kao da su Hrvatice i Hrvati i građani Republike Hrvatske, slijepi pokraj zdravih očiju. Rog im bode oči i svojom voljom, vratit će biste na mjesto odakle su maknute sa željom da završe u ropotarnici povijesti, baš onako kako su nas u krvavom poraću oslobodili i bana Jelačića u Zagrebu. Ali, vratio se ban i vratila se sloboda. Proći će i croatovirus, kao i sva zla koja su pogađala i pogađaju hrvatski narod, nepobjediv u svojoj želji za životom i slobodom!“

<https://narod.hr/hrvatska/generali-tolj-i-kapular-o-micanju-bista-hrvatskih-velikana-s-pantovcaka-na-djelu-je-sustavna-detudmanizacija-s-ciljem-postupne-dekroatizacije>

SKUPINA GENERALA O 'POMILOVANJU': TIPIČNO STARE I PROKUŠANE KOSOVSKO-UDBAŠKE METODE

19/04/2022

Obraćamo se braniteljima, suborcima i veteranima slavni hrvatskih postrojbi, ljudima koji su iznijeli teret Domovinskoga i obrambenog rata i udarili temelje nezavisne, slobodne i demokratske Hrvatske države! Obraćamo se Hrvatima i Hrvatima u Domovini i onima razasutim diljem svijeta!

Obraćamo se i potpisnicima pisma, nekolicini naših kolega i generala, koje su uputili na Veliki petak, 15 travnja 2022. god., Predsjedniku Republike, sa zamolbom da pomiluje osuđenu dvojicu bivših, visokih dužnosnika, pripadnika jugo – komunističke, kosovske i udbaške službe koja je desetljećima nanosila zlo i ubijala hrvatske ljude u Hrvatskoj i inozemstvu, samo zato što su bili preteče hrvatskoga sna o samostalnoj Državi, koju smo mi, zahvaljujući i njihovome mučeništvu i položenim životima, u pobjedonosnome ratu, našim Bljescima i Olujama ostvarili!

Svoju zamolbu opravdavaju navodnim Perkovićevim i Mustačevim, velikim, obavještajnim i ratnim zaslugama, zaboravljajući pri tome da su osuđeni od strane njemačkoga suda na doživotni zatvor zbog zlodjela u razdoblju do 1990., dakle u službi bivše tvorevine zvane SFRJ.

Za možebitne zasluge, kada su prešli na našu stranu (prije svega da zaštite sebe!!!), dobili su priznanja, odlikovanja i činove! Obojica su brigadiri HV! Zanimljivo je i to da im, bez obzira na to što su osuđeni na doživotni zatvor, nisu oduzeta odlikovanja i činovi, a generalu Norcu, Glavašu i drugima jesu! A i da ne

spominjemo, da se nisu pisala pisma i tražila pomilovanja kada je u zatvoru, u neljudskim uvjetima, umirao hrvatski general Đuro Brodarac, Tomislav Merčep i mnogi drugi branitelji čija sudbina i patnja očito nije zavrijedila pozornost ovako eminentnih potpisnika!

Jedan od potpisnika ovoga pisma, general Pavao Miljavac insinuira u javnosti da je predsjednik Tuđman rekao da " bez Perkovića ne bi bilo ni njega, ni HDZ-a, ni Hrvatske"! Dakle, hoće se reći da je Perković, Kos i Udba zaslužnija za državu i od Tuđmana, i od branitelja i od hrvatskoga naroda!

Hoće se reći da su te antihrvatske strukture i njihovi igrači kao što je osuđeni kosovsko- udbaški dvojac, naša prošlost, sadašnjost i budućnost! Svi mi, ispada tako, bili smo i jesmo njihove igračke, topovsko meso, korisne budale, a ne snaga koja je pod vodstvom Franje Tuđmana dobila rat, oslobodila okupiranu zemlju i utemeljila Republiku Hrvatsku! A Nobilo, Perkovićev odvjetnik tvrdi i "zna" da je Tuđman živ da bi ih pomilovao a Šušak bi potpisao molbu za pomilovanjem! Na žalost, oni ga ne mogu demantirati, mrtvi su i bilo bi lijepo da ih ovaj poznati "domoljub" pusti da počivaju u miru!

Ovakve se maliciozne, maligne i otrovne laži nisu izrekle ni čule od 1990.god. do današnjega dana i ovoga pisma, koje je velikome dijelu hrvatskoga naroda ojadilo sveto trodnevlje i proslavu Uskrsa!

Dakle, nije se htjelo čekati s objavlivanjem da prođe Uskrs. Kao da se htjelo da ne bude Uskrsa, da ne bude u hrvatskim ljudima prave radosti! U svemu ovome vidimo tipično stare i prokušane kosovsko-udbaške metode! Vidimo projekt , specijalnu akciju, kojoj se može dati i kodno ime "Pomilovanje" i poveznice s kosovskim i obavještajnim udarima kojima smo bili izloženi početkom Domovinskoga rata. Ovo pismo bačena je kost, koju su mnogi Hrvati bili prisiljeni glodati za uskrsnim stolom.

Neki se potpisnici, generali Ante Gotovina i Ljubo Ćesić Rojs opravdavaju milosrđem i opraštanjem... Jadno je to opravdanje! I milosrđe i opraštanje ne manifestira se na način da potpišu nešto, što očito nisu dobro razumjeli, nešto što sije razdor i podjele u hrvatskome narodu! Ili možda nepovratno i tvrdoglavo misle da su dobro razumjeli... I da se ne trebaju ispričati svima onima koje su ovim potpisima povrijedili! Ukoliko, ne daj Bože, doista tako misle onda vrijedi i za njih, makar bili i zaslužni hrvatski generali, narodna poslovice: Sami pali, sami se ubili!

General bojnik Ivan Tolj

General bojnik Ivan Kapular

Andrija Hebrang, pričuvni general bojnik

General bojnik Žarko Tole

General bojnik Ivica Primorac

<https://kamenjar.com/skupina-general-a-o-pomilivanju-tipicno-stare-i-prokusane-kosovsko-udbaske-metode/>

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/stiglo-novo-pismo-potpisalo-ga-5-general-a-protiv-su-pomilovanja-to-su-prokusane-udbasko-kosovske-metode-siju-razdor-15185674>

**UMIROVLJENI GENERAL TOLJ OŠTRO O
PRIJEDLOGU POMILOVANJA PERKOVIĆA I
MUSTAČA: "VRLO JE NEZGODNO AKO VIDITE
SLIČAN RUKOPIS 30 GODINA KASNIJE. OVO NIJE
BEZAZLENO"**

Dnevnik.hr, 20. travnja. 2022

I dok i dalje ne znamo čija je uopće inicijativa za pomilovanjem bivših šefova UDBA-e, pismom su se oglasila i petorica generala Tolj, Kapular, Hebrang, Tole i Primorac koji su protiv pomilovanja Josipa Perkovića i Zdravka Mustača.

General Ivan Tolj rekao je za Dnevnik Nove TV reporterki Sabini Tandari Knezović da su to prokušane udbaško-kosovske metode. Čudi ga da su o pismu generali šutjeli. A inače, kaže, pričaju o svemu.

"Ako gledate ovaj udbaško-kosovski rukopis on je evidentan i zato smo rekli da je to specijalna operacija i nalik je onome što se nama događalo početkom Domovinskog rata kad je udbaško-kosovska klika operirala po Hrvatskoj. Samo znate, vrlo je nezgodno ako vidite sličan rukopis 30 godina kasnije, u suverenoj i stabilnoj hrvatskoj državi.

Ovo nije bezazleno. Na ovaj način ako se zloupotrebljavaju generali. Ako se unosi nemir u braniteljsku populaciju. ako se podvaja ponovno hrvatski narod, onda to nije bezazleno i to ljulja same temelje, sigurnosne temelje Republike Hrvatske", objasnio je Tolj.

<https://dnevnik.hr/vijesti/hrvatska/general-ivan-tolj-ostro-protiv-pomilovanje-mustaca-i-perkovica---720523.html>

JULIENNE BUŠIĆ: KLASIĆ JE IZNIO NETOČAN PODATAK, ZVONKA NIKAD NISU OSUDILI ZA TERORIZAM

Gordana Sarkotić

22. travnja 2022.

Foto: Fah; Fotomontaža: Narod.hr

“Ne ulazeći u motive Hrvoja Klasića zbog kojih iznosi neistine, činjenica je da je on pred hrvatskim gledateljima falsificirao povijesni podatak“, ističe **Julienne Bušić, supruga Zvonka Bušića,** reagiravši na HRT-ovu emisiju Otvoreno od 21. travnja 2022., u kojoj je iznesen netočan podatak.

> Vukojević: Našli smo oko sto i nešto nalagodavaca iz Udbe od Tita pa dalje

> Odvjetnik Mišetić odgovorio lijevim medijima: ‘Ni Zvonko ni Julienne Bušić nisu osuđeni za terorizam’

> Američki sudac koji ga je osudio suprotno Klasiću je ustvrdio: ‘Zvonko Bušić nije terorist’

“U emisiji OTVORENO od 21. travnja 2022., posvećenoj temama rada Udbe i ubojstava hrvatskih emigranta, Hrvoje Klasić, predstavljen kao povjesničar, izjavio je kako je Zvonko Bušić ”zatvoren zato što su ga proglasili teroristom” u SAD-u. **Hrvoje Klasić je teško optužio i iznio neistinu o Zvonki Bušiću kojeg američko pravosuđe nikad nije ni tužilo ni osudilo za terorizam,** kako tvrdi taj

povjesničar. Štoviše, savezni sudac John Bartels je 1976. prije izricanja presude rekao: **”bilo bi previše nepravilno i nepošteno kada ne bih prije početka rekao, da Zvonka Bušića i njegovu suprugu, kao i njihove drugove, ne smatram nikakvim ratnim zločincima niti teroristima”**‘. Ne ulazeći u motive Hrvoja Klasića zbog kojih iznosi neistine, činjenica je da je on pred hrvatskim gledateljima **falsificirao povijesni podatak** koji se može lako provjeriti”, zaključuje u pismu Julienne Bušić.

U emisiji je odmah reagirao general Tolj

Podsjetimo, dr. sc. Hrvoja Klasić, izvanredni profesor na Filozofskom fakultetu u Zagrebu gostujući u HRT-ovom Otvorenom ustvrdio je da je Bušić zatvoren zato što su ga proglasili teroristom. Na to je u emisiji odmah reagirao umirovljeni general-bojnik Ivan Tolj optuživši ga da relativizira neka hrvatska nacionalna pitanja na potpuno neprihvatljiv način te je posebno istaknuo zabrinjavajućim da osoba s takvim tvrdnjama predaje hrvatskim studentima povijest.

“Razmišljati o Zvonku Bušiću, hrvatskome mučeniku, koji je više od 30 godina robijao, da bismo mi imali slobodnu i nezavisnu Hrvatsku državu, da ga se naziva teroristom...”, upozorio je general Tolj. Na to je reagirao povjesničar Klasić ne odustajući od svojih netočnih tvrdnji i ne prihvaćajući činjenice koje je iznio general Tolj.

Tu netočnu tvrdnju da je Bušić bio zatvoren zato što su ga proglasili teroristom prije dvije godine lijevo-liberalni mediji u Hrvatskoj širili su da bi ocrnili Julienne Bušić nakon što je dala podršku Kolindi Grabar-Kitarović u drugom krugu predsjedničkih izbora. Na to je reagirao odvjetnik Luka Mišetić i podijelio presliku presude te istaknuo da ni ona ni Zvonko Bušić nisu osuđeni za zločin terorizma.

Sheldona

@DissLexie

Jan 1, 2020

Replying to @MisetiLaw and @bglavasevic

Ja sam stalno u elementima zločina terorizma, vi ste ti koji tvrdite da se radi o zračnim piratima, i to samo zato što je netko iz političkih razloga tako glup naziv upisao u presudu. Zar stvarno vjerujete da bi Brian Murray taj čin nazvao zračnim piratstvom?

Luka Misetic

@MisetiLaw

Sudac koji je osudio Julie Basic napisao je: "There is no question in my mind that Julieanne Basic was not a terrorist in any sense of the word." Judge Bartels ocito nije shvatio da ste vi u Hrvatskoj puno pametniji od njega koji ju je i osudio.

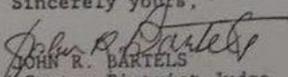
Hon. Cameron Batjer   -3-   September 10, 1986

There is no question in my mind that Julieanne Basic was not a terrorist in any sense of the word. Prior to the event she committed no act of terrorism, and there is no evidence that she belonged to a terrorist gang. Throughout the world today there is a flood or vicious eruption of terrorism, which I am afraid has somewhat influenced the Commission in its judgment of Julieanne Basic. Her participation in the isolated incident of the Croatians does not place her in the category of terrorists, and it is hard for me to understand how anyone could fear that she in any way would become a terrorist. I think that is a mistake the Commission is making.

Civilization is judged by the way it treats its prisoners. In my opinion, the treatment of Julieanne Basic, under the circumstances of this case, may be equated to cruel and unusual punishment. Apparently the Commission is willing to take all the statements of Officer McTigue as controlling, while at the same time is completely ignoring all the other statements and evidence in support of the release of Julieanne Basic. I am sorry that the Commissioners have continually ignored my statements in connection with this case.

There is absolutely nothing to be gained by the continued incarceration of Julieanne Basic. She has already been amply punished, which in itself is a sufficient deterrent for others. Certainly she has no need of rehabilitation, but she does need fairness and willingness on the part of the Commissioners to recognize the truth and the injustice in this case.

I hope that at this late date some weight and some consideration may be given to the above statements.

Sincerely yours,

JOHN R. BARTELS
United States District Judge

JRB/MFZ

Copy to: Professor Dennis E. Curtis
c/o O'Donnell & Gordon
601 West 5th Street, Suite 1200
Los Angeles, California 90017

11:18 PM Jan 1, 2020

“Gospodin Bušić nije ni terorist ni kriminalac“

Julienne Bušić, nagrađivana je američko-hrvatska prozna spisateljica, esejistica i prevoditeljica. Supruga hrvatskog domoljuba Zvonka Bušića nakon njegove smrti posvetila se književnosti te objavila nekoliko romana, a bavi se i prevođenjem hrvatskih djela na engleski jezik. Uz to, Julienne Bušić osvojila je nagradu “Fra Lucijan Kordić” za memoare Ljubavnici i luđaci (1996.) te nagradu “Antun Branko Šimić” (2012.) i “Bili smo prvi kad je trebalo” (2012.).

Amerikanka Julienne Bušić ljubav svog života Zvonka, vjerno je čekala duge 32 godine, što je jedinstven slučaj ljubavi dvoje ljudi, čak i u svijetu!

Rodila se kao Julienne Eden Schultz, 20. rujna 1948. godine. Studirala je u SAD-u te u Europi, magistrirajući na području njemačkog jezika i jezikoslovlja. Godine 1969. godine u Beču je upoznala Zvonka Bušića, a vjenčali su se 1972. u Frankfurtu.

Godine 1976. sudjelovala je u otmici američkog putničkog zrakoplova i za to bila osuđena na doživotni zatvor. Sudac koji je 1977. godine izricao presude Zvonku, Julienne i ostalim sudionicima otmice zrakoplova **nije ih smatrao teroristima, čak što više, izriekom je potvrdio kako “gospodin Bušić nije ni terorist ni kriminalac”, te da su njegovi motivi i ideali bili plemeniti**, iako su primijenjena pogrešna sredstva za ostvarivanje ciljeva.

Supruga poginulog američkog policajca tužila je državu zbog nemara i nebrige, te stoga što svu krivnju za njegovu smrt prebacuje na “teroriste”, iako na platformi na kojoj je trebalo izvršiti demontažu bombe nisu bili osigurani potrebni uvjeti za obavljanje tog posla, pa je stoga i došlo do eksplozije.

Godine 1989. puštena je iz zatvora nakon 13 godina, a nakon stjecanja hrvatske nezavisnosti došla je u Hrvatsku.

Pokretala je akcije kako bi se na slobodu pustio i njen suprug, Zvonko. To se dogodilo tek 2008. Živjeli su u Rovanjskoj kod Zadra. Iste godine objavila je knjigu „Tvoja krv i moja“, zbirku eseja, kratkih priča i kolumni. 2012. izišao joj je roman „Živa glava“, romansirana biografija stvarne Vukovarke koja je prošla tešku borbu za vlastiti život. Na Hrvatskoj radioteleviziji 2013. godine prikazan je dokumentarni film pod imenom Ljubavnici i luđaci u kojem je prikazan aktivizam i borba Julienne i Zvonka Bušić za hrvatsku neovisnost.

Na česta pitanja kako se kao Amerikanka toliko angažirala oko slobode i borbe za Hrvatsku odgovarala bi: „Voleći svog supruga, voljela sam sve što je on volio“. A Zvonko Bušić neizmjereno je volio – Hrvatsku.

<https://narod.hr/hrvatska/julienne-busic-klasic-iznio-je-netocan-podatak-zvonka-busica-nikad-nisu-osudili-za-terorizam>

NEMA ZAJENCIJE S GENERALOM! Tolj zaštitio hrvatsku javnost od “prokušane udbaško-kosovske metode”**

Vratimo se još jednom događaju koji plijeni pozornost a riječ je o zahtjevu generala prema predsjedniku države Zoranu Milanoviću da potpiše rješenje o pomilovanju Mustaća i Perkovića, koji su osuđeni u Njemačkoj zbog ubojstva Đurekovića. Ne smijemo pritom zanemariti činjenicu da nisu svi generali za nešto takvog, a među onima koji takav zahtjev osuđuju je umirovljeni general-bojnik Ivan Tolj, koji rezolutno naglašava da generali nisu ni lijevi ni desni a ni stranački. Oni su nešto iznad svega i njima se ne smije manipulirati. Pomilovanje bi svakako unijelo nezadovoljstvo i razdor u društvu, a očit je i razdor unutar braniteljske populacije.

Jedan od prvih 48 osnivača HDZ-a kada je za predsjednika te stranke izabran Franjo Tuđman, hrvatski general u mirovini i pjesnik-autor više zbirki pjesama, rodom iz mjesta Blatnica kod Čitluka, nekadašnji načelnik Političke uprave u Ministarstvu obrane Republike Hrvatske, general-bojnik Ivan Tolj komentirao je “navodnu inicijativu generala” koji traže pomilovanje Josipa Perkovića i Zdravka Mustaća te kazao da su to “prokušane udbaško-kosovske metode”.

Očito je prema riječima Tolja na djelu jedna tajna operacija koja je objelodanjena uoči Uskrsa i o kojoj većina generala nije imala pojma. Prije svega žalosno je što taj slučaj nije sankcionirala sama Hrvatska, već je to morala učiniti Njemačka, a druga stvar koja bode u oči je očitost u ciljanju na pojedine generale koji su bili spremno potpisati peticiju predsjedniku države.

“Ako gledate ovaj udbaško-kosovski rukopis, on je evidentan i zato smo rekli da je to specijalna operacija i nalik je onome što se nama događalo početkom

Domovinskog rata kad je udbaško-kosovska klika operirala po Hrvatskoj. Samo znate, vrlo je nezgodno ako vidite sličan rukopis 30 godina kasnije, u suverenoj i stabilnoj hrvatskoj državi”, rekao je general Tolj.

Druga nelogičnost je ta da se pomilovanje traži i zbog njihovog sudjelovanja u domovinskom ratu. Stoga su i neke braniteljske udruge digle svoj glas protiv,

Ovo bi bio presedan koji dokazuje da postoje dvostruka mjerila prema sudionicima Domovinskog rata, stoji među ostalim, u priopćenju Zajednice branitelja HDZ-a “Gojko Sušak”.

Pitanje je i kakvo to milosrđe spominju generali kad nitko nije još pokazao milosrđe prema braniteljima koji sjede u zatvorima u Hrvatskoj i izvan nje, pa bi sad trebalo značiti da Mustač i Perković koji su dobili čin brigadira vrijede više od običnih branitelja koji su se borili na prvim crtama bojišnice.

Dvojica bivših visokorangiranih pripadnika jugoslavenske Službe državne sigurnosti UDBA, a kasnije i visokorangiranih članova hrvatskih obavještajnih službi u vrijeme Domovinskog rata, Josip Perković i Zdravko Mustač, nakon što su obojica pred Visokim zemaljskim sudom u Münchenu 2016. godine osuđeni na kazne doživotnog zatvora zbog sudjelovanja u ubojstvu hrvatskog emigranta Stjepana Đurekovića u Njemačkoj 1983. godine, oni su 2019. povratno izručeni Hrvatskoj gdje im je doživotna robija preinačena u dugotrajne zatvorske kazne.

Podsjetimo, generali Ivan Tolj, Ivan Kapular, Andrija Hebrang, Žarko Tole i Ivica Primorac protive se pomilovanju Perkovića i Mustača, a ostali izmanipulirani generali potpisnici toga bizarnog “slučaja pomilovanja” ni krivi ni dužni trpe poniženja svojih suboraca!

Dakle, ovaj slučaj nije samo podijelio hrvatsko društvo i branitelje već i generale jer i dalje nije poznato čija je zapravo inicijativa o pomilovanju nekadašnjih šefova UDBe i među generalima nema složnosti u tome pa se nameće zaključak kako su na djelu stare oprobane “kosovsko-udbaške metode” kojima je cilj stvoriti razdor i stvaraju podjele u hrvatskom narodu.

Foto: Screenshot/ Izvor Arhiva HGZ

<https://www.totalno.hr/nema-zajencije-s-generalom-tolj-zastitio-hrvatsku-javnost-od-prokusane-udbasko-kosovske-metode/>

GENERALI, BOLJE DA STE PODRŽALI SLOBODANA PRALJKA, A NE OVE UDBAŠKE ŠTETOČINE!

23 travnja, 2022

Otkad je nekolicina hrvatskih generala na čelu s Antom Gotovinom uputila zahtjev o pomilovanju okorjelih bivših Udbaša Josipa Perkovića i Zdravka Mustaća zanimanje za ovu zločinačku organizaciju sve je veće. Nu, ni ova dva osuđenika nikada nisu požalila niti se ispričala za zlo koje su radili, a sada bi uz pomoć pojedinih hrvatskih generala željeli da im se sve oprost. E, ne može to tako. Naime, druga skupina časnih i poštenih branitelja, predvođena generalom Ivanom Toljom, koji jedino priznaju „stranku Franje Tuđmana“ protivi se ovoj inicijativi, a njima su se pridružile i brojne braniteljske udruge.

Inače bivši Udbaši poput pok. Pavla Gažija, simbola jugoslavenskog unitarizma, čak su proglašeni i počasnim građanima (2019. u Koprivnici). Naime, u ovom gradu ništa protiv tog prijedloga nisu imali ni vijećnici HDZ-a, što je sramno da sramnije ne može biti.

Kad je zločinačka JNA napadala Vukovar tijekom hrvatskog obrambenog Domovinskog rata Gaži je uz ostalo izjavio „Pustite JNA, JNA zna što čini!“.

Na početku stvaranja hrvatske države brojni su Udbaši okrenuli kapute, a na čelu te „brigade“ bili su Perković i Mustać, koje je zbog teških ubojstava njemački sud osudio na doživotnu robiju.

Pojedinci su se sada „probudili“ i sjetili da su nam u stvaranju države iznimno pomogli i nekadašnji okorjeli kriminalci i ubojice i da ih zbog toga treba pustiti na slobodu.

Gdje je bila ta nekolicina hrvatska generala kad je recimo trebalo braniti njihova kolegu Slobodana Praljka? Da su ga branili, možda bi danas bio i na životu!

Ovu „gužvu“ oko bivših Udbaša sada treba iskoristiti da se napokon objave i imena onih koji su radili za Udbu i da se ukaže gdje su završili 1990., odnosno u kojim su se sve ustanovama nakon toga zaposlili, tim prije kad se zna da je jednom Udbaš-uvijek Udbaš!

U razotkrivanju bivših Udbaša i djelovanja te službe iznimno bi nam mogli pomoći Mustać i Perković.

Tada ne bi bilo dileme je li recimo Ante Nobilo bio ili nije udbaško dijete!

Inače, kako se zna, u vrijeme komunizma, najviši dužnosnici KOS-a i DSZUP-a obučavali su se na Saveznoj centralnoj školi državnog sekretarijata za unutrašnje poslove u Beogradu. Njihova obuka trajala je četiri godine, dok su niži dužnosnici pohađali tzv. Republičku školu ili tečajeve po pojedinim republikama. Zbog nedostatka kvalificiranih agenata regrutirali su se i diplomci s pravnih škola. Poglavitno se naglašava škola u Kamenicama, gdje su se obučavali KOS-ovci koji su kasnije trajno radili u policiji. (Mnogi od njih navodno su devedesetih bez provjera prešli na hrvatsku stranu i nastavili gdje su u Brozovim zločinačkim službama stali!). U Kamenicama su postojala dva smjera – diplomatski i unutrašnji, detektivski rad, nadzor, korištenje radijima i prijemnicima te polaganje vožnje iz

svih vrsta vozila. KOS i DSZUP imali su tri vrste suradnika: informante, agente i rezidente. Informanti su trebali biti pouzdani i plaćalo im se od slučaja do slučaja, dok se agente često regrutiralo među režimu neprijateljskim osobama kojima bi moglo prijetiti ne više od pet godina zatvora. Njima se pri regrutaciji obećalo da, ako odrade posao i zadovolje, neće biti kazneno gonjeni. Plaćalo im se po ispunjenju zadataka i oni su infiltrirani u opozicijske redove!!! Rezidenti su se odabirali među najlojalnijim članovima stranke i njihov je zadatak bio skupljati informante i prosljeđivati izvještaje svakih 14 dana. Oni su imali "civilne" poslove, dakle bili su zaštićeni i sami često nisu znali za koga rade – KOS ili DSZUP.

Prije regrutacije, bivši KOS-ovci i Udbaši (zar ne Perkovići i Mustaći?) detaljno su se provjeravali. Primjerice, informator je morao biti dobar član partije (nije li i danas slično?), ne smije piti alkohol i mora biti u stanju šutjeti, mora imati dobar ugled, znati pisati i čitati te posjedovati izvanredan talent za pamćenje i promatranje. Za agente u inozemstvu postojala su pak malo drugačija pravila. Oni su primali točne upute što trebaju raditi- upoznati se sa svojim prebivalištem, locirati izbjegličke kampove i kontaktirati pridošlice te doznati sve o njima...

Također ti ljudi morali su negirati znanje o DSZUP-u i KOS-u, pokušati upoznati stare i neinteligentne emigrante te doći u kontakt sa ženama bez novčanih sredstava, primjerice studencima.

Činjenica je također (zar ne Mustaći i Perkovići) da su ti stari Udbaši i KOS-ovci odmah namjestili svoje, od rođaka, prijatelja i drugih, od tvrtki, Udruga do policije, (svaka čast izuzecima), a u isto vrijeme "istisnuli" one koji su bili na prvim crtama obrane tijekom hrvatskog obrambenog Domovinskoga rata.

Stoga, nije ni čudno što razni nobile i perkovići izjavljuju, baš kao i neki čelnici tzv. antifašista, da su oni stvorili hrvatsku državu, a ne hrvatski branitelji, pod vodstvom utemeljitelja dr. Franje Tuđmana!

Mladen Pavković,

predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata91. (UHBDR91.)

<https://bezcenzure.hr/branitelji/generali-bolje-da-ste-podrzali-slobodana-praljka-a-ne-ove-udbaske-stetocine/>

PRILOG

NAPUSTIO NAS JE GENERAL PRALJAK

TUĐMAN: PRESUDA JE PROGRAMIRANA MANIPULACIJA SVJETSKIH MOĆNIKA, BAKIR IZETBEGOVIĆ ODAVNO JE NAJAVIO OBRAČUN S HRVATIMA

Marijan Opačak

Velika dvorana Vatroslava Lisinskog u Zagrebu bila je puna više od pola sata prije početka komemoracije preminulom generalu Slobodanu Praljku koja je počela u 12 sati.

Došli su ministar branitelja Tomo Medved, Davor Domazet-Lošo, Vladimir Šeks, Đuro Glogoški, Josip Lucić, Željko Sačić, Zdravko Tomac, Pero Kovačević, Nadan Vidošević, Luka Bebić, Andrija Hebrang, Dario Kordić, Marko Perković Thompson, Milan Kovač, Milijan Brkić, Darko Janeš, Franjo Gregurić, Stevo Culej, Mirko Norac, Velimir Bujanec, Željko Glasnović, Zlatan Mijo Jelić, Stanko Šarić, Zvonko Milas, Anto Kovačević, Ivan Tolj, Josip Čuletić, Miljenko Filipović, Božo Ljubić, Mate Laušić... Došao je i potpredsjednik Vlade i ministar obrane Damir Krstičević.

Komemoraciju je otvorio glumac **Dragan Despot**

Zatim se obratio general **Stanko Sopta**.

"Vjetrom čežnje misao nam nosiš, misao što je neumorna, kojoj nikad san neće sklopiti oči. Htjeli smo još tilovina žutih uživati, željeli vrhunce naših sdvora dušom osvajtai, na poljima našim još tolika kola doigrati. hercegovina i Bosna i Hrvatska stoji kao ukopana i ime ti tiho tvoje na usnama našim titra. Ogromno si svoje tijelo i još veću dušu svoju, generale, uvijek na dlanu imao. Bez zadnje suzdržane misli i kolebanja, iskreno do boli, i za prijatelja i za neprijatelja, nije bilo tajne na tvom ratnom putu. Nije bilo zakulisano, nejasno, tamno, uvijek si kročio onom stranom života na kojoj je sve bilo bjelodano. Tko te mogao razumjeti? Ne oni i onaj tko nije bio isklesan i spreman za ideale sve dati. Generale, tvoji su te vojnici HV-a i HVO-a uvijek razumjeli i s tobom bili jedan. Znali smo da bi i za naš mali prst dao sve na svijetu i to su svi znali, jer si takav i to si svima rekao, iskren do bola", rekao je Sopta i nastavio:

"Ostala je tvoja rečenica koju je čuo cijeli svijet: General Praljka nije ratni zločinac, s prijazirom odbacujem vašu presudu! Ostaješ s nama generale, stojimo

do kraja postrojeni na prijavak. Zore će i sutoni Herceg Bosne u sve dane s tobom živjeti", rekao je general Sopta popraćen gromoglasnim pljeskom.

Za govornicu je zatim stao **Miroslav Tuđman**.

"Danas smo ovdje da kao prijatelji, suborci, poštovatelji generala Praljka izrazimo najdublju sućut njegovoj supruzi i obitelji, da iskažemo naše poštovanje, odanost i zahvalnost čovjeku... Nema tih riječi kojima možemo opisati ni nadoknaditi gubitak ljudine poput Slobodana. Nema toga među nama koji bi mu mogao biti ravan po fizičkoj neustrašivosti, moralnoj beskompromisnosti, intelektualnoj superiornosti, odanosti domovini ili socijalnoj požrtvovnosti. Možda se neki od nas u nečemu mogu mjeriti Slobodanu, ali nitko u svemu, zato mu nitko nije ravan. Sve što je radio, radio je sa strašću, ali svjestan racionalnih i iracionalnih silnica svijeta u kojem živimo. Njegov zadnji čin u Haškoj sudnici nije bio teatralna gesta niti bijeg od odgovornosti za svoje čine niti gesta kukavice u strahu pred osudom niti potez očajnika koji u depresiji bježi od kazne. Njegova poruka kristalno je jasna: Slobodan Praljak nije ratni zločinac, s prijezirom odbacujem vašu presudu. Dosljedan u svojoj etičkoj beskompromisnosti, general Praljak je s prijezirom odbacio nepravednu presudu kojom su on i ostala petorica osuđeni za zločine koje nisu zapovjedili, koje nisu mogli spriječiti i za koje nisu znali", rekao je Tuđman i dodao:

"Politički i zapovjedni vrh Hrvata Herceg Bosne nije ni bio optužen da je osobno počinio ili zapovjedio zločine. Nitko od njih nije zanijekao da su počinjeni zločini od strane Hrvata, zato je presuda jednako nepravedna prema žrtvama koje nisu dobile zadovoljštinu jer nisu osuđeni zločinci koji su počinili zločine. General Praljak s prijezirom je odbacio presudu koja je uvreda za samu pravdu i degradacija institucije međunarodne pravde. Odvjetnici svjedoče da je dio ostavštine ICTY-a školski primjer kako ne treba voditi predmet, kako ne treba birati sudsko vijeće, kako ne treba voditi sudsku raspravu, kako ne treba analizirati dokazni materijal, kako ne treba pisati presudu. To je bila parodija, šarada, teatar apsurdna zamaskiran suđenjem.

General Slobodan Praljak s prijezirom je odbacio presudu jer nije potvrdila povijesne činjenice o sukobu Muslimana i Hrvata u srednjoj Bosni. Prijezir prema sucima dokumentirao je s 18 knjiga činjenica i tisućama stranica kako su se Hrvati u srednjoj Bosni branili kako bi sačuvali gole živote pred napadima Armije BiH. Bio je dostatan samo jedan dokument, izvješće zapovjednika Armije BiH Rasima Delića iz veljače 1994. Aliji Izetbegoviću. 'HVO je eliminisan s područja Jablanice, Fojnice, Kaknja, Zenice, Travnika i Bugojna'. 153 tisuće Hrvata je prognano, 1700 civila i zarobljenih pripadnika HVO-a ubijeno dok su se branili u svojem zavičajnom prostoru koji je i prema mirovnom planu međunarodne zajednice predviđen za većinsku hrvatsku provinciju. Presuda je iskoristila UZP kao podvalu i manipulaciju s ciljem uskraćivanja prava Hrvatima na suverenost i ravnopravnost. Bio je duboko svjestan političkih posljedica korištenja sintagme UZP od strane bošnjačkog vodstva. Obračun s Hrvatima Bakir Izetbegović već je odavno najavio. Svako spominjanje trećeg entiteta, federalnih jedinica, federalizacije, samo je nastavak UZP-a Tuđmanovog režima. General Slobodan

Praljak s krajnjim prijezirom odbacio je presudu koja je programirana manipulacija svjetskih moćnika i samoobmana međunarodne zajednice da će osuda političkog i zapovjednog vrha Hrvata u BiH na lažnim istinama i krivotvorinama donijeti pomirenje. Nije imao iluzija da će svjetski moćnici stati u obranu prava malobrojnog hrvatskog naroda i njegovih prava u BiH. Dobro je znao da u međunarodnim odnosima nema sentimentalnosti, nego samo interesa. Praljak ne bi bio Praljak da je ustuknuo pred pristranim sucima, programiranom tužiteljstvu, propagandnim presudama, povijesnim krivotvorinama i međunarodnoj nepravdi. Ni jednu jedinu minutu nije htio živjeti kao ratni zločinac jer to nije bio", rekao je Tuđman popraćen pljeskom.

Zlatko Vitez prisjetio se svog prijateljavanja s Praljkom: "Zbogom dragi generale, draga moja ljudino, pamtit ću te i poštivati dok sam živ".

Pavao Miljavac rekao je da je Praljak branio domovinu i čast vojske na čijem je čelu bio. Kao dragovoljac javio se u Sunju, a iako bez formalnog vojnog obrazovanja, vrlo se brzo nametnuo kao vođa.

"Bio je preponosan da bi prihvatio takvo krivotvorenje povijesti u kojem se i njega ponižava i sramoti. Nastavljen je projekt izjednačavanja krivnje. Okrivljen je jer je spasio vlastiti narod od protjerivanja s prostora na kojem živi više od tisućljeća. Vjerovao je u pravdu i nije propitkivao svoje obaveze da i na tom polju brani svoju domovinu. Nažalost, suđenje u Haagu nije bila pravedna bitka. Sebi je demonstrativno oduzeo život pred očima onih koji su mu svjesno nanosili nepravdu. Pao je za obranu svoje voljene domovine. Generale, prijatelju, ponovno si zadužio za Hrvatsku. Poštovani generale, počivaj u miru i neka ti je lako hrvatsko tlo", rekao je između ostalog Miljavac.

Komemoracija je završila izvođenjem hrvatske himne.

U predvorju se nalaze i dvije knjige sućuti.

Komemoraciju je organizirao Hrvatski generalski zbor. Poslije nje održat će se i misa zadušnica u crkvi Sveta Mati Slobode na Jarunu u 15 sati.

"Hrvatska je vodila najčišći rat u povijesti ratovanja. Domovinski rat je temelj hrvatske države. Smrt Praljka je uzvišena smrt. On je u sudnici umro kao nevin čovjek jer presuda nije bila do kraja završena", rekao je admiral Davor Domazet Lošo za Novu TV.

Poruke su medijima poslali i Milijan Brkić te Marko Perković Thompson.

<https://direktno.hr/zagreb/video-foto-tudman-presuda-je-programirana-manipulacija-svjetskih-mocnika-bakir-izetbegovic-odavno-je-najjavio-obracun-s-hrvatima-106830/>

LISINSKI JE BIO KRCAT

Krstičević sa suborcima na komemoraciji, došli i glumci,
pjevači, političari, TV voditelji...

Na komemoraciju generalu Slobodanu Praljku došao je i potpredsjednik Vlade te ministar obrane Damir Krstičević. On nije bio najavljen niti je sjeo u prve redove dvorane. Sjedio je sa suborcima i namjerno se nije isticao. Novinarima nije htio davati izjave. Od ostalih, došli su ministar branitelja Tomo Medved, Davor Domazet-Lošo, Vladimir Šeks, Đuro Glogoški, Josip Lucić, Željko Sačić, Zdravko Tomac, Pero Kovačević, Nadan Vidošević, Luka Bebić, Andrija Hebrang, Dario Kordić, Marko Perković Thompson, Milan Kovač, Milijan Brkić, Darko Janeš, Franjo Gregurić, Stevo Culej, Mirko Norac, Velimir Bujanec, Željko Glasnović, Zlatan Mijo Jelić, Stanko Šarić, Zvonko Milas, Anto Kovačević, Ivan Tolj, Josip Čuletić, Miljenko Filipović, Božo Ljubić, Mate Laušić... Pogledajte fotogaleriju. Autor js

<https://direktno.hr/direkt/foto-krsticevic-je-ipak-bio-na-komemoraciji-dosli-i-glumci-pjevaci-politicari-tv-voditelji-106865/>

M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak III. S prijezirom odbacujem Vašu presudu, Zagreb, 2018.

**UMIROVLJENOM VOJNOM BISKUPU MONS.
JEZERINCU DODIJELJENA VELIKA ZLATNA
PLAKETA**

20. travnja 2022.

Udruga hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR 91.) i Croatica TV iz Toronta (Kanada) dodijelili su u srijedu, 20. travnja, u Vojnom ordinarijatu RH u Zagrebu Veliku zlatnu plaketu 'Da se ne zaboravi' umirovljenom vojnom biskupu mons. Jurju Jezerincu, koji je kako su istaknuli svojim djelovanjem ostavio neizbrisiv trag u stvaranju slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države.

Govoreći o motivima dodjeljivanja Velike zlatne plakete Da se ne zaboravi umirovljenom vojnom biskupu mons. Jezerincu, predsjednik udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. Mladen Pavković istaknuo je kako se plaketa dodjeljuje u suradnji s Croatijom TV iz Toronta koju već godinama uspješno uređuje i vodi Anton Kikaš jer je biskup Jezerinac prije povratka u Hrvatsku 11 godina bio u Kanadi gdje je “ostavio neizbrisiv trag u srcima i dušama vjernika, ne dopuštajući da se zaborave i satru hrvatski korijeni.”

‘U njemu nije bilo mržnje i osvete’

Biskup Jezerinac je prije svega veliki čovjek, istaknuo je Pavković kazavši kako se na početku hrvatskog obrambenog Domovinskog rata nije se štedio niti bojao, ako treba, i umrijeti za Domovinu.

“Biskupu Jezerincu ne možemo zaboraviti s kolikom je ljubavlju u vrijeme najžešće velikosrpske agresije na RH, pod granatama, obilazio hrvatske branitelje i stradalnike na prvim crtama obrane te kako i tada, kao i danas, u njemu nikada nije bilo mržnje i osvete. Svoju dužnost, osobito vojnog biskupa, obavljao je hrabro i s velikim pouzdanjem, stoga je malo ako mu za sve to kažemo jedno veliko – hvala”, zaključio je Pavković podsjećajući da je biskup Jezerinac prošle godine proslavio 55. godina svećeništva i 30. obljetnicu biskupstva te da ga uvijek prati vedar i veseo karakter. Posebno je spomenuo i biskupovo zalaganje i duboko poštovanje prema blaženiku kardinalu Stepincu.

‘Kad nam je bilo najteže nosio nas je vaš osmijeh’

Okupljenima su se obratili i umirovljeni general Ivan Tolj te publicist i dopredsjednik Udruge Macelj 1945. Damir Borovčak. Čestitajući biskupu Jezerincu na priznanju general Tolj je rekao kako njih dvojicu veže puno toga.

“Bili smo ratna braća, ne po oružju jer vi niste nosili oružje, već kronicu. Vi ste obilježili razdoblje Domovinskoga rata od samoga početka do njegova završetka. Stavili ste se na raspolaganje Hrvatskoj vojsci i hrvatskim ljudima u trenucima kada nam je bilo izuzetno teško. Vi ste učinili sve što ste mogli kao Hrvat, kao čovjek, kao katolik, kao svećenik, kao biskup jer kad nam je bilo nateže nosio nas

je vaš osmijeh prema naprijed, i u vašim propovijedima, i svemu što ste činili nada nikad nije umirala,” kazao je umirovljeni general Ivan Tolj.

Govoreći o ulozi biskupa Jezerinca u Domovinskom ratu publicist i dopredsjednik Udruge Macelj 45. Damir Borovčak prisjetio se 91. kada su biskupi imenovali mons. Jezerinca ravnateljem dušobrižništva Vojno-redarstvenih snaga RH čime je započeo njegov pastoralni rad u vojsci.

“Mogu posvjedočiti vrijeme kad je hrvatskim braniteljima odlazeći na prve crte bojišnice dijelio krunice i bio veliki zagovaratelj molitve krunice i organizator molitve krunice u dvorani Ekonomskog fakulteta u Zagrebu,” prisjetio se publicist Damir Borovčak.

‘Učinimo nešto lijepo za Boga i bližnjega’

Zahvaljujući na Velikoj zlatnoj plaketi Da se ne zaboravi mons. Jezerinac kazao je kako to priznanje prije svega svim ljudima, napose svećenicima, koji su vojno redarstvenim snagama Republike Hrvatske u Domovinskom ratu pružali duhovnu pomoć.

“Osobno se sjećam nekoliko vojnika koji su 1991. nabavili krunice u sakristiji katedrale. Jedan od njih je rekao: ‘Ja sam se ispovjedio, pričestio i mirno idem braniti moju Domovinu jer braneći nju branim roditelje, ženu, djecu i ostale.’ Branitelji su bili uvjereni da će samo snagom Božjom, poput biblijskog Davida pobijediti snažnog Golijata. I dogodilo de doista pravo čudo, kako kaže kardinal

Kuharić. Hrvatska je tih godina bila, ne samo oslobođena, nego je i pobijedila agresora,” kazao je vojni biskup u miru Juraj Jezerinac.

Tijekom rata od 1991. do 1995. godine bila je osigurana stalna duhovna skrb vojnika, zahvaljujući svećenicima kojih je tada bilo oko 150. “U tom vremenu imali smo velike karizmatične osobe poput svetog pape Ivana Pavla II, kardinala Franje Kuharića i predsjednika RH dr. Franje Tuđmana. I kad gledam danas s određene udaljenosti unatrag, zahvalan sam dragom Bogu za razdoblje mojeg biskupskog služenja posebno od 1991. do 1997. godine. Drago mi je da sam mogao, barem malo, u okviru svoje nadležnosti i mogućnosti, doprinijeti duhovnom dobru naših branitelja, vojnika i policajaca, zahvaljujući prije svega generalnim vikarim i svećenicima,” kazao je mons. Jezerinac kojem su u obilasku branitelja i ranjenika po bolnicama i toplicama pomogli, kako je naglasio, Ante Petric, Martin Paustović i Tomo Kačinari.

Radostan sam što moj nasljednik Vojni ordinarij dr. Jure Bogdan, zajedno s generalnim vikarom Vojnog ordinarijata mons. Markom Medom i svećenicima nastavlja započeti rad dušebrižništva. Ponavljam, ovo priznanje Da se ne zaboravi jest priznanje mojim suradnicima: nekadašnjem gen. vikaru mons. Šantiću, kasnije gen. vikaru dr. Jakovu Mamiću i svećenicima Vojno-redarstvenih snaga Republike Hrvatske. Meni je osobno drago da sam mogao, barem malo, doprinijeti duhovnom dobru našim hrvatskim braniteljima, kazao je mons. Jezerinac i zaključio: “Dodjeljivanje ove nagrade neka bude poticaj da se neke

stvari ne zaborave, ponavljam da se ne zaborave! Stoga je veoma važno da svakog dana učinimo nešto lijepo za Boga i bližnjega i svijet će biti drukčiji, bolji i sretniji, kako kaže Majka Terezija.”

Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj osnovan je 25. travnja 1997. godine te je istoga dana Sveti Otac Ivan Pavao II za prvog Vojnog ordinarija imenovao mons. Juraja Jezerinca čije je ustoličenje bilo u listopadu 1997. godine za vrijeme nacionalnog hodočašća Hrvatske vojske i policije u Mariju Bisticu.

fotografije: **Damir Borovčak**
Tekst: IKA

<https://www.hkv.hr/reportae/d-borovak/39479-umirovljenom-vojnomo-biskupomons-jezerincu-dodijeljena-velika-zlatna-plaketa.html>

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti. Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu kod Grocke te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Danas je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 220 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima: Google Scholar: citata: 13035, H-index: 42; MathSciNet: publikacija: 1332, citata: 6234, H-index: 25;

Scopus: publikacija: 779, citata: 6507, H-index: 34; WoS: publikacija: 789, citata: 6043, H-index: 32).

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2537. mjestu njihove liste od 160,000 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 7146.

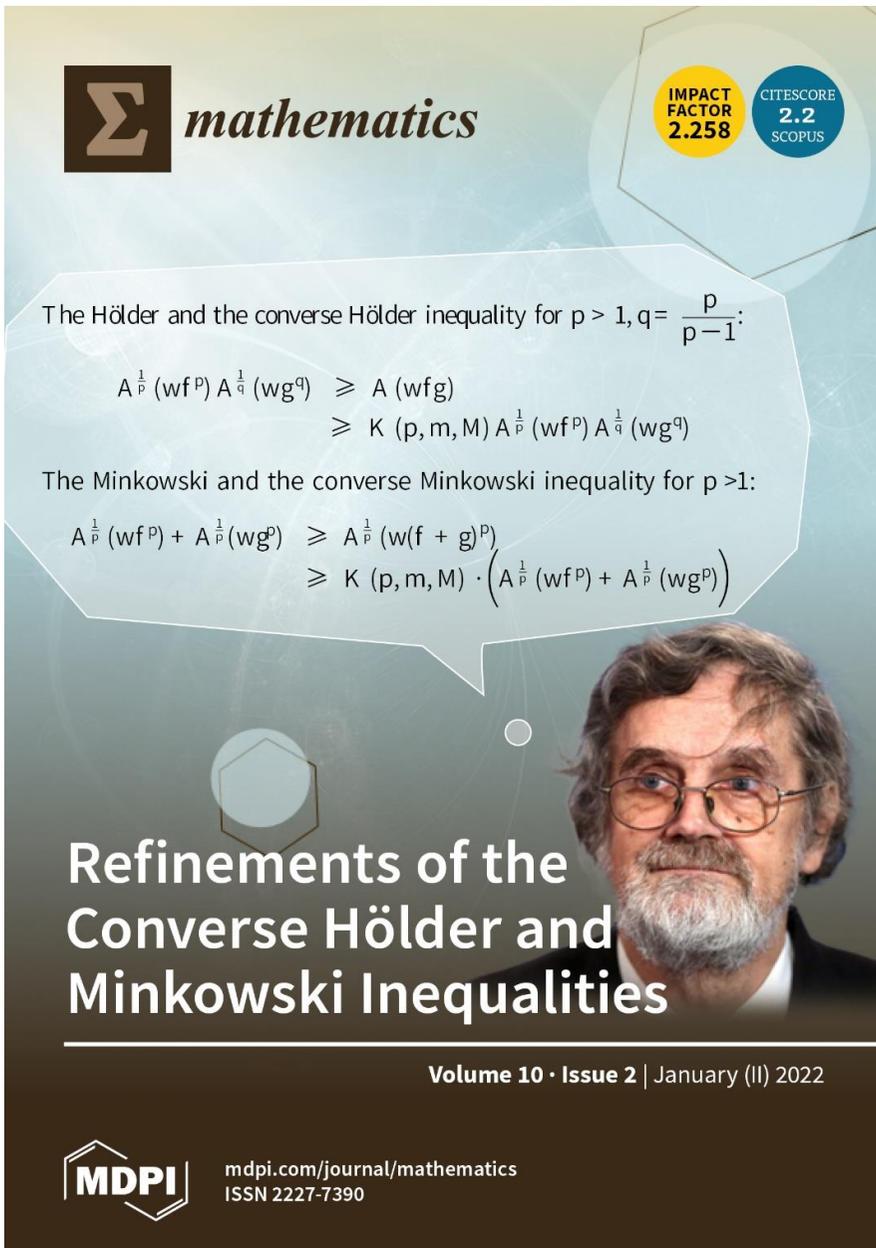
Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 19 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Godine 1998. pokrenuo je međunarodni znanstveni časopis „Mathematical Inequalities and Applications“ (izdavač Element, Zagreb), koji je već nakon dvije godine izlaženja uvršten na Scientific Citation Index Expanded (SCIE). Taj časopis je postao prvi hrvatski časopis na SCIE listi i danas je Q2 časopis a bio je i Q1 dok je na Scopusu Q1 časopis. Kasnije je pokrenuo još dva časopisa – „Journal of Mathematical Inequalities“ (danas je također Q2 a bio je i Q1 časopis) i „Operators and Matrices“ – koji su i na CC listi i na SCIE listi. Na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa (prema bazi Scopus) sva tri časopisa su visoke plasirani (ova dva Q1/Q2 su prvi i peti). Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je od ove godine na Scopusu. Glavni urednik je i novog časopisa „**Pakistan Journal of Mathematical Sciences**“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

- 1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan
- 2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

Σ mathematics

IMPACT FACTOR 2.258

CITESCORE 2.2 SCOPUS

The Hölder and the converse Hölder inequality for $p > 1, q = \frac{p}{p-1}$:

$$A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q) \geq A(wfg) \geq K(p, m, M) A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q)$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for $p > 1$:

$$A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \geq A^{\frac{1}{p}}(w(f+g)^p) \geq K(p, m, M) \cdot \left(A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \right)$$

Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Volume 10 • Issue 2 | January (II) 2022

MDPI [mdpi.com/journal/mathematics](https://www.mdpi.com/journal/mathematics)
ISSN 2227-7390

Cover Story

Article: [Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities](#)

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec

Mathematics 2022, 10(2), 202; [doi:10.3390/math10020202](https://doi.org/10.3390/math10020202)

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

[Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles](#)

- 3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,
- 4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH
- 5) Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 130 publicističkih knjiga.

17/03/2022.

.